

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE
HARLEQUIN CREW
BOOK 3

CARNIVAL HILL

CAROLINE
PECKHAM

SUSANNE
VALENTI

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

CARNIVAL HILL

Harlequin Tayfası 3. Kitap

Yazan

Caroline Peckham & Susanne Valenti

İçindekiler

İthaf Bölüm

1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30
Bölüm 31
Bölüm 32
Bölüm 33
Bölüm 34
Bölüm 35
Bölüm 36
Bölüm 37
Bölüm 38
Bölüm 39
Bölüm 40
Bölüm 41
Bölüm 42
Bölüm 43
Bölüm 44
Bölüm 45
Yazar Notu

Bu kitap Mutt'a adanmıştır.

Bokun ne zaman yükseldiğini ve düştüklerinde bir orospu çocuğunun
üzerine nasıl işeyeceğini biliyor.

Öfkenizi ve öfkeli, affetmeyen doğanızı küçük bir tüy yumağı paketine
sarılmış olarak seviyoruz.

Fox'un saksılarına her gün işemeni ve sana bağırdığı için onu asla ama asla
affetmeyeceğini seviyoruz çünkü NASIL. CESARET. O?

Ve Fox'un haberi olmadan, fırsat buldukça onun yastığını kıçını kaşımak
için kullanmana bayılıyorz.

Bu yüzden seni selamlıyoruz
Mutt!

Gözlerim kapalıydı ve kafam Otis Redding'in Sittin' On the Dock of the Bay şarkısının sesiyle doluydu, güneşin hissini hayal ederken tenimde ve sudaki ayak parmaklarımda özgürlüğün tadının yanı sıra Dudaklar.

Cennet benim için her zaman bu kadar basit olmuştu. Havada kahkahalar ve benimkine yakın sıcak bedenler, çalıntı biralar içerken ve gelgitin dertlerimizi alıp götürmesine izin verirken.

İşte ben de oradaydım. Çocuklarımla birlikte güneşin altındaydım, bu metal tabutun içinde sıkışıp kalmamıştım. Boğazımı ve uzuvlarımı tıkayan toz yoktu.

Bu kadar uzun süre burada sıkışıp kaldığım için hareket etmem için bana bağırıyorlardı.

Dizlerim yarı bükük bir şekilde çökmemiştim ve ayaklarım, çözmeye yetişemediğim stiletolar yüzünden acı içinde çığlık atmıyordu. Çocuklarım için duyduğum korku beni parçalara ayırırken kalbimde acı yoktu ve son yaşadığım olayı tekrar tekrar yaşadım.

Chase'i bina yıkılmadan önce gördüğüm anlar aklımda.

Bunların hiçbiri gerçek değildi. Gerçek olamazdı.

Çünkü Otis Redding nakaratı söylüyordu ve ben gülerken kalbim hafifledi.

"Sana meydan okuyorum, ufaklık," diye cesaretlendirdi Chase ve ben inleyerek

Küçük iskelenin sıcak ahşap tahtalarına dramatik bir şekilde sırt üstü uzanırken kolumu gözlerime siper ettim.

"Tek kız olduğum için bana sataşıyorsunuz," diye suçladım, JJ birasını yudumlarken bana sırtırken tek gözümü açtım.

"Doğru değil," dedi. "En cesur sen olduğun için seni seçiyoruz. Chase başka kimseye cesaret edemedi çünkü bunu yapmayacağımızı biliyordu."

Bu fikre gülümsedim ve ayak parmaklarımı serin suda ileri geri tekmelerken dirseklerimin üzerine çıktım.

"Gerçekten mi?"

"Hayır," diye reddetti Maverick. "Bunu yapmaktan korkmuyorum."

Homurdandım çünkü tabii ki korkmuyordu. Rick hiçbir şeyden korkmazdı.

Fox'un gözleri bana sabitlenmişti ve başını sallamadan önce evine doğru baktı.

"Ben yaparım," dedi. "Yakalanırsam başım o kadar belaya girmez."

"Yuh," diye yakındım. "O zaman hiç eğlenceli değil."

Biramın sonuncusunu da yudumladım, kafamda bıraktığı bulanıklığın tadını çıkarırken ayağa fırladım ve Harlequin Evi'ne doğru baktım.

Anahtarları çalmak

en basit yol olabilirdi, ama Luther'in yeni aldığı süslü sürat teknesine doğru baktığımda, kolay yoldan gitmek istemediğimi fark ettim. Ayrıca, Fox'un korkunç babası evdeyken o eve gizlice girmek hiç de çekici değildi.

"Anahtarlar olmadan da yapabilirim," diye karar verdim ve bu fikri Luther'in beni evde yakalama ihtimaline tercih ettim.

"Sadece bir şakaydı, güzel kız." JJ bakışlarımı tekneye diktiğimde beni durdurmak için elimi tuttu ama ben sadece gözlerimi devirdim.

"Eğer bir arabayı güçlendirebiliyorsam, bir tekneyi de güçlendirebilirim, JJ. Ayrıca, Luther onu aldığımızı asla bilmeyecek. Sakın bana şimdi tavuk gibi davranacağınızı söylemeyin."

Bu öneri üzerine bir protesto yaygarası koptu ve ben de sırtarak şortumun kemerini çözdüm ve gömleğimi de aşağı atmadan önce onları indirdim.

Hepsi aptal leylak rengi bikinime bakarken "Gülmeyin," diye tersledim. ki artık tam oturmuyordu. "Aptal göğüslerim büyümeye devam ediyor ve zaten tam oturmadığını biliyorum. Ama geçen gün Tide Caddesi'ndeki büfeden yeni bir tane çalmaya çalıştım ve orada çalışan sürtük beni fark etti, ben de koşmak zorunda kaldım."

"Evet, ben de tam göğüslerinin ne kadar aptal olduğunu düşünüyordum. Berbat görünüyorsun, güzelim," diye homurdandı Maverick ve Fox koluna bir yumruk attı.

"Evet, eğer sakin sürekli büyüyüp dursaydı ve artık sana uyan bir boxer'ın olmasaydı bu seni çok kızdırdı," diye tersledim onu.

Chase, "Sanırım şu anda JJ'in de böyle bir sorunu var," diye şaka yapınca JJ ona küfretti ve iskelede yuvarlanırken üzerine atılıp yumruklamaya başladı.

"Siktirin gidin çocuklar," diye homurdandım ve denize dalıp dalgaların altında kaybolmadan önce dikkatimi sürat teknesine geri çevirdim.

Altına girip yüzerken su güneşin ısıttığı tenimi öptü. tekneye doğru ilerliyor ve kendimi yukarı kaldırıp içine girmeden önce teknenin uzak tarafında yüzeye çıkıyordum.

Luther'in adamlarından biri dışarı bakıp beni fark edebilir diye eğildim, sonra direksiyonun yanındaki paneli açtım ve bu şeyin kablolarını döşemeye başladım.

Motor gürültüsüyle çalıştığında genişçe sırttım ve çocuklar da gemiye binmek için yarışırken zaferle kıkırdadılar, daha fazla bira ve

Fox tekneyi çözerken bana atıştırmalıklar verdi ve kısa süre sonra havayı renklendiren kahkahalarla ufka doğru yarışıyoruz.

O teknede çocuklarım gülerken ve güneş tenimi öperken orada kaldım.

Burada kapana kısılmamıştım.

Nefes almakta zorlanmıyordum.

Karanlıkta tek başıma ölmeyecektim.

Yüzümde bir gülümsemeyle güneş ışığında içiyordum ve Otis Redding yine şarkı söylüyordu ve işte orada olabildiğince uzun süre kalacaktım.

Aslında, seçme şansım olsaydı sonsuza kadar orada kalırdım. Çünkü o güneş ışığından çıkıp gerçekliğimin gölgelerine geri dönmek hiçbir zaman iyi olmadı. Bu yüzden orada kalırdım, kalırdım ve kalbimde sevgi, yüzümde kahkaha olurdu.

Dudaklar ve gerçeklik beni yakalayamazdı çünkü sürat teknemiz çok hızlıydı ve sonsuza dek ufku kovalayacaktık.

"Haydut!" Kükredim, molozları tırmaladım, büyük taş parçalarını fırlattım

Yıkılmış Dollhouse'un derinliklerine inmek için savaşıırken benden uzaklaştı. "Bana seslen güzelim, nerede olduğunu göster."

Sabah güneşi sırtıma vuruyordu, gömleğimi çıkarmıştım ve nefes nefese su ararken ter üzerime yapışmıştı. Ama durmayacaktım. Çalışmıştım

Gece boyunca deli gibi ona ulaşmaya çalıştım ve o kollarıma dönene kadar pes etmeyecektim. Çatı çöktüğünde o lanet yerden zar zor çıkabilmişim ama bir mucize eseri

balkondan havuza atladı. Ve tamam, lanet olası Fox ve JJ de başarmıştı. Bu umurumda değildi.

Kafamın arkasındaki küçük, çaresiz bir ses bana Chase'in de kızım gibi bu enkazın derinliklerinde olduğunu fısıldayıp duruyordu.

O pislikten nefret ederdim ama nedense burada bu şekilde ölmesi doğru gelmedi. *Benim* ellerimde ölmesi gerekiyordu, lanet olsun.

"Al." Luther ortaya çıktı ve bana bir şişe su uzattı.

O da gömleksizdi, bizimle birlikte çalışırken dövmele göğsünü toz kaplamıştı. Harlequin Ekibi'nin tamamı burada kazı yapıyordu ve ben onları görmezden geliyor, binanın diğer tarafında çalışan Fox ve JJ'den ve yardım etmek için gelen kasabanın yarısından uzak duruyordum. İtfaiye, polis ve lanet olası deniz kurtarma da buradaydı, herkes hayatta kalanları bir an önce dışarı çıkarmak için mücadele ediyordu.

Enkazdan her biri çıkarıldığında, bir çığlık yükseldi ve gözlerim saçlarına gitti, umutlarım yeniden paramparça olmak üzere yükseldi.

Hangi cehennemde o?

Luther'in elini içinde GiGeyle yüzümden çektim ve o da kolumu tutarak suyu avucuma itti. Ona bakmadan homurdandım ama suyu yine de yudumladım, son damlasına kadar içtim ve susuzluktan ve sıcaktan ölmememin en iyisi olduğunu düşündüm onu bulmadan önce.

"Buna bakmak gerekecek." Kolumdaki toz ve kirle tıkanmış yarayı işaret etti ama ben sadece kazmaya devam ettim ve su şişesini ona geri fırlatarak karın kaslarından sekmesini sağladım.

Luther, "Onu bulacağız oğlum," diye söz verdi ve peşindeki küçük beyaz ve kahverengi köpek de aynı fikirdeymiş gibi havladı.

Luther bina çöktükten yaklaşık yarım saat sonra köpeklerle birlikte gelmişti ve köpek bütün gece onun, JJ'in ve Fox'un arasında gidip gelmiş, Rogue'u bulmak için hepimiz kadar çaresizmiş gibi havlayıp koklamıştı. Küçük bir sokak köpeği aldığından bahsetmişti ve acaba bu o muydu diye merak ettim. Köpek benimle ne yapacağını bilmiyor gibiydi ama bazen topuklarıma yaklaşıp kokluyordu.

Fox ona Jolene'in kendisine ihanet ettiğini, onu lanet olası Shawn'a sattığını söyledikten sonra Luther öfke içinde kalmıştı. Gözleri çelik gibi olmuş ve

Ama Fox ona kadının öldüğünü söylediğinde başını sallamış ve bakışlarındaki karanlık biraz olsun dağılmıştı. Kendi kanından ve canından birinin kocasıyla birlikte ölüme gittiğini duyduğunda başını tatmin edici bir şekilde sallayacak kadar vahşi tek bir piç tanıyordum. O da oydu. Kadın ona ihanet etmiş olabilirdi ama lanet olsun ki adam soğukkanlıydı. Bu benim için yeni bir şey değildi. Cesetleri gün ağarırken enkazdan çıkarıldığında gözünü bile kırpmamıştı. Kız kardeşinin parçalanmış bedenine uzun uzun baktıktan sonra yanındaki toprağa tükürmüştü ve kazmaya geri dönmüştü.

"Bunu bilemezsin," diye Luther'e hırladım ve arkamdan kocaman bir kaya parçası fırlattım.

Yığınlar fazla büyümesin diye kenara attığımız her şeyi temizlemek için çalışan adamlar vardı ama benden oldukça uzakta durdular çünkü burası tam bir tehlike bölgesiydi.

"O güçlü biri," dedi Luther kararlılıkla. "Ve o da akıllı. Bir yolunu bulacaktır."

"Yapma," diye tersledim onu. "Enerjini boşa harcamayı bırak ve kazmaya başla, ihtiyar."

Başını salladı, bana yaklaştı ve molozları taşımama yardım etti. Ona defolup gitmesini söylemedim çünkü insan gücüne ihtiyacım vardı ve sessiz kaldığı sürece ona şimdilik tahammül edebilirdim. Rogue için.

Köpekler gibi çalıştık, ellerimiz kanlı ve su toplamıştı, saatler akıp gidiyor ve endişe göğsümde bir delik açıyordu.

Nerede o?

O gidemez.

Kızım buralarda bir yerde olmalı.

Rogue Easton'ın olmadığı bir dünyada çok uzun zaman geçirmiştım ve oraya geri dönmek istemiyordum.

Panik umutsuzca beni ele geçirmeye çalışıyordu ama eğer dağılırsam ona bir faydam dokunmazdı. Sadece bedenimin daha güçlü olmasını, daha hızlı çalışabilmeyi diledim. Bu bana hapishanede hissettiğim çaresizliği hatırlattı ve ruhumdaki karanlık dışarı taşı, zihnim en kötü anılarımdan oluşan bir kafesten başka bir şey olmayana kadar her yerime bulaştı.

Ona odaklandım, onu zihnimde ön plana çıkardım ve geçmişe doğru yol aldım, ta ki o arkamda, kolları bana sarılmış ve çenesi omzumda motosikletimi sürene kadar.

"Dayan güzelim," diye seslendim ona, caddeden sola dönüp gazı kestim.

Arabayı kaldırımın üzerinden sahile doğru sürdüğümde kıkırdadı ve ben de birbirlerinin yüzlerini emen losyonlu aşk kuşlarının üzerine kum atarken sııttım. Ben uzaklaşırken bize bağırdılar ve Rogue çılgınca gülerek kumsalın boş ucuna doğru koşarken Günahkarlar'ın Oyun Parkı'nın gölgesi suyun üzerine düşmüştü.

"Daha hızlı!" diye bağırdı.

Ona istediğini verdim, sahil boyunca uçtum ve aniden beni bıraktı.

"Rogue," diye telaşla homurdandım, başımı çevirdiğimde onu kollarını iki yana açmış ve başını arkaya yatırmış halde buldum. Koyu renk saçları dağılmıştı.

ve ben ondan o kadar etkilenmişim ki lanet olası bisikletin kontrolünü kaybettim.

Bir tümseğe çarptık ve küfür ettim, tekerlekler kayarken ve motosiklet yana yatarken bizi mümkün olduğunca yavaşlattım.

Etrafımda döndüm, onu tuttum ve motosikletim önümüzde yere çarpmadan önce onu kumun üzerine çektim.

Bir şeylerin kırıldığını söyleyen kızgın bir çıtırtı.

Yine de bu umurumda değildi, yaralanmasından korkarak Rogue'a doğru yuvarlandım, ama onu kahkahalarla gülerken buldum.

Kumda kar meleği.

"Lanet olsun," diye kıkırdadım, içim rahatlarırken elimi saçlarıma götürdüm.

"Bisikletin iyi mi?" Dirseklerinin üzerinde doğrulup endişeyle bisiklete bakarken sordu.

"Yaşayacak," dedim omuz silkerek ve morluktan kızarmış dizine uzandım. Başparmağımı üzerine sürttüm, onu riske attığım için içimi bir sızı kapladı. "Üzgünüm, güzelim."

"Daha iyi öpmen gerekecek," dedi alaycı bir şekilde ve ben de onu şaşırtarak eğildim ve ağzımı ona doğru bastırarak küçük bir nefes almasını sağladım. Hindistan cevizi ve motor yağı gibi bir tadı vardı ve arkama yaslanıp sikim şişmeye başladığında, bunun yeni favori kokum haline geldiğini tahmin ettim.

Bir tutam saçını parmağının etrafında döndürdü, yanakları kızarıırken gözleri benden denize doğru kaydı. Buna ben mi sebep oldum?

Saçlarını üst dudağının üzerine çekerek bıyık yaptı ve yüzünü bana çevirdi. "Benden seksi bir erkek olur mu Rick? Bana Roger diyebilirsiniz."

Bir kahkaha attım ve kolunu ittim. Aptal kız. Erkek olsaydı yine de onu isteyeceğimden oldukça emindim, ki bu da göğüslere karşı gerçek bir düşkünlüğüm olduğu için bir şey söylüyordu.

Göğsümün yanlarını kavradım, göğüs kaslarımı birbirine doğru iterek denedim ve

Biraz göğüs dekoltesi yaptım ve çıkarabildiğim en kız gibi sesi çıkardım.

"Seksi bir kıza benziyor muyum Roger bebeğim?"

Kıkırdadı, kumu bana doğru tekmeledi. "Evet, seni becerirdim."

Bunun üzerine karanlık bir şekilde sııttım ama sonra bir bağırış dikkatimi sahile çekti ve sahte göğüslerimi bıraktım.

"Dur orada!" diye bağırdı işgüzar bir polis ve ben de küfrederek Rogue'u ayağa kaldırdım.

"Kahretsin," diye nefes aldı ve benimle birlikte bisikletime doğru koşmaya başladı.

Bacağımı salladığımda o şeyin beni yarı yolda bırakmayacağını umarak onu aldım.

ve Rogue arkaya atladı. Kontak anahtarını çevirdim ve kalbimin daha sert atmasına neden olacak şekilde homurdandı.

Kontağı tekrar denediğimde polis "Hey!" diye bağırdı.

Motor gürlledi ve sııttım, arkamda kız arkadaşım ve kulağımda onun kahkahalarıyla kumsalda uzaklaştım. Her zaman beladan kurtulmanın bir yolunu bulurdum, özellikle de o işin içindeyken. Ben onun ölüm kalım aracıydım ve

Bugün ata binecektik, ata binecektik, ata binecektik.

"Buraya - buraya!" diye bağırdı bir itfaiyeci elli metre öteden ve insanlar kazmasına yardım etmek için oraya üşüştü. Luther yanımda koştum, herkes tuğlaları taşımak için birlikte çalışırken kalbim saatte yüz mil hızla atıyordu.

Molozların arasında bir yerden bir kızın boğuk çığlığı geldi ve Rogue'a ait olup olmadığını anlayamayacağım kadar bozulmuştu.

Fox ve JJ geldiler, öfkeyle kazıyorlardı, kızı çıkarmak için savaşırken birbirleriyle mükemmel bir senkronizasyon içinde çalışıyorlardı. Üstleri başları toz, toprak ve kan içindeydi; JJ'in gömleği vücudundan yarıya kadar yırtılmış, Fox'un ki ise tamamen çıkmıştı.

Bir el belirdi, tuğlaların arasından uzandı ve bir saniye sonra bir itfaiyeci kızı yıkılmış iki sütun arasında oluşturulmuş gibi görünen güvenli bir alandan çıkardı. Sarı saçları ve parlak mavi elbisesiyle kalbimi yerinden oynattı ve Rosie Morgan itfaiyeciye tutunarak feryat etti.

"Yaşıyorum!" diye dramatik bir şekilde bağırdı. "Ben yaşıyorum!"

"Harika," diye homurdandım. "Onu yerine koy," diye hırladım ve çalıştığım yere geri döndüm.

Küçük köpek adımlarını kararlılıkla atarak beni takip etti ve ben de kaşlarımı çatarak ona baktım.

"Kokusunu alabiliyor musun, evlat? Nerede o?"

Kısık bir inilti çıkardı, bana baktı, sonra molozların üzerinde ileri geri koştu, sonunda düz bir kaya parçasının üzerine oturdu ve yüksek sesle havladı.

Kalbim daha hızlı atmaya başladı ve rastgele de olsa içimden bir ses o küçük yavrunun olduğu yeri kazmamı söyledi. Alan yeni temizlenmişti. Polis departmanının çalıştığı yerdı ama daha gidilecek çok yol vardı. Köpeğin önüne geçtim ve o cesaretlendirici bir şekilde havlarken kazmaya başladım ve umudum bir nebze olsun yerine geldi.

Fox ve JJ belirdi, onları Luther izledi ve bana yardım etmeye başladıklarında dişlerimi sıktım, bakışlarımı işime dikip onları görmezden gelirken kaşlarım çatıldı. Aklım Fox'u Dollhouse'un içinde neredeyse ölümüne düştükten sonra güvenli bir yere taşıdığım ana takılmıştı. Bu kararı nasıl verdiğimden bile tam olarak emin değildim. Bir saniye önce üç metre uzaktaydım, bir saniye sonra yüzüstü yatmış onu o çukurdan çıkarıyordum ve düşmesine izin vermeyeceğimi biliyordum. Aklımı kaçırmışım gibi görünüyordu.

Yine de keşfedeceğim.

"İşte böyle çocuklar," diye cesaretlendirdi Luther. "Birlikte çalışmaya devam edin." "Kapa çeneni," diye hırladım. "Konuşacaksan başka yerde konuş."

"Rogue!" Aramızdaki büyük bir kapıyı kaldırıp kenara fırlatırken JJ seslendi. Tamam, belki onlarla çalışmak yüzde bir daha kolaydı ama bu, burada işim bittiğinde onları vurmaya daha az meyilli olduğum anlamına gelmiyordu.

"Beni duyabiliyor musun, bebeğim?!" Fox bağırdı. "Geliyorum, dayan."

"Chase'in de aşağıda olduğunu biliyorsun, değil mi?" Mırıldandım.

"Gerçi artık küçük kardeşin olmadığı için onu umursamadığını tahmin ediyorum."

"Chase?" Fox sanki onlarla dalga geçip gemediğimi anlamaya çalışıyormuş gibi bana bakarken JJ dehşet içinde nefes aldı.

"Ben ve o buraya birlikte geldik." Omuz silktim.

"Öyle mi?" Luther şaşkınlıkla sordu.

"Evet, halletmemiz gereken bazı ortak işlerimiz vardı, hepsi bu."

"Chase!" JJ sırtını işe verirken telaşla bağırdı.

"Rogue!"

"Lanet olsun." Fox bir avucunu yüzüne sürttü, kazmaya devam ederken dehşeti açıktı ve ben de yardım ederken çenemi sıktım.

Köpek öfkeyle havladı ve bu kaslarım için yakıt üretmek için ihtiyacım olan tek teşvikti. Ya kız arkadaşımı bir yerlerde bulacaktım. burada ya da köpeğin yağmalamak istediği bir yiyecek dükkanına giryorduk.

Bunu yakında öğreneceğimi tahmin ediyordum, çünkü yıkımın en dibine ulaşıp kayıp kızımı derinliklerinde bulana kadar durmayacaktım.

Toz ve karanlık etrafımda dönerken öksürdüm, ağzım dayanılmaz derecede kurudu ve vücudumun her parçası gibi dilim de şişti sıkışıp kaldığım pozisyondan dolayı ağrıyordu.

Kapana kısılmış. Tek başına. Hareket edemiyordu ve tonlarca ağırlığın altında sıkışmıştı.

Üstümden gelen inleme ve kayma sesleri beni her şeyin tekrar çökebileceği korkusuyla doldururken moloz yığınları.

Nefeslerim daha hızlı, daha sert geliyordu ve toz ciğerlerimde biriktikçe ve panik beni ele geçirmeye çalıştıkça daha fazla öksürmeye başladım. Burada tek başıma ölecektim. Sıkıştım. Kendi kendime yemin ettikten sonra Bir daha asla herhangi bir durumda kapana kısılmayacaktım, işte buradaydım, kelimenin tam anlamıyla bir tabuttan daha küçük bir kutuya hapsedilmiştim ve hiçbir çıkış yolu yoktu.

"Dışarı çıkıyoruz sugarpie. Kendini temizle. Kızımın tüm dünya görsün diye yeni sikilmiş bir sürtük gibi görünmesini istemiyorum."

Shawn sırtarak sikini içimden çıkardı, dizlerinin üzerinden manzaranın tadını çıkarırken kalçamın yan tarafını tokatladı ve prezervatifi çekerek çıkardı.

Onu öylece izledim, sözlerini beynimde evirip çevirip bir şeyler hissetmeye çalıştıkça kafamdaki bulanıklık kapanıyordu. Yine de yeni sikilmiş bir sürtüktüm, değil mi? Yeni sikilmiş sürtüğü. İşte bu Tam da benden hoşlandığı gibi ama o da bundan nefret ediyordu. Bu durumda kazanmak biraz zordu.

Yataktan yuvarlandım ve banyoya yöneldim, duşta suyu açtım ve kendime bakarken ısınmasını bekledim.

Ayna. Buhar yansımamı bulandırmaya başlamıştı, ben de parmağımı uzatıp her iki gözümün üzerine birer X işareti çizdim.

Kaçmayı düşünürken bir an için aklım başımdan gitti. I çok koşmayı düşündüm. Ama nereye kaçacaktım ki? Kaçarsam yanıma hiçbir şey alamazdım yoksa Shawn beni avlar ve ondan çaldığım için bağırsaklarımı deşerdi. Böylece beş parasız ve arkadaşsız kalacaktım ve zor şartlarda uyumanın nasıl bir şey olduğunu hatırladım.

Sürekli bir korku hali, çaresizce gözlerinizi kapatma ihtiyacı ve kapattığımda neler olabileceği endişesiydi. Açlık, titreme ve burada olduğumdan daha da yalnız olmaktı. Çünkü en azından burada Shawn vardı. Ve tüm hatalarına rağmen beni güvende, sıcak ve tok tuttu. Dışarıda betondan ve kırık hayallerden oluşan bir orman vardı.

Herkesin içinden canavarlar çıkıyordu ve korku bir yaşam biçimiydi.

Bu ondan daha iyiydi. Yemeğim, akan suyum ve beni isteyen bir adamım vardı.

Bu ondan daha iyiydi. Koşmayı her düşündüğümde kendime bunu hatırlattım ve kısa sürede bu fikri unuttum.

Duşa girdim ve su beni yakarken dişlerimin arasından bir nefes çektim ama düğmeyi çevirmek için bir hamle yapmadım. Yanmak istiyordum. Bunu içimde olduğu kadar dışımda da hissetmem gerekiyordu. Ve cildimi kim olduğumdan arındırmam gerekiyordu. Ya da kim olmadığımı.

Bir lif aldım ve tam da bunu yaptım. Cildim yanarken ve buhar odanın her tarafına yayılırken ovaladım, ovaladım ama temizlenemedim. Asla temizlenemeyecektim.

Sırtımdan aşağı süzülen ve gökkuşağı rengindeki saçlarımı boynuma yapıştıran boncuk boncuk terler neredeyse duştaki kadar sıcak hissettiriyordu.

Orada güneş parlıyor muydu? Yoksa gökyüzü de burası kadar karanlık mıydı? Işık eksikliği gözlerime o kadar baskı yapıyordu ki artık açık mı yoksa kapalı mı olduklarını hatırlayamıyordum.

Burada ölecektim. Tek başıma.

Zavallı küçük ölü kız. Sanırım kader sonunda beni yakalamıştı.

Milyonuncu kez bacağımı büküp stilettolarımın kayışlarına uzanmaya çalıştım ama dizim, düşen molozların neredeyse tamamen kapattığı kasanın kapısına çarptı ve ayağımı daha fazla kaldıramadım.

Karanlıkta yapayalnızdım. Kahretsin, bu andan önce uzun zamandır bu şekilde yaşarken şimdi neden bu kadar korkutucuydu? Yalnızlık ve unutulmuşluk benim standart ayarlarımdı. Çok uzun zamandır öyleydi. Ama bir zamanlar değillerdi.

"Onu kasabadaki kafeden bir şeyler çalarken gördüm," diye Rosie'nin genizden gelen sesi bana seslendi ve Mary Beth cevap verince aptal ranzamda yuvarlanıp kaşlarımı çattım.

"Bu ne zaman oldu?" diye sordu, beni bulursa cezalandırılacağımı söyleyen bir ses tonuyla.

"Bugün erken saatlerde," dedi Rosie ve ben sessiz adımlarla yataktan çıktım,

kapıya doğru sürünüyordum. Uyumak üzereydim ama Rosie'nin koca ağzı yüzünden başımı belaya sokmak için burada takılmamın imkanı yoktu. O aptal dangalakтан nefret ediyordum. "Sana söylemek zorunda kalmak istemezdim ama-"

Kaybedecek zamanım yoktu, bu yüzden bir çift şort çektim, savaş botlarımı tekmeledim, hırpalanmış kaykayımı aldım ve cep telefonumu cebime koydum, ama Aptal şey bozulmuştu ve henüz şarj etme şansım olmamıştı. Rosie'nin yatağının ortasına, yorganının altına bir bardak su atmak için sadece iki saniye durakladım. Diğer iki oda arkadaşım gözlerini kaçırdı, buradaki herhangi bir dramadan uzak durmanın en iyisi olduğunu biliyorlardı ve Mary Beth'in gürleyen sesi kıcımlı aşağıya indirmemi söylediğinde kapıdan çıkıp koridordan aşağıya inmiştim.

Bu hayır demek olurdu.

Erkeklerin odasının kapısını iterek açtım ve Clive solgun vücudunu elleriyle örtmeye çalışırken küfretti. Üzerinde boxer vardı, bu yüzden Neden umursadığını bile bilmiyordum ama buna ayıracak zamanım da yoktu.

"Jelibon mu?" Jake yatağında doğrulup penceresini benim için açarken, bu özgürlüğün bana ne kadara mal olacağını teyit ederek sordum.

"Her zaman. Bana bir kutu Dr Pepper getirirsen Rosie'yi Mary Beth'e kafasının karıştığını ve sonuçta bir şey çalanın sen olmadığını söylemeye bile ikna edebilirim."

"Evet amina koyayım," diye kabul ettim, bunu nasıl başaracağının ayrıntılarını öğrenmek istemiyordum çünkü bunun onunla öpüşmesiyle ilgili bir şey olduğundan emindim ve bu fikir kelimelerle ifade edilemeyecek kadar iğrençti. "Ama bu arada ben de buradan gidiyorum." Clive'ı görmezden gelerek pencereden atladım.

Giyinirken beklememi, böylece kendisinin de peşime takılabileceğini söyledi. Bu saçmalığa bir son vermezse, yakında aptal suratını tekrar yumruklamak zorunda kalacaktım. Her seferinde banyonun dışında gizlenmeye devam etti.

Kızlardan herhangi biri de duş alıyordu ve onun saçmalıklarından cidden bıkmaya başlamıştım. Biz arkadaş değildik. Asla olmadık, asla da olmayacağız.

Pencerenin dışındaki dar çatı şeridi boyunca tırmandım, sonra yere doğru ilerledim, kaykayımı bıraktım ve

Hızla asfalt.

Güneş batıyordu ve gökyüzüne baktım, hareket etmek için sertçe tekmeliyordum

Axel'in yaşadığı sokağın sonundaki eve yaklaşırken daha hızlı.

Harlequin çete üyesi tüylerimi diken diken ediyordu ve elimden geldiğince ondan uzak durmaya çalışıyordum ama onu arabasının önünde gördüğümde yüreğim ağzıma geldi, kaputun altına bakan birkaç dövmeli gangster daha etrafta dolanıyordu.

"İyi görünüyorsun, tatlı şey," diye bağırdı Axel yanından hızla geçerken ve ben de omurgamdan aşağı bir ürperti süzülürken belli belirsiz bir selam verdim. Adamın her yerinde 'kaç' damgası vardı ama Harlequin statüsü sayesinde ona istediğim gibi siktir olup gitmesini de söyleyemezdim. Bu yüzden onun yanında yapabileceğim en az nezaketi gösterdim ve elimden geldiğince ondan uzak durmaya çalıştım.

Telefonum kapalıyken ve gece yaklaşırken, hızla sola döndüm. ve JJ'in en iyi seçeneğim olduğuna karar verdim. Evi en yakındı ve annesi eğlendirmekle meşgul olmadığına oldukça tatlıydı.

Müşteriler.

Tanıdık sokaklardan evine doğru koştum, ama tam vardığımda, bir adam ön kapıya doğru yürüdü, eğer bir kedi istiyorsa açıkça ödemek zorunda olmasına rağmen erkek olduğunu düşündüğü gibi kasıldı.

JJ'in annesinin kapıyı açıp onu içeri almasını izlerken geride durdum, sonra aceleyle geri döndüm ve penceresine atmak için birkaç çakıl taşı buldum.

Sonunda ortaya çıkana kadar sekiz tanesini atmak zorunda kaldım. Pencereyi iterek açıp bana bakarken boxer'ının içinde gözleri kamaşıyordu.

"Burada ne yapıyorsun, güzel kız?" JJ seslendi.

"Rosie beni nehrin aşağısına sattı, o yüzden kaçıyorum.

Pijama partisi için buradayım," dedim sırtarak.

JJ boğazını temizledi, bir an omzunun üzerinden baktı ve annesinin inleme sesi havayı renklendirerek neden tereddüt ettiğini anlamamı sağladı.

"Hadi ama J. Bazı seks seslerinin umurumda olmadığını biliyorsun ve diğerlerinin evine gidebileceğim gibi değil."

Harlequin House, Luther uzakta olmadığı sürece her zaman söz konusu değildi, ki bu da yaklaşık olarak hiçbir zaman değildi, bu yüzden Fox ve Maverick'e gidemezdim ve Chase, sik kafalı babasına on mil yaklaşırsam kalp krizi geçirirdi.

"Demek bu yüzden beni seçtin?" JJ yarı alaycı, yarı kaşlarını çatarak sordu. "Hayır. Seni seçtim çünkü sen benim favorimsin."

JJ buna sırtıttı, sonra başını salladı ve ben de kaykayımı onun yakalaması için yukarı fırlattım, sonra da kanalizasyon borusunu tutup onun yanına tırmandım.

Pencere.

Elimi tutup beni içeri taşımaya yardım etti ve ben de odasına bakarken sırtıttım. Tam olarak tertemiz değildi ama JJ burayı temiz tutmayı severdi, bu yüzden dağınıklık daha çok çizgi romanlardan ve çalınan saçlardan ibaretti

ürün çeşitliliği, etrafa savrulan kirli kıyafetlerden daha fazladır.

"Bebeğim, bana sahipmişsin gibi kullan beni!" JJ'in annesi odadan çığlık attı

gizemli adam bir domuz gibi homurdanırken.

JJ yüzünü buruşturdu ama umurumda değildi. İnsanlar Sunset Cove'da hayatta kalmak için her türlü şeyi yaparlar.

JJ, eski tarz bir getto müziğine takılı kulaklıkların bulunduğu yatağını işaret ederek, "Sesi bastırmak için müzik dinliyordum," dedi.

Blaster.

Ona sırtıttım ve yatağına atlayıp davetkâr bir şekilde yanımdaki şilteyi okşamadan önce botlarımı tekmeledim.

JJ bir çift şort giydi, sonra bir sandalye kaptı ve bana katılmadan önce kapı kolunun altına sıkıştırdı. Tek kişilik yatak yeterince büyük değildi. İki kişilikti, bu yüzden omuzlarımız birbirine yapışmıştı ve ben de yarı yarıya duvara yaslanmıştım ama aldırmadım.

JJ bana bir kulaklık uzattı ve ben birini takarken o diğerini aldı, Eminem ve Rihanna'nın Love the Way You Lie şarkısının sesi bana ulaşıyor ve annesinin devam eden "Çok büyüksün, parçala beni, koca oğlan, parçala beni" çılgınlıklarına karışıyordu.

"Vay canına, seksi acı verici bir şeymiş gibi anlatıyor," diye şaka yaptım ve JJ yanakları pembeleşmesine rağmen homurdandı.

"Bence onun egosunu okşuyor. Bir keresinde bana tüm erkeklerin aletlerinin ne kadar büyük olduğunu duymaktan hoşlandıklarını söylemişti, özellikle de aslında hiç büyük değillerse. Yani..."

"Çok. Lanet. Büyük," diye inledi annesi ve ben kıkırdadım.

"Sence gerçekten de küçük bir aleti var mıdır?" Fısıldadım.

"Genelde bunu düşünmemek için kendimi zor tutuyorum."

Güldüm ve kendimi yeniden düzenledim, böylece daha rahat olmaya çalışırken yan yatıyordum.

"Tamam, neden bir oyun oynamıyoruz?" Ben önerdim. "Ne gibi?"

"Lanet olası Rosie Morgan'dan intikam almam için en iyi yolları düşünelim."

"Yatağına su dökebilir ve altına işediğine dair dedikoduları yeniden başlatabilirsiniz."

"Çoktan yaptım bile." Sırıttım ve biraz daha kıpırdandım, hâlâ rahat edecek kadar yer bulamamıştım. "Şampuanına bir kutu ton balığının suyunu ekleyebilirim diye düşünüyordum."

"Ya da ayakkabılarının içine köpek boku mu koyalım?" JJ önerdi.

"Eww, köpek bokunu nereden alıyorum?"

"Bulmana yardım edebilirim. Ama onu almak senin sorumluluğunda."

Ben gülerken onu ittim ve yataktan düşerken küfür etti. Benim Annesi bağırırken kahkahalar havayı doldurdu, "Senin canavar aletinin üzerine öyle bir boşalacağım ki, koca oğlan. Senin için inlet beni! Beni aya götür!"

Ben daha yüksek sesle gülerken JJ küfretti ve geri dönerken beni yakaladı Yatağa uzandı, kolunu etrafıma doladı ve beni kendine çekti, böylece bir elini ağzıma kapatırken başım göğsüne düştü.

"Güldüğünü duyarsa onu oyundan soğutursun," diye tısladı, bu sözlerden hem eğlenmiş hem de iğrenmiş görünüyordu. "Ya da daha kötüsü, buraya sinirli bir şekilde gelir ve horozunun başarısızlığı için suçlayacak birini arar."

Parmaklarını dudaklarımdan sıyırdım ve kıs kıs güldüm. "Beni kalem sikinden kurtarır mısın, JJ?" diye sordum, bacağımı beline sararken sonunda rahat bir pozisyona yerleşti.

"Evet, güzel kız, seni kurtaracağım," diye söz verdi, annesinin işini bitirirken çıkardığı yüksek sesler lanet olası duvarı sarsarken esmer saçlarımdan bir tutamı yavaşça kulağımın arkasına sıkıştırdı. Sonunda sessizlik çöktüğünde iç çektim, JJ'in kalbinin kulağımın dibindeki sert gümbürtüsünü dinlerken gözlerim kapandı. "Seni her zaman kurtaracağım, Rogue."

Yemin ederim ki sesi beni anılarımdan çıkarıp karanlığa götürdü ve gerçeklik beni tekrar kucağına alırken bir hıçkırık kaçtı.

Kendimi hâlâ o lanet kasanın içinde hapsolmuş bulurken acı ve karanlık üzerime çöktü. Acaba kaderim burada ölmek mi yoksa Birisi bir kez olsun beni gerçekten kurtarmak isteyebilirdi. JJ'in adımı söylerken çıkardığı ses hâlâ kulaklarımda yankılanıyordu ama bu gerçek olamazdı. Bu sadece benim hayal gücümdü ve canımın çektiği şeyi duymamı sağlıyordu.

"Rogue!"

Öksürümeme neden olan bir nefes çektim ama yine de başımı geriye doğru eğdim, çünkü ne kadar zayıf ve uzaktan gelse de, bunun hayal gücümün bir ürünü olmadığına yemin edebilirdim.

"JJ?" Bağırdım. Ama bu aslında bir bağırış değildi, daha çok bir vıraklama, öksürük ve hıçkırık birbirine karışmıştı.

Ama tam hayal ettiğimi düşünmeye başlamışken, yemin ederim ki başka birinin de benim adımı söylediğini duydum ve kalbim bunun düşüncesiyle çarpmaya başladı.

Gerçek olabilir miydi? Benim için mi gelmişlerdi?

Bir havlama sesi havayı deldi, uzak ama çok tanıdıktı ve bir kez daha bağırırmaya çalışırken tekrar hıçkırdım, ama daha başlamadan öksürüyordum ve

Sesim bana ihanet ediyordu.

Burada olduğumu bile bilmeden çekip gidecekleri düşüncesiyle kalbim küt küt atmaya başladı.

Neredeyse kapalı olan kapıya sıkışmış bir duvar parçasını bulmadan önce yumruklarını kasanın metal kenarlarına vurdu.

Tuttum ve çektim, tüm vücudum acıyla çığlık atarken tırnaklarım çatladı ve yarıldı, ama vazgeçmeyi reddettim.

Daha da sert çektim ve aniden parça serbest kaldı, hareket daha fazla molozu yerinden oynatırken benden kaba bir çığlık çıktı ve her şey inledi ve etrafımda kayarak kasaya çarptı ve kafatasımın gürültüden takırdamasına neden oldu.

Ama kaya parçasını tutmaya devam ettim ve burada ezilmeyeceğime emin olur olmaz onu kasanın duvarına vurmaya başladım.

Gürültü başımın zonklamasına ve kafatasımın acıyla zonklamasına neden oldu ama durmadım. Metale tekrar, tekrar ve tekrar vurdum.

Burada büyük bir mücadele vermeden ölmeyecektim.

Kalbimin hızla çarpması da bunun bir göstergesiydi.

Kurtarıcımın her zaman söz verdiği gibi benim için geleceğine inanmak.

Ona kurtarılmak istemediğimi söylemiş olabilirim ama şu anda bir beyaz şövalyeye ya da karanlık bir kurtarıcıya, hatta sadece bir şeytanla anlaşmaya ihtiyacım vardı. Çünkü ben ne kadar boktan olursa olsun bu hayatla işim bitmemişti. Ve sonunda karanlıktan çıkmaya hazırdım.

Öğle güneşi sırtıma vuruyor, beni kavuruyordu.

Kör edici sıcaklığı, ellerimdeki acıyı ve omurgamdaki ağrıyı

hissediyordum. Fox, Maverick ve Luther ile yorulmak bilmeden çalıştım,

hepimiz sessizlik içinde molozları kazarken bu umutsuz, sonsuz ritme

kapıldık. Ama sessizlik kafamın içinde değildi. Zihnimde bir gürültü

uğultusu vardı.

korkular, pişmanlıklar ve panik.

Ona daha erken ulaşmalıyım.

Ona daha sıkı sarılmalıyım.

Buraya hiç gelmemeliydik.

Bir sağlık görevlisi belirdi, su uzattı ve yardıma ihtiyacı olan biri olup olmadığını kontrol etti. Fox'un sağ eli mahvolmuştu, gömleğinin etrafına sardığı şerit kanlı ve toz içindeydi ama buna izin vermeyeceğini biliyordum. Rogue tekrar kollarına dönene kadar kimse onunla ilgilenmedi.

*Çok üzgünüm güzel kız. Seni bir daha terk etmeyeceğim. Geliyorum.
Dayan, lütfen dayan.*

Hiçbirimiz sağlık görevlisinin tekliflerine aldırış etmeyince Luther her birimizin eline birer şişe su tutuşturdu. İt hırladı ve ben şişenin yarısını içtikten sonra ona doğru ilerledim ve şişeyi ağzına tuttum.

Susamış bir şekilde suyu yaladı ve ben de ona istediği kadar su verdikten sonra geri kalanını serinletmek için sırtına döktüm.

Ben tekrar onun yanına geçip kazmaya devam ederken Fox'un yüzü kararlılık maskesiyle sabitlenmişti. Gözlerinde kazanmak için savaştığı savaşı görebiliyordum çünkü etrafımızı saran panik sisine teslim olursa kaybedecekti. Ben de aynı savaşıyla mücadele ediyordum ve yıkımın derinliklerine doğru ilerlerken tek yapabildiğim her seferinde bir tuğlaya odaklanmaktı.

Harlequin'lerden oluşan bir ekip etrafımızda çalışarak kenara attığımız molozları temizledi, böylece molozlar çok fazla yığılmadı ve ben de Mürettebatın arkamda olmasından hiç bu kadar memnun olmamıştım.

Yıkılan binadaki Chase'i de düşündüm, arkadaşımı, lanet olası kardeşimi. Bu dünyada bizden başka kimsesi yoktu ve artık hiçbirimizin onu sevmediğine inanarak yalnız başına, ailesinden dışlanmış bir halde ölmesini düşünmekten nefret ediyordum. Ama biliyordum. Yaptığı şey korkunçtu ama biliyordum ki Onunla nereden geldiğini. Biliyordum ki o sadece Hayatın ona hediye ettiği tek bir şey vardı. O da bizdik. Ben ve Fox. Ama o gitti ve kendi ayağına sıktı, bizi elinde tutmak için yaptığı aptalca girişimde bizi kaybetti. Artık bunların hiçbirisi benim için önemli değildi. Sadece onu dışarı çıkarmalıydım, iyi olduğunu görmeliydim.

Panik iyice artmıştı ve şaha kalkıp etrafımı sardıkça kontrolümü kaybetmeye başladım.

Rogue... Chase. Oh Tanrım.

Lütfen hayatta ol, lütfen.

"Fox," diye mırıldandım, bir elimi koluna koyduğumda kaymaya başladığımı hissettim. "JJ yapma, sadece kazmaya devam et," diye talep etti, açıkça nerede olduğumu hissediyordu.

Kafası şuradaydı.

"Ama Fox," diye mırıldandım.

"Kazmaya devam et," diye bağırdı ve ben de kazdım.

Zaten hiçbir zaman durmayacaktım, sadece içime sızan şüphelerle savaşmalı, onların beni ele geçirmesine izin vermemeliydim.

Birkaç düzensiz nefes aldım ve karşımda duran Maverick'in bakışlarıyla karşılaştım. Beni cesaretlendirmek için sert bir şekilde başını salladı ve ben de devam ettim, vücudumdaki acı, kalbime sızmasını dilediğim bir uyuşukluğa dönüşmeye başlamıştı, böylece onu pençeleyen şüphenin acısıyla yüzleşmek zorunda kalmayacaktım.

Çalışmaya devam ettik, ta ki biz parçalanmış fayanslardan oluşan bir bölümden geçerken İt öne doğru zıplayıp küçük burnunu seğirterek koklayana kadar. Sonra tekrar tekrar yüksek sesle havladı, kuyruğunu salladı ve hepimiz daha fazla enkaz kapıp öfkeli bir hızla parçalamaya başlamadan önce diğerleriyle bir bakış paylaştım.

"Rogue!" Fox böğürdü.

"Senin için geliyorum!" Maverick kükredi.

"Rogue - Chase!?" Bağırdım ve tekrarlayan bir çarpma sesi bize ulaştığında kalbim duracak gibi oldu.

"Rogue," diye nefesi kesildi Maverick'in. "Kaz!"

Hepimiz bir çılgınlığa kapıldık, enkazın altına girme kararlılığımızla enkazı daha da fazla kaydırdık. Onu görmek, güvende bulmak için. *Bu o olmalı. O olmalı yoksa öleceğim.*

"Rogue!" diye bağırdım ve boğuk bir ses bana geri seslendi.

Hepimiz aynı anda donup kaldık, gerçekten bir şey duyup duymadığımızı ya da umutsuzluktan aklımızı yitirip yitirmediğimizi anlamak için dinledik.

"Ben buradayım!" Rogue altımızda bir yerden bağırdı ve göğsümdeki ezici his kalktı.

"Lanet olsun, daha hızlı kaz," diye emretti Luther.

"Geliyorum, sinekkuşu!" Tilki molozları vahşice kazarak seslendi.

Rogue bize seslenmeye devam ettikçe hepimiz birbirimize yaklaştırmaya zorlandık ve kısa sürede küçük bir alana odaklandık, kiremitleri, tuğlaları ve harcı bizden uzağa fırlatırken omuzlarımız birbirine çarpıyordu.

Dişlerimi sıktım, zihnim bu tek göreve odaklanmıştı ve kaslarımdaki öfkeli niyet onu enkazdan çekip çıkarmaktı.

Geliyorum güzel kız, geliyorum.

Demir bir kasanın tepesine ulaştık ve Maverick kasanın üzerinde duran ahşap bir kirişi tekmeleyerek kaldırırken, eli kasanın önündeki hafif açık kapıdan bize doğru uzandı. Parmaklarını tuttum, içimi bir rahatlama seli kaplarken sıkıca sıktım ve elleri benimkilere dolandı, rahatlamış bir hıçkırık kaçtı.

Maverick hemen önümüzde yarattığımız boşluğa zorla girdi. Kasayı açmadan önce hepimiz kapının önündeki enkazı kaldırmaya çalıştık.

"Seni tuttum," dedi, onu kasadan kollarına çekti ve rahatlamış bir şekilde hıçkırırken ona sarıldı, parmakları boynunun arkasına dolanırken ona sarıldı.

Mutt mutlulukla havlayıp kuyruğunu o kadar hızlı sallıyordu ki bir helikopter gibi havalanmadığına şaşırdım.

Luther moloz yığınları arasında kaymakta olan bazı boruları çekerken ellerimi ona doğru uzatarak, "Geç onu," diye yalvardım.

Maverick isteksizce onu bize doğru kaldırdı ve ben de onu tuttum, kendime doğru çektim ve titrerken etinin yumuşak sıcaklığını hissettim.

Kollarıma sarıldı ve yüzünü boynuma gömdü. Kıçımın üzerine düştüm, onu kucağıma aldım ve kalbim onunkine karşı güçlü bir şekilde atarken saçlarını tekrar tekrar öptüm.

"Buradayım güzel kız," diye nefes nefese kaldım. "Bir şeyin yok."

"JJ," diye mırıldandı. "Burada olduğuna yemin et.

Çıktığıma yemin et." "Yemin ederim," diye yemin ettim.

"Onu bana ver," diye emretti Fox, elleri onu yakalamıştı ama ben bırakmak istemeyerek onu sıkıca tuttum. "JJ!" diye bağırdı ve onu isteksizce bıraktım, Fox onu göğsüne doğru çekip diz çökerek alnını onunkine dayadığında kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

"Yaralandın mı?" diye sordu, destek için boynuna sarılan kıza bakarak.

"İyiyim, sanırım," dedi ama pek de öyle görünmüyordu. Teni solgundu ve onu ayakta tutan tek şey Fox'muş gibi görünüyordu. "Ama Chase. Chase nerede?"

"Onu bulacağız," diye söz verdim, ona yaklaşp yaralarını kontrol ettim ve bir bacağında müdahale edilmesi gerektiği belli olan büyükçe bir kesik buldum.

"Lütfen kahrolası ayakkabılarımı çıkar," diye yarı hıçkırarak ağladı ve ben de onlara uzandım, o aptal şeyleri çözüp attım. Ağır bir rahatlama iç çekişiyle başını Fox'un omzuna yasladı. "Teşekkür ederim."

Maverick boşluktan tırmandı, Luther'in yardım teklifini reddederek bize doğru geldi ve Rogue'u Fox'un kollarından çekip almaya çalıştı. Yine de gitmesine izin vermedi, Mutt onun üzerine atlayıp kollarını yalarken ve onu okşarken bir hıçkırık daha çıkarırken alçak bir hırıltı onu terk etti.

"Ah," diye inledi, elini tekrar göğsüne bastırdı ve ben de ona yaklaşarak elini nazikçe inceledim.

"Sanırım birkaç parmağını kırmışsın güzel kız," dedim usulca, yanağını avucumun içine alarak, sadece okyanus mavisi gözlerinin parladığını görmek istiyordum

hayatla.

"Vurmaya devam etmek zorundaydım. Beni bulmana ihtiyacım vardı," diye nefes aldı, bana doğan güneşmişim gibi bakıyordu ama sonra aynı bakışı Fox ve Maverick onun için kavga etmeye devam ederken onlara da attı.

Luther elinde suyla aceleyle ilerlerken, "Dur," diye yalvardı. Fox suyu Luther'in elinden kapıp dudaklarına götürdü ve açgözlülükle içerek hepsini bitirdi.

"Hastaneye gitmesi gerekiyor," diye ısrar etti Maverick. Sağlık görevlileri etrafımızda dönüyordu ama kim olduğumuzun ve davetsiz bir şekilde üzerimize gelmelerinin ne kadar tehlikeli olacağının farkında gibiydiler. "Onun yanında diz çökmeyi bırakın ve onu lanet olası bir ambulansa götürün." Ayağa kalkan Fox'u itti ve ona daha sıkı sarıldı.

Hepimiz onun peşinden gittik ve It'i kucağıma aldım, başını okşadım ve onu bulduğum için kulağına teşekkür fısıldadım. Ona bakarken mızımızlandı, daha yakın olmak için benim kadar çaresiz görünüyordu.

Ambulanslara indik ve sağlık görevlileri hep birlikte aceleyle Rogue'u sedyeye yatırırken Di, Lyla ve Bella kazdıkları yerden koşarak geldiler.

"Lanet olsun, sürtük!" Lyla ağladı, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. "Çok endişelendik."

"Sadece kafamda küçük bir ev var, büyütülecek bir şey değil," dedi Rogue hıçkırarak güldükten sonra sağlık görevlilerinden biri bacağındaki yarayı temizlemeye başladığında yüzünü buruşturdu. Bakışları benimkini buldu ve içinde bir karanlık dolaştı gözlerinde yaşlar birikti. Yaklaştım, Mutt'u onun üzerine yerleştirdim ve karnına sokulup kolunu yaladı.

"Chase'i bul," diye emretti. "Lütfen, JJ. Onu bulmak zorundasın."

Di, Bella ve Lyla ambulansa doluştular ve ben Fox'un da gitmesini bekliyordum ama o sadece bileğini sıktı ve geri çekildi.

"Onu bulacağız sinekkuğu," diye söz verdi Fox, kapılar kapanıp ambulans uzaklaşırken kaşları birbirine çarpıyordu. Orada uzun saniyeler boyunca öylece durduk ve Maverick enkazın üzerine çıktı ve tekrar kazmaya başladı.

Fox'la bakıştık ve Luther ekipten bazılarıyla konuşmaya giderken biz de peşinden yürüdük. Üçümüz kardeşimizi ararken tekrar bir ritme girdik ve en kötüsünden korktuğum için kalbim tekrar çatlamaya başladı.

"Eğer onu Mürettebat'tan atmamış olsaydınız, bizimle birlikte olacaktı. Dışarı çıkabilirdi," diye ısırdım Fox'u, korku göğsümü parçalıyordu.

"Yapma," diye uyardı Fox, büyük bir mermer parçasını fırlatırken çenesi titriyordu omzunun üzerinden.

"Aşağıda yapayalnız ve ya ondan nefret ettiğimizi düşünerek öldüyse?" Tozu içime çekmekten boğazım ağrıyor ve sesim kısılıyordu.

"Kes şunu, JJ," diye homurdandı Fox, daha öfkeli bir şekilde kazıyor, bana bakmayı reddederken kasları geriliyor ve esniyordu.

"Üzgündü," diye mırıldandım. "Her şey farklı olabilirdi. Bir şeyler yapabilirdik."

"Kes şunu dedim!" diye tersledi, dudaklarında bir hırıltıyla bana baktı. "Sadece kaz."

"Yaptığın şeyi yapmak zorunda değildin," diye bastırdım, duygularım beni parçalara ayırırken kalbim göğsümde vahşi bir hayvan gibiydi. "Onu sürgün etmek zorunda değildin."

"Onu öldürmeliydim," diye tısladı, üst dudağını geriye kıvrırarak bana baktı. "Bunu anlamıyor musun? Çoktan ölmüş olmalıydı Johnny James, ama gitmesine izin verdim. Yaptığı şey için hafifçe kurtuldu. Bize ihanet etti. Rogue'a ihanet etti."

"Öyle demek istemedi," diye mırıldandım.

"Sadece Chase olduğu için ona karşı yumuşak davranıyorsun," diye tükürdü. "Başka biri olsaydı onu yere sermem için bana tezahürat yapardınız."

"Mesele de bu zaten, değil mi?" İçimi öfke kaplarken ona bir adım daha yaklaşarak talepte bulundum. "Chase'i tanıyorsun. Kim olduğunu biliyorsun ve o bir hain değil."

"Aynen öyle," diye homurdandı, gözlerinde bir uyarıyla bana bakıyordu.

Tüm ekip buradaydı, eğer Fox'a meydan okursam bana haddimi bildirecekti ama şu anda belki de şiddetten zevk alacaktım.

Maverick merakla bizi izliyordu, ama eğer varsa bile fikirlerini kendine saklıyordu.

"Ona bir şans bile vermedin," diye hırladım, yüzüne karşı ayağa kalkarak. "Geri. Aşağı," dedi dişlerinin arasından.

"Beşimiz söz konusu olduğunda kral sen olamazsın," diye tersledim.

"Ona ne olduğu konusunda benim de söz hakkım olmalıydı. Rogue da öyle. Bu Crew'un işi değildi."

"Her şey Crew'un işi." Beni bir adım geriye itti ama tekrar üzerine yürüdüm, kaslarım dövüşme ihtiyacıyla gerilirken yüzüne sadece bir santim mesafedeydim. "Artık demokrasi gibi bir lüksümüz yok, JJ. Biz çocuk değiliz. Bu gerçek hayat. Ve o bizi mahvetti. Onu göndermek zorundaydım."

"Hayır, yapmadın!" Omzumu göğsüne attım, onu geriye doğru savurdum, ayağı molozların üzerinde kaydı ve bizi yere düşürdü.

Fox bizi ters çevirmeden önce iki yumruk attım, beni kayalara doğru itti ve ellerini boğazıma kilitledi.

"Yeter!" diye gürledi ama ben durmadım, boğazımı sıkkan elini kırdım ve yumruğumu böğrüne indirdim.

Bizi bir kez daha zorladım ve parçalanmış tuğlaların üzerinde güreştik, yorgun bedenim bir şekilde savaşacak gücü topladı. Mürettebat söz konusu olduğunda Fox'un bana patronluk taslamasına aldırımıyordum, hatta bunu tercih ediyordum ama konu ailem olduğunda beni dinlememeye hakkı yoktu. Kardeşlerimden birini benden almaya ya da Harlequins'e katılma yemini etmeden çok önce hayatımızın bir parçası olan bir kız üzerinde hak iddia etmeye hakkı yoktu.

Maverick'in gürleyen kahkahası havayı doldururken, Fox beni sersemletecek kadar sert bir yumruk attı, ardından tüm vücuduyla beni tuğlaların üzerine bastırdı ve hareket etmeme izin vermedi.

"Dur," diye yüzüme doğru hırladı ama içimdeki mücadele çoktan sönmüştü. Her şey acıyordu ve bunun Chase'i geri getirmeye yardımcı olmadığını biliyordum. Onun için kazmaya devam etmeli, onun için savaşmaya devam etmeliydim.

"Kötü şeyler yapmış olabilir ama üzgündü. Ve o hak etmedi *Bu*," diye tısladım Fox'a.

"Evi ben yıkmadım, JJ," dedi, gözleri yeşim taşından iki öfkeli havuz gibiydi.

"Yaptın," dedim. "Sadece bu değil." Onu geri ittim ve üzerimden kalktı, başka bir yeri kazmaya başlamak için molozların arasından uzaklaştı.

Maverick ortaya çıktı, önümde duruyordu ve güneşi engelliyordu. Elinde bir şişe su vardı ve tesadüfen şişeyi devirip kafama döktü ve ben de küfrettim.

"Neden hâlâ buradasın?" Sinirle sordum.

"Chase'in parçalarını enkazdan çıkarışını izlemek için ön sıradan bir koltuk istiyorum." Ben ayağa kalkarken zalimce sırıttı. "Foxy'nin

Bu arada hep arkandaydı. Yoksa babası izlerken iyi bir çocuk gibi seni ekibinin önünde ibret olsun diye mi yaptı?"

"Saçmalıyorsun, Maverick," diye tersledim, omurgamı dikleştirerek ona doğru yaklaştım.

"Nasıl yani?" diye sordu soğukkanlılıkla.

"Çünkü hepimizin ölmesini bu kadar çok istiyorsan her an silahını çekebilirsin. Sanırım kimse ateşe karşılık veremedi en azından beni ve Fox'u vurabilirsin. Belki Luther'i de."

Maverick dilini şaklattı, bana yaklaşırken gözleri karardı. "Anlamadığın şey şu Johnny James, ben sadece senin ölmeni istemiyorum. Cehennemde sizinle birlikte durmak ve önce sizin yanmanızı izlemek istiyorum." Etrafımızdaki enkazı işaret etti. "Bu yüzden ben de tam burada olacağım. Chase Cohen'in kafası enkazdan çıkarıldığında küçük kalbinin patladığını gör."

Kollarımı iki yana açıp ona baktım, vücudum kan içindeydi ve tozla kaplıydı. "Umarım gösteriden keyif alıyorsundur, Maverick. Umarım kardeşimizin ölümü seni çok mutlu eder."

Çenesi gerildi ve ona sırtımı döndüm, tek başıma çalışmak ve Chase'i huzur içinde aramak için uzaklaştım. Eğer bu sonsuz taş yığınının altındaysa, onu bulacaktım. Bu hayatta herkes ondan vazgeçmiş olabilirdi ama ben vazgeçmedim. O benim en iyi arkadaşımdı ve eğer durum tersine dönseydi burada beni arıyor olacağını biliyordum. Bir Harlequin olup olmaması önemli değildi, benimle aynı ruhu paylaşıyordu ve eğer ölmüş olsaydı bunu bileceğimden emindim.

Dayan Ace, senden vazgeçmeyeceğim.

Zihnimin köşelerinde fısıltılar vardı. Kapalı gözlerimin ve ağrıyan ruhumun ötesinden içeri sızan ve uzun süredir uykuda olan bir parçamı okşayan sesler.

Kalbimin etrafında dolandılar ve duvarları aşıp geçtiler.

beni eve çağırırken yerimde durmak için çok çalışıyordum.

Ve onları dinlemek çok tatlı bir işkenceydi. Vaat ettikleri rüyaları yaşamak ne güzel bir ıstıraptı.

Ama hayat benim için hiç bu kadar kolay olmamıştı. Sonsuza dek mutlu olmak için uygun değildim. Yine de şimdilik bir mutluluğu yakalamak ve ona olabildiğince sıkı sarılmak istiyordum.

"İlaçlar onu uyutuyor mu?" diye sordu tanıdık bir ses.

"Hayır," diye cevap verdi bir kadın. "Sadece uyuyor. Vücudu bir travma geçirdi ve gücünü yeniden kazanması için çok dinlenmesi gerekiyor ama sonuçta üzerine bina yıkılmış birine göre oldukça iyi durumda. Hazır olduğunda uyanacaktır."

"Yeterince iyi değil," diye homurdandı Fox. "Onun iyi olduğundan emin olmalıyım. Ve gözlerinin içine bakıp o sözleri söylediğini duymadan bunu yapamam."

"Bunun için muhtemelen yarına kadar beklemeniz gerekecek. Endişelerinizi yatıştırmaktan çok dinlenmeye ihtiyacı var." Kadın telaşla konuştu ve bir süre sonra bir kapı kapandı.

"O kaltak benim kim olduğumu biliyor mu?" Fox hırladı.

"Herkes senin kim olduğunu çok iyi biliyor," diye tersledi JJ, sesi alıştığımdan daha sertti. "İstediğin her şeyi elde ettiğin sürece dünyayı paramparça edecek acımasız bir orospu çocuğu."

"JJ," diye homurdandı Fox. "Biliyorsun ki benim pozisyonumda-" "Şşşşt," diye mırıldandım, sargılı elimi kaldırdım ve seslerini susturmak için seslerinin yönünü değiştirin.

Bir sandalyenin muşamba üzerinde sürtünme sesini, bir çift elin iyi olan elimi sıkıttığını ve başka birinin parmaklarını yüzümün yan tarafında gezdirdiğini hissetmem takip etti.

"Rogue?" Fox sordu, sesi benim adımla çatlıyordu.

"Biziz, güzel kız," dedi JJ yumuşak bir sesle.

Biraz inledikten sonra gözlerimi ayırmaya zorladım, Fox'u tam nefes alma boşluğumda buldum, parmakları saçlarımı iterken gözleri benimkileri avlıyordu.

"İyi misin bebeğim? Nerede olduğunu biliyor musun?" Fox sordu. "Bir porsuk tarafından boğuluyorum," diye mırıldandım, parmaklarım JJ'in dudaklarını elimin arkasına bastırıldığını ve boğuk bir ses çıkardığını hissettim.

"Kahretsin, bana böyle seslendiğini duyduğuma sevineceğim hiç aklıma gelmezdi," diye kakhaha attı Fox ama yeşil gözlerindeki acı hiç azalmadı ve beni içine çektiği için kaşlarımı çattım.

"Sorun ne?" diye sordum. Onu geçip JJ'i görmeye çalışarak sordum ama etrafımdaki boşluğu yutuyor ve beni o zümrüt gözlerine hapsediyordu.

Fox beni öptü ve ben kıpırdamadan durdum, parmaklarım JJ'inkileri sıkarken boğazım düğümlendi ve onu geri mi öpsem yoksa itip kaksam mı ya da gözlerimi kapatıp karanlığa mı gömülsem bilemedim. Yine de tenim onun için canlandı, adını dudaklarıma damgalayıp ruhuma kadar işlemeye çalışırken hain kalbim hızla çarpıyordu.

"Çekil üstünden ve bırak nefes alsın," diye hırladı JJ ve Fox gerçekten de dediğini yaptı, geri çekildi ve iç geçirdi, bir elini yüzünde gezdirirken başı düştü ve JJ'in ilerlemesine izin verdi.

"Selam güzel kız," diye mırıldandı Johnny James bana bakarken, dudaklarında rahatlamış gibi görünen bir gülümseme vardı ama o kadar hızlı kayboldu ki emin olamadım. "Kendini iyi hissediyor musun?"

"Su içebilirim," diye cevap verdim, dudaklarımı yalarken yarıklardan birindeki kanın tadına baktım.

Üstüne bir pipet sıkıştırılmış bir fincan belirdi ve JJ onu dudaklarımın arasına götürdü, ben hepsini içip iç çekerken yerinde tuttu.

"İstersen oturabilirsin," dedi JJ, bana yatak için küçük bir kontrol zımbırtısı uzattı ve çoğunlukla dik olana kadar onunla oynadım.

Sargılı elime baktım, ne olduğunu anlamaya çalışırken sol bacağımda da sıkıcı bir ağrı hissettim ama o kasada sıkışıp kaldığım saatler uzun bir kâbusa dönüşmüştü ve anılarımın ne kadarının gerçeği yansıttığından, ne kadarının hayal ürünü olduğundan tam olarak emin değildim.

JJ yumuşak bir sesle, "Bacağında çok kötü bir kesik var," dedi ve sol baldırıma bantlanmış sargıyı göstermek için örtüyü kaldırdı. "Temizlendi ve yapıştırıldı, yani birkaç hafta içinde her şey yoluna girecek. Ve parmaklarının sadece kötü bir şekilde zedelendiğini ve şiştiğini söylediler - kırık yok."

Yorganı tekrar üzerime örterken bana güven verici bir gülümseme verdi ve ben de yastıklara yaslanıp hastane önlüğümü çekiştirirken iç çektim

Sağlam elimle.

"Bir binanın üzerinize çökmesinin bu kadar kötü olabileceğini kim bilebilirdi?"

Antiklimaktik," diye mırıldandım. Belli ki susuz kalmıştım ve Biraz hırpalanmıştım ama o katliamdan kurtulduktan sonra sadece bu birkaç yara almamın mucizeye yakın bir şey olduğunu düşünmek zorundaydım.

Yerleştirildiğim lüks hastane odasına baktım. Lavanta rengi duvarlar beni çevreliyordu ve geniş pencere pervazında uzun bir çiçek vazosu duruyordu.

"Kahretsin," diye mırıldandım, elimin arkasına geçirilmiş iğneye ve ona bağlı sıvı torbasına baktım. "Onlar gelip buranın parasını nasıl ödeyeceğini sormadan önce buradan siktir olup gitmeliyiz."

Fox kararlı bir şekilde, "Bu iş halledildi," dedi. "Harlequinler kendi başlarının çaresine bakar."

"Çete üyeliğimin bir sağlık planıyla birlikte geldiğini mi söylüyorsunuz?" Alay ettim ama ikisi de gülmeyince eğlencem yerini kaş çatmaya bıraktı. "Bana söylemediğiniz şey ne?"

JJ usulca, "Biraz daha dinlenmelisin," dedi ve beni daha iyi yatırmak için battaniyelerimi çekiştirdi.

"Çıkar ağzındaki baklayı," dedim gözümü kaçırarak ve Fox içini çekerek yatağımın yanındaki sandalyeye çöktü ve bana niyetli bir bakış attı.

"Aramayı durdurdular sinekkuşu. Enkazda hayatta kalanları aramayı bıraktılar," diye yavaşça açıkladı.

"Yani?" diye sordum. Çok fazla kendimde olmayabilirdim ama beni o binadan çıkardıklarından beri günler geçmiş olması gerektiğini anlayacak kadar aklım başımdaydı.

"Yani... Chase başaramadı," diye nefes aldı Fox, bu sözler dudaklarından dökülürken yüzü acıyla doluydu.

Onları duydum. Onları anladım. Ama beynimin o kısmının ötesine geçemediler. Kelimeleri yorumladım ve ne anlama geldiklerini biliyordum ama onları hesapladığım kadar hızlı bir şekilde reddettim.

"Hayır," dedim basitçe.

Daha önce de çocuklarımdan uzak kalmıştım. Çok uzaklardaydım, onlar için yanıp tutuşuyordum ve yaptıkları her şey için acı çekiyordum, ama içimin derinliklerinde onları hala orada hissediyordum. Bazen kalbime saplanan bir cam kırığı gibi, bazen de uyurken dudaklarıma fısıldanan bir öpücük gibi hissediyordum, ama her iki durumda da onları hissediyordum. Onları o zaman, şimdi ve her zaman hissettim ve onu hala hissediyordum.

"Hayır," diye daha kararlı bir şekilde tekrarladım.

"Güzel kız," diye mırıldandı JJ, eli tekrar benimkini buldu ve bal kahverengi gözleri yaşlarla doldu, kalbinde hiç tahmin etmediğim kadar büyük bir acıyla bana baktı. "Günlerce orada kaldık. Uyumadık, neredeyse hiç yemek yemedik... tek yaptığımız kazmak ve kazmaktı ama çok uzun zaman oldu. Enkaz çok yoğun. Yetkililer hayatta kalanları arama çalışmalarını durdurdu ve-"

"Hayır!" Ona bağırdım, elimi onun elinden çekip aldım ve tekrar almak için mücadele ettiğinde ona tokat attım.

JJ avucumun yanağına değdiğini hissedince geri çekildi, gözlerindeki acı beni jilet gibi kesti ama umurumda değildi. Çünkü orada hiç olmamalıydı. Buna hiç gerek yoktu.

"Onu hissediyorum," diye hırladım, göğsümü kalbimin üzerine öyle bir bastırdım ki canımı acıttı. "O hâlâ burada, yani hâlâ dışarıda bir yerde. O yüzden bana öyle bakmayı kes ve gidip onu bulalım."

İğneyi elime bağlayan ipi yakaladım ve çektim, acısına küfrettim ama ne kadar kanadığıma bile bakmadan battaniyeleri üzerimden attım.

Sadece oraya gitmem gerekiyordu. Onu bulabilirdim. Kalbimdeki bu acı ona bağılıydı ve beni ona çekecekti. Tek yapmam gereken oraya geri dönmekti ve bunu çözeceğimi biliyordum. Onu kurtarmamızı bekliyordu. Bunu hissedebiliyordum. Ve aramızda başka ne boklar geçmiş olursa olsun onu hayal kırıklığına uğratmayacaktım.

Fox ve JJ beni tutup yatağa geri çekmeye çalıştılar ama ellerine vurup onları uzaklaştırdım ve önemli olan tek şeye odaklandığım için bana söyledikleri şeyleri duymazdan geldim.

Chase dışarıda bir yerdeydi ve bana ihtiyacı vardı. Tek umursadığım buydu.

Yataktan fırladım ama ayağa kalkmaya çalışırken bir çığlık attım ve bacaklarım tutmayarak yere düştüm.

Ağrı ayaklarıma ve bacaklarıma yayılıyordu, belli ki o cehennemde o lanet ayakkabıların içinde hapsolmuş, ayakta durmaktan ve acı içinde duvarlara yığılmaktan başka bir şey yapamadan geçirdiğim saatlerin sonucuydu.

Güçlü kollar etrafımı sardı ve tam kapı açılıp birkaç hemşire ve bir doktor aceleyle içeri girerken yerden kaldırıldım.

"Bırak beni," dedim, beni yatağa iterken Fox'a karşı savaştım, beni bırakması için onu zorlarken tırnaklarımın kollarının derisini nasıl kestiğini görmezden geldim.

JJ'in hemşireye neler olduğunu anlattığını ve Fox beni yatağa doğru iterken insanların etrafımda koşuşturduğunu belli belirsiz fark ediyordum. ve beni orada tutmak için ağırlığını omuzlarımda kullandı.

Doktor bağırırlarım arasında "Ona sakinleştirici vereceğiz," dedi ve ben küfretmeye başladım.

"Bırakın beni!" Çığlık attım. "Seni uyarıyorum Fox, eğer beni oraya götürmezsen seni asla affetmeyeceğim! Onun bize ihtiyacı var! Chase'in bize ihtiyacı var!"

Fox beni susturdu, bir iğnenin keskin çizici koluma saplanırken gözleri duyguyla doldu.

"Dinlenmen gerek sinekkuşu," dedi, beni kavrayışı ancak uyuşturucular uzuvlarımdaki gücü çalmaya başladığında gevşedi ve yatağa doğru yığılırken tek yapabildiğim ona ters ters bakmak oldu.

"Çok üzgünüm güzel kız," diye mırıldandı JJ, uzun bir göz kırpması görüş alanımdan geçerken parmaklarını parmaklarımın arasına sardı.

Bir damla gözyaşı nihayet kontrolümden çıkıp yanağımda bir yol izlerken bakışlarımı ona çevirdim.

"Beni kurtardı," diye nefes aldım, sesim o kadar kısıktı ki ben bile duymadım ve JJ eğilip kelimeleri yakalamaya çalışırken kaşları çatıldı.

Bir kez daha gözlerimi kırptım ve bu sefer gözlerimi bir daha açamadım. Parmaklarım JJ'in ellerinde gevşedi ve karanlıkta bana kalan tek şey acı oldu.

Kaybettiğim çocuğun anıları kalbimde kabardı ve beni mahvederken bilincimden uzaklaştım, kalbimin her zaman Chase Cohen'e ait olacak o köşesinden ruhuma bakan iki parlak mavi göz.

O beni kurtardı.

Ve şimdi o gitmişti.

Haftalar geçti ve göğsüm bir mengenenin içindeymiş gibi hissettim, metal Kalbim her geçen gün daha da sıkışıyordu. JJ bana hâlâ kızgındı ve Rogue o kadar kırılmış görünüyordu ki ne yapacağımı bilemiyordum. Bir yandan Mürettebat'ın idaresi ve Shawn'ın çetesinin şehrin öbür ucundaki saldırılarıyla uğraşırken, bir yandan da evimde normal bir şeyler inşa etmeye çalışıyordum. Bu inanılmaz derecede zordu ve beni her gün her an bitkin bırakıyordu.

atlatmam gereken başka bir sınav.

JJ evin dışında çok zaman geçirirdi ve buradayken Rogue'la Chase'in odasına gider, eski günlerden konuşurlardı ve ben de kendimi kapıyı dinlerken bulurdum, keşke onlarla birlikte o odaya ait olsaydım diye. Ama ait değildim. Bu kedere yabancıydım, Chase'e karşı yaptığım eylemler yüzünden hoş karşılanmıyordum. Derinlerde bir yerde JJ'in sadece

Cezalandırarak, suçlayacak birini arıyordum ama haftalardır süren öfkesi ve reddedilişi bana zarar veriyordu. Bu yüzden bugün bunu düzeltmeye çalışmak istedim.

Elimde bir tabak nacho ile üst kata çıktım ve kalbim yerinden çıkacakmış gibi Chase'in odasına doğru yürüdüm. JJ'in öfkesi, Chase yüzünden göğsümde zaten maruz kaldığım suçluluk duygusunu daha da derinleştirmişti. Ama yaptığım şeyden pişmanlık duyamazdım. İşlerin böyle sonuçlanacağını bilemezdim.

ve Shawn'ın yıktığı gece Dollhouse'da olması benim suçum değildi.

Rogue'u kurtarmış olduğu gerçeği başımı döndürdü ve içime, incelememeye çalıştığım bir acı yerleştirdi. Chase'i evin önünde dizlerinin üzerine çöktürüp kafasına silah dayamışken, normal bir şekilde yas tutamazdım. O tetiği çekmeye çok yaklaşmışım ve sonrasında çekmeli miydim diye düşündüm. Çünkü bu ekipte hainlerin ikinci bir şansı olmazdı ve o sadece bana ve JJ'e ihanet etmemişti, Rogue'a da ihanet etmişti. Rogue'u *incitmişti*.

Hangi açıdan bakarsam bakayım, bu affedilemez bir şeydi.

Kapıyı çaldım ve Rogue ile JJ'in sesleri kesildi.

"İçeri girebilir miyim?" İkisi de bir şey söylemeyince ben sordum. Rogue'un "Evet" demesi üzerine JJ "Hayır" dedi.

Kapıyı açtım ve onları Chase'in yatağında birbirlerine yakın yatarken buldum, bu gerçek kalbimde bir kıskançlık çizgisi oluşturdu. Ama hiçbir şey söylemedim. JJ ona elini sürmezdi, bunu çok iyi biliyordu.

Ve bu acıyı atlatmak için birbirlerine ihtiyaçları olduğunu biliyordum, sadece bunun bir parçası olabilmeyi diliyordum.

Rogue'un üzerinde Chase'in siyah grup tişörtlerinden biri ve diz üstü çorapları vardı. Doğrulduğunda gözleri şişti ve JJ beni görmezden gelerek dikkatle tavana baktı. İt, Chase'in battaniyelerinden birinin üzerinde yatağın ucuna uzanmış, baş aşağı duruyordu ve ben nachoları yaklaştırırken havayı kokluyordu. Artık benimle hiç vakit geçirmiyordu, tavuğum bile

sevgisini satın almak için yeterli değil. Bazen sabahları da tavuğunu kismaya başladı ve bunu yaparken gözlerimin içine baktığına yemin edebilirim

Sanki beni cezalandırıyordu. Chase'i neredeyse vurduğumda ona bağırمامı asla unutamamıştı ve yemin ederim bunu bana karşı kullanacaktı.

zamanın sonu.

"Size yiyecek bir şeyler getirdim," dedim ve yiyecekleri onlara uzattım.

Rogue hüzünlü bir teşekkür gülümsemesiyle aldı ve bakışlarım JJ'e kaydı. "Seninle konuşabilir miyim kardeşim?" diye sordum.

"Mürettebat işi mi?" diye sordu.

"Hayır."

"O zaman hayır," dedi basitçe, gözleri buz gibi bir ifadeyle bana kayarken bir elini başının arkasına koydu. JJ'in gazabına uğramayı daha önce hiç tecrübe etmemiştim ve bundan pek hoşlanmamıştım.

"Sadece konuş benimle," diye emrettim. "Hayır dedim," diye homurdandı.

Rogue nazikçe, "JJ," dedi ama o sadece başını salladı.

Rogue onları komodinin üzerine koyarken it ayağa fırladı ve bir nacho kapmaya çalıştı. Bakışlarım, birkaç yıl önce dışarıda geçirdiğimiz bir gecede üçümüzün - ben, Chase ve JJ'in - orada duran bir fotoğrafına takıldı. Hepimiz gülüyorduk, kollarımızı birbirimize dolamıştık ve o karede Rogue'un olması gereken yerde ruhumdaki boşluğu bile göremiyordunuz. Mutlu görünüyorduk, bir aile gibiydik, parçalanamazdık. Çenem gerildi ve kalbim tuzla buz oldu. Başımı başka yöne çevirdim, başka bir yere bakmam gerekiyordu.

ve bakışlarım bir kez daha JJ'e takıldı. Eğer benimle özel olarak konuşmazsa, o zaman söyleyeceklerimi burada söylemek zorunda kalacaktım.

"Bana kızgın olduğunu biliyorum," diye başladım.

"Vay be, özel dedektif olmalıymışsın kardeşim," dedi kuru bir sesle.

"En azından bana bakamaz mısınız?" Hayal kırıklığımı kontrol edemeyerek homurdandım.

"Emredersin patron," dedi, gözlerini bana dikip alay ederken. Harika, bu daha da kötüydü.

"Yaptığım her şeyin bizi korumak için olduğunu bilmelisin, bunların hiçbirini asla istemedim," dedim ciddiyetle. "Ailemize karşı bir görevim var, onu sürgün etmek kolay değildi."

"Bunu neden yaptığını anlıyorum Fox," dedi JJ boş bir ses tonuyla. "Ama belki de önce bize danışmadan bizim iyiliğimiz için bir şeyler yapmandan bıkmışımdır."

Hemen verdiğim ters tepkiyi geri çekip onu dinlemeye çalıştım ve Rogue'a baktım, o da başıyla onayladı.

Bana biraz sabır ver.

"Devam et o zaman," diye homurdandım, ikisine de bakarken kollarımı kavuşturdum. "Bana cehennemi yaşatın, ne kadar pislik olduğumu söyleyin."

Bu fikir ilgilerini çekmiş gibi görünerek birbirlerine baktılar ve Rogue konuşmaya başladı.

"Sen zorba, otoriter bir hıyarsın," dedi ve ben de bunun adil olduğunu düşünerek başımı salladım.

"Kontrolcü ve otoriter birisin ve söylediğimiz hiçbir şeyi dinlemiyorsun," diye hırladı JJ.

Rogue dudaklarını büzerek, "Sırf Harlequin prensi olduğun için bize de diğer adamlarına davrandığın gibi davranabileceğini sanıyorsun," dedi.

"Bize aile diyorsunuz ama iş ciddiye binince bizim fikirlerimizi dinlemiyorsunuz çünkü en iyisini büyük Tilki Harlequin'in bildiğini düşünüyorsunuz."

Her zaman. Sen istemesen bile," diye tersledi JJ, gözlerinde zehir vardı.

"Ben sadece seni korumaya çalışıyorum," dedim ağır bir sesle, gözlerindeki acıyı hissederek kelimeler.

"Bizi koruma yöntemin bazen boğucu olabiliyor," dedi Rogue ama bana bakarken sesi biraz yumuşadı.

JJ ters ters bakarak, "Onun duygularına kıyma güzel kız, *her zaman* boğucu oluyor," dedi.

"Pekâlâ," diye homurdandım. "Daha az kontrolcü olmaya çalışacağım. Duymak istediğin bu mu?"

JJ ayağa kalkarak bana doğru yürüdü ve bir an için benimle yeni bir kavga başlatacağını düşündüm. "Hayır, Fox. Çünkü artık çok geç. Chase gitti. Maverick gitti. Ve bu ev gerçekten boş gelmeye başladı."

"Ve bu benim suçum mu?" Hırladım.

"Belki de öyledir. Ve belki de bu koca evde tek başına uyanacaksın. Çünkü bunu göremiyorsun, değil mi?" diye tısladı ve yanımdan geçip kapıya yöneldi. Kalbim yerinden çıkacak gibi olurken ayak sesleri alt kata vuruyordu.

Rogue'a baktım, ensemdede bir sıcaklık yükseliyordu. Gitmek için döndüm ama bana seslendi, "Bekle. Kal."

Bu iki kelime o anda benim için onun için ifade ettiğinden çok daha fazla şey ifade ediyordu.

Biliyorum. Çete toplantıları ve memleketimize yapılan saldırılarla uğraşmak arasında,

Ayrıca Chase için duyduğum keder ve suçluluk duygusuyla boğuşurken çok az uyudum ve yalnız başıma çok fazla zaman geçirdim.

Ailemin son ferdini güvende tutabilmek için kendimi bir arada tutmaya o kadar çok çalışıyordum ki Rogue'la neredeyse hiç vakit geçirmiyordum, beni yanında isteyip istemediğinden bile emin değildim.

Yanımdaki yatağı okşadı ve ben de JJ'in boşalttığı yere geçtim. Daha da yaklaştı, kolunu bana doladı ve başını göğsüme yasladı. Kalbimdeki kederin soğuk pençesi hindistan cevizi kokusu burnuma geldiğinde biraz hafifledi ve ben sadece gözlerimi kapatıp ona sarıldım.

Onun acısını alıp bir kavanoza hapsedebilir, kayalarla ağırlaştırıp okyanusa atabilirdim.

"Özür dilerim," diye nefes aldım, bunu pek çok açıdan kastetmiştim.
"Benden nefret etme."

"Senden nefret etmiyorum Fox," diye iç geçirdi. "Bu senin hatan değil. JJ'in şu anda sadece kızacak birine ihtiyacı var."

"Biliyorum," diye itiraf ettim. "Ve eğer bunu atlatmasına yardımcı olacaksan onun kum torbası olacağım."

Aramıza sessizlik çöktü ve ona sarıldığımda Rogue'un yumuşak nefeslerini dinledim, o kadar yorgundum ki uyuyabilmeyi diledim. Ama bugün yapmam gereken yüzlerce şey vardı, sorumluluklarımdan kaçamazdım ama bunu çok istiyordum. Şimdilik, kederimiz aramıza yayılırken ve bizi hiç istemediğim yeni bir şekilde birbirimize bağlarken, kızımın biraz huzur çalacaktım.

"Buna dayanabileceğimi sanmıyorum Fox," diye fısıldadı. "Gerçek gibi görünmüyor. Onu hâlâ burada hissedebiliyorum." Bir elini kalbine götürdü ve ben de parmaklarını tutarak kendi kalbime götürdüm.

"Ben de onu hissediyorum," dedim nazikçe.

Son insan kalıntıları geçen hafta Dollhouse'un enkazından çıkarılmıştı, ancak aralarında tanımlanabilecek hiçbir şey yoktu. Cesetler çökme sırasında o kadar ağır hasar görmüştü ki, polis kayıp son insanların kimliklerini tespit etmek için diş kayıtlarını ve DNA'larını kullanacaktı.

Ama iş başa düştüğünde, hepsinin öldüğü ilan edilmişti ve hepsi bu kadardı. Her iki durumda da gömecek bir cesedimiz ya da bizi rahatlatacak bir mezarımız yoktu. O

sadece...gitmişti. Ve belki de bu yüzden hepimiz bu evde kaybolmuştuk, gelmeyecek bir çağrıyı bekliyorduk. Tutunmak

Bir gün ön kapıdan içeri girebileceğine dair nafiye bir umut, çünkü artık bu dünyanın bir parçası olmaması mümkün görünmüyordu.

Sıcak gözyaşları göğsümden akarken Rogue'a daha sıkı sarıldım.

"Beni kurtardı," diye boğuk bir sesle konuştu. "Bu yaptığı son şeydi ve ben

Beni daha önce incittiğini ve bazen öfkeli bir pislik olduğunu biliyorum ama..." Bu cümleyi tamamlayacak kelimeleri yoktu ve ben sadece yaptığı bu son şeyin ağırlığını içime çektim, bunun için ona teşekkür edebilmeyi diledim.

Bir gümbürtü duyuldu ve Rogue başını kaldırdı, biz etrafımızda dönerken Mutt'un nachoları yere düşürdüğünü gördü ve yemeğini yemeden önce bir kutlama havlamasıyla onların peşinden aşağıya daldı.

Vücudumdaki gerginliği kıran kısık bir kahkaha attım ve Rogue da kıkırdadı, sulu gözleri biraz parladı.

Bana baktı ve başparmağını dudaklarımın köşesinde, en küçük gülümsemenin olduğu yerde gezdirdi.

"Git JJ ile konuş," diye ısrar etti. "Ben duş alacağım."

"Tamam," diye kabul ettim. "Yine de pek işe yarayacağını sanmıyorum." "Yarayacak," dedi kararlılıkla. "Sadece bir pislik gibi davranma."

"İmkânsız," dedim sırtarak ve o da bana karşılık verdi.

"Sana güveniyorum, Porsuk." Yataktan kalktı, Chase'in banyosuna girdi ve Mutt'u yemeğiyle baş başa bıraktı.

Odadan çıkıp kapıyı kapattım ve kardeşimi bulmak için aşağıya indim. Aramızı düzeltmek için ne söyleyebileceğimi gerçekten bilmiyordum ama o duymak istemese bile denemek zorundaydım.

Onu verandada ayaklarını havuza sokmuş, Chase'in sigaralarını içerken ve sanki mutsuzluğunu iyileştirecek bir anahtarmış gibi suya bakarken buldum. Bugün gökyüzü karanlıktı, hava yağmur vaadiyle ağırlaşmıştı ve nem tenimi karıncalandırıyordu. Chase'in eş dövücülerinden birini giydiğini fark ettim ve Rogue'la birlikte Chase'i terk etmek zorunda kalmadan önce olabildiğince uzun süre onunla birlikte olmaya çalıştıklarını tahmin ettim.

Bırak gitsin. Hayatıma devam etmek istemiyordum, ama belki de bunu

denemenin zamanı gelmişti.

veda etmek. Gerçi bunu düşünmek bile göğsümde keskin bir acıya yol açtı.

Yanına oturmak için hareket ettim, kutudan bir sigara aldım ve içindeki palmiye ağaçlarıyla kaplı yeşil çakmakla yaktım. Konuşmanın muhtemelen en iyi eylem biçimim olmadığına karar verdim, çünkü bunu denediğimde sadece onu kızdırıyor gibi görünüyordum, bu yüzden orada oturdum, umarım

Aramızdaki sessizlik ve bana karşı hissettiği öfke uçurumu.

"Bundan nefret ederdi," dedi JJ sonunda. "Hepimiz oturmuş üzülüyoruz. Her zaman ölürse bir parti vermemizi istediğini söylerdi."

Eğlenerek yumuşak bir nefes aldım. "Evet, ve her gece onun için dışarıya bir bardak rom bırakmamız gerektiğini söyledi, böylece hayaleti sarhoş."

JJ kıkırdadı ama sesi boğazında düğümlendi ve başını öne eğdi, saçları gözlerinin içine düştü. Çok kırgın görünüyordu ve Chase için, JJ için, Rogue için kendi ruhumda bir yarık açıldığını hissettim.

"Aslında suçlanacak kişi sen değilsin," diye mırıldandı JJ. "Böyle bir pislik gibi davrandığım için özür dilerim."

"Sorun değil," dedim omzumu onun omzuna vurarak. "Benim tek başıma olmamdan farklı bir şey."

Çatlak bir kahkaha attı ve ben de bir elimi sırtına koyarak sigaramdan uzun bir nefes çektim. Tadı asit ve kayıp gibiydi ama yaptığım şeyi kabullenerek yuttum. Pişman olamazdım. Kararlarımı tam bir güvenle vermeliydim, çünkü kararlarımda en ufak bir tereddüt edersem Mürettebat üzerindeki otoritemi zayıflatırdım. Kuralların bir nedeni vardı ve hiçbir zaman babam gibi olmak istememiş olsam da, neden bazı kurallar koyduğunu biliyordum.

Biz çocukken aldığı kararlar. Bazı şeyler için nefret edilmeye değerdi. Ve onu affedebileceğim hiçbir gerçeklik yoktu.

Suçları için Chase. Hain haindir, kardeş olsun olmasın. Hayatını bağışlamıştım ama kader onu yine de aldı. Bununla yaşamaktan başka seçeneğim yoktu.

JJ sigarasının izmaritini fırlatıp bir tane daha yakarken başını iki yana sallayarak, "Beni arayacağını ya da şehirde bir yerlerde ortaya çıkacağını düşünüp duruyorum," dedi. "Bu çok aptalca."

"Aptalca değil," dedim nazikçe. "Ben de öyle hissediyorum."

JJ, "Tabii seni görürse tepelere kaçır," dedi ve ben de homurdandım.

"Muhtemelen şimdi kıcıma musallat olmaya başlayacak," dedim ve JJ güldü. "Evet, sıçtın dostum, bir hayaleti kovamazsın."

Chase'in hâlâ yakınımnda olduğu düşüncesiyle gülümsedim ama göğsümdeki baskı azalmadı. Bir hain olabilirdi ama her şeye rağmen o lanet çocuğu hâlâ seviyordum. Ve onu kaybetmek dayanılmazdı.

Mutfaktan gelen bir çınlama sesi dönmemi sağladı ve Rogue'u nacho tabağını yıkarken buldum. Omzunun üzerinden bize özür dileyen bir bakış atarak tekrar odadan çıkmaya çalıştı ama ben başımı sallayarak onu çağırdım.

İlk yağmur damlaları yanaklarıma düşerken, "Buraya gel," diye seslendim.

"Hadi, güzel kız," diye cesaretlendirdi JJ. "Romu da getir."

Chase'in beyaz gömleklerinden biriyle çıplak ayakla dışarı çıktı, saçları omuzlarına ıslak bir şekilde dökülüyordu. Ben ve JJ yer değiştirdik, böylece o aramıza oturabildi ve bana rom şişesini uzatırken elimi dizine koydum. İçkiden uzun bir yudum aldım ve göğsümdeki ağrıyı dindirmesine izin verdim.

JJ ile birlikte iki büyük ölçüyü batırmalarını izlemeden önce biraz.

Rogue havuzda ayaklarını ileri geri sallıyor, parmakları benimkilerle kenetlenirken başını JJ'in omzuna yaslıyordu.

Onların arkadaşlığının rahatlığında yıkandım, o anda dünyanın başka bir yerinde olmak istemiyordum ve zihinsel olarak tüm Crew'u ertelemeye karar verdim.

Bugün için sorumluluklarım vardı. Sadece ailemin yanında olmaya ve onların varlığına tutunmaya, Chase'in ait olduğu göğsümdeki kocaman boşlukla yüzleşmeye ihtiyacım vardı.

Beşimiz bir daha asla birlikte oturmayacaktık ve Maverick söz konusu olduğunda bu oldukça açık olsa da, şimdi bu gerçeği kalıcı hale getirdi. Ve bu çok acı vericiydi. Maverick'in Dollhouse'da beni kurtarışını düşündüm ve bunun anlamı üzerinde bir kez daha kafa yordum. Muhtemelen motivasyonunu asla anlayamayacaktım ama beni önemseydiği için yapmadığından emindim. Maverick yıllar önce benim için bir şey hissetmeyi bırakmıştı, boynumdaki kurşun izi bunun kanıtıydı.

"Veda etmek istemiyorum," dedi Rogue, kutudan bir sigara alırken sesi kararsızdı.

"Belki de buna gerek yoktur," dedi JJ. "Belki de tekrar ortaya çıkacağını düşünmeye devam etmek daha iyidir, belki de onun hemen köşede, yan odada ya da Raiders Gym'de olduğunu hissetmekten vazgeçmek istemiyorum."

"Evet," diye onayladı Rogue ve bunun dünyadaki en kötü fikir olmadığını tahmin ettim, yine de bunun acılarının gereğinden uzun sürmesi anlamına gelmesini istemedim.

Yine de dürüst olmak gerekirse, veda etmenin acımızı hiçbir şekilde silmeyeceğini biliyordum. Chase öylece unutulup gitmeyecekti, o bizim için çok önemliydi. Maverick bizimle ilişkisini kestiğinde, en azından orada bir yerde olduğunu, belki bizden nefret ettiğini ama gitmediğini biliyordum. Canım çok yanmış olsa da bu beni biraz olsun rahatlatmıştı.

Chase şimdi her nerede olursa olsun, tıpkı evlatlık kardeşim gibi onun da bize her zaman olduğu gibi bağlı olduğunu biliyordum. Beşimiz ölümde bile birbirimizden kaçamazdık. Bu soyut bir şeydi. gerçekten açıklayamadığımız ama ruhlarımız gibi içimizde yaşayan

kırılmaz zincirler. Ve o ölümlle nereye gittiyse, bir gün Chase'i oraya kadar takip edeceğimizi biliyordum, çünkü ruhlarımız Evrenin sonuna kadar. Ve bir kez daha bir araya gelene kadar gerçek huzuru bulamayacaklarından oldukça emindim.

Kollarım Rogue'a sarılmış ve kolumda bir adamın parmaklarının sert fırçasıyla uyandım. Gözlerimi açtım ve Chase, Rogue ve JJ'in kokusunu içime çektim. Yine onun odasındaydık, üçümüz burada birlikte uyumaya alışmıştık - Mutt'u da sayarsak dördümüz. Şu anda benim ve Rogue'un başlarının arasına sıkışmış, küçük patisini burnunun üzerine koymuş, minik bir top gibi kıvrılmıştı. Poposu bana dönüktü elbette, ama bana bu kadar yakın uyumaya istekli olmasının, bugünlerde bana tekrar yaklaşmaya başlayabileceği anlamına geldiğini umuyordum.

Hiçbirimiz bu garip uyku düzeni hakkında yorum yapmadık, hepimiz her gece buraya geliyor, Chase'in televizyonundaki korku filmleri koleksiyonunu izliyor ve çocukluğumuzdaki güzel zamanları anarken gece yarısından sonra uykuya dalıyorduk. Nostaljik ve huzur vericiydi ama gerçeklerden saklandığımı biliyordum. Her gün birçok görevimden kaçıyor, Rogue ve JJ ile evde olabilmek için görevlerimi erteliyordum. Luther bir toplantı için kışımın dibinden ayrılmıyordu ama ben biraz daha. *Sadece birkaç gün daha.*

Gözlerimi kapattım, Rogue'a daha sıkı sarıldım ve gerçeğe tekrar yüzleşmek zorunda kalmamak için uykunun ağırlığının üzerime çökmesine izin verdim. Çünkü her gün uyandığımda Chase'in öldüğünü hatırlıyordum. Ve bu gerçeğe yüzleşmek hiç de kolay olmuyordu.

Alt katta bir kapı çarptı ve ben hızla ayağı fırladım, Rogue benim yerime yuvarlandı ve JJ onunla birlikte yuvarlanarak göğüslerini yüzüne dikti.

Gah. Onu kızın üzerinden ittim ve bir iniltiyle sırt üstü yere yığıldı. Onu da rahatsız ettiğim için it hırladı ve ayak sesleri merdivenleri gümürdetirken yataktan kayarak çıktım. Komodinin üzerindeki silahıma uzandım ama o öfkeli ayak seslerini nerede duysam tanırdım. Bizi öldürmek istemesi ihtimaline karşı, ayağı kalkarken silahı elimde tuttum ve kapı açıldı.

JJ gözleri kararmış ve elinde bir tabancayla ayağı kalkarken Luther odaya şöyle bir baktı. O üstsüzdü, benim kızla yataktaydı ve ben de sadece boxer'larımıydım, bu yüzden her şey çok garip görünüyordu, ama babama kendimi açıklamama gerek yoktu.

Luther'in gözleri büyüdü ve soğukkanlılığını yeniden kazanmadan önce bir an için ne diyeceğini bilemedi.

"Saat neredeyse on bir oldu," diye bağırdı, bakışları üzerime çevrildi. "Kulüp binasındaki ekip toplantısını kaçırdın, telefonun neden kapalıydı?"

Etrafıma bakındım ve onu öldüğü yerde buldum. "Err..." Elimi yüzüme sürdüm, dün gecedен kalma rom tadı hâlâ boğazımda duruyordu.

"Rogue ölü gibi uyumaya devam ederken JJ yataktan kalkıp eofmanlarını giymeye çalıştı. Mutt yatağın üzerinde sıçrayarak Luther'in üzerine atladı ve Luther onu şaşkınlıkla havada yakaladı.

"Ayağı kalkın. Hepiniz," diye emretti Luther, bir yandan itin kulaklarını kaşırken küçük köpek onu yaladı ve bana yan gözle baktı. "Konuşmamız gerek."

Odadan çıktı ve ben JJ ile sessizce bu yatakta birlikte uyumakla ilgili akıl sağlığımızı sorguladığımız bir bakış paylaştım. Bu bizim için

Chase'i kaybetmekle nasıl başa çıktığımızı tahmin ediyordum ama gerçekten analiz edersem bunun aslında ona tutunmanın ve asla bırakmamanın bir yolu olduğu sonucuna varabilirdim.

"Haydi, güzel kız. Uyanma zamanı." JJ Rogue'u salladı ama işe yaramadı, ben de diğer tarafına geçip yanağını okşadım.

"Sinekkuşu," diye denedim, yanağını biraz daha sert okşadım.

"Bebeğim?"

Uykusunda uzandı, eli tam sikimin üzerine geldi ve sıkı.

"Tanrım," diye homurdandım, aletim aşırı heyecanlanırken elini ittim.

"Uyan artık." Onu kollarımın arasına aldım ve sonunda gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Nereye gidiyoruz?" diye mırıldandı. "Ben acıktım. Az önce hissettiğim bir footlong sub muydu? Ver onu bana. Ağzıma koy."

"Cazip bebeğim ama Luther burada," dedim ve biraz daha keskin bir şekilde uyandı.

Kollarımdan sıyrıldı, çekmecesinden Chase'in eşofman altlarından birini kaptı ve belini sıkıca sarması için ipini bağlayarak üzerine geçirdi. Ona kaşlarımı çatarak baktım, gözlerinde Chase'in bir parçasını yanında tutma inadını görüyordum, sanki Chase'in etrafını sarmayı bırakırsa Chase'in sonsuza dek yok olacağından korkuyordu. Onunla ilgili çelişkileri olduğunu biliyordum, hepimiz öyleydik ama hiçbirimiz onun öldüğünü görmek istememiştik ve ben de henüz bırakmak istemiyordum.

Koridordaki ofise doğru ilerledik ve çocukken babam tarafından burada disipline edildiğimi hatırladım. Artık burası benim alanımdı, ama odaya girip onu masanın arkasında bulduğumda, burayı pek de sahiplendiğimi hissetmedim. Üçümüz omuz omuza duruyorduk ve o bize acıyan bir yüz ifadesiyle bakıyordu, ama hemen yüzünü sert bir maskeye dönüştürdü.

Evde başka kimse olmamasına rağmen "Kapıyı kapat," diye emretti ve JJ itaat etmek için harekete geçti. "Hepinizin kederli olduğunu biliyorum" dedi.

bakışları üzerimizde gezinirken kaşlarını çatdı. "Ama artık harekete geçme zamanı. Mürettebatımız savaşta ve Shawn'ın bu gece bize karşı bir hamle daha yapacağına dair istihbaratım var."

"Nerede?" Rogue'un omurgası dikleşirken ben talep ettim.

Bu tek hareketle çenem sıkıştı, çünkü babamın artık ona sahip olduğunu biliyordum ve eğer istediği buysa Shawn'a saldırmaya çalışmasını engelleyecek gücüm yoktu. Ben inatla Shawn'a karşı silah kullanması gerektiği gerçeğini kabul etmeyi reddederken, JJ ona ateş etmeyi öğretiyordu. Yine de onu durdurmamıştım, kendini koruyabilmesi gerekiyordu, bu yüzden bunu görmezden geldim ve Shawn'a karşı bir savaşta ön cepheye yakın bir yere gitmesini düşünmemeye çalıştım. Ölü Köpekler.

"Oasis'e saldıracak. Adamlarımdan biri bu sabah erkenden bir Ölü Köpek yakaladı ve Shawn'ın planlarını ondan çıkardı. Sanırım Shawn'ın küçük casuslarından biri bu geceki yıllık yaz partimizi duymuş," dedi Luther, gözleri kararırken ellerini masaya dayadı. Bunu tamamen unutmuştum, günler birbirine karışmıştı. "Ve bunu yaptığında hepiniz orada olacaksınız."

"Rogue bu işe karışmasın," dedim.

"Hayır," dedi basitçe. "Shawn'ı öldürebiliyorum, kalçamın arkasında çirkin bir dövme olmasının nedeni de bu."

"Hangisi?" Dişlerimi sıktım ve o da bana ölümcül bir bakış fırlattı.

"O senin askerin değil, benim askerim," diye homurdandı babam, bana rütbesini göstererek. "Ve Shawn bu gece orada olacak, bu yüzden vahşi kedi ona bir şans verecek. Anlaşmamız buydu."

"Peki anlaşmanın diğer kısmı neydi baba?" Rogue'dan bu konuda daha fazla bilgi alamadığım için sordum.

"Bu benimle onun arasında," dedi. "Şimdi dilini ısır ve beni dinle."

Dediğini yaptım ama aklımdan hâlâ, doğrudan emir vermeden Rogue'un bugün bu dövüğe katılmasını nasıl engelleyebileceğime dair binlerce düşünce geçiyordu.

"Söylentiye göre, Shawn bu gece çok sert girecek. Bir sürü adam ve cephane getiriyor. Bu savaşın kazanılmasını istiyor, bu da beni ve seni saf dışı bırakmaya çalışacağı anlamına geliyor, evlat."

"Peki plan nedir?" JJ savaşa girmeye hazır bir ses tonuyla sordu.

"Onu yakalayabilmek için yerini tespit etmeye çalışan gözcülerim var ama adamları kasabaya girip çıkarken aynı yolları kullanıyor gibi görünmüyor. Bildiğiniz gibi, Shawn adamları saldırdığında nadiren yüzünü gösterir, ama ben

Bizi öldürme şansı bulacağını düşünürse bu gece ortaya çıkacağını garanti ederim." "Kulüp binasına giden sadece iki yol var," dedim. Düşünceli bir şekilde, bir plan yapmaya odaklanırken Rogue hakkındaki endişelerimi bölümlere ayırmaya çalışıyordum. "Vaha'ya varmadan önce onu pusuya düşürmeyi deneyebiliriz."

Luther sırtarak, "Tam olarak benim düşüncem," dedi. "Ama temkinli olacak, hepimizin kesinlikle kulüp binasında olduğumuzdan emin olmak için önden gözcüler gönderecek kendi boynunu riske atmadan önce."

"Yani geçmelerine izin mi vereceğiz?" Tahmin ettim ve Luther boynundaki mürekkebi kaşıyarak başını salladı.

"Bu da demek oluyor ki sen ve ben, haberin Shawn'a ulaşmasına yetecek kadar uzun süre orada yüzümüzü göstermeliyiz. Rogue'a da."

"Rogue'un bu işe karışmasını istemiyorum," dedim hırlayarak, ellerim yumruk olmuştu.

"Bu gerçekten sana bağlı değil, değil mi Rozet?" dedi ve göğsümde öfke birikti.

"O haklı ve Shawn kızın peşinde olduğunu açıkça belirtti, bu yüzden onu ön ve merkezde istiyorum, orada güzel sulu bir elma gibi sallanıyor," dedi babam ve içimde öfke parladı.

"Hayır," diye tersledim.

"Evet," diye tısladı Luther. "Bu oluyor evlat, alış buna." "Gelmiğ geçmiğ en sulu elma olduğumdan emin olacağım, sonra da onun kıcını zehirleyeceğim.

Bir ısırık alır," dedi Rogue tutkuyla.

Kalbim çılgınca atıyordu ve ondan babama, kaşları birbirine çatılmış olan JJ'e baktım. Bu konuda başka seçeneğim olmadığını görebiliyordum, bu da kontrolü başka bir şekilde ele almam gerektiği anlamına geliyordu.

"Gözümün önünden ayrılmıyor ve eğer Shawn'ı öldürürse, bilekleri bağlı bir şekilde dizlerinin üzerinde ona teslim edildiği için olacak," diye tersledim.

"Çok saçmalıyorsun," diye iç geçirdi Rogue.

Arkamı döndüm ve ona ters ters baktım. "Seni korumanın saçma olduğunu mu düşünüyorsun? Şimdiye kadar karşılaştığımız en tehlikeli düşmanı öldürmek için eğitimsiz ve yarım yamalak gitmeni engellemek için mi?" Ben tersledim ve o da dramatik davranıyormuşum gibi gözlerini devirdi.

"Fox'la kalacaksın," diye kabul etti Luther ve paniğim biraz azaldı ama yeterince değil.

"Harika, bu arada ben eğitimsiz değilim, JJ bana ateş etmeyi öğretiyor," dedi çenesini kaldırarak.

"Ormanda birkaç cam şişeye ateş etmenin seni, kurbanlarını avlamak için yıllarca pratik yapmış, senden iki kat büyük bir adamla yüzleşmeye hazırlayabileceğini mi sanıyorsun? Böyle bir durumda canını kurtarmak için savaşmanın nasıl bir şey olduğunu bilmiyorsun Rogue."

"On altı yaşındayken bir tecavüzcüyü demir çubukla öldüresiye dövdüm. Benden üç kat büyük olmasına rağmen bunu çözebileceğimi düşünüyorum Rozet, ama endişen için teşekkürler."

Cevap vermek için ağızımı açtım ama Luther elini kaldırarak beni durdurdu. "Bu kadar yeter. Başımı ağrıtıyorsun. Emirlerimi yerine getirdim, şimdi beni sorgulama yoksa seni evde tutmayı düşünürüm, Fox."

Tanrı aşkına.

Yapacağını bildiğim için dudaklarımı sıkıca mühürledim.

Luther memnun bir gülümsemeyle, "Güzel," dedi. "Şimdi birkaç sandalye kapın ve oturun. Shawn Mackenzie'yi yakalamak ve canlı canlı derisini yüzmek için bir plan yapacağız."

Oasis çocukluğumdan beri hep tabu bir yer olmuştu. Sunset Cove'da beş kişinin bir araya geldiği tek yerd.

Etrafta dolaşmaz, dublörlük yapmaz, zorla girmez ya da genel olarak kendi çıkarlarımız için kullanmazdık. Burası Harlequin Ekibi'nin kalbiydi, bu nedenle hiçbirimiz burayla ilgili bir şey yapmak istememiştik. Bu yüzden prenslerinin kolunda ön kapıdan içeri girerken kralları da hemen yanımızdaydı.

En hafif tabiriyle akıl tutulması.

Orada bulunan tüm çete üyeleri bizi gördüklerinde alkışladılar ve ben de bu ilgi karşısında yüzümün kızarmasına engel olamadım, çünkü oradaki tek kadın bendim, bu yüzden meraklı bakışlardan payıma düşenden fazlasını alıyordum.

Luther bana yemin ettirdiğinden beri çetenin geri kalanıyla pek vakit geçirmemiştım ve dürüst olmak gerekirse, burada bulunan erkeklerin sayısı başımı döndürüyordu. Kahretsin, onlardan çok vardı. Ve

Benim hakkımda ne düşünüyör olabilecekleri hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ama sonra umurumda olmadığını hatırladım ve her şey çok daha az korkutucu göründü.

Bugün hava sıcaktı, yaz tüm hızıyla devam ediyordu ve biz resmen sıcak hava dalgasının ikinci haftasıydı, bu yüzden elbise yerine bir tulum giymeyi tercih etmiştim. Soluk maviydi ve üzerine küçük pembe çiçekler işlenmişti.

Kıçım tamamen şortun içinde değildi ama bu benim için sorun değildi. Üst kısmı askılıydı ve malzemesi inceydi ve Fox'un itirazlarına rağmen çelik yelek giymiyordum. Fark edilmeden giyip kurtulmamın hiçbir yolu yoktu ve eğer Shawn onun önüne gözcüler gönderiyorsa, o zaman beni kurşun geçirmez bir yelekle görmek oldukça

Onlardan haberdar olduğumuzu bildirmek için bariz bir hediye.

Şansıma Luther de aynı fikirdeydi, bu yüzden şu anda standart olarak kızgın bir porsuğun kolundaydım ama kıyafetimin içinde çok tatlı görünüyordum, bu yüzden hiç umurumda değildi. Zıbını beyaz tenis ayakkabılarıyla eşleştirmiştim, topuklu ayakkabı giymemiştim. O lanet kasanın içinde saatlerce mahsur kaldıktan sonra bir daha asla topuklu ayakkabı giymeyeceğimden neredeyse emindim ve Shawn'ın beni tekrar kovalamaya başlama ihtimali varken kesinlikle giyme riskini göze alamazdım. Hayır, bu sefer koşmaya, tekmelemeye ya da ayakkabı konusunda ne gerekiyorsa yapmaya hazır olacaktım.

Çocuklar en iyi kot pantolon ve şık gömlek kombinasyonlarını giymişlerdi ki bu da buradaki erkeklerin sahip olabileceği en süslü şeydi ve ben de iki eski arkadaşımı gizliden gizliye sikmiyordum. Fox'un mürekkebi bu gece kaslı kollarında yaldızlanmış gibiydi, giydiği koyu kahverengi gömlek bronz tenine her türlü iyiliği yapıyordu. JJ ise mürekkep siyahı saçları ve gözlerindeki şeytani bakışla birleşince onu yalamak istememe neden olan beyazı tercih etmişti. Demek istediğim, onu her zaman yalamak istemiştim ama şu anda bunu yavaşça, tekrar tekrar ve en iyi şekillerde yapmaya hazırdım.

Harlequin'ler Luther ve Fox'un etrafına üşüşmüş, patronlarla yüz yüze gelmek istiyorlardı ve ben de JJ beni açık odanın arka tarafındaki bara götürürken koluna girerek hızla aralarından sıyrıldım.

İçeride klima vardı ama kalabalık arasında hava hâlâ sıcaktı, bu yüzden bir şeyler içmek için kaçmaktan çok memnundum.

Vaha hayalimde canlandırdığım kadar korkunç değildi. Vaha Mekan çok büyüktü ve beyaz ahşaptan inşa edilmişti, alt kat ortak bar alanına ayrılmıştı, etrafta masalar ve birkaç bilardo masası vardı. Barın sağında. Barın üzerinde bir balkon vardı ve bir muhafız bu suç örgütünün liderleri dışında oraya çıkmak isteyenlerin merdivenleri kullanmasını engelliyordu. Luther'in üst katta bir yerde ofisi ve şehirde olduğu zamanlarda kaldığı bir süiti vardı ve Fox'un da burada kendi ofisi olduğunu biliyordum. Bir çeteyi yönetmenin bir sürü evrak işi içerdiğini tahmin ediyordum, ancak ne olduğunu hayal edemiyordum.

"Ne içiyorsun güzel kız?" Barın yanında dururken JJ bana sordu, ben de omuz silktim.

"Sert vuran bir şeyden bir shot," dedim ve barmen olarak görev yapan Harlequin ile sipariş vermeden önce bana sırtıttı.

İğrenç derecede sert olan içkiyi fondip yaptım ve Dudaklarım, yüzümde yarattığı irkilemeyle birlikte yanmaya devam etti. Gerginliğimi azaltmak için ihtiyacım olan şey buydu ve dirseklerimi bara yaslayıp kalabalığa bakarken iç çektim.

"Burada olmak nasıl bir duygu?" JJ bana sordu.

"Sanki konga hattındaki bir balıkmışım gibi," dedim. "Tüm doğru hareketleri biliyorum ama asla doğru yerdeymişim gibi görünmeyeceğim."

JJ bana yarım bir gülümseme sundu, bu da ondan alabildiğim en fazla şeydi.

Chase'i kaybettiğimizden beri onun düşüncelerinin aklıma gelmesine izin vermemeye çalışıyordum. Hayır.

Bu gece. Zinde kalmalı ve tüm acılarımın sorumlusu olan pisliğin işini bitirmeye odaklanmalıydım.

Shawn Mackenzie'den nefret ettiğimi düşünseydim Dollhouse hayatımda gerçekten sevdiğim birkaç insandan birini yere serip öldürdüğünde, şu anda ona karşı hissedebileceğim zehirli nefreti hiç bilmiyordum.

Daha önce onun ölümü için yanıp tutuşuyordum ama şimdi kalbimin her atışında onun ölümünü arzuluyordum. Kanını dökmeyi, çığlıklarını duymayı ve asla gelmeyecek bir merhamet için ayaklarıma kapanıp yalvarmasını hayal ediyordum.

Arka cebimdeki parlak yeni cep telefonum çaldı ve omurgamı dikleştirdim. Luther onu benim için almış, Fox'un onu hiçbir şekilde izlemediğine dair söz vermiş ve hatta kendisinin de izlemediğine dair yemin etmişti. Bu sözün ikinci kısmı konusunda ona inandığımdan tam olarak emin değildim ama Maverick'le benim iletişim halinde olmamız konusunda hemfikir olduğu için bunun pek önemi yoktu.

JJ'e, "Ben tuvalete gidiyorum," dedim ve telefonu cebimden çıkarıp aramayı sonlandırdım. Rick bunu yaptığımda onu geri aramamı beklemesi gerektiğini biliyordu. Bazen onu hemen arayabiliyordum, bazen de saatler hatta ertesi gün arayabiliyordum ama çoğunlukla iletişim halinde kalabiliyorduk. Yine de onu gerçekten görmekle aynı şey değildi ve ruhumda, tekrar kollarında olana kadar iyileşmeyeceğini bildiğim bir ağrıyla onun arkadaşlığını özliyordum.

JJ telefonuma baktı ve bildiğini anladım. Ama henüz bu konuda benimle yüzleşmemişti. Aslında, o pisliğin bizi ormandaki o tren vagonunda bulduğu ve hepimizin hayatımın en ateşli sekslerinden birine girdiğimiz geceden beri Rick hakkında bana tek kelime etmemişti. Muhtemelen bu konuda konuşmamız gerekiyordu. Ama bu konuda pek fazla konuşmamıştık.

Eski günlerden ve Chase'i kaybettiğimizden beri onu zlemekten başka bir Şey hakkında.

"Hadi ama. Luther biz buradayken erkekler tuvaletini kullanmak yerine onun sitindeki banyoyu kullanabileceğini söyledi." JJ çenesini sallayarak Balkona çıkan merdivenleri kullandık ve nöbetçinin yanından geçip üst kata çıkarken ben de onun yanına düştüm.

JJ beni kısa bir koridordan geçirip ortasında büyük bir yatak ve kkk bir oturma odası bulunan mütevazı bir site sokmadan önce birkaç kapalı kapıdan geçtik.

Binanın n tarafını çevreleyen balkona bakan alan, uzaktaki deniz manzarasına sahipti.

"İstersen banyoya gidebilirsin," dedi JJ, odanın arka tarafındaki bir kapıyı işaret ederek. "Ya da benimle birlikte onu geri çağırabilirsin. Bana güvendiğini varsayıyorum."

Ona gözlerimi devirdim ve Rick'i aramadan önce koltuklardan birine çöktüm.

Daha ilk zil sesi bitmeden cevap verdi ve sert sesi karşısında boğazımdaki yumruyu yuttum.

"Ne giyiyorsun güzelim?"

"Bekle de sana göstereyim." Telefonu kendimden uzaklaştırdım ve ona göndermeden önce bir sık emme taklidi yaparken bir selfie çektim. JJ karşımdaki sandalyeye çökerken kaşlarını kaldırdı ve ilgiyle izledi.

"Bazen seni cezalandırmamı istediğini için beni terslediğini düşünüyorum bebeğim," diye hırladı Maverick. "Umduğn Şey bu mu? Bir tekneye atlayıp gelip kıçına Şaplak atmamı mı?"

JJ'in Maverick'in sözlerini anlayıp anlamadığını merak ederek, "Belki," dedim, çünkü yüzü hiçbir Şey ele vermiyordu. "Ama bugün değıl. Bir Şeyim var devam et."

"Oh?"

"Evet. Sonunda Shawn Mackenzie'nin kafasına bir kurşun sıkacağım."

"Kahretsin, bebeğim, beni nasıl sertleştireceğini gerçekten biliyorsun. Bunu yakın mesafeden yapabilir misin, böylece hala onun kanıyla sıçramışken seni becerebilirim?"

Bir kahkaha attıktan sonra dudağımı ısırdım, şaka mı yapıyordu yoksa bu beni tahrik mi ediyordu emin değildim. Ya da aklım başımdan gitmişti ve artık hiçbir şey hakkında ne düşüneceğimi bilmiyordum.

"Olursa seni ararım," diye söz verdim.

"Siktir et, gösteriyi ilk elden izlemeye geleceğim. Seni o pislği uçururken izlemekten daha ateşli bir şey düşünemiyorum, güzelim."

"Nerede olduğumu bilmiyorsun. Bilseydin bile burada hoş karşılanmazdın," diye belirttim.

"Ah, ah, ah. Aptalca varsayımlarda bulunma. Şu anda seni izliyor olabilirim ve sen bunun farkında bile olmazsın."

"Saçmalık."

"Yakında görüşürüz, bebeğim." Rick aramayı kesti ve ben başımı sallayıp telefonu cebime koymadan önce bir dakika boyunca telefona baktım.

"Anladığım kadarıyla Shawn'ı öldürmene bir itirazı yok o zaman?" JJ bana doğru eğilip dirseklerini dizlerine dayayarak sordu.

"Anlaşılan o orospu çocuğunu öldürmemi izlemek onu tahrik edecek," dedim. "Düşmanlarımdan kanıyla boyanmam fikrinden hoşlanıyor ya da öyle bir şey."

JJ'in alay etmesini ya da Maverick'in psikopat olduğuyla ilgili bir şaka yapmasını bekliyordum ama o sadece bakışlarını yavaşça üzerimde gezdirdi ve sanki o da bu zihinsel imgeyi düşünüyormuş gibi dudaklarını yaladı.

"Adamın zevki iyi, hakkını vereyim," dedi sonunda ve dudağımı ısırdım.

Johnny James, bir pislik olarak, aklımın tam olarak nereye gittiğini biliyordu ve sessiz bir emirle çenesini bana doğru sallayarak tekrar arkasına yaslandı.

Ona siktir olup gitmesini söylemeliydim. Ama onun yerine ayağa kalktım ve yavaşça aramızdaki mesafeyi kapattım. Bu hareket için vajinamı suçlardım -

Ben güçlü bir kız olabilirdim, ama o

Büyük penisli erkeklerin emirlerini yerine getirmeyi seven itaatkâr küçük aşüfte. Sürekli bir irade mücadelesiydi ama söz konusu Johnny James olduğunda kesinlikle o kazanıyordu.

JJ kollarını oturduğu büyük sandalyenin arkasına koydu ve benim hamlemi yapmamı bekledi.

Chase gittiğinden beri birkaç kez birlikte olmuştuk ama bu hep kederlerimizin birleşmesi şeklinde olmuştu. Birbirimizin kollarında bulduğumuz rahatlık ve sevgiyle karışık acımızı yavaşça, katartık bir şekilde verip alıyorduk. Ama şimdi bana bakışı tamamen ateşliydi. Genellikle derisinin yüzeyinin altında saklanan gangster, bal kahverengi gözlerinde karanlık vaatlerle bana bakıyordu.

Dizlerimi kaslı kalçalarının iki yanındaki minderlere yerleştirmek için hareket ettim, göğsüne uzandım ama o bileklerimi kavradı ve iki yanımızdaki kolçaklara yerleştirdi.

"Ağırlığını yukarıda tut," diye emretti ve kıcımlı kavrayıp dizlerinden kaldırdı, böylece onun üstünde dengede durmak yerine diz çökmüştüm. "Şimdi bana bugün ne kadar heyecanlandığını söyle. Sana elini uzatan o pisliği öldürmeyi ne kadar düşündüğünü söyle."

"Bunu yapmam gerek JJ," diye homurdandım, Shawn'a karşı hissettiğim nefretin yoğunluğuyla derim karıncalanıyordu. "Ve onun lanet olası gözlerinin içine bakmak istiyorum."

Ben istiyorum. Elleri boğazıma sıkıca sarılmışken ona baktığım gibi bana bakmasını istiyorum."

JJ elini kalçalarımın arasına götürdü ve duraklamadan önce tulumumun kumaşını kenara çekerken alt dudağımı ağzıma götürdüm.

"Külot yok mu?"

Tek parmağını ıslaklığında gezdirirken ve göğsüm kabarırken, "Onları tulumun içinden görebilirsin," diye düşündüm.

"Kahretsin," diye homurdandı, diğer elini şişen sikini ayarlamak için kullandı, ama ona dokunmaya çalışmak için uzandığımda bileğimi yakaladı ve başını sallayarak elimi kolçağa geri koydu.

"O orospu çocuğuna ne yapmak istediğin hakkında konuşmaya devam et, güzel kız. Bunu yapmak için tuttuğun gerginliğin bir kısmını kaybetmene yardımcı olacağım. Seni gevşettiğimde daha düzgün nişan alacağına söz veriyorum."

Ona durmasını söyleyecektim. Birini öldürme fikrinden zevk almak isteyen kana susamış bir yaratık olmadığımı, ama ağzımdan çıkan bu değildi, bu yüzden açıkça kendi zihnimde kendime yalan söylüyordum.

"Bana bakmasını ve onun ölümü olduğumu bilmesini istiyorum," diye nefes aldım, JJ iki parmağını içime sokarken inledim ve elini pompalamaya başladığında kalçalarımı salladım.

"Senden çok korkacak," diye homurdandı.

Gözlerinde Shawn'ın ölümü için duyduğum arzunun aynısını ruhumda hissediyordum. JJ parmaklarını daha hızlı hareket ettirip, başparmağını

klitorisime dayayıp beni inletmeden önce daha derine sokarken,

"Yalvarmasını istiyorum," diye nefes aldım.

Yüksek sesle, yakalanma korkusuyla bakışlarım kapıya kaydı.

JJ, "Konuşmaya devam et," dedi ve ihtiyacım olan kelimeleri bulmak için mücadele ederken başımı salladım.

"Ayaklarına kapanmasını, özür dilemesini, yalvarmasını, fikrimi değiştirmem için aklına gelen her şeyi söylemesini ve bunun bir faydası olmadığını bilmesini istiyorum."

Tırnaklarım sandalyenin kollarını ısırırken, bacaklarım içimde kopan fırtınanın etkisiyle titremeye başladı.

"Onu nasıl bitireceksin?" JJ sordu, siki fermuarına o kadar sert bastırıyordu ki canı yanmış olmalıydı. Ona dokunmayı çok istiyordum ama bunun bununla ilgili olmadığını biliyordum ve itiraf etmeliydim ki gülümseyen seks tanrımın bu daha karanlık, daha baskın tarafının hayranıyım.

"Bir silah," diye nefes aldım çünkü her ne kadar şiirsel bir adalet için Shawn'ın beni öldürmeye çalıştığı gibi canını alabilmeyi dilesem de, parmağımın tek bir darbesi onu havaya uçururken alnını öpen güçlü bir silahın çağrısı beni sürekli bunun hayalini kurmaya itiyordu.

JJ kemerinden bir tabanca çıkardı ve bana gösterdi. "Bunu beğendin mi?"

"Evet," diye nefes nefese kaldım, onu iç uyluğumun üzerine kaydırmasını ve bacağımın iç kısmında gezdirmeye başlamasını izledim.

Benden bir inilti kaçtı. Yine çok yüksekti ama lanet olsun, çok tahrik olmuşum. Bu, içimdeki en karanlık parçanın, acımasız, korkusuz ve kaos arzulayan intikamcı, aç, acıyan parçamın canlanmasıydı.

JJ parmaklarını sıırıslıkla amımdan çekerken başparmağını klitorisimin etrafında sıkıca dolaştırmaya devam etti.

"Seni çok azdırıyor, değil mi?" diye homurdandı. "Bu silahı alıp onun beynini dağıtma düşüncesi." Soğuk metal göbeğime bastırdı ve JJ ucunu içime iterken nefesim kesildi, sadece biraz, sadece buz gibi öpücüğünü hissedebildiğimden emin olmak için yeterli, böylece kaslarım onun etrafında sertçe kenetlendi.

"Evet," diye inledim, silahın soğuk namlusu içime doğru kayarken yere çöktüm ve kararı ondan aldım.

"Onu bu dünyadan koparacaksın," diye yemin etti JJ beni ölümcül silahla becermeye başlarken ve kalçalarım silaha çarparken inledim ve kalbim hızla çarptı. O şey dolu olmalıydı. Dolu olmasaydı üzerinde olmazdı ve bu ne kadar çılgınca olsa da beni daha da tahrik ediyordu.

"Her saniyesini izleyeceğim," diye nefes nefese kaldım. "Ve onun kanıyla yıkanacağım."

JJ beni izlerken inledi, beni silahıyla becerirken kalçalarım esniyordu ve ben bunun her lanet olası, heyecan verici saniyesini sevdim. Aynı anda hem çok soğuk, hem çok ölümcül, hem çok sapkın, hem de çok iyiydi.

"Parmağını tetiğin üzerinde düşün," diye emretti JJ, silahı daha sert ve hızlı bir şekilde içime sokarken başparmağı klitorisime karşı daha güçlüydü. Dediyini yaparken benden kaçan sesleri kontrol altına almak için dudağımı ısırdım, doruk noktam üzerimde yuvarlanırken amım sıkıca kenetlendi ve ne olduğunu hayal ettim

Bana yapmamı söylüyordu. "Şimdi çek onu, güzel kız. Çek ve ihtiyacın olanı talep et."

Zihnim bunu yaptığımın, Shawn'ın kanının tenime sıçradığının ve üzerimde tuttuğu son bağların sanki hiç orada olmamışlar gibi koptuğunun görüntüsüyle doldu. Parmaklarım kol dayanaklarını sıktı ve zevk vücudumda patlarken haykırdım, amım silahın namlusunun etrafında sıkıca sıkıldı ve şehvet dolu bir inilti benden kaçarken

O kadar sert boşaldı ki başım döndü.

JJ silahı yavaşça içimden çekip çıkardı ve ben göğsüne yığılıp o yükseklikten inmeye çalışırken tekrar kılıfına koydu. JJ ağrıyan yerimi buldu.

göğüs ucunu tulumumun içinden geçirip sertçe çekiştirdi ve artçı bir zevk şoku içimi titretirken amımın tekrar sıkılmasını sağladı.

"Zararın çok güzel, güzel kız," diye nefes aldı. "Ve senin intikam çok ateşli." Akıcı bir hareketle ayağa kalktı ve beni

Beni kapının yanındaki duvara yaslayıp sertçe öpmeden önce kollarımdan tuttu.

O öpücükte kalkanlarımın parçalandığını hissettim, bana ne kadar aç olduğunu, bana tapmaktan ne kadar zevk aldığını, bunu ne kadar istediğini, buna ne kadar ihtiyacı olduğunu hissettim. Şimdi birlikte geçirdiğimiz zaman her zamankinden daha değerli, çalınmış ve aynı zamanda borçlu olduğumuz bir şeyi geri almak gibi geliyordu.

"Rogue?" Fox seslendi, ayak sesleri dışarıdan yaklaşıyordu ve JJ bir lanetle beni aniden ayağa kaldırdı.

"Ağzında ruj izi var," diye tısladım ve o da küfrederek benden hızla uzaklaştı ve Fox odaya girmeden bir saniye önce banyo kapısını arkasından fırlatarak kapattı.

Porsuk üzerime gelmeden yarım saniye önce telefonumu çıkarıp aptal bir oyun uygulamasını açmayı başarmıştım.

"Gözcüler görüldü," diye homurdandı Fox. "Siz ikiniz burada ne yapıyorsunuz?"

"İşemem gerekiyordu. Sonra JJ, Luther'in klozetine sıçmaya karar verdi. Banyo," dedim omuz silkerek ve hızla atan kalp atışlarımı tekrar kontrol altına almaya çalışırken gözlerimi telefonumdan ayırmadım.

JJ beni açıkça duydu ve banyonun kapısını açıp dışarı çıkmadan önce hemen sifonu çekti.

"Dostum, ellerini bile yıkadın mı?" Fox tiksintiyle sordu.

"Kahretsin, unutmuş olmalıyım." JJ tekrar geri çekilmeye başladı, ama Fox gözlerini ondan kaçırınca, içime soktuğu iki parmağını ağzına soktu ve o kadar seksi bir şekilde emdi ki, açgözlü amım karşılık olarak zonkladı.

JJ ellerini yıkamakla ilgili bir şarkı ve dans yaparken bakışlarımı hızla kaçırdım ve telefonumu ittim, sonra Fox bizi odadan dışarı çıkardı ve

Hepimiz kulüp binasının önündeki balkona çıkana kadar koridorda ilerledik.

Luther çoktan dışarı çıkmış, sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi birkaç adamıyla konuşup gülüşüyordu.

"Şimdi ne olacak?" Nefes aldım, Fox'un beni yönlendirirken elimi tutmasına izin verdim.

Korkuluklara doğru ilerledi ve yeni bir acemi olduğunu tahmin ettiğim yardımsever küçük bir sosisliden birkaç bira aldı.

Bana bakışından benim de daha yeni yemin ettiğimi anladığını anladım ve biramı yudumlarken ona sııttım, ayrıcalıklı muamele görmek umurumda bile değildi. Luther hayatımın on yılını çaldıktan sonra bunu hak etmişim. Aslında bundan çok daha fazlasını borçluydum.

"Şimdi bekleyeceğiz," dedi Fox, bana doğru eğilip saçlarımı omzumun üzerinden geriye doğru iterek. Onun dokunuşuyla tenim ısındı, sert meme uçlarım tulumumun kumaşına sürtünürken bakışlarım onun ağzına kaydı. Tanrım, bu gece çok güzel görünüyordu ve ona bakarken biraz hayal kurmaktan kendimi alamadım, beni yere yatırdığını ve Harlequin'lerin prensi tarafından domine edilmenin nasıl bir şey olduğunu gösterdiğini hayal ettim. "Ve her şey bitene kadar yanımda kalacaksın."

Başımı sallayarak onayladım ve bakışlarımı onun hayatını siken gözlerden ayırıp yola doğru baktım, şu anda izlenip izlenmediğimizi merak ediyordum. Shawn çoktan yaklaşmış olabilir miydi? Bakışlarım JJ'in kemerinde asılı duran tabancaya kaydığında, taktiğinin işe yaradığını kabul etmekten kendimi alamadım. Kendimi sakın ve toparlanmış, odaklanmış ve hazır hissediyordum.

Bugün Shawn Mackenzie'nin kafasına bir kurşun sıkacaktım.

Ve belki ondan sonra, nasıl bir hayatım kaldığını anlamaya başlayabilirdim.

Siyah bir kapüşon ve bir kar maskesi giydim.

kulüp binasına ve ağaçların arasına doğru ilerledim. Rogue hâlâ zihnimde dönüp duruyordu ve kalbim onunla geçirdiğim o iğrenç, mükemmel anı çaldıktan sonra bir türlü durulmayan manik bir melodiyle çarpıyordu. Ama anları çalmaktan yorulmaya başlamıştım. Onu güpegündüz kolumda görmek istiyordum, saklanmaktan vazgeçmek istiyordum ama en çok Fox'un birlikte olduğumuzu kabul etmesini istiyordum.

Ve bu, hepsinden daha umutsuz bir istekti.

Ekibimle buluşmak için doğu yoluna doğru ilerlerken elimde tabancamla karanlığın altında kaldım. Yaklaşık çeyrek mil uzaktaydı. Ağaçların arasından geçerek Harlequin'lerin toplandığı kıyıya ulaştım. Karanlıkta onları zorlukla görebiliyordum, beş tanesi yolun bu tarafına, diğer beş tanesi de diğer tarafına yayılmıştı. Yolun bir ucuna yöneldim.

Grubun arasına karıştım, bir kayaya yaslandım ve gölgelerin arasına karışırken kayanın ötesindeki yola baktım.

Yapraklar rüzgârda hışırdarken nefesimi yavaşlattım ve bir şey olmasını bekledim. Ve bekledim.

Hiçbir şey.

Her şey acı verici bir sessizlik içindeydi ve bir an için batı yolunu tutan ekibe mesaj attım ama onlar da bir şey görmemişlerdi. Sanırım artık sadece bir bekleme oyunu vardı.

Biri bana doğru yaklaştı ve başımı kaldırıp baktığımda Harlequin'lerden birinin siyah giyinmiş ve yüzünü bir kar maskesiyle kapatmış olduğunu gördüm.

"Hey, yerinize dönün," diye tısladım, ağaç hattının ilerisini işaret ederek.

"Bu benim pozisyonum," dedi ve Maverick'in derin sesiyle boynum diken diken oldu.

"Ne yapıyorsunuz lan siz?" Çılgınca bir fısıltıyla talep ettim, diğerlerine baktım ama bizi duyamayacak kadar uzaktaydılar.

"Beni Rogue davet etti."

"Hayır, o davet etmedi,"

diye tısladım.

Kayaya doğru ilerledi, tabancasını kaldırdı ve yola baktı. "Eminim öyledir. Peki özel misafir ne zaman geliyor?"

"Burada olamazsın," diye ısrar ettim.

"Aslında yapabilirim, çünkü buradayım. Ama eğer beni burada *istemiyorsan* Johnny James, bu bambaşka bir mesele ve bu meseleyi kaynatmak umurumda bile değil."

Kayaya yaslandım, ona ters ters bakarken kollarımız birbirine sıkıca yapışmıştı. "Bizi nerede bulacağını nasıl bildin?" Dehşet içinde sordum.

"Halkının arasında gözümün olmadığını düşünmen çok hoş, JJ," diye eğlenerek homurdandı ve nabzım düzensiz bir şekilde attı. *Tanrım*. Fox bu saçmalığı duyduğunda çıldıracaktı.

Ona haber vermenin en iyisi olacağını düşünerek cebimden telefonumu çıkardım ama Maverick telefonumu elimden kaptı ve usulca kendi cebine soktu.

"Eğlence bittiğinde onu geri vereceğim," dedi sessizce. "Bugünlerde çok küçük bir ispiyoncusun. Ama bahse girerim Foxy'ye tren vagonunda Rogue'la yaptıklarımızdan bahsetmemişsindir."

"Siktir git," diye mırıldandım.

"Bunu bir daha ne zaman yapıyoruz bu arada? Her gece o tren vagonunda Romeo'sunun gelmesini bekleyen Juliet gibi bekliyorum ama sen hiç gelmiyorsun. Bir erkeğin taşaklarını nasıl morartacağını çok iyi biliyorsun, JJ."

"Kapa çeneni," diye hırladım. "Bunu bir daha yapmayacağız." Boğazının altından güldü.

"Korkak tavuk." "Senden korkmuyorum," diye tısladım.

"Belki değil ama sen büyük, kötü Tilki'den korkuyorsun," diye alay etti. "Sence Chase'e gösterdiği nezaketi sana da gösterir mi? Yoksa onun kızını becermek, ondan kurtulmaya çalışmaktan daha mı kötü bir suç?" Nefesinin altında homurdandı ve göğsüm düğümlendi. "Bu sefer gerçekten tetiği çekebilir."

"Siktir. Sen," diye hırladım.

"Bu bir teklif mi? Şu anda üzerimde nakit yok ama beni boşalttıktan sonra sana bir oral seks borcum olacak, anlaştık mı?"

Gözlerimi yola dikip konsantre olmaya çalışırken ona saldırmamak için kendimi zor tuttum.

"Meraktan soruyorum, saat başına ne kadar ücret alıyorsunuz?" diye sordu ve ben onu duymazdan gelmeye çalıştım. "Sadece bilmem gerekiyor, böylece paramı biriktirip

Bir dahaki sefere. Yoksa cinsel eylem başına mı ücret alıyorsunuz? Özel teklifler yapıyor musunuz? İki el işi alana biri bedava mı? Bedava olanı bir arkadaşşıma verebilir miyim?"

"Kapa çeneni, Maverick," diye hırladım, kulağımın dibinde durmadan konuşurken onu görmezden gelmeyi başaramadım.

"Rogue gerçekten saatlerini dolduruyor, ha? Sana bir borcu olmalı. Şans," dedi ve beni yemlediğini biliyordum ama şu anda bunu kaldıramazdım. Shawn her an ortaya çıkabilirdi ve o geldiğinde ben Maverick'in kafasını patlatmakla meşgul olamazdım. "Sanırım amcığı yeterince ödeme yapıyor. Çok dar, değil mi? Sence ikimiz de aynı anda içine sığabilir miyiz?"

"Maverick," diye bağırdım olabildiğince kısık bir sesle. "Eğer çeneni kapatmazsan, onu kalıcı olarak kapatacağım."

"İğne ve iplik gibi mi? Bu biraz zaman alır. Shawn belki O zamana kadar ortaya çıkar ve dikkatinin dağılmasını istemezsin." Kıkırdadı ve elim silahımda sıkılaştı.

"Eğer dikkatim dağılırsa ve Shawn bu yüzden bizi geçmeyi başarırsa, bu senin suçun. Ve Rogue kulüp binasında, eğer onu biraz olsun önemsiyorsan konuşmayı kes," dedim ve o da sustu. En azından iki saniye sustu, sonra tekrar konuşmaya başladı.

"Sadece bir sonraki sikiş festivali için bir tarih ve saate ihtiyacım var, yoğun bir programım var, bu yüzden beni ayırtmak isteyebilirsin" diye fısıldadı.

Hiçbir şey söylemedim, o da telefonumu çıkardı ve Tyrannosaurus Cock adı altında iletişim bilgilerini eklemeye başladı. Sonra da kamerayı taktı, kolunu omuzlarıma doladı ve gece görüşünü kullanarak fotoğrafımızı çekerken kar maskesini yukarı çekti. Telefona uzandım ama fotoğrafı Fox'a gönderirken telefonu benden uzak tuttu ve *"Ben ve Rick ormanda oynuyoruz"* başlığını attı. *Katılmak ister misin? Not: Tek boynuzlu atı da getir.*

Telefonumu bana geri verdi ve Fox'tan gelen endişeli mesajlarla patlamaya başladığında iç çektim. Durumu kontrol altına aldığımı söylemek için ona bir tane gönderdim ve şu anda onu sakinleştirmek için yapabileceğim başka bir şey olmadığını düşünerek cebime attım. Fox, Chase'i aramak için günlerce Dollhouse enkazını kazmaya çalıştığımızdan beri Maverick hakkında konuşmamıştı. Sonunda polis bizi oradan ayrılmaya zorlamıştı ve Maverick de benim hissettiğim kadar kırgın görünüyordu.

Motosikleti alıp uzaklaştım. Fox ve ben Chase'in motosikletini onun kamyonetine yükleyip eve götürmüştük; eve bir tabut taşıyormuş gibi hissetmiştim ve garaja her indiğimde onu görmeye dayanamıyordum ama üstünü örtmemiştim. Acı onu hatırlatıyordu ve onu unutmak istemiyordum, bu yüzden acımasına izin verdim.

Sonunda sessizlik çöktü ve bir baykuş ağaçların arasında bir yerde öterken ve ben yaklaşan bir arabanın sesini dikkatle dinlerken karanlıkta orada bekledik.

"Bacakları olmayan bir köpek mi yoksa kanatları olmayan bir kuş mu olmak isterdin?" Maverick fısıldadı ve beni o kadar hazırlıksız yakaladı ki neredeyse gülümseyecektim. Ama tam olarak değil.

Dudaklarımı düz tutmaya zorladım ve cevap vermedim, o da bana dirsek attı ve bir an için çocukken onunla oynadığımız bu oyunu hatırladım. Hepimizin favorisiydi ve birbirimizi güldürmek için bulabildiğimiz en gülünç 'tercih eder miydin' sorularını bulmaya çalışırdık. Birlikte bir işe gittiğimizde Chase'le sık sık bu oyunu oynardık ve bunun anıları kalbimi yerinden oynatacak kadar keskin bir şekilde sızlatırdı.

Kanamasını sağla.

"Kanatları olmayan bir kuş," diye mırıldandım. "Bacaksız bir köpek hiçbir yere gidemez." "Yeterince sert fırlatırsan gidebilir," diye fısıldadı ve başım döndü.

Bu sözler üzerine şaşkın bir kahkaha attım.

Bana bakmadı ama gözlerindeki sırtışı görebiliyordum. Bu oyunu oynarken bizim için bir tür slogandı ve ne zaman birimiz bunu söyleme şansı bulsa dünyanın en komik şeyiymiş gibi gülmekten kırılırdık.

"Sıra sende," diye mırıldandı ve neden şu anda benimle bu oyunu oynamaya çalıştığını merak ettim. Yine de aşinalığı görmezden gelinemeyecek kadar cazipti ve aynı anda yolu izleyemeyecek gibi değildim.

"Görünmez olmayı mı yoksa uçabilmeyi mi tercih edersin?"

"Görünmez," dedi hemen. "O zaman Harlequin House'a girip hepinizi uykunuzda öldürebilirim. Bang, bang, bang," diye silahını ateşler gibi yaptı ve ben kaşlarımı çatarak yola bakarken, düşman olduğumuzu ve şu anda yaptığımız bu küçük ateşkesin tamamen Rogue'la ilgili olduğunu hatırlayarak kalbim sıkıştı. O olmasaydı, o silahı bana çevirir ve ağaçları beynimin süslediğinden eminim.

"Surat asma, J," diye homurdandı Maverick. "Sonunda bütün bunlar olacak."

"Beni öldürmek istemen için sana ne yaptığımdan emin değilim, Maverick."

Cevap vermeden önce birkaç saniye sessiz kaldı. "Ben yokken Rogue için savaşmadın. Hapishanedeyken bana yazmaya devam etmiş olabilirsin ve eminim Luther'e beni dışarı çıkarmaya çalıştığın için ağlamışsındır, ama onu terk ettiğini düşündüğümde bunların hepsi önemsiz kalıyor."

"Hiçbir şey bilmiyorsun," diye çıkıştım ona. "Onu bulmak için elime geçen her fırsatı denedim, hepimiz denedik. Ama Luther..." Bunu ona açıklamaya çalışmanın ne anlama geldiğinden bile emin olamayarak sözümü kestim. Umurunda değildi, duymayacaktı. Benim ve çocuklarım hakkındaki kararını uzun zaman önce vermişti.

"Ne?" diye homurdandı.

"Fark etmez," diye mırıldandım. "Bu hiçbir şeyi değiştirmeyecek."

"Sen söylemeden nereden biliyorsun Johnny James?" diye itti ve ben gözlerimi devirdim.

"İşe başladıktan sonra Luther'in gözü sürekli üzerimizdeydi," dedim. "Onu aramaya gitmemizi bekliyordu, bu yüzden adamlarını etrafımızı sardı. Chase ve benim Fox'la birlikte Harlequin House'a taşınmamızı sağladı. Luther'ın haberi olmadan sıçmak. Biraz nefes almamıza izin verdiğinde Rogue çoktan gitmişti. Fox'un teyzesinin evinden kaçtı ve onu asla bulamayalım diye kendini gömdü. Son on yılımızı onu aramakla geçirdik, Fox onu bulabilmek için internete paralı reklamlarla fotoğraflarını bile koydu. Ama o bulunmak istemedi, Maverick, bizden nefret ediyordu. Sanırım bir parçası bizden her zaman nefret edecek."

Maverick uzun bir süre bu sözler üzerinde düşündü. "Onu bulabilirdim," dedi kendinden emin bir şekilde.

"Kendine bunu söylemeye devam et," diye homurdandım. "Bir bok bildiğin yok. Her şeyi denemediğimizi mi sanıyorsun? Yaptığımızdan daha fazlasını yapabileceğini mi sanıyorsun?"

"Evet, biliyorum," dedi inatla ve ben sadece başımı salladım ona. "Bak, hapishanede başına gelenler için üzgünüm, eğer Seni terk etmişiz gibi hissediyorsun ama Rogue'u bulmak için daha fazla çabalamadığım için üzgün değilim. Çünkü yapabileceğimiz daha fazla bir şey yoktu ve sonunda onun bulunmak istemediğini kabul etmek zorunda kaldık, yoksa eve dönerdi. Ve siz hapishanede acı çekerken, biz de burada kendi versiyonumuzda acı çekiyorduk."

"Sen özgür bir adamdın," dedi buz gibi bir sesle.

"Ne zamandan beri?" Alay ettim. "Ben bir Harlequin'im Rick, özgür değilim. Ama hayat böyle. Zincirlerini seçersin ve sonunda ben de onları seçtim.

Çünkü bazen ruhumu lekeleyen şeyler yapmak zorunda kalabilirim, ama aynı zamanda

bir evim var, Fox ve Ch-" Sözümlü kestim, kardeşimi o kadar şiddetli özlüyordum ki keder içimi parçalıyordu.

Gözlerimdeki acıyı görmesini istemediğim için Maverick'e sırtımı döndüm. Parmağımı silahımın tetiğine kaydırđım, Shawn'ın yüzünü göstermesini diliyordum, böylece kemikleri parçalamaya başlayabilecektim. O orospu çocuğu Chase'in ölümünden sorumluydum, bu yüzden onu gördüğüm yerde öldürmemek için her şeyimi vermem gerekecekti. Rogue bu cinayeti hak etmişti ve onun gözlerinin arasına bir kurşun yerleştirmesini izlemek istiyordum ama önce birkaç uzvunu koparamayacağımı söyleyen bir kural yoktu.

Maverick sessizliğini korudu ama kolunu benimkine bastırdı ve bir an için kaybettiğimiz kardeşimizin acısını paylaşıyormuşuz gibi hissettim ama bunun doğru olduğundan emin değildim. Maverick Rogue'u önemsiyor olabilirdi ama geri kalanımıza duyduğu nefreti gün gibi açık bir şekilde görmüşüm. Yine de, ölümünden sonra harabeleri kazmak için kalmıştı. Rogue bulunmuştu, belki de bir parçası Chase'i canlı bulmak istemişti. Umarım öyledir. Çünkü Maverick'in sonsuza dek kaybolduğu fikri beni hep rahatsız etmişti. Bizimle arasında hâlâ bir bağ olduğunu hissediyordu ama ben

Artık ne kadar derin olduğunu ya da sonunda bir fark yaratıp yaratmayacağını bilmiyordum. Belki bir gün gerçekten onun ayaklarının dibinde kanlar içinde kalabilirdim. Ama bina çökerken Fox'un hayatını da kurtarmıştı - ikisi de bunu herhangi bir şekilde kabul etmeye meyilli görünmüyordu. Yine de bunu kendi gözlerimle görmüşüm ve bunun bir anlamı vardı. Sadece henüz ne olduğundan emin değildim.

Batıda bir yerden bir çığlık yükseldi ve nefesim boğazımda düğümlendi. Cebimden telefonumu çıkarıp diğer takımı aradım ve bir süre sonra Santiago nefes nefese cevap verdi.

"Saldırı altında..." dedi, sesi acı içinde geliyordu.

"Dayan," diye nefes nefese kaldım. "Geliyoruz." Ekibime ıslık çaldım ve

bize doğru koştular.

"Hayır - hayır lütfen!" Santiago feryat etti ama ses gargaraya dönüştü ve arka planda daha fazla çığlık duyulurken sessizliğe gömüldü.

Hattan derinden gelen bir ses konuşurken midem düğümlendi. "Merhaba, Günışığı," diye mırıldandı Shawn. "Adamların burada küçük bir sorunla karşı karşıya, onları kurtarmaya geliyor musun?"

"Siktir git," diye hırladım. "Bu gece öldün sen."

"Hiç sanmıyorum," diye güldü. "Yaşıyorum ve tekmeliyorum ve işim bittiğinde kralınız ve oğlunun kanı gökten yağacak. Söylesene Johnny James, kulüp binasına benden önce ulaşip veda etme şansın olur mu?"

Aramayı kestim, Fox'un numarasını çevirirken zaten koşuyordum, nabzım kafamın içinde gümbürdüyordu.

"JJ?" Fox cevap verdi. "Neler oluyor? Maverick hâlâ yanında mı?"

"Shawn batı ekibine saldırdı," diye ağzımdan kaçırdım. "Batı takımına doğru gidiyor.

Kulüp binasına git, Rogue'u güvende tut ve adamları hazırla." "Lanet olsun," diye küfretti. "Buraya geri dön. Şimdi."

"Tamamdır." Maverick bana yetişirken telefonu kapattım, kollarını ileri geri hareket ettirerek beni geçmeye çalışıyordu ama böyle bir şansı yoktu.

Ailemin başı dertteydi ve ben de tam o sırada orada olacaktım.

Onları korumak için ölümüne savaşmaya hazır düşmanlar geldi. Onları Shawn Mackenzie'ye daha fazla kaptırmayacaktım.

Bu gece buna bir son verdik ve oğlumuzun intikamını aldık.

Kulüp binası karanlıktı, Ölü Köpekler'in bizi içeride göremeyeceğinden emin olmak için tüm ışıklar kapatılmıştı, çünkü mekandaki her Harlequin pencerelerin etrafını siper aldılar ve silahlarını ateşe hazır tuttular.

Fox'la birlikte durdum, mekandaki en büyük pencerenin sağından geçen kalın bir kirişin arkasına sığındığımızda nabzım hızla atıyordu. Beni duvara sıkıştırırken sol elini başımın yanındaki duvara dayadı, omurgam tuğlalarla aynı hizadaydı ve göğsü benimkine sürtünüyordu.

Diğer elinde bir Glock tutuyordu ve kemerinde başka bir silah asılıydı.

Hepimiz beklerken adamın biri pencere çerçevesinin altına çömelmiş bir şekilde "Bundan hoşlanmadım," diye mırıldandı.

Luther sol tarafımızdaydı, kendi silahını hazır tutarken bakışları açık kapıların ötesindeki manzaraya sabitlenmişti.

"Al bakalım vahşi kedi," diye mırıldanarak dikkatimi pencereden çekti ve bana uzattığı tabancayı kabul ederken alt dudağımı ısırdım.

Ağırlık artık tanıdık geliyordu ve son bir aydır her gün JJ ile pratik yaptıktan sonra nişan alma konusunda kendime güveniyordum. Shawn bu sefer elimden kaçamayacaktı.

Fox ağırlığını kaydırıp beni duvara daha da sıkı sıkıştırırken lanet bir köpek gibi hırladı.

"Sonuna kadar buna ihtiyacı olmayacak, adam ayaklarının dibine bağlanmış ve onun işini bitirmesini beklerken," diye tısladı.

"Yani o zamana kadar onu silahsız ve korumasız mı bırakacaksın?" Luther oğluna kaşlarını kaldırarak sordu.

"Ben buradayım. Bu yerdeki herkesten daha fazla korumaya sahip. Ve ona tek bir şey olmasına bile izin vermeyeceğim. Ama kendi silahı varken ne yapacağı belli olmaz. Muhtemelen kaçmaya çalışacak ve geçen seferki gibi çılgınca bir numara çekecektir."

Ona bağırıp çağırma, tamamen yetenekli bir kadın olduğumu ve çılgın hareketlerimin bu tarihe kadar hayatta kalmama eşit olduğunu hatırlatma isteğimi bastırdım. Sonra onun yerine koluna dokunmak için uzandım, parmaklarım bükülmüş pazusunun sert kasının üzerinde gezinirken duruşundaki gerginliği hissettim.

"Hiçbir yere gitmiyorum Fox," diye söz verdim ona. "Beni bu işin dışında tutmaya çalışmadığın sürece, söz veriyorum senin yanında olacağım. Bir saniye bile yanından ayrılmayacağım. Tamam mı?"

Fox bakışlarını benimkilerle buluşturdu, başını sallarken yavaş bir nefes verdi ve bana nefes aldirmek için biraz geri çekildi.

"Seni de kaybedemem sinekkuşu," diye mırıldandı, Chase yüzünden hepimizin hissettiği acı aramızdaki boşluğa sızıyordu ve ben başımı sallayarak kolunu tuttuğum yerden biraz sıktım.

Bir silah sesi sessizliği bozdu ve bir anda her yer katliama dönüştü.

Camlar kırıldı, insanlar bağırdı ve kurşunlar gökyüzünü her yönden yırttı.

Pencereden dışarı bakıp kendim de ateş etmeye çalıştım ama Fox beni duvara yasladı, eğilip ateş ederken yüzünde bir hırıltı vardı.

Luther adamlarına Shawn'a odaklanmaları için bağırarak emir vermeye başladı ve birileri onun batı yolundan yaklaştığını gördüklerini ve o tarafa mevzilenmiş olan herkesin öldüğünü söyleyerek bağırırken bir hareketlilik oldu.

"JJ," diye nefes nefese kaldım, elimdeki silahla ne yapmam gerektiğini düşünürken Fox'u iterek geçmeye çalıştım.

"Doğudaydı," diye homurdandı Fox. "O iyi."

Bunun bir açıdan mantıklı olduğunu biliyordum ama o hâlâ dışarıdaydı ve Shawn çok yakındaydı. Elimin altındaydı. Ve o karanlık, kızgın, öfkeli yanım bana borçlu olduğu kanı hayal edebileceğimden daha şiddetli bir şekilde arzuluyordu. "Haydi."

Kapıya doğru tırmanmayı başardım ama bir kurşun tahtayı delip geçerken bir çığlıkla geri sıçradım.

Bir Harlequin omzuna aldığı darbeye acı içinde kükredi ve diğer iki çete üyesi onu yakalayarak kapıdan uzaklaştırmaya başladı.

Luther, yüzünü aydınlatan manik bir gülümsemeyle siperden çıktı ve aynı anda iki tabancayla ateş ederek onları boşaltıp kapıdan geri sıçradı, tam da karşı ateş tahtayı delip geçerken.

Fox kolumdan tutup beni kendisine doğru çekti ve kırık pencereden dışarı, ötesindeki karanlığa doğru ateş etmeye devam ederken beni tekrar duvara sıkıştırdı.

Silahı boş çaldı ve belinden bir şarjör kaptım, boş olanı yere fırlatırken onun için yeniden doldurdum.

Fox yarım bir gülümsemeyle gözüme takıldı ama dikkatini tekrar dışarıya ateş etmeye verdiğiinde bu gülümseme hızla kaşlarını çatmaya dönüştü. Kasları gerginlikten şişkinleşmişti ve beni korurken vücudundan benimkine sıcaklık akıyordu. İçinde bulunduğumuz durum olmasaydı delicesine sıcak olurdu - ya da belki de onu daha da sıcak yapan şey buydu.

"Ateş etmeyin!" Shawn'ın sesi silah seslerinin gürültüsünü bastırdı ve tabancamı sıkıca kavrarken keskin bir nefes aldım. "Yoksa buradaki güzel çocuğunuz çok daha az güzel olur."

Kulüp binasındaki her Harlequin nefesini tutmuş gibiydi ve korku kalbimi büktü, kimi rehin tuttuğunu görecekt kadar eğilmeyi başaramadan önce bile göğsümde şeritlere ayırdı.

Kan JJ'in yüzünün yan tarafına işedi, beyaz gömleğine bulaştı ve en korkunç kaçınılmazlık hissinin tenimde yıkanmasına neden oldu.

Shawn onun arkasında duruyordu, silahını şakağına dayamıştı ve yüzünde tuttuğu parçanın ne kadar değerli olduğunu bildiğini gösteren bir sırıtış vardı.

"Ne istiyorsun?!" Fox kükredi, göğsünü göğsüme bastırıp her an oradan kaçabileceğimi düşünmüş gibi beni duvara yaslariken tüm vücudu öfke saçıyor gibiydi. Belki de kaçardım.

"Ne soru ama. Bunun da pek çok cevabı var," dedi Shawn, silahı JJ'in şakağına daha da sert bir şekilde dayayarak. "Yani, burada ne kadar geriye gidiyoruz? Çünkü babamdan birkaç sıcak kucak daha alabilirdim. Ve eğer sana karşı dürüst olursam, şu anda biraz açım, yani bir hamburger fena olmaz. Ayrıca benim ve iş ortaklarım için her türlü malın depolanabileceği güzel depoları olan küçük bir sahil kasabası isterdim. Bir tekne isterdim. Pratik bir şey değil - zengin insanların kıkırdamak için sahip olduğu süslü şeylerden biri. Güzel bir şapka

kötü bir fikir de değil. Ama en çok da... tetiği çekip o küçük Harlequin kalbini tekrar kırarken bu pislğin beyninin yüzüme sıçramasını hissetmek isterim."

"Dur!" Shawn bir adım geri çekilip tabancasının namlusunu JJ'in kafatasının arkasına dayadığında ılık atarak pencereye doğru ilerledim. "Shawn, yapma - o-"

Fox üzerime atlarken anlaşılmaz bir şeyler kükredi, beni yere serdi ve silah sesleri kulaklarımda çınlarken ve kurşunlar az önce durduğum boşluğu yırtarken ikimizi camla kaplı zeminde yuvarlanmaya gönderdi.

"Lanet olası ateşi kesin!" Shawn dışarıda böğürdü ve silah sesleri aniden kesildi, kendimi Fox'un altında sıkışmış buldum, cam parçaları derime batıyordu ve kalbimde o kadar büyük bir korku vardı ki, onun tarafından parçalanacağımdan emindim. "Tüm bunlardan daha çok istediğim bir şey düşündüm. Kız arkadaşımı geri istiyorum. O sıkı kıcını, diri göğüslerini ve sikimi ağzına almak için yaratılmış o ağzını istiyorum. Dizlerinin üzerine çöküp beni affetmesi için yalvarmasını istiyorum. Ve karşılığında, kalkıp gideceğim. Eşyalarımı topla ve şehri terk et. Barış yapabiliriz, oğlun Burada hayat olabilir ve ben de küçük kadınıma ait olduğu yerde, yatağında ısıtabilirim. Buna ne dersin?"

Onun sözleriyle, önerdiği şeyi yapma düşüncesiyle, onunla birlikteyken olduğum kıza geri dönme düşüncesiyle korku ruhumu ısırdı. Kesinlikle saçmalıyordu. Beni cezalandırmak ve yok etmekten başka bir nedenle istemediğinden emindim - beni ilk seferinde istediği gibi bitirmek için. Bir saniye bile bu savaştan vazgeçeceğine inanmadım.

Beni geri almak için. Ama belki JJ'den vazgeçer.

"Sakın aklından bile geçirme," diye hırladı Fox, kalbim düşündüğüm şey yüzünden dehşetle çarparken beni altında tutarak.

"Ben JJ," diye nefes aldım, çünkü bunu anlaması gerekiyordu. Bu benimle ilgili değildi. Oğlumla ilgiliydi. Nefret ettiğim, sonra arzuladığım ve tüm bunlar boyunca sevmekten asla vazgeçmediğim adam.

"*Ve sen de sensin,*" diye homurdandı Fox, yüz hatları sıkıntıyla gerilmişti. "Sakın aklından bile geçirme, güzel kız!" JJ dışarıdan bağırdı ve

Silah sesi beni büyük bir korkuyla çığlık atmaya itti.

Fox ve ben pencereye doğru koşturduk ve dışarı baktığımda Shawn'ı silahını gökyüzüne doğrultmuş, JJ'i de önünde kanlar içinde dimdik dururken bulduğumda içimden bir rahatlama hıçkırığı yükseldi.

"Sana bir geri sayım vermeme ne dersin, şekerparem? Ve eğer sıfıra ulaştığımda tatlı kığın burada olmazsa, bunun beynini uçururum ve hepimiz planladığımız gibi birbirimizi öldürmeye çalışmaya geri dönebiliriz."

"Shawn, yapma!" Bağırdım, sesim panikten çatlıyordu ama o sadece geri sayıma başlarken zalimce sırıttı.

"On...dokuz..."

Ormanın kenarına vardığımız anda JJ'den ayrılmıştım.

bir grup Ölü Köpek bizi pusuya düşürdüğünde kulüp binasının önündeydik.

JJ, Rogue ve Fox'a ulaşmak için içeri girmeye çalışırken lanet bir kahraman gibi savaşmıştı ama kahramanların sorunu her zaman aptalca şeyler

yapmalarıydı. Bu yüzden kötü adam yaşam tarzını tercih ettim. Bu yüzden geri çekildim, bir sürü adamın bağırsaklarını deştim.

ve şimdi bak? JJ yakalanmıştı ve ben bir kuş kadar özgürdüm.

Shawn galibiyetiyle övünmeye devam etmek için geri sayıma ara verdiğinde ağaçların arasından süzıldüm ve o orospu çocuğuna gözlerimi devirdim. Onun

Monologlar onun çöküşüydü, ama ben kendi adıma onu susturan kişi olduğum için mutluydum.

"-ve o zaman ilk kez bir adamın karnını bifttek bıçağıyla deşmişim," dedi Shawn teatral bir şekilde. "Kanı öyle zengin bir kırmızıydı ki, yemin ederim o zamandan beri gördüğüm hiçbir cesette bu kadar parlak olmamıştı, ama belki bu çocuğun kanı da yüzü kadar güzel olur, ha? Nerede kalmıştım? Oh

evet, altı...

beş...dört - Oh Fox, sana Rogue'u bir masanın üzerine yatırıp aynanın önünde tatlı amını siktiğim zamanı anlatmış mıydım? Bütün o süre boyunca kendine dokundu, sadece o daracık deliğini açışımı izledi."

"Kapa o lanet çeneni!" Shawn'ın sözleri yüzünden derim kaşınırken Fox kulüp binasından böğürdü.

Konuşmaya devam et, ölü adam.

Shawn'ın adamlarından biri ormanda tam önümdeydi ve ben de elimde bıçağımla sessizce arkasından yaklaştım. Öne atıldım, elimi ağzının üzerine kapattım ve bıçağımla kaburgalarının arasına sertçe soktum, ölümlük çıkıldığını bastırdım. Kurbanlarımla zihinsel bir çetelesini tutuyordum ve bu gecenin ilerleyen saatlerinde bedenime kazıyacağım emindim. Eğer o kadar uzun süre hayatta kalırsam.

Onu gölgelerin içine doğru indirdim ve vücudunun üzerinden geçerek hedefime yaklaştım, bıçağımla kotuma sildim ve silahımı çıkarmadan önce kılıfına geri koydum.

"Deliklerden bahsetmişken, senin oğlan Johnny James'e bir delik açsam iyi olacak, tabii buraya gelmek istemiyorsan, şekerparem?" Shawn aradı.

Fox, "Bırak onu, onun yerine beni alabilirsin," diye önerdi ve Luther bunu reddetmek için anında bağırdı.

"Hayır!" Rogue çılgılık attı, dehşet sesini kaplamıştı.

"Seni istemiyorum Fox, kızını istiyorum," diye kıkırdadı Shawn. "Ve

küçük fahişemi buraya göndermek için üç saniyeniz kaldı. Üç - iki -"

Silahımı kaldırdım, Shawn'ı görüş alanıma aldım ve sırtına nişan aldım. Öldürücü bir atış yapmak istiyordum ama bunu küçük tek boynuzlu atıma söz vermişim. Yine de iyi sakatlandığından emin olacaktım.

"Bir ve üç çeyrek - bir buçuk -"

"JJ!" Rogue çılgılık attı. "Geliyorum, geliyorum-" Sesi kesildi ve bundan Fox'un sorumlu olduğunu hissettim.

"Bir buçuk," diye devam etti Shawn.

Kapa şu lanet eneni.

Shawn silahını JJ'e doğrultmuş, kardeşlerimden birini daha dünyadan koparmaya hazırlanıyordu ve evet Chase'e kızgındım. Çünkü o ölüm benim olmalıydı. Benim için bundan daha değerliyse ne olayım. Ve lanet olası her gün hala canımı yakıyorsa.

Nefret ve öfke derimin altına inerken st dudağım geriye doğru sıyrıldı ve tetiği çektim.

Patlama havayı ikiye böldü ve Shawn patlamanın etkisiyle yere savruldu, JJ de onunla birlikte yere düştü. Fox ve adamları ateş etmeye başladığında ve Shawn'ın etesi de karşılık verdiğinde bir gürültü kakofonisi çınladı, savaş bir anda alaldı.

JJ sürünerek uzaklaştı, ayağa kalkmaya çalıştı ve ben ona doğru koştum, arkasından gelen bir Dead Dog pisliğine ateş ettim ve onu bir sinek gibi yere düşürdüm. Shawn'ı yakalamak için geri dönmeden önce JJ'i geriye doğru ağaçlara doğru çektim ve onu ormanın içine ittim.

Orospu çocuğu çoktan ayağa kalkmıştı ve yırtık gömleğinin altından vücudunu kaplayan elik yeleği gördüm.

"Hayır," diye tükürdüm o adamlarının kalabalığına doğru koşarak uzaklaşırken ve Harlequins kulüp binasından dışarı dklrken geri çekilme çağrısı yaparken.

l Köpekler ormanlık alana doğru kaçmaya başladılar ve ben Shawn'ı gözden kaybettim, peşinden gitmek için öne çıkarken boğazımdan bir hırıltı koptu. JJ kolumdan tutarak beni ağaçların arasına doğru sürükledi ve onu itmeye çalışırken küfrettim.

"Bırak beni," diye terslendim, ama bırakmadı, topuklarını yere vurdu. "O gitti," diye ısrar etti. "Ve eğer o savaşa girersen, onun l. l Köpekler vurmazsa Harlequinler sizi vuracak."

Kar maskemi çıkarıp bir yere atmıştım ve kana susamışlığım göğsümden pompalanırken bunun için kendime lanet ettim. O an için

Kendimi riske atmam umurumda değildi, sadece Shawn'ın kanlar içinde Rogue için diz çökmesini istiyordum. Bana neye mal olacağı umurumda bile değildi. Ona zarar vermişti, Chase'i öldürmüştü, o-

"Maverick," diye bağırdı JJ, beni bir ağaca öyle sert itti ki kafatasım ağaç kabuğuna çarptı. "Buradan gitmen gerek."

Silah sesleri geceyi dolduruyordu ve Harlequinler tüm bölgeyi sarmıştı. Ellerini üzerimden ittim, buraya gelme nedenimi bitirmeye kararlıydım ama JJ yoluma çıktı, göğsü göğsüme çarptı.

"Eğer ölürsen, onun kalbini kıracaksın. Bunu kaldıramaz, kaybettikten sonra değil

Chase," diye tısladı JJ, yüzümü avuçlarının arasına alarak ona bakmamı sağladı ve gözlerindeki kederi gördüm, ruhumun bir parçasını yansıttığından nefret ediyordum.

Hırlayarak onu geri ittim ama bakışlarındaki çaresizliği kabul etmek zorunda kaldım ve JJ'in beni gerçekten umursayıp umursamadığını merak ettiğimde kaşlarımı çattım. Bugün ölsem gerçekten umurunda olur muydu?

"JJ!" Rogue ağaçlara doğru koştu, ona çarptı ve onu tuttuğu gibi benden bir adım geriye düşürdü.

Ona sıkıca sarıldı, başını öptü, sanki o bu dünyadan giderse gökyüzü düşecekmiş gibi sarıldı, sonra bana döndü, elini gömleğime soktu ve beni kendine çekti. Dudakları dudaklarımla buluştu ve parmaklarımı saçlarında düğümledim, ikimize de tutunmaya ve bizi yakın tutmaya devam ederken ağzımı onunkine daha sıkı bastırdım. Bu gece başarısız olmasına rağmen tadı zafer gibiydi,

Sanki savaşta geçen yıllardan sonra ilk kez vatanıma adım atıyordum.

"Teşekkür ederim," dedi nefes nefese. "Onu kurtardınız."

"Bu bir kurtarma görevi değildi, güzelim," dedim küçümseyerek. "Sadece Shawn'ı indirmeye çalışıyordum."

JJ'in araştıran bakışını görmezden geldim ve Rogue'dan bir öpücük daha çaldım, onu JJ'den tamamen uzaklaştırdım ve dilimi Rogue'un kıkına bastırırken kıkını kavradım.

onun ağızı. Tanrım, onu tatmayalı çok uzun zaman olmuştu.

"JJ?!" Fox endişeyle seslendi, bu tarafa doğru yöneldi ve Rogue kollarımdan kurtulmaya çalıştı, ama gitmesine izin vermedim, onu daha şiddetle, sahiplenerek öptüm, ona kime ait olduğunu gösterdim. Ve bu kesinlikle bize doğru koşan pislik değildi.

"Ne oluyor- ondan uzak dur!" Fox havladı ve sonunda Rogue'un öpüşmeyi kesmesine izin verdim ama onu vücuduma sıkıca bastırdım.

Kendimi Foxy'nin silahının namlusuna bakarken buldum ve sıkıntıyla kaşlarımı ona doğru kaldırdım.

"Fox, sakin ol," diye soludu Rogue, silahı uzaklaştırmak için elini kaldırdı ama o elini hareket ettirmedi.

"Evet, sakin ol, Foxy," diye alay ettim, üst dudağı geriye doğru sıyrıldı ve sağ gözü neredeyse öfkeyle seğirdi. "O tam da olmak istediğı yerde, değil mi bebeğim?"

"Pislik gibi davranmayı bırak," dedi. Ama bu kesinlikle bir inkar değildi.

JJ alnında endişeyle aramıza baktı ve Fox bir adım daha yaklaşarak silahının tetiğini alnıma bastırırken parmağını sıktı.

"Bırak. Onu. Gitsin," diye buyurdu en otoriter sesiyle ve ben kışkırtıcı bir şekilde esnedim.

"Rick," diye tısladı Rogue, hâlâ kollarımdan kurtulmaya çalışıyordu. "Dalga geçtiğini sanmıyorum."

"Yapmayacağım," diye uyardı Fox. "Ellerini onun üzerinden çekmek için beş saniyen var."

"Beni gerçekten öldürecek misin, Foxy?" Merakla sordum. "Ölmemi izleyebileceğinden emin misin?"

"Gözlerim açık izleyebilirim," dedi ölümcül derecede sakın bir sesle.
"Üç saniyeniz kaldı."

"Bu uzun bir beş saniye," diye belirttim. "Beş, dört, üç, iki, bir.
Gördün mü? Şimdiye kadar ölmüş olmalıydım. Sen de Shawn kadar
kötüsün."

"Bırak onu!" diye hırladı ve JJ Fox'un kolunu tutarak silahı indirmeye
çalıştı.

"Fox," diye homurdandı JJ, onun kendisine bakmasını sağlamaya
çalışarak. "Dur."

"Aww, en iyi arkadaşın bile senin bir pislik olduğunu düşünüyor.
Bugünlerde üzücü bir hayat yaşıyor olmalısın, Foxy," diye alay ettim.

"Fox, silahını indir," diye emretti Rogue, hâlâ kollarımın kafesinden
kaçmaya çalışıyordu ama bıraktığım anda tekrar benden alınacağını
biliyordum ve onu bir daha ne zaman göreceğimi bilmiyordum. Elbette,
diğer seçenek beynimin patlatılmasıydı, ama ben çok inatçı bir pisliktim,
bu yüzden Fox Harlequin tarafından korkutulmaktansa bu seçeneği tercih
edebilirdim.

"Luther'in gür sesi bana ulaştı ve eski evlatlık babam ortaya çıkınca ona
kuru bir bakış attım.

"Bu eğlenceli bir aile buluşması değil mi?" Kestirip attım.

"Fox, bu bir emirdi," dedi Luther sertçe ve Fox silahını indirmeden önce
hayal kırıklığı içinde homurdandı.

JJ'in omuzları gevşedi ve Rogue'un eline uzandı. "Hadi, güzel kız."

Onu kendime doğru daha sıkı çektim, ağaçların arasından geriye doğru
sürükledim ve omzumda o varken ve bu üç pislik beni kovalarken
motosikletime ulaşip ulaşamayacağımı merak ettim.

Kollarımı iterek, "Rick, kes şunu," dedi.

"Yok, ben iyiyim güzelim. Sanırım seni kaçırıp inime geri götürme
havasındayım." Ağzımı kulağına götürdüm, çekiştirdim.
dişlerimin arasındaydı ve Fox bir kan damarını patlatmak üzereymiş gibi
görünüyordu.

gözlerinin içine bakarken. Bu da yapmaya devam etmek için daha fazla nedendi.

"Rick, bu kadar yeter. Bırak onu gitsin. Eve gitmesi gerek, burası güvenli değil," dedi Luther kararlılıkla.

"Sanırım onu nasıl güvende tutacağımı biliyorum, teşekkürler *baba*," diye alay ettim. "Kendi kararını vermesine izin vermeye ne dersin?" JJ itti. "Hayır," dedim.

"Rick," diye tersledi. "Pislik gibi davranmayı bırak ve gitmeme izin ver."

Kollarımı tekrar ittiğinde hayal kırıklığı içinde iç çektim ve sonunda onu serbest bıraktım. Bir adım uzaklaştı ve aramızdaki mesafenin aşılabilir bir deniz gibi büyüdüğünü hissettim.

Luther, "Eve gel Rogue, Shawn'a karşı plan yapmamız gerek," diye ısrar edince o orospu çocuğuna ters ters baktım ve belimdeki silaha uzandım.

Belki de şimdi hepsini vururdum ve tüm sorunlarımdan bir kerede kurtulurdum.

Onlara doğru bir adım daha attı ve ben de Rogue'a doğru hamle yaptım, her şeye rağmen onu almayı planlıyordum ama o çoktan onlara katılmak için uzaklaşmaya başlamıştı ve yeterince yaklaştığı anda Fox bir kolunu omuzlarına dolayarak beni açıkça uyardı.

"Gitmem gerek Rick," dedi kaşlarını çatarak. "Yakında görüşürüz." Fox dişlerinin arasından, "Eğer benimle bir ilgisi yoksa," dedi.

"O senin malın değil Foxy, istediğini yapabilir," dedim, ses tonumda bir tehdit vardı.

"Alfa köpekliğini bırak." Rogue Fox'un elinden kurtulmaya çalıştı ama benimki kadar sıkı olduğu belliydi ve JJ diğer tarafına geçerek Luther gölgelerin arasında kalırken onu çevirip götürdü. Vedalaşırken bana baktı ve kalbimden geriye kalanlar da onunla birlikte gitti, içimde hayal kırıklığı parladı.

"O evde senin için de bir yatak var," diye önerdi çılgın evlatlık babam.

"Teşekkürler, ama sanırım bu gece canlı canlı derimi yüzmek gibi aynı derecede eğlenceli bir aktivitenin tadını çıkarmayı tercih ederim." Ona sırtımı döndüm ve ruh halim kara bir çukura inerken motosikletime doğru ilerlerken ağaçların arasına daldım.

İskeleye vardığımda, kendimi iskeleye bağlamak istiyordum. Bisikletimin selesine binip kendimi bisikletin ucundan aşağıya bırakacaktım. Bunun yerine, buraya gelmek için kullandığım tekneye bindim ve ruhum her zamankinden biraz daha kararmış ve yalnız bir şekilde Ölü Adam Adası'na doğru ilerlemeye başladım.

Mia bugün yerleşkedeydi ve tedavimin nasıl gittiğini soracaktı. Çünkü evet, şimdi sikim çürümüş gibi davranmak zorundaydım, böylece ona sokmak zorunda kalmayacaktım - JJ'in eskortlarından kaçmak için bahane kullandığını söyledikten sonra Rogue'dan aldığım bir fikir.

Bu fikre özel sosum, Mia'ya tam olarak ne olduğumu söylememekti çünkü bu konuda konuşmaktan 'çok utanıyordum'. Görünüşe göre her neyse haftalarca sürüyordu ve oldukça bulaşıcıydı, bu yüzden lanet olası numarayı yapıyordu. Ama sabrı gittikçe azalıyordu ve saçma sapan yalanlarımı rahat olduğumdan biraz daha fazla sorgulamaya başlamıştı. Yine de bir şekilde onu bir süre daha tatlı tutmam gerekiyordu çünkü Kaiser Rosewood'un bir sonraki poker gecesi yaklaşıyordu ve bu sefer davetiyeyi bana uzatacağından oldukça emindim. Mia o zamana kadar beni terk etmediği sürece, Rosewood malikânesine gidip tüm düşüşlerimizin yattığı mahzeni kontrol etme şansını nihayet yakalayabilirdim.

Ve bu gece Fox'un yaptığı alfa amcık gösterisinden sonra, onu yok etme planıma devam etmek için her zamankinden daha açtım. Bu iş bittiğinde, Rogue'la gün batımına doğru yol alacak ve o içimde kalan tüm iyiliği tüketene ve ben de geri almak için bekleyen kötülük denizinde boğulana kadar balayı dönemimizin tadını çıkaracaktım.

Ben. O zaman tabancam bana sonunda huzur verecek ve dünyadaki kısa, işkenceli hayatım nihayet sona erecekti.

Fox bana saldırgan bir şekilde mısır gevreği yerken masanın karşısına oturdum ve tost dilimimin etrafında esnemeye başladım.

"Tükür onu, Rozet, yoksa kabız olacaksın." Fox'un gözleri kısıldı ve elindeki kâseyi masaya fırlattı, Kaşığı, beni ürkütmek için tasarlandığını tahmin ettiğim bir takırtıyla içine bıraktı.

"Beni korkutmaya çalışan senden daha adi herifler oldu Fox. Eğer insanları korkutmaktan zevk alıyorsan benimle daha çok uğraşman gerekecek," dedim tostumdan bir ısırık alarak.

Erkendi. Hem de çok erken. Ama alanımda dolaşan sinirli bir hayvan hissiyle uyanmıştım ve Fox'u yatağımın ayak ucundaki sandalyede oturmuş bir psikopat gibi beni izlerken bulmuştum. Ve bunun ilk kez olmadığını biliyordum. Bu yüzden ona bağırdım ve deli dedim, o da hışımla odadan çıktı ve kapıyı öyle bir çarptı ki duvarlar sarsıldı.

Duş almış, Chase'in tişörtlerinden birini ve bir çift şort giymiştim ve şimdi burada, şafak sökerken oturmuş bir çete lideriyle yüzleşiyordum. Bu bok için çok yaşlanmıştım.

"Neyden hoşlandığını anlayamadığım için kusura bakma," diye tersledi Fox. "Çünkü dün gece hepimizi öldürmeye çalışan psikopat eski erkek arkadaşın ve seni ve JJ'i ormanda bulduğumda dilini ağzına sokan orospu çocuğuna bakılırsa, sadece pislik davranışların seni tahrik ettiğini varsayabilirim."

Dudaklarımdan milyonlarca iğneleyici cevap döküldü ve onları yüzüne fırlatmaya başlamak üzereydim ama gözlerindeki bir şey beni duraklattı.

"Senden hoşlanıyorum Fox," diye iç geçirdim. "Ama sen benden hoşlanmıyorsun." "Saçmalık. Seninle ilgili her şeyi seviyorum," diye cevap verdi anında.

"Yani Rick'le benim Ölü Adam Adası'nda neler yaptığımızı düşünmek hoşuna mı gidiyor?" Ben de karşılık verdim.

"Bu senden hoşlanmamakla aynı şey değil," diye çıkıştı.

"Tamam. Seks hayatımı unut o zaman. Ben Shawn'la birlikteyken birlikte geçirdiğimiz zamanı düşünmek hoşuna gidiyor mu? Onunla nasıl olduğumu hayal etmek hoşuna gidiyor mu? Beni nasıl kırılmış ve içim kan ağlarken bulduğunu ve onu bana çeken şeyin bu olduğunu? Onunla neden bu kadar uzun süre birlikte olduğumu hiç düşündün mü? Ya da onun oyuncağı olmayı unutulmuş sokaklarda bir hayat sürmeye tercih ettiğim için hayatımın ne kadar boktan olduğunu mu? Yoksa beni düşündüğünde çok mu sinirleniyorsun?

Amıma girmesine izin verdiğim kişi dışında hayatımın geri kalanını merak etmek aklına bile gelmiyor mu?"

"Sen bana anlatmazken bunları nasıl düşünebilirim ki?" Fox sordu.

"Peki. Sor."

Fox'un gözleri anlam veremediğim bir duyguyla parladı ve öne doğru eğilerek kollarını bizi ayıran masaya dayadı.

"Sana vurdu mu?" diye sordu.

"Hayır. Beni öldürmeye çalıştığı gecedan önce değil," diye cevap verdim. "Sana daha önce kurallarım olduğunu söylemişim. Aldatmaya ya da vurmaya tahammül edemezdim. Eğer bir erkek beni özel olarak istiyorsa, bana da aynı iyiliği yapardı ve ben kimsenin kum torbası olmayı reddettim."

"Yani senin standartların bu kadar mı? Seni tokatlamadıkları ya da aletlerini gezdirmedikleri sürece pislik olup olmadıkları kimin umurunda?"

"Tencere dibin kara, seninki benden kara Fox. Eğer pisliklerle çıkmama karşı çıkmamı istiyorsan, o zaman ikimizin bir araya gelme şansını pek göremiyorum."

Fox'un dudaklarının kenarı bir gülümsemenin hayaletine dönüştü ve ben de içimi çekerek tostumun son lokmasını bitirdim ve masaya tırmandım. Karşısına geçip boş kâsesini kenara ittim, böylece önüne oturup ayaklarımı kucağına koyabildim.

Fox anında parmaklarını ayak bileklerime doladı ve teninin benimkine değen sıcaklığı içimdeki acıya merhem gibi geldi.

"Söyle bana," diye mırıldandı parmaklarımı dağınık sarı saçlarının arasına sokmak için uzandığımda ve bu dokunuştan zevk alıyormuş gibi bir an için gözlerini kapattı.

Bu konu hakkında konuşmayı sevmiyordum. Hatta bunu düşünmekten bile hoşlanmıyordum, ama bunu aşmanın bir yolunu bulacaksak ona söylemem gerektiğini anlamaya başlamışım, bu yüzden derin bir nefes aldım ve bunu yapmaya hazırlandım.

"Başta fark etmemişim," diye nefes aldım, Shawn için olduğum kızın anıları bilinçaltımı gıdıklarken tenim karıncalanıyordu. "Ama birkaç ay boyunca ara sıra takıldıktan, onu partilerde gördükten ve birkaç erkekle paylaştığım daireye geldiğinde

azgındı, beni artık her zaman bulamayacağı bir yerde istemediğini söyledi. Eğer onun kızıysam benimle ilgileneceğini ve etrafımda dolaşıp ona ait olan bir şeyi almaya çalışan pislikler hakkında endişelenmeme gerek kalmayacağını söyledi."

Fox bu kelime üzerine hırladı, ayak bileklerimi sıkıca kavradı, sanki Shawn'ın benim üzerimde herhangi bir hak iddia etmesi fikri içini yakmış gibiydi.

"Ne olmuş yani? Seni yanına mı taşıdı?"

Başımı salladım. "Orada burada birkaç mülkü vardı, gösterişli bir şey değildi ama işler boka sararsa kaçacak bir yere ihtiyacı olursa diye güvenli evler olduğunu söylemişti." Fox başını salladı ve bunun onun ve ekibinin de şehrin her yerinde sahip olduğu bir şey olduğundan emindim. "Böylece beni bir eve yerleştirdi.

Onun evinden çok uzakta olmayan küçük bir daire ve bir süre için her şey harika görünüyordu. Hiçbir zaman kendime ait bir yerim olmamıştı ve ona ayda birkaç yüz dolar kira ödüyordum ki o buna hep gülüyordu ama yine de paramı alıyor, istersem bağımsız bir kadın olabileceğimi söylüyordu."

"O parayı nereden buldun?"

Omuz silktim. "Her zamanki şeyler. İşleri yürütmek, arabaları güçlendirmek. Evimden çok uzakta olmayan bir doğrama dükkânı vardı ve ihtiyacım olan her şeyi çalabiliyordum." "Doğru, yani biraz *bağımsızdın*," dedi Fox bu kelimeyi sanki nefret ettim ve homurdandım.

"Tabii ki değildim. Ama sanırım bunu göremedim. Dürüst olmak gerekirse, görmek istediğimi de sanmıyorum. Hayat kolaydı. Çok kolaydı. Tek gözüm açık uyumak zorunda değildim ya da beni becermek için bekleyen bir sonraki kişi hakkında endişelenmem gerekmiyordu. Ve bu boktan sekiz yıldan sonra, çok yorulmuştum. Shawn bana bir erteleme teklif etti ve ben de kabul ettim çünkü hayatta kalmak için her gün akıntıya karşı savaşmaktan bıkmıştım."

"O yıllar için yeterince üzgün olduğumu asla söyleyemeyeceğim," dedi Fox, bana doğru eğilirken elleri baldırlarımın arkasına doğru kayıyordu. "Hiçbir şeyi seninle yeniden başlamayı dilediğim kadar çok istememiştim. Axel'i öldürdüğü o geceye geri dönmeyi ve her şeyi farklı yapmayı. Belki babamı arayabilirdik. Ya da belki de hemen o anda kaçmalı ve bir daha arkamıza bakmamalıydık."

Boğazımdaki yumruyu yuttum ve başımı salladım. "Geçmiş çoktan yazıldı," diye mırıldandım. "Ve gelecek bizim elimizde değil. Sahip olduğumuz tek şey şu an."

"Şu anda tek istediğim seni kollarıma almak ve asla bırakmamak," diye homurdandı Fox, beni kucağına çekmeye çalışarak, ama ben geri çekildim.

"Sorun da bu zaten Fox," dedim, sağ elimi saçlarından aşağıya doğru indirip güçlü çenesinin çizgisini sıyırarak bana bakarken. O derin yeşil gözleri. "Tekrar birinin esiri olamam. Shawn'la birlikteyken olduğum kız..."

Sözümü yarıda kesip gözümü ondan kaçırdım ama çenemi yakaladı ve tekrar bakışlarıyla buluşmamı sağladı.

"Söyle bana," diye emretti, beni orada tutarak.

"Ne zaman başladığından bile emin değilim," dedim yavaşça, açıklamaya çalışarak. "Her şey çok yavaş oldu, yavaş yavaş, sanki etrafıma tuğlaları teker teker örülen bir duvar gibi. Tuğlalar döşenirken hiçbirini fark etmedim ama bir gün kendimi artık nasıl tırmanacağımı hatırlayamadığım bir duvarın içinde kapana kısılmış buldum."

Fox'un gözlerindeki şaşkınlık ve bunu anlamadığı için çektiği acı beni devam etmeye itti ve devam ederken bir nefes verdim.

"Bazen arar ve onun için güzel giyinip gelmemi söylerdi, ben de gelirdim. Ama geldiğimde bana şöyle bakardı... Bilmiyorum."

gerçekten, ama berbat ettiğimi bilirdim. "Adamlarım sevgilimin beni görmeye geldiğini mi düşündüler yoksa kendime bir fahişe tuttuğumu mu sandılar?" gibi bir şeyler söylerdi. Bir dahaki sefere gelmemi söylediğinde daha kapalı bir şeyler giyiyordum ve şimdi geriye dönüp baktığımda bunu neden yaptığımı bile anlayamıyorum. Neden onu memnun etmeye ya da onunla tanışmaya bu kadar odaklanmıştım?

Onun koyduğu standartlar imkansızdı ama ben öyleydim. Her neyse, sonra bana bakar ve şöyle bir şey söylerdi, 'lanet olsun bok gibi görünüyorsun, tatlı yanaklar. Bu boktan kıyafeti hak etmek için ne yaptım ben? Bu bana kendimi

Sanki... sanki her zaman onun koyduğu çıtayı kaçıırıyordum ve bundan nefret ediyordum, ama buna karşı da hissizleşmiştim. Yine de buradan ayrıldığımdan beri yaşadığım en iyi şeydi. Sonra güler, kıcımı tokatlar ve sikini yalamayı ummuyorsam bu kadar somurtkan görünmememi söylerdi. Yine cazibesini konuşturur ya da saçma sapan hikâyelerinden birine başlardı ve ben de unuturdum. Çoğunlukla."

"Rogue," diye homurdandı Fox ama parmaklarımı dudaklarına koydum çünkü bu yarayı deşip durmak zorunda kalmamak için bunu söylemem gerekiyordu.

"Bir süre sonra bana uymam için daha fazla öneride bulunmaya başladı. Partilere gitmemden hoşlanmazdı. Beni adamlarının yanında da istemiyordu

-

Bazen onların çok kaba saba olduklarını ve benim onlar için fazla iyi olduğumu söylerdi. Diğer zamanlarda da bana bir kadın gibi göründüğümü söylerdi.

ve adamlarının kız arkadaşının satılık olduğunu düşünmesini istemiyordu. Çok fazla arkadaşım yoktu, ama onun olmadan önce sahip olduğum birkaç arkadaşımın hepsi ortadan kayboldu ve onları uyardığını hissediyorum, ama emin değilim. Beni becerirken bana isimler takmayı severdi. Ama sonra bu konuda bir şey söylediğimde ya da kaşlarımı çattığımda alıngan ya da aptalmışım gibi davranırdı.

Bana sik sevip sevmediğimi sorardı, sanki bu fikre bayılıyormuş gibi.
İstediğimi söylesem orospu olurdu. Birlikte olduğumuz süre uzadıkça
daha da zorladı ama nedense ben daha fazlası için geri dönmeye devam
ettim. Söylemem gerektiğini bildiğim o sözlerin acısını hissetmedim.
Onları önemsemek içimde yoktu. I

Onun için sadece kullanabileceği boş bir bedendi, bir şeyleri önemseyecek kadar önemsemeye çalışıyordu. Kendimi boşaltmak zorunda kalsam bile seks benim için bir kaçıştı. Bunu hissedebiliyordum. Bu yüzden bazen bana bir sürtük gibi göründüğümü söylerdi ve ben de dizlerimin üzerine çöküp aletini emmeye başlardım çünkü o zaman bu artık bir hakaret olmaktan çıkardı. Sonra inliyor, saçlarımı yumrukluyor ve bana iyi bir sürtük diyordu, *onun sürtüğü* ama bundan hoşlanmış gibi değil, daha çok bunun için benden yarı iğreniyormuş gibi ve sanırım geriye dönüp baktığımda bu iyi değildi ama o zamanlar öyleymiş gibi görünüyordu. Ve her halükarda alternatiften daha iyiydi. Çünkü onu terk edersem yeniden hiçbir şeyim ve kimsem olmayacaktı ve ben yalnızlıktan çok yorulmuştum. Onun yatağını ısıtmak ve onun iyi küçük fahişesi olmak, dışarıda olmaktan daha iyiydi."

"Onu öldürmeden önce yok edeceğim," diye hırladı Fox ve sözlerimin onu ne kadar incittiğini görebiliyordum ama beni anlayacaksa bunları da anlaması gerekiyordu.

"Her şey öyle değildi. Bana çiçekler alır ve bazen güzel olduğumu söylerdi. Beni annesini görmeye götürür ve ona ne kadar aşık olduğumuzu ve yakında ona nasıl torunlar vereceğini söyleyerek sürekli beni gösterirdi. Ben bunu istemiyordum, o da istemiyordu ama ne zaman onun evine gitsek bu güzel bir yalandı. Ama onunla geçirdiğim her gün, daha fazla tuğla o duvara eklendi. Ben onundum ve onun dışında yalnızdım. Ve şimdi beni bu eve hapsedmek istiyorsun ve ben... Ben eski halime geri dönemem. gibi-"

Fox aniden ayağa kalktı ve beni kollarının arasına aldı, beni o kadar sıkıyordu ki kemiklerim kırılacakmış gibi hissediyordum ama yine de durmasını hiç istemedim. Sadece burada, onun kollarında güvende kalmak istiyordum, tıpkı kalbimin en derinlerinde birçok kez dilediğim gibi.

"Seni asla böyle tutsak etmem," diye yemin etti, orada benimle kalmak için mücadele ederken kasları zorlukla kontrol altına alınmış bir öfkeyle titriyordu

lanet olası Shawn'ın peşinden gitmek yerine. "Sadece güvende olmanı istiyorum. Burada olmanı istiyorum. Sana bakmak ve geçimini sağlamak istiyorum ve-"

"Beni bir kenara attın," diye boğuldum, beni bırakmak zorunda kalana kadar onu ittim ve orada durup gözlerim yaşlarla dolu bir şekilde ona baktım. "Beni çamurun içine ittin ve bir daha asla geri dönmememi söyledin Fox. Ve bunu anlıyorum. Hiçbirinizin bunu gerçekten istemediğini ve Luther'in sizi zorladığını biliyorum. Belki bunun için seni affedebilirim bile.

Ama bu onu değiştirmez. Harekete geçiren şeyi değiştirmiyor. Gerçekten güvende olduğum tek yer burasıydı ve artık burada değildim ve ben sadece lanet olası bir çocuktum. Yapmam gerekeni yaptım ve beni dönüştürdüğü kişiden ya da beni yapmaya zorladığı şeylerden hoşlanmıyorum ama bir şekilde buraya geri dönmenin yolunu buldum ve bir zamanlar burada yaşayan parçalarımı geri almaya çalışıyorum. Artık böyle bıkkın, kırık dökük bir kız olmak istemiyorum Fox. Ama bundan da öte, bir daha asla bir erkeğin oyuncağı olmak istemiyorum. Etrafıma ördüğün duvarlar sevgiden yapılmış olsa bile senin tutsağın olamam. Nefes almaya ihtiyacım var. Kendi seçimlerimi yapmam ve kendi yollarımla her şeyi berbat etmem gerekiyor ve burada yapamam. Bu şekilde olmaz."

"Seni koruma isteğimden vazgeçmemi bekleyemezsin," dedi çaresizce, ben geri adım atarken bir adım öne çıkarak. "Kanatlarını kırmak istemiyorum sinek kuşu. Sadece güvende olmanı istiyorum."

Başımı salladım çünkü bunu anladım. Ama bu böyle devam edemezdi. "Senin güvenli versiyonun bizi yıkacak," diye fısıldadım, sözlerimin ona çarpmasından nefret ediyordum ama yine de söylemek zorundaydım. "Kendim için bir hayat talep etmek için on yıldır bekliyorum ve şimdi sen benimle bunun arasında duran şeysin. Özgürlüğümün seni de kapsamasını istiyorum Fox. Ama artık bir tutsak olamam."

Fox ağzını açtı ve elini yüzüne götürdükten sonra dönüp benden uzaklaştı. Kafam karışmış bir şekilde onu izledim.

ve bir çekmeceyi açtı. Arkasını karıştırdı ve benim için bir dizi anahtarla geri döndü, elimi tuttu ve ağır bir fiske bıçağıyla birlikte avucuma yerleştirdi.

"Bu bıçağı her zaman üzerinde taşımanı istiyorum. Lütfen bunları çılgınca şeyler yapmak için kullanma. Seni burada tutmak istiyorum çünkü güvende olmana ihtiyacım var. Ama seni duydum ve o lanet canavarla bu şekilde yaşadığını düşünmek beni kahrediyor. Değerini bilmelisin sinekkuşu ve sana söz veriyorum, sen paha biçilemezsin. O pislik de bunu gördü ve seni kendine saklamak için kafese tıkmak istedi ama ben sana bir daha öyle davranmayacağım. Kapıyı kilitli tuttuğum için burada olmanı istemiyorum. Burada olmanı istiyorum çünkü ait olduğun yer burası. Ve ne kadar kırık olursa olsun, kalbini bana vermeye hazır olduğunda bu kararı vereceğine güveniyorum."

Fox eğilip alnıma bir öpücük kondurduktan sonra dönüp çıkışa yöneldi, sabah koşusuna çıkmaya hazırdı. Yanından geçerken Mutt'un kulaklarını gıdıklamaya çalıştı, ama benim küçük yavrum kışını ona doğru çevirdi ve Fox'un onun için aldığı süslü yatağın hemen yanında yere kıvrıldığı ters yöne doğru yürüdü. İçinde değil. O köpeğin, kendisine bağırdığı için Fox'a karşı kıyamete kadar kin besleyeceğinden emindim.

Fox beni orada bıraktı ve ben de iç çekip onları tezgâhın üzerine bırakmadan önce anahtarları parmaklarımın arasında evirip çevirdim. Bıçağı biraz daha yakından inceledim, üzerinde Maverick'in adını okuyunca kaşlarımı çattım ve bunu çocukluğumuzdan hatırladım. Luther ikisine de birer bıçak vermişti ama kazara her birine yanlış isim vermişti. Birbirlerinin isimlerinin yazılı olduğu bıçakları saklamaya karar vermişler ve yanlarında taşımışlardı.

O zamandan beri her yerde onlarla birlikte. Bıçağı yere bıraktım, kahvaltıdan sonra temizlik yapmaya başlarken bana gerçekten özgürlüğümün verilip verilmediğini merak ediyordum.

Bulaşık yıkamayı bitirdiğimde JJ ortaya çıktı ve kahvaltı masasındaki sandalyeye çökmüş, kederli bir ifadeyle ona kaşlarımı çatarak baktım.

"Ne var ne yok?" Merakla sordum, ona biraz kızarmış ekmek attım ve acıma kahvesi doldurdum.

"İki gün içinde payımı almam gerekiyor ve az önce kulüpten Estelle ile telefonda görüştüm ve Luther'e verecek yeterli param yok."

"Bu normal mi?" Merakla sordum, benim de Luther'e verecek param olmadığını fark ettim. Ama yine de, ona ailesinin yeniden bir araya gelmesi ve Shawn'ın kafasının bir çuvala girmesi dışında bir şey vereceğime dair hiçbir söz vermemiştim, bu yüzden telaşlanmadım.

"Eskiden her ay fazlasıyla yetiyordu. Ancak son zamanlarda parayı bir araya getirmek biraz daha zorlaştı."

"Neden?" Ben sordum.

JJ boğazını temizledi ve gözlerini benden kaçırdı. "Endişelenme güzel kız, bir yolunu bulacağım."

Bu ifade karşısında kaşlarımı çattım ve kendi başıma anlamadan önce neden bana söylemek istemediğini merak ettim.

"Çünkü biz takılmaya başladığımızda eşlik etmeyi bıraktın," dedim, bunun bir soru olarak ifade edilmesine gerek kalmadan cevap olduğunu biliyordum.

JJ biraz yüzünü buruşturduktan sonra başını salladı. "Bu gerçekten benim hatam. Bir kez içine girdiğimde eskortluk oyununu kolay para olarak görüyordum. Yani, duygularımı gizlemem ve her türlü saçmalığı yapmam gerekiyordu, ama dolarlar kazanıyordum. Sanırım Luther bu kadar parayı düzenli olarak çekebilmeme alıştı ve şimdi bunu bekliyor. Biliyorum Fox Ona oyunun bu yönünü bırakmak istediğimi söyleseydim arkamı kollardı ama nedenini de bilmek isterdi..."

Dudaklarımı büzdüm ve mutfak adasının üzerinde öne doğru eğildim. "Belki de ona gerçeği söylemenin zamanı gelmiştir," diye önerdim. "En kötü ne olabilir ki?"

ne olacak?"

"Benimle dalga mı geiyorun? Chase'in ona ihanet ettiğini öğrendiğinde olabilecek en kötü şeyi gördün. Ve doğrudan bir emre bile karşı gelmemiştir. Aslında, siktir et - olabilecek en kötü şeyi görmedin çünkü Chase'i orada vurmak yerine sürgün etti. sahile."

"Fox yapmazdı-"

"Bugünlerde Fox hakkında bilmediğin çok şey var, Rogue," diye homurdandı JJ. "O sadece Luther'in çocuğu olduğu için onun iki numarası değil. Gerektiğinde tam bir hayvan oluyor. Gaddar, acımasız ve olabildiğince acımasız. Ona ihanet edenlere neler yaptığını gördüm ve her ne kadar kardeşim olmasının beni bu gazaptan kurtaracak bir şey olduğunu düşünmek istesem de, bunun böyle olmadığını kanıtlayacak yeterince kanıtım var. Ona yalan söylemekten nefret ediyorum ve yemin ederim başka hiçbir konuda yalan söylemem ama..."

Bana attığı bakış kalbimi eritip göğsümde bir su birikintisine dönüştürdü ve zihnim bedenimin neye ihtiyacı olduğunu bile anlayamadan kendimi mutfak adasının etrafında ona doğru yürürken buldum.

JJ taburesinde döndü ve ben de kalçalarının arasına girdim. Ellerimi göğsünden yukarı doğru kaldırıp ensesinde birleştirdim ve bal rengi gözlerinin içine baktım.

"Bundan hiçbir şey için vazgeçmeyeceğim J," diye söz verdim ona. parmaklarımı saçlarına geçirip onu içime çekiyorum. "Karanlıkta kaldığımda sen benim güneş ışığımsın. Kendimi bir arada tutmak için mücadele ederken bile bana yaşadığımı hissettiriyorsun. Bunu görmek benim için zor olsa bile bana değerli olduğumu hissettiriyorsun. Sen benim kayamsın, Johnny James. Sanırım sana Yeşil Power Ranger'dan daha çok ihtiyacım var."

Bir kahkaha nefesi kaçtı ve dudaklarındaki gülümsemeyi dudaklarıma bastırıp içime çektim. Elleri belime dolandı ve beni daha da yaklaştırdı, dilimi ağzına sokup kollarımı ona doladığımda inledi.

"Beni asla bırakma güzel kız," diye nefes aldı JJ, gözleri beni hemen kesen bir kırılganlıkla parlıyordu.

"Asla," diye homurdandım, ne kadar ciddi olduğuma şaşırmıştım. Gelecekle ilgili fanteziler kurmama izin vermiyordum çünkü bu konudaki dersimi yıllar önce almıştım ama kalbimin derinliklerinde, neye benzerse benzesin, bu adamı tam burada, yanımda istediğimi biliyordum.

JJ beni aniden kaldırdı ve kığım mutfak adasına çarptığında ciyakladım, ama Fox'un önümüzdeki bir saat boyunca dışarıda olmasından yararlanmak istediğim kadar cazipti, ilgilenmemiz gereken daha önemli bir şey vardı, bu yüzden onu geri çağırdım.

"Küçük sorunumuzu çözene kadar seks yok," dedim sertçe ve JJ inledi.

"Şu anda tek sorunum vücudumdaki tüm kanın bana hücum etmiş olması-"

"Luther'e ödemen gereken parayı bulman için bir iş yapmamız gerekiyor," dedim kararlı bir şekilde. "Parayı bulamayıp o pisliğin gazabına uğramana izin vermem mümkün değil.

Fox için şu anda kolay bir cevabımız olmayan sorular. Bu yüzden sen ve ben gidip bir iş yapacağız ve ihtiyacın olan parayı aldıktan sonra seni kalçalarımın arasına almayı düşüneceğim - ama o zamana kadar taşakların resmen buzda."

"Rogue," diye itiraz etti JJ, ileri doğru itmeye çalışarak, ama dirseklerimin üzerine yaslandım ve çıplak ayağımı göğsüne dayayarak onu durdurdum, bir yandan da susmasını söylemek için parmağımı kaldırdım.

Cebimden cep telefonumu çıkardım ve hızla yeni süslü pantolonlu arkadaşımı aradım.

"Hey, Rogue, hangi cehennemdeydin?" Tatum telefona cevap verirken sordu ve JJ olduğu yerde kalırken, bakışları üzerimde gezinirken, siki engellendiği için suratını asarken ona geçen haftayı anlatırken gülümsedim. Son birkaç haftadır Tatum'la epeyce sohbet etmiştim, Fox'un evindeki tecrit durumum nedeniyle arkadaşlarımla sadece telefonla ya da mesajla iletişim kurabiliyordum.

"Aslında bana hedef olması için satmak istediğin zengin bir puşt olabileceğini umuyordum. Yine de kolayca satabileceğimiz bir şeyler alabilmemiz gerekiyor - çok ateşli bir şey değil-"

"Nakit paraya ne dersin?" Tatum baştan çıkarıcı bir şekilde sordu ve ben de sııttım. "Tabii ki evet."

"Komşularımızdan biri tam bir serseri ve aynı zamanda modası geçmiş gibi parasını göstermeyi seviyor. Aslında son zamanlarda Saint'i sinirlendiriyor çünkü park yeri falan çok kötü ve-"

"Sırf beni çileden çıkarmak için arabasını iğrenç bir açıyla park ediyor." Telefonun arka planından erkek arkadaşının sesi geliyordu. "Kendisini medeni standartlara uymadığı konusunda bilgilendirdim ve hemen ertesi gün yine beyaz çizginin üzerine park etti. Bir plan üzerinde çalışıyorum-"

"Yani evet," diye tekrar araya girdi Tatum. "Saint, onu bir ya da iki basamak aşağı indirmene bayılırdı ve o pislik her zaman Nereye giderse gitsin on bin dolar nakit para taşıyor, bu yüzden senin için kolay bir ödeme günü olacak."

"Kulağa hoş geliyor. Peki onu evinde mi vurmalıyız yoksa-"

"Bugün sabah tenis maçı var ve on on üç ile on yirmi yedi arasında dönecek," diye araya girdi Saint. "Bundan daha kesin konuşmadığım için özür dilerim, ama onun programları

benim tercih ettiğim kadar sıkı bir şekilde bağlı kalacak. Korkunç kırmızı bir Audi kullanacak ve Cool Springs Caddesi'nden evine dönecek. Onu yolda durdurmanızı öneririm ve eğer aracını alıp yok etmek isterseniz, size şahsen beş bin dolar daha vereceğim."

"Eee, evet," dedim, başımı kaldırıp saate bakarak. Eğer tenis kulübünden sonraki adamı yakalayacaksak hemen yola çıkmamız gerekiyordu ama bu benim için fazlasıyla değerli bir ödeme günü gibi görünüyordu. "Sana bir fotoğrafını atarım arabanın içine etmeyi bitirdiğimizde."

"İyi eğlenceler," diye güldü Tatum ve ben de aramayı kestim.

"Haydi, Johnny James. Çekmemiz gereken bir iş var."

Üzerimde kısa şortum ve altından sarkan kıcımla cipimin açık kaputuna yaslanmış dururken güneş sırtıma vuruyordu. Gömleğimi atmıştım ve şimdi mavi ipli bir bikini üstü giyiyordum ve şu anda keskin bir bob şeklinde kesilmiş abanoz bir peruk ve yüzümün yarısını kaplayan bir çift büyük siyah güneş gözlüğü takıyordum.

JJ yolun görüş alanının dışında çömelmiş bir vaziyette bana sırtlıyor, ben tam da hedefimizin her an ortaya çıkmasını beklediğimiz yerde yolu kapatan arabamın motoruyla oynuyormuş gibi yaparken manzaranın tadını çıkarıyordu.

Ve tam bu sırada, yaklaşan pahalı bir motorun kükremesi yüzüme bir gülümseme getirdi. Şüphesiz hedefimiz için tamircilik oynamaya devam ederken kalçamı dışarı çıkardım.

Arabanın yanıma yanaştığını duyduğumda motor sesi alçak bir gümbürtüye dönüştü ama bana seslendiğini duyana kadar etrafıma bakmadım.

"Hey, bayan, yolu kapatıyorsunuz."

"Bana yardım edebilir misiniz?" Elimi motora doğru sallayıp dudağımı ısırırken çaresiz bir genç kız edasıyla ona seslendim. "Su kapağı aşağıya düştü ve ne kadar eğilirsem eğileyim ona ulaşamıyorum." Hemen eğildim

ona bir örnek ve bir gösteri verdi ve adamın arabasının kapısının açılma sesi takip ederken JJ'ye sırttı.

Adam motorunu rölantide bırakıp bana doğru yaklaşırken JJ arabamın etrafında gözden kayboldu. Sarı saçları geriye doğru taranmıştı ve zengin bir pislik olduğunu tüm dünyaya haykıran şık bir pantolon ve gömlek kombinasyonu vardı.

"Seni çekmesi için çağırabileceğim bir adamım var mı?" diye teklif etti ve bunu yaparken gözlerinin etimde gezindiğini hissedebiliyordum. "Benim evim sadece bir

Yolun biraz ilerisinde, istersen gelip orada bekleyebilirsin?" Başımı

kaldırıp omzunun üzerinden baktım ve ona gülümsediğimi gördüm JJ adamın süslü arabasının direksiyonuna geçti. "Bunun gerekli olacağını sanmıyorum," dedim tatlı bir sesle. "Eğer benim için ona ulaşabilirsen, sorun olmaz. Gerçi yeni arkadaşlar arasında bir içkiye hayır demezdim."

Adam bana sırttı, sonra ben geri çekilirken öne doğru bir adım attı, kapağı kolayca kaptı ve ait olduğu yere geri koydu.

O arabamın kaputunu indirip zaferle sırtıtmaya başladığında ben çoktan direksiyona geçmiş ve kapı cebimden tabancayı kapmışım. İt yolcu koltuğunda canlandı, sanki o da işin içindeymiş gibi gösteriyi izlerken başını eğdi.

Arabayı çalıştırdım ve adam pencereme doğru ilerlerken heyecanla ciyakladım.

Kollarını açık penceremin üstünde kavuşturup bana bakmak için eğildiğinde, "Çok teşekkür ederim," diye bağırdım.

"Benim için zevk."

"Benim için ufak tefek bir şey daha yapabilir misin?" Tatlı tatlı sordum ve o da başını salladı.

"Tabii. Ne istersen."

"Cüzdanını ve taktığın o güzel saati ver o zaman koca oğlan." Silahı kaldırıp yüzüne doğrulttum ve zavallı herif panik içinde çığlık attı, gözleri dehşete kapıldı. "Acele et, ahbab. Bütün gün bekleyemem ve parmağım seğirmeye başladı."

Adam hemen harekete geçti ve saatini bileğinden hızla sökerek bana fırlattı, ardından da yeşil, yeşil paralarla dolu cüzdanını aldı.

Ona sııttım, arabamı vitesine taktım ve JJ ile birlikte çalıntı kırmızı Audi'sinin içinde kıcımın üstünde hızla uzaklaştım.

Zengin herif dehşet içinde çığlık atıp arabasını da kaybedeceğini anlayınca dudaklarımdan kahkahalar döküldü ama bizi durdurmak için bir şey yapmayı aklına bile getiremeden çoktan gitmiştik.

JJ gaza bastı, şehrin uzak tarafına doğru boş yollarda ilerlerken onun süslü spor arabası benim seksi küçük Jeep'imı parası için koşturuyordu Rıhtımların olduğu yerde.

Peruğu çekip çıkardım ve ayak boşluğuna fırlattım, gökkuşağı saçlarım omuzlarıma dökölürken sııttım ve Mutt zaferle havladı.

JJ beni bir pislik gibi sollarken telefonum çalmaya başladı ve onu terslerken güldüm, sonra da bu şeyde kullandığım tatlı hoparlör bağlantısı aracılığıyla cevap verdim.

"Hey, güzelim," diye hırladı Rick, sadece bu iki kelimeyle ayak parmaklarımdın kıvrılmasını sağladı.

"Hâlâ bana kızgın olduğunu sanıyordum," dedim çünkü o piç kurusu, ekiple birlikte geri dönmeyi seçtiğimden beri aramalarımı reddediyordu. Harlequins kulüp binasında saldırı gecesi.

"Evet, gelip bunu telafi edebileceğini düşünmüştüm."

"Ne kadar cazip," diye takıldım.

"Beni reddedecekmiş gibi davranma. Son seferinden beri sikimin tadına bakmak için yanıp tutuştuğunu biliyorum."

"Sakın bu iki yönlü bir yol değilmiş gibi davranma. Ve sen istiridye vag ile idare ederken, ben de beni güzelce tatmin edecek bir miktar premium D aldım."

"İstiridye vag beni ilgilendirmiyor. Ama madem Johnny James'in sikine bu kadar düşkünsün, o zaman onu da getir. Sınırlarını zorlamaktan yanayım güzelim ve son seferden beri benimkini alırken onunkini yaladığını düşünerek mastürbasyon yapıyorum."

"İğrençsin," diye homurdandım.

"Bunu her saniyesini seven kız söylüyor."

Alay ettim ama kahretsin, birazcık baştan çıkmıştım. "Neredesin o zaman?"

"Nereyi düşünüyorsun, bebeğim? Ben Ada'dayım."

"JJ bir tekneye atlayıp senin küçük ada kalene gitmeyecek." "İyi bir çocuk olacağıma söz versem bile mi?"

"Tüm adamlarına bugünlük siktir olup gitmelerini söyleyen ve biz de buna barış anlaşması desek nasıl olur?" Ben önerdim.

"Beni oyalamayı bırakıp önümüzdeki bir saat içinde kıcını kucağıma koymanın bir yolunu bulmaya ne dersin, yoksa bana karşı geldiğin için gelip seni cezalandırmak zorunda kalacağım," diye hırladı Rick.

Bana patronluk taslamayı bırakmasını söylemek için ağzımı açtım ama telefonu suratıma kapattı.

JJ yem dükkanına yanaştı ve otoparkın ortasına park etti. Arabayı gölgede bir yere sürdüm ve ben ve it cipten atladığımızda, o çoktan çalıntı arabanın kaputunun üzerinde duruyordu.

"Harlequins'in bu arabanın sahibine bir mesaj göndermesine kim yardım etmek ister?" diye seslendi. "Bu arabanın sahibi bir boka park edemiyor, o yüzden ben de ona böyle bir arabanın yanlış yere park edildiğinde ne kadar kolay kaza yapabileceğini gösterelim diyorum!"

Yem dükkanındaki kalabalığın hepsi aynı fikirde olduklarını haykırdı ve JJ aşağı atlarken koşarak geldi. Arabayı tekmelemeye, yumruklamaya ve bulabildikleri her şeyle dövmeye başladılar ve kısa süre sonra hava, cam kırılırken ve

holiganlar hayatlarının en güzel anlarını yaşadılar.

Hızlıca bir video çektim ve sırtarak Tatum'a gönderdim. Bu şimdiye kadar kazandığım en kolay beş bin dolardı.

Güldüm, JJ'in elini tuttum ve onu arabama doğru sürükledim.

Çalınan saati ve parayı geniş bir gülümsemeyle eline tutuşturmadan önce.

"Görünüşe göre Luther'in kesiğini kapatacak kadar kazandık," dedim baştan çıkarıcı bir şekilde, JJ alt dudağını ısırırken kanım hâlâ adrenaline doluydu.

"Kahretsin, güzel kız. Bu çok fazla para."

"Bana birkaç saatini ayırman yeterli mi?" Alay ettim.

"Bunun şakasını bile yapma," dedi usulca, bir kolunu arabamın tavan demirlerine koyarak üzerime eğildi. "İstediğin kadar zamanımı alabilirsin ama yine de benim için yeterli olmaz."

Gülümsemem yumuşadı ve etrafta bu kadar tanık varken onu öpemediğim için iç geçirdim. Bu saçmalıktı. Buradan siktir olup gitmemiz gerekiyordu ama Fox şimdiye kadar eve dönmüş olurdu ve karavanım gündüzleri çok sıcak oluyordu. Ama az önce aklımı kurcalayan bir davetiye almıştım...

"Bana güveniyor musun, JJ?" diye sordum. "Güvendiğimi biliyorsun. Neden?"

"Burada demirli güzel teknelerden biri Harlequin'lere mi ait? Yoksa bir tane mi çalalım?"

"Harlequin yönetimine giren birkaç taneden fazlası var," diye kabul etti.

"Gidelim o zaman. Önden buyurun."

JJ bana nereye gittiğimizi soracakmış gibi görünüyordu, ancak oyuna teslim oldu ve beni hızla bir grup Harlequin haydutunun takıldığı ve gemilerini koruduğu rıhtıma götürdü. Küçük bir sürat teknesi seçtik ve çete üyelerinden biri anahtarı uzattığında Mutt heyecanlı bir havlamayla tekneye atladı.

JJ dümeni ele geçirmeye çalıştı ama ben onu kalçamla kontrol ederek kenara ittim ve dümeni devraldım.

"Otur, JJ, ve yolculuğun tadını çıkar."

Gözlerini devirdi, sonra dediğimi yaptı, koltuklara yaslandı ve gözlerini kapatıp güneşlenirken kollarını koltukların arkasına yaydı.

Bizi suya götürürken sıırıttım ve aklımı kaçııp kaçırmadığımı merak ettim. Ama içimden bir ses öyle olmadığını söylüyordu. Maverick hâlâ Harlequin'leri öldürmek istediğinden falan bahsediyor olabilirdi ama son zamanlarda bunu yapmak için eline birkaç fırsattan fazlası geçmişti ve benimle dalga geçmediğini biliyordum.

JJ. O bu işin içindeydi. Ve ben de kesinlikle ilgileniyordum. Yani bu kararı vermek için bilmem gereken tek şey buydu.

Rick blöfümü görmek ve gerçekten başka bir adamla gelip gelmeyeceğimi görmek istiyorsa, o zaman benim hâlâ birlikte büyüdüğü kız olduğumu ve hiçbir meydan okumadan geri adım atmadığımı öğrenecekti.

Hadi bakalım Büyük Kötü Kurt, çünkü bu küçük gökkuşağına binen başlık ne zaman geri çekileceğini bilmiyordu.

Ben ve JJ sohbet ederken, o suyun karşısındaki yolculuğunun büyük bölümünde güneşlendiği yerde kaldı ve gözlerini sadece

Bir adamın öfkeli havlaması dikkatini çekti.

"Burası özel mülk!"

"Bir davetiyem var," diye seslendim ve Mutt havladı.

"Vay anasını, güzel kız," diye soludu JJ, ayağa fırladı ve onu nereye getirdiğimi fark edince kolumu tuttu. Diğer eli belindeki tabancaya gitti ama bileğini yakaladım ve ona ciddi bir bakış attım.

"Her şey yoluna girecek, Johnny James. Güven bana."

Tekneyi Maverick'in kendisine ait olduğunu iddia ettiği devasa otelin önündeki iskeleye doğru yönlendirirken gözlerini Ölü Adam Adası'na dikmiş, "Güvenmekle ilgili sorunum sen değilsin," diye homurdandı. "Bu konuda içimde ciddi kötü bir his var."

Sahildeki adamlar koşuşturuyor, silahlarını doğrultuyor ve daha fazla insanı yanlarına çağırıyorlardı ama ben sadece çenemi dik tuttum ve tekneyi ileriye doğru yönlendirdim.

"Oh hey, Rupert!" Adamı tanıyarak seslendim ve o da gözlerini bana dikti.

"Benim adım Dave."

"Temelde aynı şey," diye mantık yürüttüm ve İt de aynı fikirdeymiş gibi havladı. "Geri dön, Rogue," diye tısladı JJ.

"Artık bunun için çok geç," diye belirttim. En az altı silah bize doğrultulmuştu ve karşılama komitesi çok sinirli görünüyordu.

İskeleye yaklaştığımızda Maverick ortaya çıktı. Üstü çıplaktı, mürekkebi güneş ışığında parlıyordu ve siyah beyzbol şapkası kafasında ters duruyordu. *Tanrım*. Ters şapkalı ve şortlu bir adamı bu kadar seksi yapan şey neydi? Sikini çıkarmış ve bir sikiş festivali için kayganlaştırıcıyla hazırlıyor da olabilirdi. Gerçi buna pek de ihtiyacı yoktu.

Çünkü görünüşe göre bu çocuklar için tam bir amcık musluğuydum. Ters bir beyzbol şapkasıyla iç çamaşırlarını ıslatmak. Gerçi ben

Her zaman 'ilgisiz' bir tavır sergiliyorlardı, yani en azından bu konuda hiçbir fikirleri yoktu.

Rick bize doğru yürürken, "Ağzını kapat, bebeğim, salyaların akıyor," diye seslendi ve ben de ona kaşlarımı çatarak baktım. *Tanrı aşkına.*

"Ayağında ayakkabı yokken bana patronluk taslayamazsın Rick. Çıplak ayakla göz korkutucu olmak imkânsızdır," diye sertçe cevap verdim.

JJ yanımda kaskatı kesilmişti, gözleri bize doğrultulmuş silahlar ve başlarındaki adam arasında gidip geliyordu.

"Çok şirin," diye yorumladı Rick. "Ama yakında bu sözleri yutacaksın." Adamlarına göz gezdirdi ve onlara bir emir verdi.

"Harlequin pisliğini etkisiz hale getirin ve oynamam için onu içeri getirin."

Adamlardan ikisi ilerleyip tekneye atladılar ve JJ'i kabaca yakalayıp tabancasını elinden aldılar.

İçlerinden biri JJ'i iskeleye doğru itmeye başlarken karnına bir yumruk indirdi.

"Hey!" diye bağırdım, ileri atıldım ve JJ'e bir yumruk daha atarken o pisliği yakalamaya çalıştım, ama beni savuşturmak için dirseğini geriye doğru attı ve ben de çenesinden yakaladım.

Darbenin etkisiyle yere yığıldım ve bir küfürle teknenin ortasında kış üstü düştüm.

Havada bir silah sesi duyuldu ve Lanetli Adam avazı çıktığı kadar bağırmaya başladığında çıplak tenime kan sıçradı.

"Kimse ona elini süremez!" Rick kükredi, tabancası elindeydi ve gözlerinde daha önce hiç görmediğim kadar öfke vardı. "Bir sonraki kurşun lanet olası gözlerinin arasına girecek. Bu uyarıyı bir daha yapmayacağım. iki kez."

İt inleyerek yanağımı yalamak için yaklaştı ve bana dirsek atan adam hıçkıra hıçkıra ağlayıp kanayan yaramı tutarken ben de ayağa fırladım.

Bacağında delik var.

"Kahretsin, bunun için bir yara bandı almalısın," dedim ona, elimi hâlâ birini öldürmeye hazır görünen Rick'e uzatarak.

Gözlerini bana çevirdiğinde bakışlarındaki ateş biraz söndü ve elimi tutmak için uzandı, beni yukarı çekip tekneden öyle hızlı çıkardı ki tökezledim ve göğsüne çarptım.

Şaşkınlıkla ona göz kırptım ve beni öpecekmiş gibi eğildi, bunun yerine dudaklarıma karşı konuşurken yüzünü aydınlatan vahşi bir gülümseme vardı.

"Bakın kim emirlere uymayı seviyormuş."

"Siktir git," diye çıkıştım ona, geri adım atıp gökkuşağı saçlarımı savurdum ama tabii ki gitmeme izin vermedi ve elimi sıkıca kavradı.

Rick adamlarına, "Harlequin'i dondurucuya getirin," diye homurdandı ve beni de peşinden sürükleyerek iskeleye doğru yola koyuldu.

Rick'in bana rehberlik etmesine izin verdiğimde it ayaklarımızın dibine düştü. Küçük köpeğim Maverick'ten emin görünmüyordu ama dıştan düşmanca değildi.

"Boo. Bugün eğlenceli olacağını düşünmüştüm. Ama sen sadece kötü kardeş rolünü oynayacaksın, değil mi? Onu dondurucuya atacaksın, korkutucu saçmalıklarını yapacaksın, dünyayı ele geçirmekle tehdit edeceksin-"

"Dünya yanı başımda," dedi Rick, kuma adım attığımızda beni sarsarak durdurdu ve bu sözlerinde gerçekten ciddiymiş gibi bana baktı. "Başka neye ihtiyacım var?"

"Aile," diye cevap verdim hemen ve bu kelime karşısında saklamaya çalıştığı yüz ifadesini kaçırmadım.

"Umurumda olan tek kişi şu anda bana bakıyor, güzelim. Başka kimseye ihtiyacım yok."

"Büyük Maverick Stone'un hiçbir şeyden korkmadığını sanırdım," diye alay ettim. "Korkmuyorum."

"O yüzden haydutları gönder ve günü Johnny James ve benimle geçir. Onu öldürmeyeceğini zaten biliyorum ve dondurucu iğrenç ve soğuk. Bugün çok güzel bir gün ve bu sıcakta kendimi kaybetmek istiyorum."

Rick uzun bir süre beni düşündükten sonra bakışlarını iki adamı arasında tutulan JJ'e çevirdi.

Vurulan şerefsiz tekneden inmiş.

"Not: Teknemi temizletmen gerekiyor," diye fısıldadım ve Maverick bir kahkaha attı.

"Tamam. Siktir et. Bu küçük numarayla bir şeyler kanıtlamak için bu kadar çaresizsen, hadi. Kanıtla da görelim." Maverick tekrar yürümeye başladı, devasa havuzu çevreleyen fayanslara adım atmadan önce kum boyunca otele doğru ilerledi.

Bir masa ve sandalyenin yanında aniden durup JJ'i tutan adamlara masayı işaret edene kadar adamları onu takip etti. Onu yere ittiler ve ben JJ'in yanına gittim, bana şu anda bana olan güvenini ciddi bir şekilde zorladığımı söyleyen bir bakış atarken parmaklarımı çenesinde kısa bir süre gezdirdim.

Maverick, "Hepiniz günün geri kalanında anakaraya defolup gidin," diye bağırdı. "Burada halletmem gereken bitmemiş bir iş var ve ben bunu yaparken siz piçlerden tek bir tanesinin bile etrafta dolaştığını görmek istemiyorum."

Adamları birkaç saniye tereddüt ettikten sonra hepsi birden havalandı; bazıları aceleyle içeri girip diğerlerine seslenirken, birkaçı da doğruca iskeleye yöneldi.

Rick ve JJ bir tür korkutucu adam bakışmasına girdiler, ben de serinletici bir şeyler aramak için havuzun ötesindeki bara doğru kaydım.

İt yanımda koşturdu, kendine ait olduğunu iddia etmek istediği şeylerin üzerine işedi ve daha fazla araştırmak için otele girmeden önce her şeyi kokladı.

Bir şişe viski buldum ve aldım. Aslında ilk tercihim değildi ama içki içkidir, bu yüzden açtım ve uzun bir yudum aldım.

Lanetlenmiş Adamlar hâlâ yol boyunca sevişerek yemek yiyorlardı, bu yüzden müzik sistemini buldum ve telefonumu ona bağladım, dans etmeye başlarken Doja Cat ve SZA'dan Kiss Me More çaldım.

JJ ve Rick birbirlerine hakaretler yağıdırıyor ya da sık ölçme yarışması falan yapıyorlardı, bu yüzden onlar bunu aşarken ben de kendimi yapmaktan mutluydum.

Başımı arkaya yasladım, viskimi yudumladım ve güneşin tenimdeki hissiyle dans ettim. Çocukken 'kimse izlemiyormuş gibi dans et' sözünü duymuştum ve bunu kendime nindo (ninja yolu) edinmişim. Hayat kısa ve mutluluk geçiciydi, bu yüzden her şeye dört elle sarıldım. toplar ve sadece onunla koştu. Dağınık olabilirdi ama bu, yüzümde gülümsemediğimden daha sık bir gülümseme olduğu anlamına geliyordu.

"Buraya neden geldiğini söyle bana bebeğim," diye seslendi Maverick, yaklaşık sekiz şarkı dinleyip viskinin etkisine girdiğimde. "Çünkü bunun dansla ilgili olmadığından oldukça emindim."

Gözlerimi açtım ve ona nazlı bir gülümseme verdim, bir omzumu silkerek şu anda masada birlikte oturan ve görünüşe göre sadece beni izleyen JJ ile onun arasına baktım.

Hiçbir yerde Lanetliler'den iz yoktu, bu yüzden Rick'in emrini ciddiye aldıklarını ve artık yalnız olduğumuzu tahmin ediyordum.

"Sonsuza kadar en iyi arkadaşlarınızla ıssız bir adada mahsur kalmayı mı tercih edersiniz, yoksa zamanın geri kalanında tamamen kendinize ait devasa bir malikaneye sahip olmayı mı?" Gözleri bana kilitlenmişken onlara doğru yavaşça ilerleyerek sordum.

"Sen benim arkadaşım sayılır mısın?" Rick sordu. "Çünkü sana iyi bir kız gibi sikimi nasıl alacağını öğrettiğimde arkadaş bariyerini aştığımızı hissediyorum."

"Oh lütfen." Gözlerimi devirdim. "Hayatımda bir gün bile iyi olmadım."

JJ homurdandı ve elimdeki viskiye uzandı, ben de ona yaklaştım, şişeyi dudaklarına götürdüm ve tadına bakmasını sağladım. Onun Parmakları dizimin arkasını okşadı, o yutkundukça ben de şişeyi geri çektim.

"Bütün iyi arkadaşlar sevişir, Maverick. Bunu hâlâ anlamadın mı?" JJ alay etti ve parmaklarının etimdeki hissi vücuduma zevk titremeleri gönderirken ona gülümsedim.

"Mantıklı," diye yanıtladı Maverick. "Çünkü hem senden nefret ediyorum hem de sikimi sana sokmak gibi bir arzum yok. Yani arkadaş olmamalıyız. Bu durumda, sahip olduğum tek arkadaş sen olduğun için, güzelim, o ıssız adayı alacağım ve sonsuza dek senin kalçalarının arasında gömülü hazineyi arayacağım."

"Yani şimdi sadece takılıyoruz, öyle mi?" Ben masumca omuz silerken JJ bana kaşlarını kaldırarak sordu.

Rick'in adamları onu etkisiz hale getirmişti ve Maverick hâlâ tabancasını masanın öbür ucundan ona doğrultuyordu ama bunun dışında sanki eskiden olduğu gibi takılıyormuşuz gibi bir his vardı.

Maverick alaycı bir ifadeyle, "Seni en çok hangi şekilde deşmekten zevk alacağıma karar veriyorum, tatlı çocuk," dedi. "Sakın yumuşadığımı düşünme."

"Evet, artık senin saçmalıklarına inanmıyorum Rick," dedi JJ kayıtsızca, parmaklarımı yanağından aşağı doğru okşarken gözleri bana sabitlenmişti. "Çünkü artık seni gördüm. Dollhouse'da Fox'u kurtarışını izledim ve Chase için o moloz yığının ararken yanındaydım ve-"

"Rogue'un peşindeydim," diye hırladı Rick, Fox hakkındaki yorumu görmezden gelerek ama yüzünde buna karşı bir tepki aradım. JJ bana bundan bahsetmişti ve bu bana Luther'in oğullarını yeniden bir araya getirme konusunda görüldüğü kadar hayalperest olmayabileceğini düşündürmüştü. Deli olduğu kesindi ama belki de haydut değildi.

"Biz onu enkazdan çıkardıktan sonra da kalmaya devam ettin. Ve eğer onun parçalanmış cesedini görmeyi ummakla ilgili saçmalamaya devam etmek istiyorsan, edebilirsin. Ama ben seni tanıyorum. Görmememi dilesen de seni tanıyorum ve biz dışarıda enkazı kazarken gördüğüm adam Dollhouse benim birlikte büyüdüğüm evdi. Bir çocuk gibi sevdiğim-"

Rick ayağa fırladı, tabancasını bir kenara fırlattı ve JJ'nin üzerine atlayıp yumruğunu çenesine indirmeden önce öfke dolu bir çılgılık atarak masayı yere fırlattı.

Yere çakıldıklarında onlardan güçlkle kaçmayı başardım. Yere düştüler ve iki vahşi köpek gibi kavga ederken birbirlerine küfür etmeye ve hırlamaya başladılar.

Onlara dudak büktüm, arkamı dönüp içkimi havuzun kenarına bırakırken içkimden bir yudum daha aldım.

Şortumun düğmelerini açtım ve yere bıraktım, JJ ikisini birden yuvarlamayı ve Rick'i bir diziyle altına sıkıştırıp suratına bir yumruk atmayı başarırken omzumun üzerinden baktım.

Maverick şaha kalkıp kolunu ısırđı ve JJ, Maverick'e onu tekrar sırt üstü yere atma fırsatını vererek geri çekilirken küfretti.

Bikini üstümün ipini yakaladım ve çekiştirdim, her şeyi çıkardım ve altları da yuvarlamadan önce bir kenara attım.

"Siz pisliklerin işi bittiğinde gelip benimle Marco Polo oynayabilirsiniz," diye seslendim, omzumun üzerinden onlara baktım ve ikisi de bana bakacak kadar uzun süre alfa köpek saçmalıklarına ara verdiler.

Onlar kıpırdamadan dururken sıırttım, ben tekrar arkamı dönüp havuza dalmadan önce gözleri çıplak kığımın üzerinde geziniyordu.

Erkekler bazen çok aptal olabiliyor.

Su beni içine çekti ve tenimi sarma hissi beni yeniden evimde hissettirirken bir iç çektim.

Ait olduğum yer burasıydı. Gerçekten bir denizkızı olarak doğmalıydım. Ayrıca vajinamın olmaması muhtemelen sorunlarımı yarıya indirecekti. Yemin ederim kendimi içinde bulduğum karmaşaların en az yüzde ellisine vajinam neden oluyordu. O kendi başına bir yasaydı ve şu anda bazı kötü adamları peşime takmak için çırılçıplak yüzüyor olmam, sadece bu konudaki fikrimi kanıtlıyordu.

Havuzun uzak tarafına kadar yüzdüm ve yüzeye çıktığımda ikisinin de suyun kenarında durup bir çift aç tazı gibi beni izlediğini görüp sııttım.

Ayak parmaklarım dibi sıyrırken ve meme uçlarımı yüzeyin altında tutarak suyun içinde sallanırken "Sensin," diye seslendim.

Maverick, "Ben gelip onu almak zorunda kalmadan önce kıcını buraya geri getir," dedi.

"Oyun bu değil," diye seslendim. "Bana kuralları hatırlayamadığını söyleme."

"Kazanan ne alacak?" JJ şortunu indirip yarı dik bir şekilde, kaslarını esneterek ve vücudunu sergilemekten hiç utanmadan sordu. Ki ben de buna fazlasıyla katılıyordum.

"Övünme hakkı," diye teklif ettim.

Maverick alt dudağını yalayarak, "Siktir et," diye cevap verdi.

"Kazanan bundan sonra olacaklar için kontrolü ele alır."

"Neymiş o?" Masumca sordum.

"Tatlı kız rolünü beceremiyorsun güzelim. O yüzden sadece havuz yüzünden ıslanmış gibi davranmayı bırak ve bizden ne istediğini söyle," dedi Maverick.

JJ'in dudaklarının köşesi sırtarak yukarı kalkarken ben de kirpiklerimi onlara doğru kırptım. Bu sorunun cevabını biliyordum ve sadece düşüncesi bile

Midem düğümlendi ama geri adım atmayı reddederek kelimeleri dudaklarımdan zorla geçirdim. "Dürüstçe mi? İkinizi de istiyorum. Ve eğer bu aynı anda gerçekleşirse, o zaman bunu daha da çok isterim."

"Dileğin benim için emirdir, güzel kız." JJ suya düştü ve Maverick orada öylece durup bizi seyrederken usulca gözlerini kapattı.

Huysuz gangstere kaşlarımı kaldırdım ama o sadece dövme kollarını kavuşturdu, ben de omuz silktim ve hızla havuzun diğer tarafına yüzdüm.

"Marco," diye seslendi JJ.

"Polo," diye cevap verdim, gözlerini kapalı tutup beni bulmak için suyun içinde yüzmeye başladığında dudağımı ısırarak.

Bir kahkaha attım ve ondan uzaklaşmaya başladım, yüzeye çıkıp tekrar Marco diye seslendiğinde havuzun kenarına tutundum.

JJ beni havuzun etrafında kovalamaya devam etti ve ben hem ondan kaçmaya çalışırken hem de onun beni yakalamasının hayalini kurarken nabzım baş döndürücü bir ritme ulaştı.

Kenara doğru süründüm ve tekrar yüzeye çıktığımda kulağıma gelen derin bir ses beni sıçrattı.

"Marco," diye hırladı Maverick ve ben ondan uzaklaşmaya çalıştım, ama bileğimi yakaladı ve beni göğsüne doğru çekti, sert meme uçlarım kaygan tenine sürtünüyordu.

"Polo," diye mırıldandım, bana her türlü cezayı vaat eden karanlık bir bakış atarken ona baktım.

Maverick beni kollarında döndürdü, sırtımı göğsüne bastırdı ve JJ suyun altında bize doğru yüzerken beni orada tuttu.

Tam önümde yüzeye çıktı, kara gözleri ıslıl ıslıl parlıyordu. Elimi tutmak için uzandığında, parmak eklemlerimi ağzına götürüp ısırıldığında suyun yansımaları.

"Hadi o zaman Rick," dedi JJ, beni dūřmanın kollarında görmekten hiç etkilenmemiş görünüyordu. "Sen kazandın - açıkça hile yapmış olsan bile. O zaman çaresizce istediğin gibi kontrolü ele al. Bana ben ve kızımız hakkında kurduğun fantezileri anlat."

"Bizimki mi?" Maverick alay etti. "Sahipliğinle ilgili bu değerlendirmeye katılıyor musun güzelim? İkimize de mi aitsin, yoksa bana söylediğin gibi benim misin?"

"İkisi birden olamaz mıyım?" Bunun kulağa olduğundan daha çılgınca gelmesi gerektiğini bilerek sordum, ama bir şekilde her zaman doğruydu. Her zaman hepsini aynı şekilde sevmiştim. Hiçbir zaman bir favorim olmadı. Öyleyse seks neden bir fark yaratıyordu? "Her zaman her şeyi birlikte yapardık zaten. Bana  yle geliyor ki büyümek oyunları daha ilginç hale getirdi."

Maverick güldü ve boynumu ısırarak nefesimi kesip omurgamı tutuşuna karşı eğmeme neden oldu. "O zaman bunu test edelim, olur mu? Ben eski arkadaşımın kızımı sikmesini izleyeceğim. Bunun için kafasına bir kurşun sıkma dürtüsüne karşı koyup koyamayacağımı da göreceğiz."

JJ, Maverick'ten zerre kadar korkmuyormuş gibi alay ettikten sonra öne doğru ilerledi ve beni öptü, beni ikisinin arasına sıkıştırdı ve tüm vücudumun bu yasak temasla canlanmasını sağladı.

Bacaklarımı JJ'in beline doladım, sikinin katı uzunluğu açıklığında sürükleniyor ve  p şmemiz derinleştikçe ihtiyaçla inlememe neden oluyordu.

Maverick elini göğüs ucuma götürdü ve ağzını boynumda gezdirirken kabaca çekiştirdi.

"Ne bekliyorsun lan?" JJ beni öpmeye devam ederken Rick homurdandı, siki acı verici bir şekilde vücudumdan uzak duruyordu.

"Prezervatife ihtiyacım var, g t herif," diye tersledi JJ benden uzaklaşmadan önce ve gidip şortunun cebinden bir tane almak için hareket etti.

havuzun yanına atılmış.

Maverick iki parmağını içime sokup adını haykırmamı sağlamadan önce eğlenerek homurdandı.

"Sikimle bu tatlı am arasında bir engel olmasını istemem, değil mi bebeğim?"

"Çünkü sen sık kafalının tekisin," diye inleyerek ondan uzaklaşmaya çalıştım ama o diğer elini boğazıma doladı ve beni yerimde tutmak için sıkı.

Beni bu şekilde tutarken amım onun etrafında sıkıştı, parmaklarını yavaşça içime sokup çıkarırken tamamen onun merhametine kalmıştım.

"Onun sikinin üzerine boşalmanı izleyeceğim, güzelim," diye kulağıma homurdandı. "Seni memnun edişini ve çılgılık atmanı izleyeceğim, böylece ben de

Onu öldürmemek için yeterince sebebim var. Bu yüzden onu henüz bitirmediğimi biliyorsun, değil mi? Çünkü sen onu istiyorsun, ben de seni istiyorum. Ve ben seni ağlatmak istiyorum."

"Sen lanet olası bir psikopatsın," diye nefes nefese kaldım, eliyle beni becermeye devam ederken boğazımdaki tutuşu sıkılaştı.

Maverick çenemi kaldırarak JJ'e bakmamı sağladı. ve yavaşça zonklayan sikinin üzerine bir prezervatif yuvarladı. Bu manzara ağzımı sulandırmaya yetti ve JJ uzun aletini yumruklayıp bizi seyretmek için kendini zorlamaya başladığında, Maverick daha sıkı sıkı ve ben de sertçe boşaldım.

Amım Rick'in mürekkepli parmaklarının etrafında kilitlendi ve sert sikini şortunun kumaşından kıcıma doğru bastırırken kulağıma kıkırdadı, ben tenimde ortaya çıkan zevk dalgalarını sürerken beni boğmaya devam etti.

Tutuşunu bıraktığında keskin bir nefes aldım, parmaklarını geri çekerken kollarında nefes nefese kaldım ve sonra beni JJ'e doğru hafifçe itti.

"Sığlığa git ve ona sahipmişsin gibi becer onu, Johnny James. Bunun ne kadar acıttığını görmek istiyorum."

Rick'e bakmak için geri döndüm ve kaşlarımı kaldırarak bunu neden istediğini merak ettim.

"Maverick, eğer istemiyorsan-"

"Dudaklarını kapalı tut ve dediğimi yap, güzelim. Eğer bunu başaramazsan, sessiz kalman için sana boğulman için bir şey vereceğim."

Bu konudaki seçeneklerimi düşünürken ona tehlikeli bir bakış attım ve sonra onun oyununu oynamaya karar verdim. Beni kontrol etmesinden nefret ettiğimi söyleyemezdim ve benden istediğinde onun için alt oynamaktan mutluydum.

Suyun altına daldım ve sığ uca doğru yüzdüm, yüzeye çıktığımda JJ'in beni beklediğini gördüm. Sudan çıkarken kalçalarımı biraz salladım ve havuzun dışına çıkan yokuşu tırmanmaya başladım, su kıvrımlarımdan aşağı akıyor ve ben ilerledikçe vücudumu santim santim ortaya çıkarıyordu. Bond kızlarına benziyordum, ıslak, seksi ve bok gibiydim - ya da en azından sivri bir fayans parçasına basıp tek ayağımın üzerine sıçrayana ve bir denizci gibi küfrederek bir metre yüksekliğindeki suya kırımın üzerine düşene kadar öyleydim.

JJ bana yardım etmek için hareket ederken güldü, ama beni yukarı çekmek yerine vücudumun üzerine düştü, beni sertçe öptü ve beni altına doğru itti.

Ağırlığı üzerime çökünce bacaklarım ayrıldı ve dizlerinin üzerine, kalçalarımın arasına doğru kayarken ağızına doğru inledim.

JJ kalçalarımı kavradı, sırtım fayanslara yaslanırken ve sığ su etrafımı sararken kırımını kucağına çekti. Bana bakarken inledi, ayak bileklerimden birini omzunun üzerinden, diğer dizimi de dirseğinin üzerinden geçirerek sikini girişime dayadı.

"Gözlerini ondan ayırma, güzel kız," diye homurdandı JJ, onun önüne serilmiş halimi seyrederken. "Hadi şu pislige aradığı şovu yapalım."

Meme uçlarım sertleşti ve yapmak üzere olduğumuz şeyin düşüncesiyle tüm kaslarım lezzetli bir şekilde kasılırken inledim. Seks konusunda utangaç değildim ama daha önce hiç seyirci karşısına çıktığımı söyleyemezdim ve Maverick'in gözlerinin beni başka bir erkeğin önünde bu şekilde yatarken görmesi düşüncesi bedenimi ısıtıyordu.

Emredildiği gibi başımı çevirdim ve gözlerim Rick'inkilerle buluştuğu anda JJ kalın aletini içime soktu ve öyle yüksek sesle küfretmeme neden oldu ki denizdeki yunusların kızardığından emindi.

JJ beni sertçe becermeye başladı, acımasızca itiyor ve içimdeki horozunun her vuruşunda beni yüksek sesle inletiyordu.

Maverick'in bakışları bizi izlerken karardı ve ben daha da yüksek sesle inleyerek göğüslerimi avuçladım, meme uçlarımı çekiştirdim ve daha fazlası için yalvardım.

Etrafımızı saran su, JJ'in itişleriyle aynı anda vücudumu yıkayıp geçiyordu ve ben kendimi onun beni yok etme hissine kaptırmıştım.

Maverick aniden, "Onu üstte istiyorum," diye bağırdı ve JJ, o profesyonel seks tanrısı, ben daha bu sözleri sindiremeden bizi ters çevirdi.

Bunun yerine ona binmeye başladığımda dizlerim fayansların sert dokusunu ısırdı, horozu bu yeni açıyla daha derine battı ve dengemi korumak için tırnaklarımı göğsüne sokarken beni daha yüksek sesle inletti.

JJ ayaklarını arkamda yere koydu, dizlerini büktü ve beni geriye iterek kalçalarına yaslanmamı sağladı ve hareketlerimizin kontrolünü ele almak için kalçalarımı kavradı. Ona ününü kazandıran bir yetenekle sikini içime soktu ve ben JJ'in adını haykırırken Rick'in bizi izlediğini unuttum, hareketin kontrolü için savaşıırken ve birbirimizden alabileceğimiz kadar zevki kovalarken ona bindim.

"Tekrar öne eğil bebeğim," diye kulağıma homurdandı Maverick ve başımı çevirdiğimde onu tam arkamda bulduğumda nefesim kesildi, bakışları

öfkeli kıskançlık ve tehlikeli şehvet.

JJ beni bir öpücüğün içine çekti, Rick sırtımda diz çökmek için hareket ederken bacaklarını tekrar arkamda düz bir şekilde uzattı.

"Ona bak Johnny James," dedi Maverick kabaca, bir elini boğazımda dolaştırıp diğerini klitorisimle oynamak için aşağı indirirken. "Hiç bu kadar büyüleyici bir kadın gördün mü?"

"Onunla kıyaslanabilecek başka bir kadın yok," diye soludu JJ, parmakları kıcıımı kazarken, sikinin ve Rick'in klitorisimdeki parmaklarının birleşimi tek bir şey söylememi imkânsız hale getirdi.

"Aradığın o, değil mi?" Rick elini aşağıya doğru kaydırды ve parmaklarını JJ'in sikinin yanındaki açıklığıma doğru kaydırırken nefesim kesildi. "Tek lanet olası."

"Sadece o vardı," diye onayladı JJ ve sözleri karşısında yüreğim burkuldu çünkü çok dürüstlerdi. Bunu onun gözlerinde görebiliyordum ve ben de onlar için aynı şeyi hissediyordum.

"Benim için de sadece sen vardın," diye nefes nefese kaldım.

Rick, "Bunu çoğul anlamda söylüyorsun," diye homurdandı ve ben de başımı salladım çünkü evet, öyle diyordum. Ben ve çocuklarım. Onlardan nefret ettiğimde bile, her şey berbat olduğunda bile ve hatta görünüşe göre seks yaptığımda bile. Rick, "Ne pis, ne pis bir kız," diye homurdandı ve parmaklarını JJ'in sikiyle birlikte içime sokarken daha önce duymadığım bir inilti çıktı içimden.

Sikeyim. O kadar gerilmiştim ki vücudum kilitlendi, ama JJ dirseklerinin üzerine kalkıp beni öptüğünde, beni tekrar ritme sokmasına izin verdim ve başım bunun ne kadar iyi hissettirdiğiyle döndü.

Rick parmaklarını yavaşça içeri ve dışarı pompalarken boynumu ısırды, JJ'in itişleriyle kasıtlı olarak ritim tutmuyordu, böylece birinin bana sahip olması arasında nefes alacak bir anım bile olmuyordu.

Bunu devam ettirdiler, düşene, çarpana, dönene ve çığlık atana kadar beni çalıştırdılar, tüm vücudum durmadan devam eden bir coşku içinde patladı.

Rick parmaklarını tekrar içimden çıkardı ama elbette JJ'in işi bitmemişti ve beni üzerine doğru çekip sertçe öperken bir elini saçlarımda gezdirdi.

Rick az önce kaygan amıma soktuğu parmaklarını kıcıma doğru iterken bir çığlık attım ve JJ ile öpüşmeyi kesip ona bakarken gözlerim büyüdü.

Rick homurdanarak, "Lütfen bana bu çift gözlü bakışın, bu tatlı kıcını daha önce kimsenin sikmediği anlamına geldiğini söyle, güzelim," dedi ve bu öneri karşısında tüm kaslarım kasılırken ona başımı salladım, parmaklarını döndürmeye başladığında parmaklarını içimde hapsettim.

"Bundan hoşlanacağımı hiç düşünmemiştim," diye mırıldandım JJ hızını yavaşlattığında ve gözlerini üzerimde hissettiğimde.

"Hoşuna gideceğini biliyorum," diye ukalaca cevap verdi Rick, kalın, mürekkepli sikini ortaya çıkarmak için şortunu aşağı iterek. "Ayrıca, bana bir ilk borçlusun bebeğim."

Dudağımı ısırdım ve sanki benim de bocaladığımı görmekten zevk alıyormuş gibi sırıtan JJ'e baktım.

"Bana öyle bakmayı kes," diye tersledim ve o da güldü. "O zaman kızarmış bir bakire gibi davranmayı bırak," diye alay etti JJ.

Rick, "Sikini yoldan çek Johnny James, bunun için biraz kayganlaştırıcıya ihtiyacım var, burası çok sıkı," diye homurdandı ve evet, şimdi kesinlikle kızarıyordum, ama Rick beni JJ'in sikinden kaldırıp ellerimin ve dizlerimin üzerine yerleştirdiğinde, vücudumdaki arzunun onu itmeme yardımcı olmak için yeterli olduğunu gördüm.

Rick sikini sıırıslıkılam olmuş amıma sokarken her zamanki gibi acımasızdı ve yüksek sesle inleyerek bunun en iyisi olduğuna dair bir şeyler mırıldandı

Beni böyle becermek için birkaç dakika ayırdığı için lanet olası dünyada hissediyorum. JJ altımızda uzanmış gösteriyi izlerken sikini yumrukladı, yumruğunun yukarı aşağı pompalanması ağzımın onu bir lolipop gibi emme isteğiyle sulanmasına neden oldu.

İki penis sorunumuza kış yerine bu çözümü önermek üzereydim, ama Maverick sikini içimden çıkardı ve daha geriye kaydırды, kendi ıslaklığım ona kışımı okşarken istediğı tüm kayganlığı veriyordu.

"Bana kışına sahip olduğumu hissetmek istediğini söyle bebeğim," diye homurdandı, nefes nefese kaldığımda kaslarımı sıkılaştıracak kadar ileri doğru bastırды, buna hayır demek isteyip istemediğimden ya da bunun için çaresiz olup olmadığımdan emin değildim.

"Rahatla, güzel kız," dedi JJ, eli klitorisime gitti ve yavaş daireler çizerek masaj yapmaya başladığında beni tekrar inletti. "Karşı koyma."

Dudaklarımı yaladım, geri adım atamadan kararımı verdim ve bedenimi JJ'in emirlerine itaat etmeye zorlarken gözlerimi kapattım.

"Bunu hissetmek istiyorum Rick," diye nefes nefese kaldım. "Bana sahibimin kim olduğunu hatırlat."

Maverick bir pislik gibi kıkırdadı ve sonra kışıma öyle sert bir tokat attı ki, el izi bırakmış olması gerektiğini biliyordum. Bir çığlık attım ama daha bunun acısını atlatamadan sikini kışıma bastırды ve tüm kelimelerim boğazımda kurudu.

Tırnaklarım JJ'in göğsünü ısırdı ve Rick beni uzatırken içimden bir inilti çıktı, neredeyse acıdan ona durmasını söylemek istiyordum, ta ki aniden içeri itmeyi bitirene ve dudaklarından beni titreten bir memnuniyet hırıltısı çıkana kadar.

Garip hissettiriyordu ve amım dışarıda bırakılmanın boşluğuyla ağrıyordu, ama Maverick yavaşça içimde hareket etmeye başladığında, onun için inlemekten kendimi alamadım. Hâlâ bilmiyorum-

"Kahretsin," diye soludum, rahatsızlığım azalırken ve bu garip hissiyata alışmaya başlarken kaslarım sıkılaştı. Hayır, alışmıyordum - gerçekten hoşuma gitmeye başlamıştı. "Siktir, siktir, siktir... *daha fazla*."

Rick kıcıma bir tokat daha atarak, "Lanet olası pis," diye güldü ve pis olup olmadığım umurumda değildi. Bana sahip olmasını istiyordum ve bu da çok hoşuma gidiyordu.

JJ beni aşağı çekti, Rick de benimle birlikte hareket etti ve nabzım dağıldı ama artık tereddüt etmeyi bırakmıştım. Bunu istiyordum. Aynı anda ikisini de istiyordum.

Ve ben onları almaya fazlasıyla hazırdım.

JJ'in siki amımı doldurduğunda nefesim tekrar kesildi ve ikisi hakkındaki en kirli hayallerimin hepsi bir anda gerçek oldu.

Önce yavaşça hareket etmeye başladılar, sonra inlemelerim onları cesaretlendirdikçe hızlandılar, benim bedenim onlarınkine, onlarınki de benimkine sahip oldu.

Gürültülüydük, terliyorduk ve birlikte hareket ettikçe su üzerimizden akıp gidiyordu. Aklımdaki her bir düşünce, beni mahvetmek için tek vücut halinde çalışan bu iki vahşi adamın arasında kaybolup gitmişti. Tüm nefretim ve kalp acım boyunca bana sahip olan bu kâbuslarım bana nereye ve kime ait olduğumu gösteriyordu ve o anda bunun doğru olduğunu biliyordum. Savaşmayı bırakmıştım. Onlarla savaşmayı. Evimdeydim ve Chase aramızda olmadan asla bir bütün olamayacak olsa bile burada kalacaktım ve üçümüz birbirimizin kollarında inlemeler, küfürler ve dayanamayacağım kadar büyük bir zevkle parçalanırken, ne yapmam gerektiğini biliyordum.

Luther'ın benden istediği şeyi yapmanın bir yolunu bulmalıyım. Ailemizden geriye kalanları onarmaya çalışmalıyım. Çünkü buradan ve bu adamlardan başka bir eve asla sahip olamayacağımı tüm kalbimle biliyordum. Ve Chase öldükten sonra bizden geriye kalan kırık parçalar asla bir araya gelemeyecek olsalar bile, birlikte olmalarının ayrı olmalarından daha iyi olacağını biliyordum. Bu yüzden

bir yolunu bulmak zorundaydı.

Gece gökyüzüne bakarken sandal altımda sallanıyor, dalgaların üzerinde sallanırken yan tarafı iskeleye çarpıyordu. O kadar çok şey vardı ki yıldızlar. Dışarıda sonsuz dünyalar olmalı. Acaba başka bir gezegende benim gibi bir çocuk var mı, ama zengin ve güçlü ve babası onu seviyor mu?

Onu. Acaba Rogue gibi bir kızı var mı?

Hayır, kimse Rogue gibi değil.

İskelede dört gölge üzerime düştü ve dolunayın ışığını engelledi. Onları çağırmamıştım ama yine de beni bulmuşlardı.

"Orada uyuyamazsın kardeşim," dedi Fox, benimle birlikte tekneye atlayarak ve ben de omuz silkerek kendimi yukarı ittim.

"Beni nasıl buldun ki?" Kaşlarımı çatarak sordum, taze çürüklerimi gizlemek için karanlıktan memnundum.

"Harlequin'lerden biri seni buraya gizlice girerken görmüş," dedi Fox. "Babam eğer gelip seni götürmezsem adamlarından birinin götüreceğini söyledi."

"Luther tam bir oyunbozan," diye mırıldandım kaşlarımı çatarak, Rogue da tekneye atlayıp kollarını bana doladığında. Neredeyse burnuma sokuluyordu ve ben de onun sevgisine homurdanarak bir kolumu beline doladım ve onu kendime sımsıkı çektim.

Maverick, "Hepimiz Rosewood'un yazlık evinde uyuyabiliriz," diye önerdi. "Bir şişe romum var."

"Bunu nereden buldun?" Ayağa kalkarak sordum ve Rogue bana bir akrep gibi yapışmaya devam etti. Bu hoşuma gitti. Ve özellikle de onun Parmakları göğsümdeki morlukları aradı, sanki acıma çekilmişti ve onu yatıştırmak istiyordu. Sadece onun varlığı bile bunu sağlıyordu. Beni iyileştirmek için yanımda olduğu sürece kafamdan vurulduktan sonra iyileşebileceğimden emindim.

"Babamın içki dolabından çaldım," dedi Maverick sırtarak.

"Yemin ederim oraya girmeyi çok kolaylaştırıyor," dedi Fox. bir sırıtış paylaştı.

Maverick kendini beğenmiş bir ifadeyle, "Hayır, ben sadece Koy'daki en iyi kilit açıcıyım," dedi.

Rogue, "Saçmalık, Luther son zamanlarda senin oraya girmene kesinlikle izin veriyor," dedi. "Muhtemelen seni sahte bir güvenlik duygusuna çekmek istiyor, sonra bir gün seni elin kurabiye kavanozundayken yakalayacak ve düşmanlarının kafasını kesmek zorunda kalarak tüm bedava içkilerin bedelini ona ödetecek."

JJ biraz solgunlaşınca bir kahkaha attım.

Maverick gülerek, "Lanet olsun, eğer şişe başına bir kelle ise, güzelim, borcumuzu ödeyene kadar kan içinde kalacağım," dedi.

"Kanlı olacağız demek istiyorsun," dedi Fox, gözlerinde bana bir an için babasını hatırlatan karanlık bir parıltıyla.

"Evet hepimiz, içkisini batıran tek kişi sen değilsin ve biz zaten bir takımız, unuttun mu?" Rogue dedi ki.

Maverick, "Hadi o zaman, gidip bir içki oyunuyla borcumuzu artıralım," diye teşvik etti.

"Yeni bir deste kâğıt aldım," diye duyurdu JJ, tekmeden inmeme yardım etmek için bana elini uzatarak. İskeleye tırmandık ve Rogue onu dinlendirdi

Onu yakınımda tutarken omzumu omzuma yasladım ve iskele boyunca yürüdük. "Yeni mi, çalıntı mı?" diye sordum.

"İkisi birden olamaz mı?" JJ sırtarak söyledi.

"Strip poker oynayabiliriz," diye önerdi Maverick.

"Bilet almak istemeyeceğim bir sik festivaline benziyor," dedi Rogue ve ben de Maverick'in kimi çıplak görmek istediğini çok iyi bildiğim için güldüm. Eğer oynarsak, biz erkekler muhtemelen hepimiz taşaklarımızı dışarı çıkarırdık ve Rogue da tamamen giyinik bir şekilde sahte poker fişlerini toplardı - ki bunlar muhtemelen ceplerimizde dolaşan bir sürü bok olurdu. Bu kız gördüğüm en iyi poker suratına sahipti.

"Sana bir avantaj sağlayacağız güzelim," diye alay etti Maverick.

"Hepimiz bir parça kıyafet çıkararak başlayacağız. Bu da ekstra bir avantaj sağlıyor çünkü kızların her türlü ekstra dolgusu ve iç çamaşırı var."

"İç çamaşırları mı?" Rogue kahkahayı patlattı ve ben ve JJ de güldük.

Fox ona "Kes şunu, dostum," diye çıktı ama yürürken omuzları birbirine sürtündü ve Fox'un yolda park etmiş kamyonuna vardığımızda yeniden gülümsemeye başladılar.

"Sadece şaka yapıyorum. O benim için bir erkek gibi," dedi Maverick, ancak Rogue'a attığı aç bakış gerçekten böyle düşünmediğini gösteriyordu ve bu da

Ona daha sıkı sarıldığında sahiplenme duygusu göğsümde kıvranıyordu.

"Asla pis kokulu bir adam olmak istemem. Yani, siz fena değilsiniz ama çoğu erkek çok kılı, terli ve iğrenç."

"Bu konudaki fikrinin hiç değişmemesi için dua ediyorum," diye mırıldandı Fox, Rogue onun duymaması için kamyonetine binerken.

Buna katılmak zorundaydım. Sınıfımızda Rogue'a ilgi duyan pek çok erkek olmuştu ama hiçbirimiz ona yaklaşmalarına izin vermemiştik. Fox geçen hafta Peter Dirkin'i eve kadar takip etmiş, Rogue ile matematik dersinde birlikte çalışırken çekilmiş bir fotoğrafını "Bu kızla matematik tartışmasına bayılıyorum" başlığıyla paylaşmıştı. Mastürbasyon esprisi gözden kaçmamıştı ve ertesi gün okula morarmış bir yüzle gelmiş ve kızımızla artık ilgilenmemişti.

Taksiye bindik ve Rogue kucağıma oturdu, parmakları hâlâ nabzımı hızlandırıp dans ettirecek şekilde üzerimde geziniyordu. Her yerde onun Elleri sıyırdı ve ben bu tür bir acıya bağımlıydım. Beni zayıf görmesinden nefret ediyordum, bu yüzden asla irkilmedim ama okşamalarına ve sanki içimdeki her acıyı hissedebiliyormuş gibi kaşlarını çatmasına kendimi kaptırmıştım.

JJ, Travie McCoy ve Bruno Mars'ın Billionaire şarkısını çaldı ve kısa süre sonra hepimiz avazımız çıktığı kadar şarkıya eşlik ettik, kalbim o kadar doluydu ki babamı ve onun soyduğu o eve dönme korkusunu unuttum mutluluğumu parça parça alıp götürdü. Ama arkadaşlarımla birlikte olduğumda her zaman mutluluğumu geri kazanıyordum. Onlar her yaram için ihtiyacım olan tek tedaviydi. Onlar için her şeyi yapardım ve onların da benim için her şeyi yapacağından emindim. Ve bunu evrendeki tüm zenginliklere değişmeyeceğimi fark ettim.

Başım ağırdı, zonkluyordu ve kafatasımın arkasında Shawn'ın birkaç gün önceki son dayağından beri dinmeyen bir tıkırtı vardı. Sırtımı soğuk taş duvara dayayarak yere oturdum, çıplak ayaklarım aynı derecede soğuk zemine basarken geçmişimdeki güneşin sıcaklığını çağırmaya çalıştım, nasıl hissettirdiğini unuttuğumdan emindim.

Yüzümün sağ tarafı o kadar acı veriyordu ki, etimde ateş alevlenmeden ona dokunamıyordum. Ama bazen dokunuyordum, sağ gözümün üzerinde kısır bir X işareti varken gerçekten ne kadar hasarlı olduğunu anlamaya

çalışıyordum.

Ne zaman iyileşmeye çalışsa, Shawn iyileşmediğinden emin oldu, bu yüzden şimdi bir tarafım kördü ve yüzümün o bölgesi şişmişti ve dayanılmazdı. Yine de umurumda değildi. Zaten ölü bir adamdım, sadece Shawn'ın asla vazgeçmeyeceğim gerçekleri içimden çıkarmaya çalışmaktan yorulmasını bekliyordum.

Tam olarak ne kadar zamandır burada olduğumdan emin değildim ama haftalar geçmiş olmalıydı ve bu da zamanımın tükenmekte olduğu anlamına geliyordu. Ne yapacağımı biliyordum, hayatımda birkaç kez bu oyunun diğer tarafında yer almıştım. Bir adama ama sonunda kayıplarınızı kesmek ve tetiği çekmek zorundaydınız. Çoğunlukla, işlemek için bir kova ve günde iki kez kapıdan içeri itilen bir peynirli sandviçten başka hiçbir şey olmadan günlerce soğuk ve karanlıkta burada yalnız bırakıldım. Çelik bir kapıydı ve bazen diğer taraftan bir kadın sesi duyuyordum.

Bana sesleniyor gibiydi ama cevap vermedim.

Olabildiğince uzun süre trans halinde kaldım, geçmişimin mutluluğunda kayboldum ve bu bitmeden önce her şeyi içime çekmeye çalıştım. Esir tutulmak ve işkence görmek için söylenecek bir şey vardı, beni kesinlikle alçaltmıştı. Hayatımın çoğunu kibirli bir hıyar olarak geçirmiştım ve bunun nedeni çoğunlukla içten içe kendime güvenmememdi, bu yüzden güvendiğimi kanıtlamak için çok çalışmıştım. Ama yine de işe yaramamıştı, bu yüzden artık asla bir Ailemin anılarında başka bir şey olma şansı yoktu. Sadece hak ettiğini alan bir pislik.

Hayatta olduklarını biliyordum. Shawn'ın boşboğazlığı, Oasis Clubhouse'a yaptığı saldırı da dahil olmak üzere eski ekibimle ilgili yaptığı her şeyi adım adım öğrenmem anlamına geliyordu.

Hikâyeyi anlatırken, özellikle de JJ'i ele geçirme kısmına geldiğinde kalbim korkuyla titredi. Sonunda hayatta olduğunu açıklamadan önce ölümünü başımın üzerinde sallandırmak için çok zaman harcamıştı. Orosu çocuğu bunu yapmayı severdi. JJ'e olan bağlılığımı anlamıştı.

Sevdiğim insanlar beni kızdırmanın en iyi yollarından biriydi, bu yüzden oğullarım ve Rogue hakkında benimle alay etti. Yapabileceğim tek şeyin kafamdaki bilgiyi koruyarak ve Shawn'ın asla eline geçmemesini sağlayarak onları korumak olduğunu bilerek buna katlanmak zorundaydım.

Çenemi kaplayan kaba sakalımı kaşıdım ve hareket sol koluma bir acı dalgası gönderirken inledim. Shawn geçen gün omzumdaki Harlequin dövmesini yakmış, beni kardeşlerime bağlayan son şeyi de çalmıştı. Şimdi denizde akıntıya kapılmış bir hindistan cevizinden başka bir şey değildim.

Bir süre hindistan cevizi yemeyi düşündüm ve duvara yaslandım, ancak bu sadece sırtımı çizen kırbaç izlerinden daha fazla acı çekmeme neden oldu.

Bu Shawn'ın en sevdiği oyunlardan biriydi, hatta bir keresinde kovboy şapkasıyla gelmişti, elinde kırbaçıyla sırtımın mürekkepli etini yaralarken ve Sunset Cove'un haritasını keserken, sahip olacağını iddia ettiği yerlere vuruyordu. Bıkana ve içine kapanacak uyuşuk bir yer bulana kadar bildiğim her kelimeyle ona küfrettim. Ondan sonra hep sıkılırdı.

Üstümde bir yerde metalik bir patlama sesi duyuldu ve bodrum merdivenlerinden gelen ayak sesleriyle titrek bir nefes aldım. *İşte yine başlıyoruz.*

Bir süre sonra çelik kapı itilerek açıldı ve Shawn yanında iki adamla içeri girdi.

"Günaydın, günüşiğim." Adamlarına parmaklarını şıklatmadan önce eski dostlarmışız gibi gülümsedi ve beni ayağa kaldırmak için ilerlediler. "Kancaya takın," diye emretti ve ellerimi önümde bağlayıp beni odanın bir tarafına sürüklediler ve kaldırıp kum torbası için tasarlanmış bir kancaya astılar.

Bileklerimi bağlayan ipte asılı kaldığımda, ayaklarımı da birbirine bağladılar ve Shawn adamlarını kovup yürüyüşündeki çalımla bana doğru yürürken ona kayıtsızca baktım. Parmaklarını nedensiz bir şekilde esneterek dikkatimi parmaklarını kaplayan kalın altın yüzüklere çekti ve dudakları sırtarak yukarı kalktı. Bakışlarım bileğindeki, benden aldığı ve benimle alay etmek için taktığı deri bileziklere kaydı. Dört tane vardı, Arkadaşlarımın her biri için bir tane, gerçi onlara bunu hiç söylememiştim. Onları on üç yaşımdayken karnavalдан almıştım, onları satan adam ruh eşinizi size çekip sonsuza dek bağladığını söyleyen bir mistikti. O zamanlar Fox, JJ, Maverick ve Rogue'u ruh eşim olarak görmüştüm, bu yüzden onlardan dört tane satın almıştım - adamın şaşkınlığına uğramıştım. Gerçi Fox o gün daha sonra bu mistik görünümlü kişinin kasabanın o bölgesinde uyuyan ve herkesin Karnaval Bill dediği bir berduş olduğunu söylemişti. Kendini bir balık ağına sarmış ve muhtemelen bilezikleri masum bir karnaval müdaviminden çalmıştı. Her neyse, sonunda onları takmaya o kadar bağlandım ki, yaşlı, acı bir pislik olarak bile onları hala takmaya devam ettim.

Bu gün. Shawn onları alana kadar vardı.

"Bugün kendimi iyi hissediyorum evlat, nedenini bilmek ister misin?" Shawn sordu ve ben hiçbir şey söylemedim.

Önüme geçti, beni göğsümden itti, böylece ona doğru ileri geri sallandım. "Yapılacak en kibar şey *evet* demek olurdu *patron*," dedi gülümsemesi düzleşerek. "Öyleyse tekrar deneyelim. Nedenini bilmek ister misin?"

Chase Cohen?"

Yüzüne tükürdüm ve ilk yumruğu kaburgalarım, sonra bir sonrakine ve bir sonrakine çarpmadan önce dudakları alaycı bir ifadeye büründü. Taktığı yüzükler her darbeyi on kat daha şiddetli hale getiriyordu ve vücuduma vurup derimi birden fazla kez yararken acıdan dişlerimi sıktım. Yine de fark etmezdi, artık yara ve kesiklerle kaplıydım, beni becermişti

Bu ritüele alışmıştım. Babam tarafından bunun için eğitilmiştim, Shawn sadece bu eğitimi başka bir seviyeye taşıyordu.

"Üstlerine saygı duymayı öğrenmelisin güzel gözlü," diye hırladı. "Yoksa sana güzel *göz* mü demeliyim?" Kendi şakasına bir kahkaha attı ve beni ne hale getirdiğini hayranlıkla seyrederken geri çekildi. "Hmm, bir korsana ihtiyacın var

İsim şimdi. Kaptan Chase Cohen'in kulağa hoş gelen bir ismi var. Eğer Fox Harlequin'in mallarını ele verirsen, sana bir tekne alıp seni mutlu yoluna göndereceğimden emin olabilirsin." Cevap vermemi bekledi ama vermedim. "Hayır mı?

Yazık. Bunu kendin için gerçekten zorlaştırıyorsun, evlat. Olması gerekenden daha zor. Neden onları koruyorsun ki? Seni düşünmüyorlar, Chase. Seni çoktan unuttular."

Göğsüm çekildi ve bu sözlere inanmamak için savaştım, ama derinlere işlediler.

"Evet," dedi yüz ifademi izlerken sırtarak. "Sana yas tutman için bir mezar bile vermediler, güzel gözlüm. Eninde sonunda bunu yapacaklarını düşünmüştüm ama sanırım unuttular."

Gözlerindeki gerçeği görerek ona bakarken boğazım düğümlendi. Harlequin'lerin benim Dollhouse'da öldüğümü düşündüklerini ve bunu çok komik bulduklarını söylemekte gecikmemişti. Dışlandığımı ve Fox, JJ ve Rogue'un artık beni önemsemek için bir nedenleri olmadığını biliyordum ama yine de benden çoktan uzaklaştıklarını bilmek hoşuma gitmeyecek kadar acı veriyordu.

"Artık bir hayaletsin sanırım," diye mırıldandı Shawn. "Dünyada senin hâlâ var olduğunu bilen tek kişi benim. Belki de benim için daha fazla çaba göstermelisin. İsteddiğim zaman oldukça eğlenceli olabiliyorum."

Odanın bir tarafındaki tahta sandalyeyi almak için yöneldi, onu çekerek zeminde gıcırdadı ve oturmadan önce önüme yerleştirdi. Cebinden, kaçırıldığımda benden aldığı eşyalar arasında bulunan bir paket sigara çıkardı. Yaktı.

Zippo akmağımla bir tane yaktım, ucundan üfledim, böylece duman etrafımı sardı ve beni tadına bakmaya özendirdi.

"Terapist olabilirdim," diye düşündü. "İnsanlarla aram hep iyiydi." Başını arkaya eğerek tavana doğru duman halkaları üfledi.

"İnsanları sinir etmek gibi bir huyun var, orası kesin," diye homurdandım, omuzlarım kısıtlamadan dolayı yanıyordu.

Bir kahkaha attı. "Ben beğenilme işinde değilim güzel gözlüm. Ben tüm dünyayı becerme ve ondan alabileceğimi alma işindeyim. O benim sikimi yalamayı seven alingan bir sürtük, şimdi onu orospum yaptım." Küçük benzetmesine sıırttı ve devam etti. "Başka kim alingan bir sürtük biliyor musun?"

Kaslarım gerildi ve tepki vermemeye çalıştım ama bu konuda duygularımı çok kez belli etmiştim. Düğmelerime nasıl basacağını biliyordu.

"Rogue," diye duyurdu sanki bir sürprizmiş gibi. Pantolonunun üzerinden aletini kavradı ve sertçe sıktı. "Onu neredeyse yakalıyordum, güzel gözlüm. Ortaya çıkıp kendini Johnny James için feda etmesine bir Fox kalmıştı. Aptal küçük fahişe."

"Kapa o lanet çeneni," diye hırladım.

Koltuğundan kalktı, benden bir hareket alınca artık kendi halindeydi ve sigarasından bir nefes çekerek ilerledi. "Onu alacağım, Chase. Tek ihtiyacım olan doğru koz ve ben senin tüm zayıflıklarını çözdüm. Sen, Fox, JJ ve o. Orada bir şey var, güzel bir şey ve ben bunu kendi avantajıma çevireceğim."

"Eğer ona dokunursan, seni mahvederim," diye tükürdüm.

"Et parçası gibi asılmış bir adam için büyük laflar," diye güldü. "Sanırım onu ele geçirdiğimde sana izleteceğim. Onu buraya getireceğim, bağlayacağım ve ağlayana kadar becereceğim."

"Seni öldüreceğim," diye bağırdım, kan beynime sıçramıştı. Beni kışkırtmaya çalıştığını biliyordum ama bunu yapacağını da biliyordum. Ve buna dayanamıyordum.

Bana yaklaştı ve sigarasını göğsümde söndürerek acıdan tıslamamı sağladı.

Değersiz, işe yaramaz, hiçbir işe yaramaz.

Babamın sesi kafamın arkasında yankılandı ve gözlerimi kapattım, beni yutan bu kaçınılmaz uçurumdan kurtulmaya çalıştım. Ama derinlere batıyordum, hâlâ elimde kalan bir parça kontrolümü de kaybediyordum. Yine bir canavarın merhametine kalmış bir çocuktum ve kendimi iğrenç derecede zayıf hissediyordum. Ama Bu sefer kurtarmak istediğim ben değildim, Rogue ve kardeşlerimdi. Bu orospu çocuğu tarafından yakalanmıştım ve ne için?

"Bana Fox'un rutinleri olduğunu söyle ve acın dinsin güzel gözlüm," diye söz verdi Shawn, nefesi yanık izi bıraktığı göğsümün üzerinde geziniyordu.

Geçmişimde tutunacak iyi bir anı bulmaya çalıştım ama hepsi dağıldı ve geriye sadece karanlık olanlar kaldı. Ben yatak odamın köşesine büzülmüş, dizlerimi göğsüme çekmişken babamın bana doğru yürüdüğünü gördüm, o ise ellerinin arasında bir kemeri esnetiyordu. Yanımdaki odada annemin çığlıklarını duydum, yataklarının defalarca duvara çarptığını ve annemin nasıl sessizleştiğini duydum. Sanki gitmişti. Ve o nereye gittiye, ben de şimdi oraya gitmek istiyordum. Güneşi, arkadaşlarımı bulmam gerekiyordu ama artık orada değillerdi, sadece Karanlık ve korku ve bu adamın çizmeleri altında ezilebilecek kadar küçük olma hissi.

Babamın sesi bir kez daha kafamı doldurdu, "*Seni ben istemedim, annen de istemedi. Sen bu evin baş belasısın, evlat.*"

Shawn'ın yumrukları yine etime çarpıyordu ama hissettiğim babamın elleriydi. Ve boğazıma sarılmalarını diledim.

beni sonsuza dek yok olabileceğim karanlığın içine yerleştirdi. Ölmüş olsaydım hiçbir şey olmamak çok daha kolay olurdu.

Sonunda dayak durdu ve bedenim binlerce taze çürük gibi hissettiren şeyle uğuldadı. Vücudumda acımayan neredeyse hiçbir yer yoktu ama şu anda en kötü yer zihnimdi. Soğuk bir evde, bira ve duman gibi kokan ve görebildiğim her şeyi tüketecek kadar büyük görünen bir adamın gazabıyla karşı karşıya olan bir çocuktum. Sarı dişlerini bana doğrultmuş, gözleri kin ve nefretle parlıyordu. Aşkın nasıl bir his olduğunu hatırlamaya çalıştım. Tarafsız bir gözle baktığımda, bunun oğullarım ve Rogue'un kumsalda binlerce dikkatsiz hayal kurması olduğunu biliyordum ama şimdi onları kavramakta zorlanıyordum. Onlar beni unutmuştu ve ben de kendime olan bağlılığımı kaybediyordum.

Nefret ediliyorum.

*Ben bir
hiçim.*

*Ben hiç
kimse
değilim.*

"Bitir şunu," diye meydan okudum, zihnim sadece bu umutsuz arzuya takılacak kadar berraklaşmıştı. "Sana asla bir şey söylemeyeceğim, o yüzden beni öldür artık," diye emrettim o küçük çocuğa hiç benzemeyen sert bir ses tonuyla. "Bitir şu işi!"

Sıcak eli etimin üzerinde durdu, bir yaradan diğerine geçerek öfkeyle atan kalbimin üzerinde düzleşti.

"Hayır, güzel gözlüm," dedi alçak bir ses tonuyla. "Bunu yapmayacağım. Henüz değil. Neden biliyor musun?"

Homurdandım ve o da bunu konuşmaya devam etmek için bir işaret olarak aldı.

"Çünkü vücudunun dışını oyabilirim, ama içinde benim hedef." Parmaklarını boynumdan şakağıma doğru gezdirdi. "Ve işte. Sende gördüğüm o çatlaklara gireceğim ve beni asla çıkaramayacaksın. I Acının tadını bilirsin Chase Cohen ve en derin yaralar etindeki yaralar

değildir. Damarlarının arasında sürünen ve

kafatasınıza girip kendilerini sonsuza dek orada işaretliyorlar. Ben senin istilacınım, evinin duvarlarına yerleşen, tırmalayan ve çiğneyen farelerim. ve evinizi ayakta tutan kirişleri kemiriyorum. Ve ben kalmak için buradayım." Dokunuşu beni terk etti ve o uzaklaşıp kapıya yönelirken ve omuzlarım ağrıyıp rahatlamak için yalvarırken beni o kancada bırakırken sağlam gözümü açtım.

Kapıyı tekmeleyerek kapattı ve bodrumdan dışarı çıktı, ayak sesleri üst kata doğru gümbürdüyordu.

Ayağımı hemen önümdeki sandalyeye koymaya çalıştım, ayak parmaklarım sandalyeyi sıyırdı ama bir türlü alamadım.

"Hadi, seni bok parçası," diye tısladım.

Kendimi ona doğru sallamaya çalıştım ama o kadar çok canım yandı ki durmak zorunda kaldım ve başımı eğdim, saçlarım gözlerime düştü ve nefeslerim düzensiz geliyordu.

Kapının sesi duyuldu ve yavaşça açıldığında şaşkınlıkla başımı kaldırdım. Shawn her gittiğinde kapıyı kilitlerdi ama bu sefer hiçbir yere gitmeyeceğimi düşündüğü için bunu yapmayı akıl edemediğini tahmin ettim. Ama ince, gölgeli bir figür içeri süzüldüğünde kalbim yerinden çıkacak gibi oldu ve aklımı tamamen yitirip yitirmediğimi merak ettim. Kapının ardında bu odaya bitişik bir oda varmış gibi görünüyordu ve eski bir sallanan sandalye ile onun ötesinde bir yatak gözüme ilişti. Buradaki tek mahkûm ben değil miydin?

Tavandan sarkan tek ampulün ışığına doğru ilerledi ve kaşlarım beyaz bir bluz ve lacivert bir etekle orada duran buruşuk yaşlı kadına doğru çekildi. Saçları bembeyazdı ve teni de neredeyse onun kadar solgundu ama onu tanıyordum. Gözleri uzun zaman önce kaybettiğim bir arkadaşşıma aitti; yasını tuttuğum, mezarı başında durduğum bir arkadaşşıma.

"Bayan Mabel?" Şok içinde mırıldandım, bu görüntüyü temizlemeye çalışırken çalışan gözümü kırıştırdım. Uzun zaman önce Rosewood Malikânesi'nde yaşarken

Çocuktum. Ben ve diğerleri onun için arazide ufak tefek işler yapardık. O ise mülküne gizlice girip yazlığını kullanmamıza göz yumdu. Rosewood mahzeninin anahtarlarını bize o vermişti. Gençliğimizde bize gerçek nezaket gösteren tek yetişkin oydu.

"Chase Cohen," dedi eski, cılız bir sesle, yaklaşıp koluma dokunmak için uzandığında elleri titriyordu.

"Öldüğünü sanmıştım," diye mırıldandım, acaba bedenim pes etti de ben karşı tarafa mı geçiyorum diye merak ediyordum, çünkü bu bir ciddi bir kafa sikişi.

"Yeğenim herkesi kandırmış," dedi acı acı, sonra sandalyeye doğru ilerledi ve üzerinde durabilmem için onu yaklaştırdı. Bunu yapar yapmaz ellerimi kancadan kaldırdım ve kollarımı indirirken rahat bir nefes aldım, acı tüm gövdemde yayılırken yüzümü buruşturdum.

Mabel söylenmeye başladı, ellerimi çözerken ve ben ayak bileklerimi çözerken kaşlarını çatarak bana baktı. "Şu Shawn denen çocuk kötü bir adam."

Sandalyeden indim ve bir zamanlar benim için çok önemli olan bu küçük kadına baktım. "Buraya nasıl geldiniz? Ve kaç yaşındasın?" Dehşet içinde sordum.

"Yüz altı yaşımdayım," diye açıkladı. "Ölüm benim iyi bir arkadaşım, onunla bir anlaşma yaptık." Göz kırptı, kolumu tuttu ve oturmamı işaret etti. Ona oturmayı teklif etmeliymişim gibi hissediyordum ama bacakları sağlam görünüyordu ve Shawn ayaklarımın tabanını çakmakla yaktığından beri ayakta durmak bana her türlü acıyı çektiriyordu Geçen gün.

"Dışarı çıkabilir miyiz?" Göğsümde bir umut yankısıyla açık kapıya baktım ama o çoktan başını sallamaya başlamıştı.

"Bodrum merdivenlerinin üstündeki kapı her zaman kilitlidir. cıvatalar ve anahtarlar," diye iç geçirdi ve içimdeki o küçük umut ateşi söndü.

hızla tutuştu.

Saçlarımı yüzümden uzaklaştırmak ve berbat durumdaki sağ gözümü incelemek için yaklaştığında acı içinde nefes alarak sandalyeye uzandım.

"Ah şu küçük pislik," dedi yumruğunu sallayarak. "Yapabilseydim ona kendim için ne verirdim."

"Ne kadar sıkık?" Bilmek isteyip istemediğimden ya da bunun önemli olup olmadığından emin olmadan sordum.

"Bu... son derece berbat, canım," dedi ve ben bu çelimsiz yaşlı kadının böyle küfretmesi karşısında eğlenerek bir nefes aldım.

"Burada ne işin var Mabel? Anlamıyorum."

Elimi tuttu, sıkıca sıktı ve bu hareketin verdiği rahatlık o kadar güçlüydü ki ona sarıldım ve bırakmak istemedim. O iyi biriydi.

Geçmişimden bir parça, tam burada önümde duran somut bir şey ve zihnindeki karanlığı geri çekip biraz ışık girmesine yardımcı oldu.

"Kaiser açgözlü elleriyle mirasına konabilmek için sahte ölümümü ayarladı. Sahte bir ölüm belgesi düzenletmek ve boş bir tabut gömdürmek için tehlikeli bir memura para verdi," diye kestirip attı. "O küçük pislik beni buraya, bu deponun bitişiğindeki odalara kilitledi."

"Rosewood Malikanesi'nde miyim?" Nefesim kesildi, kafam bunun ne anlama geldiğini düşünmeye başladı. Kaiser Rosewood ve Shawn Mackenzie müttefik olmalıydı.

"Ama hepsini alamaz, gördün mü?" dedi gözlerinde vahşi bir parıltıyla. "Benim elmaslarımı alamaz."

"Senin... elmasların mı?" Kafam olan bitene yetişmekte zorlanırken sordum. Hâlâ yarı yarıya sayıkladığıma inanıyordum.

"Onlar saklı," dedi sırtarak. "Ve onlara nerede olduklarını asla söylemeyeceğim çünkü bu miras onun için değil. Aslında hiçbiri öyle değil." Bana yaşlı ve alıngan bir kadını hatırlatan çarpık bir gülümseme takındı.

Yıllar önce tanıdığım kadın. Gülümsemesi kayboldu ve

Solmuş eliyle yüzümün iyi tarafını okşadı, bu nazik dokunuşun hissi o anda benim için çok şey ifade ediyordu. "Ama o beni öldüremeyecek kadar korkak, bu yüzden sanırım bir gün sırrımla birlikte öleceğim, çünkü sırrımı onun gibilere asla vermeyeceğim."

"Üzgünüm," diye mırıldandım, sonunda kaderinin bu kadar acımasız olmasına üzülmüştüm. Belki de Sunset Cove daha iyi bir hayat yaşamak isteyen insanlar için lanetlenmişti. Belki de hepimiz bir gün karanlıkta kanlar içinde kalacaktık.

"Buna gerek yok," dedi sertçe, bana bakarken gözleri sulanmıştı. "Zavallı çocuk, ruhunda büyük bir acı var ve içimden bir ses bunun yaralarından kaynaklanmadığını söylüyor."

Rogue'u, onunla geçirdiğim son anları ve dudaklarından dökülen kelimeleri düşündüm. *"Seni her zaman sevdim ve sorun da bu, değil mi?"*

Bu sözler sık sık zihnimde dolaşüyor ve benimle alay ediyordu. Çözemediğim bir bilmeceydi, çünkü beni sevemezdi, bu mümkün değildi, o zaman neden söylemişti?

"O arkadaşlarınla hâlâ görüşüyor musun?" diye sordu umutla. "Fox, Johnny James, tatlı kız Rogue ve Maverick?"

"Evet," dedim ağır ağır. "Sayılır."

Kaşlarını çattı. "Ne oldu?"

"Çok fazla, Bayan Mabel," diye iç geçirdim. "Onlar artık benim arkadaşım değiller."

İnce beyaz kaşları birbirine yaklaştı. "Bu doğru olamaz. Hepiniz birbirinize bağlıydınız."

"Her şeyi mahvettim," diye mırıldandım. "Ve bunun bedeli de bu." Yaralarımı işaret ettim. "Hepsini hak ediyorum."

"Tanrım," diye küfretti. "Böyle konuşma. Kimse bunu hak etmiyor."

"Ben hak ediyorum," dedim ciddiyetle, bu sözleri iliklerime kadar hissederek.

"Yaşlı olabilirim ama hala iyi kulaklarım var ve uzun zamandır iyi bir hikayenin eşlik etmesini özlüyorlar. Bana seninkini anlatır mısın, Chase? Yaşlı bir kadına burada, kasvetin içinde düşünecek bir şeyler ver."

Bir iniltiyle sandalyeden kaydım, serin betonun üzerine yan yattım ve tenimdeki ateşin bir kısmını yatıştırmasına izin verdim.

"Sadece oturursan," diye ısrar ettim ve titreyerek koltuğa doğru ilerledi. "Ne kadar iyi bir çocuk," dedi ve duygularım içimi tırmaladı.

Göğüs.

"Ben iyi bir çocuk değilim," dedim ona, tam olarak nedenini anlatmaya hazırlanırken. Rogue'un şehir dışına çıkmaya zorlandığı andan, onu o kasaya ittiğim ve hayatımın en acı tatlı öpücüğünü çaldığım ana kadar her şeyi. "Ben bu hikâyedeki Şeytan'ım. Sonuna kadar benden hoşlanmayacaksın."

Karavanımdaki yatağında uzanmış, pencereyi sonuna kadar açmışım, deniz meltemi içeri esiyor ve bana huzur veriyordu. İt bir Boneo kemiriyordu.

Yatağın ayak ucunda bir şey vardı ve ben kederimin içinde boğulmamaya çalışıyordum.

Beni en çok böyle yalnızken vurdu - dışarıda on silahlı adamın dolaşması yalnızlıktan sayılırsa tabii - ama sessizlikte acım beni buldu.

Bunu her zaman hissetmediğimden değildi. Daha çok, son on yıldır cesur bir yüz takınmayı bir sanat haline getirmiştım, bu yüzden neredeyse gerçek hissedene kadar nasıl numara yapacağımı biliyordum.

Ama böyle sessizlik içinde oturduğumda, bu beni daha derinden yaraladı, kalbime daha da keskin bir şekilde kazındı ve bana en kötü acı türlerini hissettirdi.

"Koş," diye ısrar etti Chase, elimi tuttu ve İngilizce öğretmenimizin sınıfından koridora doğru hızla ilerlerken neredeyse beni ayağımdan çekiyordu.

Fünye sonuna kadar yandığında ve havai fişek dizisi birbiri ardına patlarken yüksek sesle vurmaya başladığında omzumun üzerinden geriye bir bakış attım, ses boş salonda silah sesleri gibi görünüyordu.

Chase beni köşeden çekerken Bay Parker çığlık attı ve dudaklarımdan bir kahkaha koptu.

Okul boyunca koşmaya devam ettik, ta ki ön taraftaki asfaltta yarışıp caddeden aşağı inene kadar.

Bir marketin arka tarafındaki ara sokağa daldım ve Chase'i peşimden öyle bir çektim ki, ayaklarının üzerine düştü ve bana çarptı.

Orada sıralanmış devasa çöp konteynırlarına doğru yuvarlandım ve o da bana çarptı, cüssesinin altında ezilirken küfredip özür diledi.

"Üzgünüm ufaklık," diye yarı gülererek beni tekrar ayağa kaldırdı ve Birden birbirimize çok yakın durduk, göğsüm onunkine değdi ve kahkahalarımız dağılırken saçlarım gözlerime düştü.

Chase saçlarımı kenara itmek için uzandığında sustum, bakışlarım bir anlığına onun ağzına kayarken ona göz kırptım ve parmak uçlarımdan üzerine çıkıp dudaklarımız arasındaki mesafeyi kapatmak için duyduğum delice arzu düşüncelerimi tüketti.

"Rogue," diye mırıldandı, bana söyleyecekleri boğazına takılırken eli yanağımda duruyordu.

"Evet, Ace?" Nefes aldım, bana söyleyeceklerini duymak istiyordum. Bir sebepten dolayı umutsuzca. Kalbim hızla çarpıyor ve bana dokunduğu yerde tenim karıncalanıyordu ama ikimiz de buradan nereye gitmemiz gerektiğini bilmiyor gibiydik.

"I-"

"İşte buradasınız pislikler," diye seslendi Fox ve Chase benden ürkerek uzaklaştı

Yanmış gibiydi. "Arabasına yumurta atmayı bitirdik, havai fişekleri siz mi attınız?"

"Evet, dostum," diye onayladı Chase, geri çekilip elini ovuşturarak Fox'a doğru ilerlerken ve bakışlarımdan kaçınırken koyu renk buklelerinin arasından. "Çılgılıydın."

Zihnim o günü tekrar tekrar gözden geçirdi, istediğim şeyin cevabı bana o zamanlar çok belirsiz görünürken şimdi çok açıktı. Büyüyüp bir kadına dönüşen, en iyi arkadaşlarına aşık olan ve dinamiklerimizdeki bu değişime nasıl uyum sağlayacağından emin olmayan bir çocuktum. Hiçbir şeyin değişmesini istemediğim için hormonlarımı kontrol edemiyor ve inkâr ediyordum ama şimdi keşke o lanet öpücüğü alsaydım diyorum. Keşke onu daha sık gülümserken görseydim. Keşke onu ev hayatının cehenneminden kurtaran kişi ben olabilseydim.

Artık asla gerçekleşemeyecek o kadar çok şey diledim ki...

"Sinekkuşu?" Fox'un sesi irkilmeme neden oldu ve yanaklarımı kaplayan gözyaşlarımı görmezden gelerek sertçe doğruldum çünkü artık ondan saklamak için çok geçti. Zaten saklamak da istemiyordum. Chase'in o feribotta bana ihanet etmesinden dolayı hâlâ çelişkili hissetse bile benim kederim onun kederiydi. Ama yapmadım. Çünkü düşündükçe daha iyi anlıyordum. Chase'in hayatında iyi olan çok az şey vardı. Fox ve JJ onun için sahiplenebileceği tek sabit şeylerdi ve benim bunu mahvedeceğimden korkuyordu. Ve hayatının çok büyük bir bölümünde, çok sık korkmuştu.

"Ben de onu özlüyorum," dedi Fox usulca, içinde bulunduğum duruma bakarak.

Başımı salladım, yanımdaki yatağı okşadım ve ona yer açmak için yer değiştirdim. Karavanın kapısı Mutt için açık duruyordu, bu yüzden içeri girmesi şaşırtıcı değildi.

"Bir şeye mi ihtiyacın vardı, yoksa..." düşüncelerim ikimizin de yeniden kaybettiği çocuğun etrafında dönerken sorum yarım kaldı.

"Evet, aslında. Üzgünüm ama kartel toplantıya çağırdı ve Luther benimle gelmen için ısrar ediyor. Nedenini Tanrı bilir ama çok kararlıydı. İşte buradayım."

"Şimdi mi?" Ben sordum, o da başıyla onayladı.

"Ona siktir olup gitmesini söylememi mi istersin yoksa-"

"Hayır. Sorun değil. Ne yaparsam yapayım canım daha az yanmıyor, bu yüzden çete saçmalıklarına katılıyor da olabilirim." Ayağa kalktım ve dolabıma yöneldim, bu sabah sahilde giydiğim kıyafetleri yeni bir bluz ve şort kombinasyonu ile değiştirmeyi seçtim, durulanmak için duşa girdim giymeden önce.

Fox dışarı çıktığımda beni bekliyordu ve elini uzattım, şaşkınlıkla dokunmuş parmaklarımıza baktığında içim suçlulukla burkuldu.

"Sen hâlâ benim oğlumsun Fox," dedim ona. "Senin kızın olmasam bile." "Sen yürüyen, konuşan bir akıl hastası, bunu biliyor musun?" diye alay etti. "Beni başka türlü istemezdin."

Karavanımı etrafındakilerden ayıran küçük geçitten bir kez daha zorla indirdiği kamyonetine bindik ve bizi doğrudan gizemli kartel bağlantısının bu toplantı için geleceği Oasis'e götürdü.

Luther'in beni neden burada istediğini bilmiyordum, ama gelmiştim - kabul, muhtemelen az giyinmiştim, ama süslü görünmemi isteseydi bana bir kıyafet kuralı vermeliydi ve Fox sörf şortu ve siyah tişörtüyle her zamankinden farklı giyinmiş gibi görünmüyordu.

Fox bana alçak ve ciddi bir sesle, "Bu insanlarla çene çalma," dedi. "Burada şaka yapmıyorum, Rogue. Mümkün olduğunca az konuşmak en iyisi ve inan bana ben de aynısını yapacağım. Onlarla biraz iş yapıyoruz,

Onlara uyuşturucuları için ülkeye giriş izni veriyoruz ve onları mutlu ediyoruz. Onlarla bundan daha derine inmek istemiyoruz. Ve kesinlikle onları kızdırmak istemiyoruz."

"Ben aptal değilim Fox," diye cevap verdim Oasis Kulüp Binası'na çıkan merdivenlerden yukarı çıkarken. Bakışlarım yeni onarılmış Pencereler ve tahtadaki çeşitli kurşun deliklerinin üzerine yapılan yama işleri. Yeni bir boyaya kavuştuğunda o gece tamamen unutulmuş olacaktı.

"Biliyorum bebeğim, ama endişelenmeden edemiyorum. Eğer seçme şansım olsaydı, seni bu insanların yakınında istemezdim. Ben de onlarla uğraşmamayı tercih ederim. Ama kartel kasabamıza girmek istiyor ve biz istesek bile onlara karşı durabileceğimizi düşünecek kadar aptal değiliz. Ve ödedikleri parayla Luther bunu yapmak istemedi."

Başımı salladım, birbirimize yakın yürürken omzum pazusuna çarptı ve aklım yıllar önce hepimizi yok etmeye çok yaklaşan o geceye gitti.

"Kahretsin," diye soluk soluğa bağırdı Chase ve hepimiz kahkahalarımız ve kutlamalarımız arasında onun sesindeki ciddi tona baktık. "Az önce kimin

tekne bu." Yüzü solgundu ve şampanya şişesini tuttuğu eli biraz titriyordu.

"Ne oldu, Ace?" Kaşlarımı çatarak ona yaklaştım ve sordum. Hiçbir şeyden ya da hiç kimseden korkmuyorduk, bu yüzden neden kim olduğunu anlayamıyordum.

bazı zengin pislikler onu öyle gösteriyordu.

Bulduğu şeye bakarken Fox arkamdan yaklaştı ve korku damarlarımda zehir gibi dolaşırken göğsümü soğuk, batan bir his doldurdu.

"Onu yerine koy," diye nefes aldım, ölümün parmaklarının her geçen saniye bana daha da yaklaştığını hissediyordum.

JJ de onu görününce " leceğiz," diye soluk soluğa kaldı ve Chase hızla Bıraktım ama burayı ne hale getirdiğimize bakınca bunun yeterli olmayacağını anladım.

"Lanet olsun," dedi Rick, elimi tutup beni geriye doğru sürüklerken, sanki benim kadar iyi bildiği halde beni bundan koruyabileceğini düşünüyordu Bu bizim  l m m zd . Onlardan kağmamızın hiçbir yolu yoktu.

"Babama bilmediğimizi söyleriz," diye düşündü Fox. "O bunu düzeltebilir. Bilmiyorduk. Nasıl bilebilirdik ki?"

Anıları göz kırparak uzaklaştırdım, şu anda kendimi onlara kaptırmanın beni burada daha da batıracağını biliyordum. Ama aptal değildim. Kartelin ne kadar tehlikeli olduğunu biliyordum ve onlarla herhangi bir şekilde, biğimde ya da formda bir araya gelmeyi kesinlikle istemiyordum. Hatta, umarım onlar da

Beni burada fark ettiler        onların radarından mümkün olduğunca uzak kalmak istedim.

K l p binası oldukça sessizdi ama Luther bar n üstündeki balkonda ayakta durmuş bizi bekliyordu, tüm o mürekkep ve kaslarıyla dövmeli bir yarı tanrı gibi görünüyordu.

Pencere. Çenesini bir komutla salladı ve Fox beni merdivenlerden yukarı, kendisine doğru götürürken elimi tuttu.

 t önümüzden koşarak Luther'in kollarına atladı, yüzünü yaladı ve kuyruğunu deli gibi salladı.

"O köpeğin babam  bana tercih ettiğine inanamıyorum," diye homurdandı Fox. "Luther ona bağırmıyor ki," dedim.

"Bu haftalar önce bir kez oldu ve oldukça gergin bir durumdaydı," diye homurdandı Fox. "Ayrıca onun için gurme köpek mamasına ve o süslü yatağa k    k bir servet harcadım ve onu kendi yatağımda gezdirmeyi teklif ettim.

Her sabah benimle koşuyor, ama şimdi sadece saksı avuçlarıma işiyor ve burun kıvırıyor."

"İt zoru sevmez," diye takıldım. "Ve o da satın alınmayacak. Onunla aramızdaki bağ, kendi midem de bomboş olmasına rağmen açlıktan kıvranan midesine birkaç patates kızartması atarak onu kesin bir sondan kurtardığımda kuruldu. Ölüm kalım bağı gibi bir bağ yoktur. Sen sadece onu satın almaya çalışan, sonra da havaya girdiğinde ona bağırarak bir adamsın."

"Lanet olası bir kez," diye tekrar homurdandı Fox ve ben güldüm.

"Bunu telafi etmek için destansı bir şey yapman gerekecek."

Merdivenlerin başına geldiğimizde Fox sinirli bir şekilde ofladı ve Luther'ini yere bıraktı. Küçük köpeğim hemen dönüp Luther'in şehirdeyken kaldığı süite koştu, kapıyı açıp Luther'in yatağına sıçrayarak uyukladı ve görünüşe göre Harlequin Ekibi'nin lideri bu durumdan hiç hoşlanmamış olacak ki sevgiyle gülümsedi.

"Bu kadar solgun görünmene gerek yok, vahşi kedi," diye alay etti Luther vardığımızda ve ben de ona gülümsemeye zorladım. Elbette burada endişelenmemi gerektirecek bir şey olduğunu düşünmüyordu ama on bir yıl önce ne yaptığımız hakkında da hiçbir fikri yoktu. Bununla birlikte kartelin de haberi yoktu, yoksa hepimiz çoktan ölmüş olurduk.

"Tehlikeli bir istiridye yedim," dedim.

"Senin vejetaryen olduğunu sanıyordum?" Luther sordu ve bana bu kadar dikkat etmesine şaşırdım, ama gerçekten şaşırmamalıyım. Bu adam her şeyi izliyor, her şeyi biliyordu - bu yüzden kraldı.

"Şey, baktım ve iğrenç kokuyordu, yani aynı fark," diye açıkladım ve o da kabul etmiş gibi başını salladı.

"Rogue ile yalnız konuşmam gerek. Misafirlerimiz birazdan burada olacak Fox. Karteli aÇağıda bekle ve geldiklerinde onları ofisime getir," diye emretti Luther.

Fox'un bundan hoşlanmadığını söyleyebilirdim ama omuz silktim ve parmak uçlarımla yanağına bir öpücük kondurdum. Şaşkınlıkla bana doğru döndü, ben de onun yerine ağzının köşesini yakaladım ve bir nefes çektim, dudaklarım karıncalanmıştı.

temas.

"Git," diye ısrar ettim. "Baban beni ofisinde öldürmeyecek. Kimse çalışma alanında böyle bir temizlikle uğraşmak istemez."

Luther sırtıttı ve Fox homurdandı, karteli beklemek için aşağı koşmadan önce babasına uyarı niteliğinde bir bakış attı.

Luther'i kısa bir koridor boyunca takip ederek, Mürettebat'tan iki kişinin dışında nöbet tuttuğu, tamamen silahlı ve tehditkâr görünen bir kapıya ulaştım. *Bir kalem tıraşla yüzlerine sahte bıyıklar çizmek ve içlerinden birine bir de monokl vermek için neler vermezdim. Tek gözlüklü hayata uygun gibi görünüyor.*

Kapı arkamdan kapandı ve ben de etrafımdaki süslü ofise baktım. Her yer aydınlık ve havadardı; büyük, dalgaların karaya attığı odun masanın hakim olduğu alanın her iki duvarında da soluk ahşap kitap rafları vardı ve kayalıklara bakan uzun bir pencere bolca ışık alıyordu.

Luther üzgün bir Çekilde bu manzarayı kapattı ve bir perde indirerek üstteki ıGığı yakıp masanın arkasına geçti.

"Kartel, FBI ya da aynı derecede rahatsız edici biri izliyor olabilir diye açık pencerelerin yakınında konuşmamızdan hoşlanmıyor," diye açıkladı ve ben de başımı salladım.

Ciddi kolluk kuvvetleri benim suç dünyamdan hep çok uzakta görünmüştür.

bir şekilde yaşam tarzı. Teknik olarak hayatta kalmak için yaptığım şeylerin yasal olmadığını biliyordum ama benim gerçekliğimde polisler bu tür şeyleri umursamıyordu. Sanırım kartel gibi milyonlarca dolarlık bir uyuşturucu çetesi yönetiyorsanız, uğraşmanız gereken daha büyük balıklar vardı.

"Sadece Maverick'in durumuyla ilgili bir güncelleme bekliyordum," diye açıkladı Luther, kitap raflarına yönelip kitaplara bakmaya başladığımda.

Kitaplar dışında rastgele şeyler de vardı. Biblolar ve denizcilikle ilgili aksesuarlar vardı, eski bir pusula bir an için gözüme çarptı, sonra yoluma devam ettim.

"Benimle vakit geçirmeye açık," diye çekindim. "Gerçi Fox'un beni gözünün önünden ayırmayacak kadar korumacı olması nedeniyle bu biraz zor oldu ama şimdi biraz geri çekildi ve Rick'i tekrar görmeyi başardım."

"Ve? Ailesiyle biraz zaman geçirme fikrine yaklaşıyor mu?"

"Err." İçinde turuncu kristaller olan tuhaf görünümlü bir kaya parçasını elime alıp evirdim çevirdim. "Hâlâ oldukça dirençli."

Luther sinirli sinirli ofladı. "Eğer bu karmaşayı düzeltme yeteneğine sahip değilsen, belki de anlaşmamızı yeniden düşünmeliyim."

Taşı omurgamı diken diken eden bir gerginlikle yere bıraktım, sonra yüzümü ona döndüm ve bakışlarını tutarken çenemi kaldırdım. "Hiç ilerleme kaydetmediğimi söylemedim. Geçen gün JJ'in Ölü Adam Adası'na gelip onu ziyaret etmesine izin verdi."

"Gerçekten mi?" Luther canlanarak sordu. "Peki o ve Johnny James ne yapıyorlardı?"

"Hâlâ oldukça gergindi," diye itiraf ettim. "Ama onları benimle ortak bir zemin bulmaya ikna etmeyi başardım, bu yüzden buna ilerleme diyebilirim."

"Yani senin için bir araya mı geliyorlar?" Luther, küçük planı çok zekice iğliyormuş gibi kendini beğenmiş bir ifadeyle sordu.

"Evet. Kesinlikle bir araya geldiler," diye kabul ettim. Bunu gerçek anlamda söylediğimi ya da hala oldukça düşmanca davrandıklarını belirtmem gerek yoktu.

Birbirlerine karşı tüm o sevişmelerin dışında, çünkü bu çok alakalı görünmüyordu.

"Mükemmel. Yakında senden bir güncelleme daha bekliyorum. Onlarla yaptıklarını yapmaya devam ettiğinden emin ol ve umarım Fox'un da katılmasını sağlayabilirsin."

yakında."

"Bu rüya gibi olurdu," diye cevap verdim, dudağımı ısırıp tekrar başka tarafa bakarak çünkü evet, bu çok ateşli olurdu. Ama aynı zamanda, üzücü bir şekilde, Fox'un buna hazır olduğunu göremiyordum.

Kapı alçak sesle çalındı ve Luther beni yanına çağırdı, ben de masanın etrafından dolaşarak solunda durdum ve sonra rahat ya da korkutucu görünmesi gerekiyordu.

Ben ne olduğunu anlayamadan kapı açıldı ve Fox, hemen arkasında odadaki tüm dikkatleri üzerine çeken bir kadınla içeri girdi.

Uzun boyluydu ve o kadar güzel giyinmişti ki kendimi buraya gelirken bir çöp torbasının içinden yuvarlanmış bir böcek gibi hissettim. Krem rengi elbisesi sofistike ve boktandı, kıvrımlarını sarıyor ve boynunda ve dizinde duruyordu, böylece aynı anda hem örtülü hem de seksiydi. Benim tarzımda seksi

ete doğru, kığım şort tarzında dışarı sarkıyordu ama bu kadın dokunulmaz görünüyordu. Koyu renk saçları şıktı ve boynunun dibinde süslü bir düğümle toplanmıştı ve makyajında da o çıplak yüz mükemmelliği vardı. Aslında benim yüzüm bugün çıplaktı ama onunki daha çıplak görünüyordu. En çıplak. Ve yine de kusursuzdu. Bu kadar çıplak görünmesi için çok fazla makyaj yapılmıştı. Çok, çok. Oldukça etkilenmişim. O kadar etkilenmişim ki dışarıdan bakıyordum ve onun da dikkatinin benim üzerimde olduğunu fark ettim.

"Yani doğru mu?" diye sordu, kelimeleri seksi bir Meksika aksanıyla akıyordu. Tanrım, hayatımda gördüğüm en sikilebilir ama bir o kadar da dokunulmaz kadındı. Bir karadul örümceği gibiydi. Biri ona sikini sokacak kadar yaklaştırmaya cüret ederse, onları bir güzel kullanacağından ve işi bittiğinde beyinleriyle ziyafet çekeceğinden emindim. Ve bunun her saniyesine bayılırlardı.

Luther onu, "Seni görmek her zamanki gibi bir zevk Carmen," diye selamladı, Carmen onun karÇısındaki sandalyeye uzanırken, o da kendi sandalyesine uzandı. Arkasında ağır silahlı iki serseri vardı ama onun arkasında pozisyon alırken onlara aldırış etmedim - bu odadaki tehlike onlar değildi. Tehlike sadece ondaydı. "Ve evet, sonunda tavsiyene uydum ve ekibime bir kadın kattım."

"Konuşuyor mu?" Carmen karanlık gözlerini bana dikerek sordu.

"Öyle. Ve numaralar yapıyor," diye cevap verdim. "Yarım şişe rom içtikten sonra bile ellerimin üzerinde yürüyebiliyorum."

Fox bana çenemi kapatmam için yalvaran bir bakış attı ama Carmen'in parti numaramla ilgileneceğinden oldukça emindim. Kanıtlamamı isterse bunu gerçekten yapabileceğimden de neredeyse emindim.

"Öyle mi?" Carmen kaşlarını kaldırarak sordu ama ne yazık ki bir gösteri peşinde olmadığı hissine kapıldım.

"Rogue, Shawn Mackenzie avımızın ayrılmaz bir parçası," diye araya girdi Luther. "Onun alışkanlıkları ve rutinleri hakkında içeriden bilgiye sahip ve

Onu yakaladığımızda kafasını gövdesinden ayırma zevkini vaat etti."

"Kafa koparmaya düşkün müsün?" diye sordu bana sohbet edercesine.

"Sanırım Shawn üzerinde biraz pratik yapacağım," diye kabul ettim.

"Demir testeresi kullanmayı düşünüyorum."

"Daha az emek için bir balta öneririm. Ama tabii ki acısını arttırmayı hedefliyorsanız demir testeresi daha uzun sürer. Bununla birlikte, öldüğünde işini bitirmek için her zaman baltaya geri dönebilirsiniz."

"Öğrendiğim iyi oldu," dedim neşeyle, ama zihnimde canlandırıdığım görüntü cidden iğrençti.

"Peki Shawn Mackenzie hakkında bu kadar mahrem bilgiyi nereden edindin?" Carmen bana sordu, konuyu kestirip attı ve beni boğazımdaki yumruyu yuttum. Ama Luther beni cesaretlendirmek için başını salladı ve ben de gerekirse pencereden atlayıp tepelere doğru koşabileceğimden emindim.

"Eskiden onun kız arkadaşıydım. Kafamı karıştıran ve beni öldürmeye çalışan zalim, çıkarıcı bir orospu çocuğuydu. Onun sayesinde patates çuvalına sarılmış sığ bir mezarda uyandım. Ama onun baştan savma cinayeti

Taktikler gerçekten de bana bir çıkış yolu sağladı ve şimdi ben de ona aynıyla karşılık vereceğim."

Carmen uzun bir süre beni değerlendirdikten sonra başını salladı, dudakları köşeden yukarı kıvrıldı. "Bir adamın mahvetmeye çalıştığı bir kadın tarafından yok edildiğini görmenin şiirsel bir adaleti var," dedi. "Senin hakkında duymak için sabırsızlanıyorum çok yakında başarıya ulaşacak."

Bu *çok geçmeden* her türlü 'yoksa buraya geri döner ve seni kendim öldürürüm' imasını içeriyordu ama Carmen ve Luther yeni uyuşturucu sevkiyatları, para ve her türlü sıkıcı şeyi tartışmaya devam ederken Fox'a söz verdiğim gibi çenemi kapalı tutarak başımı salladım.

Chase'i düşünürken zihnimin bulanıklaşmasına izin verdim. Bugünlerde hep Chase'i düşünüyordum. Ve her zaman onun için üzülüyordum. Ona, onunla hiç tanışmamış olmayı dilediğimi söyledim ama bu doğru değildi. Bana yaşattığı onca acıya ve onun için hissettiğim incinmeye rağmen, içimde büyük bir sevgi de vardı.

Çok fazla sevgi. Artık burada olmamasına ve aramızdaki korkunç yanlışları asla düzeltemeyecek olmama rağmen o hâlâ benim oğlumdu.

Carmen ayağa kalktı ve kapıya doğru ilerlemeye başladı, ben de iç karartıcı düşüncelerimden sıyrıldım, yanağımdaki bir damla yaşı silkeledim ve Luther'e adamlarıyla birlikte kendilerini dışarı atarlar.

Kapı arkalarından kapandı ve oda sonunda tekrar oksijenle dolmuş gibi hissetti.

Ben de Luther Harlequin'in korkutucu olduğunu düşünürdüm. O kaltak onu lanet bir kedi yavrusu gibi gösterdi. Yine de ona aşkıttım, peki bu benim hakkımda ne söylüyordu?

"İyi gitti," dedi Luther kararlılıkla. "Ama yeni sevkiyatın sorunsuz bir Gekilde gelmesini istiyorsam, özellikle de Shawn hâlâ Gehirde dolaGırken, halletmem gereken bir sürü organizasyon var. O orospu çocuğunu ne kadar çabuk öldürürsek o kadar iyi."

"Anlaştık," diye homurdandı Fox.

Luther kaşlarını çatarak bana baktı. "Carmen senden hoşlandı. Bu da demek oluyor ki artık onun beyninde potansiyel bir tehdit olarak dosyalanıyorsunuz. O en çok

Doğu yakasının en tehlikeli kadınıdır ve ona karşı gelerseniz sırtınıza bir bıçak saplar ve omuriliğinizi oyar."

"Tam bana göre bir kız," dedim başımı sallayarak.

Luther sert bir ses tonuyla, "Hayır," dedi. "O bir kurtboğan. Bakması çok güzel ve ölümcül derecede zehirli."

"Onu bana daha çok satıyorsun dostum," dedim omuz silkerek ve o da hayal kırıklığıyla başını salladı.

"Bu kadın, kadınların neden erkeklerden çok daha ölümcül bir cins olduğunu bildiğimin en iyi örneği. Kartelinin her üyesi, kendi boğazları da dahil olmak üzere, onun işaret ettiği her boğazı keserdi."

"Bana cinsel yönelimimi sorgulatmaya mı çalışıyorsun Luther? Mafya babamın yapması garip bir şey gibi görünüyor."

"Kes şunu," dedi Fox sinirlenerek, sanki beni bir kadınla hayal etmek bile onun sahiplenici küçük kötü beyninin kaldıramayacağı kadar fazlaymış gibi.

"Carmen'in neden evlilik için uygun olduğunu sıralayan oydu, belki de aşık olan Luther'dir," diye ona çıkıştım ve Luther sadece

Böyle bir şey düşünülemezdi. Bu beni onun seks hayatı hakkında meraklandırdı - böyle bir şeyi hayal etmek istediğimden değil, çünkü o Fox'un babasıydı ve bu da onu benim için bir kaya kadar seksi yapıyordu, ama sanki

bekâr mıydı? Yoksa kadınları becermekten nefret ediyor ve işi bittiğinde onları büyük beyaz bir köpekbaliğine mı atıyordu?

"*Her neyse.*" Luther bana sert bir bakış attı ve dudaklarını çıtlatmamı söyledi.

Fox'a bakmadan önce. "Bu gece Rosewood Malikânesi'nde bir poker gecesine davet edildim." Cebinden telefonunu çıkardı ve bir mesaj yazmaya başladı. "Ama buna odaklanmam gerekiyor, bu yüzden Kaiser'e benim yerime senin gideceğini söylüyorum. Rogue'u da getir. İkinizin biraz eğlenmeye ihtiyacı var ve oradayken Kaiser hakkında bilgi toplamamı istiyorum. Bölgemizde büyük bir oyuncu olmaya başladı ve hoşgörümüzün sınırlarını aşmadığından emin olmak istiyorum. Bana da bir borcu var, bu yüzden borcunu ödemesi için ona baskı yapın çünkü sabırsızlanmaya başlıyorum."

"Anladım," diye ekledi Fox ve ben de bir grup zengin pisliği pokerde alt etme fikrine sııttım. Benim oyunum kraldı. Kartlar ne tarafa düşerse düşsün sııttır ve gülerek yoluma devam ederdim ve kimse elimin neye benzediğini anlayamazdı.

"Bunun için süslü püslü giyinmelisin. Günün geri kalanında gidip giyecek bir şeyler alabilir ve çocuklarınızla birlikte ne yapmaktan hoşlanıyorsanız onu yapabilirsiniz," dedi Luther şefkatli bir baba gibi. Adam çoklu kişiliğiyle beni şaşkına çevirdi.

"Subway," dedim hemen ve Fox inledi. "Şimdiden acıkmış olamazsın."

"Err, evet yapabilirim, Fox. Aslında her zaman açım. Ve şu anda Subway istiyorum. Bu yüzden beni beslemeni öneririm."

Fox gözlerini devirdi ve bana elini uzattı, ben de sırtarak kabul ettim ve beni dışarı çıkarmasına izin verdim.

"Hadi it!" Biz giderken bağırdım ve küçük köpeğim coşkulu bir havlamayla peşimizden koştu. "Foot longs Fox'ta."

"Annen seninle tanışacağı için çok heyecanlanacak," diye mırıldandı Mia. Adamlarımdan biri bizi Rosewood Malikânesi'ne götürürken koluma girdi. Arabanın arkasında oturuyorduk, pazularım kollarımdaki mürekkebi ortaya çıkarmak için kolları yukarı katlanmış bembeyaz bir gömleğe baskı yapıyordu. Bu gece çaba göstermem gerekebilirdi ama beni asla bir balo için süslenmiş olarak göremezdiniz.

Kaiser kanlı bir şekilde gelmediğim için şanslıydı.

"Sabırsızlanıyorum," dedim, ses tonum hafif ve prova edilmişti. Var olmayan bu yanımlı her zaman yutardı. Onu isteyen, ona aşık olan bir yanımlı. Gerçekten gülünçtü. Ve belki de bu kadar gıcık olmasaydı kalbini sikkemek umurumda olurdu. Hayır, muhtemelen yapmazdım.

"Sana bunu aldım." Kaba mavi bir taşı avucuma bıraktı ve ben de başparmağımla yuvarlayarak anlamsız şeye baktım. "Bu bir dilek taşı." Daha yakına eğildi, koyu yeşil elbisesinin eteğindeki yüksek yırtmaç açılarak kulağıma nefes nefese konuştu. "Ne dilediğimi bilmek ister misin Rick?"

Umarım benim olmadığım bir yere bir ay sürecektir bir seyahat içindir.

"Anlat bana," diye ısrar ettim, elimi çıplak dizine koydum ve cesaretlendirmek için sıktım.

Eskiden bunu yaparken kendimi uyuşmuş hissedirdim, şimdi ise içimden bağırsaklarımı kusmak geliyordu. Neden olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu, tabii Rogue'un hayatıma geri dönmüştü ve onun amcılığı sikimin krallığına bağlılık. Ve sadece amını düşünmedim, onu düşündüm. Bana nasıl baskı yaptığını, keskin dilini Hapishane onu kötü ve kara kalpli bir şeye dönüştürmeden çok önce olduğum çocuğu hatırlayabilmem beni yıllardır gülmediğim kadar güldürdü. Saçımın nasıl görüldüğünü önemsememi sağladı. Ve bu, geri almayı planlamadığım uzun zamandır kayıp bir anıydı.

Bir kız nasıl olur da kalbimi bir kar tanesi kadar sağlam hissettirecek güce sahip olabilirdi? Tüm bu dikkat dağınıklığı iyi değildi. Çok fazla şey yapmıştım.

Onun yüzünden Harlequin'lere zaten izin veriyordum ve taşaklarımı bir mendeneye hapsetmesine izin vermemeli ve her zaman planladığım gibi kanlarının peşinden gitmeliydim. Onu JJ ile paylaşırken yaşadığım sikiş festivalini düşünmeme bile izin veremezdim. Çünkü sonra bunun ne anlama geldiğini ve JJ'in bazen etrafımda olmasından neden hoşlandığımı düşündüm ve sonra geçmiş ve küçük grubumuzu düşünmeye başladım. Ve özellikle son zamanlarda bunu düşünmek hiç hoşuma gitmiyordu. Çünkü o zaman artık etrafta olmayan çocuğu düşündüm.

Shawn sayesinde eski ailemiz bir kişi eksilmişti. Yine de bu konuda mutlu hissetmiyordum. Hayır, Chase için içimde çok daha kötü bir şeyin mayalandığını hissediyordum.

Ruhumun derinliklerinde bir yerde, onun ölümünün intikamını almak istiyordum. Geçtiğimiz haftaları boş ve kayıp geçirmiştim.

Çok öfkeliydim ve içimdeki acıyı onun üzerinden atamıyordum. Aptalcaydı, çocukçaydı, bir zamanlar ona duyduğum eski, unutulmuş bir

bağla bağlantılıydı. Ama benden en ufak bir yası hak etmiyordu, bu yüzden bunu kabul etmedim.

Bu istenmeyen duyguları, onları hiç incelemediğim bir yerde çürümeye bıraktım. Onlar benim değildi. Artık var olmayan bir çocuğa aittiler. Böylece onunla birlikte ölebilirler ve sonunda acı sona ererdi.

Mia'nın eli aletimin üzerine kaymış, onu okşayarak biraz canlanmasını sağlamaya çalışıyordu ama artık Rogue'un ordusundaydı, onun için savaşmaya ve onun tepesinde ölmeye hazırdı. Mia'nın değil.

Elini nazikçe ittim, sonra eğildim ve yanağından öptüm. "Üzgünüm bebeğim, son bir tedavi sürecinden geçiyorum. Aşağıda her şeyi hissizleştiriyor."

"Ah canım," dedi kaşlarını çatarak. "Hiçbir şey hissedemiyor musun?"

"Hiçbir şey," dedim üzgün bir bakışla. *Yine de Rogue'un amını gayet iyi hissediyor.*

Garip.

"Daha ne kadar sürecek?" diye sordu ve ben arkamı döndüm.

"Bu konuda konuşmak istemiyorum Mia," diye mırıldandım utanıyormuşum gibi ve o da kolumu okşadı.

"Odana daha fazla şifa kristali ekleyeceğim," dedi. "Seninle tekrar yatmaya başlayabilmem için çarşaf lar sterilize edildi mi?"

"Hayır ve çok fazla... dökülme oldu," dedim, oracıkta bir şeyler uydurarak ve nefesi kesildi.

"Dökülmek mi?" diye dehşet içinde nefes aldı. "Yılan derisi gibi mi?"

Boğazıma bir kahkaha düğümlendi ve yüzümü sert bir kaş çatmaya zorlayarak kahkahamı yuttum. "Bu konuda konuşmak istemediğimi söyledim."

"Üzgünüm bebeğim," dedi usulca, kolumu okşayarak. "Kuzenim kiropraktördür, belki tavsiye için onu arayabilirim?"

"Sorun sırtımda değil Mia," diye ısırdım onu. "Sorun benim aletim. Taşaklarım da öyle. Hayalarım çok şişti, iki mor şalgam gibi görünüyorlar. Kokudan ya da giymek zorunda olduğum tuhaf bezden bahsetmiyorum bile.

giy ki-" Sözümlü kestim, bir yumruğumu ağzıma götürdüm ve söylediklerimden dehşete düşmüş gibi gözlerimi kapattım.

Arabayı kullanan adam dikiz aynasından bana kocaman gözlerle baktı ve gülmemek için kendimi zor tuttum. Rogue bu oyuna bayılırdı.

"Olamaz," diye nefes nefese kaldı.

"Evet," diye homurdandım. "Artık bu konu hakkında konuşmayı bırakabilir miyiz?" "O Rogue denen kızın cevaplaması gereken çok şey var," diye homurdandı ve ben de başımı salladım.

Üzgünüm güzelim, bunu bana veren sen olmalıydın.

Rosewood Malikânesi'nin devasa kapısına vardık ve daha dik oturduğumda eğlencem kaçtı. Buraya girmeyi çok uzun zamandır istiyordum. Zaman harcamıştım, bunu hak etmiştim. Ve şimdi sonunda karşılığını alacaktım.

Birkaç silahlı muhafız bizim için kapıları açtı ve içeri girerken, bir zamanlar aşırı büyümüş ve bakımsız olan tertemiz araziye baktım. Çimlerin uzun ve kır çiçeklerinin her yerde olmasını tercih ederdim. Kaiser buranın karakterini ortaya çıkarmış, çimler mükemmel bir şekilde düzenlenmiş, çatlayan eski araba yolu onarılmış ve malikâne pırıl pırıl olmuştu; verandası yeni beyaza boyanmış ve yeni zemin döşemesinin üzerinde bir grup pahalı görünümlü rattan bahçe mobilyası vardı.

Şoförüm bizi başka bir aracın yanına park etti ve arabadan çıkmadan önce Fox'un kamyonetine kaşlarımı çatarak baktım. Mia yanıma gelirken belimdeki silahı düzelttim ve birkaç muhafızın bulunduğu verandaya doğru yürüdük.

makineli tüfeklerle ayakta duruyorlardı. Söz konusu güvenlik olduğunda Kaiser'in şakası yoktu ve burada neyi bu kadar şiddetle koruduğunu ya da sadece bir kaçık olup olmadığını merak etmek zorundaydım.

Üstümüzü aradılar ve silahımı aldıktan sonra bizi içeri aldılar; meşe döşemeli büyük bir giriş holünden ve bir sonraki kata doğru kıvrılan kırmızı halılı büyük bir merdivenden geçtik. Korumalardan biri

Bizi evin içinde, taze boya ve yeni para kokan zengin odaların önünden geçirdi. Kaiser'in zevki iğrençti. Her şey parlak, uyumsuz ve rahatsız ediciydi. Evde şiddetli bir

Siyah-beyaz karo zemin üzerinde turuncu bir halı ve duvarlardaki resimler, kırımın yanakları arasına sıkıştırılmış bir boya fırçasıyla yapabileceğim bir şeye benziyordu.

"Burası çok güzel, değil mi?" Mia iç çekti ve ben de burnumu kırıttım. *Tabii ki seviyor.*

Ortasında büyük yuvarlak bir poker masası bulunan, duvarları insan boyunda iskambil kâğıtları, dev silahlar ve Kaiser'in gangster şapkası takmış, elinde altın mermiler atan iki tommy silahı olan karikatürize bir versiyonunun resmedildiği devasa bir odaya vardık.

Bu çirkin şey de ne?

Fox masada oturuyordu, yanında da Rogue vardı ve kan kırmızısı elbisesi onu yenilebilir gibi gösteriyordu. Bakışlarım niyetle onun üzerinde gezindi ve sikim prens tarafından öpülen Pamuk Prenses gibi uyandı. Bana bakarken dudaklarını ıslattı ve Fox onun yanında kıpırdandı, gözleri tehditkâr bir uyarıyla doluydu ve ben bunu umursamadım.

"Mi-Mi!" Kaiser geniş bir gülümsemeyle oturduğu yerden kalktı ve varışımıza kadeh kaldırmak için bir kadeh viski kaldırdı. Masanın etrafında oturan bir grup insan daha vardı ve ben uzun kızıl saçları ve başörtüsüyle Belediye Başkanı Hardanger'ı tanıdım.

Aralarında birkaç yerel polis de var.

Mia kolumdan çekiştirerek beni, onu kucaklaması için sürükleyen üvey babasına doğru götürdü. Ayağa kalktığı anda bakışlarım bir kadına kaydı. Kaiser'in yanında, dar siyah kadife elbisesinin içinde göğüsleri aya kadar çıkmıştı ve üst dudağı o kadar dolguyla doluydu ki yüzüne ıslak bir balık zımbalanmış gibi görünüyordu. Saçları Mia'nınki gibi koyu renkti ve ipeksi dalgalar halinde omuzlarına dökülüyordu. Kolları dövmelemlerle kaplıydı ve bir bakışta

Bana buranın dekorundan kimin sorumlu olduğunu söylediler. Bir kolun etrafını saran parlak, kesişen renklerden oluşan bir karmaşaydı.

Kaiser'le birbirlerine sarılmış çıplak bir resim.

"Anneciğine gel, Maverick, sonunda seninle tanışmak çok güzel. Ben Jasmine," dedi boğucu bir sesle ve beni rızam olmayan bir sarılma için yakaladı

ve başımı aşağıya çekip göğüslerine sokmaya çalışıyordu. Bu hayır demek olurdu.

Belli belirsiz sırtını sıktım ve sonra geri çektim, ama o balık dudaklarıyla yanağıma rujlu bir öpücük kondurmadan önce değil. Sanki bir gergedanın göt deliği yanağıma vuruyormuş gibi hissettim ve tenimden çekilirken emişten neredeyse patlayacaklardı.

"Sonunda seninle tanışmak harika," dedim gülümsemeye zorlayarak ve Kaiser sanki aileden biriymişiz gibi beni kucakladı.

Tüm odanın önünde taciz ediliyordum gibi hissediyordum ve Fox'un bu gösteriyi izliyor olması beni çok sinirlendiriyordu. Ama bu oyunu oynamak zorundaydım, çünkü uzun zamandır istediğim şey buydu, sadece ne kadar alçaldığıma şahit olmak için burada olması berbattı. Bu boktan şey.

Kaiser sırtıma birkaç kez vurdu ve beni bırakmadan önce neredeyse tıraş losyonuyla boğuluyordum.

"Millet, bu Maverick Stone, Mi-Mi'min erkek arkadaşı," diye anons etti Kaiser, sonra Fox'a baktı. "Belli ki bir başka misafirimle aranızda küçük bir gerginlik var, bu yüzden bunu medeni bir şekilde sürdürmemizi rica ediyorum. Guillermo her şeyin böyle kalmasını sağlamak için hepinize göz kulak olacak." Ahır gibi yapılı, göğsünün üzerinde bir makineli tüfek ve vücuduna sarılmış bir mühimmat kemeri olan adamını işaret etti. "Şimdi lütfen oturun ve gecenin ilk oyununa başlayalım."

Mia beni Rogue ve Fox'un hemen yanında bulunan koltuklarımıza çekti - bunun kasıtlı olduğunu varsaymak zorundaydım ama Kaiser'in amacının ne olduğunu bilmiyordum. Belki de sadece nefretimizin gerçekten ne kadar derin olduğunu anlamak istiyordu. Mia, Rogue'un yanındaki koltuğa oturmaya çalıştı ama o beni yanına oturmaktan alıkoyamadan ben usulca yerine geçtim.

"Herhangi bir sorun yaşamayacağız, değil mi Foxy?" Ona kız arkadaşımın ötesinden bakmak için öne doğru eğildim ve o da bana ölümcül bir bakış attı.

"Siz sebep olmadıkça olmaz," dedi buz gibi bir sesle.

"Ben asla sorun yaratmam, değil mi bebeğim?" Mia'yı dürttüğümde masadaki elimi kavradı ve parmaklarını benimkilerin arasına doladı.

Rogue'a bakmak için döndüm, kıyafetinin her santimini inceliyordum. Bakışlarım Mia'nın elindeki elime kaydı. Teninde hindistan cevizi kokusu alabiliyordum ama bu ona olan açlığımı doyurmaya yetmiyordu. Bir tane almak istedim

Acımasızca ısırarak ve onda izimi bırakarak. Ayrıca düzleştirilmiş saçlarını ve mükemmel makyajını becermek, dünyaya ne kadar iyi görüldüğünü ve benim tarafımdan yeni becerildiğini göstermek istedim.

"Merhaba güzelim," dedim alçak bir ses tonuyla.

"Hey, Rick," dedi hafif, şakacı bir gülümsemeyle. *Hmm, kesinlikle sikimi istiyor.*

İçki siparişimizi almak için bir garson geldi ve başka bir adam da parasını aldı.

Mia ve benim oyun oynamamız için biraz fiş verdiler, böylece kısa süre sonra kartlarımız dağıtıldı ve sonunda Mia'nın elini bırakmak için bir bahanem oldu.

Kartlarıma baktım ve Rogue'a bilerek göz attım. Onun poker oyunu muhteşemdi. Çocukken bizi on kere yenebilirdi. Ve bu gece bu zengin piçleri ne kadar hırpalayabileceğini görmek beni heyecanlandırıyordu.

Biz oynarken masanın etrafında boş konuşmalar başladı ve ben de gidip

mahzeni kontrol edebilmek için bu saçmalıktan nasıl kurtulacağımı planlamaya başladım. Rogue bana araziye girdikten kısa bir süre sonra orayı gördüğünü söylemişti.

ama Mia'nın son zamanlarda bu malikânede devam ettiğini söyleyip durduğu yenileme çalışmaları yüzünden Kaiser'in o zamandan beri bir şeyler yapmış olabileceğinden endişeleniyordum. Bu yüzden bu gece mahzeni kendi gözlerimle görmeli ve en kısa zamanda oraya girmek için bir plan yapmalıyım.

"Ee Foxy, Harlequin işleri nasıl gidiyor?" Mia diğer tarafındaki belediye başkanıyla sohbete dalınca ben de rahatça sordum.

"Kasabamı yok etmeye çalışan iki pislik olmasaydı her şey harika olurdu. Şu anda kimin daha büyük bir tehdit olduğundan emin değilim. Rogue ve şimdi onu ve toprağımı almaya çalışıyor ya da kızımı almaya çalışan ve eylemlerinin sonuçlarıyla yüzleşmeden istediği her şeyi yapabileceğini düşünen aile haini," dedi Fox yumuşak bir şekilde.

"Ben senin kızın değilim," diye mırıldandı Rogue, ama sadece duyabileceğimiz kadar alçak sesle ve sanırım bu gece izleyiciler için onun rolünü oynuyordu.

"Vay canına, işin başından aşkın kardeşim. Kızımı gerçekten istediği şeyden uzak tutmaya çalışmaktan vazgeçmek neredeyse daha kolay olurdu," diye alay ettim, onu kızdırmaya çalışıyordum.

"Ben de senin kızın değilim," diye şarkı söyledi, oyun bize doğru gelirken oyuna birkaç fiş soktu.

Pas geçtim, kartlarımı yere attım ve tüm dikkatimi Rogue ve Foxy'ye verdim.

Elimi masanın altından kalçasına attım, parmaklarımı kalçasının iç kısmına doladım ve sıkarak küçük bir nefes almasını sağladım.

"Aynı fikirde değilim güzelim," diye fısıldadım ama Fox bunu anladı ve bana ters ters bakarken çenesi gerildi.

"Ona asla sahip olamayacaksın," dedi Fox hırlayarak ve gözlerindeki bir şey bana bu sözlerin gerçekleşmesini sağlamak için plan yaptığını söylüyordu.

"Çoktan yaptım. Orada bulundum, bunu yaptım, onun içine girdim, tekrarlayacağım," dedim kibar bir gülümsemeyle, Guillermo biraz daha yaklaşıırken ve Fox'un eli masanın üzerinde yumruk haline gelirken.

"Benim üzerimden ödüllü bir inekmişim gibi pazarlık yapmayı keser misin?" Rogue hafifçe sordu. "Ben ikinizden biri değilim, hiçbir zaman olmadım, hiçbir zaman da olmayacağım."

Meydan okuma kabul edildi.

Elim Rogue'un kalçasında yukarı doğru kayarken ve bacakları daha ileri gitmemi engellemek için parmaklarımı kenetlerken Fox sıkı bir gülümseme çizdi. Sıkıştırdım

Elimi bacağının iç kısmına götürdüğümde oturduğu yerde biraz sıçradı ve kalçaları, eteğine uzanıp klitorisini de çimdiklememe yetecek kadar genişledi. Elim çekip ayağa kalktığımda nefesi kesildi, şok içinde bana bakmasını görmezden gelirken dudaklarımda bir sırıtma dans ediyordu.

"Ne oldu?" Fox ona mırıldandı ve o cevap vermemek için başını sallayınca ben de kıs kıs güldüm.

"Tuvalet ne tarafta?" Guillermo'ya sordum ve silahıyla odanın karşısındaki bir kapıyı işaret etti. Başımı salladım, Fox'a doğru adım attım ve parmaklarım Rogue'un kolunu okşarken omzunun üzerinden baktım ve etine *benim* kelimesini çizdim.

"Bir onlu ve bir as mı? Bunu çantada keklik görüyorsun dostum," dedim yüksek sesle, sonra Fox'un omzuna bir tokat attım, o da bıyık altından küfrederek uzaklaştı.

kapıdan çıktı ve koridorda aceleyle ilerledi.

Koridorun sonunu kapatan kırmızı kadife bir ip vardı ama etrafta korumalar vardı, yani bu iyiye işaretti. Tuvalete girdim ve telefonumu çıkarıp Rogue'a bir mesaj attım.

Rick:

Bahanelerini hazırla ve benimle hızlı bir sikiş için buluş.

Rogue:

Hayıra ne dersin, sik kafalı?

Rick:

Tamam, sürpriz için buluşalım.

Rogue:

Sürpriz senin sikin mi?

Rick:

Olabilir.

Rogue:

Hayır, teşekkürler! Vag'ım istek kabul etmiyor.

Rick:

Maceramıza devam etmeye ne dersin? Crypt Operasyonu.

Rogue:

Konuşmaya devam et.

Rick:

*O güzel kışını kaldır ve koridorda bana doğru yürü ve kimsenin seni
becerdiğimi görmeyeceği karanlık ormanda benimle oynamaya gel.
mahzen duvarına karşı anlamsız.*

Rogue:

Moo.

Rick:

??

Rogue:

İnek emoji

Rick:

???

Rogue:

Beni satın almayı bırak.

Rick:

Güzel. Gizlice çık. Mahzene doğru sürün. Sikişmek yok.

Rogue:

Anlaştık.

Rick:

*Parmaklamayı, seni yemeyi, sikimi emmeyi ya da
arsız handjob.*

Rogue:

Cetvel emoji* *Çıkış işareti emoji

Rick:

Az önce onlarıeledin, değil mi?

Rogue:

Evet.

Kalçalarını sallayarak kapıdan içeri girdi. "Kaiser az önce bir ara verdi. Oyun tekrar başlayana kadar otuz dakikamız var. Fox, Kaiser tarafından yakalandı ama gittiğimi anladığında savaş yoluna girecek."

"Neyse ki Fox'un ne düşündüğü umurumda değil," dedim elini tutarak. "Ama bizi onu yok etmek için kullanacağımız mahzenin etrafında dolanırken bulmamasını tercih ederim."

Gözlerinin arasında kaşlarımı çatmama neden olan küçük bir kırıışıklık oluştu, ama sonra kayboldu ve beni kapıdan dışarı çekti. Çocuklar gibi kırmızı kadife halata doğru koştuk, üzerinden atladık ve kahkahalarımızı bastırarak koridorda uzaklaştık.

Birkaç dönüş bizi bir yan kapıya götürdü ve kapıdan içeri girdik. Kendimizi bahçelere açılan taş bir avluda bulduk. Bir patikadan aşağı kayarak bahçenin en ucundaki mahzene doğru hızla ilerledik.

Mezarlığa varmamız uzun sürmedi, on yıl önceki vahşi doğanın aksine burayı özenle bakılmış bulduk. Mezarlık tam ortasında dimdik duruyordu ve nihayet gözlerimi ona diktiğimde nabzım duruldu.

Kapıya doğru aceleyle ilerledik ve her şeyin sağlam olup olmadığını kontrol ettikten sonra parmağımı üzerinde küçük hayvanlar olan beş bronz anahtar deliğinden oluşan dairesel halkanın üzerinde gezdirdim. her birinin yanında onları anahtarlarımıza bağlayan. Rogue avucunu anahtarın üzerine koydu.

ve anahtar deliklerinin üzerinde gezdirdim ve o gözlerini kapatırken ona baktım.

"İyi misin güzelim?" diye sordum ve gözlerini açtığında ıslak bir şekilde parladığını gördüm.

Başını salladı ve aniden kendini bana attı, yüzünü göğsüme gömdü ve ben de şaşkınlıkla kollarımı ona doladım.

"Sorun ne?" Hırladım, bu acının sebebi her kimse onu yok etmeye hazırdım. Eğer Fox bir şey yaptıysa, onu bu gece öldürürdüm. Gerekirse onu tüm partinin önünde ipe çeker ve şansımı lanet olası Guillermo ve makineli tüfeğiyle denerdim.

"Onu özlüyorum," diye boğuk bir sesle konuştu ve göğsüm sıkışırken kim olduğunu söylemesine gerek kalmadı. İçgüdüsel olarak biliyordum çünkü bu sözleri söyler söylemez, içimde görmezden gelmek için çok uğraştığım bir yara açıldı.

Çenesini kavradım, gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlanırken başını kaldırıp bana bakmasını sağladım.

"İyi olacaksın," dedim ama başını salladı.

"Yapmayacağım," dedi, sesinde bir çatlak vardı. "Yapmayacağım Rick, hayatıma devam etmeye çalışıyorum ama yapamıyorum. Her gün katranın içinde yüzmek gibi ve bir gün yorulacağım ve artık bunu yapamayacağım. İçimdeki kederin içine gömüleceğim ve bu beni yiyip bitirecek."

"Böyle konuşma," dedim sertçe. "Bu da geçecek."

"Olmayacak," dedi şiddetle, gözleri acıyla parlıyordu. "Her şey bitti. Bütün olmak için sahip olduğum her şans gitti. Mantıklı olmadığını biliyorum, hepsinden nefret etmem gerektiğini biliyorum ama ben de onları seviyorum. Ve şimdi Chase...

Öldüm," diye homurdandı ve göğsüm bir ton demirin ağırlığı altında ezilir gibi ezildi. "Tamamen kırıldım. Bundan kurtulamam. O benim bu dünyada ihtiyacım olan bir parçam, beni incitmiş olsa bile, ondan daha çok nefret etsem bile

onu sevdiğimden daha fazla." Parmaklarını gömleğimde düğümledi ve onu mahzene doğru ittim, sonumuz mahzende bizi bekliyordu.

Harlequin'leri yok etmek için yaptığım tüm planlar boyunca onu denkleme dahil etmek zorunda kalmamıştım. Ama parçalandığını görebiliyordum, yüzünden okunuyordu. Bu mahzenin sırlarını açığa çıkarmak için yaptığımız bu plan uzun zamandır üzerinde çalıştığım bir plandı, ama eğer bununla başa çıkamazsa, onu açmak onu da yok ederse, o zaman bunu nasıl yapabilirdim?

"Bebeğim," diye homurdandım, cevap alamadığım için bana bakarken yanağına bir damla gözyaşı sürdüm. "Sen tanıdığım herkesten daha güçlüsün. Bunu atlatabilirsin."

"Yapabilir misin?" diye nefes aldı, gözlerime bakarak. "Ölmesi gerçekten umurunda değil mi?"

Sustum, bu sorunun cevabı dilimin ucundaydı. Vermek istemediğim gerçek. Parmakları yanağımda gezindi ve kalbim bu kız için güçlü bir şekilde atarken dokunuşuna doğru eğildim.

"Onu her zaman görüyorum," diye fısıldadı. "Her rüyamda, her uyanma anımda, o orada, o kadar yakın hissediyorum ki sanki hiç gitmemiş gibi. Ama öyle. Ve bunu kabul ettiğim anda paramparça olacağım ve bu sefer iyileşemeyeceğim Rick. İyileşmek istemiyorum."

"Öyle deme," diye homurdandım, boğazını hafifçe kavradım ve onu taş kapıya doğru bastırdım. "Seni bir arada tutacağım, seni öyle sıkı saracağım ki duvarlarındaki çatlakları bile hissetmeyeceksin."

"Yapamazsın," diye mırıldandı. "Rick için artık çok geç. On yıl çok geç. Ve şimdi o gitti ve ben..." Gözlerini kapattı ve yanaklarından aşağı daha fazla gözyaşı süzüldü.

Çılgına dönmüştüm, ne yapacağımı ya da onun içindeki bu acıyı nasıl iyileştireceğimi bilmediğim için nefret ediyordum. Chase'i ölümden geri getiremezdim ve görünüşe göre bu acıyı onarabilecek tek şey buydu.

"Özür dilerim güzelim," dedim ağır bir sesle. "Dollhouse'un yıkıldığı gece tek başına gitmesine izin vermemeliydim."

"Neden onunla oradaydın?" diye sordu, bana bir kez daha baktı ve bu konuşmayı hiç yapmadığımızı fark ettim.

Kalın bir şekilde yutkundum, oraya gitmek, bu yaranın parçalanmasına izin vermek istemiyordum.

Kanamak istemedim. Ama Rogue'un bana ihtiyacı vardı. Ne kadar yalnız olduğunu görebiliyordum ve onunla birlikte bu umutsuzluk çukuruna inip benim de kırıldığımı bilmesini sağlamam gerekiyordu. Ama bunu görürse her şeyi sorgulardı, *ben de* her şeyi sorgulardım.

"Bir Ölü Köpek yakaladık," diye homurdandım. "Bize Shawn'ın Dollhouse'la ilgili planlarını anlattı, biz de birlikte oraya gittik. O gece ölmeyi umursadığını sanmıyorum, seni ve diğerlerini oradan çıkarmak için her şeyini verirdi."

"Beni öptü," diye itiraf etti. "Ölmeden önce. Onu görmeye gittim ve tartıştık ve... kahretsin, onunla gitseydim ya da Fox'un onu eve getirmesi için daha fazla mücadele etseydim belki de ölmezdi."

Bu haberin ağırlığı üzerime çöktü ve bana başından beri söylemeye çalıştığı bir şeyi fark ettiğimde başparmağımı çenesinde gezdirdim. "Asla seçim yapmayacaktın, değil mi?"

Başını iki yana salladı. "Beşimiz ya varız ya yokuz. Her zaman böyleydi. Ve sanırım hiçbir şey değişmemiş. Çünkü artık beşimiz olamayız Rick, yani hiçbir şey." Bunu öyle bir şekilde söyledi ki, hiçliği iliklerine kadar hissettiğini anladım ve alnımı onunkine koydum, bundan nefret ediyordum, o boşluğu doldurmak istiyordum ama bunu yapmak için yeterli olmadığımı biliyordum.

O haklıydı. Kardeşlerimin yokluğunu kalbimden kanlı parçalar koparılmış gibi hissetmiştim ama onlardan intikam almak için bu acıya katlanmaya da hazırdım. Uzun zaman önce kırılmıştım, dövülmüş ve paramparça bir erkek hayaline dönüştürülmüş bir çocuktum. Ama bu hiçbir zaman

Çünkü onları yok etmenin karşılığında beni de yok edeceğini biliyordum. Gemiyle birlikte batmaya razıydım ama şimdi Rogue da işin içindeydi ve o da bu gemideydi ve su çoktan gelmeye başlamıştı.

"Bana ne yapabileceğimi söyle," diye yalvardım. "Bana içindeki acıyı onarmanın bir yolu olduğunu söyle, ben de yapayım. Ne olursa olsun, bebeğim."

Boğazını serbest bıraktım, başparmağımı yaka kemiği boyunca sürükledim ve kolyesini avuçlarımın içine alıp anahtara doğru ilerlettim. "Bu mu? Bu anahtarların geri kalanını mı istiyorsun, intikam mı istiyorsun?"

"Artık bilmiyorum," diye nefes aldı, gözyaşları kurumuştı ve kapiya yaslanırken bakışlarını korkunç bir uyuşukluk dolduruyordu. Artık umurunda değilmiş gibi görünüyordu ve bu şimdiye kadar karşılaştığım en kötü şeydi.

Çünkü Rogue Easton ağzına kadar hayatla doluydu, her şeyi ve hiçbir şeyi umursamazdı ve gittiği her yere güneş ışığını da beraberinde götürürdü. Ama bu kızın ışığı sönüyordu ve içimde onu yeniden alevlendirecek kadar ateş kalmamıştı.

Onu hayal kırıklığına uğrattığım için nefret ederek uzaklaşmaya çalıştım ama o yakamdan tutarak beni kendine doğru çekti. Dudakları dudaklarımla buluştu ve kalbim bu kıza olan ihtiyacımın çarparken öpücükler arasında konuştu. "Yarın güneş doğarsa birlikte izleriz," dedi nefes nefese. "Ve eğer doğmazsa, el ele karanlığa düşeceğiz, Maverick Stone. O yüzden sakın benden kaçmaya kalkma."

Dilimi ağzına soktum, onu mahzene sabitledim ve ön kolumu başının üzerine koyarak onu yavaşça ve sertçe öptüm, beni terk eden tüm kelimeleri ona söylemeye çalıştım.

Bana ihtiyacı olduğu sürece yanında olacaktım ve eğer kaderi buysa ondan ayrılacaktım. Ama birdenbire yürüdüğümüz yoldan korkmaya başladım, çünkü bu mahzeni açıp sırlarımızı gün ışığına çıkardığımızda, onun sözleri gerçekleşecekti.

Ama Fox ve Johnny James gözden düşerse, ben ve Rogue da onlarla birlikte düşecektik. Ve yaptığım hiçbir şey onu kurtaramazdı.

Kaiser Rosewood'u pek sevmezdim ama yazlık evini, bodrumunu, viskisini ve bu kadar kolay

Yalanlarımı yuttu. Çok iyi arkadaş olduğumuzu, Sunset Cove'u devraldığım da ona çok iyi davranacağımı ve küçük imparatorluğunu kurmaya devam etmesine izin vereceğimi düşündü.

Karar.

Ama gerçekte, kimsenin arkadaşı değildim. Sadece bu evi seviyordum, aslında çok seviyordum. O kadar ki, zamanı geldiğinde burayı kendi evim yapmaya karar vermiştim. Şimdilik, onun cebinde olduğumu düşünmesine izin verip

Onun parasıyla, hafta sonları buraya getirdiği fahişeleri becererek ve canım istediğinde yazlık evinde uyuyarak. Malikânede kalabileceğimi söylemişti ama tıraş losyonunun evin içinde kalan kokusundan hoşlanmıyordum.

ya da karısının Vegas'ta kabare kızı olarak çalışmakla ilgili sıkıcı hikayeleri.

Belki kocasının kafasını uçurmadan hemen önce onu bir şeyin üzerine eģebilirdim, böylece karısını becerdiğimde gözlerindeki dehşetin tadını çıkarabilirdim, ama bundan alacağım tek zevkin sadist türden olacağını düşündüm.

Her neyse, bu gece malikânede yüzümü göstermememi özellikle söyledikten sonra kendimi Kaiser'in arazisinde gezintiye çıkarmıştım. Bu benim hesabımda bazı alarm zillerini çalmıştı ve meraklı küçük ben yardım edemedim ama bir göz attım. Fox Harlequin'i kolunda kız arkadaşıyla ön kapıdan girerken bulduğumda ve bir süre sonra eski kardeşi Maverick Stone da ortaya çıktığında şaşkınlığımı hayal edin. Bu ilginçti, çok ilginçti.

Görünüşe göre Kaiser'in oynadığı tek pasta ben değilmişim. Savaş bittiğinde her iki durumda da kazançlı çıkacağından emin olmak için bahislerini aramızda bölüştürmesine şaşırmadım sanırım. Sorun şu ki, Kayzer adamlarımın arazisine girmesine izin vermiyordu ve çoğu zaman bana karşı ne kadar misafirperver olsa da, parmağım tüfeğimin tetiğinde seğirirse ve bu geceki süslü partisi sırasında yanlışlıkla Fox'un kafasını omuzlarından alırsam, adamlarını bana çevirmekte tereddüt etmeyeceğini biliyordum. Bu yüzden onun yerine dikkat çekmemeye ve biraz istihbarat toplamaya karar verdim.

Rogue ve Maverick'i arazinin kenarındaki mezarlığa kadar takip etmiştim ve şimdi uzun bir melek heykelinin arkasındaki gölgelerde saklanıyordum, bakışlarım onlara sabitlenmişti.

Orada dururken üç şey öğrenmiştim:

1. O mahzende şu anda fazlasıyla ilgilendiğim çok önemli bir şey vardı.
2. Maverick berbat bir adamdı ve ne kadar kırılmış olduğunu ilk elden görmek çok keyifliydi.
3. Rogue beklendiği gibi küçük bir sürtüktü ve Fox kız arkadaşının düşmanla yattığını öğrendiğinde hiç memnun olmayacaktı.

Bu gerçekleri çiğnedim ve her birini yavaşça yuttum. Durumlar karşısında asla aceleci ya da duygusal davranmadım - duygular zayıf türler içindi. Hayır, zamanımı bekledim ve maksimum hasar ve drama için olayların yerine oturmasını bekledim. Şimdilik öğrendiklerim üzerinde düşünüyordum.

Rogue boğazından bir kolye çıkarıp başına geçirdi ve üzerindeki anahtarı eline aldığı anda kaşlarım havaya kalktı. Bana bunun büyükannesinin içki dolabının anahtarı olduğunu söylemişti ama eğer o dolap

Yalan söylediğinden şüphelenmek zorundaydım çünkü ben izlerken anahtarlardan birini kilide kaydırды ve rüya gibi oturdu. Bir süre konuştular, sonra Maverick ağlayan Rogue'un ağzına dilini soktu ve yarı yarıya onu becermeye başlamasını umdum, böylece zavallı Fox'un kalbini kıracak bir video çekebilirdim. Ne yazık ki ayrılıp eve doğru yürümeye başladılar ve ben de sikim zonklayarak ve dudaklarımda bir sırıtışla küçük fahişemin ardından bakakaldım.

Bu gece adamlarımdan bazılarıyla kasabaya gidip, bir birkaç fahişeyi ormana götürüp şafak sökene kadar sikecektim. Evet, bir çıkışa ihtiyacım vardı ve Kaiser'den hediye bir şişe viskim vardı. bazı şımarık göğüsleri yalayarak takdir.

Gittiklerinden emin olunca mahzene yöneldim, kapıyı açtım ve parmaklarımı beş anahtar deliğinin üzerinde gezdirdim. Rogue'un bir anahtarı vardı, yani

Diğer dördü neredeydi?

Bunun cevabını kimin verebileceğini fark ettiğimde gülmeye başladım. Benim

Kaiser'in bodrumundaki küçük güzel gözlü çocuk. Parti sona erdiğinde onu ziyaret edecek ve bir kez olsun onu çözüp çözemeyeceğime bakacaktım. En sevdiği Tilki hakkında şarkı söylemeye başlayana kadar anahtarları sormayacaktım. Bu oyunu doğru oynamalıydım, çünkü çok fazla şey anlatırsam Chase bir yumuşakçanın göt deliğinden daha sıkı kapanırdı.

Tabii ki, o

Şimdiden yumuşakça gibi davranmaya başladı, bu yüzden yakında onu bıçakla yarmam gerekecek.

Sabırlı bir adamdım ama bu oyunu sonsuza kadar oynayamazdık. Bazı bilgilere ihtiyacım olacaktı ya da ondan kurtulmak zorunda kalacaktım. Sanırım bunu yapmakta tereddüt ediyordum çünkü onun ilgi odağı olmaktan gerçekten hoşlanıyordum.

Sefil bir dünyaydı, bıçağımı etine sapladığımda hissettiğim güç duygusunu seviyordum ve meydan okumaya bayılıyordum. Güzel gözlerin kendine hiç saygısı olmadığı ortaya çıkmıştı, bu da onu ya üzgün küçük bir aptal ya da daha önce yok ettiğim tüm erkeklerden daha cesur yapıyordu. Onu düşünürken bileğimdeki Chase'den çaldığım deri bilezikleri - isterseniz Chaselets'lerimi - büktüm.

Ona uyguladığım işkencenin seviyesini yavaş yavaş artırıyor, planladığım güzel kreşendoya doğru ilerliyordum. Onu parçalamayı bitirdiğimde ve etinin içinde olduğu kadar dışında da izler bıraktığımda, adamlarımdan birine ağzına bir bomba bantladığımı kaydettirecek ve sonra onu ormana götürecektim.

Oraya vardığımızda, onu bir ağaca bağlar ve Harlequin'lere videoyu gönderir, onlara koordinatları ve onu bulmaları için on beş dakika süre verirdim. Tatlı arkadaşlarının hayatta olduğunu keşfedeceklerdi ama onu tekrar kaybedeceklerdi.

Çünkü oraya zamanında varsalar da bomba patlayacaktı. Bundan emin olurdum. Sadece kafasının patladığını görmek için orada olmalarını umuyordum.

Evin içine girdik ve birlikte oyun odasına yöneldik, Maverick bir köpek gibi adımlarımı takip ediyor, nefesi sırtımı okşuyordu.

boynum ve gözlerinin üzerimdeki ağırlığı adımlarımı daha fazla sarsıyor bir kere.

Bir kolunu belime doladı, kapıya ulaştığımızda kapının kolunu kavradı, beni bir anlığına oraya hapsederken göğsü sırtıma baskı yaptı ve benimle konuşmak için eğildiğinde kirli sakalı kulağımın hemen altındaki deriyi sıyırdı.

"Seni beklemekten yorulmaya başladım, Rogue," diye nefes aldı. "Ve ben istediğim şey için beklemeye alışık değilim. Akıl sağlığımı ciddi şekilde test etmeye başlıyorsun. Bunu bir an önce çözmeliyiz yoksa kraliçemi geri almak için bir Harlequin öldürme çılgınlığına girişebilirim."

Kapıyı önümde açtı, böylece cevap verme şansım olmadı ve hiçbir şey olmamış gibi odaya girerken onun tadını tenimden atmak için nefesimi üfledim.

Ama vücudumun her yerinde bıraktığı uğultu hissi, bakışlarımı kaldırdığımda Fox'un odanın diğer ucundan bana baktığını gördüğümde daha da arttı.

Boğazımdaki yumruyu yuttum ve çenemi kaldırarak doğruca ona doğru yürüdüm, bu çocuklar tarafından telaşlandırılmayı reddediyordum. Bakışlarım Fox'un kaslarının gömleğinin üzerinde nasıl kabardığı üzerinde gezinirken, ben

Bugünlerde *erkek* terimiyle hızlı ve gevşek oynadığımı biliyordum. Yine de. Fox'un sekiz yaşındayken maymun demirlerinden düşüp dizlerinin derisini yüzdüğü zamanı hatırlayabiliyordum. Kabul ediyorum, bunu gören herkese küfretmiş, sonra da hemen tekrar tırmanıp baş aşağı asılarak onu kanarken görmenin zayıf olduğunu görmekle eşdeğer olduğunu düşünenlere bir şey kanıtlamıştı. Ama yine de burnunun çillerle kaplı olduğunu ve gözlerinin soru işaretleriyle parladığını hatırlıyorum. Beni korkutamayacaktı.

Odanın karşısına geçip Fox'a ulaştım, o da orada durmuş beni bekliyordu ama geldiğimde yeşil gözlerinde bulmayı beklediğim kıskançlık ya da öfke yerine içimi kavuran bir sıcaklık buldum.

"Hey," dedim, sesim nedense nefes nefese çıkıyordu ve bana tek bir kaşını kaldırdı.

"Eğleniyor musun?" diye sordu.

"Sadece eski sırlarımızın hâlâ gizli kalıp kalmadığını kontrol ediyorum," diye açıkladım. "Ve?"

"Öyle görünüyor."

Fox başıyla onayladıktan sonra benden uzaklaştı ve belediye başkanıyla konuşmaya başladı. Tavrındaki değişim karşısında gözümü kırptım ama yine de ona yaklaştım, koluna girdim ve pazusunu şefkatle sıktım.

Fox bana doğru eğildi ve ben de onun güçlü profiline baktım, ne söylemesini beklediğimden emin değildim ama kesinlikle ağzından kaçan bir şey değildi.

Dudaklar.

"Bana bir içki daha getir, olur mu?" Beni odanın bir tarafına kurulmuş süslü bar alanına doğru itti ve şaşkınlıkla ona göz kırptım. "Bir dakika içinde gelip seni bulacağım."

Başkan bana yumuşak bir gülümseme verdi ve itaat etmek ile olay çıkarmak arasında bir seçim yapmak zorunda kaldım. Odadaki silahlı adamlara bir bakışım bana burada Harlequin'ler için bir düşman yaratmaya çalışmamam gerektiğini hatırlattı, bu yüzden ona itaat etmek zorunda kaldığım için Fox'a kaşlarımı çattım.

Topuklu ayakkabılarımla odanın bir ucundan diğer ucuna yürürken, bana saatlerce o kasada mahsur kaldığımı hatırlatmalarını görmezden gelmeye çalışıyordum. Ama tüm hayatımı bir daha topuklu ayakkabı giymeden geçiremeyeceğime karar vermiştim - yani tabii ki *geçirebilirdim*, ama hayatımdaki diğer şeylerin beni mahvetmesine izin vermeyeceksem, kesinlikle o lanet yerin geri dönüşlerine boyun eğmeyecektim. Bununla birlikte, o cehennemde giydiklerim gibi ayak bileklerime dolanan ayakkabılar seçmem mümkün değildi ve koşmam gerektiğinde ya da sadece rahatlık amacıyla onlardan kurtulmak istediğimde bile bu bebekleri kolayca çıkarabilirdim.

Bara oturdum ve kendime bir shot tekila söyledim, ardından Fox'a patronluk taslamasına karşılık şemsiyeli pembe bir şey ısmarladım. "Tek başına mı içiyorsun, güzelim?" diye sordu yağcı bir ses ve Kaiser Rosewood'un kişisel alanıma doğru eğildiğini görmek için döndüğümde pahalı tıraş losyonu beni yarı boğdu.

Koyu renk göğüs kıllarından oluşan bukleler, kuşkusuz pahalı görünen patlıcan rengi gömlek. Ama pahalı olmak iyi olmak anlamına gelmiyordu. Gülümseyerek barmene daha fazla tekila getirmesi için el salladım.

"Asla yalnız değilim," diye güvence verdim ona. "Kafamın içinde her zaman benimle oynamak isteyen yüzlerce arkadaşım var." Yalan bile değildi, bir arkadaş uydurmuştum.

Son on yılda rüyalarımnda ve fantezilerimde, etkileşimde bulunduğum gerçek insanların ciddi anlamda eksik olduğunu gördüğümde bir sürü hayali arkadaş edindim. Tek sorun, hayali arkadaşlarıyla birkaç saat geçirdikten sonra hepsinin istemeden de olsa oğullarımdan birinin yüzüne sahip olmasıydı ve bana burayı hatırlatan diğer her şeyle birlikte onları da zihnimin köşelerine sürgün etmek zorunda kaldım.

Kaiser bu çok komikmiş gibi güldü, nemli eli dizimin hemen üstünden ama elbisemin eteğinin altından uyluğuma indi. *Hayır.*

Bacaklarımı ondan uzaklaştırarak elinin serbest kalmasını sağladım ve ona benimle ilgili tek uyarısı olacak köpekbalığı sırtıtışını gösterdim.

"Harika bir parti," diye yorumladım bakışlarında şaşkınlık titreyişken. İsmi ve parası yüzünden pek sık fırça yemediğini tahmin ediyordum ama sırf modası geçiyormuş gibi para sattığı için bana sataşmasına ya da daha kötüsüne katlanacağımı düşünseydi, tehlikeli bir manda emmeye gidebilirdi. Modası geçmiş şeylerden bahsetmişken.

süslü mokasenlerinin üzerinde sallanan altın zincirler? *Tüylerim ürperdi.*

"Küçük bir partiden hoşlanırım," diye cevap verdi, parmaklarını tam bir dangalak gibi barmene şaklatıp boş bardağını göstererek. "Ve sen de masayı güzelce temizliyorsun."

Ona bir gülümseme attım. Çünkü evet, kazanmıştım. Bu gece o zengin heriflerin parasından o kadar çok kazanmıştım ki saymayı unutmuştum. Tamam, bu bir yalandı - tam olarak ne kadar borçlu olduğumu kuruşuna kadar biliyordum, böylece ben ayrılmadan önce ödediklerinden emin olabiliyordum ama evet, standart olarak öldürüyordum. Poker benim oyunumdu.

"Kartları severim," dedim omuz silkerek. "En azından sana kazık atacaklarsa, bunu yüzüne söylüyorlar ve sana bolca uyarıda bulunuyorlar."

Kaiser bir kahkaha attı ve çok komik olmama rağmen kesinlikle aşırıya kaçmıştı. Bir adım daha yaklaşıp sırnaşık kolunu sırtıma doladığında ona kaşlarımı kaldırdım, eli elbisemin kumaşının üzerinden omurgamın dibine doğru ilerledi.

"Dostum, partinde falan eğleniyorum ama ben fahişe değilim ve sattığın şeyi almak istemiyorum," dedim sert bir sesle.

Kaiser bana göz kırptı, ama bunu tam olarak algılayamadan Fox'un gürültülü kahkahası gerginliği bozdu ve barmen Kaiser'e süslü bir şişeden, bir damla bile içmesem boğazıma takılacak kadar güçlü kokan bir bardak bir şey ikram etmek için geldi.

Fox'un kolu kaburgalarımın dolandı ve beni kendine doğru çekti, ben yüzümde boş bir bakış tutarken Kaiser'i kolunu bırakmaya zorladı.

"Ne dedin tatlım? Burası biraz gürültülü," dedi Kaiser, bir elini arkaya kaymış saçlarının arasından geçirerek ve ağarmış dişlerini göstererek. Tıraş losyonunun ağır kokusunun altında ölü bir solucanın kokusu tenine sinmişti. Daha önce hiç ölü bir solucan kokladığımı söyleyemezdim ama onun kokusunun bu olduğunu biliyordum.

"Sadece ne kadar harika bir parti olduğunu söylüyorum," diye cevap verdim.

Kaiser dudaklarını yaladı ve benimle Fox'un arasına baktı, küçük gözleri seksten çok daha tehlikeli bir şeye duyduğu açlıkla parlıyordu.

Fox'un pembe içkisini ona doğru kaydurdım ve şemsiyeyi kenara fırlatıp tek vuruşta içerken gözünü bile kırpmadı. *Pislik* herif.

Kaiser ona, "Bu gece Luther'le görüşmek istediğim bazı iş anlaşmaları vardı," dedi. "Belki özel olarak konuşabiliriz? Harlequins adına gerçekten konuşabileceğinizi ve yetkili kişiyle konuşmayarak vaktimi boşa harcamadığımı varsayarsak?"

"Babam da gelmek isterdi ama kendisine olan borcunu ödemekte geciken erkeklerle vakit geçirmeyi alışkanlık haline getirmez." Fox

düz bir tonda söyledi. "Bu onu biraz bıçak gibi yapıyor."

Kaiser yüksek sesle güldü ama gözleri kimsenin duymasını istemiyormuş gibi endişeyle sağa sola kaydı. "Evet, evet, bu konu gayet iyi halledildi. Ama aslında başka şeyler hakkında konuşmaya ihtiyacım vardı..."

"Konuşabiliriz," diye kabul etti Fox, ama bunu yapmaya pek de hevesli görünmüyordu. "Neyle ilgileniyorsun?"

"Burada olmaz," dedi Kaiser içkisini geri devirip kapıya doğru eliyle işaret ederek. "Ofisimde özel bir görüşme yapabiliriz."

Fox başını sallayarak beni de kendisiyle birlikte Kaiser'in peşinden gitmem için teşvik etti ama kendini beğenmiş pislik boğazını temizledi, kaşları çatılmıştı.

"Bu konudaki tartışmalarımızın aramızda kalmasını tercih ederim," dedi. "Luther yerine seninle konuşarak zaten çok fazla hareket alanı bırakıyorum ve-"

"Benim için sorun değil," diye araya girdim, çünkü Fox'un her bir kasının öfkeyle gerildiğini hissediyordum, benim de orada olmam için ısrar edeceğini biliyordum, ama bu sürüngele havasız bir sohbete katılmama gerek olduğundan şüpheliydim ve zaten bana da uyuklama gibi geliyordu. "Tuvaleti kullanmam gerekiyor. Tuvalet."

Gösterişli bir şekilde dekore edilmiş koridora adım attığımızda Fox hâlâ itiraz etmeye meyilli görünüyordu, ama ben sadece yanağına bir öpücük kondurmak için parmak uçlarımla yaklaştım.

Fox bunu kabul etmedi ve tekrar geri çekilmeme izin vermek yerine beni duvara doğru itti, başımı geriye itmek için saçlarımı avucunun içine aldı ve ağzımı rehin aldı.

Beni acımasız, talepkâr bir ihtiyaçla öptü, güçlü bedeni beni duvara yapıştırırken dili benimkini kontrol altına aldı ve boğazımdan yumuşak bir teslimiyet iniltisi yükseldi.

Boştaki eli kalçamın arkasını kavradı, parmakları Kaiser'in ne yaptığını

göremediği kumaştaki yarığın arasına girdi ve parmakları külotumun ıslak malzemesine dolandırken benden bir nefes kaçtı.

"Bu oyundan sıkılmaya başladım, Rogue," diye alçak sesle homurdandı, ağzı kulağıma doğru hareket ederken ve parmaklarının iç çamaşırımın içinden ağrıyan amıma yaptığı baskıya karşı umutsuzca nefes aldım. "Bu konuda seni zorlamamı *istediğini* düşünmeye başlıyorum."

Parmaklarını bana doğru bükte, bacaklarım altımda bükülme tehlikesi geçirirken inlememe neden oldu, ama sonra gitti, ben lanet duvara doğru sarkarken kaba şakalar yapan Kaiser Rosewood ile birlikte uzaklaştı.

Siktir et onu.

Kahretsin, bu öneriyi yapmak için kötü bir seçimdi, çünkü şimdi tek düşünebildiğim onu becerirsem nasıl *olabileceği*ydi ve tüm Beni çaresizce kontrol etmeye çalışırken yatak odasının etrafında fırlatabileceği yollar.

Parti müdavimlerinin çoğunun hâlâ saçma sapan konuşup içki içtiği odaya doğru baktım, bakışlarım şu anda takım elbiseli bir pislikle konuşurken bir kolunu istiridye vag Mia'ya dolamış olan Rick'e takıldı.

Gözlerindeki vahşi bakış, Fox'un beni duvara yapıştırdığını gördüğünü söylüyordu ve beni tekrar yalnız yakaladığında bu konuda söyleyecek güzel şeyleri olmayacağına bahse girmeye hazırdım. Ama şu anda tamamen istiridyenin içinde olduğu için, benimle ikiyüzlü oynamasıyla uğraşmak zorunda kalmayacaktım, bu yüzden sadece arkamı döndüm ve bunun yerine biraz keşif yapmaya karar verdim.

Bayan Mabel hayattayken bana çok tanıdık gelen koridorlarda dolaştım, onun sevdiği sade, geleneksel dekoru özlüyor ve bu sözde yenilemelerde yapılan her cafcaflı seçimden nefret edeceğini biliyordum.

Gittiğim her yerde kapıları denedim, çoğunu kilitli buldum ya da Aksi halde sıkıcı olurdu ama henüz tadilat perisinin dokunmadığı bir salonda, bir çekmecedeki bazı eski fotoğraflar buldum.

Bayan Mabel'in yıllar öncesine ait, bazıları soluk ve kahverengi ama mutlu olduğu, yakışıklı bir adamla güldüğü zamanları gösteren fotoğraflarını karıştırırken gülümsedim. Kucağında bir bebekle çekilmiş bir fotoğrafını bulduğumda durakladım.

Yüzündeki huzur kalbimi burktu. Onu tanıdığımda o bebek neredeydi? O kadar yalnızdı ki, peki o çocuk neredeydi?

Koridorun arkasından gelen bir ses beni sıçrattı ve fotoğrafları aceleyle çekmeceye geri ittim, meraklı gezintilerimi mazur göstermek için dudaklarımda saçma sapan bir cümleyle döndüm. Ama Fox'un rastgele bir pislik yerine orada durup beni izlediğini gördüm ve duruşum gevşedi.

"İlginç bir şey buldunuz mu?" diye merakla sordu.

"Hayır," diye omuz silkerek cevap verdim. "Sadece bazı eski anılar."

Ona katılmak için odayı geçtim ve koridora geri döndük, ben de onun yanına geçtim.

"Kaiser ne istiyormuş?" Sessizliği doldurmayı başaramayınca sordum. Bizi ayıran boşluk beklenti dolu bir enerjiyle çatırdıyor gibiydi ama bir kez olsun aradaki mesafeyi aşmaya çalışmıyordu.

"Sadece bir fiyata bağlı olan bir sürü saçmalık. Mürettebattan koruma ve sadakat satın almak istiyor. Tabii ki aynı anlaşmayı Lanetliler'le de yapmak istediği çok açık, bu yüzden ona fazla sadakat sunma eğiliminde değilim. Ama yine de parasını alacağız."

Gençliğimden hatırladığım dar bir koridora saptık ve bodruma açılan kapıya doğru ilerlerken loş alana göz gezdirdim. JJ bir keresinde beni oraya kadar kovalamış ve eski bir bavulun arkasından atladığında ödümü koparmıştı.

Ancak bodrumun kapısına ulaştığımızda, kapının birkaç sürgü ve büyük bir asma kilitle kilitlenmiş olduğunu gördük. Üç ayrı asma kilitle kilitlenmişti.

Kaiser orada bir canavar tutuyormuş gibi ağır sürgülerle.

"On dolarına bahse girerim ki popo tıkaçları koleksiyonunu orada kilitli tutuyordur," diye şaka yaptım ve asma kilide parmaklarımla vurarak kapının ağır tahtasına çarpmasını sağladım.

"Belki de cesetleri orada tutuyordur," diye takıldı Fox, bir elini başımın üstündeki tahtaya dayayıp bana bakarak.

"Hayır," diye karşı çıktım, ona doğru döndüm ve sırtımı tahtaya dayayarak ona baktım. "Bu adam manikürlü ellerini böyle kirletecek türden biri değil."

Fox bana gülümsedi, bakışları bir an vücudumda gezindikten sonra tekrar gözlerime sabitlendi.

"O zaman ellerini kirleten bir erkeği tercih ediyorsun, öyle mi?"

"Bakalım." Serbest elini elime aldım, yukarı kaldırdım ve yakından inceledim. Parmak eklemlerinin her yerinde, hayatına sık sık dokunan şiddetten bahseden yara izleri ve sıkı çalışmaktan korkmadığını kanıtlayan avuç içini kaplayan nasırlar vardı. Parmağımın ucuyla başparmağındaki sonsuzluk dövmesinin kıvrımına baktı ve sorgulayan bir ifadeyle ona baktı.

"Bunu senin için aldım. Çünkü seni bulmaktan asla vazgeçmedim ve vazgeçmeyeceğimi de biliyordum. Artık seni tekrar bulduğuma göre bunun arayışla bir ilgisi yok. Bize borçlu olduğun hayatla ilgili. Ve sahip çıkacağımızı bildiğim sonsuzluk."

Ona bakarken dudaklarımı yaladım, ağzının benimkinin üzerinde daha fazla olmasını istiyordum ve bunun adil olmadığını biliyordum ama onun olmamı istediği şey olamayacağımı da biliyordum.

"Söyle," diye homurdandı, sormak istediği her sorunun cevabını dilimin ucunda tutuyormuşum gibi beni izliyordu.

"Hayır," diye cevap verdim çünkü yapamadım. Keşke nedenini anlamasını sağlayabilseydim.

Fox hayal kırıklığı içinde homurdandı ve öne doğru kayarak kalçalarımın arkasını kavradı ve beni kaldırarak bodrum kapısına yasladı.

Kalçaları bacaklarımın arasındaydı. Eğildi ve dudaklarım onun teklif etmediği bir öpücük beklentisiyle ayrıldı.

Orada durdu, beni merakta bıraktı ve gözlerimin içine bakarak Sırıttı, ağzı dudaklarımın hemen uzağındaydı ve nefesi onunla işlemek istediğim her günahın tadındaydı.

Yakınlarda bir yerden boğuk bir gümbürtü duyuldu ama Fox dikkatimin her santimini çaldığı için bunu merak etmek için bir an bile ayıramadım.

"Seni uyarmıştım sinekkuşu. Eğer yakında istemezsen, sonunda onu alacağım. Ama bazen istediğinin bu olduğunu düşünüyorum, değil mi?" Tilki karanlık bir şekilde sordu.

Pazularını kavrariken başımı salladım, fiziksel olarak kendimi aramızdaki mesafeyi kapatmamaya ve hissettiğim acıya rağmen onun kazanmasına izin vermemeye zorladım.

Daha da yakına eğildi ve hain dudaklarım yumuşak bir inilti olarak benden kaçarken ayrıldı, sert horozunun külotuma sürtünme hissi lanet beynimin erimesini ve kulaklarımdan sızmasını sağladı, çünkü bununla savaşmaya çalışmak için sahip olduğum her bir neden elimden kaydı.

Fox aniden geri adım atıp beni tekrar ayağa düşürmeden önce, "Yalancı," diye nefes aldı.

Ona bakakaldım ve o da bana sıırıttı. "Pislik," diye tısladım, kaşlarımı çatmaya çalıştım ama kapıya yaslandım ve göğsüm kabardı Vücudumda yarattığı etkiyle savaşmaya çalışıyordum.

"Sadece kelimeyi söylemen yeterli. Ya da ikimizden biri kopana kadar bu oyunu oynamaya devam edebiliriz." Fox kendini beğenmiş bir piç gibi bana sıırıttı ve ben de bu meydan okuma karşısında omurgamı dikleştirdim.

Bakışlarım kaslı vücudundan aşağıya, pantolonundaki cazipten de öte şişkinliğe doğru kaydı ve tekrar inledim, başımı bodrum kapısına vurup güldüm.

"Ben asla kaybetmem Porsuk," dedim, hissettiğimden daha fazla güven göstermeye çalışarak ama o da sadece güldü.

"Göreceğiz."

"Fox!" Shawn'ın saatler önce beni içine kilitlediği tahta sandığın kenarlarını tekmelerken ağızımdaki tıkaça rağmen bağırdım. "Rogue!"

Onları duyabiliyordum, çok yakındaydılar. Başta sadece hayal ettiğimi düşünmüştüm, zihnimin bana zalimce oyunlar oynadığından emindim, ama oradaydılar.

Bu lanet evin üst katında.

"Bayan Mabel!" Bağırdım, sesim boğuk bir sestten başka bir şey değildi ve ondan cevap gelmedi. Bana Kaiser'in ne zaman misafiri gelse ona sakinleştirici verdiğini söylemişti ve bu gece de belli ki o lanet gecelerden biriydi.

Rogue'un yumuşak kahkahası beni çağırırken tekmeledim, bağırdım ve çırpındım ve kalbim bu sesle parçalandı. Onun yüzünü tekrar görmek her şey demektir. Ağızının bir gülümsemeyle yukarı kalktığını ve gözlerinin ışıkla dolu olduğunu, sonsuz derinliklerinin beni ele geçirdiğini hayal ettim.

Belki de gerçekten deliriyordumdur.

Ama sonra tekrar konuşmaya başladılar ve orada olduklarından emindim, o kadar emindim ki. Ne dediklerini tam olarak anlayamıyordum, sadece onlar olduklarını biliyordum. Sanki varlığımın çekirdeğine bağlı bir kordonu çekiyorlarmış gibi onları orada hissedebiliyordum.

"Fox!" Ağzımdaki tıkaca karşı bağırdım, daha sert tekmeliyordum ama dar alanda doğru düzgün hareket edemiyordum. Kaslarıma kramp girmişti ve sırtım

yan tarafına bastırıldığı ve bacaklarımdan göğsüme doğru kıvrılmaya zorlandığı yerde acı içindeydi. Ellerim arkamdan bağlıydı ve onları bağlayan ipi koparmak için tüm gücümle savaştım ama bir türlü kopmuyordu.

Sesleri uzaklaşmaya başladı ve başımı kutuya öyle bir vurdum ki yıldızlar gördüm.

"Lanet olsun, hayır, *lütfe*," diye yalvardım beni dinleyebilecek herhangi bir tanrıya.

"Rogue!" Boğazımı yakacak kadar yüksek sesle kükredim ama tıkaç, kutu ve odayı kilitleyen çelik kapı arasında beni duyma şansı yoktu.

Sesleri kayboldu ve ben tekmelemeye devam ederken kaslarımda titredi ve ip bileklerimi ısırdı. Havayı içime çektim, uzun süre bu kutuda kaldığım için tadı bayatlamıştı ve kalbim yarıldı. Burada ne aradıklarını bilmiyordum ama bu kadar yakınımda olmaları fikri sonum oldu.

Benim için saman çöpü. Buraya getirildiğim andan itibaren umudumu kaybetmiştim ama birkaç tatlı saniye için bir parça umudumun bana verilmesi ve tekrar elimden alınması çok fazlaydı. Beni geri isteyip istemediklerini ya da tüm yaptıklarından sonra ölümümün onlar için bir rahatlama olup olmadığını bile bilmiyordum. Fox burada olduğumu bilse umursar mıydı? Yoksa Shawn sonunda yapamadığını bana mı yapıyordu?

Kıpırdamadan düştüm, tek eşlikçim kulaklarımdaki nabzımın gürültüsü ve her yanımdaki tahta sandığın baskısıydı. Kararlılığımın son parçası

Önümde kum gibi ufalandı ve kötü anılarla dolu korkutucu derecede karanlık bir yere indim.

Asla sevmeye değmeyecek, köşeye sıkışmış bir çocuk olarak ölecektim ve hepsi bu kadardı. Varlığımın hiçbir değeri yoktu ve burada olmaktan çok yorulmuştum. Sadece bitmesini istedim. Derin bir mezarın sessizliğini ve ebedi kucaklaşmasını istedim. Ve Shawn'ın canımı yakmasını istiyordum, çünkü acı benim hayat boyu yoldaşım olmuştu ve toprağa en azından bir arkadaşımın girmek istiyordum beni izlemek için orada.

Bizi kamyonetimle eve götürdüm ve Rogue başını sallayarak Wildest Taylor Swift'in Dreams şarkısını dinlerken ruh halim Maverick'e kaymaya başladı. Onunla nasıl başa çıkacağımdan emin değildim ama bildiğim bir şey varsa o da şu ana kadar yaptığım hiçbir şeyin işe yaramadığıydı. Ve işe yaramayacağını düşünmeye başlamıştım. Rogue bana yaklaşıyor gibi görünüyordu, ama ben onun neye ihtiyacı olduğunu hiç bilmiyormuşum gibi hissedene kadar tekrar geri çekiliyordu. Her zaman onun için en iyisinin ben olduğuma, ona ihtiyacı olan her şeyi sağlayabileceğime ve hiçbir konuda endişelenmesine gerek kalmayacağına inanmıştım. Ama Rogue bakılmak istemiyordu, en azından benim tarafımdan. Ve onu boğmak istediğimden değil, sadece ihtiyacı olan şey nasıl olacağım hakkında hiçbir fikrim yoktu. Belki de onun için doğru şeyin ben olduğumu düşünerek aptallık etmiştim ama yine de

birlikte olmamız gerektiği hissini sarsıyordu. Ve ben vazgeçmiyordum.

Yine de onun için nasıl bir erkek olacağımı ve onu benden çalmaya çalışan kişiden nasıl kurtulacağımı bulmam gerekiyordu.

"O kafanın içinde neler oluyor, Rozet?" diye sordu. "Orada bir fırtına kopuyor gibi görünüyorsun. Chase mi?" diye sordu.
ve göğsüm acıyla çekildi.

Her zaman Chase'dir.

"Hayır," dedim ve aramızda bir sessizlik oluştu. "Ne istiyorsun, Rogue? Maverick'i mi istiyorsun? Ona gitmene izin vereceğimi mi umuyorsun?"
Çünkü asla vermeyeceğim.

"Hiçbir şey yapmama *izin vermiyorsun*, Porsuk," dedi uyarı tonuyla, ama diğer sorularıma cevap vermedi.

Direksiyonu sıkıca kavradım ve öfkemi kontrol altında tutmak için mücadele ettim. On yıl sonra eve dönüşünü hayal ettiğim tüm imgelerde, bu onlardan biri değildi. Her zaman o döndüğünde benim de onu benim yapmanın bir yolunu bulmaya çalışıyordum. Ama ben onu sahiplenmeye çalıştıkça, vücudu beni ne kadar arzuladığını ele vermesine rağmen, o daha da geri çekiliyor gibiydi.

Şimdi burnumun dibinde Maverick'i beceriyordu ve ondan nasıl kurtulacağımı bulana kadar sineye çekmek zorundaydım. Ama ya ondan önce ona aşık olduysa? Ya çoktan aşık olduysa? Onu bu kadar önemsiyor muydu? Bunu göremiyordum. Maverick'in Sunset Cove'da yaptıklarına, öldürdüğü adamlara, ardında bıraktığı kan izlerine tanık olduktan sonra olmazdı. O değişmişti ve onun için çizdiği bir illüzyona kapılmasını istemiyordum.

JJ bana Maverick'in de adamlarımın arasında gözü olduğunu söylemişti ve bu cidden sinir bozucuydu. Nasıl bir Harlequin'e dönüşmüş olabilir? Belki de

sadece bir blöftü ve kafamı karıştırmaya çalışıyordu, ama ne olursa olsun tüm adamlarımı sorgulamalı ve doğru olup olmadığını anlamaya çalışmalıydım.

"Maverick artık iyi bir adam değil," dedim sesimi yükseltmemeye çalışarak. "Onun ne yaptığını bilmiyorsun."

"Ne yaptığının farkındayım, ama bunun Mürettebat'ta yaptığınızdan daha kötü olduğunu sanmıyorum," dedi hafifçe.

"Gerekmedikçe ölümleri kanlı hale getirmem," dedim. "Yemin ederim Maverick bunu zevk aldığı için yapıyor."

"Belki de canavarını göstermekten korkmaması hoşuma gidiyordur," diye karşılık verince omuz kaslarım gerildi. "Kim bilir? Belki sen de canavarını daha sık gösterseydin senden biraz daha fazla hoşlanırdım." Yorum el altından yapılmıştı ama boğazımda bir hırıltı oluşmasına neden oldu. Ona bu yönümü pek göstermedim çünkü bu beni görmesini istediğim son şeydi. Yapmıştım

Son on yılda Maverick'in kirli işlerini bile utandıracak şeyler yaptım ve buna tanık olmasını istemedim. İçimde kalan iyiliği görmesini istiyordum ama belki de geriye kalanlar artık o kadar da çekici değildi.

Yine de, ne zaman onun sınırlarını zorlasam ve ona tam olarak Onun vücudu üzerinde ne kadar güç sahibi olabileceğimi düşündükçe, bundan hep hoşlanmış gibi görünüyordu. Kararı ondan almamı ve onu kendi isteğime göre yönlendirmemi gerçekten istediğini düşünmeye başlamıştım ve bu fikir beni cidden azdırıyordu. Ama onun istediğinin bu olduğundan emin olmadıkça hiçbir şey yapmayacaktım. Ya da Belki de ben kendimi kandırıyordum ve o da fırsatını bulur bulmaz Maverick'le birlikte olmayı planlıyordu. *Cesedimi çiğnemedim.*

Harlequin House'a geri döndük ve bizi garaja götürdüm, motoru kapattım, böylece aramıza sessizlik yerleşti.

"Senin için savaşmayı bırakmayacağım, Rogue," dedim ona, ona bakmak yerine pencereden dışarı bakarak. "Yapamam, bu benim kanımda var. Ama savaşın çoktan kaybedilip kaybedilmediğini merak etmeye başladım."

Kapıyı iterek açtım ve dışarı çıktım.

Kamyonetimle eve doğru yola çıktım. Yatak odama doğru yürürken gömleğimin düğmelerini açtım ve içeri girdim, çamaşır sepetine attım ve pantolonumun kemerini çözdüm.

Bu ev son zamanlarda boğucu geliyordu. Koridorun karşısındaki Chase'in odasının baskısını hissedebiliyordum, sanki duvarları santim santim bana doğru itiyordu. Orada uyumayı bırakmıştık, orayı onun için bir tür tapınak olarak bırakmıştık ama bir gün içeri girip eşyalarını toplamamız gerekeceğini biliyordum. Sadece bunu yapmak istemedim. Bırakın şimdi ölmüş olmasını, onu Mürettebat'tan kovduktan sonra bile bunu yapmayı düşünmemiştim.

Kederim tekrar kabardı ve banyoya girdim. Ellerimi lavaboya dayayıp gözlerimin içine bakarak onunla ilgili verdiğim tüm kararların sonuçlarıyla yüzleştim. Her şeyi kabullenmeliydim, pişmanlığın her zerresini, acının her kilosunu. Yaptığım seçimler doğrudu, buna inanmak zorundaydım. Mürettebat içinde liderlik etmeme izin veren tek şey buydu, çünkü eylemlerimi sorgulamayı bırakırsam, kontrolden çıkardım.

Doğru olanı yaptın.

Ölmesi senin suçun değil.

Gözlerim çocukluğumdakinden daha koyu görünüyordu, içlerindeki yeşil, ruhumu daha fazla kötülükle lekelediğim her yıl bir ton daha derinleşiyor gibiydi. Bu benim konumum için taşımam gereken bir yükü ve ben bunu kabullenmişim.

Artık benim için başka bir hayat yoktu. Ama beni her zaman dirençli tutan tek şey ailemdi. JJ ve Chase'in yanımda olduğunu bilmek, doğru seçimleri yaptığıma dair sürekli bir güvence olmuştu.

Çünkü Rogue'u ve ardından Maverick'i de kaybettiğimden beri, ailemden kalan son kişiyi yanımda tutmayı ve onlara zarar gelmemesini sağlamayı hayatımın misyonu haline getirmiştım. Ama başarısız oldum. Bana ihtiyacı olduğunda Chase'i dinlememişim. Rogue eve döndüğünden beri verdiği mücadeleler gözümün önündeydi,

Ama dinlememiştim, kızıma olan sevgim yüzünden onun aleyhinde söylenen tek bir kelimeyi bile duyamayacak kadar kör olmuştum. Yaptığı şeyde haklı değildi, ama olayları farklı şekilde ele almaya çalışsaydım...

Başımı eğdim ve yüzüme soğuk su çarptım, yatağında beni huzursuz bir gecenin daha beklediğini biliyordum. Ne zaman gözlerimi kapatsam, tek gördüğüm Chase'in dizlerinin üzerinde, silahımı alnına doğrultmuş olduğu, parmağımın tetiğın etrafında nasıl sıkıldığı ve bunu gerçekten yapmaya ne kadar yaklaştığımdı. Midemi bulandırıyordu.

"Fox?" Rogue'un yumuşak sesi yatak odamdan seslendi.

Dönüp kapıyı ittim ve onu Mutt'u göğsüne sarılmış halde bulduğumda kaşlarımı çattım.

"Sen iyi misin?" diye sordum.

"Evet, ama bu gece burada kalabilir miyim?" diye umutla sordu. "Tek başıma uyuduğumda hâlâ Chase'le ilgili kâbuslar görüyorum."

Kaşlarımı çattım, kızım için üzülyordum ve bu acıyı en az onun kadar iyi biliyordum. "Elbette, bebeğim."

Arkasını döndü ve saçlarını omzunun üzerinden çekti. "Fermuarımı açabilir misin? Uzanamıyorum."

Mutt'u yatağa yatırdı ve ben de ona doğru ilerledim, fermuarı tutup omurgasından aşağı doğru çektim, dokunuşumla vücudunda bir ürperti dans etti.

Bakışlarım önümüzde duran duvardaki aynaya kaydđ ve elbiseden sıyrılıp ayak bileklerine kadar inmesine izin vermeden önce bakışlarımı orada yakaladı ve onu soluk mavi külotu ve uyumlu dantelli sütyeniyle bıraktı. Meme uçları elbiseye baskı yapıyordu ve onu mükemmel bir şekilde görünce sikim sertleşti, nefesim boğazımda düğümlendi. Bu bir meydan okumaydı, beni ona sahip olmamı istediğine biraz daha ikna eden lanet bir meydan okumaydı.

Gözleri kendi yansımasına kaydı ve elbisesini bir kenara atarken kaşları çatıldı.

"Ne düşünüyorsun bebeğim?" Kulağına konuşmak için eğilerek sordum. Birbirimize dokunmuyorduk ama o kadar yakındık ki onun çekimini dünyanın en güçlü mknatısı gibi hissedebiliyordum.

"Bunca yıl hayatta kalmak için bu bedeni nasıl kullandığımı düşünüyorum," dedi ve sonra bir elini göğsüne götürdü. "Ama ben neyi koruyordum ki, Tilki mi? Sadece et ve kemik, hiçbir yere ait olmayan değersiz bir kızın evi."

"Sen buraya aitsin," dedim sertçe ve çenesinden tutarak aynada kendi gözlerinin içine bakmasını sağladım. "Senin değerinin, seninle hiçbir ilgisi yok.

İçinde bulunduğun bu kabuk, değerli doğdun ve değerli öleceksin, Rogue Easton. Ne kadar güçlü olduğunu bir görebilsen tüm dünyaya hükmedebilirsin." Başka tarafa bakmaya çalıştı ama ben izin vermedim.

"Saçmalık. Ben tek kullanımlık biriyim, beni bir kenara atmayan birini hiç tanımadım. Bu bedeni istiyor olabilirsin Fox, ama *beni* gerçekten istemiyorsun."

Tekrar elimden kurtulmaya çalıştı ama ben bir kolumu ona doladım ve onu kendime doğru çekerek sıkıca tuttum.

"Seni güzel olduğun için istemiyorum bebeğim, seni istiyorum çünkü ruhlarımız aynı şeyden oluşuyor ve on yıldır birbirlerine geri dönmek için savaşıyorlar. Bana bunu hissetmediğini söyleyemezsin." Parmaklarımı etinin üzerinde gezdirdim, karnı boyunca, sonra göğüslerinin arasında Başparmağımı boynuna doğru sürüklemeyi önce. Vücudunun her yerinde tüyleri diken diken oldu ve titrek nefesi onu terk ederken bana karşı eridi.

"İşte bu şekilde benim olduğunu biliyorum, sinekkuşu." Kulağının kabuğunu ısırardım ve kıcı sert sikime çarparak ikimizi de inletti. Elimi sağ göğsünün üzerinde kaydardım, sıktım ve başparmağımı sütyeninin dantelinin arasından sivri meme ucunun üzerinde gezdirdim. "Seni

hissediyorum bile

Sen burada değilken. Ama sen buradayken, hep böyle hissediyorum. zaman." Boştaki elimi karnında gezdirdim, parmaklarımı külotunun dışında gezdirirken derin bir nefes almasını sağladım ve kalçaları ihtiyaçla biraz sallandı.

"İşlemek istediğin suç benim," diye homurdandım daha fazla dokunmam için inlerken. "Ve bir kez teslim olduğunda, benimle günah işlemenin ne kadar iyi hissettirdiği için tekrar tekrar işleyeceğini biliyorsun."

"Fox," diye yarı inledi, yarı yalvardı ve adımı böyle söylemesi beni o kadar sertleştirdi ki neredeyse canım yanacaktı.

Parmaklarımı külotunun üzerinden klitorisine doğru kaydardım ve parmaklarımı bir kez dolaştırarak bunun ne kadar iyi olabileceğini anlamasını sağladığımda baş döndürücü bir inleme onu terk etti.

"Fox, bekle," diye nefes nefese bir elini geriye uzatıp boynuma yapıştı, kalçalarını sallayarak beni şikâyetlerine karşı çıkmaya zorlamaya çalıştı. "Yapamayız. Seninle birlikte olamam."

Meme ucunu çekiştirdim ve boğazından umutsuz bir ses çıktı, tırnakları boynuma batıyordu.

"Dur," diye nefes nefese kaldı.

"Zevk almayı bırak," diye karşı çıktım.

"Ben senin değilim," dedi nefes nefese. "Bu beni senin yapmaz."

"Sadece sütyenine ve külotuna dokunuyorum bebeğim, bu beni senin yapmıyor gibi görünüyor.

Bana say," dedim ve eğilip boynunu iz bırakacak kadar sert bir şekilde ısırdım. "Bunu mu demek istiyorsun?" diye sordu, sırtı kamburlaşmıştı ve tüm vücudu benim için canlanıyordu. O kadar iyi hissettiriyordu ki aklım başımdan gitmişti. Ona çok ihtiyacım vardı. Ve aramızdaki bu ateşin ne hissettirdiğini bilmesine ihtiyacım vardı.

Üzerine biraz benzin döktüğümüz zamanki gibi.

"Ciddiyim," dedim kararlılıkla, elimi göğsünden çekip saçlarını çekiştirerek aynada bana bakmasını ve gözlerimdeki gerçeği görmesini

sağladım.

Alt dudağını emdi ve orta parmağını klitorisinin üzerinde aşağı yukarı gezdirdim, dudaklarımdan bir öpücük çalmaya çalışırken kalçaları hareketi takip etti.

İzin vermedim, saçlarını sıkıca kavradım. Bu onun içindi. Ve her saniyesine tanık olacaktı.

Çenesini eğerek amının üzerindeki elime bakmasını sağladım ve diğer elimi bırakıp göğsünü sıkıca, sahiplenici bir şekilde kavradım. Titreyerek bana yaslandı ve yemin ederim damarlarındaki ısıyı, etindeki her zerreyi dolduran elektriği hissedebiliyordum.

Benim için iyi hissetmesine ihtiyacım vardı, hala ona gerçekten sahip olamasam bile neden birbirimiz için mükemmel olduğumuzu görmesine ihtiyacım vardı. Başparmağını meme ucunun üzerinde gezdirerek bir kez daha benim için inlemesini sağladım ve bana karşı geri çekildi, nefes nefese kaldı, benim için parçalandı. Parmaklarımı klitorisinin üzerinde daha hızlı gezdirdim ve adımı tekrar inleyerek hayvani bir hırıltı çıkardı ben onu dik tutarken beni bıraktı.

Titredi ve başını omzuma yasladı ve elimi göğsünden ağzına götürdüm, benim için boşalırken ağlamasını bastırdım ve nefeslerinin sıcaklığını avucumda hissederek çaresizlik içinde sikimin zonklamasına neden oldum. Tanrım, ona bu şekilde sahip olmak çok ateşli hissettiriyordu. Yemin ederim onu bir saatliğine bile benim yapabilseydim mutlu öldürdüm.

Omuzları gevşediğinde parmaklarımı kalçalarının arasına kaydardım, elimi sırtarak külotundaki ıslak bölgeye sürttüm, bunu ona yaptığım için kafam allak bullak olmuştu.

Onu bıraktığımda yanakları kızarmıştı ve bana dönerek çenesini kaldırdı. "Bunun senin olduğuma dair kuruntularına dahil olmadığına yemin eder misin?" diye sordu ve ben de ona yan yan sırtarak kalbimin üzerine bir çarpı işareti çizdim.

"Söz ver, bebeğim."

"Güzel." Dolabıma doğru yürüdü, gömleklerimden birini aldı ve banyoda kayboldu, kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattı.

Duş bir saniye sonra akmaya başladı ve bana ters ters bakan Mutt'a baktım ve ayakkabılarımı, çoraplarımı ve pantolonumu çıkarıp yatağa girmeden önce ona gözlerimi devirdim.

Komodininin çekmecesini açmak için eğildim ve küçük piç için aldığım yeni oyuncağı çıkardım. İçinde gıcirtısı olan bir martıydı ve hem martıları kovalamayı çok sevdiği hem de yakın zamanda martıları yok etmeyi bitirdiği için

Aynı oyuncağın ördek versiyonunu satın aldığımda, onun gözüne tekrar girmek üzere olduğumdan oldukça emindim.

"Bu nedir?" Oyuncağı sallayarak ve birkaç kez sıkarak ona şöyle dedim kulaklarını dikleştirmek için birkaç kez salladım. O da bana baktı ve ben de zaferle sırtarak birkaç kez daha salladıktan sonra ona fırlattım.

Doldurulmuş martı, onu yakalamak için hiçbir girişimde bulunmadığı için yüzünün yan tarafına çarptı ve yumuşak bir gümbürtüyle yataktan düştü.

Mutt bana ters ters baktı, ben de ona öfkeyle karşılık verdim.

"Ciddi misin?" Ben talep ettim. "Bu senin favorinin birebir kopyası gibi! Ayrıca bu lanet olası bir martı - benden daha ne istiyorsun köpek?"

İt başını bana doğru eğdi ve sonra yataktan zıpladı. Yeni oyuncağı eline aldığı anda zaferle gülümsedim ve oyuncağı yere bırakıp üzerine işmeden önce onunla kapıya doğru koşmasını izledim. Sonra döndü Sırtını döndü ve sanki onu tekmeleyip uzaklaştırmaya çalışıyormuş gibi ayaklarını yere vurdu ve bana bir kez daha bakmadan Rogue'un atılmış elbisesinin üzerine kıvrıldı.

Küçük pislik.

Ona homurdandım, beni görmezden gelmeye devam ederken ona bir pislik olduğunu söyledim ve yerdeki lanet su birikintisini temizlemek ve yepyeni oyuncağı yıkayıcıya atmak için yataktan kalkmak zorunda kaldım.

Odama döndüğümde küçük piç sanki dünyayla tamamen barışıkmiş gibi usulca horluyordu.

"Seni barınağa bırakmalıyım çünkü ev eğitimi almıyorsun," diye homurdandım ve yemin ederim bana meydan okurcasına osurdu.

Küçük köpeğe daha fazla kızamadan, Rogue'un duşta şarkı söyleme sesi dikkatimi ondan uzaklaştırdı ve oraya gidip onu duşumun duvarına yaslayarak ıslak ıslak becermekle ilgili her türlü fanteziyi düşünürken inledim.

Boxerımın üzerinden sikimi yumruklarken lanet olası hayatıma lanet okudum, biraz gerginlik atmak için otuz bir çekmeyi yarı cazip buldum ama bunu yapmak istemediğimi fark ettim. Vücudunun sıcaklığından başka hiçbir şey bu gece içimdeki bu ihtiyacı tatmin edemeyecekti ve sadece elimi becermek bana cazip gelmiyordu.

Dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım vardı, bu yüzden başucumdaki Karanlık Fae kitabını aldım ve okumaya devam ettim. Kitabın sonuna gelmiştim ve işler sarpa sarıyordu. Dürüst olmak gerekirse, kafam karışmıştı. Kız dört erkeği de arzuluyor gibi görünüyordu ve Gabriel açıkça onun biriciği olmasına rağmen aralarında seçim yapmayı reddediyordu. Eninde sonunda onu seçeceğini tahmin etmiştim, sadece şimdiye kadar bunun gerçekleşmiş olacağını düşünmüştüm.

Rogue yeniden ortaya çıktığında, onu gömleğimin içinde, saçları başının üstünde renkli bir düğüm halinde toplanmış görünce daha da sertleştim.

İt, o yaklaştıkça sallanmaya başladı, sanki köpek formunda bir şeytan değilmiş gibi ve benimle yatağa tırmanmadan önce kulaklarını gıdıkladı ve tenindeki vücut yıkamamın kokusu beni çok iyi hissettirdi. Benim İçgüdülerim yanıyordu, bana onun benim olduğunu söylüyor ve her şeyine sahip çıkmamı istiyordu ama ona bu gecenin sayılmayacağına dair bir söz vermiştim. Ve bu konuda bir pislik gibi davranmayacaktım. Sonunda ilk orgazmımı ondan yaşadığım için mutluydum.

Bana doğru yuvarlandı, başı benimkinin yanındaki yastığa yaslandı ve gözlerini kapatırken yüzünü inceledim.

"Bakmayı kes Porsuk," dedi ve dudaklarımda bir sırıtış belirdi. "Bir sorum var."

"Ne oldu?" diye sordu uykulu bir sesle.

"Ne istiyorsun?" Ona daha da yaklaştım. "Sanırım daha önce sormayı unuttum."

Bir gözünü kırdı ve tekrar kapatmadan önce kaşlarını çatarak bana baktı. "Bu cevabı imkansız olan büyük bir soru, Rozet."

"Yine de cevap ver," diye ısrar ettim.

Bana anlatmak istediğinden emin değilmiş gibi bir süre sessiz kaldı ama sonunda anlattı. "On beş yaşındayken sahip olduğum şeyi istiyorum, çocuklarımla dalgalara binmek ve ne olursa olsun iyi olacağımızı bilmek. Çünkü birbirimize sahiptik."

İçimi çektim, göğsüme ezici bir ağırlık çökerken sırt üstü yuvarlandım. "Demek sana veremeyeceğim tek şeyi istiyorsun."

Daha yakına kaydı, kolunu bana doladı ve başını kalbimin üzerine koydu. Göğsümdeki tiksindirici çaresizliği hafifletti, ben de ona sarıldım, gözlerimi kapadım ve Günahkârlar Bahçesi'ndeymişiz gibi davrandım. Pac Man ve Space Invaders makineleri. Ama sonra aklıma Chase geldi. Orada da ona daha sıkı sarıldım, çenem sıkılmıştı, o acıya boyun eğmemeye ve bir kez olsun Rogue ile biraz huzur çalmaya çalıştım.

"Senin de ihtiyacın olduğunu biliyorum," diye fısıldadı tam uykuya dalmak üzereyken. "Sana da veremediğim için üzgünüm."

JJ panik içinde, "Kahretsin, her şeyi bulduğumuz yere geri koymalı ve buradan defolup gitmeliyiz," dedi.

Korkuyla elimdeki madalyonun üzerindeki sembole baktım ve sonra arkadaşlarımla solgun yüzlerine baktım.

"Çocuklar, durum daha da kötüleşiyor. Çok daha kötüsü," diye seslendi Chase ve dudaklarının arasında bir sigarayla kapı aralığında dikildiği yere baktım. Peşinden gittik ve ben ölümü görmeden önce kokusunu aldım. onu. Kapıyı ardına kadar itti ve içeride her yerde yatan, kanlı ve parçalanmış, yüzleri ölümle çarpılmış cesetlere baktım.

"Kahretsin," diye soludu Rogue ve ben onun eline uzandım, madalyonu tam olarak nerede bulduğumuzu hatırlamaya çalışırken cebime soktum.

"Lanet olsun, şuna bak." Maverick'in sesiyle döndüm ve onu elinde bir şişe votka ve içinde yüzen bir başparmağa benzeyen bir şeyle buldum.

"Bırak onu," diye tısladı Rogue, sanki onun parmak izlerinin o şeyin üzerinde olmasından korkuyormuş gibi ve elimden çekip aldı. O anda büyük bir dalga tekneyi salladı ve parmaklarından kayarak güverteye düştü ve kopan başparmakla birlikte votka da üzerine döküldü.

JJ, Chase'e çarptı ve ben de onları desteklemek için hamle yaptım ama ayağım votkaya takıldı ve Chase'i de yanıma alarak yere düştüm. Sigarası dudaklarından fırladı, bir kıvılcım yağmuruyla güverteye çarptı ve votka alevler içinde kaldı.

Bir başka dalga tekneyi çılgınca sallarken JJ bizi dik tuttu ve Rogue ile Maverick düşmemek için birbirlerine tutundular.

JJ telaşla, "Sana bu gece lanet bir fırtına çıkacağını söylemiştim," dedi. "Buraya gelmemeliydik."

Maverick, "İç çamaşırlarınızı çıkarmayın," diye bağırdı ama gözlerindeki ateş parladı ve hepimiz onun yolundan çekilmek için çabaladık, üst güverteye çıkan merdivenlere doğru koşuşturduk.

Ateş daha da alevlendi ve hepimiz merdivenlerden yukarı koşmaya başlarken Chase beni itti, alevlerin sıcaklığı sırtıma vuruyordu.

Maverick elini tutarken bakışlarımı önümüzde duran Rogue'dan ayırmadım ve tekne bir kez daha çılgınca sallanırken hepimiz soluk soluğa kaldık. Bir basamak yukarı sıçradım ve yanlamasına duvara doğru savrulan Rogue'u tamponladım. Başım duvara çarptı ama zararsız bir şekilde göğsüme çarptı ve onu bir sonraki basamağa ittim, Maverick onu çekiştirirken devam etmesi için cesaretlendirdim. Chase ve JJ'in hemen arkamda olduklarından emin olmak için arkama bir bakış attım, peşlerinden yayılan alevleri görünce kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

"Hadi!" JJ bağırdı ve ben de bağırdım, üst güverteye çıkıp korkuluklardan atlarken hepsiyle birlikte yarıştım. Okyanusa daldım ve yüzeye çıktığım anda hepimiz yatın yanına bağladığımız babamın sürat teknesine doğru yüzmeye başladık.

Maverick önce kendini yukarı çekti, Rogue'u da peşinden sürükledi ve ikisi de geri kalanımızın sudan çıkmasına yardım etmeye çalıştı. Chase motoru çalıştırmak için koştu ve kıyıya doğru uzaklaştık, ateş üst güvertede görünmeye başlarken yata bakıyorduk. Kolumu Rogue'un omzuna doladım.

Omuzlar ve JJ onun elini tutarken Chase ve Maverick etrafımızı sıkıca sardılar.

"Boku yedik," diye fısıldadı JJ.

"Değiliz," diye hırladım şiddetle. "Orada olduğumuzu sadece biz biliyoruz. O yüzden tek yapmamız gereken bir daha kimseye söylememek. Yemin et."

Hepsi birden "Yemin ederim," dedi ve ben bu yeminin gücünün bizi olduğumuzdan daha derin bir şekilde bağladığını hissettim.

Sabah koşuya çıkarken Rogue'u yatağımda uyuması için bıraktım, sabah güneşinde ıslanırken geçmişin hayaletlerinden kurtuldum ve kendime sırrımızın hala Rosewood mahzeninde sıkı sıkıya kilitli olduğunu hatırlattım. Eve döndüğümde, JJ'in sesi verandadan bana doğru geliyordu.

"-Evet böyle. Beni içinde bu kadar derin hissedebiliyor musun?"

Kalbim kt küt atmaya başladı ve aklıma varoluşta yeri olmayan çılgın, vahşi bir düşünce girdi. *şu anda bu evde sadece bir kız var.*

Mutfağa koştum, verandaya çıktım ve gözlerim sıcak pembe şortuyla şezlonga uzanmış, kulağına telefonunu dayamış JJ'e takıldı.

"Bana adımla hitap et, koca oğlan," diye mırıldandı, sonra beni fark edip hoparlöre bastığında sırttı.

"Hung," dedi bir erkek sesi nefes nefese.

JJ otoriter bir ses tonuyla "Tam adım," diye homurdandıktan sonra parlak sarı Pikachu kupasından biraz kahve yudumladı. Birkaç hafta önce Rogue neredeyse Charmander'ını parçaladığında kendini kaybetmişti. Bir şeyi yakalamak için bu kadar hızlı hareket ettiğini hiç görmemiştim. Yemin ederim onlardan biri için kurşun bile yerdı.

"Hung Likahorse," diye inledi adam.

JJ, "Al benim on beş santimimi, seni pis küçük aygır," diye homurdandı ve adamın geliş sesi burnumun kırışmasına neden oldu. mutfaktan biraz kahve aldım. Verandaya döndüğümde aramayı sonlandırmıştı ve kaşları çatılmıştı.

"İyi misin dostum?" Bir kahve içtikten sonra havuzdaki turlarıma başlayacağımı düşünerek yanındaki şezlonga otururken sordum.

"Evet, ben sadece..." Bakışları bana kaydı ve orada karanlığı gördüm. Pek şaşırmadım, Chase'den beri hepimizde böyle bir hava vardı. Sanki her glmsemeıi toplamak daha zordu ve ne zaman bir duraklama olsa

sohbet ederken ya da düşüncelerimizle baş başa kaldığımızda, her zaman *onu*. Ama JJ'in ifadesindeki bir şey bana bundan daha fazlası olduğunu söyledi.

"Bana her şeyi anlatabilirsin, biliyorsun değil mi? Seni anlıyorum," dedim, benden bir şey sakladığı fikrinden hoşlanmamıştım.

"Sorun eskortluk," dedi ağır bir nefesle. "Bunu yapmayı yıllar önce bıraktım."

"Ne?" Şaşkınlıkla kaşlarımı çattım. "Ama o paraya güveniyorsun, neden bırakasın ki?"

"Sadece artık bunu yapmak istemiyorum." Kupasını yere bıraktı ve bir elini saçlarının arasından geçirdi. "Yanlış hissediyorum."

"Neden bana söylemedin?" Şaşkınlıkla sordum.

"Bilmiyorum, sadece payımı alamadığım için kızacağını düşündüm ve beni kurtarmanı istemedim. Ben... Jolene için bir süre fetiş işlerinde çalıştım." Yüz ifadesi pişmanlıkla kıstı ve ona bakarken dudaklarım aralandı.

"JJ ne halt ediyor?" Jolene'i umursadığım için değil, benimle konuşmak yerine neden bu kadar alçaldığını öğrenmek istediğim için sordum.

"Özür dilerim, eğer kendim halledebilirim o zaman-"

"Hiçbir şeyi tek başına halletmene gerek yok." Bacaklarımı şezlongun kenarından sarkıttım ve dikkatle ona baktım. "Biliyorsun, biz senin geri - yani biliyorum." Chase'i kastetmiştim ve Chase'i kastetmiş olmaktan nefret ediyordum. JJ'in gözlerindeki bakış, onun da bunu bildiğini gösteriyordu.

"Chase bana biraz yardım etti," diye mırıldanarak itiraf etti.

Bir an için ona bakakaldım, acı göğsümü delip geçti. "Ama *bana* söyleyebileceğini düşünmedin mi?"

"Sana yük olmak istemedim," dedi ama inanmadım.

"Mesele sadece o değil," dedim. "Öyle olmadığını biliyorum. Neyi söylemiyorsun?" Ses tonumu sertleştirmemeye çalışarak üsteledim çünkü JJ'in beni kızdırmak için kasıtlı olarak bir şey yapmayacağını biliyordum. Bu onun tarzı değildi. O her zaman ailemizdeki herkesi gözetirdi. Ama bu kadar uzun süre bu bilginin dışında kalmış olmak hoşuma gitmiyordu. Chase gideli haftalar olmuştu, yani bunca zamandır JJ burnumun dibinde yaşam mücadelesi veriyordu.

JJ sertçe yutkundu. "Sinirlenme, tamam mı?" diye sordu ve başımı sallamadan önce kahvemden uzun bir yudum aldım. "Rogue döndüğünden beri çok gerginsin. Onu korumak, kasabada tutmak istemeni anlıyorum. Ama bunu ele alış şeklin..."

"ıkar ağızındaki baklayı," diye ittim, söyleyeceği şeyin hiç hoşuma gitmeyeceğini hissederek.

"Baban gibi davranıyorsun," dedi alçak bir sesle, kaşları birbirine sıkıca kenetlenmişti. "Tüm dünyayı ve içindeki herkesi kontrol etmeye çalışıyorsun. Ama hepimiz nefes alabilmeli, kendi seçimlerimizi yapabilmeli, kendi isteklerimizin peşinden gidebilmeliyiz ve tüm bunlar hakkında ne düşündüğünden korkmamalıyız. Biz derken *kendimizi* kastediyorum. Senin aileni. Ben ve Rogue. Geriye kalan tek şey üçümüzüz Fox. Sana derdimi anlatmak istemedim çünkü açıkçası bununla uğraşmama izin vermeyeceğini biliyordum. Planlar yapar, ekstra işler yapar ve hiçbirinde söz sahibi olmama izin vermezdin. Bu yüzden yaptığım şeyi yaptım ve belki de şimdi düşündüğümde çok aptalcaydı ama sanırım bana ne yapmam gerektiğinin söylenmesinden bıkmıştım. Patronum olabilirsin ama önce arkadaşımsın. Ve sanırım bunu unuttunuz."

Otomatik tepkim bu olsa da hemen patlamadım, bu yüzden kendimi kontrol altında tutmak için çok mücadele etmek zorunda kaldım. Ne dediğini duymaya çalıştım, çünkü o benim kardeşimdi ve gerçekten böyle hissetmese bu konuyu hiç açmayacağını biliyordum. Enkazın başında onunla tartışmıştım.

Dollhouse'a gitmiştim ve o zaman bana bakarken gözlerindeki öfkeyi görmüştüm. Bana öyle bakmasından nefret ediyordum. Ve benim hakkımda haklı olmasından korkmaya başlamıştım. Sadece nasıl daha iyisini yapacağımı bilmiyordum. Ailemin son üyelerini korumaya çalışırken kendimi o kadar kaptırmıştım ki tek yaptığım onları daha fazla kaybetmek olmuştu. Ve hiçbir şey için başka birini kaybedemezdim.

"Özür dilerim," diye iç geçirdim, gözlerimi ovuşturarak. "Sen her zaman önce arkadaşımsın, J. Sen benim kardeşimsin. Patron modundan asla çıkamadığım için kaçtığın pislik olmak istemiyorum."

"Sorun değil," dedi hafif bir gülümsemeye. "Ve özür dilerim... Çok özür dilerim." Başını iki yana salladı, sonra tekrar bana baktı.

"Özür dilemeni gerektirecek bir şey yok. Bazen bir pislik olduğumu biliyorum. şu andan itibaren, bu evde senin patronun ben değilim. Zaten son zamanlarda işleri kulüp binasında hallediyoruz, o yüzden buna devam edeceğiz. Ve alışmadığımız sürece, söylediğim hiçbir şeyi yapmak zorunda değilsin," diye söz verdim.

"Ooh bu benim için de geçerli mi, Rozet?" Rogue tişörtümün içinde belirdi ve yatak saçları ve uykulu gözleriyle ne kadar yenilebilir göründüğünü görünce boğazım düğümlendi. Elinde JJ'in Squirtle kupasında dumanı tüten bir kahveyle bize katılmak için yürürken onu gözümün içine baka baka becerdim. "Bekle, bana tam olarak yapmak istediğim şeyi yapmamı emretsen bile umurumda değil. Yine de yapmayacağım."

"ok komik," dedim ama dün gece benim için nefes nefese kalışını düşününce yüzümdeki kara gülümsemeye engel olamadım.

JJ yanıma oturup kahvesini yudumlarken, "O kupaya dikkat et güzel kız," diye uyardı.

"Ben her zaman dikkatliyimdir," dedi.

"Sen bir kupa katilisin." Adam sırttı ve o da sırtarak karşılık verdi.

"Bu arada, beni dinlemesen bile senin için de geçerli," diye yanıtladım az önceki sorusunu, dirseğimle onu dürterek.

"Önce evin anahtarı, şimdi de kendi fikrimi söylemekte özgür müyüm? Vay canına, kadın özgürlüğü hareketini rekor hızda yaşamak gibi bir şey bu," dedi kaşlarını kaldırarak.

Shawn'ın ona yaşattıkları, onu kendine saklaması ve lanet olası duygusal istismarı yüzünden içim daraldı. Derimin içinde şiddet yalamalarına neden oldu. Bana onun ölümünü vermesi için Şeytan'la bir pazarlık yapmak istedim.

Shawn gibi olmak istemedim. Onu hiçbir zaman kafeslemek istemedim, sadece onu gözden kaybettiğim anda yok olmayacağına güvenmek için mücadele ettim. Her zaman aynıydı. Gözden kaybolduğu anda, zihnimin arkasında onu avlamam ve eve getirmem gerektiğine dair savaşılan bir panik vardı. Tam on yıl boyunca bu panik halinde yaşamış, onu asla geri alamamıştım. Ama şimdi o buradaydı ve bu alışkanlığım çok zor öldü, çünkü burada kalacağına nasıl güvenebilirdim ki? Yine de JJ'in haklı olduğunu tahmin ediyordum. Onu kontrol edemiyordum ve ne kadar sıkı tutarsam o kadar az yanımda olmak istiyor gibiydi. Tutuşumu gevşetmek ve onu kendi haline bırakmak için daha çok çalışmam gerekiyordu ama Shawn'ın onu sokaklarda kapabileceği korkusuyla istediği zaman tek başına gitmesine izin vermek imkansızdı. Eğer onu ele geçirirse, kendimi asla affetmezdim.

JJ kendine biraz daha kahve almaya gitti ve ben de Rogue'a dönerek bana bakması için yanağını avuçladım. "Artık özgürsün, bebeğim. Yemin ederim seni bir daha asla tuzağa düşürmeyeceğim. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Bakışlarımda bir yalan ararken gözlerinin arasında küçük bir V harfi oluştu. "Bence Koy benim zincirlerim, Fox. Sanırım hepimiz bu topraklarda yaşamak ve ölmek için buraya bağlandık ve bu beni büyürken hiç korkutmazdı çünkü dünyada olmak istediğim başka bir yer yoktu, barıştığımızda bile

Zihnimizde maceralar ve ufkun ötesine yelken açmayı düşündük. Sanırım her zaman geri dönmek zorundaydım. Hiçbirimiz bundan uzun süre kaçamayız."

"Belki de zincir değildir sinekkuşu. Belki de sadece evimizdir," dedim, parmaklarımı nabzının boynunda yumuşak kanatlar gibi attığı yere kadar takip ederek.

Nefesi kesildi ve sanki benim onunkine karşı koyamadığım kadar o da benim bedenimin çağrısına karşı koyamıyormuş gibi biraz daha yaklaştığında omurgamdan aşağıya doğru yanan bir ateş yolu hissettim. Etrafımızdaki dünya bulanıklaştı.

Sadece biz kalana kadar hiçbir şey yoktu ve bu dürtüyle yarın doğan güneşle savaşmaktan daha kolay savaşamazdım.

Aramızdaki mesafeyi kapattım, onu sertçe öptüm ve benim için ayrıldıklarında dudaklarında hindistan cevizi ve arzunun tadını aldım. Dilimi dudaklarının arasına sokarken elimi ensesinde gezdirip sıkıca kavradım ve o da bu ateşe karşı koyamazmış gibi bana karşılık verdi. İçimizdeki her şeyi tüketiceğinden emin olana kadar büyüdükçe büyüyen, birbirimize duyduğumuz açlıkla beslenen bir cehennem gibi aramızda şiddetlendi. O yapabiliirdi

Tüm bozuk parçalarım ondaydı ve ciğerlerimdeki her nefes ve kalbimin her atışıyla ona layık olmak için savaşırdım. Bu dünyada yaşamamın tek sebebi oydu. Ona hizmet etmek, her zaman beni yönetmek için yaratılmış bir tanrıça olduğunu fark edene kadar ona tapmak.

Bir santim ayrıldık ve gözleri benimkilere kilitlendi, geniş ve kırpmadan bana bunu benim kadar keskin bir şekilde hissettiğini söylüyordu. Ona tutunurken ve ona sahip olmak için içimdeki şiddetli dürtüyle savaşıırken ciğerlerime hava alamıyordum. Sikim demir gibi sertti ve sadece bir kız için ağrıyordu.

O'ydu. Gerçekten arzuladığım tek yaratık.

"Sizi biraz yalnız bırakayım," diye JJ'in sesi havayı yardı ve Rogue'u serbest bırakarak avlu kapısında durup bize baktığı yere döndüm.

Çenesi gergindi ve ben şortumun içinde şişen aletimi düzelterip JJ'e özür dileyen bir bakış atarken Rogue elimden çekildi.

"Kal dostum," diye cesaretlendirdim. "Sen buradayken birbirimizi yiyip bitirmeyeceğiz."

"Yok, zaten kulübe uğramam gerekiyor. Bugün maaş günü," dedi, yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi ama gözlerine değmemiş gibiydi. Onu kızdırmış mıydım?

"Yakında yeni bir işe başlayacağız," dedim. "Eğer istersen?" Hızlıca ekledim ve başını salladı, ama dönüp uzaklaşırken dikkati dağılmış görünüyordu.

Rogue ayağa kalkarak, "Bekle JJ," diye seslendi.

"İyi misin, bebeğim?" Kaşlarımı çatarak sordum, JJ çıkarken garaj kapısının sesi bize ulaşıyordu.

"Evet... Sadece onunla konuşmam gerekiyordu," diye mırıldandı dalgınca.

Arabasının motorunun gürültüsü hemen ardından geldi ve ben de kalkıp havuza daldım ve yüzmeye başladım. Rogue içeriye yöneldi ve İt bir esnemeyle ortaya çıktı, gıdıklanmak için ayak bileklerinin etrafında koşuyordu ama Rogue onu fark etmemiş gibi görünüyordu.

Gözden kayboldu ve onu öptüğüm için kızgın olup olmadığını merak ettiğimde göğsüm düğümlendi. Yine de bu bir seçim değildi, daha çok lanet olası kemiklerime yazılmış bir ihtiyaçtı. Bir titanın gücüne sahip olsaydım bile buna karşı koyamazdım. Belki de her şeyi fazla düşünüyordum çünkü Rogue ve ben bir kez olsun doğru yolda ilerliyor gibiydik. Ve eğer şanslıysam, her şey her zaman umduğum gibi bizim için yoluna girecekti.

Sadece Maverick'ten daha iyi bir seçenek olduğumu kanıtlamam gerekiyordu - ayrıca ne olursa olsun onun dikkatini dağıtan o lanet olası şeyle başa çıkmalıydım - sonra ihtiyacı olan tek şey olabileceğimi anladığında, yanlış gidebilecek başka bir şey yoktu. Ve on yıllık acıdan sonra, sonsuza dek sürecektir mutluluğumuza başlamaya hazırdım.

Telefonumu kaptığım gibi koşarak odama çıktım, Mutt topuklarımın etrafında koşturuyordu, bana bakarken yumuşak bir miyavlama sesi çıkarıyordu.

"Biliyorum oğlum. Halledeceğim," diye söz verdim ona, yatak odama geçtim ve JJ'in numarasını tuşladım.

Kapıya yaslandım, zil sesini dinledim. sesli mesaj sonunda kesilmeden önce. Tekrar aradım. Ve tekrar. Dördüncü denemede, arama ikinci zil sesinin yarısında kesildi ve tekrar denediğimde doğrudan sesli mesaja geçti. *Tanrı aşkına.*

Telefonumu yatağımın ayak ucuna fırlattım, sonra hızla soyunup bir şort ve bluz kombinasyonu giydim, saçımı yüksek bir at kuyruğu şeklinde bağladım ve JJ'in pembe güneş gözlüklerini yüzüme taktım.

Bir çift beyaz spor ayakkabımı tekmeledikten sonra telefonumu, anahtarlarımı ve artık her yerde taşıdığım sustalı bıçağımı kaptığım gibi aşağıya indim.

Fox hâlâ havuzda tur atıyordu ve birkaç dakika boyunca onu izlerken dudağımı çiğnedim. Teoride artık daha fazla özgürlüğüm vardı. İstedğim zaman gelip gidebiliyordum ama aynı zamanda bir Harlequin müfrezesi göndermişti.

Shawn'ın yüzünü göstermesi ihtimaline karşı 'destek için' nereye gidersem gideyim beni takip edecek haydutlar. Afterlife'a gitmemde garip bir şey olmadığını tahmin etmeme rağmen, yolculuğum için eskortlardan kurtulma girişiminde bulunmamaya karar verdim. Eğer kaçınabilirsem Shawn'a bana saldırması için herhangi bir şans vermek istemiyordum.

Bir not defteri kaptım ve Fox'a nereye gittiğimi söyleyen bir mesaj yazıp buzdolabından bir kutu Coca Cola kaptım ve garaja doğru yola çıktım.

Bugün hava bir yengecin sol kık yanağı kadar sıcaktı, bu yüzden köpek yavrularına rağmen

Mutt'un bana doğru ateş ettiğini görünce, onu benimle birlikte pişirmesi için dışarı çıkarmak yerine klimanın içinde olduğu yerde kalmasını söyledim. Sonra koşarak garaja indim, kırmızı cipime atladım ve yola çıktım.

Çevremdekilere kendi arabalarına atlamaları için birkaç dakika vermek zorunda kaldım. Ne yazık ki, benimle birlikte arabaya binmeye çalışan adama attığım ölümcül bakış beni yalnız bırakması için yeterli olmadı ve Eddie yanımdaki koltuğa uzanırken bana düz bir bakış attı.

"Kuralları biliyorsun," dedi omuz silkerek. "Hoşuna gitmiyorsa benimle tartışmanın anlamı yok. Patronla konuş."

"Evet, evet," diye iç geçirdim ve Fox'a bunu yapmadığımı söylemeyi aklıma not ettim.

dışarı çıktığımda arabamda bir yolcunun olmasını takdir ediyorum. Beni takip eden maiyetim yeterliydi. Gerçi dürüst olmak gerekirse, Eddie iyi birine benziyordu. Sanırım daha kötü bir korumam da olabilirdi.

Kapılar tıkırdayarak açılır açılmaz, kayalıkları kucaklayan dolambaçlı sokaklardan geçerek Afterlife'a doğru yola çıktım.

JJ'in turuncu Mustang'i ön tarafa park etmiş, mekânın girişini yarı yarıya kapatmıştı ve ben de kendi arabamı arkaya çekip kalabalık otoparkta bir yer kaparken sinirli bir nefes verdim.

Bugün bir gösteri vardı ve büyük bir katılım olacak gibi görünüyordu ama bu konuşma bekleyemezdi ve eğer JJ lanet telefonunu bile açmazsa, o zaman bunu yüz yüze yapmak zorunda kalacaktı.

Arabamdan atladım ve Harlequin fedailerinden oluşan çetenin beni gölge gibi takip ettiği girişe doğru ilerledim. Bu beni geriordu, çoğunlukla Çünkü orada olmak için iyi bir sebepleri olduğunu biliyordum.

Bakışlarım dışarıda oturan insan kalabalığı arasında gidip geliyordu. uzaktaki denize bakan terastaydı ve yardım edemedim ama aralarında Shawn'ı aradım. Böyle bir Harlequin kalesinde ortaya çıkması için deli olması gerekirdi, ancak tam bir setten birkaç vidadan daha fazla gevşek olduğunun farkındaydım, bu yüzden bu savaşı kazanma umuduyla gideceği seviyeleri hafife almayacaktım.

Heyecanlı bir çığlık arkadaşlarımın beni kucakladığını haber verdi; Di ve Lyla beni kucaklayarak aşağı yukarı zıpladılar ve beni güldürdüler.

Di, "Hayat dramalarınızın sakinleşmesine o kadar hazırım ki," diye homurdandı.

"Dün gece sahildeki müthiş partiyi kaçırdın - Carter karanlıkta sörf yapmaya çalıştı ve neredeyse boğuluyordu. Jake onu sudan çıkarıp kalp masajı yapmak zorunda kaldı. Çok komikti."

Lyla bana karavan parkındaki bazı dedikoduları anlatmaya başladığında bu görüntüye sııttım. Bahsettiği insanların çoğunu hâlâ tanımıyordum ama bana iki erkek arasında bir kız yüzünden çıkan kavgayı anlatırken bir kahkaha attım.

ikisi de kız arkadaşları olduğunu düşündü. Kızın ikisiyle de oynadığı ve onları soyup soğana çevirdiği ortaya çıktı ve kavga tüm hızıyla sürerken kaçıp gitmiş ve o zamandan beri ortalıkta görünmemişti.

Bella barın arkasında çalışıyordu ve bana bir gülümseme fırlattı, gözleri bir kez olsun parlıyordu, genellikle kendine getirdiği donukluk yoktu.

İlaç veriyorum.

Müzik değışti ve Lyla inledi. "Bu bizim işaretimiz," dedi, güneşin altında şüpheli bir şekilde boş görünen sahneyi işaret ederek. "Bu gece geç saatlere kadar uzun bir vardiyada çalışacağız ama siz kalıp sarhoş olmalısınız. Daha sonra karavanında dört kişilik bir parti verebiliriz ve sen de hepimize Harlequin D'den bahsetmiş olursun."

Hafifçe alay ettim, omzumun üzerinden korumalarım doğru baktım ama hepsi barın etrafına dağılmıştı ve hiçbirisi çok yakınımnda gizlenmiyordu.

"Senin için çok güzel hikâyelerim var," diye kabul ettim. "Ama şu anda JJ'i bulmam gerekiyor."

"Ofisinde," dedi Di, odanın karşısında sadece personelin girebileceği şekilde işaretlenmiş bir kapıyı göstererek. "Bir süre önce çok kızgın görünüyordu. Soyunma odasına geldi ve hepimizi bugün çok iyi bir şov sergilememiz konusunda uyardı çünkü insanları kovma modundaydı ve sonra kışına kirpi sokmuş gibi görünerek fırladı gitti."

"O kirpi ben oluyorum," diye iç geçirdim. "Bana şans dile."

Kızlar yaptı ama sahnedeki yerlerini almak için aceleyle uzaklaşırken benim adıma biraz gergin görünüyorlardı. Kalabalığın arasından ilerledim, ilerlerken birkaç cebimden para çıkardım, sonra JJ'e bunu burada yapmayacağıma dair söz verdiğimi hatırladım ve bir pişmanlık duygusuyla söz konusu paraları ceplerime geri koymak için iki kat geri döndüm. Muhtemelen onu gereğinden fazla kızdırmamak en iyisiydi, bu yüzden kolay parama el salladım ve ardından kulübün personel bölümüne giden kapıyı kapatan serserinin yanından geçtim. Bana sağlıklı bir dozda yan gözle baktı ama beni tanıdığı belliydi, bu yüzden beni durdurmak için herhangi bir harekette bulunmadı.

Burası müzikten uzakta biraz daha sessizdi ama yine de duvarlardan gelen gümbürtüleri duyabiliyordum.

JJ'in ofisine kadar yürümeye devam ettim ve oraya vardığımda kapıyı çalma zahmetine girmeden kapıyı iterek açtım.

Johnny James masasının arkasında oturmuş, önüne bir sürü evrak yığılmış, şişeden tekila içmek ve hiçbir şeye kaşlarını çatmamak için bunları görmezden geliyordu.

Başını kaldırıp eşiğinde pusuya yatmış beni görünce durakladı, tekilayı ağır bir gümbürtüyle yere bırakıp kollarını göğsünde kavuşturarak sandalyesine yerleşirken gözleri önce parladı sonra karardı.

"Ne istiyorsun, Rogue? Yapacak işlerim var."

"Öyle görünüyor," diye kabul ettim, odaya girdim ve tekilayı kapıp şişeden bir fırt çekmeden önce kapıyı arkamdan tekmeleyerek kapattım. İnerken çok fena yaktı ve şişeyi tekrar masaya vururken yüzümü buruşturdum.

JJ bana kaşlarını çatarak bakmaya devam ederken aramızda sessizlik oldu ve ben de hayal kırıklığıyla bir nefes çektim.

"Çıkar ağzındaki baklayı, JJ. Bu her neyse belli ki seni yiyip bitiriyor, o yüzden bana doğrudan söyle."

"Senden bunu yapmanı istemem gerekmez miydi?" diye sordu acı acı. "Yoksa sonunda Fox'ta karar kıldığını söylemeden önce beni biraz daha oyalamayı mı planlıyordun?"

"Sen neden bahsediyorsun be?" Tersledim. "Seni istediğimi sana açıkça belirttim. Ama benim ve diğerlerinin durumunun ne kadar karmaşık olduğunu biliyorsun. Beşimiz... dördümüz birbirimize o kadar dolanmış durumdayız ki düğümlerin çözüleceğini hiç sanmıyorum. Öyleyse neden Fox'u öpmem birdenbire dünyanın sonu oldu?"

JJ, Chase'in üzerine kaymamdan dolayı yüzünü buruşturdu ama kederinin öfkesinin önüne geçmesine izin vermeyeceği belliydi.

"Çünkü Fox'un senden ne istediğini biliyorum. Senden ne *talep* edeceğini biliyorum. Ve her seferinde istediğini elde etmesini izlemeye fazlasıyla alışkınım. Beni yanlış anlama - o adamın kemiklerini seviyorum, ama o benim kardeşim olabileceği gibi, aynı zamanda benim patronum ve bu lanet çeteye katıldığımız günden beri bunu bana defalarca açıkça belirtti."

"Fox seni kontrol edebilir ama *beni* kontrol edemez," diye homurdandım.

"Tabii. Şimdi değil. Olabilir. Ama bu işlerin nasıl yürüdüğünü biliyorum. Hepimiz çocukken seninle nasıl olduğunu hatırlıyorum. Sana yaklaşmayı aklından bile geçiren her erkeği korkutup kaçırırdı. Üçümüzün seninle birlikte takılmasında bir sakınca görmeyebilirdi ama her zaman gördüğü geleceğin sen ve onun birlikte olduğu bir gelecek olduğunu açıkça ifade etti. Sen onun son oyunusun, Rogue ve hep öyle oldun. Bu yüzden Bu beni nereye götürüyor?"

"Fox'un benden istediği şeyin bu olduğunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" Talep ettim. "Anladım. Bana söyledi. Ve ona buna hazır olmadığımı söyledim. Henüz tek eşlilik ya da o saçmalıkların hiçbirini istemediğimi ve-"

JJ ayağa kalkarak, "Gördün mü, işte burada," diye tersledi. "Henüz. *Henüz* buna hazır değilsin. Bu da demek oluyor ki eninde sonunda hazır olacaksın. Evlenmeye, yuva kurmaya ve bir sürü çocuk sahibi olmaya hazır olacaksın ve bu küçük kelime bana, kendine itiraf etsen de etmesen de bunun onunla olacağını zaten bildiğini söylüyor."

"Hayır öyle değil," diye öfkeyle tersledim. "Öyle demek istemedim. Bunu istemiyorum."

Sana ne kadar değer verdiğimi yeterince kanıtlamadım mı?"

"Bacaklarını açıp bana sikimden ne kadar zevk aldığını göstererek mi? Evet tatlım, bana bunu göstermekte çok iyisin. Ve ben de çok iyi seviştiğimin tamamen farkındayım. Ama beni becermek ve beni sevmek farklı şeyler, değil mi?"

Bu sözlerin tokadıyla dudaklarım aralandı ve birkaç saniye boyunca ona bakakaldım. "JJ, seni sevdiğimi biliyorsun," dedim kısık bir sesle ama o alaycı bir şekilde homurdandı.

"Evet, beni seviyorsun," diye sertçe onayladı. "Sahilde senin için deniz kabukları bulan çocuğu seviyorsun. Bileğinde taşıdığın o lanet bilekliği sana yapan pisliği. Seninle çörek çalan, seninle gülen ve her sabah şafak vakti elinden geldiğince seninle sörf yapan çocuğu. Ama bana aşık değilsin, değil mi?"

"JJ," diye nefes aldım, yüzündeki soğuk ve sert ifadeye bakarken kalbim göğsümde çarpıyordu ve karşımda kasları gerilmiş ve gözlerinde kalbimi ısırarak bir soğuklukla duran Harlequin'in altındaki çocuğu avlamaya çalışıyordum. "Bunu sana neden söyleyemeyeceğimi biliyorsun. Biliyorsun ki ben-"

"Seni seviyorum, Rogue," diye tersledi. "Seni seviyorum, seni istiyorum ve sana ihtiyacım var. Ama seni sevmek, gelgit onu almak için akarken avucumda sıkıca kavradığım kumu sevmek gibi geliyor. Sana tutunabilmeyi ne kadar istesem de, her dalga vuruşunda kumdan biraz daha çalınıyor. Her parçanı benden almasına ne kadar var? Buna dayanamıyorum. Hayatta kalamam."

"Cidden bütün bunları bana bir öpücük için mi söylüyorsun?" Ona inanamayarak sordum. "Beni Maverick'i sikerken izlediğin halde mi? Beni onunla paylaştın, onunla aynı anda bana dokundun ve asla en ufak bir kıskançlık belirtisi bile göstermedi. Ama şimdi-"

"Dalga mı geçiyorsun benimle? Tabii ki seni Rick'le gördüğümde kıskanıyorum. Özellikle de on altı yaşındayken onu becerdiğini öğrendikten sonra, ama bu aynı şey değil-"

"O zamanlar onu hiç becermedim," diye öfkeyle homurdandım. "Chase bunu yanlış anladı. Ve eğer o ya da sen bu konudaki gerçeği öğrenmek isteseydiniz

bana *sorsaydın* keşke. Ve eğer bekaretimi kaybetmem konusunda bu kadar çaresizseniz, bunun tanıdığınız biriyle olmadığını duymaktan memnun olacaksınız. Sadece küçükken çıktığım bir pislikle.

Evsiz, yalnız ve beni sevecek birini arıyordum. Bu arada sevmiyordu - sadece benim yaşımdaki kızları becermekten hoşlanıyordu. Ve sikini içime soktuğunda canım çok acıdı ve çoğunlukla bitmesini bekledim, neyse ki yeterince hızlıydı. Bu seni daha iyi hissettirdi mi?"

JJ avuçlarını masanın üzerine koyup bana ters ters bakarak, "Elbette mutlu etmiyor," diye hırladı. "Sen yokken başına gelen hiçbir şey beni mutlu etmiyor, Rogue. Geceleri aklımdan çıkmıyor ve gündüzleri beni tüketiyor. Bana böyle hikâyeler anlattığında, içimi parçalıyor ve senin için içim kan ağlıyor. Çünkü seni seviyorum, Rogue. Ben de Aşkın ne olduğunu anlayacak yaşa gelmeden önce sana aşkıttım. Sen benim için osun. Bunu hep biliyordum. Ama bunu yapmaya devam edersek ve Fox'un seni benden almasını izlemek zorunda kalırsam, bu beni mahvedecek ve ben buna dayanamam."

"Gitmeyeceğim-"

"Fox'u tanırım. O her zaman istediğini alır. Ve bu da sizsiniz. Hepinizi. Paylaşmak istediğin parçalarını değil. Seni öptüğünde ona nasıl baktığını gördüm. Sen de bunu istiyorsun, onu istiyorsun ve belki beni ve Maverick'i de istiyorsun, ama bu işler böyle yürümüyor, değil mi? Bir gün bütün o çitleri ve iki nokta dört çocuk olayını isteyeceksin ve seni güldüren ve bir profesyonel gibi beceren striptizci senin seçimin olmayacak."

"Benimle ilgili tek bir şey söyle ki lanet olası bir çit istediğime inanasın?" diye sordum. "Bunların hiçbiri benim suçum değil. Bu sadece senin güvensizliğin. Senden ne kadar hoşlandığımı, seni ne kadar istediğimi açıkça belirttim."

"Sikimi ne kadar çok istiyorsun demek istiyorsun," diye alay etti.
"Bunu gözlerinde görmediğimi sanma. Beni becerdiğinde, ben o güzel küçük dünyadaki tek şeyim, ama bitirdiğimiz an, o bakış kayboluyor. Duvarlarının arkasına çekilip beni sertçe geri ittiğinde seni her seferinde kaybediyorum. Ama sen ona öyle bakmıyorsun. Ona sanki senin geçmen için bir kapı oyuyormuş gibi bakıyorsun. O yüzden bunu şimdi bitirsek daha iyi olur."

"Artık benimle birlikte olmak istemediğini mi söylüyorsun?" diye sordum, göğsümün içinde bir şey çatırdıyor ve acı her yanımdan bastırırken havanın ciğerlerime inmesini engelliyordu.

"Seninle olmak mı?" JJ alay etti. "Sen hiçbir zaman benim olmadın, değil mi? Belki de en iyisi ben işime döneyim, sen de Fox'un her zaman olacağını bildiği Harlequin prensesi olma kaderine geri dönebilirsin."

"İşin mi?"

"Evet, ben bedavaya sevişmem Rogue ve sen de benim için külotunu indirdiğinde bunu yeterince iyi biliyordun." JJ masasından bir kâğıt parçası kaptı ve agresif bir şekilde yazmaya başladı. "İşte Fox'un kamyonetinin kaputundaki saat. Atlıkarınca, benim yatağım, benim duşum, tren vagonu, senin yatağın, Ölü Adam Adası'na yolculuk..." JJ seks yaptığımız her yeri tek tek not etmeye devam ederken ben şaşkınlıkla ona bakıyordum, ne halt ettiğini anlamaya çalışırken kalbim acıyla çarpıyordu, ta ki en alttaki sayıyı sayana ve masasının etrafından dolaşıp kâğıt parçasını göğsüme vurmadan önce bir rakam karalayana kadar.

"İşte faturan, tatlım," dedi soğuk ve sert bir ses tonuyla, parmaklarım otomatik olarak kâğıt parçasının etrafında kıvrılırken ve ben şok içinde ona bakarken gözleri öfkeyle kararmıştı. "Dürüst olmak gerekirse, saat başı ücret alıyorum.

Çünkü sana tüm o yatıya kalma, sarılma ve diğer saçmalıkları bedavaya verdim."

Benden uzaklaştı, ofisinin kapısını kırarak açtı ve hışımlla uzaklaşırken arkasından çarptı.

Bana verdiği faturaya bakarken kalbim acıyla parçalandı, birbirimizin kollarında paylaştığımız her an sayılmış ve sanki tüm zaman boyunca skor tutuyormuş gibi hesaplanmıştı. Sanki onun için başka bir günün işinden başka bir şey değildim ve şimdi lanet olası ödeme gününü istiyordu.

Sayfanın altına karalanmış şekle baktım, gözlerim yaşlarla doldu ve agresif bir şekilde kırıştırdım. Çünkü hayır. Lanet olsun hayır, gözyaşlarımı alamayacaktı. Eğer o şerefsiz, onun için herhangi bir müşterisinden daha fazla bir şey ifade etmiyormuşum gibi benden zamanını almak istiyorsa, o zaman hak ettiği parayı alabilirdi.

Neden şaşırdığımı bile bilmiyordum. Elbette beni elinde tutmak istememişti. Hiç kimse beni elinde tutmak istemedi. Ve hayatımın bu sefil gerçeğinin acısı ruhumun derinliklerine doğru ilerlemeye çalışırken Kalbimin etrafındaki perdeler kapanıyordu. Shawn bana fahişe dediğinde ve sadece onun aletini almak için iyi olduğumu söylediğinde yaklaştığım perdeler. Tek başımayken ve ölmek istemediğim üzücü gerçeğinden başka uğruna yaşayacak hiçbir şeyim yokken, ayaklarımın her gün ilerlemesini sağlamak için güvendiklerimin aynısı.

Bu yüzden üzerinde çalışmam gereken net bir şeye odaklandım ve o küçük kayıp kız içimin derinliklerinden ilgi için yalvarmaya başladığında beni tüketmeye çalışan acıyı engelledim. Dışarı çıkmasına izin veremezdim. Bırakamazdım. Uzun zaman önce öğrendiğim gibi onu gömecektim ve JJ'in faturasını ihtiyacım olan uyandırma çağrısı olarak kabul edecektim. Elbette benim için eskortluk yapmayı bırakmamıştı. Tabii ki onun için sadece bu kadardım. Ve belki de kendini kandırıp bir süre için başka bir şeydi ama şimdi anladı. Sevmeye değmezdim. Ona para ödeyen kadınlardan daha değerli değildim.

ve şimdi bana bunu vererek yaptığı hatayı düzeltiyordu. Böylece lanet parasını alabilecekti. Bir daha hiçbir erkeğe borçlu kalmayacaktım. En azından JJ Brooks'a.

Sadece on iki bin üç yüz altmış dört doları nereden bulacağımı bulmam gerekiyordu. Pislik herif sikini yaladığım için ek ücret bile eklemişti. *Lanet olsun, çok seks yapmıştık.*

Dişlerimi sıktım, kâğıt parçasını katladım ve telefonumu çıkarıp Luther'i aramadan önce arka cebime soktum.

İçimdeki acı beni boğmakla tehdit ediyordu ama ben onu geri çekilmeye zorladım ve artık hissedemeyinceye kadar kendimi uyuşturdum. Hiçbir şey hissetmeyene ve hedefimden başka hiçbir şeyin önemi kalmayana kadar. Parasını alacaktım ve ondan sonra gerekirse kendimi kaybedebilirdim.

"Yaban Kedisi," diye yanıtladı Luther, sesinde tuhaf bir tını vardı. "Benim için iyi haberlerin mi var?"

"Henüz değil," diye cevap verdim. "Sadece biraz paraya ihtiyacım var. Hâlâ Sailor's Caddesi'nde pirzola dükkânı işletiyor musun?"

"Var. Orada hemen hemen her şeyi döndürebiliriz. Ama gerçek para istiyorsan, bir Maserati Gran Turismo talebim var. Fox bana arabaları güçlendirmenin senin yeteneğin olduğunu söyledi. Eğer bu işi yapabilirsen sana on bin dolar veririm.

en iyi durumda olanı güvence altına alın."

"On iki bin üç yüz altmış dört dolar," diye sordum, JJ'in faturasındaki rakam kafatasımın içine kazınmıştı.

"Peki," diye kabul etti Luther bir kahkaha atarak. "Ama sadece bugün alabilirsen."

"Olmuş bilin." Harlequin Tayfası'nın liderinin yüzüne, ölümü arzulayan bir sürtük gibi telefonu kapattım ve ardından yeni, ultra zengin kankamı aradım.

"Hey, Rogue, ne haber?" Tatum telefonuma cevap verirken sordu ve dostça ses tonuyla derimin altında dolaşan acı biraz olsun hafifledi.

"Bu gece bir suçluyla takılmak ister misin diye merak ediyordum? Şehrin bir ucundan bir arabaya ihtiyacım var ve senin de isteyebileceğini düşündüm.

Gel benimle oyna?"

Derin bir erkek sesi hattın diğer ucunda yakalayamadığım bir şeyler söylerken Tatum güldü.

"Aslında az önce Andre'nin yerinde bir akşam yemeği randevumu bitirdim. Biliyor musun?" diye sordu. "Seninle buluşmaya gelebilirim-"

"Yolun hemen aşağısında. Ben sana gelirim," dedim kararlı bir şekilde çünkü bu işi yapmak Harlequin olmadan çok daha kolay olacaktı Bu yüzden arabamı burada bırakmak yapabileceğim en iyi hamleydi.

"Tamam. Seninle otoparkta buluşuruz," diye kabul etti Tatum.

"En fazla yirmi dakika içinde gelirim," diye söz verdim, aramayı kestim ve ofisin kapısını açtım.

JJ her şeyi sikip atmıştı ve beni öylece bırakıp gittiği için boğazımda yükselen yumruyu yuttum. Ama o seçimini yapmıştı ve arka cebimdeki fatura bunun yeterince kanıtıydı. Eğer etrafta dolaşp ilişkimiz ya da ilişkimizin yokluğu hakkında büyük laflar etmek istiyorsa, o zaman onun sözüne inanacaktım.

Tekrar aşağıya indim ama kulübe girmek yerine koridor boyunca dansçıların şovları için hazırlandıkları soyunma odasına doğru koştum, kapıya ulaştığımda kapıyı hafifçe araladım ve içeri girdim.

Birkaç adam odanın arka köşesinde yüksek sesle gülüyordu ve ben de eğilerek alanın bir tarafındaki kostüm rafından sarışın bir peruk ve bir çift paten aldım.

Arka kapıdan sıvışıp kışımı kaldırıma koydum ve spor ayakkabılarımı patenlerle değiştirip gökkuşağı saçlarımı

peruğumu çıkardım ve spor ayakkabılarımı avucumun içinde tutarak kendimi ayağa kaldırdım.

Harlequin eskortlarım beni aramaya gelmeden önce uzun zamanım yoktu, bu yüzden acele etmeliydim. Birkaç hafif sallantılı denemeden sonra

Patenleri giydikten sonra hızlanmaya başladım ve Afterlife'tan Tatum'un bahsettiği burger bara doğru ilerlemeye başladım.

Hızlandıkça kalbim biraz daha hafifledi, kendimi o ana bırakıp dudaklarımı gülümsemeye zorlarken tepenin kıvrımının beni almasına izin verdim. Bu gülümseme, JJ'in beni bir çocuk gibi terk etmesinden önce olduğu kadar kolay oturmadı.

Sıkıldığı bir oyuncağı çiğniyordu ama neredeyse gerçek olduğuna inanana kadar onu yerinde tuttum. Zaten bugünlerde bu konuda profesyonel sayılırdım.

Rekor bir sürede köşeyi döndüm, hamburgerciyi kolayca buldum ve havadaki patates kızartması kokusuyla inledim. Tatum'u aramak için arkaya doğru kaydım, onu klasik beyaz bir Cadillac'ın kaputuna yaslanmış ve uzun eteğinin altında bir adamın kafası gömülü olarak gördüğümde kaşlarım yukarı kalktı.

Bana verilen bu fırsat karşısında kendi kendime sııttım ve spor ayakkabılarımın yerine patenlerimi giydim, sonra da koşarak kalabalık hamburgerciye geri döndüm.

Servis sırasının sonuna geldiğimde bir adam "Karen'a sipariş!" diye bağırdı ve ben de aç bir martı gibi atılarak hazırda tuttuğu kese kâğıdını ve içeceği kaptım. Adam bana Karenliğimi sorguladığını belli eden bir bakış attı ama ben çoktan kapıdan çıkmaya başlamıştım.

Koşarak otoparka geri döndüm ve elimdekileri kontrol ettim, çizburgeri yarı skandal yarı memnuniyetle bakan bir sokak kedisine attıktan sonra büyük porsiyon patates kızartmasını aldım, poşeti attım ve Cadillac'a geri döndüm.

Yürürken vanilyalı milkshake'imden uzun bir yudum aldım ve sol

elimle yemeye başlayabilmek için garip bir şekilde sağ elimle patates kızartmasının yanında tuttum.

Tatum ve tenini kaplayan mürekkep nedeniyle Tats adını taktığım erkek arkadaşı, ben geldiğimde bolca inleme ve övgü dolu isimlerle işlerini bitiriyorlardı ve eteğinin altından çıkarken onlara sııttım.

"Tanrım," dedi Tatum beni fark ettiğinde, gelişime utanmakla eğlenmek arasında bir yerde bir kahkaha attı.

"İşin bitti mi?" Bir lokma patates kızartmasının etrafında sordum.

"Hayır," diye homurdandı Tats ama ben sadece onun hayal kırıklığına daha geniş bir şekilde gülümsedim, gözlerimi pantolonundan kaçırarak tatmin olmamış şişkinliklerle göz teması kurmadığımdan emin oldum. Bu çok garip olurdu ve yine de bu

Tatum'un erkeklerinin kenarları daha sertti ve her zamanki zevklerime daha uygundu, sadık kalmam gereken kız kuralları vardı, bu yüzden benim için ağır mürekkepli bir patatesten başka bir şey değıldi. Ve bu patates nesnel olarak ne kadar sıcak olursa olsun ya da olmasın, bu konuda bir bok fark etmeyecektim.

Milkshake'imi h p rdeterek, "Bu bir kızlar gecesi, yani seninle ilgili değıl, ahbap," dedim. "Benimle birlikte ortalığı kasıp kavurmaya hazır mısın, Tate?"

"Evet," diye sııtarak kabul etti. "Benimle evde buluşacak mısın bebeğim?" Geyik gözlerini Tats'e çevirdi ve Tats içini çekti.

"Hiç tanımadığımız suça meyilli bir kızla gitmene ve onunla bir sürü yasayı  iğnemene izin vermemi mi bekliyorsun?" diye sordu.

"Evet. Bekleme." Tatum parmak uçlarına basarak yanağına bir öpücük kondurdu ve Cadillac'a atlarken bana sııttı. İkinci kez söylememe gerek yoktu, bu yüzden yolcu koltuğına atladım ve yemeğıme devam ederken koltuğıma geri yaslandım.

"Nereye gidiyoruz?" Tatum sordu.

"Bir Maserati Gran Turismo bulmam gerekiyor. şehirde bir tane olması en muhtemel şüphelilerin sizin yolunuzun üzerinde olacağını düşündüm."

"Bekle, Saint'i arayacağım. Kimde olduğunu bilir."

"Araba meraklısı falan mı?" diye sordum.

"Hayır, o daha çok her şeyin yürüyen bir haritası gibidir. Kelimenin tam anlamıyla her türlü rastgele şey hakkında her ayrıntıyı hatırlıyor. Size o arabalardan birinin kime ait olduğunu söyleyebilir, ruhsatını verebilir ve sahibi olan kişiden neden nefret ettiğine dair bir sürü neden sıralayabilir." Tatum konuşurken onu aradı ve kırılmış, havalı bir erkek sesi aramayı cevaplamadan önce zil sesi arabanın hoparlörlerini doldurdu.

Tatum ona neyin peşinde olduğumu anlattı ve birkaç dakika içinde aradığım arabanın sahibi olan ve şapkasını yan takarak Saint'i rahatsız eden adamın tüm detaylarını öğrendik. Görünüşe göre geriye doğru kabul edilebilir bir şeydi, ama yana yatmak affedilemez bir suçtu. Bunun mantığının ne olduğundan emin değildim, ama bunu kabul etmeye hazırdım.

"Peki neden bugün birisi en sevdiğin ayakkabılarının üzerine sıçmış gibi görünüyorsun?" Tatum bizi hedefime doğru götürürken bana sordu ve ben de milkshake'imın posasını pipetten höpürdetmeden önce sesli bir şekilde iç çektim.

"Erkek sorunları," diye mırıldandım.

"Bunlardan payıma düşenden fazlasını aldım," diye cevap verdi.

"Kim yapmadı ki?" Ben de katıldım. "Benim... şey ne olduğunu bilmiyorum çünkü tam olarak etiket koymuyorduk ama eskiden seks işçisiydi. Ya da hayır, sanırım o bir seks işçisi, ama ikimiz takılırken izne ayrıldı. Ancak şimdi onu başka biri için terk etmeye hazırlandığımı kafasına koymuştu, bu yüzden konuyla ilgili söyleyeceğim her şeye rağmen beni terk etti ve bana bir fatura tokatladı. hizmetleri."

"Ne demek fatura?"

Cebimden ayrıntılı listeyi çıkardım ve kaşları sarı saç çizgisine kadar yükselirken ona okumaya başladım.

"Vay canına," dedi sözümü bitirdiğimde. "Peki buna karşılık ne yapacaksın?"

"Faturayı öde tabii ki. Pislilik herif her şeyi yaptığını sanıyor. dramatik ve beni yanlış bir şey yapmışım gibi hissettirmeye çalışıyor, oysa burada soruna neden olan kendi güvensizlikleri. İyi o zaman. Eğer onun için başka bir müşteriden başka bir şey değilsem, faturamı ödeyeceğimden eminim.

Ona bahşış bile veririm. Not: Sen bir pisliksins ve bunun üzerinde çalışmalısın."

"Bunun en iyi yol olduğuna emin misin-"

"Kesinlikle eminim. Eğer benimle bu oyunu oynamak istiyorsa o zaman tam olarak istediği şeyi alacaktır."

"Yani diğer adamı istemiyor musun? Çünkü eğer bir ilişki yaşamak istiyorsan-"

"İnanın bana, kimseyle herhangi bir ilişki kurmuyorum," diye homurdandım. "Benim hasarım böyle bir şey için çok derin. Bunu görecektik kadar yaklaştıklarında kimse beni istemezdi ve JJ de bunu kanıtladı. Bu yüzden Şimdi faturamı ödeyeceğim ve yüzüme sıçacağım - bu sırayla. Gerisi zaten yarının sorunu."

Tatum bana sempatik bir bakış attı ama daha fazla derinleşmeden, ihtiyacım olan arabanın süslü görünen bir garajın altına park edilmiş olduğu büyük bir evin önüne geldik.

"Burada işin bittiğinde benimkine gelip biraz daha erkek erkeğe konuşmak ister misin?" Tatum sırtarak teklif etti, ben de kapının kolunu tuttum ve yeni süslü arabama bakarken bir sonraki hamleme hazırlandım.

"Sanırım bu gece kötü bir arkadaş olurum," diye itiraf ettim çünkü yüzümdeki gülümsemeyi ne kadar korumaya çalışırsam çalışayım, kaymaya devam ediyordu ve birazdan kendimi kaybedeceğimden oldukça emindim.

"Senin kaçış şoförün olabilirim," dedi sırtarak ve ben de güldüm.

"Yarın kendimi toparladığımda ertelemeye ne dersin?" Ben teklif ettim.

"Aslında yarın bir kafes dövüşüne gideceğim, ama sana bir bilet alabilirim?" diye önerdi, gözleri bunun için heyecanla parlıyordu.

"Bu evet demek olurdu. Yarın görüşürüz o zaman," diye söz verdim, dışarı atladım ve etrafta ek güvenlik işaretleri olup olmadığına baktım. Vurmayı planladığım mülkü çevreleyen sistemler, ama şanslıydım ki herhangi bir kamera ya da benzeri bir şey göremedim.

Tatum arabasıyla uzaklaştı ve ben kendimi toparlarken derin bir nefes aldım. Elimdeki işe odaklanmalı, JJ yüzünden göğsümde hissettiğim acının dikkatimi dağıtmasına izin vermemeliydim. Ayrıca, siktir et onu.

Söylediğim tek kelimeyi bile dinlemediği için canı cehenneme ve bana fatura kestiği için de iki kere canı cehenneme. Kim olduğunu sanıyordu ki? Umarım o lanet ödeme gününün tadını çıkarmıştır.

Çünkü onun saçmalıklarıyla işim bitmişti. Jack the Licker ve Vlad vardı. Kazıklı Voyvoda mark iki evde yeni pilleriyle oturmuş kullanmamı bekliyordu, bu yüzden onun mega sikine ihtiyacım yoktu. Özellikle de lanet bir fiyat etiketiyle geliyorsa.

Başımı gökyüzüne doğru kaldırdım ve bir çığlık attım.

Bedenimdeki öfkenin bir kısmını attıktan sonra tüm duygularımı içimdeki ufacak bir kutuya hapsettim ve arabamı almak için yolun karşısına geçtim.

Neyse ki evin ve aracın sahibi benim küçük patlamamı duymamıştı ve binaya yaklaştığımda çok geçmeden evde olmadıklarını fark ettim.

Pencerelerin hiçbirinde en ufak bir hareket yoktu ve hiçbir yerden en ufak bir ses duyulmuyordu.

Binanın etrafına hızlıca bir göz attım, pencerelerden baktım ve Kapıların kilitli olup olmadığını iki kez kontrol ettikten sonra durup birinci kattaki hafif açık pencereye baktı.

Beni görecek kimse olup olmadığını kontrol etmek için etrafa bir göz attım, sonra tahliye borusunu tuttum ve ona doğru tırmanmaya başladım.

Gözlerimi hedefimden ayırmadım, açık pencereye odaklanırken altımdaki düşüşü görmezden geldim. Neden bu kadar çok insan bu kadar aptaldı?

evde olmadıklarında pencereleri açık mı bırakıyorlardı? Dürüst olmak gerekirse, bunu asla çözemeyecektim ama böyle olmalarına seviniyordum çünkü son on yıldır hayatımı bu şekilde kazanıyordum ve çoğu zaman karnımı doyuruyordum.

Ve ben aç kalmaktan hoşlanan bir kız değildim.

Pencereye ulaştım ve çekip açtım, ayağım kayınca kalbim yerinden fırladı ama sonra pencere pervazını tutup kendimi yatak odasına attım ve bir balerin mükemmel zarafetiyle yere düştüm. Belki de daha çok kış üstü düşen yeni doğmuş taylar gibiydim ama yine de kazanıyordum. Yeşil Ranger gurur duyardı. Yani, tüm bu hırsızlık ve boktan şeylerden pek değil, ama suç davranışlarımın nedenlerini anlayacağını ve kusurlarıma rağmen en iyi arkadaşım olmak isteyeceğini düşünmek hoşuma gidiyordu.

Odaya göz attım, komodinin üzerinde süslü bir kolye gördüm ve sahanlığa çıkıp merdivenlerden inmeye devam etmeden önce hızla taktım.

Etrafıma bir göz attığımda araba anahtarlarıyla dolu kancayı gördüm ve aradığım anahtarı kaptığım gibi sııttım, ön kapıyı açtım ve ödülümü almak için acele ettim.

Çalıştırdığımda motor altımda mırıldandı ve deriye yaslanıp gaza bastığımda iç çektim, garaj yolundan kükreyerek çıktım ve açık pencereden rüzgarda uçuşan sarı peruğumla kasabanın içinden geçerek doğrama dükkanına doğru hızla ilerledim.

Luther benim gelmemi bekliyordu, birkaç adamıyla birlikte arka tarafta oturmuş sigara içip sohbet ediyorlardı. Ben gelince ayağa kalktı.

Arabayı kenara çekti ve arabayı takdir eden alçak bir ıslık çıkardığında kendimi beğenmiş bir şekilde bakmaktan alamadım.

Adımlarımda bir çalımla dışarı çıktım, ona doğru ilerledim ve cebinden içi para dolu kalın bir zarf çıkarıp uzatırken anahtarları uzattım.

Luther, "İyi iş, vahşi kedi," diye yorum yaptı.

"Bu kadar şaşıрма dede, beni on yıl boyunca hiçbir şeyim olmadan sokağa attın. Bir şekilde nasıl hayatta kalacağımı bulmak zorundaydım."

Luther alçak sesle, "Ağzından çıkanı kulağın duysun," diye azarladı ama bunu gerçekten kastetmemiştii. Ya da belki de öyleydi ve ben sadece Bu tavrımı sevimli bulduğunu ve günün birinde bu yüzden öleceğimi düşünüyordu. Yine de belki de bu gerçekten umurumda değildi.

Diğer Harlequin'lerden birkaçı taze hırsızlığımı incelemeye geldiğinde arabanın kaputuna zıpladım ve bacaklarımı katladım ve paramı saymaya başladım.

"Bana güvenmiyor musun?" Luther sordu.

"Bu hayatta sadece iki şeye güvenirim," diye cevap verdim. "Ölüm ve para. Ve eğer birinin gözünün içine bakıyorsam, onu doğru düzgün tanıdığımın emin olurum. onunla herhangi bir anlaşma yapmadan önce."

Parayı saymaya devam ettim, çılgın miktarını fazla düşünmemeye çalıştım, böylece parayı saklamanın cazibesi içimi kemirmedi. Bırakın elimde tutmayı, tek bir işte bile bu kadar çok kazandığımı hiç düşünmemiştim ve bu parayı kaçırmaya çalışmak cidden cazip geliyordu.

"Neyin var senin?" Ben saymaya devam ederken Luther bana yaklaşarak sordu. "Her zamanki gibi neşeli görünmüyorsun."

Nefesimi üfledim, tüm kötü şeyleri o küçük kutuya geri, aşağı, aşağı indirmeye çalıştım. Ama JJ kutuyu açmıştı ve ben de onu tuttuğumu hissedebiliyordum.

duygularımın parçalanması üzerine. Bu gece kırılacaktım ve kırıldığımda her zaman berbat olurdu. Ama burada değil. Şimdi değil.

"İnsanlar her zaman dışarıdan göründükleri gibi değildir Luther," dedim ona bakarak. "Belki çok gülümsüyorum, şakalar yapıyorum ve her şeyin en iyisini yapmaya çalışıyorum, ama bu içimin berbat olmadığı anlamına gelmez.

Hasarı görmek her zaman o kadar kolay değildir ve benimki damarlarımdaki kandan daha kalın akıyor. Bektan bir gün geçirdiğim için normalden biraz daha fazla görünüyor."

Ben son kuruşuna kadar saymaya devam ederken Luther elini oğlunu anımsatan bir şekilde yüzünde gezdirerek benimle elimdeki para arasına baktı.

"Bu konuda seni anlıyorum," diye mırıldandı. "Ama bu ani para ihtiyacının sen ve Fox'la bir ilgisi olup olmadığını bilmek zorundayım. Çünkü seni ekibime katarak kurduğum bağlara rağmen Yeterince sebep var, eğer düşündüğün buysa kaçmana izin veremeyeceğimi biliyorsun. Onun iyiliği için. Seni göndermek uzun zaman önce aramızdaki bir şeyi bozdu. Bence *onu da* bozdu. Ve Maverick... Sana ihtiyaçları var diyelim. Ve bence senin de onlara ihtiyacın var. Zor olabilir ve hayatının geri kalanında benden nefret etmek isteyebilirsin ama bu doğru. Ve tekrar gitmene izin veremem, vahşi kedi. Bunu anlıyorsun, değil mi?"

Sesinde bir uyarı vardı, ancak neredeyse orada da bir miktar endişe olduğunu hayal ettim.

Üzerimde daha fazla bağ olduğunu hissedince dudaklarımı büzdüm ama bu duyguyu omuz silkerek geçiştirdim. Luther Harlequin istediği için burada kalmıyordum. Kalıyordum çünkü iyi ya da kötü, burası benim evimdi. Bunun uzun vadede ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama bu konuda onu rahatlatılabildim.

"Hiçbir yere gitmiyorum," diye söz verdim ve tüm paramın sayıldığını onaylamayı bitirdiğimde zarfı kapattım. "Bu konuda endişelenmene gerek yok."

Luther sözümü kabul ederek başını salladı ve ben de arabanın kaputundan kayarak çıkışa doğru yöneldim.

"Shawn hala gölgelerde gizlenirken dışarısı senin için güvenli değil." Luther seslendi, bana doğru yaklaştı ve kamyonunu işaret ederek dışarıda park etmişti. "Seni eve bırakayım. Zaten Fox, adamlarını atlattığın için kendini kaybediyor."

"Bunu biliyor muydun?" Ben sordum.

"Evet. Merak etme, ona benim için bir iş yaptığını söyledim, bu yüzden Cove'u parçalamıyor. Ama seni eve sağ salım götürmeliyim."

Başımı salladım ve kamyonetine tırmandım. Bir an için beni Harlequin House yerine Rejects Park'a götürmesini istemeyi düşündüm ama dilimi tuttum. Bugün başarmam gereken bir şey daha vardı ve bunu yapana kadar içimde yanan öfkenin azalma şansı olmayacaktı.

Luther beni ön kapıya bıraktı ve anahtarımı kullanarak kendimi içeri attım, içimdeki karanlık attığım her adımda daha da artıyor, kendi içime çekiliyordum.

Fox ve JJ ben içeri girdiğimde mutfak adasında oturuyorlardı ve Fox'un rahatlamış, JJ'in ise kayboluşumdan sonra eve çağrıldığını tahmin ettiğim zorlukla gizlenmiş bir öfke karışımıyla bana baktılar.

Yine de kaçtığım için bana kızmış olması umurumda değildi. Aslında, artık onu zerre kadar umursamıyordum. Eğer onun için ödenmemiş hesabı olan bir müşteriden başka bir şey değilsem, o zaman benim için uzun zamandır kayıp olan bir çocuğun anısından başka bir şey olmayacaktı.

Fox beni kollarıyla sardı ve onun tanıdık kokusu etrafımı sardıkça kalbimin küçük bir parçası çekildi ve kalbim ondan teselli almak için acıdı. Ama JJ ile yaptığım hata buydu. Onun içeri girmesine izin vermişim ve şimdi benimle işi bitmişti. Bu çocuklar ve onların yoldan çıkmış duyguları için bir oyun parçası olmaya devam edemezdim. Tek yaptıkları beni incitmekken onlara izin vermeye devam edemezdim.

Sadece iyi bir fahişe ol ve hiçbir sorun yaşamayalım, olur mu şekerim? Shawn'ın sesi kulaklarımda yankılandı ve benimle bu şekilde konuştuğunda bende bir şey gördüğünü biliyordum. Benim değerimi görmüştü ve bu, kalçalarımın arasında yatan şeye ve ne kadar kontrol edebileceğine bağlıydı. onu al. Bugünlerde bu adamların bende gördükleriyle hemen hemen aynı görünüyordu.

Fox'un kucağından çekildim, bakışlarım ayaklarımın üzerine düşerken, içime dolan anılara kulak asmamaya çalıştım. Kendim hakkında sahip olduğum tüm kötü düşünceler ve duygular ve Shawn'ın bana yaptığı tüm Onun da benim hakkımda böyle düşündüğünü biliyordum.

Acıdı. Acıtıyordu çünkü artık onların içinde de bunu görebiliyordum. JJ arka cebime sıkıştırdığım paradan daha değerli olduğumu düşünmüyordu ve ben hâlâ Fox'un beni ne için istediğini anlamaya çalışıyordum.

"İyi misin sinekkuşu?" Fox, ben daha bir şey söylemeden ruh halimi anlamış gibi sordu. "Sana banyo falan yaptırmamı ister misin?"

"Evet," diye kabul ettim, JJ'e olan kızgınlığımı bastırıyordum çünkü elbette Fox'a sakladığımız tüm o saçma sapan sırlar yüzünden ona neden bu kadar kızgın olduğumu söyleyemezdim. "Bu güzel olurdu."

"Hallediyorum." Fox başımın tepesine bir öpücük kondurdu ve kayboluşuma verdiği korkulu tepkiyi dizginlemesine o kadar sevindim ki

Elini bir saniyeliğine elime aldım, kendimi onu bırakmaya zorlamadan önce parmaklarını kısa bir süre sıktım.

Fox tereddüt etti, sanki aramızdaki gerilimi hissediyormuş gibi JJ'e baktı ama sonra dönüp yukarı çıktı.

İt bileğimi hızla yaladı, sonra da JJ'e dönüp üst dudağını sanki o da biliyormuş gibi hırıltılı bir şekilde geriye sıyırarak baktı.

JJ, Fox'un duyamayacağından emin olur olmaz, "Kulüpten böyle kaçmamalıydın," diye tısladı.

"Bana fazla seçenek bırakmadın," diye cevap verdim buz gibi bir sesle, arka cebimden zarfı çıkarırken ona doğru yürüdüm. "Tüm bu sıkı çalışmanızın karşılığını aldığınızdan emin olmam gerekiyordu." Zarfı göğsüne vurdum ve otomatik olarak yakaladı, birkaç yüz dolarlık banknot çarpmanın etkisiyle yere yuvarlanırken paraya baktı. "Şimdi Ödeştik, değil mi?"

"Rogue-" diye başladı, ben ondan uzaklaşmaya çalışırken bileğimi kavradı, ama ona ters ters bakmak için geri döndüğümde sözünü kestim.

"Sorun nedir? Bahşış mı bekliyordun?" Alaycı bir ses tonuyla sordum. "Çünkü söylemek zorundayım, Johnny James, bence fazla ücret alıyorsun. Merak etme, gelecekte tekrar servis için gelmeyeceğim. Ama eminim benden istediğinizi aldığınız için şimdi memnunsunuzdur."

Dudakları aralandı ve bakışlarındaki bir şey kalbimi parçaladı ama umurumda değildi ve bunu duymak istemiyordum. Tüm ilişkimizi bir faturaya indirgediğinde bu seçimi yapmıştı.

"Siktir git, Johnny James," diye tısladım. "Bugün tek yaptığın, buraya asla geri dönmek istemediğimi söylediğimde haklı olduğumu kanıtlamak oldu. Umarım bu para, geri çevirmeye başladığında kaybettiklerini telafi etmene yardımcı olur.

ama merak etmeyin - artık günlük işinize geri dönebilirsiniz."

Bileğimi kavrayışından çekerek ondan uzaklaştım ve Fox'un peşinden fırladım, beni geri çağıran JJ'i görmezden geldim ve beni tekrar yakalamasını engellemek için aramıza dalan Mutt'a sessizce teşekkür ettim.

Gözyaşlarım gözlerimin arkasını yakıyordu ve bu gece kâbusları dışarıda tutamayacağımı biliyordum. Çünkü uğruna çalıştığım her şey mahvolmuştu. Chase gitmişti, JJ'in benimle işi bitmişti ve ben asla Fox'un olmak istediği kişi olamayacaktım. Ve Rick... Tanrım, Rick benden bile daha berbat durumda olabilirdi ve onu düzeltmek için asla yeterli olamayacağımı biliyordum.

Ben kapıdan içeri daldığımda Fox odamdan çıkmak üzereydi ve beni kollarının arasına aldığı anda kendime hakim olamadım. Dudaklarım onunkilerle buluştu ve gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı yuvarlanıp onun teniyle de buluşunca bir hıçkırık kaçtı içimden.

Fox ondan aldığım şeye teslim olurken inledi, güçlü kolları beni sardı ve beni öperken daha da yaklaştırdı.

Kollarımı boynuna doladım ve zıplayıp bacaklarımı beline doladığımda aramızdaki öpücüğü derinleştirdim. Beni duvara doğru götürdü ve duvara yasladı, kalçaları kalçalarımın arasında kayıyor ve beni inletiyordu.

Durmam gerekiyordu. Bu bencilce ve aptalcaydı ve sadece Her şey daha da kötüydü çünkü hâlâ onun istediği gibi biri olamıyordum. Ama dili benimkinin üzerinde gezinirken, kendimi olabilmeyi dilerken buldum. Tek istediğim buydu. Onun için her şey olmak ve onların benim için olduğu gibi onlar için de her şey olmak. Ama bu hiçbir zaman sahip olabileceğim bir gerçeklik değildi ve Fox'un ona vermemi istediği sözü veremezdim.

"Yapamam," diye hıçkırdım, kendimi öpüşmemizi kesmeye zorlarken bile Tırnaklarımı ensesine geçirdim ve elimle gömleğini yumruklamaya başladım. "Eğer şimdi durmazsam, hiç durmayacağım. Lütfen seni incitmeme izin verme.

Bunun gibi, Fox," diye fısıldadım boynumu öpmeye başladığında ve ağzının tenimdeki hissi tüm bedenimi ateşledi.

Sözlerimi duyunca sustu, iç geçirdi ve gözlerimin içine bakabilecek kadar yavaşça geri çekildi.

"Sen böyle hissederken seni incitmekten daha çok endişe ediyorum," diye mırıldandı. "Ama bu gece seninle kalmama izin verirsen bu işin daha fazla uzamasına izin vermeyeceğime söz veriyorum. Ne olduğunu bilmiyorum ama gözlerindeki o acı

Benim de canımı yakıyor, sinekkuşu. Sana göz kulak olmama izin ver."

Evet demek istedim ama bu fikir beni daha da korkuttu. yalnız olma fikri. Çünkü ben böyle hissederken bana sarılmasına izin verirsem ve tüm o saçmalıkların, kabadayılıkların ve dünyanın görmesine izin verdiğim maskenin altında yatan kişiyi görmesine izin verirsem, o zaman bana artık eskisi gibi bakmayacaktı. Beni neden istememesi gerektiğini tam olarak bilecek ve onu ne kadar hasarlı olduğum konusunda uyarmaya çalıştığımda ne demek istediğimi tam olarak anlayacaktı.

"Yalnız kalmaya ihtiyacım var," diye nefes aldım, yere düşüp ellerimi yumruk yaptım ve yanaklarımdan süzülen gözyaşlarıma rağmen birkaç dakika daha kendimi tutmaya çalıştım.

Fox tereddüt etti ama ben onu kararlı bir şekilde kapıya doğru ittim ve açıkça istememesine rağmen teslim oldu.

Aramızdaki kapıyı kapatırken gözlerinin içine bakamadım ve onu dışarıda bırakarak incittiğimi bilmek kalbimi daha da acıttı. Ama onu içeri alamazdım. Eğer bunu yaparsam onun için kaybolacağımı biliyordum ve bunun olmasına izin veremezdim. Bu adamlardan hiçbirinin kalbimi tekrar almasına izin veremezdim.

onlar için sonsuza dek kaybolacağımı biliyordum.

Kapının kilidini çevirdim, sonra dönüp banyoya doğru koştum, banyonun yanında dizlerimin üzerine çöktüm ve başımı sıcak suya soktum.

Kimsenin beni duyamayacağı bir yerde çığlık atmama izin verdiğimde Su Tilkisi benim için koşmuştu.

Ama onları hala duyabiliyordum. Yaşadığım en kötü şeylerin tüm anıları. Beni inciten ve kullanan insanlar ve Shawn'ın ruhuma çürümüş tahtaya çakılan çiviler gibi sapladığı fısıltılı sözler.

Ben kimsenin istemediği bir kızdım.

Ben hepsinin attığı bir fahişeydim.

Ve tüm bunlardan daha kötüsü, nasıl öleceğini bilmeyen l bir kızdım.

Bugün yine pişmanlık oyunu oynuyordum. Bu sefer aptallığım ön plandaydı. On yıl. On lanet yıl boyunca Rogue'un Maverick'i seçmiş, hepimizin arkasından ona kendini teslim etmiş ve bizi sonsuza dek bitirecek kararı vermişti. Bunun için o kadar çok öfke beslemiştim ki, bu öfke beni lekeleyene kadar her şeye bulaşmasına izin vermiştim. Ve tüm

Zaten hiçbir zaman doğru olmayan bir şey için.

Babam haklıydı, o zamanlar aptal bir çocuktum ve hiçbir şey değişmemiş gibi görünüyordu. Eğer gökyüzünde bir tanrı varsa, sanırım bir insanın hayatında nasıl bu kadar aptalca kararlar alabildiği konusunda kafası çok karışık. Her şeyi hesapladığımda, buraya gelmiş olmama şaşırmadım bile. Eninde sonunda bir şeyler olmalıydı. Şimdi Araf'taydım, cehenneme gönderilmeyi bekliyordum, ama hayatımdaki her pişmanlık karanlıktan bana bakıp bana aptal demeden önce değil.

Gençliğimle ilgili fark ettiğim tek şey, Rogue'un Maverick'i seçtiğini düşünmeden önce hep mutlu olduğumdu. Onun seçmemesinden memnundum, çünkü asla onun seçeceği kişi olamayacağımı biliyordum. Her neyse. O seçmediği sürece, o ve oğullarım hala benimleydi. Hepsini elimde tutacaktım ve istediğim tek şey de buydu. Biz ve Sunset Cove. *Ben bir parçası olmasam da en azından o artık buna sahip.*

Üst katta açılan kapının sesi beni içinde bulunduğum karanlık trans halinden çıkardı ve ağır bot sesleri bu tarafa doğru geldi.

"Günaydın, Mabel," diye seslendi Shawn. "Bu gömlek sana çok yakışmış. Şimdi şu solmuş kulaklarını kapat. Yaşlı bir kadını travmatize etmekten ben sorumlu tutulamam. Tabii belki de onun çılgınlıklarını duymaktan hoşlanıyorsundur, seni pis yaşlı kuş."

Mabel, "Benden uzak dur, seni aptal çocuk," diye bağırdı ve onu incitme fikri tüylerimi diken diken etti.

Ama Shawn hapishanemin ışığını yakıp kapının kilidini açarak odaya girerken sadece kıkırdadı. Başımı duvara yaslayıp soğuk kadar karanlığın da derimin altına işlediğini hissederken sağlam gözümü açma zahmetine katlanmadım.

"Şimdi, şimdi, güzel gözler, bu tepki yok saçmalığından bıktım. Bugün senin için çok şık giyindim. Bak bakalım."

Sırf sussun diye kafamı kaldırdım. Uzun süre sustuğundan değil.

Kot pantolon ve açık kareli bir gömlek giymişti, karın kasları sergileniyordu ve omzuna bir balyoz asmıştı. Çekici havada sallayarak benim için bir dönüş yaparken ona kuru bir ifade verdim. Belki de o şeyden korkmuştum, ama tek hissettiğim uyuşukluktu. Oyunlardan bıkmıştım, karanlıktan bıkmıştım. Beni burada ışıksız bırakmaya başlamıştı ve günler kendi zihnime hapsoldüğüm, hayatımdaki tüm kötü seçimlerimle yüzleştiğim, onları parça parça ayırmaktan başka bir şey yapamadığım bir şekilde geçip gidiyordu

ve sayısız başarısızlığımın işkencesini kabullenmek. Bu, bu pisliğin bana yapabileceği her şeyden çok daha kötüydü.

"Hadi şekerim, bir çığlık at. Koşmaya çalış. *Bir şeyler* yap. Artık bunu benim için eğlenceli hale getirmiyorsun. Ve eğer sıkılırsam, ne olacağını biliyorsun.

anlamına gelir." Boğazına sahte bir ip doladı ve ondan bir ilmik yaptı, dilini dışarı çıkardı ve gözlerini kafasının içine doğru yuvarladı.

"O zaman ne yapacağını biliyorsun," dedim sertçe. "Yavaş ya da hızlı yap, nasıl istersen öyle yap, umurumda bile değil, Shawn."

Bir an sessiz kaldı, bu onun için bir şey ifade ediyordu, sonra eğildi, bir sigara uzattı ve dudaklarımın arasına itti.

"Benimle bir sigara iç, güzel gözlüm." Sigaranın ucunu yaktı ve vay anasını, dudaklarımdaki tütün tadına karşı koyacak kadar güçlü değildim. Derin derin içime çektim, tatlı zehri içime çektim ve ciğerlerime akmasına izin verdim, bir vızıltı hızla onu takip etti. Beni uyandırdı, kendi zihnimin içinde indiğim karanlık derinliklerden çıkardı ve bana dünyada yeterince tadamadığım tüm nadir zevkleri hatırlattı.

"Ölümün tadı güzel, değil mi?" dedi, tahta sandalyeyi çekip önüme oturdu, başı tavandan sarkan ampulle halelendi ve yüz hatları karanlığa gömüldü.

Balyozu dizlerinin üzerine koyarken kendi sigarasından bir nefes çekti, mavi gözleri kirazın ışıltısı altında kırmızıya dönüyordu. Bir an için iblis gibi göründü, gölge ve ateşten ibaretti.

Bakışlarım kalçasındaki silaha kaydı ve boğazının altından gülerken gözleri de onu takip etti. "İşte böyle güzel gözlü, içinde küçük bir kavga uyandırdım. Silahımı almaya çalış, hadi, sana meydan okuyorum."

İçimde hiçbir korku uyanmazken parmaklarım kaşınıyordu. Kasabın elindeki bir hayvandım, çoktan ölmüştüm. Bu deri hissettirmiyordu. *O yüzden siktir et.*

Silahına doğru hamle yaptım ve diğer eli hızla uzandı, içinde bir bıçak vardı ve çıplak göğsümü öfkeyle keserek lanet okumama ve silahını çekip alnıma dayadığında şansımı kaybetmeme neden oldu.

"Arkana yaslan ve sigaranı iç, evlat," diye uyardı, kan karnıma doğru akarken ve giydiğim kirli gri eşofman altı ıslanırken parmağı tetiğin etrafındaydı. Yara çok derin değildi ama çok acıtıyordu.

Ölmekten korkmuyordum ama ölmeden önce onu öldürmeyi tercih ederdim. O yüzden bugün tetiği çekmesi için onu kışkırtmanın bir anlamı olduğunu düşünmedim.

"Nasılsın dostum?" diye sordu rahatça, arkama yaslanıp sigaramdan bir nefes daha çekerken, dilimin üzerinde yuvarlanan ve duygusuz bedenimin derinliklerine akan her toksinin tadını çıkarıyordum.

"Ben senin dostun değilim," diye hırladım dumanı dişlerimin arasından çıkarırken. "Böyle yapma," dedi alaycı bir gülümsemeyle, nefretin yükselmesine neden oldu kanımda. "Artık aramızda bir bağ var, anlıyor musun? Tüm bu işkencelerin bir anlamı olmalı."

Bir nefes daha çektim, gözlerimi kapattım ve Sunset Sahili'nde arkadaşlarımla oturup sigara içtiğim zamanları hatırladım, güneş ışığı bir saniyeliğine göz kapaklarımda arkasında var oluyor gibiydi. Kanımdaki nikotin binlerce iyi anının kilidini açmıştı, ama binlerce kötü anının da. Unutmak için içtim, kutlamak için içtim, sigara içmek için içtim. Sanırım hayatım boyunca kendimi cezalandırıyordum, her nefes alışımın beni ölüme biraz daha yaklaştırdığını biliyordum. Ama tadı çok güzeldi. Ve muhtemelen mesele de buydu. I her zaman iyiden biraz daha fazla şeker ve kötünden biraz daha fazla zehir çıkardı.

"Eğer kafandaki sırlardan vazgeçmezsen, gördüğün son yüz ben olacağım, Chase Cohen. Yani, elbette harika bir yüzüm var, ama gerçekten

Bunun son olmasını ister misin? Sen ve Fox'a ne dersin? Bu dünyadan göçüp gittiğinizde o saf altın sarısı bronzlaşmış kasların ağırlığı altında kalmak istemez misiniz?"

"O benim erkek arkadaşım değil," dedim kuru bir sesle, ama açıkçası bu noktada onun ne düşündüğü umurumda bile değildi.

"Artık değil," diye iğrenç bir şekilde güldü ve bir nefes daha duman çekti. "Seni kovdu, değil mi? Kötü bir çocuk olduğun için senden kurtuldu. Hâlâ bunu hak etmek için ne yaptığını duymayı bekliyorum." Elini kulağına götürdü ama ben sessiz kaldım. O zaman işkenceye başlamasını bekledim ama yapmadı, sadece sigara içmeye devam etti ve bana, tüm parçaları kesmeden önce çözmesi gereken bir bulmacaymışım gibi baktı, böylece bir daha asla doğru şekilde bir araya gelemeyeceklerdi. "İçimden bir ses bunun benden çaldığı küçük fahişeye ilgili olduğunu söylüyor, hm?" Bir tepki vermem için beni dikkatle süzdü ve çenem istemsizce gerildi. "Evet." Sigarasıyla beni işaret ederek sırtıttı. "Bu o, değil mi? Ona her zaman sıkı bir tasma takmak zorunda kaldım. Rogue sikinde boğulurken Fox seni pantolonun ayak bileklerinde yakaladı mı?

Ne de olsa bu konuda çok yetenekli."

"Siktir git," diye hırladım, öfkem yükseliyordu ve bir parçam öfkenin damarlarıma getirdiği sıcaklıktan zevk alıyordu. Her zaman çok soğuktum, her zaman çok hissizdim ama onu son nefesime kadar savunacaktım. Ve bir parçam onun için içimde yanan ateşin sönmemiş olmasından memnundu. Eğer şanslıysam, öldüğümde onu da yanımda götürebilirdim.

"O gezgin am bana hep sorun çıkardı," diye düşündü. "Adamlarıma bacaklarını açmaması için ona göz kulak olmak zorundaydım, işte bu bir kız."

"O bir fahişe değil," diye tükürdüm. "Kapa o pis çeneni, onu tanımıyorsun."

Sanki ben hiç konuşmamışım gibi sırtarak devam etti: "Onu çok iyi tanıyorum. İçinde nasıl hissettiğini biliyorum, nasıl inlediğini, yalvardığını ve-"

"Kapa o lanet çeneni!" Kükredim ve silahını bir uyarı olarak tekrar yüzüme doğru çevirdi.

"Bazı yönlerden ona benziyorsun. İkinizde de bu aura var, sanki..." Bir an düşündü ve dudaklarını ıslattı. "Sanki sen eksik hayati parçalar. Ve bununla ilgili bir şey beni içine çekiyor. O boşluklara girmek ve adımı duvarlarına kazımak istiyorum."

Ona ters ters baktım, gözlerim elindeki silaha kayarken onu tekrar ele geçirmeye değip değmeyeceğini düşündüm. Onu vurmaktan, kanının odaya sıçradığını görmekten, yüzündeki gülümsemenin binlerce kırık diş parçasına ayrılmasını izlemekten zevk alırdım.

"Sana bir sır vereyim..." Eğilip sigarasını kalçamda söndürdü ve izmariti fırlatıp dudaklarının arasına bir sigara daha yerleştirip benim Zippo'mla yakarken acıyla dişlerimi sıktım. "Senin dünyanın merkezi olmak hoşuma gidiyor, Chase Cohen. Tıpkı benim onun dünyasının merkezi olmaktan hoşlandığım gibi. Burada kilitli kaldığını ve geri dönüp etini parçalamamı beklediğini bilmek beni başka hiçbir şeye benzemeyen bir şekilde uçuruyor. Seni öldürüp öldürmeyeceğimi bilmiyorsun ama her şeyi yapabileceğimi biliyorsun.

hayal ettiğim zaman. Onunla da böyle oldu. Başlarda o da senin gibi ısıırıyordu ama en güçlü omurgaları nasıl kıracağımı biliyorum. Ve topuğumun altındaki her bir omurun çıtırtısından zevk alırım." Gözleri gerçekten şeytani bir şeyle parladı ve üst dudağım nefretle geriye kıvrıldı. O zaman Rogue'un neden içinin paramparça olduğunu, bize olan güveninin neden asla geri gelemeyeceğini anladım. Günbatımı Koyu'ndan ayrıldığında kalbinden birkaç parça koparmıştık ama bu canavar son parçaların da onarılamayacak şekilde kırılmasını sağlamıştı. Ve bunda bir amaç buldum, bu kafeste yaşamaya devam etmek için bir şey. Çünkü bu canavarı öldürmek için yaşamak zorundaydım.

orospu çocuğu ölüden daha ölü. Önemli olan tek şey buydu. Kısa hayatımdaki tüm boktan eylemlerimi değerli kılabilcek tek iyi eylem.

"Ona sadık kalacağıma dair bana söz verdirdi," dedi sırıtarak. "O evde beni beklerken, sadece benim sikime ayrılmış o daracık amcığı parmaklarken, gizlice başka kadınları sikmek çok daha eğlenceliydi. Bana takıntılıydı. Ben onun biriciğıydim. Çok güzeldi ve onu geri aldığımda günlerce yatağıma bağlayacağım.

ve-"

Boğazımdan kopan bir öfke kükremesiyle ona doğru hamle yaptım, silahına uzanırken yumruğum yüzüne çarptı, elim namlunun etrafında kenetlendi.

Tabanca patladı ve kulaklarım patlamanın şiddetiyle çınladı. Bir an için oyunun bittiğini düşündüm, ama sonra Shawn silahı elimden çekip aldı ve beni tekmeleyerek bir kez daha üzerime doğrulttu.

"Ben konuşurken sözümü kesme evlat," diye hırladı lanet olası babama yakışır bir tonda, boştaki eliyle saçlarını dikkatlice yerine iterek.

Bu lanet canavara dik dik bakarken göğsüm kabardı ve efor sarf etmekten uzuvlarım titredi. Burada yeterince yemek yememiştım ve bu nedeniydi. Ona karşı kazanamayayım diye beni zayıf tutuyordu ama tek bir hata yapması yeterliydi ve ben onu yok edecektim. Gücüm olmayabilirdi ama bundan daha şiddetli bir şeye sahiptim. Rogue'a bedenimin özüne yazılmış bir söz. *Onu senin için öldüreceğim, küçüğüm. Gözlerindeki ışık sönmeden hemen önce adını söyleyeceğim.*

"Her neyse, üzerinde hak iddia ettiğim tek kırık oyuncak sen ve o değilsiniz, güzel gözler. Luther'in küçük Fox'unun da çatırdayıp dağıldığını görmek hoşuma gidiyor. Fox'un onu küçümsemesine de *bayılıyorum*. Bunu bilmediğimi sanıyorlar. Oyunculuk

Ama Fox'un babasına bakışını görüyorum ve rüzgârda bunu doğrulayan söylentiler duyuyorum. Bu nefret beni çok mutlu ediyor Chase Cohen, neden biliyor musun?"

"Pisliğin teki olduğun için mi?" Kuru bir şekilde tahmin ettim.

"Açıkçası," diye bir kahkaha attı. "Ama bundan daha fazlası var. Harlequin Baba'nın bana bir borcu var, anlıyor musun? Kan borcu." Gözleri bir ton derinleşti, bakışlarına onun yapabileceğini hiç düşünmediğim bir acı dokunuşu girdi. Bir sonraki sözlerini düşünürken başparmağını alt dudağında gezdirdi, aramızda koyu bir sessizlik oluştu. Shawn bana boş boş konuşuyordu ama ben

Bunun bir çizgiyi aşmak olduğunu hissediyordu, muhtemelen daha önce kimseye açmadığı bir parçasını açıyordu. Muhtemelen ölü bir adam olduğum anlamına geliyordu, çünkü sırlarını asla anlatamayacağımdan emin olmayı planlamadığı sürece bana söylemezdi. Ama yine de merak ediyordum.

"Öyle mi?" Onu teşvik etmek için mırıldandım ve görünüşe göre Shawn'ın devam etmesi için gereken tek şey buydu.

"Luther Harlequin benden çok sevdiğim birini aldı ve bu dünyada bunu söyleyebileceğim çok fazla insan yok, güzel gözler," dedi. "Çoğu insan ya faydalıdır ya da değildir. Örneğin, babam iyi bir adam değildi, ama bana işlerin nasıl yürüdüğünü öğretti.

Ben daha çocukken şiddet görürdü. Başka pek bir işe yaramazdı, evime getirdiği tek şey çılgınlardı. Benim, kardeşimin ve annemin çılgınlıkları. Ben de on yaşındayken, verandada uyurken tabancasını aldım ve kafasının yan tarafına bastırdım, beynini dağıttım ve silahı yanına fırlattım. Annem koşarak gelip beni kanlar içinde bulduğunda, onun gözümün önünde kendini öldürdüğünü düşündü ve ben de öyle yaptım.

diğer herkes. Bu paçayı kurtardığım ilk cinayetti." Burnundan derin bir nefes aldı. "Yeterince odaklanırsam hala kanın kokusunu alabiliyorum, annemin ellerinin gözlerimin üzerinde kaydığını da hissedebiliyorum.

Beni katliamdan korumaya çalıştı. Ama hoşuma gitti, güzel gözler." Dudaklarını yavaşça yaladı. "O gün bunun tadını aldım. Sanki babamın gücü beni dolduruyormuş gibi bir heyecan hissettim, onun içindeki kan dökme açlığı bana sunuldu. Ben ruhani bir adam değilim Chase, ama bir şeye inanıyorum.

Öldürdüğüm insanlar gittiklerinde bana onlardan bir parça, güçlerinden bir dilim veriyorlar." Elini uzattı ve silahının namlusunu buz gibi bir okşayışla yanağımda gezdirdi. "Senden ne alacağımı merak ediyorum."

Ona ters ters baktım, onunla ortak bir nokta olmasından, böyle bir adamla aynı evde yaşamış olmaktan, kafasına bir silah dayayıp tetiği çekmeyi hayal etmekten nefret ediyordum. Shawn benim tereddüt ettiğim şeyi yapmıştı ve bu yüzden bu hale gelmişti. O şiddet dürtülerinden biriyle hareket etseydim ben de onun gibi olur muydum?

"Yani tüm bunlar Luther'e karşı bir intikam planı mı?" Konuşmayı tekrar Harlequin'lere yönlendirirken ona soğuk bir bakış attım.

"Hayır, hepsi değil. Kaosu, kaosun hatırına seviyorum." Omuz silkti. "Ama Luther uzun zamandır bunu hak ediyordu ve ben onun tüm dünyasının yıkılışını izlemekten zevk alıyorum. Gerçek şu ki, o kardeşimi benden aldı, ben de

Oğullarından birini, diğerini de en kısa zamanda almayı planlıyorum."

Kaşlarımı çattım, kulaklarım diken diken oldu. "Ne demek onun çocuklarından birini aldım?"

Shawn genişçe gülümsedi, belli ki tam da bu soru için beni yemlemişti. Gerilimi arttırmak için sigarasından yavaşça bir nefes daha çekti, her zamanki gibi lanet bir hikaye anlatıcısıydı ve devam etmeden önce birkaç duman halkası üflerken sabırsızlıkla bekledim.

"Küçük kardeşim benim en sevdiğim kişiydi. Bir küçük kardeşin olması gereken her şeye sahipti. Zalim, taş kalpli, kana susamış, komik ve ağabeyine düpedüz sadık." Bir anısına gülümsedi ve kolunu sıvayarak bana üzerinde Nolan yazan kanlı bir kalp dövmesini gösterdi

ortasındaki sivri yarığın içinden geçti. "Bir piçin derisini hiç görmediğim kadar ustalıklarla yüzebilirdi. Gerçi benim konuşma tarzıma sahip değildi, sessizliği severdi, çoğunlukla sadece benimle konuşurdu, ama öldürmeye başladığında... kahretsin, sanki kabuğundan çıkmış ve dünyayı sadece benim için kırmızıya boyamış gibiydi. Görülmeye değer bir manzaraydı. Onun elinden öldüğün için şanslı sayılırdın. Her neyse, bir keresinde Luther ve birkaç adamına yakalandı, sayıca azdı ve Kral Harlequin onun boğazını keserken bana izletti." Üst dudağı geriye doğru sıyrıldı ve acıyı biraz daha derinleştirmek için ağzım köşeden kıvrıldı.

"Bana öyle bakma, günüşiğim." Eli yanağıma çarptı, beni tokatladı ve sonra hiçbir şey olmamış gibi hikâyesine devam etti. "Ondan sonra Luther'in canına okuyacağıma yemin ettim. Onu öldürmek yetmedi, kardeşimi aldı, ben de çocuklarını almaya karar verdim. Ama ölüm bazen çok kolaydır, bir adamı sadece hala nefes alırken." Gözleri karanlık bir sırıla parlıyordu ve elindeki silahı çevirirken ciğerlerimin daraldığını hissettim. "Maverick Harlequin, eyalet hapishanesinden buraya transfer edildiğinde ben de eyalet hapishanesindeydim. juvie."

Bu haberle zihnim allak bullak oldu ve hikâyesini dinlerken kendimi hareketsiz buldum.

"Küçük bir hırsızlık suçundan içerideydim - tamam, o kadar da küçük değildi - ama her neyse, iyi bir hücre bloğuna girmenin yolunu ödedim ve ceplerini doldurarak birkaç kirli gardiyanla arkadaş oldum. Benden hoşlandılar, her zaman konuşarak bir şeylerin üstesinden gelme becerisine sahiptim ve ne zaman cazibemi ortaya çıkarsam herkesin yaptığı gibi onlar da benim tatlı dilime kolayca kanıyorlardı. Bu çocuklar gerçekten becerikli çıktılar, çünkü ne dersem yaptılar. Farklı bloklarda olduğumuz için Maverick'i hiç görmedim ama anlattığı hikayeler çok hoşuma gitti. gardiyanlar onun hakkında bana bilgi getirdi. Onu hücrelerinden almayı kabul ettiler.

Her gece onu öldüresiye dövüyorlardı. Ama bu yeterince eğlenceli değildi, bu yüzden onlara, onu en başta hapse atan tatlı yaşlı babası tarafından oraya gönderilen Harlequins olduklarını söyledim. Gardiyanlar bana zaten dış dünyayla olan tüm yazışmaları görmezden geldiğini söylediler, bu yüzden becerilmeye hazırdı. Çok kolaydı, güzel gözler, öğleden sonralarımı hafifletmek için bana birkaç fotoğraf bile getirdiler, özellikle de onu bir tecavüzcüyle aynı hücreye koyduktan sonra." Bir kahkaha attı.

Bu sözler kalbime çarptı. "Düşünebiliyor musunuz, zavallı küçük Maverick Harlequin orada yapayalnızdı, her gece en kötü türden hayvanlarla karşılaşılıyordu ve babasının onları peşinden gönderdiğine inanıyordu.

O mu? Çok şiirseldi, sana söylüyorum."

"Seni lanet canavar," diye tükürdüm ayağa kalkıp silahını kılıfına sokarken ve elindeki balyozu tartarken.

"Evet, ben bir canavarım," dedi ve sigarasını dudaklarından düşürerek bir kıvılcım yağmuruyla aramızdaki yere çarpmasına izin verdi. "Ben Freddy Kruger'ım, senin yaşayan kabusun. Ne zaman gözlerini kapatsan, görebildiğin tek şey ben olana kadar orada olacağım. Ve bu dünyadan göçüp gittiğinde, etinin içine kazınmış ismimle gideceksin. Seni kimin kırdığını bileceksin, güzel gözlüm.

Hayatındaki en önemli kişi ben olacağım." Eğildi ve balyozu omuzlarına dayanacak şekilde salladı. "Ya da seni bir çöp gibi fırlatıp atan arkadaşların hakkında konuşmaya başlayabilirsin,

hm? Belki de çetemde kan akıtmaktan korkmayan bir adam için bir yer vardır." "Sağlam gözümü oymayı tercih ederim," diye tısladım ve bir iç geçirdi

Dudaklar.

Ben harekete geçmeden balyozu savurdu ve kaval kemiğime öyle sert vurdu ki, kemik darbenin etkisiyle paramparça olurken içimden acı dolu bir kükreme çıktı. Kendi üzerime kıvrıldım, yarımı tutarken bir yandan da elimi sıktım.

Acıya rağmen dişlerimi sıkıyorum, gözlerimin önünde beyaz lekeler patlıyor ve boğazımda safra yükseliyor.

"Orospu çocuğu," diye hırladım o gelişigüzel ıslık çalmaya başladığında.

Shawn'ın botu yüzüme çarparak beni sırtüstü yere düşürdü ve çekici göğsüme indirerek beni orada sabit tutmak için ağırlığını üstüne verdi.

"Söylediğim gibi," dedi sakince, ben lanet bacağımdan akan acıya karşı dilimi ısırırken. "Yalanın Maverick tarafından güzelce ve pürüzsüzce yutulduğundan emin olmak için o muhafızlara Harlequin dövmeleeri yaptırdım. Ve biliyor musun?" Açık mavi gözleri parlarken sırtarak bana baktı. "Bunu hiç kimseye söyleyemedim. Bir süre sonra sırrın ortaya çıkacağını düşünmüştüm ama çıkmayınca şansıma inanamadım. Ondan çok önce hapisten çıktım ama Sunset Cove'a döneceğı günü bekleyemedim ve Maverick'in bir adaya taşındığını ve Luther, Fox ve adamlarını yok etmek için kendi çetesini kurduğunu duyduğumda kıcımla güldüğümü söylememe izin verin." Silahını kalçasından çıkarıp parmağında döndürdükten sonra kafama doğrulttu. "Ama artık sözlerim seninle birlikte ölmek zorunda korkarım güzel gözlüm. Sıkı dudaklarınla ve kafanın içinde sakladığın tüm o sırlarla işim bitti. Acaba sıçrayıp sıçramayacaklar mı? beynini uçurduğumda bu odanın öbür ucuna geç."

Bacağımdaki acıya karşı dişlerimin arasından nefes aldım ve sağlam gözümü kapattım, kafamı bu pislik yerine Rogue ile doldurdum, gördüğüm son şeyin o olduğundan emin oldum, o değil. O bir hiçti. Ve son anlarımda onu benden çalamayacaktı.

"Yap şunu," diye homurdandım. "Yap şunu seni lanet olası pislik. Ama bil ki ailem seni öldürecek. Seni çok iyi öldürecekler ve ben de seni cehennemde karşılamak için orada olacağım."

Patlamayı ve her şeyin kararmasını, dünyanın sonunda bana biraz huzur vermesini beklerken kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. *Onu düşünme. Onu senden almasına izin verme.*

Sıkı bir şekilde odaklandım, onu zihnimin ön saflarına getirdim ve kaostun içinde huzur buldum.

"Yeterince derin olduğundan emin misin?" Rogue, Günahkârlar Bahçesi'nin uzak ucundaki korkulukta yanımda durarak sordu.

"Yemin ederim," diye söz verdim, ona elimi uzattım ve o da elini sardı. parmaklarımın arasında, kalbimin çarpmasına neden oldu. Kocaman gülümsüyordu ve gözlerinde beni büyüleyen bir vahşilik vardı. Damla beni korkuttu, ama o korkuttu. Kalbimin çarpmasına ve bir gün onu kaybedeceğime dair mutlak bir korkuyla dolmasına neden oldu. Elini daha sıkı tuttum, bu anı şişeleyip sonsuza kadar saklayabilmeyi diledim, böylece bir gün orada olmadığına onu yine de bulabilecektim.

"Hazır mısın ufaklık?" diye sordum ve o da hevesle başını salladı.

Aynı anda ileri doğru sıçradık, suya çarpmadan önce havada savrulduk ve mavinin derinliklerine battık. Dünyadaki tüm sesler silinip gitmişti ve sadece ben ve Rogue dalgaların altında, sonsuz denizde yüzüyorduk.

"Shawn?" diye seslendi bir adam üst kattan. "Fahişeler geldi."

"Ooh fahişeler." Silah yüzümden çekildi ve çalışan tek gözümü açtığımda Shawn'ın yüzünde çocuksu bir sırıtişla ayağa kalktığını gördüm. "Kırık bacağına tadını çıkarmak için biraz zamanın olabilir, güzel gözler. Bir dahaki gelişimde seni öldüreceğim." Kapıya doğru yürümeden önce sakat bacağımı tekmelemeyi ihmal etmedi ve acıdan neredeyse bayılacakken acı dolu bir çığlık attım.

Üst kata yöneldi ve bayıldığımdan oldukça emindim çünkü bir sonraki hatırladığım şey, yumuşak ellerin alnımdan saçlarımı uzaklaştırdığı ve Mabel'i orada bulduğumdu.

Elimi tuttuğunda şaşkınlıkla ona baktım, Rogue ve arkadaşlarıma yaptıklarımı anlattıktan sonra bile neden benim hakkımda daha kötü düşünmediğinden emin değildim.

"Bundan kurtulmanın bir yolunu bulacağız, Chase," dedi kendinden emin bir şekilde, ama sikilmiş bacağıma bakarken, kaşları çatıldı ve bana ne kadar mahkum olduğumu anlatan bir bakış attı. Bunu biliyordum. O da biliyordu. Lanet olası Shawn biliyordu. Ve yakında müzikle yüzleşme zamanı gelecekti.

Onu burada bırakmanın, Shawn'ın bir dahaki gelişinde beni öldürmeye gelmesiyle ilgili en kötü şeylerden biri olduğunu fark ettim. O bunu hak etmiyordu. İyi bir kalbi vardı ve hayatının son yıllarını bu hapishanede kaybetmişti.

"Seni buradan çıkaramadığım için üzgünüm," diye fısıldadım ve parmaklarımı sıktı.

"Ah tatlı oğlum," diye iç geçirdi. "Hayat senin hatan olmayan şeyler için üzülmek için çok kısa."

Harlequin House'daki odamda aynanın karşısında durmuş, gökkuşağı saçlarımı şekillendirdiğim buklelerimle oynuyordum.

Tatum'la dışarıda bir gece.

Bugün daha iyi bir gündü.

Üzerimde bir çift soluk kot tulum vardı, şort kısmının ipleri kalçalarımın altına aşağıya sarkıyor ve dövmelemlerimi gıdıklıyordu. Beynim, şu anda gösterdiğim yan göğsüme Shawn'ın ne diyeceğini düşünmekle dolup taşmasına rağmen sütyensiz olmayı tercih etmişim.

Hâlâ kafamın içinde bazen böyle yaşamasından nefret ediyordum. Artık onun saçmalıklarına boyun eğmek zorunda olmadığını kendime kanıtlamak için mi daha fazla ten gösterdiğimi yoksa sadece kendim için giymek istediğim bir şeyi mi seçtiğimi bile anlayamıyordum.

Yansımamın tuzağına düştüğümde it yataktaki pozisyonundan inledi ve Fox'un bana verdiği fiske bıçağını alıp cebime koymadan önce kalın bir şekilde yutkundum.

Tatum yarım saat sonra yeraltı kafes dövüşü yapılan yere giderken uğrayıp beni alacaktı ve ben gitme heyecanı ile yatağımın yorganının altına girip biraz daha ağlama ihtiyacı arasında sıkışıp kalmıştım.

Ama dün gece bunu yeterince yaptım. İçimdeki karanlığa düşmüş ve içimdeki tüm o boşluğu hissetmeme izin vermiştim. Chase için duyduğum kederde boğulmuştum ve kendimi bir daha asla toparlayamayacağımdan emin olana kadar dağılmıştım. Ama sonra toparladım. Bir şekilde, güneş doğduğunda paramparça olmuş parçalarımı bir araya getirmiş ve kendimi bir kez daha çalışmaya zorlamıştım.

Di, Lyla ve Bella ile sörf yapmak için sahile inmiştim ve ne kadar sessiz olduğumu fark etmelerine rağmen beni bu konuda zorlamamışlardı. Ve deniz, Shawn'a sahilden göz kulak olmaları için benimle birlikte gönderilen mini Harlequin müfrezesine rağmen kendimi tutmam için ruhumun ihtiyaç duyduğu merhem olmuştu.

Parmaklarımı hâlâ boynumda asılı duran Gül Ağacı mahzeninin anahtarının üzerinde gezdirirken, aklım odanın köşesindeki döşeme tahtasının altına sakladığım Chase ve Rick'in anahtarlarına gitti. Onlar hakkında Fox'la konuşmam gerekiyordu. Sırlarımız o mahzende gömülü kaldığı sürece boynumdaki bu ağırlık asla kalkmayacaktı ve artık onlardan sonsuza dek arınmamızın zamanının geldiğinden emindim.

O anıları oraya gömdüğümüzden ve bir daha onlardan bahsetmemeye yemin ettiğimizden beri uzun zaman geçmişti, ama şimdi o yer bir yükü. İçimizdeki şeytanları kovmamız ve sakladığımız şeyleri yok etmemiz gerekiyordu.

Böylece bir daha gün ışığını görme şansları yoktu.

On beş yaşındayken bu imkânsız görünüyordu ama şimdi bunu yapabileceğimizi biliyordum. Ve bu sırlar ortadan kalktığında, belki de yeniden huzuru bulmamız için bir umut doğacaktı.

Bir nefes verdim, dudaklarıma biraz pamuk şekeri ruj sürdükten sonra döndüm ve kapıya yöneldim.

Fox ve JJ havuz kenarında konuşuyorlardı ve ben merdivenlerin dibinde duraksarken kalbim sıkışıyordu.

Johnny James'i ona olan borcumu ödediğimden beri görmemiştim ve Onu şimdi de görmek istemiyordu. Ama böyle bir şey olmayacaktı. O da ben de burada yaşıyorduk - en azından yarı zamanlı olarak. Ve Fox ikimizden haberdar olamazdı, bu yüzden onu öylece donduramazdım. En azından istediğim kadar değil.

İt beni geçerken ayak bileklerimin arkasını yaladı ve koşarak dışarı çıktı. "Hadi kaltak, o pisliğin kazanmasına izin veremezsin." der gibi arkasına bakıyordu. Ve haklıydı da.

Giderken cebimden telefonumu çıkardım, havuzun kenarındaki hoparlörlere dokunup Lil Nas X'in Montero'sunu açtım, müziğin tenime işlemesine izin verdim, ta ki yüzüme yapışmış gülümsemem biraz daha gerçek hissedene kadar.

Ben kalçalarımnda fazladan bir salınımla dışarı çıkarken Fox ve JJ şezlonglarından etrafa bakıyorlardı, çünkü Johnny James'in onun için üzüldüğümü görmesine izin vermenin canı cehenneme. Aslında, bundan sonra onu mümkün olduğunca görmezden gelmeyi planlıyordum. Onun için yeterince iyi olmak zorunda değildim - sadece kendim için yeterince iyi olmalıydım ve oldukça iyi olduğumu düşünüyordum.

çoğu zaman harika. En azından dışarıdan. İçimde bir kutuda kilitli tuttuğum kırık dökük bir kız sayılmazdı. Görünüş her şeydi ve ben gerçek olana kadar numara yapmaktan mutluydum. Ya da en azından yeterince gerçek.

"Hey, sinekkuşu," dedi Fox nazikçe, ben yaklaşırken kendini iterek doğrulmaya çalıştı.

Bana her an kırılacakmışım gibi bakıyordu ve dün gece lanet olası karavana geri dönmediğim için kendime lanet ettim. Denedim

Eriyişimi ondan mümkün olduğunca saklamaya çalıştım ama yastığıma boğuk hıçkırıklarımın sesinin bile yayıldığına bahse girmeye hazırdım.

"Hey, Rozet," dedim parlak bir sesle ve kaşlarını daha da çatmasına neden olan geniş bir gülümseme verdim.

"Fox yavaşça söze başladı ve JJ'e bir bakış attı, ben de otomatik olarak onu takip ettim.

Bakışlarım JJ'in bal kahverengisi gözleriyle buluştuğu anda kalbim sanki yüksek hızda bir duvara çarpmışım gibi patladı, ben de Fox'un birasına uzandım ve şişede kalan yarısını hızla mideye indirdim.

"Ama bence hepimiz dün gece hakkında konuşmalıyız," diye devam etti Fox, bana endişeyle bakarak.

"Bu gece dışarı çıkıyorum," dedim, onu görmezden geldim ve müzik eşliğinde dans etmeye başlarken başımı arkaya eğdim.

"Ağladığını duyduk. Yalnız kalmaman için odanın dışında oturduk," diye devam etmeye çalıştı Fox, eli kalçamı yakaladı ve beni sorularıyla yüzleşmeye zorlarken parmakları kalçamın arkasında sıkıca kıvrıldı.

"Seni uyarmıştım," diye cevap verdim biraz sertçe. "Sana içimin berbat olduğunu söyledim ama sen duymak istemedin. Artık biliyorsun. Şimdi kendi gözlerinle gördün. Ve *şimdi* dışarı çıkmak istiyorum. Peki ne olacak? Porsuk? Benimle kafes dövüşü izlemeye gelip acımı içerek dindirmeme yardım edecek misin yoksa bu saçmalığa devam edip beni tekrar koşturacak mısın?"

JJ arkamdan "Rogue," diye homurdandı ve ben de ona doğru döndüm.

"Ne?" Ona ters ters bakmak için döndüğümde tersledim. "Bu konuşmaya bu kadar umutsuzca eklemek istediğin ne var Johnny James? Benim hakkımda da söylemek istediğin bir şey var mı? Bir şeyler mi anlatacaksın?"

Ruhsal durumum hakkında bana büyük bir bilgi verir ve nasıl daha iyi olabileceğim konusunda bana tavsiyelerde bulunur musunuz?"

"Kes şunu," diye hırladı JJ, ayağa fırladı ve bana ters ters baktı.

Aramızdaki gerginlik çatırdadı, bizi ayıran boşluk beni bütünüyle yutmayı bekleyen sonsuz bir acı uçurumu gibi hissettirirken kalbim burkuldu ve sızladı, sonra sadece güldüm. Başımı arkaya yatırdım ve güldüm, kollarımı iki yana açtım ve yağmayacak olan yağmuru diledim.

JJ eliyle bileğimi yakalamaya çalıştı ama kolumu geri çektim, döndüm ve Mutt onun önünü kesmek için ileri atıldığında, hırlayarak ve dişlerini göstererek onu takip etmeye çalışırken tekrar mutfağa doğru adım attım.

"İkinizin nesi var?" Fox da ayağa kalkarak sordu.

"Pikachu kupasını kırdım ve bunun için çok üzülüyor," diye seslendim omzumun üzerinden.

"Ne?" diye sordu. JJ şaşkınlıkla sordu ama ben mutfağa kadar gitmişim, bu yüzden söz konusu kupayı aldım, sessiz bir özür diledikten sonra fayansların üzerine fırlattım. "Rogue!" JJ bardak paramparça olurken bağırdı ama ben onu duymazdan gelerek rom şişesinin kapağını açtım. Elindeki kupaya bakarken yüzünde beliren üzgün, tekmelenmiş köpek yavrusu ifadesini görmezden geldim ve başımı sertçe başka yöne çevirdim.

Fox, "Biri bana bunun ne hakkında olduğunu söylesin," diye talepte bulundu ama içkimden uzun bir yudum alırken bu küçük zihin becerme işini JJ'ye bıraktım.

"Dün kulüpte onunla takılmak istemediğim için çok kızgın. Şimdi de şımarıklık yapıyor," dedi JJ soğuk bir ifadeyle ama gözlerinde onun da en az benim kadar acı çektiğini gösteren bir şey vardı. Ama bu onun suçuydu, benim değil. Onun artık çaba harcamaya değmeyeceğine karar veren ben değildim.

"Rogue, dün gece hakkında konuşmamız gerekiyor," dedi Fox kararlı bir şekilde.

ve büyük kötü patron adam gibi görünüyordu. Bunu yaptığında gerçekten

seksi görünüyordu ama bugün benimle uçmayacaktı.

"Bu evdeyken Harlequin prensini oynamayacağını söylemiştin," dedim o daha düşüncesine devam edemedi. "İşte benim karşı teklifim. Ben büyük bir kıyım. Uzun zamandır yalnızım ve kendi sorunlarımla uğraşıyorum. Dün gece dağılıp su dolu bir küvetin içinde saatlerce çığlık attıktan sonra bütün gece ağladım mı?

Kim emin olabilir ki? Şu anda burada durup size, bu gece tekrar o karanlığa düşmemek için dışarı çıkıp biraz eğlenmem gerektiğini mi söylüyorsunuz?

Evet, öyle. Ya dışarı çıkıp benimle oynarsın ya da beni bu konuda zorlamaya devam edersin ve ben de gidip

Bana istediğimi vermeye istekli biri."

Belden aşağı bir vuruştı. A sınıfı bir pisliktim ve bunu biliyordum. Ama bunu şu anda onunla yapamazdım. Şu anda JJ'i işin içine katmadan içimdeki tüm acılarla yüzleşemezdim bile ve bunu kesinlikle yapamazdım. Belki de

Şu anda o pislikten nefret ediyordum ama onu otobüsün altına atmayacaktım. Fox'un kendisine ihanet ettiklerini düşündüğünde kardeşlerine neler yaptığını görmüştüm ve Johnny James'e ne kadar kızgın olsam da onu bu şekilde incitmeyi reddediyordum.

Fox tereddüt etti ve dudaklarımdan istediği şeyi zorla alma arzusuyla mücadele ederken içindeki mücadeleyi görebiliyordum ama bu kararlılığın kırıldığını görebiliyordum ve bir elini yüzüne götürmeden önce JJ'e baktı.

Fox bana yaklaşıırken olduğum yerde kaldım, ben arkama yaslanırken elleri iki yanımdaki çalışma yüzeyine indi ve yavaşça nefes verirken alnı benimkine bastırdı.

"Evet, seninle oynamaya geleceğim sinekkuşu," diye mırıldandı. "Sana her zaman oynayacağıma söz verdim."

Varlığının ağırlığı üzerime çökünce yutkundum ve hızla atan kalbim biraz yavaşladı. Artık görmüştü. Bunu biliyordum. O bir

Saçmalıklarımın arkasına iyice baktığında içimdeki boşluğu görmüştü ama hâlâ buradaydı.

Parmaklarım rom şişesini tuttuğum yerde titredi ve onu yanımıza koymadan önce elimden aldı.

"Buradayım bebeğim," diye söz verdi kısık bir fısıltıyla, sadece benim için. "Hiçbir yere gitmiyorum ve bana ihtiyacın olduğunda yanında olacağım. Dışarı çıkıp oynamak ister misin? Ben varım. Ama çığlık atmak, ağlamak ve dünyaya öfke duymak istiyorsan, bunun için de buradayım. Bunların hiçbirini benden saklamana gerek yok. Yemin ederim. Ben buradayım. Ne olursa olsun."

Yavaşça başımı salladım, parmaklarım ön koluna inip oraya yaptırdığı sinekkuşu dövmesinin üzerinde gezinirken bunu kabullenmeye çalıştım.

"Numara yapmam gerek Fox," diye nefes aldım. "Gülmeli, gülümsemeli, dans etmeli ve yeniden gerçekmiş gibi hissetmeye başlayana kadar numara yapmaya devam etmeliyim."

"O zaman dışarı çikalım," diye ağır ağır kabul etti, başını kaldırdı ve saçımın tepesine bir öpücük kondurdu. "Üstümü değiştirmem için bana beş dakika ver, ben de seni istediğin yere götürür."

Sessizce başımı salladım, gitmesini bekliyordum ama onun yerine kollarını bana doladı ve beni kendine çekti, beni göğsüne bastırdı ve eğer izin verirsem ikimiz için de ne kadar güçlü olabileceğini gösterdi. Ve ben de bunu yapmak istedim. Bunu o kadar çok istedim ki. Onun kollarında dağılmayı ve beni tekrar bir araya getirmenin bir yolunu bulmasına izin vermeyi.

Ama yapamadım. Çünkü ne kadar istesem de bu çocuklara kalbimi emanet edemezdim. Ve onunkini de kabul edemezdim. Çünkü benden sadece onu seçmemi istiyordu. JJ'in yaptığı seçime rağmen ona bunu veremezdim. Kalbim her zaman hepsine aitti ve Maverick ile Johnny James'e de en az ona olduğu kadar ihtiyacım vardı.

Titrememi durdurmayı başardığımda Fox beni serbest bıraktı ve üstünü değiştirmek için üst kata çıktı, beni orada yalnız bıraktı. Ya da en azından, JJ odanın kenarından konuşup beni aslında gitmediğini fark etti.

"Gördün mü güzel kız? Sonunda hep onun kollarına düşecektin."

Sözleri beni acı, reddedilmişlik ve hissettiğı tüm incinmişlikle vurdu ama içimde bunu kaldırabilecek hiçbir şey kalmamıştı. Göğsümün içindeki boşluk açılıyor ve beni tekrar yutmakla tehdit ediyordu ve ben sadece uyuşmuş hissediyordum. Ona, sözlerine ve gözlerindeki acıya karşı hissizleşmiştim. Beni rahatsız eden anılara ve beni yaralayan hasara karşı hissizleşmiştim. Ben onundum ve o beni istemiyordu. Hayatımın hikayesi.

Ona kayıtsızca baktım, artık umurumda olmayana kadar o hissizliğin içimde dolaşmasına izin verdim, sonra bakışlarını bıraktım ve telefonumu tulumumun cebinden çıkardım ve Tatum'a mesaj atarak arabaya ihtiyacım olmadığını ve onunla orada buluşacağımı söyledim.

Ben hala yazarken JJ uzaklaştı ve ayak seslerinin her biri beynimde bir ölüm çanı gibi yankılandı, ama yine de başımı kaldırmadım.

Benim başıma gelen de buydu. Üzerinde parıltı olan bir çöptüm. Benimle ilgili bir şey insanları çekti ama sonunda değersiz olduğumu anladılar ve beni yine bir kenara attılar.

Fox yeniden ortaya çıktığında, onun için yeni bir gülümseme çizmiştim ve bana yaklaşırken bir an tereddüt etti. Üzerinde bir çift siyah eşofman altı ve uzun kol delikleri olan gri bir atlet vardı, bu da kesilmiş karın kaslarını ve göğsünü dikkat dağıtacak kadar gösteriyordu.

"Bunu yapmak zorunda değilsin," dedi elimi tutmak için hareket ederken. "Neyi yapmak zorunda değilim?"

"Benim için sahte gülümsemeler."

"Sahte olduğunu nasıl anladın?" Parlak bir şekilde sordum, elini kabul ettim ve garaj kapısına doğru geri geri gitmeye başlarken parmaklarımı onunkilerin arasında dolaştırdım.

"Yapamam. Sorun da bu zaten. Dün gece nasıl olduğunu bilmeseydim, o zaman bir sorun olduğu hakkında hiçbir fikrim olmazdı."

"Güzel," diye cevap verdim, onu peşimden sürükleyerek. "Bu maskeyi mükemmelleştirmek için on yılımı harcadım, Rozet. İçinde çatlaklar olsaydı çok kızardım."

Sözlerim üzerine Fox'un bakışlarında bir şeyler kırıldı, ben de burnuna bir şaplak attıktan sonra dönüp kapıya doğru koştum. Kamyonetinin anahtarını kancadan kaptım ve ışıkları yakma zahmetine girmeden koşarak aşağı indim, aracının yanına eğildim ve görünmesini bekledim.

Fox beni takip ederken ışıkları yaktı, ayak sesleri betona yaklaşıyordu ve o kaputun etrafında dönerken ben de kamyonun etrafından dolanarak gözden uzak durdum.

"Dışarı çık, Rogue," diye seslendi ve ben de kendi kendime sırtarak ilerlemeye devam ettim, kamyonetinin etrafında dönerken alçakta kaldım.

Ben tekrar kaputun etrafından dolanmaya başladığımda arkasına doğru gitmeye başladı ve ben de gülerek üzerine atladım, sırtına kondum ve bir elimi boğazına kilitledim.

"Kahretsin," diye nefes nefese kaldım. "Az önce büyük Tilki Harlequin'i mi indirdim?"

Kalçamı yakalayıp beni vücudunun etrafında sürüklerken ve yüz yüze geldiğimiz anda beni kamyonetinin kapısına doğru iterken bir kahkaha attı.

"Sen her zaman benim zayıf noktam oldun," diye itiraf etti ve uzun bir süre yüzümü inceledi. "Gülümsemelerinin her zaman sahte olmadığını söyle bana."

Onu hayal kırıklığına uğrattığım hissinden sıyrılmadan önce eğlencem bir an için kekeledi. Bunca zaman beni aradıktan sonra, artık aradığı kişi olmadığını yeni fark etmişti.

"Hepsi değil," diye usulca onayladım ve beni ayağa kaldırıp içeri girmem için kapıyı açmadan önce başını salladı.

İstedini yaptım ve arkamdan tırmandı, anahtarı elimden aldı ve motoru çalıştırırken kalçamı onunkine bastırarak şekilde beni kendine çekti.

"Sanırım artık numara yapmak zorunda kalmayana kadar bunun üzerinde çalışmaya devam etmem gerekecek," dedi.

Buna bir şey demedim, ama o uzaklaşırken başımı omzuna koydum, teninin benimkine değmesinin tadını çıkardım ve Dikkat etmediği halde gücünün birazını kullanmış.

Cove'un kalbine doğru sürdük. Kasabanın gösterişli, lüks arabalarında beyazlatılmış dişleri ve daha da beyazlatılmış pislikleriyle dolaşmayı seven zengin pisliklerin her zaman eğlenmek için yüz dolarlık banknotlar sıçıyormuş gibi davrandıkları tarafına değil. Hayır, şehrin gerçek kalbine doğru yola çıktık. Sokakların hayal edebileceğiniz her renkte grafitiyle boyandığı, ara sokakların şanssız insanların evleri haline geldiği ve hemen hemen her tür günahı satın alabileceğiniz bir yere. Parayı nereden bulacağımızı bulmalıyız.

Şahsen bu kulübe hiç gittiğimi söyleyemesem de Fox nereye gittiğini tam olarak biliyor gibiydi. Aslında, şehre en son geldiğimde buranın hiç olmadığından oldukça emindim.

Bir ara sokakta durduk, Fox'un parlak kamyoneti biraz Etrafımızı saran yarı paslanmış bok yığınları arasında bir yerde, ama oraya buraya park edilmiş, biraz daha değerli birkaç araba daha fark ettim.

Dışarı çıktık ve Fox bir kolunu omuzlarıma dolayarak ilerideki kulübün camlarını tıkırdatan bas seslerine doğru yürümeye başladık.

Dışarıdan bakıldığında pek bir şey görünmüyordu. Yalnızca siyah bir kapı ve içeri girmek için bekleyen insanların oluşturduğu bir sıra.

"Burayı kuran Chase'di," dedi Fox, beni insan kuyruğunun yanından geçirirken sözlerine bir an için keder karıştı.

Fedai bizi görünce saygıyla başını eğdi ve geçmemize izin vermek için kenara çekildi.

"Tabii ki bu Chase'in bebeği," diye mırıldandım, bikini üstü ve kalça şortu giymiş bir kız masanın arkasından geniş bir gülümsemeye başını kaldırdı, çenesini bir tabelaya doğru sallarken bir lastik damga ve mürekkep pedi uzattı içeri girmek 20 dolardı.

"Ah, özür dilerim Bay Harlequin," diye mırıldandı ve az önce içeri girenin kim olduğunu fark edince bir adım geri çekildi. "Bir an için sizi tanıyamadım. İçeri girebilirsiniz."

"Pulu istiyorum," dedim, elimi uzattım ve Fox beni süpürmek için hamle yaparken topuklarımı biraz yere vurdum.

Kız çabucak yerine getirirken o da beni *şmarttı* ve gergin bir gülümsemeye elime *Slammers* yazısını yapıştırdı.

Kulübün adına bakıp sıırttım ve Tatum bana adını söylediği anda buranın Ace'in yeri olduğunu neden hemen fark etmediğimi merak ettim.

Fox'un elini kendi elime aldım, elimin arkasını hızlıca onunkine bastırarak mürekkebin ona da geçmesini sağladım, tıpkı her yıl karnaval geldiğinde hepimizin yaptığı gibi. Giriş ücretini ödediğinizi kanıtlayan bir damga olmadan hiçbir gezintiye çıkamazdınız, bu yüzden paramızı bir bilet için birleştirir ve kurumadan önce mürekkebi her birimizin eline hızlıca bastırırdık. Fox ve Rick elbette kendi biletlerini alabilirlerdi, ama onlar Ne kadar önemsiz olursa olsun, bir dolandırıcılık yaptığımızda hep yanımızda oldular.

Fox iç geçirdi, elimi kaldırıp parmak eklemlerime bir öpücük kondurduktan sonra beni loş bir koridordan kulübün kalbine doğru götürdü.

İçeri girdiğimiz anda müziğin sesi bir kükremeye dönüştü ve heyecandan kalbim yerinden çıkacakmış gibi atarken karanlık mekânı içime çekerken gözlerim büyüdü.

Tüm odada tek bir aydınlık alan vardı; alanın tam ortasındaki büyük dövüş kafesi, sarışın bir kadın olarak herkesin dikkatini çekiyordu. Çıplak göğsünde kükreyen bir kaplan dövmesi olan adam, rakibini tellere karşı feci şekilde dövdü.

Kalabalık onun için çılgılık atıyor ve tezahürat yapıyordu ve kulübün havası damarlarımı heyecanla uğuldattı, gülümsememi daha da genişletti.

Kulübün neredeyse tamamı ayakta duruyordu, bu yüzden önümdeki boşluğa geçtiğinde uzun boylu bir sikicinin etrafını görmeye çalışmak için parmak uçlarımın üzerine çıkmak zorunda kaldım.

Fox fark etti ve beni kendine doğru çekti, belimi kavradı ve eğilip omuzlarına çıkmam için beni cesaretlendirmeden önce sırtımı göğsüne çevirdi.

Beni kaldırdığında güldüm, beni yerinde tutarken parmakları kalçalarımın etrafında kıvrıldı ve sarışın adam rakibine o kadar sert yumruk attı ki kafesin zeminine düştü ve bir daha kalkamadı.

Kalabalık, kazananın Simone Dipsicle olduğunu gösteren bir pano parladığında tezahüratlarla patladı ve ona karşı bahis oynayanlar küfür edip bahis kuponlarını yırtarken, ona bahis oynayanların kutlamalarını izledim.

Bakışlarım sarı saçların parıltısına takıldı ve kafesin diğer tarafında Tatum'u gördüm, yukarı aşağı zıplıyor ve yumruğunu

Maçın galibi kafesten çıkarılırken kutlama yapıldı. İleri atıldı ve adamın üzerine atladı, tenindeki kan lekelerine rağmen onu tutkuyla öptü.

Kalabalığın arasından arkadaşımı işaret ederek ve sadık atımmış gibi bacaklarımı tekmeleyerek Tilki'ye "İleri atla!" diye seslendim. "Evet!"

Fox, eğer istediğim buysa ona binmemden mutlu olacağına dair bir yorum yaptı ve ben omuzlarındaki terli bedenlerin üzerinde kalırken nezaketle kalabalığın arasından yürümeye başladı.

Arkadaşımın yanına varana kadar onu yönlendirmeye devam ettim ve Fox beni indirirken Tatum müzikten bana bir selam verdi.

"Başardın!" diye coşkuyla bağırdı, kollarını bana doladı ve beni kucakladı.

Fox süper havalı bir şekilde başını salladı ve Onunla birlikte olan üç adam birbirlerini açıkça ölçüp biçiyorlardı. Tatum, az önce kafeste kazanan dışında iki erkek arkadaşını daha getirmişti ve Tats bana hoşgörölü bir gülümseme verirken ona sıırttım. "Hey, baş belası," dedi bana. "Umarım buraya denemek için gelmemişsindir. kızımı tekrar bozmak."

"Yozlaşmış mı? Moi? Asla," diye teminat verdim.

"Bu gece sıraya girecek misin?" Fox ona sordu, beni yanına çekerken kolu tekrar omuzlarıma dolandı, tüm o sahiplenici pislik damarı ortaya çıktı.

"Başrolde ben varım tatlım," diye alay etti Tats. "En iyisini sona saklamayı severler."

Tatum alay etti. "Öyle bir şansım yok çünkü ben senden önce kalkıyorum. Sen daha çok gecenin sonundaki dolgu malzemesi gibisin."

"Yok artık," diye heyecanla nefes nefese kaldım ve ona kocaman gözlerle baktım. "O kafesin içinde gerçekten kış tekmeleyecek misin?"

"Elbette," diye kabul etti.

"Karşında kim var?" Fox, Tats'e sordu ve yemin ederim ikisi de esniyordu.

"Kendisine Pyro diyen biri," diye alay etti Tats.

"Onun yerine gerçek bir rakip mi istiyorsun?" Fox teklif etti ve ben donakaldım. Hayır, onu geçtim, eridim. Çünkü Fox'un ringe çıkıp tişörtünü çıkarmış ve vücudu terden parlarken vahşi köpek gibi davranması fikri çok ilgi çekiciydi.

"Yani söylentiler doğru mu? Harlequin prensi yumruklarını ıslatmayı seviyor mu?" Tats sordu, adamımı tartarken dudaklarında bir gülümseme vardı, bu dövüşün olasılığı hakkında heyecanlı görünüyordu.

"Tanrım, bu odayı dolduran testosteron yüzünden boğulmak üzereyim," diye mırıldandım, Fox'un göğsüne doğru bayılacakmış gibi yaptım ve o da beni bir kahkaha atarak yakaladı.

"Dövüşmemi istemiyor musun?" diye sordu, sesi hayal kırıklığına uğramış gibiydi.

"Ee, bu fikre nereden kapıldın?" Ona sordum. "Seni orada üstsüz ve terli bir şekilde, vücudunu yağlamış bir şekilde başka bir herifle yuvarlanırken görmeye itiraz edeceğimi mi sanıyorsun?"

Fox bana gözlerini devirerek, "Yağlama falan yok," dedi ve ben de ofladım.

"Fantezimi mahvettin, Porsuk. Belki de etrafa sorup yedek petrol olup olmadığına bakabilirsin?"

Tatum kıkırdayarak, "Oooh, o zaman bunu filme çekip viral bir video yapabiliriz," diye önerdi.

"Evet! Bunu çıplak yapmaya ne dersiniz?"

Ben Tatum'la gülerken Fox beni şakacı bir şekilde itti, ama onu bu konuda ikna ettiğimden oldukça emindim, bu yüzden pes etmiyordum.

Başka bir kavga başladığında hepimiz kafesten uzaklaştık ve içkiler akmaya başladığında birbirimizi daha rahat duyabileceğimiz odanın kenarında bir yer bulduk. Yani, çoğunlukla benim tarafıma doğru akıyorlardı çünkü

Diğerleri kavgaları için sakin kalmaya çalışıyordu ama ben Tatum'un diğer erkek arkadaşlarıyla birlikte onların payına düşeni içerek çok iyi bir iş çıkardım.

Tatum'un dövüş zamanı geldiğinde, resmi olarak yarı yarıya kesilmiştim. Elimdeki vızıltı en iyi çeşitlilikteydi ve spor sütyeni ve şort kombinasyonu ile kafese tırmanırken onu izlemek için önümde ve ortadaydım, bu da ona aşık olmamı sağladı. Lanet olsun, günlerce bacakları vardı. O şeylerle bir kaltağı yuvarlayışını görmek için sabırsızlanıyordum.

Dövüş çok acımasızdı ve Tatum tam bir baş belası gibi dövüştü, rakibini ringin dört bir yanına fırlattı ve bir profesyonel gibi kendi darbelerini aldı.

Tüm bu süre boyunca onun adını haykırıyordum ve dövüştüğü kaltağı yere düşürdüğünde, onun adına attığım zafer çığlıklarımla kendi boğazımı yırttığıma yemin edebilirim.

Tatum kilit açıldığında kafesin kapısına yöneldi, adamları onu tebrik etmek için koşuştururken yüzündeki kanı temizliyordu ama ben takip edemedim Fox belimden yakaladı ve beni yüzüne doğru döndürdü.

"Bana şans dile," dedi kısık bir sesle, gözlerim omzunun üzerinden bir sonraki dövüşü duyuran neon panosuna kaydı. Koca Porsuk, Lord Squiddington'a karşı.

Benim önerim üzerine seçtiği isme sııttım ve Fox beni kafesin tellerine doğru iterken çenemi kavradı.

Eğildi ve dudaklarım onun öpücük vaadiyle otomatik olarak ayrıldı. "Kazandığımda, bu ağızdan bir ödül istiyorum," diye homurdandı, sesi bir şekilde müziğin gürültüsünden bana ulaşıyor. "Onu bana verir misin, bebeğim?"

Yeşil gözlerini tutarken dudaklarımı yavaşça yaladım, benim onunkilerle temas edince karıncalandı ve başımı sallayarak iznim olmadan başımı aşağı yukarı salladı. Öpücük istediğinden oldukça emindim ama ağzımla onun için başka neler yapabileceğimi hayal etmekten kendimi alamıyordum. Ve söylemeliyim ki, aklımda oluşan fikirlere o kadar da karşı değildim.

Fox beni bırakmadan önce ukala bir puşt gibi sırttı, içimden bir inilti kaçarken onun için yanıp tutuşuyordum. Neden bu çocuklar bana böyle şeyler yapmaya devam ediyorlardı? Onlara *bağımlıydım* ve bu sorunun tek cevabının onların üstünde yattığını düşünmeye başlamıştım. Ya da altlarında. Ya da onlar tarafından bir yere sıkıştırılmak. Ya da önlerinde. Arkalarında. Dizlerimin üzerinde-

"Ben dövüşürken Eddie ve Tom seninle kalacak. Onları atlatmayacağına söz ver," dedi Fox, ağzımın onun sikine sarılı olduğu fantezilerini göz kırparak uzaklaştırmamı sağladı ve yanaklarımı hafif bir kızarıklık kapladı.

"Endişelenme Porsuk. Ben hiçbir yere gitmiyorum. Sen o kafeste vahşileşirken ben de tellere karşı nefes nefese kalacağım."

Yaptığım şaka karşısında göz bebekleri karardı ve aslında bunun bir şaka bile olmadığından emin oldum.

Fox benden uzaklaşarak çenesini üzerime gelen iki yordakçıya doğru salladı ve anında kuşatıldığım için iç çektim.

Tatum kafesin diğer tarafından bakışlarımı yakaladı, kanayan burnunu işaret etti ve parmağını kaldırarak bu işi hallettikten sonra geri geleceğini söyledi. Adamlarıyla birlikte temizlik için uzaklaşırken bira şişemi selamlamak için ona doğru kaldırdım ama bu dövüşün her anını izlemek için yerimde kalmaya devam ediyordum.

Tats bir süre sonra Fox'la birlikte kafese atladı ve ben de oğluma sırttım; üzerinde ödünç aldığı belli olan bir şorttan başka bir şey yoktu ve Harlequin prensinin sahneye çıktığını gören kalabalık kükrerken kollarını iki yana açmıştı.

Ama Tats'e bir bakışım bana bunun kesinlikle kolay kazanılacak bir dövüş olmayacağını söyledi ve sunucu mikrofondan dövüş için geri sayıma başladığında kalbim küt küt atmaya başladı.

Fox ve Tats birbirlerinin etrafında dönmeye başladılar, her ikisinin de yüzünde yaklaşan dövüşün acısı ve şiddeti için sabırsızlanıyormuş gibi karanlık sırıtışlar vardı ve dişlerim alt dudağıma gömülürken kalbim hızlı bir ritim yakaladı.

Dövüşü başlatmak için zil çaldı ve Fox ile Tats birbirlerinin etrafından dolanmak yerine, gözlerimin açılmasına ve adrenalinimin yükselmesine neden olan bir vahşilikle birbirlerinin üzerine atladılar.

Karşılıklı yumruklaştılar, her biri diğeri kadar sık blok yapıyor ve vuruyordu ki Fox birdenbire nereden geldiği belli olmayan bir bacak darbesiyle yere yığıldı. Tats hala yerdeyken üzerine atladı, yüzüne ve göğsüne acımasız darbeler indirdi ve dudaklarımdan bir çığlık kaçtı. Aptal bir sürtük gibi korkudan değil, Fox'tan bu pisliğin ağzını burnunu kırmasını ve ona bu sokaklarda büyüyen insanların neler yapabileceğini göstermesini istediğim için cesaretle kükredim.

Beni duydu mu yoksa sadece mükemmel zamanlama mıydı emin değildim ama Fox boşluğu buldu ve alnını rakibinin burnuna çarpacak şekilde savurdu. Tats birkaç santim geri çekildi ve Fox avantajını kullanarak doğrudan boğazına ağır bir yumruk attı ve Fox'un ayağa kalkabilmesi için onu yere serdi.

Kavga o andan itibaren daha da şiddetlendi ve darbeleri hızlandıkça cesaretimi haykırarak bir aşağı bir yukarı zıpladım.

Tom aniden yanımda yere yığılınca yanımdaki hareket dikkatimi bir an için kavgadan uzaklaştırdı.

Ona bakarken nefesim kesildi, yardım için diğer tarafımdaki Eddie'ye bakmak için döndüm ve onu geniş, paniklemiş gözlerle bana bakarken ve boynundan bir bıçak çıkarken buldum.

"Hey, şekerim," diye mırıldandı Shawn kulağıma, eli boğazıma dolanıp beni göğsüne doğru çekerken kanım dondu.

"İyi bir kız gibi eve dönme vaktin geldi."

Fox ve Tats tam önümdeki kafesin tellerine karşı birbirlerini dövmeye başladıklarında dudaklarım bir çığlıkla ayrıldı ve kalabalığın uğultusu tarafından yutuldu. Çok yakındılar ama yine de müziğin ve kavgalarını izleyen insanların gürültüsünden beni duyacak kadar yakın değillerdi.

Eddie dizlerinin üzerine çöküp hâlâ boynunda saplı duran bıçağı tutarken gözlerim yaşardı; yaradan göğsüne kan akarken kederim içimde savaşıyordu.

Shawn beni kalabalığın arasından geriye doğru sürüklemeye başladığında ayaklarım sert zemine sürtündü ve insanlar izlemek için öne fırlarken Fox'un ringdeki dövüşünü çabucak gözden kaybettim. Hiçbiri bize bir bakış bile atmadı, hepsi gösteriye odaklanmıştı ve kimse burada neler olduğunu fark etmemiş gibiydi.

Şokun etkisi geçince debelenmeye başladım ve Shawn bir küfür savurduktan sonra başka bir bıçağın ucunu karnıma bastırdı.

"Beni test etme, tatlı yanaklar," diye uyardı. "Berbat bir gün geçirdim ve senin saçmalıklarına ayıracak vaktim yok."

Kavga uzuvlarımdan düştü ve kulağıma kıkırdadı, eğilip boynumun yan tarafına sert bir öpücük kondurdu, bu da cildimi yıkamayı dilediğim anılarla süründürdü.

"İşte iyi bir küçük fahişe. Şimdi gidelim. Telafi etmemiz gereken şeyler var."

Shawn beni yan duvara dayalı bir kapıdan içeri itti ve bakışlarım Fox'la buraya geldiğimde kapıda bekleyen fedailerden biriyle buluştu.

"Sen öldün lan," diye hırladım isimsiz pisliğe. "Harlequinler onlara ihanet ettiğin için derini kemiklerinden ayıracak."

Shawn beni gecenin karanlığına doğru sürüklerken fedai hiçbir şey söylemedi, sadece kapıyı çarparak aramızdan çekildi.

"Herkesin bir bedeli vardır, Rogue," diye kulağıma fısıldadı Shawn, beni ara sokakta gölgeler içinde park etmiş büyük gri bir kamyonu doğru iterken. "Senin gibi iyi bir küçük fahişe bunu yeterince iyi bilmeli."

"Siktir git," diye tısladım. "Hayatımda bir gün bile satılık olmadım."

"Hayır mı? Yani Harlequin HQ'da yemek ve yatmak için bacaklarını açmadın mı? Söylesene, hangisi daha iyi beceriyor, Fox mu yoksa babası mı?"

Durakladı, anahtarını çekerken bıçağı benden uzaklaştırdı. Özgürlük için şansımı denedim, dirseğimi karnına doğru savurdum ve ondan kurtulmaya çalıştım. Ancak beni tutmaya çalışırken tırnakları boğazımı ısırды ve kamyonu o kadar sert bir şekilde geri fırlatılmadan önce etrafımda döndüm ki başımın arkası çarpmanın etkisiyle çınladı.

Yardım için çığlık attım, kendimi ona doğru atarken tekmeliyor ve hırlıyordum, elindeki bıçak umurumda bile değildi ve sadece kaçmak istiyordum.

Shawn beni tekrar kamyonu doğru itti ve öyle sert bir tokat attı ki başım yana doğru döndü ve yanağımın içi kendi dişlerim tarafından yarıldı.

Heyecanla güldü, bana yukarıdan aşağıya bakarken gözleri parladı, göğsüm kabarırken ve zihnim ondan nasıl kaçacağımı düşünürken merhametine teslim edildiğimi gördü.

Çünkü ona geri dönmeyecektim. Dönemezdim. Eğer bir daha o kız olursam, kısa bir an için bile olsa, bunun benden geriye kalan azıcık şeyi de yok edeceğini biliyordum.

"Kırık bir oyuncak olabilirsin, şekerparem, ama hala *benim* oynucağımsın. Ve sen farkına bile varmadan dizlerinin üzerine çöküp beni affetmen için yalvarmanı sağlayacağım."

"Seni bir daha bedenime yaklaştırmaktansa kendi kusmuğumda boğulmayı tercih ederim," diye hırladım ona. "Beni neden istiyorsun ki zaten? Beni öldürmeye çalıştın. Beni bir kenara attın."

"Hay aksi, şekerparem, duygularını mı incittim? O sıkı vücudunu geri almadan önce sana güzel çiçekler almamı ister misin? Bir şey mi? O adamların kanını dökmem sana bağlılığımı göstermek için yeterli değil miydi?" Shawn, sanki boş yere tartışıyormuşuz gibi bana köpek yavrusu bakışları atarak sordu.

Cebimdeki fiske bıçağı, çaresizce ihtiyacım olan özgürlüğün vaatleriyle adımı mırıldanıyordu, ama bakışlarım elindeki bıçağa düştüğünde, beklemem gerektiğini biliyordum. Hamlemi yapmadan önce bir anlığına dikkatini dağıtmam gerekiyordu.

Bakışlarım tekrar kulübün olduğu yöne kaydı ve Shawn güldü. "Süvarileri mi bekliyorsun? Çünkü gelmeyecekler. Birileri gelip seni kurtarmaya çalışsa bile, onları da öldürürüm. Çünkü bu bir savaş, günüşığı."

"Seninle gelirsem duracağını söylemiştin," diye hatırlattım ona.

"Bu sizin gönüllü işbirliğinizi gerektiriyordu, benim sizi kaçırmamı değil. Şimdi o tatlı kışını kamyonu sok ve zaman kazanmak için oyalanmayı bırak." Shawn vurdu.

Anahtarın üzerindeki düğmeye bastım ve kamyonun kilidi ışıkların yanıp sönmesi ve hafif bir gümlemeyle açıldı.

Açık bir emirle çenesini salladı ama ben olduğum yerde sabit kaldım.

"Benimle kavgaya devam edersen senin için daha kötü olacak," diye uyardı alçak bir hırıltıyla, ama ben olduğum yerde kaldım. Oraya isteyerek tırmanmamın imkânı yoktu. "Seni tekrar alıştırmamı mı umuyorsun, erkek kedi? Çünkü ihtiyacın olan buysa bu sefer senin için daha sert olabilirim."

"Siktir git."

"Eminim bunu dört gözle bekliyorsundur," diye alay etti. "Benim için giyinip kuşanmışsın. Bu kadar çok et gösterdiğin için kızsam mı yoksa o diri göğüslerine tekrar bakabileceğim için memnun mu olsam bilemiyorum." Shawn bıçağını hareket ettirdi, bıçağın ucunu tulumumun açık tarafından aşağı doğru sürükledi ve göğsümün yan tarafını okşarken sıırttı. "Benim için her zamanki gibi ıslak mısın, şekerparem? Benim için her zamanki kadar Senin için yanıp tutuşuyordum?"

Ayaklarına tükürdüm ve bana doğru hamle yaptı, beni kamyonun arkasına doğru iterken saçlarımı avucunun içine aldı. Ama beni döndürürken cebimdeki sustalı bıçağı kaptım ve öfkeli bir çığlık atarak ona doğru savurdum.

Bıçak yanağından geçerken Shawn geri sıçradı ve sıcak kanı yüzüme sıçradı. Ama ben aptal bir sürtük değildim ve bunun kıcıımı kurtarmak için yeterli olmayacağını biliyordum, bu yüzden belalıyı kanalize ettim. Yeşil Power Ranger'ın hislerine kapıldı ve tekrar ona doğru hamle yaptı, ölümcül küçük bıçağı böğrüne sapladı ve tekrar serbest bırakmadan önce keskin bir şekilde döndürdü.

Shawn kendi bıçağıyla bana bir darbe indirirken acıyla homurdandı ve ben de sağ kolumda darbeden tam olarak kaçamadığım için keskin bir acı hissederek sarsıldığımda haykırdım.

Ama bana doğru tekrar hamle yaptığında tökezledi, boştaki eli yan tarafındaki yaraya gitti, kanı asfalta akarken bir küfür savurdu. Orada önemli bir şeyi vurmuştum ve kısa bir an için aramızdaki durum tersine dönmüştü, çünkü kendini altımda tek dizinin üzerine çökmüş olarak buldu.

Bir kapı çarparak açıldı ve Shawn pantolonunun arkasına sıkıştırdığı silaha uzandığı sırada insanlar adımı bağırmaya başladı.

Kalbim kıcıma düştü ve bana doğru kaldırdığında sıçrayarak uzaklaştım.

Ben ara sokağa dalarken bir el silah sesi duyuldu ve ben ondan olabildiğince uzağa koşarken Shawn'ın öfkeli bağıırışı beni takip etti.

"Geri geleceksin, küçük fahişe! O zamana kadar etrafındaki tüm insanları öldürmeye devam edeceğim! Ve insanların benim için öldüğünü görmekten bıktığında, bana geri dönebilir ve dizlerinin üzerine çökerek bunu durdurabilirsin."

Bir el daha ateş edildi ve kendimi bir köşeden fırlatıp sert bir bedene çarpmadan önce korkuyla çığlık attım.

"Rogue," diye nefesini tuttu Fox, beni kendine doğru sürükledi ve kucağında ezdi.

"Shawn'dı," diye nefes nefese söyledim, kanlı bıçağım hâlâ elimdeyken omzumun üzerinden arkamı göstererek. "Tom ve Eddie'yi öldürdü ve beni lanet bir kamyonu atmaya çalıştı. Onu bıçakladım ama silahı vardı, ben de kaçtım-"

Fox bir canavar gibi hırladı, beni Tatum ve erkek arkadaşlarına doğru itti ve az önce çıktığım ara sokaktan aşağı doğru koşmaya başlamadan önce beni hayatları pahasına korumaları için onları uyardı. Üzerinde hâlâ kafes dövüşünden kalma şortu vardı ve vücudunda birazdan fazla kan lekesi vardı ama elinde bir silah tutuyordu ve elinden gelse bu dövüşü hemen şimdi bitirmeye hazır görünüyordu.

Peşinden gitmeye çalıştım ama Tats bileğimi kavradı ve sıkıca tuttu. "Bu güvenli değıl, tek boynuzlu at," diye uyardı beni.

Tatum diğerk erkek arkadaşlarından birinin gömleğinden bir şerit kopardı ve hızla kanayan kolumun etrafına bağıladı. Ama tüm vücudum Fox için korkuyla gerilirken keşiğın acısını bile hissedemiyordum.

Ama ben çıldırıp adamımın peşinden gitmek için oradan çıkmaya çalışmadan, o yeniden ortaya çıktı.

"Koca bir kan birikintisi vardı ama ne kamyon vardı ne de lanet olası Shawn," diye homurdandı Fox, diğerlerinin arasına girip yüzümü ellerinin arasına aldı ve bana baktı. Yeşil gözlerindeki çaresizlik ve korku beni rehin alırken, "Seni geri almak için dünyayı paramparça ederdim," diye yemin etti. Ama orada da bir öfke vardı, Shawn fırtınaya yakalanmış bir fare gibi deliğine geri kaçtığına göre artık çıkışı olmayan bir öfke ve vücudunda yanan şiddetin bir kısmını boşaltmaya ihtiyacı olduğunu biliyordum.

"Yardım aldı," diye nefes aldım, içtenlikle Shawn'ın şu anda bir çukurda kan kaybından ölmesini umuyordum ama kaderin bana karşı bu kadar nazik olacağından şüpheliydim. "Kulüpteki fedailerden biri beni sattı. Shawn'ı yan kapıdan içeri almış olmalı ve bizi de kapıdan geri çıkardı. Biz içeri girerken kapıda duran adamlardan biriydi."

Fox'un gözlerindeki kükreyen cehennem, kaynayan bir öfke çukuruna dönüştü ve beni sertçe öptü, elleri yüzümü acıtacak kadar sıkıca kavrarken ağzı benimkini morarttı ve cezalandırdı.

O kadar ani bir şekilde benden ayrıldı ki, elimi tutup beni kulübe geri götürürken dudaklarım öpücüğünün sıcaklığından yanıyordu.

Biz yürürken bir telefon görüşmesi yaptı ve telefonun diğer ucundaki kişiye

iki kapıcıyı derhal emniyete almaları ya da Harlequins'in gazabına uğramaları gerektiğini söyledi.

Tatum ve adamları arkamızdan geldiler, ama kulübün girişine vardığımızda insanlar kapıdan dalga dalga dökülürken Fox dönüp onlara baktı.

"Bu, başka bir şeye tanık olmamak için ayrılmanız gereken kısım," dedi kararlı bir şekilde.

"Buradan sonrasını hallettiğine emin misin?" Tats sordu, gözleri kavgadan dolayı şişmişti, ancak ikisi arasında bir düşmanlık yoktu.

"Evet. Bu kavgayı başka bir zaman bitirmek zorunda kalacağız. Seni dövmek hoşuma gidiyordu," dedi Fox ve Tats yüksek sesle güldü.

"Rüyanda görürsün, koca oğlan."

Tatum bana hızlıca sarıldı ve koluma tıbbi yeterliliği olan birine baktıracağıma söz vermemi istedi, ben de dördü dönüp bizi yalnız bırakmadan önce baktıracağıma söz verdim.

Kulüp yeni boşalıyordu ve Fox beni içeri götürürken elimi tuttu.

Doğruca dövüşlerin yapıldığı büyük odaya girdik, ışıklar artık parlaktı ve alan birayla kesinlikle daha az soğuk görünüyordu şişeler ve boş bardaklar etrafa saçılmıştı.

İki adam ringin yanındaki yapışkan zeminde diz çökmüş, bir düzine Harlequin de etraflarında tehditkâr bir şekilde duruyordu.

Fox bir soruyla bana baktı ve beni Shawn'a satan o orospu çocuğunu işaret etmeden önce bir saniye bile tereddüt etmedim.

Adam sızlandı ve yalvarmaya, bahaneler uydurmaya ve genel olarak tam bir korkak gibi davranmaya başladı.

Fox parmaklarını şıklattı ve Harlequin'lerden biri diğer fedaiyi iterek hareket etmesini ve buradan gitmesini sağladı.

Fox alçak bir sesle, "Asın şunu," diye emretti ve adamın yalvarışları çılgınlara dönüşürken, Ekip onu hızla donuna kadar soydu ve ellerini çatı kirişlerinden birinin üzerine sarkıttıkları bir ipe bağladı.

Ayakları sadece yere değecek şekilde bileklerinden asılı kalana kadar onu yukarı çektiler ve Fox nazikçe çenemi kavrayarak

gözleriyle karşılaşana kadar gösteriden gözlerini ayırmadı.

"Kız arkadaşımı bu şekilde riske attığın için canını yakacağım," dedi Fox adama, adam yalvarıp hıçkırmaya devam ederken. "Seni kanatacağım, kıracağım ve ölüm için yalvarmanı sağlayacağım. Ama bunun için bana yalvarmanın bir anlamı yok. Ne zaman yeteceğine karar verecek olan o olacak." Elindeki tabancayı ellerime tutuşturdu, tereddüt etmeden kabul ettiğimde gözlerindeki yeşil parlıyor gibiydi.

"Onun işini bitirecek kişinin ben olmamı mı istiyorsun?" Elimdeki silahı tartarak ve bunu gerçekten yapıp yapamayacağımı merak ederek onaylarcasına sordum. Bunu daha önce de yapmıştım. Axel'i öldürmüştüm ama o farklıydı, bana zarar veriyordu, bana saldırmaya çalışıyordu ve ben o sırada hayatım için savaşıyordum. Bu soğukkanlılıkla olacaktı. Ve her ne kadar Shawn'ın bana yaptıklarından dolayı benim elimle ölmesini istediğimden emin olsam da, bu onunla aynı şey değildi.

"Ya kendin yap ya da durmamı istediğinde bana geri ver."

Fox parmaklarını saçlarımın arasına sokarak cevap verdi. "Her iki durumda da, o öldü. Kimsenin sana zarar vermesi yanına kâr kalmayacak sinekkuşu."

"O sadece bir kış parçası," diye inledi fedai. "Sadece bir parça Geri istediği fahişe. Onun için bana on bin dolar ödedi. Bunu sikine takacağını nereden bilebilirdim ki? Onun gibi binlercesi daha var. Onun önemli olduğunu bilmiyordum. Bilmiyordum!"

Silahı kavrayışım sıkılaştı ve bunu kabul ederken içimi soğuk bir kopuş kapladı. O ana kadar bu pisliğin tam bir bok çuvalı olmayabileceğini düşünmeme izin vermiştim. Neyse ki yanıldığımı kanıtlamıştı.

Fox bana beni tahrik etmemesi gereken karanlık bir bakış attı ama itiraf etmeliyim ki, adamlarına dışarıda beklemelerini söyleyip dikkatini elindeki işe verdiğinde içimdeki o küçük kafir buna hiç aldırmadı.

O orospu çocuğunu yumruklamasını, tekmelemesini ve dövmesini, devam etmesine izin vermem gerekenden çok daha uzun süre izledim. Fox'un onu acımasızca dövmesini izlerken zaman geçiyor ve kanım karanlık bir açlıkla pompalanıyordu.

Derisinin altında gizlenen canavar buydu. Beni korumaya çalıştığı parçası.

Ama canavarını serbest bırakmasını ve beni tehlikeye atan adamı parçalamasını izlerken, içimden tek bir parça bile onun için daha azını düşünmedi. Aslında, onu izlerken kalbim hızla çarpıyordu. Onun Kasları kasılmış ve esnemişti ve efordan çıplak teninde parlayan ter, onu tekrar gördüğüm ilk andan beri savaştığım bir ağrıya kendi bedenimi karıncalandırdı.

Fox Harlequin acımasız, vahşi ve tamamen sarhoş ediciydi. Düşmanıma onun için çılgılık attırdıkça, ben de onunla birlikte karanlığa daha çok gömülüyordum. Çünkü ait olduğum yer burasıydı. Canavarlarla birlikte çukurun dibine.

Bu kaosun kalbinin derinliklerinde. Harlequin Mürettebatı benim en kötü O kadar uzun zamandır kâbus görüyordum ki bunu fark etmem çok uzun sürdü ama belli ki onlar da başından beri benim kaderimmiş.

Sonunda adamın kemikleri kırılırken ve vücudu parçalanırken feryat edip ağladığını duymaktan bıktığımda, tabancayı sabit bir şekilde elime aldım, Fox'la göz göze geldim ve tereddüt etmeden tetiği çektim.

"İzliyor musun, bebeğim?" Mia, çıplak bir hatunla çarşıfların içinde yuvarlanırken yatağından seslendi.

Telefonumdaydım, Google'da *insanlar sıkıntıdan ölebilir* mi diye aratıyordum.

Cevap kesin bir hayır bile değildi. Görünüşe göre uzun süreli can sıkıntısı erken ölüm şansınızı artırıyormuş, ama bu yeterince iyi değildi. Şu anda beynimin kulaklarımdan fırlaması için can sıkıntısına ihtiyacım vardı. Çünkü bir haftadır yalvardığı halde Mia'nın bir kızı sikmesini izlemeyi kabul etmiştim. Bu ilişkiyi resmen bitirmiştim, özellikle de Mia çıplak kığını bana doğru sallayıp Bayan Adını Bilmeyen'i o kadar sert parmaklarken, bundan zevk almadığından oldukça emindim.

"Bak, bebeğim!" Mia, kızışmış bir kedi gibi miyavlayan kızın üzerine inmeden önce bir tür kış sallama hareketi yaparak bağırdı.

"Uhuh," diye homurdandım, eski Facebook hesabımı açtım ve gençliğimden fotoğraflar arasında gezindim.

Sahilde Rogue omuzlarımızda dururken ben ve Fox'un bir resminde durakladım. Ellerini bir amigo kız gibi havaya kaldırmıştı.

ayak bileklerinden birini tuttuğunu hatırlayınca dudaklarım titredi. Bring It On'u izlemiş ve hareketlerden birini yapabileceğine o kadar ikna olmuştu ki Sunset Beach'te bütün gün çalışıp mükemmelleştirmiştik. Yüzünde kocaman bir sırıtış vardı, gözleri bunu başarmanın gururuyla doluydu ve yanındaki videoya göz attım.

"Devam et, Rogue!" JJ kameranın dışından seslendi ve Chase ıslık çalarak onu cesaretlendirdi, ses o kadar yüksekti ki çeken kişi o olmalıydı. Rogue sahilde bana ve Fox'a doğru koştu, bize doğru bir takla attı ve takla atarken onu yakaladık, onu havaya fırlattık ve omuzlarımıza inip kükrerken bacaklarını destekledik. O anının içinde boğulmaya çalışarak videoyu birkaç kez tekrar oynattım ama Mia o kadar yüksek sesle inlemeye devam ediyordu ki beni o anın içinden çekip çıkarıyordu.

"İzlemiyorsun bile!" diye bağırdı ve başımı kaldırıp baktım.

Gollum gibi kızın üzerine çömelmiş, kendi memelerini mıncıklarken kıcını kızın yüzüne dayamıştı. Şimdi porno başlığını görebiliyorum:
Gollum'un tek yüzüğü koca memeli Ork tarafından yok ediliyor.

Telefonumdaki saate baktım ve gitmemize sadece on dakika kaldığını gördüm. Kaiser bizi akşam yemeğine davet etmişti ve Mia'yla ve onun lanet olası ailesiyle işimi bitirmeye hazırdım. Bu gece, cebimde sakladığım bir el bombasıyla o eve girecek ve Rosewood mahzenini havaya uçuracak, içerideki zulayı alacak ve oradan defolup gidecektim. Adamı öyle bir kapatacaktım ki Kaiser benimle uğraşmak istiyorsa Lanetliler'e savaş ilan etmek zorunda kalacaktı ve açıkçası bundan sonra ne olacağı pek de umurumda değildi.

"Boktan bir iş yapıyor. Bu gece eve gittiğimizde kıcını bir güzel yiyeceğim," dedim yerimden kalkarken ve Mia'nın gözleri bir Noel ağacı gibi parladı.

"Yapacak mısın?" diye nefesini tuttu, dengesini kaybetti ve kızını öyle bir kışına yerleştirdi ki yanaklarının arasına gömüldü ve çığlık atmaya başladı, sesi içinde kaybolduğu kış miktarı tarafından boğuldu.

"Evet." *Hayır.*

Yolda deri ceketimi kaptığım gibi odadan çıktım. "On dakika içinde çıkıyoruz," diye bağırdım ve Mia heyecanla ciyaktı.

Çok geçmeden anakaraya doğru yola çıktık ve ben de Mia motosikletimin arka koltuğunda otururken tekneye bindim - adı bir kez olsun uygun düşmüştü. Mia okullu kızlar gibi çığlık atarken arabayı şehrin benim tarafımdan geçirdim ve Rosewood Malikânesi'nin etrafında döndüm. Oldukça emindim ki

Bu gece bir şeylerin etkisindeydi, zaman zaman hap almayı seviyordu ve bu onu çok yapışkan yapıyordu. Yatağa getirdiği kızın da muhtemelen kafası iyiydi, bu yüzden belki de bu akşam yaşadığı kıyameti hatırlamayacaktı. Gerçi hatırlarsa çok komik olurdu.

Kapılara vardık ve nöbetçinin görebilmesi için vizörümü açtım. O da başıyla onayladı ve araziye girmemize izin verdi. Motorun gürültüsüyle yola çıktım, dışarıda park ettim ve Mia'nın benden önce motordan inmesini bekledim. Kasklarımızı motorun üzerinde bıraktık ve kapıya doğru yürürken kolumu beline dolayarak onu yakınımnda tuttum.

Başka bir muhafız grubunun yanından geçerken kalbim heyecanla çarptı ve

Sonunda bu maskaralıktan kurtulacağım zamana doğru zaman ilerliyordu. Artık Mia yatağında olmayacak, babasına sahte gülümsemeler ya da sahte nezaketler göstermeyecektim. Artık onları ya da lanet olası bağılıklarını umursuyormuşum gibi davranmak yoktu. Bu gece onlardan bir düşman yaratıyordum ve bunun ters tepmesini dört gözle bekliyordum.

Akşam yemeği için yemek salonuna alındık ve Kaiser ile eşinin karşısına oturduk, onlar paradan ve binanın daha da yenilenmesinden bahsediyorlardı.

toprakları ve malikanesi. Bana dışarıda dev bir satranç tahtası inşa ettiklerini söylediler.

Bu fikrin ne kadar yapışkan olduğunu görünce neredeyse kusacaktım, sonra da bahçeyi yıkmayı planladıklarını söylediler.

beni bambaşka bir nedenden dolayı hasta eden yazlık ev.

Çocukluğumun binlerce anısı o yazlıkta yaşadı. O yazlık sadece iyi şeyler olduğunu bildiğim, Bayan Mabel'in bizim için yaptığı taze limonatayı yudumladığımız ve saatlerce tembellik edip kâğıt oynadığımız ya da saçma sapan konuştuğumuz bir yerdi. Rogue'un göğüslerini de ilk kez orada görmüştüm.

Onların saçmalıklarıyla işim resmen bittiğinde, tuvalete gitmek için izin istedim ve adrenalın kanıma karıştı.

Ve eğlence başlıyor.

Buraya son gelişimde Rogue'la birlikte geçtiğim yan kapıdan çıkmaya çalıştım ama yolumun bir güvenlik pisliği tarafından kesildiğini fark edince, beni fark etmeden önce iki kat geri döndüm ve başka bir koridordan aşağıya kaydım.

Bu ev aptalca büyüktü ve kesinlikle tuvalet molamın sınırlarını şimdiden zorluyordum. Ya insanoğlunun bildiği en büyük boku yaptığımı düşünüyorlardı ya da şüphelenmeye başlayacaklardı. Bu yüzden acele etmem gerekiyordu.

"Lanet olası çıkış nerede?" Başka bir koridorda yürürken hayal kırıklığı içinde homurdandım.

"Alo?" diye seslendi uzaktan bir erkek sesi ve ben karşımdaki birkaç sürgü ve asma kilitle kilitlenmiş kapıya baktım.

Bunun beni ilgilendirmediğini ve zamanımın kısıtlı olduğunu düşünerek tekrar yürümeye başladım ama ses bir kez daha bağırdı ve kanım damarlarımda dondu.

"Orada biri mi var?" diye bağırdı ve beynim allak bullak oldu.

Bacaklarım taş kesilmiş gibi öylece durdum, kaşlarım çatılırken kapıya baktım.

Mümkün değil. Bir şeyler duyuyorum.

Ama nabzım kulaklarımda çınlarken ve umut göğsümde bir delik açarken kendimi tekrar o kapıya doğru sürüklenirken buldum.

"Alo?" Geri aradım.

"Maverick?!" Chase'in sesi aynı anda hem çaresiz hem de kuşkulu geliyordu.

Mümkün değil. Mümkün.

Orada iki sonsuz saniye durduktan sonra kapıdaki asma kilitlerden birini kavradım, soğuk metal tenimi öpüyordu.

"Rick sen misin?!" diye seslendi, ses tonunda acı vardı ve o olduğunu anladım. Nasıl olduğunu bilmiyordum ama öyleydi. İçerideydi. Lanet olası Chase Cohen ya ölümden dirilmişti, hayaleti bu evin bodrumunda kapana kısılmıştı ya da yaşıyordu.

"Hâlâ orada mısın?" diye seslendi, ses tonundaki panik onu terk ettiğime gerçekten inanmış gibiydi. "Ben Chase!"

Büyük asma kilidi çekmeden önce kapıdaki sürgülerden bazılarını denedim ama kapı sanki aşağıda bir dev yaşıyormuş gibi kilitliydi. Zihnim olan biten her şey üzerinde çalıştı ve mantıklı olan tek şey olan korkunç bir sonuca vardım. Chase buradaydı. Yaşıyordu. Ve Kaiser Rosewood'un tutsağı. Bu gerçeklerin nasıl ortaya çıktığı hakkında hiçbir fikrim yoktu. gerçek olacaktı, ama oldu. *Vay anasını. O yaşıyor.*

Alnımı kapıya dayadım, içimdeki duygular parçalanırken nefesimin altında küfrettim ve hayatımın en aptalca kararını verirken başımı kendime salladım. Cebimden el bombasını çıkardım, kapı kolunun altına sıkıştırdım, pimi çektim ve kaçtım.

Evin içinde çınlayan gümbürtüyü yangın alarminin çalması ve fiskiyelerin başımın üzerinde çalışmaya başlaması izledi. Kaos saniyeler içinde çöktü ve artık bu seçime tamamen yatırım yapmıştım.

Harekete geçmek için o kadar az zamanım olduğunu ve muhtemelen çoktan ölmüş olacağımı bilerek, kapının ve onu çevreleyen duvarın kalıntılarında patlatılan devasa delikten içeri koştum.

Taş merdivenin dibine ulaştığımda yaşlı bir kadının tahta sallanan sandalyede oturduğunu ve derin bir uykuya dalmış olduğunu gördüm.

"Bayan Mabel?" Şok içinde irkildim, başım dönüyordu ama sonra sol tarafımdaki çelik kapıya vurulan yumruk sesleri beni kendime getirdi.

Geçmişimdeki herkes bu gece diriliyor mu?

Bu tarafta bir sürgü vardı, kilidini açtım ve Chase ayaklarımın dibine yığıldı. Sırtındaki Sunset Cove'un mürekkepli haritası eski ve yeni yaralarla kesişiyordu, omzundaki Harlequin dövmesi tamamen yanmıştı ve kollarının geri kalanında sayısız kesik ve çürük vardı. Tüm bunları bir çırpıda içime sindirdiğimde içim daraldı.

tek bir işkence saniyesi.

Dizlerimin üzerine çöktüm, korku beni yararken onu yukarı çektim ve o uzun saçlarının arasından bana baktı, çok solgun görünüyordu. Bakışlarım sakatlanmış sağ gözüne takıldı; göz kapağını yaran vahşi bir kesikle kapatılmış olan sağ gözüne korkunç bir X işareti oyulmuştu. Göğsüm sıkışmıştı ve tek bir nefes almakta zorlanıyordum, ama aldığımda onun adını söyledim.

"Chase?" Nefes nefese kalmıştım, o olduğuna inanabileceğimden bile emin değildim. Umursadığımdan değil ama lanet olsun umursuyordum.

"Beni burada bırakma," dedi gergin bir sesle, sanki gerçekten kuyruğumu kısıtırıp kaçacağımı düşünmüş gibi. Ama onu terk etmek için her şeyi riske atmamıştım, bu yüzden onu ayağa kaldırdım.

Acı içinde inliyordu, sol bacağına hiç ağırlık veremiyordu ve bacağının kırık olduğunu anlayabiliyordum. *Siktir. Sikeyim. Ördeği sikeyim.*

Kolunu omuzlarıma doladım ve hareket ederken ona destek oldum. Ölmüştük. Kesinlikle ölmüştük. Ama artık ben de işin içindeydim, o yüzden kaçıp ne kadar uzağa gidebileceğimize bakabilirdik.

"Maverick," diye mırıldandı Bayan Mabel, halsizce gözlerini kırptırırken kendine geldi ve ona doğru ilerledim, ikisini birden nasıl taşıyacağımı bilmiyordum ama bunu yapmak zorunda olduğumdan emindim. "Hayır." Kalkmasına yardım etmemi engellemek için elini kaldırdı. "Kaçmak zorundasın. Seninle gelemem," dedi kararlılıkla.

Nasıl hayatta olduğunu bile bilmiyordum ama onu ayağa kaldırmam gerekiyordu.

"Hadi ama, inat etme." Ona doğru uzandım ama elimi zayıfça itti.

"Hayır. Hemen gitmen gerek. Zamanımız yok ve Kaiser bana lanet bir yatıştırıcı verdi. Eğer araziye çıkabilirsen, duvarlarla çevrili bahçedeki çeşmeye git," dedi ve gözleri bir an için kapanıp tekrar açıldı. "Altında bir tünel var. İçki yasağı günlerinden beri orada. Açmak için üzerinde Rosewood arması olan taş basın, sizi arazinin ötesindeki ormana götürecektir. Şimdi git." Eliyle işaret etti ve ben nefesimin altından homurdandım, onun ümitsiz bir vaka olduğunu görüp onu buradan çıkaracağıma yemin ettim ama daha fazla zaman kaybedemezdim ve belli ki gelmeyecekti.

"Senin için geri döneceğim," diye yemin ettim, çünkü o tekrar uykuya dalmış gibiydi.

Vücudunun kontrolünü ele geçiren ilaçlar veriyordu ve ben döndüm, Chase'i neredeyse merdivenlerden yukarı taşıyordum.

Başı dönüyordu ve bir noktada bayıldığından oldukça emindim. O ağır bir orospu çocuğuydu, ama uzun zaman önce odadaki en güçlü adam olmuştum ve hiçbir şey için düşmesine izin vermeyecektim.

Merdivenlerin başına kadar geldim ve bir mucize eseri henüz kimse yoktu. Koridordan sola döndüm ve Chase'i de peşimden sürükledim.

Tutarsız bir şeyler mırıldandı ve bir kez daha bana doğru sarkmadan önce bir anlığına bana yarı yardım etti.

Bir pencereye ulaştım ve zorla açtım, kafamı dışarı uzattım ve altında çimen buldum. Chase'i iterek içeri soktum ve acı dolu bir iniltiyle yere düştü, yüzü toprağa gömülürken boğuk bir ses çıkardı.

"Göt herif," diye homurdandı.

"Kıçını kurtarıyorum ama bu konuda nazık olacağımı söylemedim Ace," diye mırıldandım arkasından tırmanıp pencereyi kapattım ve onu ayağa kaldırdım.

Parmakları omzuma saplandı ve birkaç yüz metre ötedeki bir grup ağaca doğru ilerlerken makul bir hızda hareket etmeyi başardık. Oraya varmadan önce bağırışlar yükseldi ve ben renkli bir şekilde küfrederek daha hızlı hareket ettim ve Chase'in acı içinde tıslamasına neden oldum.

"Dur!" diye seslendi bir pislik ama dinleyecek halim yoktu.

Chase bir kez daha bana doğru yığıldı, neredeyse beni yere düşürecekti ama bizi dik tutmayı başardım, onu yanıma sıkıca kenetledim ve ağaçların arasına girerken olabildiğince hızlı hareket ettim.

Ben hareket ettikçe, kaslarım gerildikçe ve büküldükçe ve devam etmek için yorulmadan çalıştıkça boynumdan aşağı ter damladıkça el fenerleri bize doğru sallandı, ama her nasılsa hiçbiri üzerimize düşmedi.

Duvarlarla çevrili bahçeye ulaştık ve Chase'i bir kemere doğru yönlendirirken daha fazla bağırış yükseldi. Bir silah patladı ve biz geçerken taş duvardan bir parça fırladı, kalbim küt küt atmaya başladı.

"Hayatta olduğun için canın cehenneme," diye tısladım Chase'e.

Onu dışarı çıkarmak zorunda değildim.
mahzeni açma şansım vardı. Ama görünüşe göre bu pislik için vurulacak kadar deliydim.

"Rahatsızlık için özür dilerim," diye karşılık verdi ama sesindeki güç yine azalıyordu ve bu yüzden içimdeki çekintiyi görmezden gelmeye çalıştım.

Çeşmeye ulaştık ve çarpan ayak sesleri Silahımı çekip kaç tanesini haklayabileceğimi görmeyi düşünürken adrenalinim yükseldi. Ama bu seçenek ikimizin de ölümüyle sonuçlandı. Bu yüzden

Şimdi Chase ile birlikte kurduğu Aslında Ölü Değil Kulübü'nün bir parçası olduğu anlaşılan yaşlı bir kadının sözüne güveniyordum ve çeşmeyi aramaya başladım.

Başka bir kemerden sendeleyerek geçtik ve silah sesleri kafamın içinde cınladı, bir şekilde evrenin tüm yasalarına meydan okuyarak bizi milimetrelerle ıskaladı.

Önümüzdeki yuvarlak taş çeşmeyi gördüğümde dişlerimi sıktım, tek bir pislik bile bizi görmeden gizli tünele girmem gerekiyordu.

Çeşmenin etrafında döndüm, çaresizlik içinde kenarını aradım ve ayaklarımın yakınındaki bir tuğlanın üzerindeki tepeyi gördüğümde sertçe tekmeledim. Sağımdaki kaldırım taşı yere inerek gizli bir merdiveni ortaya çıkardı ve botların gümbürtüsü bu tarafa doğru koşarken Chase'i aşağı ittim. Karanlığa yuvarlanırken hiç ses çıkarmadı, ben de tekrar bayıldığından emin oldum.

Peşinden atladım, kaldırım taşını üstümdeki yerine itmeden önce birkaç basamak aşağı koştum. Zifiri karanlıkta bekledim, nabzım kulak zarıma çarparken tepemizdeki adamları dinledim.

"Nereye gittiler?" diye bağırdı bir adam.

"Ayrılın!" diye bağırdı bir başkası. "Uzakta olamazlar."

Hareketlerinin sesi uzaklaşana kadar nefes almadım ve az önce yaptığım şeyi kabullenirken bir elimi yüzüme sürdüm. Riske attığım şeyi. Kaybettiklerimi. Lanet olası Chase için.

Cebimden telefonumu çıkardım, el fenerini açtım ve Chase'i merdivenlerde baygın halde yatarken buldum. Onu öyle görünce içimden

bir parça koptu ve ondan nefret etmek isteyerek yanına çöktüm,

Ama bundan çok daha tehlikeli bir şey bulmak beni kanatmak yerine. Bunun sorumlusunun kısmen ben olduğumu biliyordum. Onu buraya getiren yolu ben açmıştım. Rogue'a yaptıkları için cezalandırılmasını istemiştım ama bunu değil. Asla bu şekilde değil.

Onu ayağa kaldırdığımda ve destek için bana yaslanacak kadar uyanmayı başardığında bu istenmeyen duyguların hiçbirini çok yakından inceleyemedim.

"Rick," diye mırıldandı. "Onlara üzgün olduğumu söyle."

"Onlara kendin söyleyeceksin," diye homurdandım ve onu sonsuza dek sürecekmış gibi görünen nemli tünelde ilerlettım.

Sonunda bizi Rosewood Malikânesi'nin ötesindeki ormana götüren bir kapağa ulaştık ve dışarı çıktığımızda Chase yine baygındı. Kapağı kapatırken ellerimi dizlerimin üzerine koydum ve belli belirsiz bir yıldız şeklindeki büyük bir kayayı alıp üzerine yerleştirdim. Sonra eğildim, eski arkadaşımı kaldırdım ve kolumu uyluklarına dolayarak omzuma attım.

"Hadi o zaman, pislik," diye homurdandım ve yürümeye başladım. Sadece

Gidebileceğim tek bir yer vardı ve oraya vurulmadan varmak mutlak bir meydan okuma olacaktı ama ben her zaman sınırlarımı zorlamaktan keyif almışım.

Ormandan çıkıp çocukken benim ve diğerlerinin buraya gelmek için kullandığımız eski yoldan gitmeye başlamam neredeyse yarım saat sürdü. Arka sokaklar çoğunlukla sessizdi ve sadece beni tanıyacak kadar aklı başında görünmeyen tek tük sarhoşun yanından geçtim, hatta içlerinden biri erkek arkadaşımı eve götürüp dövmemle ilgili şakalar yaptı.

Çok geçmeden Harlequin bölgesinin derinliklerine inmişim ve muhtemelen hayatımda en çok sıkıldığım anda sokaklarda dikkatlice ilerliyor, insanların uzaklaşmasını bekliyor, sonra da hızla aşağı inip gölgelere sarılıyordum.

Harlequin House'dan bir sokak uzaklaştığımda nefes nefese kalmıştım ve omzum düşmeye hazırды. Chase'i birinin kapı aralığına yatırıp yanına oturdum ve mola verirken başımı eğdim. Muhtemelen bir bakışta iki serseri gibi görünüyorduk ama yakından bakan biri muhtemelen önce ateş edip sonra soru soracaktı. Peki onu Harlequin'in ön kapısına nasıl götürecektim?

Bir fırsatın ortaya çıkmasını bekledim ve bu fırsat Motosikletli bir pizza teslimatçısı. Sokağın başında durdu, atladi ve bir apartman dairesinin kapısına çarptı. Chase'i homurdanarak kaldırdım, yolun karşısına koştum ve gidonun üzerindeki kaskı kaptığım gibi Kapı adam için açıldı ve biri yemeği ondan almak için dışarı çıktı. Chase'i motosikletin arkasına ittim, kaskı kafasına zorla geçirip önüne oturmadan önce onu uyandırmak için tokatladım. Bana doğru sarktı ve ben de bir kolunu belime doladım, sonra sehpayı kaldırıp anahtarı çevirerek motosikleti çalıştırdım.

"Hey!" diye bağırdı sürücü beni fark edince panikle ve motosikleti hızla geri döndürdüm, caddede hızla ilerledim ve Chase'in koluna yapıştım, o da şiddetle sağa doğru devrilmeye başladı.

"Bekle, seni orospu çocuğu," diye bağırdım, Harlequin House'a doğru caddeyi dönerken midem sıkıştıyordu ve bu bok parçasının gidebildiği kadar hızlı giderek gazı açtım. Bu da saatte otuz mil civarındaydı. *Hay sikeyim.*

Harlequin kapılarına yaklaştım ve önlerindeki silahlı muhafızlara baktım. İçlerinden biri gözlerimin içine baktı ve lanet ettim. ya da onu bıraktığımda Chase'in kafasının kaldırımında yarılması riskini göze alacaktım. Ve peşimizde bir grup silahlı adam varken kışını şehrin öbür ucuna kadar sürüklediğime göre, onu şimdi öldürmenin anlamsız olacağını düşündüm.

Onu motordan ittim ve acı dolu bir çığlık atarak Harlequin etecilerinin önünde yola düştü. Bir silah ateşlendi ve başımı eğdim, bir sonraki sokağa döndüm ve Harlequin bölgesinde lanet olası bir mopedle kaçarken Chase'e küfrettim.

Bir şey değil, göt herif.

Silah sesleri ve bağırsıklar dışarıdaki havayı yırttı ve Mutt alarm için havlarken yatağımdan fırladım. Günahkâr çocukların rüyalarıyla uyuyakalmıştım.

ve kötü eylemler zihnimi dolduruyor ve aniden patlak veren bir kavganın vızıltısı

nabzım dağılıyordu.

Komidinden çaldığım gri eşofman üstümle komodinin yanına koştum. Chase'in eski odası, Fox'un bana verdiği silahı çıkardım ve kapıya doğru koşarken spor ayakkabılarımı tekmelemeden önce emniyetini kapattım.

Ben oraya varamadan kapı açıldı, Fox'un gözleri bir an için çılgına döndü. üzerime düşmeden önce. Üzerinde sadece bir şort vardı ve elinde bir tabanca tutuyordu. JJ hemen arkasındaydı, bakışları bir an için benimkilerle buluştu ama sonra koridora doğru baktı.

"Neler oluyor?" Ben talep ettim.

"Ana kapıda bir şeyler oluyor," diye homurdandı Fox. "Kendini odaya kilitlemeni istiyorum-"

"Kapıya doğru ilerlerken omzumla onu kontrol ettim ve JJ ile onun arasındaki koridora doğru ilerledim. "Saklanmayacağım. küçük bir sürtük gibi. Ayrıca, olabileceğim en güvenli yer siz pisliklerin yanındır."

İkisi de beni kararımdan vazgeçirecek kadar hızlı bir argümana sahip görünmüyordu, bu yüzden onları koridorda ilerlemeye zorladım. takip et.

Tilki omzumdan tutup beni arkasına iterken it öne geçti. "Yakın dur," diye emretti.

"Evet efendim," diye karşılık verdim ve JJ küfretti.

Aceleyle aşağıya indik, silah sesleri sona ermişti ve biz yetişmeden biri çılgınca kapıya vurmaya başladı.

"Patron!" diye bağırdı Harlequin'lerden biri dışarıdan. "Patron, gelip bunu görmelisin!"

Fox kapının yanına doğru ilerledi ve gözetleme deliğinden Kapıyı açmadan ve orada duran adama bakmadan önce bunun bir numara olmadığından emin olmak için.

"Ne oldu?" diye bağırdı.

"Maverick Stone onu az önce kapıların hemen dışında bir bisikletin arkasından fırlattı," diye nefes nefese konuştu ve dışarıya bakmak için Fox'un etrafına baktım.

Bir grup insanı gördüğümde kalbim hızla çarpmaya başlamıştı. Kapının hemen dışındaki yolda bir şeyin etrafına çömelmiş olan Harlequinler, içten gelen bir ihtiyaç duygusuyla beni ona yaklaştırdı.

"Sen neden bahsediyorsun lan?" Fox talep etti ama onu kenara ittim, Harlequin kalabalığının arasında bir ceset gördüğümde silah elimde gevşedi, koyu renkli bukleler başını örtüyordu.

Dışarı çıkarken boğuk bir çığlık attım, yanımda Mutt'la koşmaya başladığımda kalbim atmayı unuttu.

Yerde yatan figüre doğru koşarken biri "Yaşıyor," diye soluk soluğa bağırdı. "Lanet olsun, ambulans çağırın."

Kapılardan geçerken kayarak durdum, silah elimden düşerken dudaklarımdan kaçan bir hıçkırıkla dizlerimin üzerine çöktüm. Bu gerçek olamazdı. Bu nasıl gerçek olabilirdi? Yine de tam ona bakıyordum ve kalbimin o kırık, kayıp parçası içimde canlanmış gibiydi Bir kez daha.

"Chase?" Nefes aldım, elini elime aldım ve o kadar sıkı sıktım ki canımı yakmış olmalıydı. Ama elimde değildi. Onun gerçek olduğundan emin olmalıydım.

Bunun hayal gücümün acımasız bir çarpıtması olmadığını ve ruhumun bir parçasına sahip olan çocuğun gerçekten burada, karşımda olduğunu.

İt ona havlamaya başladı, ıslak burnuyla yüzünü dürttü ve sanki onun da uyanmasını sağlamaya çalışıyormuş gibi yanağını yaladı.

Başını bana doğru çevirirken Chase'in dudaklarından bir inilti geçti ve yüzünü gördüğümde içimden bir keder çığlığı yükseldi. Yaralı ve hırpalanmıştı, kirli sakalı çenesini örtüyordu ve saçları terli tenine yapışmıştı. Ama sağ gözünün parçalanmış hali tüm bedenimi sarstı. Dehşetle donup kaldım.

"Vay anasını," diye soludu JJ yanıma çökerken ve Chase yerden yarı kaldırılıp JJ'in kollarına atılırken tekrar inledi ve İt'i kenara kaçmaya zorladı.

Fox da kollarını onlara doladı, ben Chase'in elini tutarken onunki beni bir mengene gibi kavradı ve boğazından kederli bir ses çıktı.

"Bu nasıl mümkün olabilir?" Fox nefes aldı.

Chase acı dolu bir ses çıkardı ve hem Fox hem de JJ özür dileyerek onu serbest bıraktılar, ikisi de soru sorarken bir dakika içinde bir mil konuştular

Soru üstüne soru. Ama ben hiçbirini duyamıyordum ve Chase de onlara istedikleri cevapları veremiyor gibiydi. Sadece tek mavi gözüyle bakışlarımı karşıladı, ikimiz birbirimize bakarken aramızdan o kadar çok acı, kayıp, acı ve sevgi geçti ki kelimelere bile gerek kalmadı.

Harlequin'lerden biri, "Mürettebatı toplayıp doğruca Ölü Adam Adası'na gitmeli ve bunun için o orospu çocuğu Maverick'i öldürmeliyiz," diye hırladı.

"Hayır," diye homurdandı Chase, başarabildiği ilk kelimeydi bu. "Rick beni kurtardı. Hepsi Shawn'ın işiydi."

O anda boğazıma bir hıçkırık düğümlendi çünkü bunu bilmemiz gerekirdi. Hiç gerçekleşmemiş bir ölüm için yas tutmak yerine bunca zamandır onu arıyor olmalıydık. Ben de o sırada

Dollhouse çökmeden hemen önce Shawn ve onunla birlikte. Shawn'ın kaçtığını biliyorduk, peki neden bunu hiç düşünmemiştik?

"Çok özür dilerim," diye fısıldadım etrafımda bir hareket kasırgası oluşurken ve beni duyup duymadığından bile emin değildim.

Ambulans geldiğinde kırmızı ve mavi ışıklar yanıp söndü ve birden etrafımızda daha fazla insan dolaşmaya başladı, daha fazla soru, daha fazla gürültü.

Chase sedyeye kaldırılıyordu ama ben hâlâ elini demir gibi bir sıkılıkla tutuyordum, o da bayılacak gibi olduğunda bile elini bırakmıyordu, parmakları sanki hiç bırakmak istemiyormuş gibi benimkilere sıkıca sarılmıştı.

Onunla birlikte ambulansın arkasına tırmandım, beni onun yanındaki koltuğa yönlendiren EMT'yi zorlukla duydum, Fox ve JJ hemen arkamızdan takip edeceklerini söylediler.

Hiçbirini duymadım. Hiçbirini görmedim. Çünkü o anda yanımda olan tek şey, Günahkârlar Bahçesi'nin sonundan ilk kez atladığımda elimi tutan çocuktü. İlk arabamı birlikte sürdüğüm çocuk. Onu tanıdığım her gün kurtarmak için yanıp tutuştuğüm çocuk. Ve kaybolduğunu düşündüğümde beni kıran adam.

Ameliyathanenin dışında volta atıyordum, bunu ne kadar zamandır yaptığımı bilmiyordum, güneş artık pencerenin ötesinden yükseliyordu ve bacaklarım sürekli hareket etmekten yanıyordu.

Fox ve JJ kapının karşısındaki duvara yaslanmış, yüzleri odanın içindeki adam için endişeyle boyanmıştı.

Hemşirelerden biri tarafından bize bildirilen yaralanma listesini tam olarak anlamamıştım ama kırık bir bacdktan ve gözünün büyük bir ameliyat gerektirdiğinden bahsettiğini duymuştum, bunun yanı sıra bazı kırık kaburgalar, dikiş atılması gereken birçok yara ve ciddi bir yanık vardı.

Polis birkaç saat önce yüzlerini göstermişti ama Fox'tan gelen sert bir tehdit onları göndermişti. Zaten bu konuda onların yardımına ihtiyacımız yoktu, gerçi Chase ameliyattan çıkar çıkmaz sorularını tekrar sormak için pusuda beklediklerinden emindim. Ama bunun için adaleti sağlayacak olan polisler olmayacaktı. Bunu en kısa zamanda kendimiz yapacaktık. Chase'in iyi olduğundan emindiler.

Çift kapı açıldı ve çeşitli cerrahlar ve hemşireler İçlerinden biri Chase'in yaptıklarıyla ilgili bilgi vermek için bize doğru ilerledi.

Tek anladığım hâlâ nefes alıyor olmasıydı, Fox ve JJ'den ayrılıp iyileşme süreci ve sonrasında ihtiyaç duyacağı bakımın detaylarını dinlemeye koyulduğumda yan odadan bir yatak çıkarıldı ve bakışlarım Chase'e takıldı.

Gözü tamamen sargılıydı, sol bacağı yukarıda ve alçıdaydı. Çıplak göğsünün geri kalanında sayamayacağım kadar çok bandaj ve sargı bezi vardı.

Yanına koştum ve hamallar onu koridora götürürken battaniyenin üzerinden gevşek elini tuttum. Bir asansöre yöneldik ve gözlerimi yüzünden ayırmadım, onun görüntüsünü ve elinin benimkinin içindeki sıcaklığını içime çektim. O buradaydı. O gerçektir. Yaşıyordu. Ve başına başka ne gelmiş olursa olsun, bu üç önemli şeye tutunmaya devam edecektim. Çünkü o bana geri getirilinceye kadar, onsuz bir sonsuzluğa bakıyordum ve her ne kadar bunun gerçekliğiyle başa çıkmaya çalışsam da, bu içinde var olmak istediğim bir hayat değildi.

Özel bir odaya girdik ve her türlü makineye bağlanırken ve diğer eline bir serum takılırken onun yanında kalıp elini tuttum. Fox ve JJ çok geçmeden geldiler ama hemşireler sadece birkaç dakika daha kalabileceğimiz konusunda bizi uyardılar.

İkisi yatağın diğer tarafında dururken başımı kaldırdım ve kapı sonunda tüm hastane personelinin arkasından kapandı ve bizi kaybettiğimizi düşündüğümüz çocukla baş başa sessizce bıraktı.

"Shawn onu haftalarca alıkoydu," diye nefes aldım, sesim çatlıyordu ve kendimi bildim bileli sevdiğim adamın parçalanmış bedenine bakarken suçluluk duygusu içimde savaşıyordu. "Hepimiz sanki o çoktan ölmüş ve gitmiş gibi onun yasını tutarken haftalarca süren bir işkence..."

"Yapma bunu," diye hırladı Fox, yatağın öbür ucuna uzanıp boştaki elimi avuçlarının içine aldı. "Bu senin ya da bizim suçumuz değil. Bunun bedelini ödeyecek olan Shawn."

"Lanet olası gözü," diye mırıldandı JJ, Chase'in omzunu kavramak için uzanırken sesi çatlıyordu. Doktorların gözünün kör olduğunu söylediklerini duymuştum ama şu anda sadece hayatta olduğu için şükredebilirdim. Yaralarının korkunçluğu, şu anda yüzleşemeyeceğim bir sorunun uzak bir fısıltısı gibi geliyordu.

"Shawn Mackenzie'yi elimize geçirdiğimizde ölüm," dedi Fox şiddetle. "Ve dileği yerine getirilmeden önce ona bunun acısını on kat daha fazla hissettireceğiz."

"Bu kadar yeter," diye sertçe bağırdı bir hemşire kapıyı aralayıp bize bakarken. "Bay Cohen saatlerce kendine gelemeyecek ve iyileşme sürecine girebilmesi için dinlenmeye ihtiyacı var. Polis de ifadelerinizi almak için aşağıda bekliyor."

Bize yargılayıcı bir bakış attı ama içimden ona gücenmek gelmedi. Şüphesiz bizi ve ne olduğumuzu yargılıyordu, burada olanlar için bizi suçluyordu ama şu anda bu konuda ona gerçekten katılabılırdım.

Fox küfretti ama başını sallayarak kabul etti, bir yandan kapıya doğru ilerlerken bir yandan da elini yüzüne götürdü. bu gün onun etinden.

Kalbimdeki acı tam olarak olduğum yerde kalmamı gerektirmesine rağmen, ben de gitmek için hamle yaparken yanağımdan bir damla yaş süzüldü. Ama ben ondan bir adım bile uzaklaşmadan Chase'in parmakları benimkilere sıkıca dolandı ve ben şaşkınlıkla ona bakarak durdum.

Sağlam olan tek gözü kapalıydı, uyuşturucunun etkisiyle yüzü ifadesizdi ama parmakları kalmam için açık bir taleple sıkılıyordu.

Kalp atış hızı monitörü daha hızlı biplemeye başladığında hemşireye baktım, çenemi kararlı bir şekilde ayarladım, sanki ondan uzaklaştığımı hissedebiliyordu ve bu onu biraz sıkıntıya sokuyordu. Hepsi bu kadardı. Ondan ihtiyacım olan cesareti aldım ve kalmamı istediği süre boyunca bu noktadan tek bir santim bile kıpırdamamaya karar vererek ayaklarımı yere bastım.

"Kalıyorum," dedim kararlı bir şekilde, beni duyma ihtimaline karşı Chase'in parmaklarını sıkarak güvence verdim.

Bu durumdan memnun görünmüyordu ama ya gözlerime bakışı, ya JJ'in belindeki silah ya da üçümüzle onun arasında havada asılı duran tehdit hissi başını sallamasına neden oldu.

"Tamam. Sadece sen. Ve baş belası olma."

Fox benimle Chase'in arasına baktı, bir kez başını salladı ve bir şeye ihtiyacım olursa JJ'le birlikte aşağıda kalacaklarını mırıldandı.

Onlar çıkarken kapı tekrar kapandı ve yanağımdan bir damla yaş daha süzüldü.

Yanına tırmanmadan önce bir an tereddüt ettim, ona çok fazla çarpmamaya veya itip kakmamaya dikkat ettim ve vücudumu onunkine doğru eğdim, başımı göğsüne koydum ve kulağımın altında kalbinin sert gümbürtüsünü dinledim.

Kolumu karnına doğru kıvırdım, onu kendime yakın tuttum ve ruhumun ona ait olan parçası tekrar yerine yerleşirken onu içime çektim.

Bu pek çok açıdan berbat bir durumdu ve hiçbir şeyin yolunda olmadığını biliyordum. Ama onu geri almıştım. Burada, kollarımdaydı.

Ve şimdilik dünyada önemli olan tek şey buydu.

Zor birkaç gün geçirmiştim. Eski fahişem tarafından bıçaklanmamla başladı, ardından mutfak masasında yatarken

En değerli adamlarımdan biriydim, sonra da yaramın acısını ot ve sert içkiden başka bir şey içmeden atlatmaya çalışıyordum. En azından tekrar hareket halindeydim, yan tarafım beyaz bandajlarla sarılmıştı ve öfkem tüm zamanların en yüksek seviyesindeydi. Beni en intikamcı yapan şey böğrüme aldığım bıçak darbesi bile değildi.

beni çok kızdıran lanet olası yüzümdeki kesikti.

Kimse yüzümü kesip paçayı kurtaramazdı. Yani Rogue Easton resmen kötü defterlerime girmişti ve bu yüzden şekerparemi kırmaktan daha çok keyif alacaktım. Beni yanlış anlamayın, ondaki mücadeleyi görmek hoşuma gidiyordu. Ne kadar omurgalı görünürse, onu botlarımın altında paramparça etmek için o kadar açtım, ama çok ileri gitmişti. Onu öldürmek istemekle

İyiliğine aynı şekilde karşılık vermek ve onun hayatını sikip atmak. Belki fırsatım olduğunda ikisini de yapardım.

Neyse ki Rosewood'un bodrumunda beni bekleyen, öfkemi çıkarabileceğim biri vardı. Benim güzel gözlü oğlum bugün çok iyi ölecekti ve ben de Rogue'un göğsüne bıçağı yavaşça saplayacaktım.

kanlı kalıntılarını gördü. Evet, ortalık kan gölüne dönecekti. Ağzına bir el bombası bağlayıp Harlequin'ler tarafından bulunması için onu ormanda bırakma fikrimi değiştirmiştım. Çünkü bugün kendimi kırmızıya boyamak ve o benim için ölürken her kemik kırılmasını ve kan sıçramasını hissetmek istiyordum. Onu bir ağaca bağlayıp canlı canlı derisini yüzerken düşmanlarıma canlı video izletecektim.

Rosewood kapılarından siyah bir Ford'la geçtim. Harlequin oğlanlarından hiçbirinin beni şehirde takip edememesi için aracımı sık sık değiştirmem gerekiyordu ama SUV'umun gücünü ve altımdaki motorunun mırıltısını özlemiştim.

Arabayı park edip bagaja yöneldim ve ıslık çalarak içinde biraz ip, tüfeğim ve birkaç bıçak olan bir çanta çıkardım. Birkaç tane kesecektim Chase'i ormana götürmeden önce parmaklarını. Bu sabah içimdeki öfkeli canavarı doyurmak için onun çığlıklarına ihtiyacım vardı, bu yüzden onları dudaklarından mümkün olan en kısa sürede çekeceğimden emin olmalıydım.

İçeri girdim ve büyük giriş holüne doğru ilerledim, içimdeki heyecanla hızımı artırdım.

"Shawn!" Kaiser Rosewood arkamdan seslendi ve şimdilik ona boyun eğmek zorunda olduğumu bilerek hayal kırıklığı içinde arkamı döndüm. Üzerinde mor bir sabahlık vardı ve altın rengi ipek boxer'ını ortaya çıkarmak için açık duruyordu. Giydiği her şeyden tamamen nefret etmiyordum, yine de hepsini ondan çok daha iyi çıkarabileceğimi düşündüm.

"Günaydın Kaiser," dedim ona hayali bir şapka çıkararak. "Bugün yapacak çok işim var. Bodrumdaki küçük sırrım artık sana yük olmayacak."

Boğazının etrafındaki altın zincirle oynayarak boğazını temizledi. "Evet, şey, o konuda. Maalesef dün gece bir olay oldu ve..."

"Bir olay mı?" Soğukkanlılıkla yineledim, gözlerinden ne dediğini okumaya çalışırken onu değerlendirdim. "Bana onun çoktan öldüğünü mü söylüyorsun?"

Sertçe yutkundum, çenesini kaldırarak gözünü korkutmamaya çalıştım. Ona baktığımı fark etti. "Her şey oldukça şok ediciydi. Üvey kızımın erkek arkadaşı tarafından ihanete uğradım."

"Konuşmaya devam et," diye homurdandım, bunun gidişatından hoşlanmayacağımı hissediyordum.

"Görünüşe göre Maverick Stone güvenilecek bir adam değil. Tutuklunuzu serbest bıraktı ve onlar-"

"Bu gerçeğin sonuçlarıyla yüzleşmeye hazır değilsen 'kaçtı' kelimesinin dudaklarından geçmesine izin verme," diye uyardım, üzerime soğukluk çökmüştü.

Boğazını temizledi. "Özür dilerim Shawn, elbette telafi edeceğim."

Başımı eğdim, söylediği her şeyi gözden geçiriyor ve ne yapacağıma karar veriyordum.

Bu konuda ne yapacaktım? Sonra geniş bir gülümseme takındım ve boştaki kolumu açtım.

"Ne güzel değil mi Kaiser?" Kocaman gülümsemeye devam ederken elimi omzuna aşırı sıkıca kapattım.

"Sen... kızgın değil misin?" diye onayladı.

"Kazalar olur," dedim ve burnumdan derin bir nefes çektim. "Aman Tanrım, kahvaltılık kokusu mu alıyorum? Günün en önemli öğünü için sana ve ailene katılmamın bir sakıncası yok, değil mi?"

"Tabii ki hayır." Gülümsememe karşılık verdi, arkasını dönüp beni mutfığa doğru götürürken her şeyin yolunda olduğunu düşünüyor gibiydi.

Takip ettiğimde gülümsemem düzleşti ve Kaiser'in kafasının arkasına bakarak kanlı bir delik hayal ettim.

"Böyle bir evin erkeği olmak güzel olmalı," diye düşündüm, ses tonum hafif, ifadem karanlıktı. "Taşakların kalçalarının arasında gerçekten büyük hissediyor olmalısın, hm?"

Kaiser kıkırdadı. "Yirmi yaşında birinin yuvarlak kıcını tokatlarken öyle oluyor." Daha yüksek sesle güldü ve ben de yankıladım. "Sakın Ama karım, fahişeler bizim küçük sırrımız." Omzunun üzerinden bana bir göz kırptı ve ben de dudaklarımı fermuarlayıp anahtarı fırlatır gibi yaptım.

Şiddetli turuncu bir duvarı ve ortasında siyah tezgahlı büyük oval bir adası olan devasa mutfığa adım attık. Kaiser'in karısı Jasmine orada oturmuş yarım greyfurt yiyordu, üzerinde de memelerini gösteren şeffaf siyah bir bornoz vardı. Yanında Kaiser'in üvey kızı Mia olduğunu tahmin ettiğim bir kız vardı, ama henüz onu becerme, yani onunla tanışma zevkine erişmemiştim.

Koyu siyah saçları ve bolca yarak görmüş gibi görünen dolgun dudakları vardı. Annesininki gibi dolgulu değillerdi ve bu onu benim için daha da çekici kılıyordu. Ben kızlarımı doğal severim.

"Oh Shawn, misafir beklemiyorduk," dedi Jasmine, bana takdirle bakarak. Sırtarak çantamı masaya bıraktım ve Kaiser bana kahve koymak için harekete geçerken fermuarını açtım. "Seninle birlikte olmanın keyfini çıkarmak için bir davete ihtiyacım var mı, Jasmine?" Mırıldandım ve Gözlerim Mia'ya kayınca kızardı ve kıkırdarak bana el salladı. "Bu hayatta tanıştığımızı sanmıyorum meleğim ama sanırım başka bir hayatta tanışmış olmalıyız çünkü tanıdıkça içim ürperiyor."

Mia kaşlarını çattı, söylediklerimi annesi kadar kolay yutmadı ve koltuğunda biraz daha dik oturarak giydiği gri tulumun içindeki göğüslerini görmemi sağladı. *Babana gel.*

"Ben yatağıma dönüyorum," diye mırıldandı, oturduğu yerden kalkarken dudaklarını biraz büzmüştü. Bana doğru ilerlerken gözlerim onu takip etti ve çantamdan tüfeğimi çıkarıp yolunu kesmek için yana doğru salladım, namlu göğsüne çarptı.

Jasmine çığlık atıp Kaiser telaşla bana doğru bir adım atarken, "Hayır, hayır tatlım, tüm aileyle kahvaltı etmek istiyorum," diye mırıldandım.

"Kes şunu, Shawn, ne halt etmeye çalışıyorsun?" Kaiser, Mia'yı memelerinden tutup geriye ittiğimde, bana korkuyla bakarak tekrar annesinin yanına oturmak için aceleyle uzaklaşmasını istedi.

Dikkatimi Kaiser'e yönelttim, silahımı şişko kafasına doğrulttum ve yüzünden damla damla akan kanı izledim. *İşte bu, günışığı, bu evdeki gerçek gücün kim olduğunu şimdi anlıyorsun, değil mi? Beni içeri davet etmemeliydin. Ben kana aç bir vampirim ve kana doymadan gitmem mümkün değil.*

Tabağındaki yumurtalı ekmekten bir parça aldım ve ona bakarken haince bir ısırık attım. "İşte bu çok lezzetli. Kim yaptı bunu?"

"M-mia," diye kekeledi Kaiser.

Tostu bitirdim, Mia'nın göğüslerine bakarken parmaklarımdaki tarçını yaladım. Yukarı baktığımda gözlerinde küçük bir öfke vardı ve sııttım, onu ezip geçmeyi dört gözle bekliyordum.

"Adamlarımı çağıracağım," diye uyardı Kaiser. "Tek bir bağırışımla koşarak gelecekler."

Parmağımı tetiğin üzerine kaydırırken bunu düşünerek başımı salladım. "Ama bağıırırsan kafan patlar." Omuz silktim. "Sanırım sessiz kalacaksın, değil mi?"

Yutkundu ve sonra hızla başını salladı. "Ne istiyorsun?"

"Evinin tapusunda adımın olmasını istiyorum, eski dostum. Bunu ne kadar çabuk toparlayabileceğini düşünüyorsun?" Kaşlarımı kaldırdım, bir şey söylemesini bekliyordum.

yalvarmaya başla ve tüm o sıkıcı şeyleri yap.

fikrimi değiştirdi. Ama bunu yapmadı, Kaiser birkaç kez başını salladı, elimdeki silaha baktı, görünüşe göre silahını satması için bu yeterliydi. Bütün imparatorluk benim için. *Korkak tavuk.*

"Yolu göster o zaman," dedim. "Yanlış bir hareket yaparsan kolunu koparırım. İki yanlış harekette kafanı uçururum."

Karısına ve üvey kızına çenemi sallayarak onların da benim önümden yürümelerini sağladım, peşlerinden giderken bakışlarım Mia'nın güzel kışına kaydı. Yürürken silahımı ayakkabısının altına soktum, çıplak bedenini bana göstermek için yukarı çektim ve omuzları sertleşti.

"Maverick Harlequin'in sevgilisi miydin?" Sorduğumda gözlerinde korkuyla bana baktı ve ben silahımı çekerken bir kez başını salladı.

"Taş," diye düzeltti.

"Sevgilim, o özüne kadar bir Harlequin. Söyle bakalım, o götü sikerken zevk alıyor muydu? Sanırım üstte olmak onun için bir değişiklik oldu. Yoksa sana strapon taktırıp seninle hapisane rolleri mi yaptı?"

"Onu rahat bırak," diye tısladı Jasmine, kızını daha yakına çekerek ve dilimi dişlerimin üzerinde gezdirdim.

"Burada bana emir veremezsiniz, Bayan Rosewood. Bu arada, kocanızın kızınızdan daha genç kızları becerdiğini bilmek nasıl bir duygu?" Hafifçe sordum. "Bunu yaparken terli, homurdanan bir yaban domuzu gibi görünüyor, bu yüzden belki de aletini senden başka birine soktuğu için mutlusundur.

Sen uzaktayken ve o buradayken sadık mısın?

kedisi?" Silahımı omzundaki bir tutam saç taramak için kullanarak sordum.

"Yalan söylüyorsun," diye hırladı.

"Ben yalancı mıyım Kaiser?" Seslendim ve omuzları gerildi, nefesinin altında bir şeyler mırıldanırken arkasına bakmadı. "Tam olarak anlayamadım, yaşlı

Oğlum, sanırım Fransız tostu parmağımı bu tetikte biraz kayganlaştırıyor."

"Yalan söylemiyor. Özür dilerim aşkım," dedi Kaiser boğuk bir sesle ve Jasmine şok içinde elini ağzına götürerek Mia'ya daha sıkı sarıldı.

"Hadi ama, böyle yapma. Bir şekilde biliyor olmalıydın." Kaiser ofisinin kilidini açıp bizi içeri götürürken Jasmine ve Mia'nın arasına girip kollarımı omuzlarına koydum.

Buranın tapusunu bulmak için çekmeceleri karıştırmaya başladı ve ben de sağ kolumun altında gözyaşları yanaklarından süzülen karısına baktım. "Biliyordun, hadi ama. Kaiser pis bir sapık, bunu herkes görebilir. Söyle bana.

Yelken gezilerindeyken en azından kendine düzgün bir penis buldun mu?"

Sessizce hıçkırarak başını salladı ve ben de ona acıyan bir bakış attım. "Tatlım, kendini benim için hazır hissettin, değil mi? Sadece kemerimi çözmem yeterliydi ve sen de benim için külotunu indirirdin, değil mi? Teklifini kabul etmek için çok mu geç kaldım? İntikam sikişi en iyi türdür."

Bastırılmış bir feryat kopardı ve başını salladı. "Lütfen, Mia'nın gitmesine izin ver," diye yalvardı.

"Sen iyi bir anne değil misin? Benim annem de iyidir, Tanrı onu korusun. Bence burayı sevecek, dekoru değil ama, iğrenç bir yer," dedim ve onu kendimden uzaklaştırarak masaya doğru sendelemesini sağladım. Elimi Mia'nın kışına indirip sıkıca kavradığımda, aceleyle etrafından dolaşıp bize baktı.

"Bırak beni," diye tısladı Mia.

"Bana bir öpücük ver, tatlım. Bir öpücük ve belki de annenle üvey babanın beynini uçurmam." Ona baktım, eli göğsümün üzerinde yayılıp beni tutmaya çalışırken onu sertçe yanıma çektim

Geri. Yanımdaki yaraya bastırduğında irkildim ve dişlerimin arasından bir tıslama sesi çıkardım.

"Bana dikkat et, günüşiğim, alıngan küçük bir gökkuşağı köpekbalığıyla yaptığım bir raunttan kalma birkaç savaş yaram var. Şimdi nerede o öpücük?"

Gözlerinde yaşlarla önce ailesine sonra da bana baktı ve eğilip dudaklarımı öptü.

O uzaklaşırken kıkırdadım, elimi saçlarına attım ve dilimi dudaklarının arasına soktum, sikim ilgiyle seğirirken ailesinin önünde pis bir öpücük aldım. Yine de şu anda çok kolaydı. Evrenlerinin merkezi olana kadar kızları domaltıp sikmezdim.

Ama gerçek meydan okumamın eve gelmesini beklerken, bu kız o zamana kadar elimde tutmak için oldukça ilginç bir dikkat dağıtıcı gibi görünüyordu. Birkaç hafta içinde benim için dizlerinin üzerine çökeceğini ve sikim için yalvaracağını tahmin ediyordum. Onları böyle seviyordum, içten dışa doğru yok edildikten sonra hayal bile edemeyecekleri şekillerde bana bağlanmalarını. Kadınların zihinlerinin derinliklerine iner ve onları bir uyuşturucu gibi kendime bağlardım. Beni sevmelerini, beni takıntı haline getirmelerini sağladım ve sonra canım ne zaman isterse onları iyi küçük fahişeler gibi becerdim. Bir kızı becermek için en sevdiğim yol buydu, kırılmış ve kafaları karışmışken, düşünceleri artık kendilerine ait bile değilken ve bildikleri tek gerçek şey benim onların yükselen güneşi olduğumdu. Bana tapmak istiyorlardı çünkü ben onların tanrısıydım, onlara bir amaç veren bendim. Kötü olduklarında onları yere seren, iyi olduklarında ise onları ayağa kaldıran bendim. Benden nefret ettiklerini iddia eden kızların emirle bacaklarını açan uysal küçük fahişelere dönüşmesinden daha iyi bir şey yoktu.

Rogue hiçbir zaman tam anlamıyla sahip olduğumu hissetmediğim tek kadındı. Sikimi kaldırmakta yeterince iyi olmasına rağmen bana hiç o aşk bakışını atmamıştı. Ama onun bana ait olduğunu bilmenin verdiği coşkuya hiç ulaşamamıştım.

Tamamen ve inkar edilemez bir şekilde büyümün altındaydı, bu yüzden onu bu kadar uzun süre etrafımda tuttum. Elbette, tüm iyi şeyler bekleyenlerin başına gelir ve şimdi benim için ölümden dirildiğine göre, onunla başladığım şeyi bitirmeye her zamankinden daha kararlıyım.

Ağzımı Mia'ninkinden çekince onu yere ittim ve silahımı Kaiser'e doğrultmak için salladım. "Neden bu kadar uzun sürdü Uzun mu?" Havladım ve o da zıpladı, yerdeki demir kasadan bir belge çıkarırken elleri titriyordu.

"Burada," diye kekeledi, bir kalem aldı ve mülkü bana devretmek için imzalamaya çalıştı.

Masanın etrafında dolaştım ve omzunun üzerinden eğilerek doğru yaptığından emin oldum. Her şeyi benim adıma imzalamayı bitirdiğinde, bir yığın kâğıdın altına hızlıca tıktırmaya çalıştığı bir günlüğe takıldı gözlerim. Kaşlarım havaya kalkarken ellerini itip günlüğü aldım.

"Şimdi burada neyiz varmış bakalım?" Önünde Kaiser'in adının yazılı olduğu kahverengi, deri ciltli günlüğü açtım ve sayfalarca yerlerin üzerinin çizilmiş olduğunu ve Sunset Cove'un etrafındaki yerlerin elle çizilmiş haritalarının üzerinde kocaman X işaretleri olduğunu gördüm.

"Ne arıyorsun, ha Kaiser?" Ona dirsek attım, sayfalardan birini yüzünün önünde sallarken tüfeği şakağına dayadım. "Konuşmaya başla."

Nefes nefese kaldı ve o anda içinde bir iblis gördüm, altına işemek üzere olan korkmuş küçük bir çocuk değil. Sakladığı şey her neyse, bunu bilmemi istemiyordu.

"Tik tak," diye cesaretlendirdim, silahımı onun yerine karısına doğrultarak. "Yoksa hepimiz Jasmine'in suratının güzel bir duvar süsü olup olmadığını öğreneceğiz."

Çılgılık attı, sanki bu onu benim gazabımdan kurtaracakmış gibi masanın arkasına eğildi.

Kaiser dudaklarını mühürledi ve benim kaşlarım yükselmeye devam etti.
Çok ilginç.

"Ne arıyor, Jasmine?" Silahı ona doğrultmak için masanın etrafından dolandım ve Mia çığlık atarak ateş etmemem için yalvarırken titredi.

"Lütfen! Mia ağladı.

Sanki onu çiğ çiğ sikmem için yalvardığında sesinin nasıl çıkacağıının küçük bir önizlemesi gibiydi. Annesi birkaç kez başını sallarken ona göz kırptım.

"Bilmiyorum, yemin ederim bilmiyorum. O günlüğü daha önce hiç görmemiştim." Kıkırdadım ve tekrar Kaiser'e baktım. "Sen kötü bir adamsın, değil mi Kaiser?

Kalbimin adamı. Ama neden bu günlüğü biricik sevgilinden sakladın?"

Kaiser'in gözleri tilt oynar gibi benden Yasemin'e gidip geliyordu.

"Seninle yalnız konuşacağım. Sen ve ben, Shawn. Erkek erkeğe."

"Kendi karının önünde konuşmayacak mısın? Seveceğine, sarılacağına ve tüm bu saçmalıklara yemin ettiğin kadının önünde mi?" Ben dudak büktüm, o da bana yalvaran bir bakış attı.

"Tamam, tamam, ben ve sen," diye kabul ettim ama sonra bana doğru hamle yaparak günlüğü kapmaya çalıştı ve ben de silahımı ateşledim. Patlama tüm vücudumu karıncalandıran bir gümbürtüyle gerçekleşti ve Jasmine'in kafası etrafa saçıldı.

Mia'nın çığlıkları havaya karışırken odanın dört bir yanına yayıldı. Saf bir müzikti bu. "Seni piç!" Kaiser kükreyerek açık bir saldırıyla bana doğru hamle yaptı ama ben silahı ona doğrulttu ve Mia'nın vahşi çığlıkları hıçkırıklara dönüşürken duvara doğru geri çekildi.

Kahretsin, şimdi de gidip üvey kızının bana kafayı takmasını zorlaştırmıştı. İmkansız değil, ama kesinlikle daha zorlu.

"Evet, ben bir piçim, eski dostum," diye kabul ettim. "Babam annemden hiç dürüst bir kadın yaratmadı ama bu bana hiç zarar vermedi. Şimdi üvey kızını sustur yoksa bir sonraki raundu o yiyecek."

"Mi-Mi," diye hıçkırdı Kaiser. "Dur tatlım, durman gerek."

Mia ağzından çıkan sesi bastırmayı başardı ve ben de sonunda biraz daha net düşünebildim. Kaiser'e sert bir bakış atarken parmağımı havada gezdirdim.

"Sıkılmaya başladım, o yüzden bana bu günlüğün anlamını anlatın yoksa adamlarınızın burada temizlemesi gereken çok daha fazla pisliğimiz olacak. Lafı açılmışken..." Evden yükselen bağırışları ve gelen botları duydum. silah sesine tepki olarak bu şekilde.

"Adamlarına ateş etmemelerini söylemeni istiyorum." Kaiser'e Kapıya doğru tökezleyerek ilerledi ve oraya ulaştığında onlara seslendi.

Kasanın kapısını tekmeleyerek açtım ve son poker gecesinden kalma bir sürü parayla karşılaştım. Toplayabildiğim kadarını kollarımda topladım ve o sırada arkamdan bir hayvan bana saldırdı. Omzuma saplanan keskin dişleri olan vahşi bir kızdı. Mia tam yan tarafımdaki yaraya bir yumruk attı ve kız etimi parçalarken acı içinde böğürdüm. Döndüm ve ciğerlerindeki nefesi kesecek kadar sert bir yumruk atarak yere yığılmasına neden oldum.

Yan tarafımı tutup acıyla hırlarken dişlerimin arasından bir nefes çektim.

"Tanrım, bu kasabadaki bütün kadınlar kurtlar tarafından mı yetiştiriliyor?" Parayı bir kez daha topladıktan sonra Kaiser'i adamlarına geri çekilmelerini söylediği kapıya kadar takip ederken baş döndürücü bir kahkaha attım. Diğer kolumu paranın etrafında kilitli tutarken tüfeği kafasının yan tarafına bastırdım ve oradaki adamlara gülümsedim.

"Hey çocuklar, bu ev yeni yönetim altında. Kaiser size ne kadar ödüyor?"

Daha cesur olanlardan biri kaşlarını çatarak öne çıktı. "Bize her Cuma ödeme yapması gerekiyordu ama bize iki haftalık borcu var."

Kaiser panik içinde, "Sana sadece biraz daha zamana ihtiyacım olduğunu söylemiştim," dedi.

Başımı salladım. "Ah canım, Kaiser. Rüzgâr ceplerinden ıslık çalarak geçerken tüm bu paranın üzerinde oturarak adamlarından uzak duruyorsun. Ve uzun zaman önce öğrendiğim bir şey varsa, o da sadakat satın alıyorsan, zamanında ödeme yapan ve güzel, sulu Noel ikramiyeleri veren cömert bir patron olsan iyi olur, yoksa kendini uyurken sırtında bir bıçakla bulabilirsin."

Parayı adamlarının ayaklarının dibine fırlattım ve sekizini de tek tek saydım. "Buna avans diyebilirsin ya da buradan defolup gitmen ve bir daha geri gelmemen için bir bilet. Ya ölü bir köpeksin ya da benim için ölüsün, ne diyorsun?"

Birbirlerine baktılar ve tıpkı şekerle rüşvet verilen bebekler gibi, hepsi parayı kapmak için aşağıya atladılar.

Ben kahkaha atarken Kaiser "Durun lütfen," diye soluk soluğa bağırdı.

"Tamam çocuklar, siktirin gidin." Silahımı çektim ve Kaiser'e olan tüm bağlılıkları bir anda yok olarak uzaklaştılar. Kaiser'in titrediğini hissettim ve kulağına fısıldamak için eğildim. "Ne arıyorsun sen? Bana söylemek için son şansın, eski dostum." Günlüğü göğsüne bastırdım ve eli günlüğün üzerine kaydım. "O zaman birlikte aramaya gidebiliriz. Sen ve ben. Senden hoşlanıyorum Kaiser. Sen ve ben gerçekten iyi arkadaş olabiliriz, ne dersin?"

"Karımı öldürdün," diye boğuk bir ses çıkardı ama gözyaşı görmedim.

"Biliyorum, biliyorum," dedim sırtını sıvazlayarak. "Ama dinle, sana bir iyilik yaptım, anlıyor musun? Seni eski top ve zincirden kopardı. Artık yeni bir eş almakta özgürsün, daha genç ve daha diri göğüslü bir eş ya da şu yirmi yıllık

çok sevdiğin yaşlılar. Bu evde krallar olabiliriz, her gece partiler verimiz, onları istediğin gibi becermene izin veren birinci sınıf fahişelerin kızlarından kokain çekeriz. Gerçekten istediğin bu, değil mi?"

Bana umutlu bir ifadeyle baktı, gözlerimde gerçekten kral olabileceği yeni, özgür bir hayatın ışıltısını gördüğünde ne kadar pislik bir adam olduğunu gösterdi.

Sertçe yutkunduktan sonra beni hıçkıran Mia'dan uzaklaştırarak koridora çıkardı ve dudaklarında biriken teri yaladı.

"Kayıp bir aile serveti var," dedi aceleyle, gözleri etrafta gezinirken.

"Ne tür bir servet?" Merakımı uyandırdığı için daha da yaklaşarak sordum.

"Elmaslar," diye tısladı, gözleri sanki o elmaslar gözlerinin içinde yaşıyormuş gibi parlıyordu.

"Konuşmaya devam et," diye ısrar ettim, kalp atışlarım biraz hızlanmıştı, çünkü lanet olsun, bu ses hoşuma gitmişti.

"Her biri milyonlar değerinde beş tane," dedi aç gözleri büyüyerek.

"Söylemiyorsun..." Dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Ama sen bilmiyorsun nerede olduklarını?"

Başını iki yana salladı. "Tek bildiğim Sunset Cove'da bir yerde saklandıkları. Bu günlük aradığım yerleri belgeliyor. Gençliğimde çok avlandım ama Luther Harlequin beni kasabadan kovduktan sonra..." Boğazını temizledi.

"Sen ne?"

"Borçlu olduğum bir grup adamı öldürmek için ondan yardım istedim," dedi sıkıntıyla, eski bir marul yaprağı kadar terli bir halde.

"Borcun mu vardı? Şimdi bu beni neden şaşırtmıyor?"

Omuz silkti. "Her neyse, ben de ona ödeme yapamazdım, değil mi? Beni çok fena öldürecekti, ben de ona elmaslarımdan bahsettim. Gitmeme izin verirse onları alabileceğini, ama onları bulmak için biraz zamana ihtiyacım olduğunu söyledim. Kabul etti, ben de elmasları bulur bulmaz kasabadan kaçmayı planladım ama bir türlü bulamadım. Bu yüzden Luther beni kasabadan kovdu."

"O zaman nasıl geri döndün?" Merakla kaşlarımı çattım ve tüm bu bilgileri daha sonra kullanmak üzere bir kenara koydum.

"Bir poker oyununda biraz para kazandım ve Luther'e, onları aramaya devam etmek için buraya geri dönmeme izin vermesi karşılığında para teklif ettim. Yaşlı teyzeme bakmak için evde olmak istediğimi söyledim."

"Bodrumunda kimi tutuyorsun?" Kıkırdadım.

"Tam bir baş belası," diye mırıldandı. "Onun ölüp gitmesi gerekiyordu ama yaşamaya devam ediyor, değil mi? Onu öldürecek yüreğim yok ama mirasına ihtiyacım vardı, bu yüzden onu oraya koydum ve ölü numarası yaptım. En iyi ihtimalle birkaç yılı kaldığını düşünmüştüm ama bazen sonsuza kadar yaşayacağını düşünüyorum."

"Mmhmm." Bunu düşünürken yüzünü alkışladım. "Pekala o zaman. Görünüşe göre yapacak çok işim var, değil mi?"

"Size kontrol ettiğim yerleri gösterebilirim ve günlüğün arkasında bir sonraki bakacağım yerlerin bir listesini yaptım. Rosewood'lar eskiden şehrin kenarında, şu anda bir apartman bloğunun olduğu yerde bir araziye sahipti, bodrum katına erişmenin bir yolunu bulmaya çalışıyordum ama-"

Silahımın tetiğini çektim ve göğsünde kocaman bir delik açarak beni kana buladı, yere yığıldı ve ben eğilip seğiren parmaklarından günlüğü aldım.

"Çok teşekkür ederim Kaiser. Bundan sonrasını ben hallederim. Ama korkarım ki Sunset Cove tahtında sadece bir kral için yer var."

Mia yine ılık atıyordu ve feryadını bastırmak için ofis kapısını tekmeleyerek kapattım, anahtarı kilide sokup cebe attım. Adamlardan birine onu alamasını duyamayacağım bir yere koymasını söyleyecektim çünkü Tanrı merhamet etsin, bu ses başımı ağrıtıyordu.

Koridorun karşıındaki aynada kendimi gördüm, kanlar içindeydim ve yanağımdaki kesik Rogue'un bıçak darbesinden sonra iyileştiği için hâlâ parlıyordu.

Parmağımı alaycı bir ifadeyle üzerinde gezdirdim ve bana geldiğinde bunun cezası olarak ona tam olarak ne yapacağımı hayal ettim. Beklerken de ordumu yeni kaleme taşıyacak ve elmaslarımı aramaya başlayacaktım.

İşlerin iyiye gittiğini tahmin ediyordum.

Karanlık beni çevreledi ve bir ağırlık göğsüme baskı yaparak beni yerimde tutuyor gibiydi. Parmakların yumuşak fırçası şakağımın üzerinden geçti ve ben

Annemi düşündüm, burada bir yerde olup olmadığını merak ettim, beni ona.

Zihnim sersemlemişti ve kalın, sarsılmaz uykudan yüzeye çıkmaya yaklaştıkça daha da üşüyordum. Titremeye başladım ve aniden hindistan cevizi kokusu ve binlerce pişmanlıkla birlikte bir ses bana ulaştı.

O burada.

"Hemşire!" Rogue bağırdı ve sol göz kapağımın ağırlığı onu açmama yetecek kadar hafifledi ama diğerinin neden o anda çalışmadığını tam olarak hatırlayamıyordum. "Titriyor. Ne oluyor?"

"Sorun yok canım, gayet normal."

Hemşire görüş alanına girdiğinde ılık bir an için çok parlaktı ve az önce duyduğum kızı aramaya çalışarak gözlerimi kırptım, sadece hayal ettiğimden korkuyordum

Onu.

Hemşire, "Beni iyi görebiliyor musunuz Bay Cohen?" diye sordu, belli belirsiz başımı salladım, boynumu eğerek onun ötesini görmeye çalıştım ama yerinden kıpırdamadı.

Dişlerim takırdıyordu ve kadın bazı kontroller yapmadan önce üzerime battaniye sermeye başladı. Sol bacağımda bir ağrı hissettim ve dudaklarımdan bir küfür kaçtı. Hemşire yanımdaki serumla oynadı ve morfin damarlarıma girerek acımı dindirmeye başladı ama zihnimi de bulanıklaştırdı.

"Nerede o?" diye sordum. "Onu duydum."

Aklımı kaçırdım. O burada değil. Neden burada olsun ki? Beni küçümsüyor.

Zihnim Maverick'e takıldı, anılarımın parçaları bir araya gelerek onun beni kurtardığını gösteren bir resim çizdi. Bu kulağa doğru gelmiyordu ama Bir şekilde öyle olduğunu biliyordum. Ve o anda kesinlikle gerçek olduğunu kavrayabildiğim tek şey buydu.

Hemşire nihayet geri çekildi ve bakışlarım Rogue'a takıldı, gri atletlerimden biriyle orada duruyordu, gözleri şişti, saçları dağınık at kuyruğu. Kalbim yaklaşma ihtiyacıyla çarpıyordu ama yine de zihnimin bana oyun oynadığından oldukça emindim. Bu güzel bir illüzyondu,

Rosewood Malikânesi'nin bodrumunda bulunan binlercesinden biriydi.

"İkinizin biraz yalnız kalmasına izin vereceğim." Kadın Rogue'un kolunu okşadı.

O uzaklaştı ve ben de kaybolma ihtimaline karşı küçüğümün yüzünün her ayrıntısına dikkat ettim.

"Chase," diyerek sessizliği bozdu, sesi yarı hıçkırık, yarı kahkahaydı. Hastane yatağına tırmanıp kollarını bana doladı ve boğazımdan manik bir ses çıktı.

Çok komik. Bu gerçek değil.

Başım dönüp duran bir sis gibiydi ve beni tekrar karanlığa, ondan uzağa çekmeye çalışıyordu. Ama ben bu mükemmel hayale tutunabildiğim kadar tutunacaktım.

Elimi saçlarının arasına soktum ve gözyaşlarını omzumda sıcak balmumu gibi hissettim, yanan bir iz halinde etime damlıyordu.

"Ağlama küçüğüm," diye mırıldandım, bu fantezinin içinde bir an geçirirken onu daha da yakınımaya çektim.

Çenesini yukarı çektim, ağzını buldum ve tadı gerçeğe çok benzeyen bir öpücük çaldım. Parmakları saçlarımda düğümlendi ve onu daha sert öptüm, dudağını ısırdım ve zihnimin yarattığı tatlı illüzyonun tadını çıkardım. Karanlık beni yine dibe çekiyordu, bu yüzden hiçliğin içinde kaybolduğumda bile unutamayacağım bir anı yaratacaktım.

"Beni sevdiğini söylemiştin küçüğüm," dedim dolgun dudaklarına karşı, deniz tuzu ve şeker dilimin üzerinde yuvarlanıyordu. "Nasıl bir karmaşa içinde olacağımızı hayal edebiliyor musun? bu doğru olsaydı birlikte olur muyduk?" Güldüm, zihnimde sayıklamalar dolaşıyordu.

"Ace," diye nefes aldı ağzıma karşı. "Seni aramadığım için çok üzgünüm. Öldüğünü sanmıştık."

"Ama ben ölüyüm," dedim, karanlık bir gülümseme dudaklarımı büktü ve sonra tekrar kayboldu. "Shawn bir mezarım olmadığını söyledi, bu doğru mu? Mezar taşlarının hep anlamsız olduğunu düşünmüşümdür zaten. Sayısız anılar, aşklar ve nefretler... Sonra bir taşın üzerindeki birkaç kelimeye indirgeniyorsun. Ne olurdu benim Kelimeler ne olacak, ufaklık? Burada bir başarısızlık mı yatıyor?"

Çatlak bir hıçkırık çıkardı, parmakları yanağımda geziniyordu. Hepsi çok gerçek, hepsi çok mükemmel. *Umarım sonsuza dek kalır.*

"Vücudunda çok fazla uyuşturucu var," diye boğuk bir sesle konuştu. "Sağlıklı düşünemiyorsun. Doktorlar ameliyat etmek zorunda kaldı. Ama sen iyisin, Ace. Burada, Sunset Cove'da benimlesin. Evindesin."

Ev...

Evim, üç erkek ve bir kızın benimle birlikte kumda oturduğu yerd. Burası evim değildi, kalamayacağım bir yerd.

Her zaman benimkilerden çok daha parlak olan mavi gözlerine baktım. Gökyüzü bile bu gözlerle kıyaslanamazdı.

"Peki şimdi nereye gidiyoruz? Mariner's'da dalış yapmak için bir tekneyle gemi enkazı?" Düşündüm, aklımdan tam da bunu yaptığım anılar geçti. Yetişkinliğimin çoğunu sıkıcı bir sıkık olarak geçirmiştim. Devam etmeyi özledim

Ailemle birlikte geçirdiğim maceralarda, hava almak için çıkmaya zorlanmadan önce okyanusun olabildiğince derinlerinde yüzmeyi özlemiştim.

"Gitmek istediğin yer orası mı?" diye sordu bana doğru kıvrılarak.

"Sen orada olduğun sürece," diye mırıldandım, parmaklarımı omurgasının her bir perçininde gezdirirken.

Zihnim her şeyi biraz daha kavramaya başladı ve Shawn'ı hatırladıkça kemiklerime derin bir ürperti yerleşti. Onu susturmaya çalıştım ama o Daha derine indi, öldürdüğü her bir parçamın hayaleti şimdi etimin altında yaşıyor ve bana musallat oluyordu.

"Shawn Mackenzie bir iblis," diye fısıldadım ve Rogue bana daha sıkı sarıldı. "Karanlıkta onunla karşılaşana kadar canavarlara hiç inanmamıştım. Ve şimdi o burada..." Parmaklarımı göğsümde gezdirdim ve kemiğe sertçe vurdum. "Kalmak için burada."

Göğsüme yaslandığı yerden bana bakarak, "Öyle söyleme," diye soludu.

Başparmağımla yanağını ve şakağını okşadım. "Ama sen biliyorsun, değil mi? Çünkü artık bende iz bıraktı, onu sende de görebiliyorum."

Sertçe yutkundu, sonra başıyla onayladı ve başını avucumun içine çevirerek oraya bir öpücük kondurdu. Dudaklarının dokunduğu yer soğuktan yanmıştı.

Ve bir an için Shawn'ın beni tuttuğunu hiç hissetmedim. Ama ağzı etimden ayrılır ayrılmaz soğuk daha da derinleşti ve zihnimin arkasında yankılanan kahkahasını duyabiliyordum.

"Yaptığı şey bu," dedim. "Derinin ve kemiğin altına girmekte, iyileşmemiş yaraları bulmakta ve kendisine yer açmak için onları daha da parçalamakta ustadır. Ama sen ondan kurtuldun, küçüğüm."

"Sen de yaptın," dedi şiddetle, gözleri yine sulanmıştı ve ben de Shawn hakkında daha fazla konuşmak istemediğim için başımı eğerek ona baktım.

"Sen benim en büyük pişmanlığımısın," dedim kısık bir sesle, zihnimin köşelerinde karanlık kıvrılıyordu. "Sen bir aptal tarafından terk edilmiş bir tanrıçasın. Ve o senin için kefarete olarak kanını akıttı, akıttı, akıttı ama yine de sadece bir aptalın kanıydı."

"Chase, yapma. Dinlenmen gerek, iyileşmen gerek. Düzgün düşünemiyorsun," diye ısrar etti.

"Neden daha iyi olayım ki?" Uyku beni ele geçirmek için daha çok çabalarken mırıldandım ama karanlığa geri dönmek istemiyordum. Tüm korkularımın yattığı yer orasıydı. Burada, hayallerimin içinde kalmak ve sahte bir gerçekliğe tutunmak istiyordum.

Rogue başını göğsüme yasladığında her şey o kadar da kasvetli

görünmüyordu. "Benim için," dedi. "Bir daha gidersen kırılırım. Lütfen gitme."

"Bunu istemezdim," dedim uykulu bir şekilde, uyku beni kaçırmak için savaşıırken gözüm kayarak kapandı. "Ama bir şeyleri kırmakta iyiyimdir. Her zaman kırmak istemem ama yine de kırılmaya meyillidirler."

"Sadece dinlen," diye ısrar etti.

"Sadece uyandığımda burada olacağına söz verirsen." Bu konuda pek umutlu değildim, ama bir parça umut bile canlı tutmak için umutsuzca çabaladığım fanteziyi bırakmama yetti.

"Ben burada olacağım." Küçük parmağını benimkine doladı ve uyuşturucu damarlarımın derinliklerine işlerken orada tuttu ve kısa süre

sonra sadece siyah kaldı.

Ön kapıya giden koridorda volta **attım**, it benden kapıya bakıyordu.

Boğazında kısık bir iniltiyle. Rogue'u özlüyordu ve lanet olsun, benden nefret etse bile ben de özlüyordum. Chase ortaya çıktığından ve hastaneye yatırıldığından beri çok endişeliydim. Uyumadım, sadece onların eve dönmesini bekledim ve bekledim. Ve bugün, beş gün sonra

Rogue'un yanından hiç ayrılmadığı hastanede, sonunda ayrılacaktı.

Bu nasıl olmuş olabilir?

Onu aramayı bırakmıştık. Bunca zamandır arıyor olmalıydık. *Bunca zaman.*

Fox iyileşme dönemi için Harlequin House'da kalabileceğini kabul etmişti ama hepsi bu kadardı. Yine de gitmesini düşünemiyordum bile, ona burada, bu evde ihtiyacım vardı. Onu görmeye ve kendimi onun hâlâ bu dünyada olduğuna ikna etmeye ihtiyacım vardı. Çünkü açıkçası buna inanmakta çok zorlanıyordum.

Lanet olası Shawn onu yakalamıştı ve bizim haberimiz yoktu. Rogue, Chase'in söylediği her şey hakkında Fox'u bilgilendiriyordu ve Fox da beni her zaman bilgilendiriyordu. Ve Bayan Mabel'in hâlâ hayatta olduğunu, pislik yeğeni tarafından bir bodruma kapatıldığını öğrendiğimizde hepimiz sersemlemiş bir şekilde sessizliğe gömülmüştük. Bu mide bulandırıcıydı ve en kısa zamanda bu konuda kesinlikle bir şeyler yapacaktık.

Nasıl olduğunu bul.

Aklım yine kardeşimdeydi. Chase'i hayal kırıklığına uğratmış gibi hissediyordum. Bunca hafta sonra bile ölümünün kesinliğini hiç hissetmemiştim. Belki de orada olduğunu fark etmeliydim. Belki-

"Neredeyse geldiler," Fox'un derin sesi arkamdan geldi ve arkamı döndüğümde onu omzunu duvara dayamış, gözleri telefonunda, gölgelerin arasında dururken buldum.

Ne kadar zamandır orada olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ama ne kadar harap olduğumu görmesine yetecek kadar uzun olduğunu tahmin ediyordum. Rogue, Fox'un onlar için ayırttığı tekerlekli sandalyeye uygun bir taksiyle Chase'i geri getiriyordu ve ben onların gelmesini beklerken kalbim her yöne doğru atıyordu.

"Mürettebata geri dönmedi, JJ," dedi Fox alçak bir sesle, telefonunu bir kenara koyarken.

"Biliyorum," dedim çabucak.

"Sadece onun burada olmasına bağlanma. Senin nasıl biri olduğunu biliyorum." "Adam lanet olası Shawn'ın esiri oldu Fox," diyerek ona doğru bir adım attım.

Bu sözler karşısında irkildim. "Onun öldüğünü sanıyordum. Nasıl olmamı bekliyorsun?" Onu hastanede bıraktığımızdan beri neredeyse hiç uyumamıştım, sırf kendimi meşgul tutabilmek ve Shawn'ın ellerinde başına gelmiş olması gereken onca şeyi düşünmemek için fazladan mesai yapıyordum.

Rogue onunla ilgili mesajlarıma tek kelimelik yanıtlar veriyordu, belli ki bana hâlâ çok kızgındı ve onu suçlayamıyordum bile. Tam bir pislik

gibi davranmıştım ve o zamandan beri kendimi bir pislik gibi hissediyordum ama bunu bilmiyordum bile.

Bu noktada bunu düzeltmek için ne yapacağımı bilmiyordum.

Ayrıldığımızdan beri her geçen gün Fox'a daha da yaklaşıyordu, tıpkı bunu yapacağını bildiğim gibi ve bunun en kötü yanı da onu oraya benim götürmüş olmamdı. Belki de böylesi daha iyiydi, yara bandını onun benim yerime söküp atmasına izin vermektense kendim söküp atmak daha iyiydi. Keşke ölüyormuşum gibi hissetmeseydim.

Hizmetlerim için ödemesi gereken o aptal faturayı ona vermeyi her düşündüğümde kendimi tam bir pislik gibi hissediyordum. Bu çok çocukça bir davranıştı ve bana para ödediğini her hatırladığımda bir şeyleri yok etmek istiyordum. Bana çok kızmıştı ve onu kim suçlayabilirdi ki?

Parayı komodinin çekmecesine koymuştum, o zamandan beri tek bir dolarına bile dokunmamıştım ama odamda her uyuduğumda onu orada hissediyordum. Pişmanlık ve utanç gibi hissediyordum.

Fox yutkundu ve Chase yüzünden çektiği acıyı gizlemek için ne kadar uğraştığını görebiliyordum. Onu bulduktan sonra hastaneden eve döndüğümüz gün, bütün gece oturup Chase ve Shawn'dan ve bunun ne anlama gelebileceğinden bahsetmiştik. Ağırığımızca Chase'in en sevdiği romdan içmiştik ve sonunda şezlonglarda uyuyakalmış, rahatlamamızı ve acımızı paylaşmıştık. Ama o zamandan beri tekrar içine kapanmış, Harlequin zırhını tekrar yerine geçirmişti.

"Dikkatli olmalıyız. Shawn'a ne söylediğini bilmiyoruz," dedi Fox, alnında bir kırıışıklık oluşmuştu.

"O bizi satmaz," diye alay ettim inanmayarak.

"Artık ne yapacağınızı bilmiyorum," diye mırıldandı. "Bize zaten bir kez ihanet etti."

"Fox..." Başladım ama kapının önünde duran bir arabanın sesi bana ulaştı ve it havlamaya başlayınca ileri koşup kapıyı açtım.

Rogue çoktan taksiden inmiş, bagajdan tekerlekli sandalyeyi alırken Chase kapıyı iterek açtı ve dışarı fırladı. Arabanın içine düştü.

Rogue sandalyeyi ona doğru yuvarladı. Alçıda olan sol bacağını destekledi ve ben de sağ gözünün üzerine bantladığı gazlı bezi aldım.

Basit beyaz bir atlet ve siyah bir şort giymişti ama açıkta kalan etini görebildiğim her yerde kesikler, eski yaralar ve yanık izleri vardı. Kalbim Rogue Mutt'u selamladıktan sonra beni tamamen görmezden gelerek Chase'i eve doğru götürürken kendimi olduğum yerde donmuş bir şekilde buldum. Köpek hemen Chase'in kucağına atladı, kötü bacağını sarsarken küfür etmesine neden oldu ve Chase'i hareketli bir taht gibi kullanırken köpek bana doğru oturdu.

"Hey," dedim kısık sesle, Rogue onu bana doğru iterken ve içeriye giden yolu kapattığımı biliyordum, ama yine de kendimi hareket ettiremiyordum.

"Selam," dedi Chase dudaklarında bir gülümseme hayaleti ile, ama bakışlarındaki karanlık ve yüzünde asılı duran lanet olası dehşet ifadesi tarafından çabucak yutuldu. Bunu ortadan kaldırmam gerekiyordu, bunu ruhumun derinliklerinde biliyordum. Bu acıyı bir şekilde iyileştirmek benim lanet olası görevimdi ama nereden başlayacağımı bilmiyordum.

"Ben de Chase'e göz bandıyla ne kadar fena görüneceğini söylüyordum," dedi Rogue, bakışları parlıyordu ama ifadesindeki acı dalgasını kaçırmadım. "Sence de öyle değil mi, J?"

Yine umurumda değil numarası yapıyordu, aramızda hiçbir şey olmamış gibi benimle konuşuyordu ve bu onun öfkesine maruz kalmaktan daha kötüydü. En azından bana bağırdığında umursadığını biliyordum. Ama bu haldeyken sanki ikimiz hiç olmamışız gibiydi.

Şu anda Chase için cesur bir yüz takınmam gerekiyordu, bu yüzden tenimi biraz fazla geren bir sırtış takındım ve başımı sallayarak onayladım. "Evet, harika olacak dostum. Yenilmezler'deki Nick Fury gibi olacaksın."

"Bunu yapmak zorunda değilsin," dedi Chase, gözlerini benden kaçırarak. "Ben çocuk değilim. Bunun nasıl bir şey olacağını biliyorum ve hiç de iyi bir şey değil."

Rogue onun kulağına fiske vurdu. "Debbie downer olma. Yara izleri seksidir." "Mm," diye homurdandı ve ben sııttım.

"Haklı dostum, çok seks yapacaksın," dedim, onu neşelendirmeyi amaçlayarak ama sadece boş baktı ve bu beni öldürdü. Ona geri döndüğüm için duyduğum mutluluk ve rahatlama şimdi bakışlarındaki o boşluk tarafından tamamen yutuluyordu. Shawn ona ne yapmıştı? Bir daha iyi olabilecek miydi?

Sonunda yolundan çekildim ve Rogue onu ön kapıya kadar itti ve eve girmesine yardım etmek için tekerlekleri kaldırdım.

Fox, dünyanın tamamen sessizleştiği ve gerginliğin zehirli dumanlar gibi havaya yayıldığını hissettiğim sonsuz bir an boyunca Chase'e baktı.

"Tekrar yürüyene kadar burada kalabilirsin," dedi sonunda.

Rogue, Chase'i peşinden itmeye başlarken o da arkasını döndü. "Eski odanda kalacaksın. Bu evin geri kalanı yasak bölge."

"Porsuk," diye hırlayarak başladı Rogue.

"Bunlar benim şartlarım," diye bağırdı Fox ve Rogue'a onu bu konuda zorlamamasını söyleyen bir bakış attım. Bunu yakında yapmaktan yanaydım ama şu anda sadece Chase'in eve dönmesini istiyordum ve onu burada nasıl tutacağımı sonra düşünecektim.

Bana gözlerini devirdi ama merdivenlere ulaştığımızda başka bir şey söylemedi ve Fox, merdivenleri işaret ederken Chase'den başka bir yere bakmadı.

Chase sessizce, "Teşekkür ederim," dedi.

Fox'un bakışları ona kaydı ve çenesi birkaç saniye boyunca kırık kardeşini süzdü. "Shawn'a bu evdeki ya da ekibimdeki herhangi birine zarar verecek bir şey söyledin mi?" diye sordu.

"Tabii ki yapmadı," diye homurdandım.

Fox bana, "Sana sormadım," diye çıkıştı, hâlâ Chase'e bakıyordu.

"Hiçbir şey," dedi Chase ve kalbim sıkışmaya başladı. "Yemin ederim ona hiçbir şey söylemedim."

Fox sertçe başını salladıktan sonra öne doğru ilerledi ve Chase'e elini uzattı. "JJ, onu yukarı taşımama yardım et."

Chase, "İdare edebilirim," diye söze başladı ama Rogue tekrar kulağına fiske vurdu.

"Ne yapacaksın? Bir zombi gibi oraya mı tırmanacaksın?" diye sordu ve o da ofladı, küçük ileri geri konuşmaları o kadar tanıdık ki dudaklarımda bir gülümseme seğirmesine neden oldu. Chase'in ondan nefret ediyormuş gibi davrandığı zamanlarda bile bu evde dördümüzün olduğu günlere geri dönmek için neler vermezdim.

İt, Chase'in kucağından atladı ve yukarı kaçmadan önce Fox'a hırladı.

Chase anlamsız bir şeyler mırıldandı ama Fox'un sandalyeden kalkmasına yardım etmesine izin verdi ve sağlam bacağının üzerinde dengede dururken kolunu boynuna doladı. Diğer kolunu omuzlarıma attım ve destek olmak için kolumu beline doladım - ve lanet olsun, ben de sıkıca sarıldım çünkü onu cidden özlemiştim. Yine de doğru kokmuyordu, hastane gibi kokuyordu.

kimyasallar ve okaliptüs. O değildi. Ve bu beni içten içe boğdu.

Shawn onu almadan önce tanıdığım adam bu değildi, muhtemelen asla anlayamayacağım şekilde değişmişti. Ve bu beni mahvediyordu.

Sahanlığa çıktığımızda Rogue arkamızda durdu ve onu neredeyse odasına kadar taşıdı. İçeride onu yatağına yatırdık ve tamamen rahatlamış bir şekilde iç çekti, sağlam gözü kapandı ve yüz ifadesinden bir anlık huzur geçti.

"Yukarıya biraz yiyecek ve su getireceğim," diye mırıldandı Fox, hızla kapıya doğru yürürken ama gitmeden önce yüz ifadesindeki ıstırabı kaçırmadım.

İt yeniden ortaya çıktı, yatağa atlayıp Chase'in yanına uzandı, çenesini karnına dayadı ve Chase parmaklarını kürkünün üzerinde gezdirdi.

akışkan bir hareket.

"Bir şeye ihtiyacın var mı?" Rogue, Chase'in kırık bacağını yastıkların üzerine koyarken sordum.

"Hayır, bu sadece... mükemmel," diye nefes aldı Chase ve hemen uykuya daldığından oldukça emindim.

"Ağrı kesiciler yüzünden," diye açıkladı Rogue, yatağa doğru ilerleyip Chase'in alnındaki birkaç koyu bukleyi fırçalayarak. "Sanırım ilaçları almasını sağladım çünkü bana karşı koyamayacak kadar güçsüzdü. Ama uykusunu getiriyorlar." Sesi son kelimedede kesildi ve aniden ağlamaya başladı, ben de yatağa koştum, kendi kalbimin de onunkiyle aynı anda kırıldığını hissederken onu kollarımla sardım.

Benden nefret ettiğini biliyordum ama sadece onun iyi olmasına ihtiyacım vardı ve açıkçası Chase'i geri almak benim önemsiz saçmalıklarımın çoğunu bir perspektife oturttu. Bana sarılmadan önce iki saniye direndi ve ağladığını görmeyeyim diye yüzünü göğsüme saklamaya çalıştı.

"İyileşecek," diye söz verdim.

"Buna dayanamıyorum Johnny James, bunca zaman hayattaydı, acı çekiyordu, kimsenin onun için gelmeyeceğini düşünüyordu. Kimsenin umurunda bile değildi."

Ona daha sıkı sarıldım, bunun düşüncesiyle nefesimi tutmak daha da zorlaştı. "O artık burada," diye mırıldandım. "Sadece onu kendine getirmeye odaklanmalıyız."

Başını salladı, Mutt kolunu yalamaya ve onu rahatlatmaya çalışıyormuş gibi nazikçe mızızlanmaya başladığında kokladı. Sonunda benden uzaklaştı,

Chase'in yanına kıvrılırken gözyaşlarını sildi ve bir daha bana bakmadı. Kucağıma kaymıştı ve şimdi bir kez daha yokluğunda, hayati bir organım gibi eksikliğini hissediyordum.

Chase sayım için dışarıdaydı, ama olmak istediğim hiçbir yol yoktu. Ben de onun diğer tarafına uzandım ve İt de Rogue ile onun arasına

kıvrıldı.

Rogue parmaklarını nazikçe Chase'in saçlarının arasından geçirdi ve gözünü kırparsa kaybolacağından korkuyormuş gibi yüzüne baktı. Zihnim döndü ve bunca zamandır gerçeği benden saklayan bir perde kalktı sanki. Çünkü o anda birdenbire her şeyi çok net bir şekilde anlamıştım, bana anlatmaya çalıştığı her şeyi anlamıştım, bunun nasıl olduğunu anlamıştım. Dünyanın geri kalanı için hiçbir anlam ifade etmese bile, söz konusu hepimiz olduğunda mutlak bir anlam ifade ediyordu.

"Sen ve o..." Nasıl söyleyeceğimi bilemeden başladım ama sulu gözleri benimkilere kaydı ve gerçek tam da gözlerinin derinliklerindeydi. Saklamaya bile çalışmadı, sadece başını salladı ama sonra yüz hatlarında şüphe belirdi ve tekrar Chase'e baktı.

"Öpüştük," diye itiraf etti ve Fox'u öptüğünü gördüğümde hissettiğim öfkeden sonra bunun beni ne kadar az rahatsız ettiğine şaşırdım. Gerçi bu daha çok onu Fox'a kaptırmaktan ne kadar korktuğumla ilgiliydi. Hayatı boyunca onu açıkça sevmiş, kaderlerinde birlikte olmak olduğuna karar vermişti ama ben bu plana dahil değildim ve bunun gerçekleşmesi için her şeyi yapacağımı biliyordum. Ve neden Fox'u istemesin ki? Ona ihtiyacı olan her şeyi sağlayabilirdi.

Bir gün tüm bu kasabanın kralı olacaktı ve neden onun yerine bir seks işçisiyle yuva kurmayı tercih etsin ki?

"Fox onu sürgün ettiğinde, Raiders Gym'de onu görmeye gittim. İkimiz de birbirimize çok kızgındık, çok nefret doluyduk," diye fısıldadı, sesi duygu doluydu. "Ama sorun da bu JJ, sanırım ondan bu kadar nefret etmemin bir nedeni de ondan hiç nefret etmemem."

"O da senden nefret etmiyor," dedim alçak sesle. "Sen döndüğünden beri duygularıyla başa çıkamayan bir çocuk gibi davranıyor. Ama o böyle biri, Rogue. Hiçbir şeyle başa çıkmayı öğrenemedi çünkü hiçbir zaman Ona öğretecek kimse yoktu. Ve sen gittikten sonra, içine kapandı. Benimle ve Fox'la senin için çektiği acı hakkında konuşmadı. Sadece içmeye başladı.

ve içinde barındırdığı her şeyle başa çıkmayı reddediyordu. Ama bazen o kadar sarhoş oluyordu ki, bana içinin ne kadar kırık olduğunu, sen eve dönmedikçe bir daha bütün olamayacağını düşündüğünü ve dönersen seni kaybedeceğinden korktuğunu, çünkü hiçbir zaman sana sahip olacak kadar iyi olmadığını söylüyordu."

İçini çekti ve başını Chase'in omzuna yaslayarak ona baktı. "Neden her şey bu kadar dağınık?"

"Bilmiyorum güzel kız," dedim üzgün bir şekilde, aslında benimle konuşmuyor olmasına rağmen.

Bakışları bana kaydı ve ben de ona bakarken yakalandım, yaptığım şeyden dolayı içimde bir pişmanlık vardı. Chase'in tekrar ortaya çıkması ne kadar çocukça davrandığımı, işlerin bir anda nasıl bu kadar kötüye gidebileceğini anlamamı sağladı.

Söylemek için yanıp tutuştuğum kelimeler göğsümde yandı, ama bir şekilde onları çıkarmaya zorlayamadım. Çünkü yaptığım şeyi geri alamazdım. Onunla olan tek şansımı mahvetmiş ve güvenini yeniden sarsmıştım. *Ben*

Pislik gibi davrandığım için özür dilerim. Sadece seni kaybetmekten korkuyorum.

Yine de dilimi bu kelimelerin etrafında döndüremedim, çünkü yeterli değillerdi. Bu yüzden kardeşime daha da yaklaştım ve Gözlerimin içine bakıyor ve onun eve dönmüş olmasının verdiği hisle yıkanıyordum. Kalbimde onun şeklinde bir kama vardı ve şimdi geri döndüğüne göre, onu sonsuza dek burada tutmak için savaşıyordum. Fox'u buna nasıl ikna edeceğimden emin değildim ama bir yolunu bulacaktım. Dördümüzün birbirimize ihtiyacı vardı, bunu görmeliydi. Ve Chase bize karşı işlediği suçların bedelini fazlasıyla ödemişti. Sorun şuydu ki, Fox inatçı bir pislikti ve

Onu ikna etmenin, kıpırdamayan bir duvarı yerinden oynatmak kadar kolay olacağını hissettim. Ama deneyecektim. Sadece denemek zorundaydım.

Bir gürültüyle uyandım ve Chase'in üzerime uzanan kolunu kenara iterek doğruldum. Lamba devrilmiş ve parçalara ayrılmıştı.

"Işığı aç!" diye bağırdı.

"Vay, vay," diye Chase'i sakinleştirmeye çalıştım, çünkü beni itip kakıyor, tırnakları derime batıyordu.

Yataktan kalkmak için üzerime doğru tırmanmaya çalıştı ve onu geri çekilmeye zorladım, ama benimle mücadele etmeyi bırakmadı, çılgınca bir transa girmiş gibi görünüyordu.

"Benim, dostum," dedim ona, karanlıkta onu görmeye çalışarak ve elleri üzerimde gevşedi, onun yerine titremeye başladı.

"Işık," diye yalvardı. "Işığı aç, JJ."

Yataktan kalktım, odanın diğer ucuna doğru yürüdüm ve kapıyı açtım, tam o sırada kapı açıldı ve Fox boxer'ının içinde, silahını kaldırmış bir şekilde orada duruyordu.

"Sorun yok," dedim, silahı bir kenara bıraktım ve o da indirdi, benden yatağa baktı, Rogue'un bir kolu hâlâ Chase'in iri göğsüne dolanmıştı, hızlı bir uykudaydı.

"Neler oluyor?" Fox homurdandı, odaya girdi ve Chase'in kısılmış ifadesinden kaçınarak bir açıklama için bana baktı.

Tam olarak bir cevabım yoktu, bu yüzden dudaklarım gevşek bir şekilde sarktı ve Chase benim yerime cevap verdi.

"Beni çok karanlıkta bıraktı," diye mırıldandı. "Bir an için hâlâ..." diye devam etti, çenesi titriyordu ve yanaklarında bir utanç kızarması vardı. Bunun üzerine öfkem göğsümü düğümledi ve ona doğru yürüdüm, yatağın üzerine diz çöktüm ve görüş alanına girdim.

"Evindesin, Ace," dedim kararlılıkla. "Hiçbir yere gitmiyorsun."

Fox'un bu sözlere sinirlendiğini hissettim ama karşı çıkacak bir şey söylemedi ve bunun için minnettardım. Chase'in telaşlı bakışları hafifledi ve rahat bir nefes alarak koltuk başlığına yaslandı, elini Rogue'un sırtına koydu. Bir noktada tişörtünü çıkarmıştı, bu yüzden üzerinde sadece spor sütyeni ve külotu vardı. Uykusunda ona daha da sokuldu, adını mırıldanırken parmakları onun bedeninde sıkılaştı.

Fox'a baktım, dönüp kapıyı ardına kadar açık bırakarak odasına doğru yürümeden önce gözlerinde bir savaşla mücadele ettiğini gördüm.

Chase, Rogue'u bırakmakta zorlanacağını belli edercesine ona sarılırken iyi gözlerini kapatmıştı.

Uzaktaki pencereye doğru ilerledim, perdeleri araladım ve gökyüzünün henüz solmaya başladığı avluya baktım. Orada dururken kalbim binlerce ton ağırlığındaydı, Chase için acı çekiyordum ve başına gelenlerden sonra asla eskisi gibi olamayacağını biliyordum.

Kısa süre sonra kendimi yatağa geri kayarken, onun kokusunu içime çekerken ve dördümüzün bu odada birlikte olduğu gerçeğiyle huzur bulmaya çalışırken buldum.

tekrar ev. Ama bir şekilde bulabildiğim tek şey kargaşaydı. Çünkü Rogue bana kızgındı, Chase kırılmıştı, Fox onun burada uzun süre kalmasına asla izin vermeyecekti ve Maverick bu aileden asla yeniden bağlanamayacak bir uzuv gibi kopmuştu. Tüm bunların ağırlığının beni sadece kâbusların beklediği uykuya geri götürdüğünü hissettim.

Günler akıp gitti ve Fox'un Chase'den mümkün olduğunca uzak durduğu, odasına yiyecek ve içecek getirdiği, ağrı kesicilerinin yerine sigara ve içki taleplerini reddettiği bir rutine girdik.

Chase ilaçları sadece Rogue yanındayken alıyor, dudaklarının arasına sıkıştırmasına izin veriyor ve bir bardak soğuk sütle birlikte yutuyordu. Bunu her yaptığında Chase'in yanağını öpüyordu ve içimden bir ses bunu Chase'in o kısım için yaptığını söylüyordu.

Onu ne zaman onunla birlikte izlesem, ona aşık olduğu şüpheye yer bırakmayacak kadar açıktı. Sanırım bunu her zaman biliyordum ama hiçbir zaman şimdiki kadar açık olmamıştı. Shawn'la geçirdiği zamandan beri içinde bir şeyler değişmişti ve artık onu izleme dürtüsüyle savaşıyordu. Şimdi bakışları sanki yeryüzüymüş gibi onu takip ediyordu.

O güneşti, evreninin merkeziydi, dünyasının dönmeye devam etmesinin sebebiydi. Ve bu konuda hissettiğim tek şey üzüntü oldu.

Çünkü Fox onu tekrar gönderecekti ve bunu biliyordu. Muhtemelen bu yüzden ona bu kadar çok bakmasına izin veriyordu, çünkü iyileşme dönemi ona kalan tek şeydi. Ve eğer haftalarca bir bodrumda kilitli kalıp işkence görseydim, Rogue'u bir daha asla göremeyeceğimden emin olsaydım ve onu bir kez daha karşımda bulsaydım, ben de onunla geçirdiğim her anın tadını çıkarmak isterdim.

Çok fazla çalıştığım için Rogue'u pek sık göremiyordum. Onu çok özliyordum ve aramızdaki bu gerginlikten nefret ediyordum. Ama muhtemelen tekrar arkadaş olma şansımızı bile sikip atmıştım. Bırakın başka bir şeyi.

Sikeyim.

Fatura konusunda yaptığım saçma hareket yüzünden kendimden nefret ettim. Ne düşünüyordum ki? Onu kendimden uzaklaştırmıştım, peki ne için? O sahip olduğum en iyi şeydi ve ben onu kendimden uzaklaştırmıştım çünkü

beni gerçekten isteyebileceğine inanamıyordum. Bana ödediği para hâlâ bana verdiği zarfın içindeydi, üst çekmecemde duruyordu ve ona her baktığımda midemi bulandırıyordu. Yaşadığımız şeyin bir alışverişe indirgenmesi fikri ruhumun en kırık yerlerini parçalıyordu ama bunu yapan bendim. O değil. Ve bunu nasıl geri alacağımı bilmiyordum.

Chase'in duş almasına yardım ettikten ve o gün için şortunu giydirdikten sonra, onu yatağındaki yastıklara yasladım ve sağ gözündeki pansumanı değiştirdim, bunu yaparken gözündeki vahşi X kesiğine baktım. Doktorlar ellerinden geldiğince onarmışlardı ve iyileşiyordu, Ama bir daha asla içini göremeyecekti, umabileceği en iyi şey ılık titreşimleriydi. Tüm bu yaralar canımı yakıyordu, her biri göğsümde bir bıçak gibiydi ama nedense bu hepsinden daha kötüydü.

Onu aramayı asla bırakmamalıydım.

Bir süre sonra "Onunla konuşmalısın," dedi ve kaşlarımı çatmama neden oldu. Geri döndüğünden beri pek bir şey söylememişti ve ilk düşündüğüm şey sesini duymanın ne kadar güzel olduğuydu, ama sonra kelimeleri yerine oturdu ve Rogue ile aramızdaki öfkeyi anladığını anladım. Birbirimize sürekli laf soktuğumuz için bunu anlamanın o kadar da zor olmadığını tahmin etmiştim ve kurnazlık ona göre bir şey değildi.

Yarasını sarmayı bitirdiğimde yatağın kenarına oturdum.

"Kim?" diye mırıldandım. Aptal rolü yaparak mırıldandım ve o da başını yana eğerek bana öyle kuru bir bakış attı ki Chase sırtımama neden oldu.

Fox sabah koşusu için dışarıdaydı, bu yüzden ağzımı sıkı tutmam gerekmiyordu ve Chase zaten bizi biliyordu, sadece Rogue hakkında ne hissettiğini bildiğim için onunla bu konuda konuşmak istememiştim. Ve bir pislik gibi davranıp Rogue'u tekrar benimle birlikte olması için nasıl ikna edebileceğim konusunda ondan tavsiye istemeyecektim, hele de o yatakta bu şekilde yatarken.

"Biz iyiyiz. Sadece bir anlaşmazlık yaşadık." Omuz silktim ama kalkmak üzereyken kolumu yakaladı ve ona dönüp bakmamı sağladı.

"Gitmesine izin verme, JJ," diye hırladı şiddetle, yüz ifadesinde karanlık ve acil bir ihtiyaç vardı. "Senin gibi birini hak ediyor. Sen tanıdığım en iyi erkeksin,

hepimizin çocukluğundan bir parça saklayan kişi. Sen doğru kişisin. onun için bir seçim." Bunu söylemesine gerek yoktu ama bu sözler zaten söylemediği bir şeyi ifade ediyordu. *Kendisinin* doğru seçim olmadığını. Hiçbir zaman da olmamıştı. Ve onu kendisi için istemekten vazgeçtiğini açıkça görebiliyordum.

"Öyle söyleme," diye tısladım, Rogue'un aşağıda kahve yapmakta olduğunun ve her an dönebileceğinin farkındaydım. Kolumu onun pençesinden kurtarmaya çalıştım ama çaresizlik içinde bana bakarken parmakları acı verecek kadar sıkılaştı.

"Bunu söylemek zorundayım. Ve bunu duymana ihtiyacım var," dedi, bana sabitlenmiş parlak mavi gözlerinin içinde karanlık belirliyordu. "Ona her zaman istediği şeyi verebilirsin. Bir yuvaya ihtiyacı var. İşte burası."

"Peki ya Fox?" Fısıldadım. "O bu işin neresinde? Çünkü son kontrol ettiğimde, başkalarının ellerini onun üzerinden uzak tutmak için öldürmeye hazırdı. Belki de daha önce haklıydın Ace, belki de yaptığım şey bizi yok edecek. Ya da belki de birlikte olduğumuzu unutacağız ve kız kendini Fox'un kollarında bulacak ve o da asla bırakmayacak."

"Saçmalık. Sana kalbini kırıyormuşsun gibi bakıyor. O yüzden kalbini kırmayı bırak ve bu işi çöz. Bir yolunu bul JJ," diye hırladı. "Ve Fox'un anlamasını sağla."

"Beni vuracak," diye alay ettim.

"Beni o vurmadı," diye karşılık verdi.

"Bu farklı," diye mırıldandım, kardeşimi dizlerinin üzerinde gördüğüm an şakaklarım zonkluyordu.

"Peki söyle bana J, onun gitmesine izin verecek misin? Ondan vazgeçecek ve onu sevdiğini unutacak mısın?" diye sordu ses tonunda keskin bir keskinlikle.

Başımı sallamaya başlamıştım bile. "Onu unutamayacağımı biliyorsun."

"Pişmanlığın ne olduğunu bilen biri olarak söylüyorum, eğer onu seviyorsan, onu elinde tutmanın bir yolunu bul. Ve eğer Fox'u seviyorsanız, onu da elde tutmanın bir yolunu bulun. Açıkçası bunları nasıl başaracağınıza dair bir tavsiyem yok. Ama benim yapacağım her şeyin tam tersini yaparak başlamanızı öneririm."

"Ace..." İçimi çektim, ama sonra kapı itilerek açıldı ve Rogue elinde bir tepsi kahve ve arkasından gelen Mutt ile göründü.

Chase kahveleri komodinin üzerine koyarken bana onunla konuşmamı söyleyen bir bakış attı.

"Sana bir hediyem var," dedi, Chase'e bakarken dudağını ısırdı ve kot şortunun cebine uzandı. Siyah bir göz bandı çıkardı ve baştan çıkarıcı bir şekilde parmağında sallandırdı.

"Hayır," dedi Chase gözlerini dikip bakarken ve ben de bir kahkaha attım. "Hadi ama, sana yakışacak, Ace, ve bu giysiyi sadece üzerinde tutabilirsin

Zaten başka bir gün gibi," diye ısrar etti. "Ooh, tabii eğer sen Dünyadaki yaralı yüz mü?" Bu fikir karşısında gözleri parladı ve sanki hoşuna gitmiş gibi alt dudağını ısırdı. Göz bandını ondan kapmadan ve kaşlarını çatarak avucunun içindeki göz bandına bakmadan önce onun sözleri üzerine düşündü.

Yüz ifadesinden göğsüm daraldı ve bu durumdan tiksiniş gibi görünmesinden nefret ettim. Sonra onu yastığının altına itti ve gözlerini ondan kaçırdı. Tepsisinden bir bardak süt ve iki hap aldı, yatağa onun yanına uzandı ve hapları dudaklarının arasına itti. Sütü ağzına dökerken ona bakmadı ve yutkunurken boğazı düğümlendi. Ama sonra kadın eğildi, ağzını adamın yanağına dayadı ve adamın iyi olan gözü ona kayd, baktı, büyüldü ve aynı anda paramparça oldu.

Sonra bana onunla aramı düzeltmemi söyleyen bir ifadeyle baktı ve o anda onu hiçbir şeyden mahrum edemezdim.

O arkasına yaslanırken elini tuttum ve Mutt ayağa fırladı, Chase'in yanına yerleşti ve gözlerini kapattı, küçük ön patilerini üst üste dizerken ona tam olarak dokunmadı.

Rogue'a "Konuşmamız gerek," dedim, onu ayağa kaldırdım, itiraz edecek gibi oldu ama onu odadan dışarı çektim ve ona seçme şansı vermedim.

Onu doğruca odasına götürüp kapıyı arkamızdan tekmeleyerek kapatırken acı acı, "Üzgünüm, param bitti JJ, bu sabah bir sikişe bile param yetmez," dedi.

Gitmesine izin verdim ve odama doğru yürüdüm, bir süre sonra ona uzattığım hesabı ödemem için bana verdiği parayla geri döndüm. Kahretsin, bunun için kendimi amcık gibi hissettim. Bunu düzeltmeye çalışmalıyım.

"İşte." Ona doğru yürüdüm ve kollarını kavuşturup bana ters ters baktı. "Hayır, teşekkürler," dedi hafifçe, ben ona uzatırken.

"O senin. Bende kalmayacak. Sana karşı boktan biriydim ve keşke o faturayı sana hiç vermeseydim. Yaptığım çok boktan bir şeydi."

"Evet, öyleydi" dedi ve parayı tekrar ona doğru salladım. Paraya doğru döndü ve ben de elini yakalayıp avucunun içine bastırmaya çalıştım.

"Hayır, JJ. Onu istemiyorum." Parayı elimden kaptı ve banknotlar yatağımın üzerine yağmur gibi yağdı.

Yanımdan geçip kapıya doğru ilerlemeye çalıştı ama ben onun yoluna çıkarak çıkışını engelledim.

"Lütfen, sadece bekle. Özür dilerim," dedim ağır bir nefesle, havada onun tadını alarak ve anında daha fazlası için açlık duyarak. "Ben bir pisliktim. Pislikler tarihindeki en büyük pisliktim ve çok özür dilerim."

"Düzelتيyorum, sen bir pisliksin," dedi çenesi yükselirken.

"Evet, ama beni affetmelisin, çünkü bana öyle bakmaya devam ettiğin her gün beni mahvediyor ve biliyorum ki sen de acı çekiyorsun. Biliyorum. Bu acıyı hak ediyorsun ve burada kalıp beni dinlemeni istemeye hakkım olmadığını biliyorum ama buna ihtiyacım var güzel kız. Lütfen."

Ona doğru yürüdüm, böylece göğsüm onunkine bastırdı ve parmak uçlarına doğru hareket etti, vücudumun onunkine yaptığı baskıdan tökezlememeye çalışırken arkasına yaslandı.

"Siktir git," diye tısladı, gözlerinde bir duvar vardı ve hayal kırıklığı içime işledi.

"Biliyor musun Rogue?" Bir adım öne çıktım, tökezlemesine neden oldum ama

Sanki beni hareket ettirebilecekmiş gibi bana doğru bastırdı. Onu yatağa doğru iten bir güçtüm ve beni durduramazsa, bu nereye gittiğimizi.

"Ne, Johnny James mi?" diye zehirli bir şekilde sordu.

"Sen ve ben çocukken hiç mantıklı değildik," diye homurdandım. "Ben grubun iyi olanıydım ve senin her zaman ondan daha sert birine ihtiyacın vardı. Ama artık iyi biri değilim, güzel kız. Uzun zamandır da değilim. Seninle şakalaşıp gülebilirim ama ruhumun içi siyaha boyalı. Bedenimi ilk sattığımda kanatlarım kesildi ve o zamandan beri cehenneme giden yolda yürüyorum. Ama şimdi kötüyüm, yeterince kötü değilim."

"Bu da ne demek oluyor?" diye alay etti.

"Demek ki bundan daha fazlasına ihtiyacın var," diye homurdandım. "Seni düşmanımla paylaşmak için beni Ölü Adam Adası'na çekmek gibi."

"O sırada oyun oynamaktan oldukça mutlu görünüyordun. Seni suya sürüklemedim. Garip hatların var J. Bir kız için biraz kafa karıştırıcı, sence de öyle değil mi?"

Ona karşı daha sert bastırdım, tekrar sendelemesine neden oldum ve ellerini omuzlarıma vurdu, beni geri tutmaya çalıştı ama gerçekten değildi.

o kadar çok çalışıyorum.

"Seni bir adamla paylaşmak - bu arada benden nefret ediyor - kafa karıştırıcı olmaktan çok daha fazlası. Bu bir baş belası."

"Yani sen de ondan nefret etmiyor musun?" diye sordu hafifçe ve dişlerimi gösterdim. "Tabii ki ediyorum," diye hırladım ama sesimde bir keskinlik yoktu.

bunu söylediğimde eskiden vardı. Nefret, bir zamanlar benim için kardeş gibi olan biri için büyük bir kelimeydi. "Ama konudan uzaklaşıyoruz."

"Bana oldukça konuyla ilgili görünüyor. Bunun benim için de bir baş belası olduğunu biliyorsun, değil mi? Ben burada Sikin Elli Tonu'nu çeken Bayan Porno yıldızı değilim, ne yaptığımı bilmiyorum."

"Sorun da bu zaten," diye homurdandım, onu bir adım daha geri atmaya zorladım ve yatakla aramda sıkıştırdım, dik durmak için mücadele ederken bacaklarının arkası hafifçe eğildi. "Hepimiz yine kaybolduk, tıpkı eskiden olduğumuz gibi. Fox tüm dünyayı kontrol etmeye çalışıyor, böylece komutanın kendisinde olduğu yanılsaması altında yaşayabiliyor, Maverick ise kurallar dışında hiçbir kural yokmuş gibi davranıyor.

Ace, yanında kalacağından emin olduğu tek insana tutunmaya çalışmak için vücudundaki tüm içgüdülere karşı savaştı ve ben burada sana bir erkek olduğumu kanıtlamaya çalışıyorum, oysa içimde hissettiğim tek şey çocukken seninle ne yapacağını bilmeyen ve hala bir erkek olarak seninle ne yapacağını bilmeyen aptal bir çocuk. Ve *sen*," diye hırladım, gömleğini avucumun içine aldım ve onu ayak parmaklarının ucuna gelecek şekilde yukarı çektim. "Sen sadece bir zamanlar içinde yaşadığın gibi görünmeyen bir eve geri dönmenin yolunu bulmaya çalışıyorsun. Ama hala aynı ev, hala aynı çocuklar. Sorun şu ki, hepimiz birbirimizi tanımamızı engelleyen farklı türde zırhlar giyiyoruz. Ama ben seni görüyorum, Rogue.

Duvarlarınızı ve hasarınızı görüyorum ve on yılın size verdiği yükün ağırlığını hissediyorum. Bu yüzden hoşgörölüyüm çünkü belki senin de benim kadar Maverick'e ihtiyacın vardır.

Belki Fox ve Ace'e de ihtiyacınız vardır. Ama hepimiz bunun işe yarayacağı bir gelecek olmadığını biliyoruz, o zaman bu konuda ne yapacağız?"

Gözleri gözlerimi aradı, onu neredeyse ayaklarından tutarken nefesleri ağzıma doğru ağır bir şekilde düşüyordu. O kadar seksi görünüyordu ki, tuzağıma düşmüş, benim için nefes nefese kalmıştı. İçeri girdiğim andan itibaren onun için sertleşmiştim.

Ama şimdi uçurumun kenarında sallanıyorduk, ya daha önce tanıdığım hiçbir ilişkiye benzemeyen bu berbat ilişkinin içine tamamen düşmek üzereydik. Ya da birbirimizden kopacak ve zıt yönlerde ilerlemeye devam edecek, birbirimizin kalbini yeniden sökecektik. Ve gerçekten, bu onun seçimiydi. Çünkü kızgın olabilirdim, ama ne yaparsam yapayım yine de ona aittim.

o istedi.

"Fox'a söylemek istiyorum," diye itiraf etti. "Ama onu kaybedemem."

"Birlikte kalırsak onu kaybederiz, kalmazsak birbirimizi kaybederiz," dedim içimdeki öfkeyle. Bu hiç adil değildi. On yıl boyunca onu bekledim ve şimdi onu tutmak kardeşimi kaybetmek anlamına geliyordu. Ve her iki gerçek de katlanılabilir değildi.

"Cevap ne?" Ona, Fox'a ve tüm evrene öfke dolu bir hırıltıyla sordum.

"Benim bir tane bile yok," dedi, gözleri duyguyla parlıyordu. "Tek bildiğim seni istediğim, seni o kadar çok istiyorum ki Johnny James, ama bazen onu da istiyorum. Ve bu benim seçimim olamaz, yapmayacağım. Çünkü eğer yapmak zorunda kalırsam, seçim ya hepiniz olacaksınız ya da hiçbiriniz. Her zaman olduğu gibi."

"Lanet olsun sana güzel kız," diye homurdandım, tişörtünü çekiştirdim ve dudaklarını dudaklarıma bastırdım. "Bunun nasıl biteceğini biliyorsun." Dudaklarımız sıyrıldı, hindistan cevizi ve baştan çıkarıcı bir tadı vardı ve sikim ona doğru ilerlerken, ben bunun nereye varacağını biliyordum çünkü ona karşı koyamıyordum. Ne zaman biz

Bu kadar yakınken, ayın gelgiti yönlendirmesi gibiydi. Kontrolümüz dışındaki güçler tarafından çekilerek kıyıya çarpmasını hiçbir şey durduramazdı.

"Uzak duramıyorum," diye mırıldandı, parmakları saçlarımı düğümlemek için yukarı kalktı ve beni öptü, ağzımı ayırmaya, içeri girmesine izin vermeye çalıştı ve benden daha fazlasını istemesinin tadını çıkarırken öylece kaldım.

Elimi omurgasından aşağı kaydurdum ve kıcını öyle sıktım ki nefesi kesildi, dudakları ayrıldı ve dilimi aralarına soktum, göğsümde biriken tüm kör edici öfkeyle onu öptüm.

"Belki Chase haklıydı, belki de çöküşümüz sensin," diye çıkıştım ve hırlayarak kollarımı tırmaladı.

"Siktir git," diye tersledi. "Tango yapmak için iki kişi gerekir."

"Benimle tango yaparken değil, güzel kız." Onu etrafında döndürdüm Kalçalarını dans eder gibi hareket ettirerek keskin bir nefes almasını sağladım ve onu kendime doğru çektim. Ağzımı kulağına götürdüm ve kalçalarını sallayarak

Onu benimle dans etmeye zorlarken, sikimi ona sürüyor ve bu konuda ona başka seçenek bırakmıyordum. "Seni suçlamıyorum, aslında bu benim resmi olarak suçu senin omuzlarından almam. Çünkü artık sana bu ilişkide bir seçenek sunmuyorum."

"JJ," diye nefes nefese kaldı ve onu yüzüme doğru döndürdüm, yatağın üzerinde aşağı doğru salladım ve ağzımla buluşması için yukarı çektim.

Kollarımda gevşekti, vücudunu istediğim gibi hareket ettirmeme izin veriyordu ve ben de buna bayılıyordum. Bir elimi kıkında sıkı sıkı tutuyor, dizimi kalçalarının arasına bastırıp kafamdaki müziğe uygun bir ritimle bana sürtünmesini sağlarken kalçalarını yönlendiriyordum. Ama o müziğin bedenimden taşıp bu odayı ağzına kadar doldurmasına ihtiyacım vardı. Bu yüzden telefonumu cebimden çıkarıp odasındaki Bluetooth Beats Pill'e bağladım ve aklımdan geçen şarkıyı çaldım. Everybody Loves an Outlaw'dan I See Red.

Elimi saçlarına doladım, geriye doğru çektim ve burnumun ucunu boğazında gezdirdim. Sınırına kadar geriye doğru eğildiğinde onu bıraktım, böylece altımdaki yatağın üzerine düştü ve tüm para yeşil bir deniz gibi etrafında birikti. Kalçalarımı boğucu müziğe göre yuvarlayarak onun üzerinde yuvarlandım ve ben dansın sıcaklığıyla beslenirken, en sevdiğim iki şeyin tadını çıkarırken ritmin içinde kaybolurken avucunun topuğunu omurgama doğru oydu.

Dünya.

Bacaklarını belime doladım, kalçalarımı sallayarak sırtını dikleştirdim ve göğüslerini yüzüme bastırdım. Spor sütyenini zorla üzerlerine geçirdim, sol meme ucunu ağzıma aldım, sonra da başının üzerinden geçirip fırlattım. Kalçaları etrafımda kilitlendi ve ona tutunarak ayağa kalktım, bir elimi omurgasına koyarak onu kendime doğru bastırdım ve o bana sarılırken etrafında döndüm. Müziğin bas sesi kafatasımın içinde o kadar gürültülü çalışıyordu ki tek duyabildiğim buydu ve o ayağa düştüğünde elini yakaladım ve bir pirouette yaparak onu döndürdüm, bu sırada küçük kot şortunu tuttum.

Aynı hareketle külotunu bedeninden sıyırdım ve nefesinin kesilmesine neden oldum. Altında külotu yoktu ve onu göğsüme doğru döndürürken onayımı homurdandım ve bana bakarken eli omzuma düştü. İki parmağımı omurgasında gezdirdim, çıplak teni sıcak ve mükemmel ipeksi bir şekilde benimkine değiyordu.

İkimiz de hareket etmeyi bıraktık ve o şortuma uzandı, gözlerimiz kilitli kalırken ve kalbim sadece onun için çarparken büzgü ipini çözdü. Gözlerimi kaçıramıyordum, gözlerinin maviliğine o kadar dalmıştım ki bir daha çıkamayacağımı düşünüyordum. Ve aniden hareket ettim, onu tekrar Yatağa uzanıp üzerine tırmanırken ağzını kirli ve umutsuz bir öpücükle kaptım. Kendimi kaybetmişim, aklımda sadece o vardı ve başka hiçbir şey yoktu.

şortumu indirdim ve kalçalarımın öfkeli bir hareketiyle ona çarptım.

Elimi birkaç elli dolarlık banknotla birlikte başının üstündeki yastığa soktuğumda, hayatımda ilk kez prezervatif unuttuğumu çok geç fark ettiğimde bir nefes aldım. Çok ıslak, çok sıkı ve çok ateşliydi.

"Siktir," diye inledim.

"Durma," dedi, ağzı benimkini buldu ve ben otomatik olarak itaat ettim, kalçalarım sallanırken onun amının etrafımdaki hissiyle inledim, ete ete.

Prezervatiflerin canı cehenneme. Dünyadaki bütün prezervatiflerin canı cehenneme. Bu kızla bir daha asla prezervatif kullanmayacaktım.

"Lanet olsun Rogue, lanet olsun hayatım," diye küfrederken daha hızlı hareket ettim, kalçalarının arkasını kavradım ve içine o kadar derin girdim ki çığlık atmaya başladı. Çok kaygan ve ipeksiydi ve beni çok tatlı bir şekilde sıkıyordu. Dayanamayacaktım, çoktan gidiciydim.

Bacaklarının arkasına yapışıp onu acımasızca sikerken alnımda ter damlaları oluşmuştu, o ise her itişimi cesaret çığlıklarıyla karşılıyor, yatak başlığını duvara vuruyor ve çığlıkları bizi ele vermemiş olsa bile Chase'in ne yaptığımızı tam olarak bildiğinden emin oluyordu.

Tırnakları sırtımı yardı ve alnım onun alnına düştü. zevkten başka bir şey düşünmeyen mükemmel bir yaratığa dönüşmüştü. Para etimize yapışmış, her yerimize bulaşmıştı ve biz hayvanlar gibi sevişirken Rogue küçük bir para dağının üzerinde uzanırken bu hiç farkına varmadığım bir fanteziydi.

Durmam gerekiyordu. Durmak zorundaydım. Ama yapamadım, o çok ıslaktı, çok iyiydi ve onun içinde bitirmezsem çıldıracaktım. Bunu yapmanın nasıl bir his olduğunu bilmem gerekiyordu, kendimi durduramıyordum. Seksin harika olduğunu düşünmüştüm ama hayatım boyunca hayal görmüşüm. Çünkü onsuz

onunla aramdaki lateks kılıf, seks şaşırtıcı değildi.

Her şeyi. Var olmak için çok iyi bir nedendi.

"Siktir, çok iyi hissediyorsun," diye inledi, başı geriye düştü ve gökkuşağı saçları her yere döküldü.

"Boşalacağım," diye homurdandım, yavaşlamaya çalışırken parmaklarım yastıkları tırmalıyordu, kendimi çekilmeye zorlamaya çalıştım. Ama sonra onu kazdı

Topuklarım kıcıma girerek beni daha da derine batırdı ve aletim neredeyse bunun ne kadar mükemmel hissettirdiğiyle patlayacaktı.

"*Rogue*," diye uyardım, ama dudakları dudaklarımla buluştu ve hızımı artırdım, aklımı kaçırdım ve bundan sonra teslim olsam bile sikimde değildi. O benim delirme sebebidir ve ben de bunu çok istiyordum.

Amcığı sikimi o kadar sert sıkıyordu ki, daha inlemeye ve saçlarını yumruklamaya başlamadan boşalacağını biliyordum. Yatak başlığını tuttum, üzerine çıktım ve aklımı başımdan alan sert bir hamleyle bitirdim ve dölleri hiçbir şey durduramadan amının derinliklerine döküldü.

"Siktir, siktir, siktir," diye nefes nefese kaldım, hayatımın en iyi orgazmı sikimi parçaladığında gözlerim doldu.

Aramızdaki sıcak, yapışkan karmaşayı hissederken ağırlığımı ondan uzak tuttum ve ona bakarken yüzüm hınzır bir sırıtışa dönüştü. "Yapmalıyız bunu daha önce yapmalıydım."

Sessizce başını salladı ve saç tutamlarını gözlerinden uzaklaştırdı. "Becer beni, Johnny James. Sanırım sakin uzun yıllar boyunca kauçuğun esiri oldu ve şimdi özgür bir adam olarak kaybettiği zamanı telafi ediyor. Ve her sabah bala batırıyor musun çünkü lanet olası pürüzsüz."

Ondan ayrıldım, gülmeye başlarken yanında sırt üstü yuvarlandım, yüz dolarlık banknotu göğüs kaslarımdan koparıp fırlattım ve aşağıya, kalçasının üzerine düştü. "Artık prezervatif yok. Hepsini yakacağım."

Göğsüme vurarak güldü. "Peki ya hamile kalırsam?"

"Çocukları seviyorsun, değil mi?" Dedim ve o da kıs kıs gülerek bana bir tokat daha attı.

"Hayatta olmaz."

"Geri dönemem, güzel kız. Daha yeşil çimleri hissettim," dedim sırıtarak. "Senin amın benim yeni bağımlılığım."

"Sanırım kendime ait küçük bir bağımlılığım var - anladın mı a-dick-tion?"

Bağımlılık gibi ama-"

"Anladım güzel kız," diye kıkırdadım.

Bana sırtıtmak için başını çevirdi ama sadece birbirimize bakarken gülümsemelerimiz eriyip gitti ve elim yatakta onunkini buldu, parmaklarımız birbirine dolandı. Kendimi yine o çocuk gibi hissediyordum ve ilk defa bunu o kadar da umursamıyordum.

Belki de bazen o olmak, kendisinden binlerce kilometre ötedeki bir kızı seven çocuk olmak sorun değildi. Çünkü o çocuk mutluydu ve belki de ne kadar uzun sürerse sürsün, o mutluluğu kendim için yeniden talep etmenin zamanı gelmişti.

Akşam isteksizce Afterlife'a doğru yola çıktım, yeni sikilmiş para yığını tekrar komodinine geri kondu. Rogue inadından geri almayı reddetmişti ve ben de gururuma yediremeyecektim, bu yüzden şimdilik Rogue için nasıl bir şey yapacağımı bulana kadar çekmecemde duracaktı.

Fox sabah eve döndüğünde ona Rogue'la sörf yapmaya gideceğimizi söylemişim ve teknik olarak da öyleydik, sadece Rogue'un resmi olarak doğum kontrol hapı alması için yolda kliniğe uğramıştık. Kız bir dodo kadar dağınık beyinliydi, bu yüzden telefonuna onları da alması için günlük hatırlatıcılar ayarladım. Çünkü bu konuda geri adım atmayacağıma emindim.

prezervatif anlaşması şimdi sikimi onun çıplaklığına sokmuştum. Johnny D, dünyadaki tüm altınlardan daha değerli olan daha yüksek bir varoluş düzlemine yükselmişti ve geri dönmeye ikna olmayacağı kesindi.

Bu gece kendimi çok iyi hissettim, aslında uzun zamandır hissettiklerimin en iyisiydi.

Chase evdeydi, Rogue artık bana kızgın değildi ve sonunda işler yoluna giriyor gibi görünüyordu. Hâlâ uğraşmam gereken büyük bir Fox sorunu vardı ama şimdilik doğru giden diğer her şeyin kıymetini bilecek ve onunla nasıl başa çıkacağımı daha sonra düşünecektim. Çünkü aşka aklımı kaçırmıştım ve bu noktada benim için artık geri dönüş yoktu.

Elbette bazı sorunlar vardı ama hangi ilişkide yoktu ki?

sorunlar mı? Normal sorunlar hakkında bir şey bildiğimden değil ama bu asla normal olmayacaktı. Grubumuzla ilgili hiçbir şey öyle değildi. Hangi Bu yüzden tüm sorunlarımızı çözebilecek farklı türde bir ilişkiye ihtiyacımız olduğunu biliyordum. Yani... Fox bunu kabul etmekte zorlanacaktı ve Chase'in tutumu da henüz belli değildi ama bunu çözebilecek biri varsa o da bendim. Ne de olsa eskort bendim. Doğuştan açık fikirliydim. Ve

Asıl sorun, tanıdığım en sahiplenici erkeklerden bir çift ile uğraşıyor olmamdı. Ama geçmişte paylaşmayı başarmıştık ve Maverick'in bunu yapmak için hala içinde bir şeyler olduğu belliydi, belki diğerleri de öyleydi.

Elbette Rick de aramızdaki ilişkiden sıkılırsa beni vurup öldürebilirdi ama Rogue'u da kaybedeceğini düşünerek bunu yapmaya meyilli olmadığını hissediyordum. Evet, işler mükemmel değildi, ama belki de olabilirdi, ya da belki de ben sadece bu aşkla gelen sanrısız iyimserlikle kafası bulanmış bir aşık aptaldım. Her iki durumda da, kötü düşünülmüş bir planım ve çok fazla motivasyonum vardı, bu yüzden gerçekten ne kadar yanlışı olabilirdi ki? Gitmek mi?

Afterlife'ın soyunma odasına girmek için arka kapıyı kullandım ve Jessie'yi adamların arasında bir ileri bir geri koşarken bulduğumda kaşlarım çatıldı,

onlara melon şapka sallayarak.

"Şanslı daldırma, üzerinde adım yazılı olan sakso çekecek!" dedi heyecanla, bir sakız patlattı ve şapkadan bir prezervatif çıkarırken Texas'a sıırttı. "Bakmak yok!"

Şapkayı avucunun içinde tutarken Jessie koşarak Adam'ın yanına gitti, Adam soyunma masasının yanında gösteri için yağlanıyordu ve şapkayı burnunun altında sallıyordu. Onun Yanakları pembeleşti ve başını salladı, ama o sadece gözlerini devirdi ve elini tutarak şapkanın içine itti.

"Hadi tatlım, kazanırsan hoşuna gideceğine söz veriyorum," diye cesaretlendirdi, eline bir prezervatif tutuşturdu ve sonra tekrar kaçtı.

Di güldü ve başını ona doğru salladı. "Bu adil değil, kızlara bedava am yalamayı kim dağıtıyor? Uzun bir gün geçirdim."

"Bunun için maç kazanmana gerek yok, seni bütün gün ve bütün gece yerim tatlım," dedi Texas, belindeki havluyu düzelterek ve Di saçlarını savurarak.

"O zaman bir şapka ve birkaç prezervatif alsan iyi olur Teksaslı bebek," diye mırıldandı ve ayağa fırlayarak bunu yapmak için tuvalet masasına yöneldi. "Tamam, herkeste bir tane var mı?" Jessie taşaklarının üzerinde zıplayarak sordu ayaklar sonra beni fark etti ve bir ciyaklamayla ileri doğru koştu. "Bir tane kaldı patron, şanslı günün olabilir!" Bana kirpiklerini kırıştırdı ve ben de sıırttım.

"Hayır, teşekkürler tatlım. Adam'a çifte şans ver."

Jessie sonuncuyu eline yerleştirmek için hızla uzaklaşırken Adam'ın boğazı düğümlendi.

Bella Ollie'nin kucağında oturuyordu, ikisi o kadar pis öpüşüyorlardı ki her an burada bir seks festivaline dönüşeceğinden emindim. Ve bu ilk kez olmayacaktı. Geçmişte sadece Jessie'den oral seks kabul etmişim, dansçılarımin bana patronları ve ben olarak saygı duymaları gerekiyordu.

Temelde herkesin pezevengi de olsam, işler karışmadan birlikte çalışmaya devam edebilmemiz için bazı sınırlara ihtiyacımız vardı. Artık bir erkektim ve bu çok iyi hissettiriyordu, keşke buradaki herkese söyleyebilseydim. Ama bunun yerine, bu sırrı içimde saklamak zorunda kaldım ve bu bazen çok üzücü oluyordu. Tüm dünyanın beni tanımasını istiyordum. Rogue'un benim kızım olduğunu bilmek, tüm dünyanın onun Maverick'in de kızı olduğunu bilmesi anlamına gelse bile.

"Biri bana davul çalsın!" Jessie bağırdı ve Texas kalçalarını salladı Böylece aleti kalçalarının arasına çarptıkça havlusunun içinde bir tokat sesi duyuldu.

"Dostum," diye güldüm Ruben onun arkasından kıkırdarken.

"Prezervatiflerinize bakın," diye sordu Jessie, gözleri heyecanla dans ederken dudağını ısırды ve avuçlarında birer tane olan adamların arasına baktı. Hademe Kevin'in elinde paspasla duvarın yanında durduğunu ve Jessie'nin adının yazılı olmadığı prezervatifi bulduğunda yüzünün düştüğünü fark ettim.

"Eee? Kimde?" Texas ve Ruben hayal kırıklığına uğramış ifadelerle ona boş prezervatifleri gösterirken Jessie itti.

Bakışlarım şüphe uyandıracak kadar sessiz olan Adam'a kaydı ve Jessie adımlarını hızlandırarak ona doğru koştu, parmaklarını ayırarak oradaki iki prezervatifi aldı.

"Adam aldı!" diye duyurdu, çilekli prezervatifi havada sallayarak Adam'ın elinden tuttu ve onu kostüm dolabına doğru çekti.

Telaşla bana baktı ama boxer'ındaki büyük şişkinlik kaçmak için o kadar da mücadele etmediğini gösteriyordu.

"Adam, Adam, Adam," diye slogan atmaya başladım ve herkes de bu slogana katıldı, Jessie onu dolaba götürürken dudaklarında utangaç bir sırıtış belirdi.

"Pekâlâ, sıra bende." Texas beyzbol şapkasını salladı, Lyla ve Di birer prezervatif çıkardılar ve tam Estelle odaya girerken birlikte kıkırdadılar. "Bir prezervatif kap, Stelle Anne."

"Bunu yapma," diye uyardım onu.

"Oyun mu oynuyoruz?" Estelle hevesle sordu, düğmeli kırmızı gömleğinin bir kırıışıklığını bastırarak.

"Stelle, yapma bunu," diye güldü Lyla.

"Yap şunu Stelle," diye ısrar etti Texas, bakışlarında muzip bir ifade vardı.

"Sen hastasın, dostum," dedim homurdanarak. "O şapkayı Stelle'e vermeni yasaklıyorum."

"Sıkıcı olma Johnny," dedi Estelle, bana elini sallayarak ve şapkadan bir prezervatif çıkararak.

Texas şapkayı Olly'nin kucağındaki Bella'ya doğru sallamadan önce, "Henüz bakma," diye emretti ama Olly onu tersledi, sonra elini Bella'nın kalçalarının arasına kaydırarak inlemesini ve onu bir kez daha öpmesini sağladı.

Ruben üzerine atladı, Texas onu durduramadan şapkadan bir prezervatif kaptı ve bir kahkaha attı. "Eğer kazanırsam sikimi iyi yalasan iyi edersin, Texas."

"Kapa çeneni, pislik. Bu kızlar için," dedi Teksas küçümseyerek, ama bakışları Ruben'in teklifine tamamen karşı çıkmamış gibi bir an için Ruben'in üzerinde kaldı.

Tuvalet masama doğru giderken gömleğimi çıkardım, badem yağı aldım ve cildime sürmeye başladım.

Texas, herkese prezervatiflerine bakmalarını söylemeden önce çarpık küçük davulunu başlatmak için kalçalarını tekrar salladı.

"Ben kazandım!" Di ağladı.

"Ben de." Lyla kaşlarını çattı.

"Ooh, ne alacağım?" Estelle kazanan prezervatifini sallayarak sordu.

Ruben, Teksas'a kaşlarını kaldırarak, "Dur bakalım, ben de kazandım," dedi.

"Hepsinin üzerine adını mı yazdın, sık kafalı?" Di elindeki prezervatifi Teksas'a fırlatarak onun yontulmuş göğsünden sekmesini sağladı.

"Evet. İlk kim?" Dudaklarını yaladı ve Di ile Lyla onlara doğru koşarken ciyakladılar, onları kovalarken kapıya doğru koşuyorlardı. Ruben peşlerinden koştu ve onlar hızla uzaklaşırken Estelle şaşkınlıkla kaşlarını çattı.

"Az önce kirli bir şey mi kazandım?" Estelle sordu.

"Teksas oral teklif ediyor," dediğimde gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Lanet olsun, benden yirmi yaş küçük olmasaydı bu teklifini kabul ederdim," diyerek kıkırdadı ve bara geri döndü, ben de güldüm.

Sessizlik çöktüğünde, Adam'ın inleme sesi dolaptan geldi ve telefonumu Bluetooth'a bağladım, şov için hazırlanırken Justin Bieber, Daniel Caesar ve Giveon'dan Peaches'ı çaldım.

Bakışlarım pencerenin yanındaki tankında duran Sparkle'a takıldı ve ne durumda olduğunu görmek için yanına gittim. Tankta artık bıyık kalıntısı yoktu çünkü lanet olsun, bu küçük denizyıldızı açlıktan ölmeye başlamıştı. Etoburdu ve yakında onu bıyıklardan daha fazlasını yemesi için eğitmeye başlayacaktım. Sonra birkaç parmak alırdı, sonra bir ayak parmağı, bir ele kadar çalışırdık ve belki ona birkaç arkadaş daha getirirdim, böylece insan vücudu parçalarını yok etmek için bir ekip olarak çalışabilirlerdi. Bir gün bir orduya sahip olacaktım.

Et yiyen denizyıldızları ve düşmanlarım onların küçük ağızlarından

korkarlardı. "Aferin, Sparkle." Akvaryumun içine biraz balık yemi serptim.

ama o sadece kayasının üzerine oturdu ve bana bakmadı. Çok espri anlayışı vardı.

Gösteri sorunsuz geçti ve kadınları

Sonunda elime peçeteler doldu, hepsini ikinci bir bakış atmadan sahne arkasındaki çöpe attım. Tom Collins bu gece buradaydı ve her zamanki parlak bakışlarıyla bardan bana tezahürat yapıyordu. Estelle'e ona bedava içki ısmarlattım çünkü tüm garsonlara ellişer dolar bahşiş vermiş ve barın arkasına benim için yüz dolar bırakmıştı

O da. Çok tatlıydı. Umarım eve gider, sikini iyice yağlar ve bu gece beni düşünerek mutlu bir zaman geçirirdi. Gerçekten düşündüm. Tanrı onun kalbini korusun.

Dušta yağı yıkadım, parlak pembe atletimi ve siyah eşofman altımı giyip eve gitmeye hazırlanırken antrenman için kendimi iyi hissediyordum. Rogue muhtemelen bu gece de Chase'le yatacaktı ve ben de onlarla birlikte olmak için yanıp tutuşuyordum. Belki bir film izler ve aptallar gibi kucaklaştık,

Çünkü son zamanlarda Ace ile yapmak istediğim tek şey buydu. Tuhaf olabilirdi ama hâlâ burada olduğunu kendime hatırlatmak için ona dokunmaya ihtiyacım vardı. Bunca zaman öldüğünü düşündükten sonra, evde, hayatta ve güvende olduğuna dair bir güvenceye ihtiyacım vardı. Bu yüzden endişelenmeyecektim, çünkü şu anda benim yapışkan bir ucube olmamdan hoşlanıyor gibi görünüyordu.

Güzel kızımın bizimle aynı yatakta olması dünyanın en güzel duygusuydu. Yine de Fox'un da bize katılmasını isterdim. Bazen geceleri odaya girip bizi uyurken izlediğini biliyordum. Ne zaman uyansam ve onun orada olduğunu hissetsem, dudaklarımda bir gülümseme belirliyordu çünkü bu bana Chase'in kalması fikrine yaklaştığı umudunu veriyordu.

Şimdiye kadar birkaç kez onunla bu konuda konuşmaya çalıştım ama beni başından savdı, konuşulacak bir şey olmadığını ve Chase'in gitmesi gerektiğini söyledi. Ama kesinlikle öyle demek istememişti. Ona nasıl baktığını, onu affetmek ve kalmasına izin vermek için nasıl can attığını görebiliyordum. Peki neden sadece

Bunu yapmasına izin verecek ve sonunda hepimizin mutlu olmasına izin

verecek miydi? Chase

bana göre yeterince şey yaşadı. Ve Dollhouse'da Rogue'u kurtarmıştı. Fox bunu bildiğine göre onu affedebilir miydi?

Telefonumu cebime koyup arka kapıdan otoparka çıkarken herkese el salladım, GT'ye doğru ilerlerken gece havası yanaklarımı ısıtıyordu. Bir ısıklık sesi duydum ve keskin bir dönüş yaptım, gözlerim kamyonetinin yan tarafına yaslanmış Fox'a takılmadan bir an önce yanımda silah taşımadığıma pişman oldum. Shawn, Rogue'un bıçaklanmasından sonra sessizleştiğinden beri son zamanlarda biraz kayıtsız kalmıştım ama buna kesinlikle bir son vermem gerekiyordu çünkü o pisliğin öldüğüne bir an bile inanmamıştım. Adamları kasabanın kenarında başıboş köpekler gibi pusuya yatmış halde görülmüştü ve eğer it patronları pes edip ölmüş olsaydı şimdiye kadar çoktan taşınmış olacaklarını biliyorduk.

"Benimle biraz para kazanmak ister misin kardeşim?" diye sordu ve kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

"Evet, tabii, plan nedir?" Kamyonetten inip kilidi açtığına ona doğru yöneldim. Beyaz bir atlet ve kot pantolon giymişti ve arkasına bir silah yerleştirmişti.

"Rogue'un takıldığı şu Tatum denen hatunu biliyor musun?" diye sordu, ben de başımı salladım. "Erkek arkadaşlarından birinin bizim için bir işi var."

"Onlardan biri mi?" Şaşkınlıkla sordum. Rogue bu kısımdan bahsetmemişti.

Bu kızın birden fazla erkek arkadaşı mı varmış? Bu benim yeni hayalim değil miydi?

"Evet," diye homurdandı Fox. "Bir kızı paylaşmayı hayal edebiliyor musun? Sonunda diğer tüm erkek arkadaşları öldürürdüm."

Kamyonetinin etrafından dolanırken gergin bir kahkaha attım ve o sürücü koltuğuna otururken ben de yolcu tarafına geçtim.

"Yani, çok da kötü bir fikir değil," dedim ve Fox alay etti.

"Bana hiç mantıklı gelmiyor. Bana ödünç verdiğin kitap gibi, değil mi? Kızın seçim yapmamasının lanet dramı bir hikaye için harika, ama o

Sonunda Gabriel'le birlikte olacaklar ve her şey bitecek. Kaderlerinde var." "Ya hepsinin kaderi onun içinse?" Kaşlarımı çatarak sordum.

"İşler öyle yürümüyor. Solaria dünyasında sadece bir tane yıldıza bağlı eşin olabilir ve Gabriel geleceği görebiliyor. O olacağını zaten biliyor."

"Belki de yıldızlar seçim yapmamalı," diye düşündüğümünden daha sert bir şekilde ısırdım. "Belki de kız seçmeli."

"O seçecek. Ve o da Gabe'i seçecek," dedi Fox omuz silkerek. "Ona Gabe deme," diye homurdandım ve Fox'un kafası dönüp bana baktı. Bana.

"Senin derdin ne? Favoriniz o değil mi? Dante iyi bir ikinci seçenek, ama onu paylaşmaya çok istekli görünüyor-"

"Belki de mesele budur, Fox. Belki de onu paylaşmalılar. Belki de kader karar vermemeli," dedim öfkeyle ve gözlerinin arasında bir kırıksıklık oluştu.

"Bu çok saçma." Elini sallayarak kamyonu çalıştırdı ve yola koyuldu. "Bu asla işe yaramaz."

"Tatum kızının birkaç erkek arkadaşı olduğunu kendiniz söylediniz. Belli ki gerçek hayatta da yürüyebiliyor, yoksa birlikte olmazlardı."

"Bakın, beni yanlış anlamayın, mutlu görünüyorlar ve hepsi bu. Ama-" "Ama ne?" Soğukkanlılıkla sordum.

"Peki, bu adamlar bu durumdan nasıl gerçekten memnun olabilirler? Bazıları dışarıda bırakılmış olmalı, muhtemelen bir favorisi var ve diğerleri sadece sahip olduğu bazı grup seks fantezilerini yerine getirmek için orada."

"Onların hepsini aynı şekilde sevdiğine inanmak senin için neden bu kadar imkânsız?" diye sordum.

"Dostum, o hatunu tanıdığını bile sanmıyordum." "Tanımıyorum," diye tersledim.

"Ama belki işe yarar."

"Evet, sanırım." Fox omuz silkti. "Sadece kafamı toparlamak zor. Kız arkadaşımı paylaşmaktansa ölmeyi tercih ederim."

"Rogue senin kızın değil," diye mırıldandım.

"Ne?" diye hırladı ve kalbim öfkeyle çarpmaya başladı.

"Sahiplenilmek istemiyor."

"Bunu biliyorum. Onu satın almaya çalışmıyorum," dedi küçümseyerek. "Onu sevmeye çalışıyorum."

"Belki de ona sevilme için neye ihtiyacı olduğunu sormalısın," dedim ses tonumu yumuşatarak.

Fox'la kavga etmek istemedim. Ve Rogue yüzünden onunla kavga etmeyi gerçekten istemiyordum. En çok kaçınmaya çalıştığım şey buydu, keşke beni sevmesinin onu da sevmediği anlamına gelmediğini görmesini nasıl sağlayacağımı bulabilseydim. Çünkü Fox'u istemesinin beni ne kadar çok istediğinden bir şey eksiltmediğini anlamaya başlamıştım.

"Onun neye ihtiyacı olduğunu biliyorum," dedi küstahça ve ben bunun daha fazla kavgaya dönüşmesini istemediğim için nefes aldım.

Sunset Plajı'na giden karanlık bir sokağa girdik ve Fox kamyonundan inerek beni takip etmem için işaret etti. Kumsala doğru yürüdük ve bakışlarım kumsalın ilerisindeki şenlik ateşine takıldı ve ona doğru yürümeye başladık.

Dalgaların kıyıya vuruşları rüzgârın taşıdığı iniltilerle karıştı ve gözlerimi kısarak suyun içinde yarım daire şeklinde duran ve denizde küçük, sakın, تنها bir alan oluşturan kayalara baktım. Bazı karanlık şekiller orada hareket ediyordu ve ben gözümü kısarak suyun içinde birbirine yapışmış bedenlere bakarken bir başka kadın iniltisi bize doğru geliyordu.

İçlerinden biri sıyrıldı ve iri yarı, dövme bir adam sudan çıktı, ateşin ışığı üzerine yayılırken kumlara doğru ilerledi ve onaylarcasına bize başını salladı. Üzerinde bir çift beyaz yüzme şortu vardı.

ve lanet olsun ki şu anda ayı selamlayan canavar horozuna yapışıyorlardı. Fox kollarını yanımda kavuştururken bir kahkahayı bastırmak zorunda kaldım.

"Hey pislikler," dedi ama hakaretten çok dostça bir tavrıla.

Fox, "Bizi plajdaki seks partinize davet etmek yerine işle ilgili bilgi vermek için arayabilirdiniz," dedi.

Adam ciddiyle, "Saint sürekli telefonlarımı dinliyor ve bunun ondan gizli tutulması gerekiyor," dedi.

"O burada değil mi?" Fox suya doğru bakarken dışarıdan bir inilti daha geldi. Tanrım.

"Daha sonra burada olacak ama bir iş toplantısı varmış."

Fox, "Onunla sürdürmem gereken bir ilişkim var," dedi. "Bu iş bunu tehlikeye atacak mı?"

"Hayır," dedi küçümseyerek. "Sizin bu işe karıştığınızı bilmeyecek. Bu sadece küçük bir aile şakasının parçası. Zararlı bir şey değil. Ve bunun için sana üç bin dolar vereceğim." Baştan ıkarıcı bir şekilde sırttı.

Umutla Fox'a baktım, o yeşil paranın sesi beni acıktırmıştı. "Var mıyız?" Fox'a sordum ve o da başını sallayarak bana döndü.

Fox, "Pekâlâ, eğer Saint sinirlenirse sorumlusu sensin," dedi ve adam başını salladı.

"İş oraya varırsa, ben de bu ateşi alırım. Yemin ederim," dedi sırtarak. "İşte istediğim şey." Ateşin yanından bir spor çantası aldı, bir telefon çıkardı ve bize ekranda imenli bir parkın ortasındaki oyun alanında beyaz bir kalamar heykelinin resmini gösterdi. "Bunu daha yeni Yukarı Mahalle'deki Blue Springs parkına yerleştirdiler."

"Bunu neden istiyorsun ki?" Homurdandım ve adam kıkırdadı.

"Bence Saint'in m  zik odasına harika bir ek olacak," dedi omuz silkerek. "Evin yan kapısını açık bıraktım. Bir s  re kimse orada olmayacak. Birkaç saaat sonra onu aldığında, evin yanından gizlice içeri gir ve Tatum'un Porsche'sinin arkasına bıraktı ım mu ambanın altına bırak. Senin için parayı da bir zarfın içinde oraya bıraktım."

Tatum'un inlemeleri kre endoya doğru y  kselmeye başladı ve adam g  zlerinde sıcaklıkla suya baktı. "Hepimiz iyi miyiz? Çünkü benim gitmem gerek.

"Kimin sikini tercih ettiğini kanıtlamak için daha y  ksek sesle inlemesini sa la."

"Evet, biz iyiyiz." Fox elini sıktı ve o suya geri d  n p dalgaların altında y  zerek kız arkadaşına ve orada onu inleyen her kimse ona doğru ilerlerken biz de arkamızı d  nd k.

Birlikte olmanın onlar için ne kadar kolay olduğunu g  r nce içimi bir kıskançlık duygusu kapladı. Fox buna katılamaz mıydı? Çok eğlenceli g  r n yordu. Ve ben şimdiden Rogue'u Fox'la birlikte buraya, suya getirme fantezimi kurmaya ba lamı tım. Ben orada Rogue'un klitorisini dillerken o da sahiplenici bir pislik olamaz mıydı? Bu içinde olunacak kadar k  t  bir durum muydu?

Fox'un ka larının aldığı  ekil, az önce tanık olduğu şey y  z nden kafasının çok karışık olduğunu g  steriyordu ve küçük fantezimi onunla paylaşmanın g  zlerimin arasında bir kur unla sonu lanaca ını tahmin ediyordum.

"Sence bu kalamar ne hakkında?" Kamyonetine geri d  n p binerken Fox'a mırıldandım.

"Hiçbir fikrim yok," dedi ve  alı tırdı.

"Bahse girerim seksle ilgili bir şeydir," dedim d    nceli bir şekilde. "T  m o dokunaçlar, bilirsin i te?"

"Bilmiyorum, J." Fox g  lerek bana baktı. "Belki Tatum dokuna lı uzaylı pornosu seviyordur."

"Kim böyle şeylerle ilgilenir ki?" Fox alay etti ve Dollhouse'da çalışırken yaşadığım anılar aklımın bir köşesine kazındı.

"Bazı insanların ne tür şeylerle ilgilendiğini bilsen şaşırırsın." "Sence Rogue böyle garip şeylerden hoşlanır mı?" diye yüksek sesle merak etti. "Hayır, sert seviyor ve sanırım yeşil giyen herkesi becerir.

Power Ranger saçmalığı ama-"

"Ne?" diye hırlayarak sözümü kesti ve ben de az önce lanet bir aptal gibi ağzımdan kaçırdığımı fark ettim. "Onun nelerden hoşlandığını nereden biliyorsun?"

"Çünkü bana bir bok anlatmıyor," dedim ve omuz silktim. "Benimle hiçbir şey hakkında konuşmaz."

"Çünkü ona patronluk taslamakla o kadar meşgulsün ki çoğu zaman konuşmasını bile duymuyorsun."

İçini çekti, parmakları direksiyona yaslandı ve bakışlarım gözlerinde yanan ihtiyaca takıldı, göğsümün sıkışmasına neden oldu. Onu benim sevdiğim kadar derinden sevdiğini biliyordum ve onun bizim olduğu fikrine yaklaşmasını sağlamak için yapabileceğim bir şey olmasını diledim. Sadece onun değil. Ama onu buna ikna etmek için bir mucize gerekecekti ve benim mucizelerim yeni tükenmişti. Belki şansım yaver gider ve bir gün sahilde şişe içinde bir cin bulabilirdim.

Bu günlerde, ailemizin bizi hiçbir şeyin bozamayacağı kadar sıkı bir şekilde yeniden bir araya gelmesini diliyordum. Bu bile.

Ben bir korkaktım. Koca bir korkak. Ya da... belki de sadece bir pisliktim.

Evet, bu da tam olarak uyuyor.

Sabahın serin rüzgârı arkamda saçlarımı karıştırırken ve tekne dalgaların üzerinden hızla geçerken omzumun üzerinden geriye baktım. İt, sürat teknesinin sağ tarafındaki dolgulu koltuklardan birinde burnunu tuzlu havaya dayamış, kulakları rüzgârda sallanıyordu.

Fox ve JJ her an koşudan eve dönebilirlerdi. Eve geri dönecekler, mutfak adasında benim notumu bulacaklar ve-

Cep telefonum cebimde çalmaya başladı ve içim yaklaşan patlamanın beklentisiyle burkuldu.

"Hey," diye cevap verdim parlak bir şekilde, yükselen güneşin denizi elmas gibi parlattığı ufka doğru bakarak.

"Bu ne biçim bir not böyle?" Fox sordu. "Oldukça açıklayıcı olduğunu düşünmüştüm," diye cevap verdim.

"Rick'le çaya mı gittin?" Kanımızın peşinde olan, hepimizden nefret eden ve-

"Chase'in hayatını kurtardın mı? Evet, işte o. Ona teşekkür etmek için hepinizden bir meyve sepeti getirdim. Ve şunu da eklemeliyim ki, bu teşekkürü aslında üçünüzün de iletmesi gerekiyor. Yani, Chase'i ama sen ve JJ artık Maverick'e borçlusunuz ve bunu biliyorsunuz."

Hat birkaç saniye sessiz kaldı ama Fox'un dişlerini gıcırdattığını duyabildiğimden neredeyse emindim.

"Akşama kadar dönmeni istiyorum."

"Ve ayın gelip cebimde yaşamasını istiyorum. Rüyalar güzel şeylerdir, Rozet, ama Rick'le ne kadar süre ziyaret edeceğimi tam olarak kestiremedim, bu yüzden sadece soğanlarınızı sakınleştirin, söylediğiniz gibi bana güvenin ve birkaç saatlik huzurun tadını çıkarın. Ya da günlerin. Her neyse işte. Seni haberdar edeceğim."

"Peki ben senin orada ne yapıyor olabileceğinden korkarken bu arada tam olarak ne yapmam gerekiyor?"

"Chase'in sünger banyosuna ihtiyacı var," diye önerdim. "Bununla ilgilenebilirsin ve belki de bunu yaparken benim için ağır çekim bir video çekersin.

Onu iyice sabunla, Porsuk. Bu iş için mükemmel bir adam olduğunu biliyorum."

Fox şiddetle kabul etti - ya da bana küfretmeye başladı. Sürat teknesinin motorunun gürültüsünden ve dalgaların çarpışmasından bunu anlamak zordu. Bu yüzden aramayı kestim ve bu fanteziye zihnimde biraz zaman ayırırken dudağımı ısırdım.

İt heyecanla havladı ve ben de ona doğru baktım, onun ne gördüğünü fark ettiğimde yanaklarımda bir sırtıma belirdi. Teknenin yanındaki sudan bir yunus sıçradı, hemen arkasında bir başkası ve peşimden gelen daha fazla yunusu gördükçe kalbim kabardı.

Fotoğraflar çekmeye ve çocuklarla yaptığım grup sohbetine göndermeye başladım. Chase'in iyileşme sürecinde pencereden dünyaya bir göz atmasını sağlamak için tasarlanmıştı ve ona yeni bir telefon almıştım

Özellikle bu iş için. Tamam, tamam, çalmıştım. Bir çocuktan. Ama cidden, o çocuğun telefonuyla daha az vakit geçirmesi ve dünyanın tadını çıkarması gerekiyordu, bu yüzden ona bir iyilik yapmıştım. Ayrıca Chase'in buna daha çok ihtiyacı vardı ve ben de onun karanlık çöktüğünde bile gülümseyecek çok şey olduğunu hatırlamasını istiyordum çünkü Shawn'ın ruhunu lekelemeye çalıştığı karanlıktan kurtulmasının tek yolu buydu. Yine de sadece ben ve JJ sohbete bir şeyler gönderdik. Fox hâlâ huysuz puşt rolünü oynuyordu ve Chase de açıkça ilgilenmiyordu - ama ikisinin de mesajları gördüğünü görebiliyordum. Her biri, göndermemden birkaç saniye sonra okuduklarını gösteren o küçük bildirimle aydınlanıyordu, bu yüzden havalı, kötü çocuk dış görünüşlerinin altında onların da benimle birlikte yunuslar için ciyakladıklarını biliyordum.

Arka planda yunuslarla birkaç selfie çektim ve yüzümü Mutt'unukinin yanına sıkıştırdım ve hatta yunuslarla konuşurken hızlı bir video çektim. yunusların ana dillerinde.

JJ bana taklidime güldüğünü gösteren bir sesli not gönderdi ve ben de gezinin yarısından fazlasında yunuslarla birlikte olmaktan keyif aldım Ölü Adam Adası'na yaklaştığımda benden uzaklaşmadan önce su boyunca ilerliyorlardı.

Ben heyecanla el sallayıp tekneyi iskelenin sonuna kadar getirirken silahlı haydutlar silahlarını kaldırıp bana bağırmaya başladılar. Bağlama halatını bana tabanca doğrultan bir adamın suratına doğru fırlattım ve o da yakaladığı gibi öfkeyle hırladı.

"Hey, Dave!" Mutt'u koltuktan kaldırıp iskeleye çıkmasına yardım ederken sırtarak "Dave!" dedim. Onu takip etmek için sörf tahtamın ve Rick'e aldığım yeni sörf tahtasının üzerinden atlamam gerekti ve meyve sepeti çok ağırdı, bu yüzden kendim tırmanmadan önce onu isteksiz Dave'e verdim.

"Benim adım Rupert."

"Dostum, bu benim aksanım. Hafif bir telaffuz bozukluğu için beni suçlayamazsın," dedim ve tekneye dönüp sörf tahtalarını sürüklemeye başlamak için eğildiğimde onu el sallayarak gönderdim.

Beyaz güneş elbisemle kış üstü teknenin içine düşerken Rick'in sesi bana "Bakın gelgit neleri sürüklemiş," diye seslendi. O kadar hızlı döndüm ki kığımın üzerine tahta tahtaların üzerine düştüm.

Maverick orada duruyordu, kollarını kavuşturmuş ve asık suratlıydı, üzerinde bir çift siyah

Şort ve siyah bir atlet, yüzünde de bir çift koyu renk gözlük. Dürüst olmak gerekirse, bu adam yürüyen bir konuşma klişesiydi, ama bunu çok seksi gösteriyordu, bu yüzden kim şikayet edebilirdim ki?

Sörf tahtalarını bıraktım ve biraz ciyaklayarak ayağa fırladım, ona doğru koşmaya başladım ve bir grup pislik Lanetlenmiş Adam silahlarını kaldırdı.

"Eğer içinizden biri bir daha ona silah doğrultursa, ben-" Kollarım ve bacaklarım tamamen onun etrafına dolanırken ve ağırlığım hızla ona çarparken Rick sözünü kesti, böylece bizi dengelemeyi başarmadan önce bir adım geriye tökezledi. "Sen ne-"

Onu dudaklarımla susturdum, sıcak ve sert bir şekilde öptüm, parmaklarım saçlarına dolanırken o da kığımın kavradı ve beni aynı şiddetle öptü.

Kahretsin, onu özlemiştim. Bizi her zaman ayıran bu sudan nefret ediyordum. Aynı anda hem çok yakın hem de çok uzakta olduğunu bilmekten nefret ediyordum. Sunset Cove benim için yeniden evim gibi gelmeye başlamış olabilirdi ama o uzakta olduğu sürece asla öyle olmayacaktı. Benden de. *Bizden*.

Rick dudaklarımdan ayrıldı ve ağzımı boynuna götürdüm, tenini öpüp ısırırken tenim dokunuşunun altında ısınıyor ve yanıyordu, kirli sakalının dudaklarıma sürtünmesi beni inletiyordu.

Adamlarına yüksek sesle "Siktirin gidin," diye bağırdı. "Her biriniz."

Etrafımızda bir hareket telaşı vardı ama Maverick kıcıımı kavrayarak kalçalarımı kalçalarımın arasındaki ereksiyonunun kalın çıkıntısının üzerinde sallarken ben bunu göremiyordum.

Bizi iskelenin sonunda, kumsalın kumuyla buluştuğu yerdeki küçük gözetleme kulübesine doğru çevirdi ve sırtımı ciğerlerimdeki nefesi kesecek kadar sert bir şekilde iskeleye çarptı.

"Seni özledim bebeğim," diye dudaklarıma doğru homurdandı, eli eteğimin altından geçip bikini altımı kalçamda sabitleyen ipi buldu. "Senin o okyanus mavisini gözlerini özledim.

Bu pis dudaklar." Bu noktayı vurgulamak için alt dudağımı ısırды ve bikini ipini çözerken onun için inledim. "O yuvarlak götü özlemişim." Nefesimi kesecek kadar sert bir tokat attı, kalçaları beni kulübeye yasladı ve diğer eliyle bikini altımın diğer tarafını çözdü. "Mükemmel göğüslerini özledim," diye ekledi, ağzı göğüs ucuma kapanmadan ve dişleri göğüs uçlarımda gezinmeden önce elbisemi üstünden dökülmelerine neden olacak kadar sert bir şekilde aşağı çekti.

elmas gibi sert noktasını. "Ve bu ıslak, ıslak, amcığı özledim." Sikini herhangi bir tantana ya da birikim olmadan içime sokarken bir çığlık benden kaçtı ve ondan hayran olduğum türden bir vahşilikle tabana kadar batırdı.

"Tanrım, Rick," diye soluklandım, güneş üzerimize vururken ve deniz yanımıza vururken başım geriye düştü.

"Kahretsin, cennet gibi hissediyorsun," diye inledi, tekrar sertçe girmeden önce neredeyse tüm yolu geri çekerek içimden çıktı. "Zaten ona en çok bu kadar yaklaşabileceğim kesin."

"Cenneti istemiyorum Rick," diye inledim. "Karanlığı bunun için çok seviyorum."

Maverick karanlık bir kahkaha attı, tekrar geri çekilip gözlerimin içine bakarken elleri kıcıımı kavramak için yeniden konumlandı. "Söyle."

Ona bakarken dudağımı ısırđım, ellerimi göğüslerimle oynamak için hareket ettirdim ve o aç bir kurt gibi izlerken meme uçlarımı çekiştirdim. "Bana sahipsin baba," diye alay ettim. "Öyleyse bunu kanıtla."

Maverick'in gözleri ateşle parladı ve bana tekrar öyle bir çarptı ki Çığlıklarımın, onun emriyle ne kadar uzağı kaçmış olurlarsa olsunlar, çetesinin her biri tarafından duyulduğunu biliyordum. Ama umurumda değildi.

Çünkü bana sahipti ve bunu tüm dünyanın bilmesini istiyorsa, onlara göstermesine izin verecektim.

Maverick beni daha sert ve daha sert becerdi, tırnaklarım onunkileri ısıırıyordu.

Daha fazla cesaretlendirmek için topuklarımı kıcına sokarken, her itme beni unutulmaya daha da yaklaştırırken, amım onun sert uzunluğunu sıkıca kavradı.

Beni yutmaya çalışır gibi öptü, inlemelerimin sesini içerken dili benimkine tapıyordu.

Bir elini boğıazıma doğru kaldırdı ve mürekkepli parmaklarını boğıazımın etrafında kilitlediğinde benden çıkan ses saf seksti.

İçime gittikçe daha sert girerken gözleri benimkilerle buluştu, tutuşu sıkılaştı ve nefes alamayana ve tüm hasarım cildimin yüzeyine çıkana kadar kalçaları pistonlandı. Ama bana o ham, kırık yerde bakarken, gözlerindeki açlık sadece keskinleşti, aleti onun için kırılana, paramparça olana, patlayana ve görüşümün kararmasına neden olacak kadar sert boşalana kadar daha da hevesle içime girdi.

Maverick boğıazımdaki tutuşunu bırakırken beni sertçe öptü, amım onun etrafında spazm geçirirken ve zevk dalgalarını dalga dalga sürerken horozu içime girip çıktı.

Ama ben daha kendime gelemeden, içimden çekip çıkarıyor ve önünde diz çökmem için beni itiyordu.

"İyice aç, güzelim," diye emretti, orgazmımın sisi içinde ona göz kırparken saçıma bir yumruk attı.

Emrettiği gibi yaptım, dudaklarımın arasına sokup ağzımı tam istediği gibi sikmeye başladığında sikiinin etrafında inledim. Bana karşı nazik değildi ama bu sadece daha ateşli hale getirdi, vücudumdan ihtiyacı olanı tam olarak istediği şekilde aldığını biliyordu.

Şaftı ağzımda şişip kabardı ve gırtlaktan gelen bir iniltiyle sertçe boşaldı, ben yarağında boğulurken döllerini boğazımdan aşağı döktü.

Sanki buna kelimelerin ifade edebileceğinden daha fazla ihtiyacı varmış gibi bir iç çekişle geri çekildi ve şişmiş dudağımı ısırırken ona gülümsedim.

"Bana senin sahibinin kim olduğunu söyle bebeğim," diye takıldım ve o da bana sıırttı. "Sen, güzelim. Sadece sen. Her zaman sen."

Rick beni ayağa kaldırdı ve ben de üzerimi örtmek için elbisemi geri çektim.

O şortunu düzeltirken ben de göğüslerimi. Yeniden bir araya gelme telaşımız sırasında ikimizin de üzerinden çıkan tek giysi parçası bikini altlarımdı ve onları yeniden sabitlemem sadece bir dakikamı aldı.

Mutt'u iskelenin uzak ucunda oturmuş, denize bakarken gördüm. kulaklarını geri çekti. Omzunun üzerinden bana baktı ve yemin ederim eğer köpekler yargılayıcı kaşlar kaldırabiliyorsa o da bunu yapıyordu. Ama onu geçen gün sahilde ölü bir martıyı kucaklarken görmüştüm.

Yargıç mı?

"Peki bu küçük ikramı hak etmek için ne yaptığımı söyleyecek misin?" Maverick merakla sordu, bakışları teknemin yanındaki iskeleye bırakılmış meyve sepetine kaydı.

"Ne yaptığımı biliyorsun," diye alay ettim. "Ace'i kurtardın. Onu bize geri getirdin."

Rick umursamaz bir tavırla, "Böyle söyleyeceğimi sanmazdım," dedi. "Sadece başka bir pisliğin avımı elimden almasını istemedim. Harlequin'leri parçalayacak biri varsa o da benim."

Bir elimi saçlarımın arasında gezdirdim ve ona bakarak inanmaz bir ifadeyle başımı salladım. "Kendine ne söylemek istersen Rick. Ama ikimiz de bir palavracıyı kandıramayacağımızı biliyoruz. O yüzden saçmalamayı kes ve çocukların sana teşekkür etmek için gönderdiği meyve sepetinin tadını çıkar."

"Eğer bir Harlequin'in bu meyvenin yaratılmasıyla bir ilgisi varsa, o zaman onunla hiçbir şey yapmak istemiyorum."

"Evet, Fox özellikle bu olay için kışından bir ananas ağacı çıkardı," diye alay ettim.

"Ananaslar ağaçta yetişmez," diye homurdandı Maverick. "Evet, yetişir. Hindistan cevizleri gibi," diye karşı çıktım.

"Hayır, yetişmezler. Yerde, çimenli çalılarının üzerinde yetişirler."

"Bu pek olası görünmüyor, dostum. Yerde büyümüş olsalardı kargalar onları kapardı."

Rick, "Kargalar uçabilir, dolayısıyla ananas yemek isteseler ağaçtan da yerden de kolayca alabilirler," diye savundu.

"Yani ağaçta yetiştiklerini kabul ediyorsun?" diye sordum. "Hayır. Google'dan bak."

"İnternetteki bir uzaylıya güvenmiyorum Rick. Ben kendi hayal gücümle gördüklerime inanırım. Ve ananaslar kesinlikle ağaçta yetişir." Ağır meyve sepetini kaptığım gibi kollarına attım ve telefonumu çıkarıp elinde tutarken fotoğrafını çektim. "Gülümse dostum, fotoğraflarda böyle kaşlarını çattığında havalı görünmüyorsun - sadece huysuz görünüyorsun."

"Siktir git. Neden fotoğrafımı çekiyorsun ki?"

"Ben sadece senin övgü dolu sözlerini çocuklara gönderiyorum. Ah bakın, işte bir cevap - Fox umarım boğazınızda kalmaz diyor. Aww, bu

tatlı."

Maverick bir kahkaha attı, bakışları benden tekneye doğru kaydı ve orada iki sörf tahtasını gördü ve kıpırdamadan durdu.

"Bu da ne demek oluyor?" diye sordu, meyve sepetini tekrar yere bırakarak. "Şey, beni burada esir tuttuğun zamanı düşünüyordum. ve burada bulunduğumuz süre boyunca eğlenceli hiçbir şey yapmadığını fark ettim. Sonra üzerinde hiç tahta cilası kokusu bile almadığımı fark ettim ve kendine henüz bir tahta almamış olman gerektiğini anladım. Bu yüzden Ace'i kurtardığın ve benim de sana minnettar olduğum için sana bir tane aldım."

"Seksin sana teşekkür etme şeklin olduğunu sanıyordum," diye homurdandı, maskesi öyle boştu ki, aniden benimle sörf yapmayı reddetmek üzere olduğu hissine kapıldım.

"Hayır, dostum. Seks, ateşli olduğun ve gerçekten büyük bir penisin olduğu içindi. Ama sörf benim sana hediyem. Gelip benimle biraz dalga yakalayacak mısın yoksa çok mu korkaksın?" Elbisemi üstümden çekiştirdim

Başımı kaldırıp tahta iskeleye bıraktım, böylece lacivert bikinimle orada öylece kalakaldım.

Maverick hâlâ hayır demeye meyilli görünüyordu, ben de dramatik bir şekilde içimi çektim ve kendi tahtamı tekneden yukarı kaldırmaya başladım.

"Sanırım çocuklara bu günlerde sörf yapamadığını söylemem gerekecek." "Sen ve ben en son suya girdiğimizden beri sörf yapmadım.

Birlikte, güzelim," dedi Maverick alçak bir ses tonuyla ve ben onun sözleri karşısında kalbim sıkışarak sustum.

O da sörf yapmayı en az benim kadar severdi. Her sabah okuldan önce sörf tahtamla sahile inerdim ve diğerleri de farklı sıklıklarla bana katılırdı ama en çok Rick oradaydı. Suyun üzerindeyken özgürdük. Bunu deli gibi özlediğimi biliyordum.

Ben buradan uzaktayken, onun da biraz özgürlüğe benden daha fazla ihtiyacı olduğunu hissettim.

"Peki," diye kabul etti sonunda, iki tahtayı da kapıp tekneden çıkarırken beni kenara itti. "Gece burada kaldığın sürece seninle sörf yapmaya geleceğim. Senin olmadığın bir yatakta uyumaktan bıktım ve bütün gece boyunca o vücuduna sınırsız erişim istiyorum."

"Kıpırdama vajinam," diye soludum, kendimi süslü bir hanımefendiymişim gibi yelpazeledim. "Sanırım bir anlaşmaya vardık, Bay Stone."

Rick bana sırtarak baktı ve ben de onunla birlikte sahile ve dalgalara doğru ilerlemeye başladım.

Kolu koluma değdi ve güneş üzerimizden geçerken ve deniz kıyıya vururken gözlerimi kapattım, bir an için gerçekten evde olduğumdan emin oldum ve yüzümdeki gülümsemenin yüzde yüz gerçek olduğunu bir kez daha anladım.

Gece aniden uyandım, gözümü kırıştırdığımda önce şaşırdım. Maverick'in süitine girdim ve nerede olduğumu düşünürken dünün ve dün gecenin anılarının beynime yerleşmesine izin verdim. Kollarımın arasında donuk bir ağrı vardı.

Uyluklarımda yaşadığımız sert seksin etkisi büyüktü ve vücudum mümkün olan en iyi şekilde morarmış ve hassas hissediyordu. Ama beni uyandıran şey bu değildi.

Maverick yanımda uykusunda inledi, bir kabus onu sıkıştırdıkça şiddetle dönüp duruyordu. Cildine bir ter tabakası yapışmıştı ve dudaklarından tek bir kelime dökülürken kaşları çatılmıştı.

"Dur."

"Rick," diye nefes aldım, kalbim küt küt atarken ona doğru kaydım ve onu uyurken üzerine çöken her türlü dehşetten uyandırmaya çalıştım.

Yatakta daha şiddetli bir şekilde çırpındı ve ben ona doğru uzandım, onu sarsmak için hamle yaparken elim omzuna indi. Ama benim onunkiyle buluştuğu anda öfkeli bir kükreme koptu ve bana doğru dönerken şaşkınlıkla çığlık attım.

Gözleri birden açıldı ama boştu ve birlikte büyüdüğüm çocuktan hiçbir iz yoktu ve eli boğazıma kilitlendiğinde korku dolu bir çığlık attım.

Maverick ağırlığını bana doğru savurdu, boğazımdaki tutuşu acı verici bir şekilde sıkılaştırırken sırtım yatağa çarptı. Üzerime doğru yükselirken oksijenimi kesti ve vücudunun iri cüssesiyle beni yere yapıştırdı.

Altında debelenirken panik beni esir aldı, tırnaklarım beni tuttuğu elini ısırdı ve aniden bakışlarındaki karanlık, nerede olduğunu yeni fark etmiş gibi biraz kalktı.

Aniden geri çekildi ve beni bırakarak yatağın diğer tarafına doğru koşmaya başladı, sanki üzerime atlayacakmış gibi görünüyordu.

"Kahretsin... Rogue," diye inledi, eli yumruk şeklinde açılıp kapanırken sanki ona ihanet etmiş gibi bakıyordu. "Özür dilerim. *Kahretsin!*" diye bağırdı ve nabzım dağıldı, ama ondan daha fazla uzaklaşmadım çünkü bu ne kadar korkunç olursa olsun, şu anda kafasının içinde olup bitenler karşısında hiçbir şey ifade etmediğini biliyordum. Gözleri vahşiydi ve kabuslarında onu ziyaret eden bir hayalet tarafından rahatsız edilmiş gibi görünüyordu.

"Benim," dedim usulca. "Ben buradayım. Sorun yok." Ona doğru uzandım ama sanki ona dokunma fikrim iğrençmiş gibi geri çekildi.

"Dokunma bana," diye hırladı, yataktan kalkmak için bir hamle yaptı ve elimi hızla geri çektim.

"Sorun yok. Sana dokunmayacağım," diye söz verdim çabucak. "Işıkları açmamı ister misin?"

"Hayır," diye tersledi, ellerini saçlarında gezdirdi ve karanlık odada sanki gölgelerde gizlenen başka bir şey görmeyi bekliyormuş gibi etrafına baktı. Ya da başka birini.

"Bana anlatabilirsin Rick," diye söz verdim ama sadece başını salladı, elini saçlarına götürürken kaçmasına üç saniye kalmış gibi görünüyordu.

"On dokuz yaşımdayken birkaç ay zor şartlarda yattım," dedim kısık bir sesle, kendi acımı tattırarak onu kendime çekmeye çalıştım, ona anladığımı göstermek istedim. Şu anda onun görüldüğü kadar boş ve kaybolmuş hissetmenin nasıl bir şey olduğunu bildiğimi. "Tahmin edebileceğiniz her şekilde berbattı. Çok acıkıyordum ve banyo yoktu. Geceler uzun ve soğuktu... ama en kötüsü bu değildi. En kötüsü sürekli yorgun hissetmemdi. Ama uyumayı da ne kadar imkansız buluyordum. Her gece gözlerimi kapamak bir eldivenden kaçmak gibiydi. Sırtımı dönmek gibi Bildiğim canavarlar gölgelerde gizleniyordu ve karanlıkta beni bulmamalarını umuyordum."

Rick uzun saniyeler boyunca sessizce beni izledi, gözleri sanki beni tartıyormuş, yargılıyormuş gibi üzerimde gezindi ve o anda yaptığım gibi yeterince iyi bulunmayı hiç istediğimden emin değildim.

Bana doğru kaydı ve ani bir hareketle kişisel alanıma girdiğinde nefesim kesildi, nefesinin sıcaklığı dudaklarımı okşadı.

"Bana dokunma," diye tekrar uyardı alçak bir hırıltıyla, bu da omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi ve bana doğru ilerlerken başımı salladım, beni

Vücudunun genişliği beni gölgesinin içine alırken geri çekildim.

Üzerime çıkarken kalbim çarparak yastıklara yaslandım, alanıma hükmederken eli başımın yanına yerleşti ve ona verdiğim sözü bozmamak için parmaklarımı yumruk yaptım.

"Luther'in her gece beni cezalandırmak için gönderdiği adamlardan bahsetmiştim sana," diye nefes aldı, yüzü gölgelerle örtülüydü, böylece ifadesi benden saklanmıştı.

Yavaşça başımı salladım, hareketi gerçekten görebileceğinden emin değildim ama devam etti, ben de gördüğünü varsaymak zorunda kaldım.

"Yine de en kötüsü bu değildi. Dayaklar, cezalar, bunların hepsi gerçekten hiçbir şeydi. Benim gittiğim yerle kıyaslanamaz bile. benimle işi bitti."

Boştaki elini uzatıp parmak ucuyla dudaklarıma dokundu, dudaklarımın dikişini izlerken duruşu üstümde kaskatı duruyordu ve ben nefes almaya bile cesaret edemiyordum. Bu onun suçuydu. Ona bir söz vermişim ve bunu bozmayacaktım ama aramızda başlattığı küçük temas noktası derimin altında yanan şiddetli bir ateş gibi hissettirdi.

"Beni onlardan çok daha kötü bir canavarın bulunduğu bir hücreye naklettiler.

Karanlıktaki her ışık noktasını gören ve onu tamamen yutan türden."

Maverick'in parmağı gömleğimin kumaşı üzerinde ve göğüslerimin vadisi arasında gezinmeden önce boynumun yan tarafında bir çizgi çizdi, devam etmesini beklerken geçtiği her yavaş inçte nefesim kesildi.

"Adı Peter Krasinski'ydi."

Maverick elini tekrar çekip benden uzaklaşırken ve beni yatağın üzerinde onun altında bırakırken kalın bir şekilde yutkundum, karanlığa karşı göz kırptım. Fiziksel bir hareket bile yapmadan önce uzaklaştığını hissedebiliyordum.

Bunu yapınca ona doğru uzandım, elini elimde tuttum ve dokunuşumla nasıl gerildiğini hissettim.

"Göster bana," diye ısrar ettim. "Eğer kelimeleri söyleyemiyorsan, o zaman sana ne yaptığını göster bana."

Maverick sonsuz bir an boyunca hareketsiz kaldı, o yerde hayatta kaldığı her neyse onun anıları bizi çevreleyen karanlıkta canlanırken gölgeler etrafını sarmış gibi görünüyordu. Onların acısını, acısını, korkusunu ve utancını hissedebiliyordum. Orada başına kötü bir şey gelmişti.

Başa çıkamadığı ve paylaşacak kimsesi olmayan bir şey. Ama bana anlatabilirdi. Sırları konusunda bana güvenebilirdi ve eğer ihtiyacı olan buysa, ona musallat olan her şeyi memnuniyetle üstlenebilirdim.

Maverick'in bakışları tenimi yakan sıcak kömürler gibi üzerimde geziniyordu.

Kalın bir şekilde yutkunmadan önce, bakışlarındaki karanlık bir kararla derinleşti. Beni kabaca yakaladı ve ters çevirdi, eli

Omurganın ortasına doğru bastırdı ve ağırlığı beni yatağın içine doğru itti.

Üzerime çıkarken kalbim belirsizlikle çarpıyordu, benimle konuşmak için eğildiğinde vücudunun ağırlığı beni rahatsız bir şekilde yatağa itiyordu.

"Bunu yapmadan önce kulağıma fısıldardı," diye nefes aldı Maverick, aynı şeyi bana yapmak için yaklaşırken kirli sakalı etimi sıyrıyordu. "Bana güzel çocuk derdi. *Onun* güzel çocuğu. Sonra da bütün gün beni görmek için ne kadar sabırsızlandığını söylerdi. Bunu söylerken pis siki elindeydi, yumruğunu yukarı aşağı pompalardı, böylece hareketini duyabilir ve benim için kendini hazırladığını anlayabilirdim."

Arkama geçip parmaklarını ileri geri hareket ettirirken beni altında hareketsiz bıraktığında ürperdim.

Yanımdaki şiltede o sesi taklit ederek bana çektiği acıyı ve korkuyu tattırdı.

"Bana durmamı söyle," diye hırladı Maverick ama ben başımı salladım.

"Dayanabilirim," diye alçak sesle ısrar ettim, sevdiğim çocuğa ne olduğunu nihayet anladığım için uzuvlarım farkındalıkla titriyordu. Peşimden gelmeye çalışan kişi. Benim için suçu üstlenen kişi. Bu benim hatamdı. Hepsi benim suçumdu. O yere benim yüzümden gelmişti ve kâbuslarını benim bedenimle yeniden yaşamak, onlarla başa çıkmasına yardımcı olabilecekse, en azından ona kefaret olarak bunu önerebilirdim. "Bilmem gerekiyor. Ve senin de bunu dışarı çıkarman gerekiyor."

Rick bir şeyler homurdandı ve ağırlığı omurgamdan kalktı. Elini geri çekti, bir an için bundan vazgeçtiğini düşündüm, ama dizlerimin üzerine kalkmak için bir hamle yaptığımda, giydiğim gömleği yukarı itti ve külotumu dizlerimin etrafında kıvrılacak şekilde aşağı çekti.

"Pantolonumu hiçbir zaman doğru düzgün çıkarmadı," dedi kabaca, külotumun malzemesini avucunun içinde bükerek dizlerimin birbirine kilitlenmesini sağladı. "Bundan nefret ederdim. Bugün bile en az diğer yaptıklarının anıları kadar aklımdan çıkmıyor. O kadar kolaydı. Pantolonumu indirdi ve istediği her şeyi aldı."

"Rick," diye mırıldandım ama sesimdeki acının onun duymak istediği şey olmadığı belliydi ve saçlarımın arkasını avucunun içine alarak yüzümü yatağa bastırdı.

"Konuşmamı duymaktan hoşlanmadı," diye hırladı, ağırlığını üzerime kaydırды, böylece vücudunun ağır baskısı kırıma dayandı ve kalbim bir sonraki şeyin düşüncesiyle yarışmaya başladı, ama onu durdurmaya çalışmadım. Sadece bekledim, o orada uzun bir süre tereddüt ederken parmaklarım çarşafı yumrukluyordu. "Ona yalvarmamı ya da durmasını söylememi istemedi. O benim

istedim. Sevdiğime kendini inandırdı. Bu onu daha mı iyi hissettirdi yoksa ondan gerçekten tiksiniyordum daha mı çok nefret etti bilmiyorum."

Devam etmesini, pantolonunu indirmesini ve her an ileri doğru bastırmasını bekliyordum, şeytanlarını bedenimde oynamasına ve bazılarını kovmaya çalışmasına izin verirken, sert girişinde hissedeceğim acı ısırığı için, ama asla gelmedi.

Bunun yerine saçlarımdaki tutuşunu bıraktı, başımı çevirip karanlıkta ona bakmama izin verdi, ta ki bakışlarım onunkilerle buluşana ve onun tüm acısını ve hasarını kendiminki kadar keskin bir şekilde hissedebilmeye kadar.

"Aylarca her gece," dedi kısık bir sesle. "O gardiyanlar beni dövüp eğlendikten sonra her lanet gece, o canavar vücudunu benimkinin üzerine zorlardı. Aldı, aldı ve her seferinde beni daha da parçalanmış halde bıraktı. Ama benden alamayacağı tek bir şey vardı, güzelim... Sen vardın."

Maverick'in parmakları sol uyluğumun arkasında, Lanetli Adamlar dövmesinin tenimi işaretlediği yere gitti ve beni sırtüstü çevirmeden önce uzun bir nefes üfledi, böylece ona düzgün bir şekilde bakıyordum.

"Bana onu bitirdiğini söyle," diye homurdandım, gözlerimin arkasını yakan ve elimden geldiğince şiddetle savuşturduğum yaşlarla. Bunu yapmasını istemediğim için değil.

Onun için acı çektiğimi görmek için değil, o anda güçlü olmama ihtiyacı olduğunu bildiğim için. Bu yükü üstlenmeme ve ona karşı hissettiklerimin hiçbir şeyi değiştirmedeğini kanıtlamama ihtiyacı vardı.

"Odadaki en güçlü adam olmam gerektiğini fark ettim," dedi yavaşça, boxer'ını çıkarırken külotumu da sonuna kadar sıyırdı.

Üzerimdeki tişörtün eteklerini tutup onu bu işten kurtarmak için bir kenara attım, kalçalarım onun için aralarından geçerken ayrıldı.

"Çamaşırhanede birlikte çalıştığımız bir sabah onu köşeye sıkıştırdım," dedi ölçülü bir ses tonuyla, bakışlarını benimkilere kilitlediğinde gözleri bu anı hatırlayınca parladı. "Gardiyanlar bizi orada hep yalnız bırakırdı ve diğer mahkûmları dışarı çıkarmak için sadece birkaç küçük rüşvet vermem gerekti."

"Anlat bana," dedim. "Hepsini."

"Bu bir şeyleri değiştirir mi?" diye sordu, utanç ifadesini renklendiriyor ve onun için üzülmemeye neden oluyordu.

"Hiçbir şey," diye yemin ettim, yanağını kavradım, böylece gözlerimdeki gerçeği görmezden gelemedi ve başını sallayıp dokunuşuma yaslanırken üzerinden bir ağırlık kalkmış gibiydi. "Ona ne yaptığını söyle bana."

Rick, ölüm ve hayatta kalma hikâyelerini paylaşan bir çift berbat yaratık yerine sırlarını paylaşan iki aşk kuşuymuşuz gibi kulağıma fısıldamak için üzerime eğildiğinde kalbimi hızlandıran çarpık, kırık bir gülümsemeyle gülümsedi.

"Onu eşek sudan gelinceye kadar dövdüm. Ayaklarımın dibinde ağlayıp yalvarıncaya kadar kanlar içinde dövdüm, yerde sürünürken ve yardım için hıçkıra hıçkıra ağlarken merhamet dileyişini dinledim." Onun altında ürperdim, ruhumun o karanlık ahlaksız kısmı bu hikâyeden zevk alıyor ve ona zarar veren canavardan intikamını almasının ayrıntılarını içiyordu.

"Kemiklerinin kırıldığını hissedene kadar onu tekmeledim." Maverick'in gözleri bu anıyla parladı ve her ayrıntıyı dikkatle dinlerken alt dudağımı ısırdım. "I

ağzında tek bir diş kalmayana kadar yüzünü kurutuculardan birine çarptı." Rick dirseğini dizimin altından geçirdi ve üzerime doğru eğildi, devam ederken dudakları neredeyse benimkilere değiyordu. "Benimkini sürdürüm kör olana kadar gözlerine parmaklarımı soktum." Vücudunu benimkiyle aynı hizaya getirdiğinde nefesimi içime çektim ve parmaklarımı siyah saçlarının arasına sokarak onu kendime çektim. "Kendi kanında boğulurken ve ölmek için dua ederken, kafasını ellerimin arasına aldım ve

lanet boynunu kırdım."

Bu anonsla birlikte ileri doğru hamle yaparken inledim, sikiinin kalın uzunluğu içimde derinlere doğru ilerlerken beni öpmek için o kadar yavaş eğildi ki içinde boğuluyormuşum gibi hissettim.

Beklediğim gibi hızını artırmadı, vücuğu beni yavaş ve dolambaçlı bir ritimle rehin alırken ağzı benimkini yutuyor, nefes nefese kalıyordum.

"Bundan nasıl kurtuldun?" İnemeler arasında sordum.

"şans ve umursayacak insan eksikliği. Mahkûmlar beni ispiyonlamayacaktı ve o bok uvalının dışarıda kapsamlı bir soruşturmayı önemseyen kimsesi yoktu, bu yüzden araştırmak için boktan bir iş yaptılar ve olay çözülemedi."

"Bunun için teşekkürler."

"Bu intikam için her türlü bedeli öderdim. Onun ölümü çok güzel bir şekilde katartıktı. Bana o gücü sen verdin güzelim," diye inledi kulağıma. "O cehennemde geçirdiğim her gün yanımdaydın, karanlıkta elimi tutuyordun, benden kalan son iyi parçaları saklıyordun. Dünyayı ve içindeki her şeyi kaybetmiştim ama seni asla kaybetmedim. şimdi olduğu gibi o zaman da benimdin. Ve şimdi seni tattığıma göre, senden asla vazgeçmeyeceğim. Ta ki beklediğim ölüm gelip beni kollarından koparana kadar."

Buna cevap veremeden beni tekrar öptü, ikimiz tek bir beden, tek bir ruhmuşuz gibi birlikte hareket ediyorduk, birbirimize çok uzun süre aç kaldıktan sonra yeniden bir araya gelen bu tek varlık. Ve o zaman haklı olduğunu anladım.

Beni içten içe parçalayan çatlaklar, taşıdığım yaralar ya da çektiğim acılar ne olursa olsun, ben de her zaman ona tutunuyordum. Geceler en karanlık olduğuında kalbimin derinliklerinde, aklım her zaman evim diyebildiğim tek yere ve tüm varlığımla sevdiğim dört çocuğa gitti.

"Seni seviyorum, Maverick," diye soludum, ağız boynumdan aşağı inerken ve bedenlerimiz birbirine dolanıırken.

Sözlerim karşısında kıpırdamadan durdu, başını kaldırdı ve gözlerime öyle yoğun bir duyguyla baktı ki bakmakta zorlandım.

"Ben seninim güzelim," diye cevap verdi karanlık bir şekilde. "Beni al, bana sahip ol, beni kullan, beni yok et. İstedğin her şey, istediğin her şey. Sadece beni bir daha asla terk etme."

Sürat teknesi iskeleye, yan tarafına bir çizik atacak ya da belki de bir delik açacak kadar sert bir şekilde çarptı.

Ölü Adam Adası'nda sadece Rick'le ve ona karşı hissettiklerimin doğruluğunu görmesini sağlamakla ilgileniyordum. Yaşadığımız boktan şeylerin hiçbirinin ikimizin birbirimiz için ne ifade ettiğinden bir şey eksiltmediğini görmesine ihtiyacım vardı. Benim için ne ifade ettiğini bilmeliydi.

Ama şimdi? Şimdi kızgındım. Hayatım boyunca hiç olmadığım kadar öfkeliydim. Maverick'in yaşadıklarından dolayı, kendi yaşadıklarından daha fazla öfke ve adaletsizlik hissediyordum. Ve hayatımda sorumlu olduğum her şeyden daha fazla suçluluk hissettim. Ve ben de kendi payıma düşenden çok daha fazlasından sorumluydum.

Evin etrafında konuşlanmış Harlequin'ler beni durdurmak için herhangi bir hamlede bulunmadılar, yanlarından geçip eve doğru ilerlerken, bugün rüzgarın şiddetiyle gökkuşağı saçlarım etrafımda dalgalanıyor ve elbisem kalçalarımın etrafında savruluyordu.

Mutt da savaşa giden bir köpek gibi yanımda yürüdü ve bu konuda arkamı kollamasına bayıldım. Çünkü o bile küçük köpekçiğinde biliyordu ki

bir şeyler yapılması gerektiğini düşündü.

Arka kapıya ulaştığımda yumruğumu kapıya vurdum, öfke beni hedefimden başka her şeye karşı körleştirdi. Bir araba kapacak, ona binecek ve doğruca Oasis'e gidecek ve Luther Harlequin'e ebeveynlik yöntemleri hakkında tam olarak ne düşündüğümü gösterecektim. Daha da iyisi, bir de silah alacaktım.

JJ kapıyı açtı, kaşlarını çatarak şaşkınlıkla bana baktı. Havada zehirli bir nefret vardı ama ben onu iterek geçtim. Yapmam gereken bir şey vardı.

Ben evin içinde ilerlerken it havlayarak beni uyardı ve mutfağın köşesini dönmeden önce gelen sesler, ağırlayacakları misafiri beş saniye önceden uyarmamı sağladı.

Ben içeri girerken Luther kahvaltı barındaki taburesinden bana baktı, dudaklarının kenarına yarım bir gülümseme yerleşti, tam o sırada bir öfke çığlığı attım ve kendimi ona doğru fırlattım.

O daha ne olduğunu anlayamadan yumruğum yüzüne değdi ve bundan yarım saniye sonra da ağırlığım ona çarptı.

Luther sandalyesinden uçtu ve ben de onunla birlikte uçtum, ikimiz de yere çakıldık, kendimi tamamen kaybettim ve üstündeki pozisyonumdan ona vahşi yumruklar atmaya başladım.

Luther küfrederek kolumu yakaladı ve Fox ile JJ arkamızda telaşla bağırırken beni tutmaya çalıştı. Ama Mutt kavgaya atladı Keskin dişleri Luther'in diğer eline battı ve bana ona tekrar yumruk atma fırsatı verdi.

Parmak eklemlerime kan bulaşmıştı ve kalbim beni ele geçiren kör bir öfkeyle çarpıyordu ve tek düşünebildiğim altımdaki adamı yok etmekte. Göğsüne uzanmak ve o zavallı bahaneyi parçalamak.

Kalbi, kimseye korku ve işkence çektirmek için bir gün daha yaşamamak üzere orada tuttu.

Luther, "Ben onu zorlamak zorunda kalmadan önce çek şunu üstümden," diye bağırdı, belli ki kız olduğum için bana vurmaktan çekiniyordu. Ama siktir et bunu. Beni kasabadan kovup kurtların önüne attığında bunu hiç umursamamıştı.

Fox'un kolları belime dolanarak beni babasının üzerinden kaldırmaya çalıştı, ama ben var gücümle ona karşı koydum, tekmeleyip çırpındım, ön kolunu ısırdım ve Luther'in bacağına vurarak kendini ittirdim. Altımda geriye doğru.

JJ adımı haykırıyordu ve Mutt, Luther'in elini parçalamaktan Fox'a saldırmaya geçti, beni tüm vücuduyla havaya kaldırdı.

Keskin diğler bileğine batarken Fox küfretti ve ben onun elinden kurtulmayı bağırdım, öfkeli bir bağırıyla kendimi tekrar Luther'e attım, ama JJ ona ikinci kez ulaşmadan beni yakaladı.

Fox da beni tuttu ve ben onlara karşı tüm gücümle savaşmaya devam ederken ikisi beni tekrar geriye itti.

Luther ayağa kalktı, silahını çekti ve bir adım öne çıkarak alnıma dayadı. kanayan burnunu.

"Şu anda kafana bir kurşun sıkmamam için bana iyi bir neden söyle!" diye bağırdı, gözleri karanlık, öfkeli bir uçurumdu ve benim sonumu bekliyordu.

Ona tükürdüm, hala Fox ve JJ'in beni tutmasına karşı mücadele ediyordum ve kafatasıma saplanmış olan silahı umursamıyordum.

"Yapmalısın!" Kükredim. "O tetiği çekmeli ve beni şimdi bitirmelisin çünkü eğer yapmazsan, sen ölene kadar senin için tekrar tekrar geleceğim.

Yerdeki pislikten başka bir şey değil, seni acımasız orospu çocuğu. Ona yaptıkların için seni öldüreceğim! Seni geberteceğim!"

Luther tetiği geri çekti, gözleri benim ölümümle parlıyordu ama Fox önce davrandı, kendi silahını çekip babasına doğrulttu.

"Bunun neyle ilgili olduğunu bilmiyorum," diye hırladı Fox. "Ama anlamayı biliyorsun. Ona dokunursan ölürsün. Bir saniye bile bunun olmayacağını düşünme."

"Bu da ne demek oluyor?" JJ beni bir adım geriye itmeye çalışırken kolları etrafımda sıkılaştı ve ben özgürlüğüm için savaşmaya devam ettim.

"Ona sor," diye tükürdüm. "Büyük Luther Harlequin'e hapisteyken adamlarına Maverick'e ne yaptırdığını sorun. Her gece onu hücresinden çıkarıp kanlı bir şekilde dövmelelerini emrettiği dört gardiyanı sor ona. Hava karardıktan sonra birlikte kilitli kalması için ayarladığı psikopat tecavüzcü hücre arkadaşını sor ona!"

Suçlamalarım karşısında Luther'in gözleri büyüdü, benimle Fox'un arasına bakarken silahını bir santim geri çekti.

"Neden bahsettiğini bilmiyorum," dedi, kaşları çatılmıştı ve gözlerinde sanki bu onun için yeni bir şeymiş gibi bir korku parıltısı vardı.

"Yalancı!" Çığlık attım. "Bunu ona sen yaptın. Beni sevdiği için ondan nefret ettin. Peşimden gelmeye çalıştığı için onu cezalandırdın. Onu o cehenneme soktun ve bu onu sana sürünerek geri dönmeye zorlamak için yeterli olmadığında, kazıkları artırdın. Gerçeği kendi dudaklarından duydum, gözlerinde gördüm ve ruhumda hissettim. O senin oğlun olmak için yaratılmıştı. Bunu ona nasıl yapabildin?" Bu gerçeğin acısı göğsümü parçaladığında sesim çığ ve pürüzlüydü ve yanaklarım gözyaşlarıyla ıslanmıştı, ancak Luther Harlequin'in lanet kafasını koparmak için içimdeki bu arzuyu azaltmak için hiçbir şey yapmadılar.

"Bu doğru mu?" JJ dehşet içinde sordu, beni tutuşu biraz gevşedi.

"Ne halt ettin sen?" Fox babasına sordu, yüzü acı içindeydi

Silahını biraz daha yukarı kaldırırken, parmağı tetiği öperken koyu yeşil gözlerinde bir karar oluşuyordu.

Luther bağıını salladı, oğlunun bunu gerçekten yapacağını anlayınca kelimeleri bulmakta zorlandı. Ve işlediği suçlar yüzünden öldüğünü görmeye hazırdım.

"Dur!" Chase'in sesi merdivenlerden gürledi.

Yarı yarıya aşağıya düşme sesi bize ulaştığında ve kırık bacağına küfrederek altlarında sırt üstü belirdiğinde onlara doğru bakmaktan kendimi alamadım.

"Bu doğru değil," diye nefes nefese kaldı. "Luther değildi - Shawn'dı. Lanet olası Shawn ve onun akıl oyunları. Beni o lanet bodrumda kilitli tutarken bana anlattı. Kendisi hapisteyken Maverick'in hapishaneye geldiğini ve Harlequin'lerle uğraşmak için fırsat kolladığını söyledi. Gardiyanlara para vermiş, daha inandırıcı olsun diye onlara Harlequin dövmesi yaptırmış."

Bunu hesaplamaya çalışırken başımı salladım. Mantıklı gelmiyordu. Shawn o zamanlar Maverick'e saldırmak için neden bu kadar çaba harcasındı ki? Rick sadece bir çocuktu, Harlequin Ekibi'nin bir üyesi bile sayılmazdı ve onun için gerçek bir tehdit oluşturmuyordu.

"Bunu neden yapsın ki?" JJ havladı, belli ki benimle aynı şeyleri düşünüyordu.

"Çünkü Luther kardeşini öldürdü," diye açıkladı Chase, kapının pervazına tutunup sağlam bacağının üzerinde doğrulurken hepimize acı dolu bakışlar attı. "Sen öldürmedin mi?"

Sessizce başını sallayan Luther'e döndü, üzerine çöken haberin şokunu yaşıyor gibiydi, hepimizin arasına bakarken silahını indirdi. Fox'un

Silah hâlâ kafasına doğrultulmuştu ve daha fazla kanıt elde edene kadar indirmeye niyetli görünmüyordu.

Chase sözlerine şöyle devam etti: "Shawn bana anlattığından beri kafamın içinde tekrar tekrar çalıyordu ama neye inanacağımı bilmiyordum. Kafama o kadar çok çarpık fikir soktu ki hepsi bir araya gelmeye başladı. Özür dilerim, sana anlatmalıydım."

"Peki neden yapmadın?" Fox hırladı.

"Çünkü o orospu çocuğu içeride olduğum süre boyunca aklıma girmeye çalışıyordu. Bana her türlü çılgınca şeyi söyledi. Benimle dalga geçmek için.

Beynime girip orada yumurtlamak için tasarlanmış şeyler. Ben artık ne düşüneceğimi bilmiyorum ama bana öyle geliyor ki bu doğru olmalı."

"Ben sadece Maverick'in aklının başına gelmesini ve en önemli şeyin ailesi olduğunu anlamasını istedim," dedi Luther içi boş bir ses tonuyla. "İçeride ona göz kulak olmak ve diğer mahkûmları korumakla görevli adamlarım vardı.

herhangi bir sorun çıkarıyor gibi görünse de ve içerideki adamlarımla herhangi bir şey yapmayı reddetse de, bana diğer mahkûmlarla hiçbir sorunu olmadığını rapor ettiler..."

"Çünkü onun kâbusları gardiyanlardı. Ona zarar veren tek mahkûm bunu kilitli kapılar ardında, kimsenin göremeyeceği bir yerde yaptı," diye tısladım.

İçimdeki öfke hâlâ bedenimi kasıp kavuruyordu. Belki Maverick'e orada olanlar için Luther tamamen suçlu değildi, ama yine de hapse gönderilmesinin nedeni oydu. Ve bunu yapma ihtiyacı hissetmesinin nedeni de bendim.

Uzuvlarımdaki mücadele bitti ve JJ beni geçici olarak serbest bıraktı.

Uzaklaşmak için hamle yaptım ama Luther kolumu tuttu ve ona bakmamı sağladı, çünkü çenesindeki yaralardan yavaĞça kan damlıyordu.

"Bilmiyordum," dedi, sesi bu gerçeğin ona ne kadar pahalıya mal olduğunu gösterecek kadar çatallaşmıştı ama bunun için artık çok geçti.

"Yine de bu sorunu çözmiyor, değil mi?" Kolunu silkip odadan Chase'e doğru geçerken mırıldandım.

Bir kolumu beline doladım ve dokunuşumla nasıl irkildiğini fark ettim. Merdivenlerde yuvarlanmasının kaburgalarını yeniden ağrıttığına şüphe yoktu. Onu yarı kucağımda odasına götürürken bana yaslandı, biz giderken aramızda sessizlik uzadı ve alt kattaki diğerleri arasında az önce onlara söylediklerimi ve bunun ne anlama geldiğini kabullenmeye başladıklarında sohbet yeniden başladı.

İt peşimden koşturdu ve odasına döndüğümüzde Chase'in yatağına dönmesine yardım ettim.

"Rick bizden nefret etmekte haklı, değil mi?" diye mırıldandı, ben çekmecedan ağır kesici haplarını almak için komodinine yöneldiğimde, ben burada olmasam almayacağını biliyordu.

"Belki," dedim alçak bir sesle, kaşlarımı çatarak hapları Chase'e uzattım ve dudakları mecburen aralandı. "Ya da belki de hepinizin nefret etmesi gereken kişi benim. Sonunda her şey bana dönüyor, değil mi? Rick, Axel'i öldürdüğü için öldü, hepiniz bunu örtbas etmeme yardım ettiğiniz için Mürettebat'a girmeye zorlandınız. Nereden bakarsanız bakın, ben işin içinde olmasaydım her şey hepiniz için çok daha iyi olabilirdi."

Su bardağını dudaklarına götürdüğümde Chase kaşlarını çattı, bardağı komodinin üzerine geri koymadan önce hapları yuttu.

"Sen olmasaydın, hiçbirimizin mutluluğu tadabileceğini sanmıyorum, küçüğüm," dedi Chase, beni yanında tutmak için bileğimden tutarak.

İçimi çektim, yanağına bir öpücük kondurmak için eğildim ve Gözlerim kapanırken bir an için dudaklarım tenine değdi ve onu içime çektim.

içinde.

"Zehir bile ilk başta tatlı gelebilir," dedim alçak bir sesle. "Ama sonra yine de sonunda seni öldürecek."

Tekrar ayağa kalktım ve ondan uzaklaştım, bana kalmamı istermiş gibi bakarken kalbimdeki acı dilimini hissetmemeye çalıştım.

Çünkü bensiz daha iyiydi. Hepsi yleydi. Sorun şu ki, gitmelerine izin vermeyecek kadar bencildim.

Kamyonda babamın yanına bindim, kendimi on altı yaşında bir çocuk gibi hissediyordum.

cezalıydı. Luther sessizdi, ben sessizdim. Sessizlikte ortak acımızın aramızda yuvarlandığını hissedebiliyordum. Bunu kabul etmek istemiyordum, belli ki o da istemiyordu ama bir şeyler söylenmeliydi. Öyle olmak *zorundaydı*. Çünkü artık hapishanede kardeşime ne olduğunu biliyordum.

kusacak ya da bir şeyleri yok edecek.

"Bunu ona benim yaptığımı düşündü." Luther sonunda sessizliği bozdu ve göğsüm sertçe burkuldu. Maverick'in babamızdan nefret ettiğini düşündüğüm onca şey arasında bu yoktu. Böyle bir şeyi sakladığını hiç düşünmemiştim bile. Elbette, hapishanenin onun için kötü olduğunu, onu değiştirdiğini düşünmüştüm. Ama bu? Asla...

Bir avucumu yüzümde gezdirdim ve etimin kenarlarına doğru yükselen öfkeli canavarı kontrol altına almaya çalıştım.

"Senden nefret etmesine şaşmamalı," diye mırıldandım.

Luther'in elleri direksiyonu sıkıca kavradı, bağıparmağına iğlediği üç çatallı mızrak, onu sıkıca kavradığı için neredeyse beyaza dönüyordu.

"Axel için onu hiç göndermemeliydim. Onu ıslah etmek, Rogue'u bulmaya çalışırken sözüme karşı gelmesinin sonuçlarını göstermek için islahevinde sadece birkaç yıl geçirmesi gerekiyordu, ama sonra temyize başvurmasını sağlamaya çalıştığımda yanıt vermedi, inatçılığı yüzünden eyalet hapishanesine tıklmasına izin verdi."

"Belki de bize ekibinin bir üyesiymişiz gibi davranmasaydın ve lanet olası oğlunu hapse göndermeseydin, bunlar olmazdı," diye tersledim, içimdeki öfke taşıyordu.

"Ama o gecedен sonra sen benim Mürettebatımdın. Harlequins için ellerinizi kana buladınız," diye karşılık verdi. "Eğer ona hoşgörü gösterseydim, adamlarım bana olan inancını kaybederdi, şimdi sen de güçlü bir konumda olduğuna göre bunu herkesten daha iyi biliyor olmalısın evlat."

"Bana çocuk deme," diye hırladım. "Ve belki de ailem söz konusu olduğunda uzun zamandır işleri senin yönteminle yaptım, ama belki de senin yönteminin onları benden daha da uzaklaştırdığını görmeye başlıyorum. Sen JJ geçen gün bana ne dedi biliyor musun? Senin gibi olduğumu. Ve bu olmak istediğim son şey."

"Tek yapmaya çalıştığım seni korumaktı," diye tersledi.

"Maverick'i hapse göndermenin onu korumak olduğunu düşünüyorsanız, baba olmanın nasıl bir şey olduğuna dair çarpık bir fikriniz var demektir."

"Sen bu konuda ne bilirsin ki, ha?" diye hırladı. "Harlequins'i yönetmek ve aynı derecede asi ruhlara sahip iki çocuk yetiştirmek kolay değil. Gideceğinizi biliyordum. İkinizin de. Rogue'la kaçma fırsatını yakaladığınız anda Sunset Cove'dan ayrılıp hiçbir şeyinizin ve sizi koruyacak kimsenin olmadığı fakir bir hayata atılacağınızı biliyordum."

"Ona sahip olabilirdim," diye karşılık verdim. "Ve Maverick de dahil olmak üzere kardeşlerime sahip olurdum. Senin yüzünden beni hor görüyor."

Luther'in omuzları bu sözler üzerine gerildi ve onu incittiğimi biliyordum ve bundan zevk alıyordum. "Pekâlâ, sıçtım batırdım. Berbat ettiğimi biliyorum. Ama şimdi bunu düzeltmeye çalışıyorum. Kızının Mürettebat'a girmesine izin verdim, ona hoşgörü gösterdim, ben-"

"On yıl çok geç!" Kükredim. "Shawn'ın ona ne yaptığını biliyor musun? Shawn ona ne yaptı biliyor musun? Gidecek hiçbir yeri yoktu ve sırf başını sokacak bir evi olsun diye o orospu çocuğuna bel bağlamak zorunda mıydı?"

"Özür dilerim, tamam mı?" diye bağırdı, gözleri yola sabitlenmişti.

"Bu yeterince iyi değil," dedim acı bir şekilde. "Bunun için seni asla affetmeyeceğim. Tüm bunlar için. Bu karmaşanın içinde olmamız *senin* suçun."

"Hadi ama evlat," diye denedi, sesi biraz yumuşamıştı. "Bunu düzeltmek için yapabileceğim bir şey olmalı."

"Yok," dedim soğuk bir şekilde. "Zamanı geri alıp hepimizi Rogue'u kasabadan kovduğun güne geri götürmediğin ve onu Mürettebata karşı işlediği sözde suçlardan dolayı affetmediğin sürece yapabileceğin *hiçbir şey yok*."

Elini omzuma koymak için uzandı ve ben de ondan uzaklaşarak pencereden dışarı baktım. O bir pislikti ve ben de kendime ve aileme, onun içimde barındırdığım parçalarını çıkarıp yok edeceğime dair yemin ettim.

"Bazen zor kararlar vermek gerekir. Chase'i sen sürgün ettin, o yüzden biliyor olmalısın-" diye başladı ve ben sertçe sözünü kestim.

"Bu farklıydı. Bize ihanet etti. Rogue'a ihanet etti. Ve eğer mesajı henüz almadıysanız, çizgilerimin çekildiği yer burasıdır. Ne zaman onu geçmeye gelirse, merhamet göstermeyeceğim. Buna sen de dahilsin."

"Demek cezam bu, ha?" diye mırıldandı. "Beni hayatımın sonuna kadar donduracak mısınız?"

"Bunu hak ediyorsun," diye homurdandım ve o da başını salladı, dilini yanağına bastırarak uçurum yollarına saptı.

Dolambaçlı patikada ilerlerken sessizlik tekrar çöktü ve sonunda Shawn'ın Cove'a savaş ilan ettiği zirveye vardık.

Maverick zaten oradaydı, eski yeşil bir Chevy'nin kaputuna uzanmış, beyzbol şapkasını yüzüne doğru çekmişti. Güneşlendiği için göğsü çıplaktı ama ne kadar rahat görünse de elinde bir tabanca vardı ve burada olduğumuzu bildiğinden emindim. Rogue'a bizimle buluşması için onu aratmıştım, sorarsam asla kabul etmeyeceğini biliyordum. Ama görünüşe göre onun için her şeyi yapardı.

Ona doğru yürürken, "Ne var ne yok?" diye seslendi. "Bugün Şükran Günü değil, değil mi? Ya da birinin doğum günü? Ne yazık ki pasta getirmedi, sanırım mermilerimle ziyafet çekmeniz gerekecek." Silah elinde titredi ve psikopat kardeşime yaklaşmasını engellemek için bir elimi babamın göğsüne vurdum. Luther başını sallayarak elimi savurdu ve yürümeye devam etti, ben de onu takip ederken çenem gıcırdadı.

Eğer babam Maverick'in onu vuramayacağını düşünüyorsa. evlatlık kardeşimin boynuma koyduğu yara izine daha yakından baktım. Ölmemizi istiyordu ve onun hakkında öğrendiklerimden sonra Hapishanede geçirdiği süre boyunca Luther'e birkaç kurşun sıkmamış olmasına şaşırdım.

"Buradayım çünkü Rogue daha sonra ödeme yaparken sikimi yalayacak," diye alay etti Maverick, sonunda ayağa kalktı ve beyzbol şapkasını kafasında geriye doğru oturacak şekilde döndürdü.

Bu sözler üzerine boğazımdaki hırıltıyı yuttum ve arabanın kaputundan fırlayıp başını eğerek dudaklarında alaycı bir ifadeyle aramıza bakarken neden burada olduğumuza odaklandım. "Neden bana öyle bakıyorsunuz, pislikler?"

Ona bakarken boğazımda bir yumru sıkıldı ve babam bana cevap vermemi isteyen bir bakış attı. Sanırım bunu benden duymanın daha iyi olacağını düşünmüştü ama ben pek öyle düşünmüyordum.

"Rogue bize hapishanede başına gelenleri anlattı," diyerek bombayı patlattım ve sadede gelmenin en iyisi olduğunu düşündüm.

Maverick'in sert ifadesi değişmedi ama gözleri değişti. "Bu kadın Şimdi mi?" diye mırıldandı, bu bilgi üzerinde çalışıyordu. "Yani buraya ne için geldin? En karanlık sırrımı bildiğini söylediğinde yüzümdeki ifadenin tadını çıkarmaya mı? Sanki bunca zamandır bilmiyormuşsun gibi?" diye tükürdü.

"Hayır," diye hırladı Luther tutkuyla. Ona doğru bir adım attı ama Maverick onu uyarmak için silahını kaldırdı ve daha ileri gitmedi.

"Ayrıca bize o muhafızların Harlequin olduğunu sandığını söyledi." Ona olanları bildiğim için tüylerim diken diken olmuş bir halde devam ettim. Aramızda yıllarca süren nefrete rağmen bunu önemsiyordum. Çünkü bir şeyleri değiştirdi, sadece nasıl olduğunu bilmiyordum.

"Öyle olduklarını mı *sanıyordun*?" diye alaycı bir sesle yineledi. "Öyle olduklarını biliyorum." Gözleri Luther'e çevrildi, gözlerinde içten içe kaynayan bir tiksinti vardı. "Beni zalimce yola getirmeyi planladın, değil mi *baba*?"

"O adamların benimle hiçbir ilgisi yoktu," dedi Luther hiddetle, omuzlarını geriye doğru bastırarak. "Onlar Harlequin değildi."

Maverick tahmin edilebileceği gibi, "Saçmalık," diye tersledi.

"Chase gerçeği Shawn'dan öğrendi," dedim hemen. "Shawn olayı kendisinin düzenlediğini söyleyerek övündü. Sen hapisteyken o da hapisteydi. O adamlara Harlequin sembolünü bedenlerine takmaları ve senin kafanı sikmeleri için para verdi."

Maverick tamamen hareketsiz kaldı, gözleri benden Luther'e, sonra tekrar bana kaydı. "Nedir bu?" diye sordu. "Neyin peşindesin?"

"Gerçeği bilmeni istiyoruz oğlum," dedi Luther, sesi acı doluydu. "Ve eve dönmeni istiyoruz."

Ona ikinci kısmı kabul etmediğimi belirten bir bakış attım ama babam çenesini kapatıp bakışlarını Maverick'e sabitledi.

"Hayır, sen bir Geyler çeviriyorsun," diye homurdandı Maverick, Luther'e ters ters bakarak.

"Her zaman bir şeylerin içine ediyorsun. Sen Harlequin Kralı'sın. Lanet farelerin efendisisin ve şimdi de bana söyleneni yapmam için beni manipüle etmeye çalışacak yeni bir fikir buldun."

"Chase neden yalan söylesin ki?" Üstüne gittim. "Yalan söylemek için bir nedeni yok."

Maverick dudaklarını ıslatarak bana baktı. "Tuhaf. Chase'in öldüğünü sanıyordum. Ruh çağırma tahtasıyla mı oynuyordun, Foxy?"

"Bana bunu söyleme," diye kuru bir kahkaha attım. "Bize onun için yaptıklarını anlattı ve ben... minnettarım." Kelimeyi zorla söyledim, boğazımda düğümlense de söylemeye ihtiyacım vardı.

Maverick omuz silkti. "Ben hiçbir şey yapmadım."

"Gerçeği dinlemeyecek kadar inatçı mısın gerçekten?" Luther araya girerek konuğmayı asıl meseleye döndürdü. "O adamları ben göndermedim. Bunu asla yapmam. Islahevinde sadece birkaç yıl geçirecektin. Seni çıkaracaktım ama benimle konuşmadın bile."

Maverick'in üst dudağı geriye kıvrıldı. "Siktir git Luther. Ne yaptığını görüyorum ve işe yaramayacak."

"Rick," diye terslendim, eski lakabı ben durduramadan dudaklarımdan döküldü ve o da şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. Bir adım öne çıktım, Bir şey için çaresizdim. Sadece gerçeği bilmesine ihtiyacım vardı, çünkü aramızda her ne kadar boktan şeyler olsa da ve artık düşman olmaktan başka bir şey olamayacağımızı bilsem de, başına gelenlerden Harlequins'in sorumlu olduğunu düşünmesine hâlâ katlanamıyordum

hapishanede. Belki de bunun için bir parça beni suçluyordu. Luther bile bunu hak etmemişti. "Shawn Mackenzie sorumlu. Bu bir intikam planıydı ve bu savaş da onun bir parçası."

"Onun kardeğini öldürdüm," diye içini çekti Luther, sanki bunların hiçbirinin yağanmamış olmasını dilermiş gibi.

Maverick tekrar aramıza baktı, yüz hatları kıvrıldı ve içinde var olduğunu bildiğim bir acıyı ortaya çıkardı. Ve bir zamanlar onu sevmiş olan eski yanımdı. Çünkü şu anda karşımda duran bir canavar olabilirdi ama o korkunç şeylerin başına geldiği kişi bir çocuktı. Birlikte büyüdüğüm, bir zamanlar uğruna her şeyi yapabileceğim bir çocuk.

"Hayır. Buna inanmıyorum." Maverick tabancasını parmağında döndürürken yüz ifadesi sertleşti. "Üzgünüm ihtiyar, artık aptal bir çocuk değilim. Beni manipüle edemezsin. Ve bu doğru olsa bile Boku değiştir."

Luther, "Bu çok saçma," diye hırladı.

"Hayır, asıl saçma olan buraya kadar gelip sarılma çemberiyle sonlanan bir kalp kalbe konuşma beklentisi içinde olman." Maverick duygusuzca sırtı ve çenesini bana doğru salladı. "Oğlunu kendi suretinde yetiştirdin Luther, ama beni Şeytan'ın suretinde yetiştirdin." Kollarını ardına kadar açtı, güneş mürekkepli göğsünde parıldıyordu. "Ben senin eserim. Ve şimdi tasmanı çıkarmamdan hoşlanmıyorsun, çünkü kızgınlım baba, gerçekten çok kızgınlım."

"Bizi dinlemiyorsunuz bile," diye homurdandı Luther.

"Her kelimesini duydum," dedi Maverick buz gibi bir sesle. "Ama bugünlerde kafamda bir saçmalıklölçer var ve şu anda aşırı hızda çalışıyor."

"Duymak istemediğin için gerçeği görmezden mi geleceksin?" Hayal kırıklığı içinde söyledim. "Anlamıyor musun? Bu her şeyi değiştirir."

"Ne gibi şeyler, Tilki çocuk?" diye sordu, bakışları nefret doluydu. "Söylediklerin doğru olsa bile bunun bir Geyi değİtireceğini mi sanıyorsun?" Luther'ı işaret etti. "O adam Rogue'u on yıl sürecek bir sefalete sürükledi, benim peşinden gitme ve beni dünyada cehennemle yüzleşeceğim bir yere koyma şansı verdi. Son kısımdan onun sorumlu olmaması pek de umurumda değİl. Yine de her şeyi harekete geçiren onun eylemleridir."

"Bu savaşta hiç de masum değİlsin. Harlequin'leri öldürdün. Büyük amcam Tom'u öldürdün," diye homurdandım ve Maverick hiçbir şey söylemeden omuz silkti.

"Kötü tohumları öldürüyor," dedi Luther karanlık bir sesle. "Öyle değİl mi evlat? Hepsinden haberim var. Benim yerime onlarla ilgilenmen için kapına adamlar bile yolladım ve sen de bunu yaptın, çünkü ne olduklarını biliyorsun."

"Senin için hiçbir şey yapmadım Luther," diye hırladı Maverick ve ben ikisinin arasında kaşlarını çatıttım.

"Sen neden bahsediyorsun?" Karanlıkta bırakılmaktan nefret ettiğim için sordum. "Harlequins'in zaman zaman temizlenmeye ihtiyacı oluyor. Bu işin bir parçası

Dünyada her zaman haddini aşan, kuralları çiğneyen adamlar olur. Hepimiz kötü ve kötülük çizgisinde yürürüz, Maverick kötülükle uğraşır. Onu bunun için yetiştirdim. Bu onun hayatındaki görevlerinden biriydi. Kirli işler için yaratılmış, bundan zevk alıyor."

"Bunun seninle hiçbir ilgisi yok!" Maverick tersledi.

"İstemiyor olabilirsin Rick ama yıllardır çetemdeki canavarları öldürüyor ve çetemi temiz tutuyorsun. Bu bilginin sana ulaşmasına izin verdim, en iyi olduğun şeyi yapmana izin verdim."

"Peki ya büyük Tom amca?" Ben zorladım ve babam kaşlarını çatıttı.

"Kafadan kontaklı," diye mırıldandı Luther. "Bilgisayar korsanlarımdan biri dizüstü bilgisayarında bir sürü çocuk pornosu buldu."

"Ne?" Tısladım.

"Bakmaktan fazlasını yaptı," diye alay etti Maverick, gözleri zifiri karanlığa bürünmüştü. "O dürtülerle hareket etti."

"Peki bunu nasıl öğrendin, ha?" Luther itti.

Maverick omuz silkerek, "Adamlarınızdan biri onu uçurumdan sallandırdığımda bülbül gibi şakıdı," dedi.

"Peki o adamı sana kim gönderdi sanıyorsun?" Luther çenesini kaldırarak konuştu ve Maverick sinirlendi.

"Demek beni kullanıyordun?" Maverick tükürdü.

"Zaten avlanmaya gittiğin şeyleri sana ben veriyordum," dedi babam kararlı bir şekilde, ben kafamı toparlamaya çalışırken. "Hepsi ben değildim. Halkım arasındaki kötülüğün kokusunu altıncı his gibi aldın. Sen bunun için doğmuşsun evlat."

"Sakin buna cüret etme ihtiyar," diye uyardı. "Kucaklaşıp kalpleri ısıtan bir Hollywood anı yaşayacak değiliz."

"Bak, hatalar yaptım ama hepsi doğru niyetle yapılmıştı," diye ısrar etti Luther, kasları gerginlikle dalgalanıyordu. "Her şeyi berbat ettiğimi biliyorum evlat, ama bunu asla istemedim."

"Ne ekersen onu biçersin," dedi Maverick hafifçe omuz silkerek. "Bütün Harlequin mantrası bu değil mi? Görünüşe göre tam olarak ne olduğunu biliyordun.

Nasıl sonuçlanacağından emin olmasanız bile. Benden ve Foxy'den kukla yapmak istedin ve şimdi ona bir bak." Maverick kaşlarını çatı Bana acıyan bir bakış atarken kaşları birbirine yaklaştı. "İplerini görebiliyorum kardeşim. Onlara karşı kör müsün, yoksa umurunda değil mi?

onun kancasında mısın?"

Bana yalvaran bir bakış atan Luther'e baktım ama içimi bir şüphe kapladı. Ben sadece onun küçük varisi miydim, tıpkı ona benzemek için ateşte dövülmüş müydüm?

Maverick bir kahkaha attı ve Chevy'sinin sürücü kapısını açmak için yürüdü. "Görünüşe göre bağlılığımı geri kazanma konusunda o kadar endişelenmemelisin Luther, oğlunun gözlerinde parladığını gördüğüm o sorular hakkında daha çok endişelenmelisin. Karma tam bir sürtük, değil mi? Sevmem lazım

Yine de çalışma şekli." Arabaya atladı, çalıştırdı ve motoru devirdi, tekerleklerin dönmesini sağladı ve el frenini bırakıp yola çıkmadan önce üzerimize bir toz bulutu yaydı.

"Pislik," diye öksürdüm, gömleğimi ağzıma ve burnuma kapattım.

Luther kamyonu doğru yürüdü ve ben de peşinden gittim.

Bana soğukkanlı bir katil olduğunu hatırlatan canı bir havası vardı. Bunu unutmak çok da zor değildi, ama son zamanlarda bana çok iyi davranıyordu ve belki de Maverick'in söylediklerinde doğruluk payı vardı.

Kamyonetine ulaştığımızda "Atla," diye homurdandı ve yolcu koltuğuna kaydım, Maverick'in gittiği yönün tersine doğru giderken gömleğimi tekrar aşağı çektim. "Boktan bir gösteriydi."

Hiçbir şey söylemedim, sustalı bıçağımla oynarken dişlerimi gıcırdatıyordum ve uçurum yollarında ilerliyorduk.

"Sen benim kuklam değilsin, evlat," dedi Luther. "Bunu biliyorsun, değil mi?" "Ben çocuk değilim," dedim uyarıcı bir tonda ve o da içini çekti.

"Tamam, ama soruma cevap ver," diye ısrar etti, elleri direksiyonda sıkışmıştı.

"Bana öğretmeseydin yapmayacağım şeyler yaptığımı biliyorum," dedim karanlık bir sesle. "Ayrıca senin kadar, belki de daha fazla duygusuz olabildiğim için yapmayı seçtiğim şeyleri yaptığımı da biliyorum. Yani hayır, senin kuklan olduğumu düşünmüyorum. Ama yanıldığımı anlarsam ipleri keserim Luther. Çünkü ben kimsenin oyuncağı değilim."

Yavaşça başını salladı ve aşağı mahalleye indiğimizde sahile doğru bir dönüş yaptı.

"Nereye gidiyorsun?" Diğerlerini kontrol etmek için eve gitmek istediğimi söyledim.

Kamyonetini palmiye ağaçlarının ve eski taş binaların gölgesiyle karartılmış küçük bir yoldan aşağı sürerken kalbim öfkeyle çarpıyordu.

"Luther," diye tısladım, korku derimin altına işlerken koltuğumda dik oturdum.

Sokağın sonunda durdu ve kapıyı iterek açtı, bana da inmem için çenesini salladı.

Onu takip ederken bıçağı elimden bırakmadım, yolun kuma dönüştüğü yerde kamyonun önünde durmak için hareket ettiğinde bakışlarım ondan hiç ayrılmadı.

"Bıçağı yere bırak," diye emretti.

"Hayır," dedim hemen ve kaşları havaya kalktı.

"Aptal olma, bırak onu," dedi gömleğini çekiştirerek vücudunu kaplayan sayısız mürekkep ve yara izini ortaya çıkarırken.

O da ayakkabılarını çıkarıp kumların üzerinde yalınayak ilerleyerek emrine itaat etmemi beklerken parmaklarım bıçağın etrafında kıpırdandı.

Silahını gömleğinin üzerine attı ve silahsız olduğunu düşündüm. Bıçağı da yere attı ve nabzım etimin altında dans ederken onu yakından izledi.

"Haydi, gömleğinizi ve ayakkabılarınızı çıkarın. Size dövüşmeyi öğrettiğim zamanı hatırlıyor musunuz?" diye sordu ve kaşlarımı çattım.

"Seninle dövüşmemi mi istiyorsun?"

"Evet," dedi sırtarak. "Çünkü gözlerindeki o bakıştan bıktım. Bana kızgınsın, gel de erkek gibi hallet." "Ciddi misin?"

Tereddüt ettim.

"Ne? Babanla başa çıkamayacağını mı sanıyorsun?" Bana doğru geldi, göğsümü itti ve karşılık vermemi beklercesine yumruklarını kaldırdı.

"Sen delisin," diye mırıldandım.

Omzuma bir yumruk savurdu ve darbenin arkasındaki güçle bir adım geriye sendelememe neden oldu.

"Seninle dövüşmeyeceğim." Ona düz bir bakış atarken kollarımı kavuşturdum.

"Çocukken yaptığım gibi seni defalarca kıç üstü yatıracağım için mi?" diye sordu, bir yumruk daha savurdu, ben de savuşturmak için kenara çekildim.

"Bugünlerde seni döverdim," dedim gayri ihtiyari.

"Öyleyse kanıtla." Bacağını bacağıma doladı, beni yere düşürmeye çalıştı ama tutuştan kurtuldum ve parmak eklemlerimi böbreğine geçirdim.

Bundan hoşlanmış gibi bir kahkaha attı ve ben de siktir et dedim ve gömleğimi yırtarak çıkardım, ayakkabılarımı da tekmeledim. Eğer bana onu yere sermem için bir fırsat veriyorsa, o zaman tamam. Her saniyesinden zevk alırdım.

"Hadi evlat, bir gün neden Harlequins'in başına geçeceğini göster bana," diye teşvik etti, yine o lanet kelimeyle benimle alay ederek.

Ona doğru hamle yaptım, sert bir yumruk savurdum ve öfkemi serbest bırakırken yumruk karnına çarptı. Bir yumruk daha atmaya çalıştım ama yumruğu göğsüme çarparak onu da engelledi.

Tökezleyerek geri çekildim ve hızla üzerime geldi ama ben hazırdım, bacağını onunkine doladım ve dengesini bozmak için ağırlığımı öne doğru verdim. Yere düştü ama giderken kolunu boynuma doladı, beni de kendisiyle birlikte sürükledi ve hemen bizi yuvarladı, elleri boğazıma dolandı. I

İyice kavrayamadan tutuşunu kırdım, bir sonraki anda onu saracak kadar sert bir yumruk attım ve geriye doğru savrularak onu üzerimden atmam için bana yer açtı.

O kuma vurdu ve ikimiz de ayağa fırladık, her birimizi birden fazla kez yere seren öfkeli bir yumruk ve tekme ritmine kapıldık. Çok geçmeden terli, pis ve kazanmaya her zamankinden daha kararlıydık. Haklıydı, öfkemden kurtulmak gerçekten de çok iyi hissettiriyordu.

Sonunda onu sırtüstü yatırıp vücudunu altıma sıkıştırdığımda, ön kolum onu aşağıda tutmak için boğazını eziyordu, o pes etti ve ben de nefes nefese onun yanına düştüm.

Boğazımdan onun da yankıladığı bir kahkaha döküldü ve içimde yaşayan öfkenin bir kısmı çekilen dalgalar gibi çekilip gitti.

"Siktir git," dedi nefes nefese bir sırtışıla.

"Sen de siktir git," dedim, dudaklarımın bir köşesinde bir gülümseme belirdi.

Sunset Plajı'nda bu şekilde güreştiğimizde yaptığı gibi saçlarıma kum sürmek için uzandı. Bundan nefret etmemiştim. Ve belki de şu anda ondan gerçekten nefret etmiyordum. En azından istediğim kadar değil.

JJ bana koltuk değnekleri almıştı, böylece odamda hareket edebiliyordum ve vücudumdaki gücü yüksek tutmak için sık sık volta atıyordum.

Özellikle de spor salonunda günlük egzersizler yapmaya alışırken.

İyileşme sürecimde her gün biraz daha ilerlesem de kaçınılmaz sona yaklaştığımı biliyordum. Bu alçı çıktığı an, buradan gitmiştim. Ve beni bundan sonra nasıl bir hayatın beklediğini bilmiyordum.

Bu ev.

İstediğim bir şey değildi ama dalgaların kıyıya vuruşunu ve martıların gökyüzündeki çığlıklarını duyduğumda, bu dünyada hâlâ yeniden deneyimlemek istediğim şeyler olduğunu anladım. Artık ailemi içermeseler bile. Artık içimde Shawn'ı yakalayıp Rogue'a götürmek gibi yankılanan bir amaç vardı. Onun ölümünü sağlayacaktı, ben de

Bundan eminim. Ama o bu dünyadan kolayca göçüp gitmeden önce ben de kendi işkencemi yapacağımdan eminim.

Odanın içinde birkaç tur attım, klimaya ve üzerimde sadece bir şort olmasına rağmen omurgamdan aşağı ter akıyordu. Lanet koltuk değnekleriyle bile yürümek neden bu kadar zordu? Sanırım bunun cevabını biliyordum. Asıl sorun bacağım değildi, uzun süre beslenememek ve o lanet bodrumda çürüyüp gitmekti. Gücümü baştan inşa etmek zorundaydım ve kendimi bu kadar zayıf hissetmemek için her gün kendimi çok zorluyordum.

Sağ tarafımdaki duvarda bulunan aynanın üzerinde JJ'den oraya asmasını istediğim bir örtü vardı. Yüzümü görmek istemiyordum. Kibirli bir pislik gibi davrandığımı biliyordum ama sakal ve dağınık saç görünümünü korumamın bir nedeni de herkesin sakat gözümü daha az göreceğini ummamdı. Artık pansumana ihtiyacım yoktu ama yine de bir tanesini çıkarmadım,

Çünkü lanet bir korsan gibi görünmek ve Rogue'un bana aldığı göz bandını takmak istemiyorsam, çözümüm buydu.

"Hayır dedim," diye bağırdı Rogue aşağıdan ve ben neler olduğunu merak ederek kapının yanında mola verirken omzumu duvara yasladım.

Koltuk değneklerimden birini duvara dayadım ve diğerine tutunarak kapı kolunu deneyebildim, günde on kez yaptığım gibi kilitli olup olmadığını kontrol ettim. Haftalardır tutsak olmak beynimde bu tür şeylerle ilgili endişe çukurları bırakmıştı. Işıklar açık, kapılar kilitli değil.

"Onu benden uzak tutamazsın!" Rosie'nin sesi merdivenlerden yukarı taşındı. "Şimdiye kadar kimsenin bana onun hayatta olduğunu söylemediğine inanamıyorum - Tanrı aşkına, o benim erkek arkadaşım!"

"Kusura bakma güzel kız. Luther uğrayabileceğini söyledi," dedi JJ Rogue'a ve ben de içimden küfrettim.

Nefesim kesildi ve hareket etmeye çalıştım, uyuyormuş gibi yapmak istiyordum ama koltuk değneğimi düşürdüm ve onu almak için eğildiğimde kapı uçarak açıldı ve dengemi bozdu. Kıcıımın üstüne yere düştüm, bacağımı sarsarken dişlerimin arasından tısladım ve Rosie ağlamaktan gözleri şişmiş, parlak pembe bir sundressle odaya girdi.

"Chasey!" diye acı içinde bağırarak üzerime atladı, ben de homurdandım ve koltuk değneğimi bulmaya çalışırken onu geri ittim. "Hayır, o korkunç adamın sana ne yaptığını görmeme izin ver." Neredeyse üzerime oturacaktı ve kendimi sıkışmış hissettiğimden göğsüm daraldı. Ayağa kalkamıyordum ve bundan nefret ediyordum, kalbimi isyan ettiriyordu.

"Rosie, çekil üstümden," diyerek onu kenara ittim ve koltuk değneğimi almak için kendimi geriye doğru sürükledim.

Alt dudağı titredi ve aniden gözümün üzerindeki sargıya uzanıp onu çekip çıkardı. Yaptığı şey karşısında şok içinde ona bakarak hareketsiz kaldım ve yüz ifadesinin şaşkınlıktan dehşete dönüşmesini izledim.

"Seni mahvetti!" diye feryat etti, bir bebek gibi ağlıyordu ve ben sadece ona baktım, bu sözler kafamın içinde çınlarken donup kaldım, güvensizliğimi parçaladım. "Neden her kötü şey *benim başıma* geliyor?"

Rogue, peşinde JJ olduğu halde kapı aralığında belirdi ve Rosie'nin yaptığına bir göz attıktan sonra dudaklarını büktü. Rogue, Rosie'nin saçlarından bir tutam kaptı ve it üzerine atılarak vahşi bir hırıltıyla kolunu ısırdı. Rosie bir kaplan tarafından parçalanıyormuş gibi çığlık attı ve Rogue onu tekmeleyerek ve çığlık atarak koridora doğru sürükledi.

"Bu evden defolun!" Rogue kükredi. "O senin erkek arkadaşın değil."

"Seni kaltak!" Rosie hıçkırı hıçkırı ağlıyordu. "Onu benden sakladın, öldüğünü düşünmeme izin verdin ve tüm bu zaman boyunca Shawn Mackenzie tarafından kesildikten sonra buradaydı. Bana söylememeye hakkın yoktu. Ve söylemedin de.

hatta aşağıda beni nasıl görüldüğü konusunda uyarıyor..." Bir elini ağzına götürerek sesini sahne fısıltısına indirdi. "*Berbat*."

Bu kız ne kadar umurumda olmasa da, sözleri yine de içime işledi.

JJ sinsice odaya girdi ve kalkmama yardım etmek için bana elini uzattı. Görmezden geldim, kendim yapmak istedim ama kendimi Rogue'un Rosie'yi susturacak kadar sert bir yumruk atmasını izlerken buldum.

Rosie döşeme tahtalarının üzerine düştü, omuzları titrerken hıçkırığa hıçkırığa ağlıyordu. Rogue bacağını tutarak onu bir bok çuvalı gibi çekiştirmeye başladı ve Rosie şiş gözlerle bana baktı. "Sorun yok bebeğim, deri nakli yaptırabilirsin. Plastik cerrahi, biz hallederiz. Seni *eski* haline getireceğiz.

tekrar." İt ileri doğru koştu ve kızın yüzüne öyle bir işedi ki, kız çığlık atmaya başlarken ağzının tam ortasına geldi. Ama içimde karanlık bir çukura batmaya başladığım için gülmeye bile mecalim kalmamıştı, çıkamıyordum.

Shawn geliyordu. Ayak seslerinin üstümdeki zemini salladığını, tavandaki tozu dağıttığını duyabiliyordum. Islık çaldığını, kilidi çevirdiğini ve Bayan Mabel'in beni yalnız bırakması için ona yalvardığını duyabiliyordum. Oradayken tek yapmak istediğim ölmekti, ama bir şekilde burada, özgür olmak beni boğuyordu. Tekrar yaptığım her şey için pişmanlığın pençelerinin beynime saplandığını hissettim. Onun cezalarını, her darbesini, her bıçağını, her yanığını hak etmiştim.

"Ace," diye seslendi JJ endişeyle, başımın arkasından tutarak ona bakmamı sağladı.

Titriyordum ve beni bu halde görmemesi için içime kapanıp ortadan kaybolmak istedim.

Yüzümün tahrip olmuş tarafını örtmek için bir elimi kaldırdım ve aniden daha yumuşak eller üzerimdeydi ve o oradaydı, elimi aşağı çekip

doğrudan sağ gözümün yaralı etini öptü. Bu öpücüğün acısını ve sıcaklığını aynı anda hissettim ve bana böyle dokunduğu için midesinin çalkalanıp çalkalanmadığını merak ettim.

"Şşşt," diye sustu, kucağıma süründü ve bana sarıldı. "Siktir et onu," diye homurdandı. "O gitti."

Kollarımı ona doladım, teninin sıcaklığını içime çektim ve varlığının karanlığı kovmasına izin verdim. JJ'in eli omzuma bastırdı ve ben de ona uzandım, parmaklarımı gömleğine doladım ve alnı benimkine değene kadar onu kendime çektim.

"Buradayız," diye homurdandı JJ. "Hiçbir yere gitmiyoruz, Ace."

"Tüm yara izlerini seviyorum," diye fısıldadı Rogue boynuma doğru, kendini bana daha da yaklaştıırken. Diğer kardeşlerimin yokluğunun içimdeki eski bir yarayı deştğini hissediyordum ama bugünlerde alabildiğimi almak zorundaydım ve ikisinin bana bu kadar yakın olması umabileceğim her şeydi.

"Bana yalan söylemeye devam et," diye homurdandım Rogue'a.

"Yalanlarını seviyorum."

"Bunlar yalan değil," diye tekrar yalan söyledi ve ben de JJ'in yaptığı gibi saçlarını öptüm. Aramızda beni cehennem ateşi gibi yakan ve cennet gibi rahatlatan sıcak bir enerji hissettim.

"Görmem gerek," diye nefes verdim, sonunda kendimle yüzleşme zamanının geldiğini biliyordum. "Çarşafı aynanın üzerinden çek, J," diye sordum ve geri çekildi, onaylamak için başını sallamadan önce bana kaşlarını çatarak baktı.

Koltuk değneğini tutup kendimi ayağa kaldırırken Rogue'un parmakları benimkilerin arasına dolandı. Bana yardım etmedi, bunu istemediğini biliyordu ama ayağım takılırsa diye hazır bekliyormuş gibi hep bana tutundu. Küçük bir şeydi ve üzerine düşersem muhtemelen onu ezerdim ama bunu ona söyleme zahmetine girmedim çünkü nasıl olsa beni dinlemeyeceğini biliyordum.

JJ çarşafı tutarken aynaya doğru ilerlerken bir elimle koltuk değneğini,

diğer elimle de Rogue'u kavradım.

"Yap şunu," diye homurdandım ve o da kopardı.

Ben öne doğru adım atarken Rogue'un parmakları benimkileri sıkıca kavradı ve boğazımda keskin bir yumru oluştu. Göğsüm ve kollarım yara izleriyle doluydu ve omzumdaki yanık artık benek benek kızarmış bir deriye dönüşmüştü. Ama bunların hiçbirisi sağ gözümdeki korkunç X işaretiyle kıyaslanamazdı ve parmaklarımı kaldırıp işaretin üzerinde gezdirirken elimi Rogue'unkinden kurtardım. Artık o kadar acımıyordu ama derim hâlâ hassas ve hafif kırmızıydı, göz kapağım şişliğin devam etmesinden dolayı tam olarak açılmıyordu.

Sırtımdaki hasarı görmek için omzumun üzerinden bakarak arkamı döndüm. Günbatımı Koyu dövmemde yarıklar oluşmuş, yara izleri dövmemi keserek sanat eserini mahvetmişti. Rogue uzanıp parmak uçlarını yara izleri boyunca gezdirdi ve ben ona bakmayarak dokunuşundan çekindim. Her nasılsa bunu kendi gözlerimle görmek beni daha da utangaç hissettirdi. İğrençtim. Bedenim artık benim değildi, Shawn tarafından lekelenmişti ve bunu düzeltecek hiçbir şey yoktu.

Koltuk değneğimi kavradım ve onlardan uzaklaşarak girişe yöneldim. odaya girdim ve nefeslerim düzensiz bir şekilde gelirken kapıyı arkamdan iterek kapattım. Kapıya yaslandım ve göğsümdeki bir şey çatlarken kendimi serin fayansların üzerine oturmak için aşağı indirdim.

"Ace," diye seslendi Rogue kapıdan. "Bizi dışarıda bırakma. Yara izlerinin umurumuzda olmadığını biliyorsun."

"Saçmalık," diye tısladım. "Yalnız kalmak istiyorum." "Ace," dedi JJ nazikçe. "Bizi içeri al."

"Defolun buradan!" Kükreyerek yumruğumu kapıya vurdum ve seslerindeki acıma duygusunu küçümsedim.

Sessizlik çöktü ve bir süre sonra ayak sesleri odadan çekildi. Yalnızdım. Ve buna alışsam iyi olacaktı çünkü bir

Çok yakında onlardan temelli ayrılacaktım ve bu kasabanın ötesinde beni bekleyen tek hayat yalnız bir hayat olacaktı.

Bunu çok fazla düşünmemeye çalışıyordum ama şu anda o kader bana bakıyordu ve onu görmezden gelemedim.

Babamın sesi kafamın içinde yol almaya devam etti, ama şimdi Sanki Shawn da oradaymış gibi. Ve onlardan kaçmak için yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Rogue ve JJ'in bana 'o kadar da kötü görünmediğim' ve yara izlerimin beni 'ateşli bir Bond kötü adamı' gibi gösterdiği yalanlarını duymayı reddettim. Bugünlerde bir hayal dünyasında yaşamıyordum; karşı karşıya olduğum gerçeği biliyordum. Bu duvarların ötesinde, sokaktaki çocukları korkutacaktım ve insanlar beni iğrenç, korkunç bulacaktı. Yanıma yaklaşmamak için kaldırımdan kaçacaklardı. Tam olarak kibirli değildim, ama her zaman dış görünüşüme dikkat ederdim ve şimdi bu parçam resmen yok olmuştu, şimdiye kadar sahip olduğumu hiç takdir etmediğim bir şeyi kaybetmiş gibi hissediyordum.

Yani analiz ettiğimde bunun pek de önemi yoktu. Shawn'la birlikteyken, ailemle tekrar vakit geçirebilmek için her türlü bedeli öderdim ve sanırım dileğime kavuşmuştum. Yani bu kısa haftaların ötesinde beni bekleyen hayat her ne olursa olsun yeterince iyi olmak zorundaydı, çünkü onlarla geçirdiğim her an, sonrasında gelecek olan boktan fırtınaya değerdi.

Akşam olmuştu, dışarıdaki gökyüzü pastel pembeler ve turuncularla renklenmişti. Bazen bu güzel kasabada bu kadar acı yaşandığına inanmak zordu; eğer burada yaşayan insanlardan sızsaydı, gökyüzü simsiyah olurdu ve her zaman yağmur yağırdı.

Alt kattan yemek kokuları geliyordu ve kahkahaları arasında ne konuştuklarını duymaya çalışıyordum ama sadece tek bir kelime yakalayabiliyordum. Bazen adımı duyduğumu sanıyordum ama hayal edip etmediğimden emin değildim.

Tek koltuk değneğiyle odanın içinde bir ileri bir geri sallanıyordum, kırık bacağımdaki acı eskisi gibi değildi. Ve bu lanet olası his ne kadar harika olsa da, beraberinde gelen yaklaşan kıyametle lekelenmişti. Yakında bacağım iyileşecek, doktor alçıyı kesecek ve hepsi bu kadar olacaktı. Fox beni gönderecek ve bir daha bu eve adımımı bile atamayacaktım.

Koltuk değneğini daha az kullanmaya çalışırken parmaklarımı duvarda gezdirdim, kısmen düşme ihtimalime karşı kısmen de duvarın serin perçinlerini parmak uçlarımda hissetmek için. Teknik olarak sakat bacağıma ağırlık vermemem gerekiyordu ama iyileşme süremi biraz uzatmam da teknik olarak pek umurumda değildi.

Yakında buradan ayrılmak zorunda kalacağımın farkında olmak durumu hiç de kolaylaştırmıyordu. Hepsine tekrar veda etmek zorunda kalacağımı bilmek beni o kadar çok kaygıya boğmaya başladı ki, eğer içine eğilirsem spiral olacağımdan emindim. Bu yüzden çoğunlukla bunu düşünmemeye çalıştım. Sadece an be an yaşadım, her birinin içindeki iyiliği çekip çıkardım ve bunun sürmesini diledim.

Saçlarım artık çok uzun olduğu için, kötü gözümü kapatmaya çalışarak bir tarafa doğru şekillendirmeye başlamıştım. Rogue her sabah göz bandını komodinin üzerine koyardı ve ben de her seferinde onu alıp çekmeceye geri koyardım. Lanet bir korsan gibi göz bandı takmayacaktım. Aptal gibi görünürdüm.

Üst kattan ayak sesleri geldi ve bir süre sonra kapı itilerek açıldı ve Fox'un elinde bir kase makarna ve diğerinde biraz yeşil meyve suyuyla odaya girdiğini görünce şaşırdım. Beni lanet bir çocuk gibi besliyordu.

Tanrım, her şey organik, taze ve çok lezzetli. Bir keresinde Rogue ve JJ dışarıdaydı, uykudan uyandım ve kapıyı açtığımda Fox'u yorgunluktan bitkin düşmüş bir halde uyurken buldum. Onu geceleri ayakta tuttuğumu düşünmek hoşuma gitmiyordu; muhtemelen bu onu Bir hainin tekrar çatısı altında olduğunu bilmek delilikti.

Yemeği komodinin üzerine bıraktı ve ben cam kenarındaki sandalyenin koluna yaslanıp kaval kemiğimdeki ağrıya karşı savaşıırken beni bir aşağı bir yukarı süzdü.

"Bacağın nasıl?" diye sordu kısık bir sesle.

"Geliyorum," dedim dudaklarımı garip bir şekilde kıpırdatarak. "Baban aradı," diye açıkladı.

Burnumdan bir nefes üfledim. "Vay canına, hayatta olmam umurundaymış gibi davranması sadece iki haftasını aldı. Yoksa bir maskaralık yapma zahmetine bile girmedi mi?"

Fox gülümsemedi, bana doğru bir adım attıktan sonra daha iyi düşünmüş gibi görünerek kollarını kavuşturdu. "Aslında senden bir ödeme istiyordu, annenin mezarının yanına bir mezar taşı için arsa satın aldığını ve parayı geri alamadığını, bu yüzden ona borçlu olduğunu söyledi."

Sözleri içimi acıyla kapladı. Acıtmamalıydı. Hâlâ acıtıyor. "Bana bir tane almasına bile şaşırdım."

"O yapmadı," dedi Fox karanlık bir sesle. "İddialarını kontrol ettim ama hepsi saçmalıktı. Sahte bir makbuz bile düzenleyip bana gönderdi ama babanı tanıdığım için, içinde gerçekten biraz dürüstlük olup olmadığını anlamak için biraz daha derine indim. Ama yokmuş."

"Bu yeni bir şey değil," diye mırıldandım. "Şansını denemesine bile şaşırdım. Beni birkaç yüz dolar dolandırmak için bu kadar uğraştığına göre boğazına kadar borca batmış olmalı. Peki ona siktir olup gitmesini söyledin mi?"

"Hayır," dedi gözlerinde muziplikle. "Ona parayı gece yarısı posta kutusuna bırakacağını söyledim."

Kaşlarımı çattım ve devam ettiğinde gerçekten ödeme yapmamı bekleyip beklemediğini sormak için ağzımı açtım.

"Ceplerini havai fişeklerle doldurduktan ve yaratıcı olacaklarına dair söz verdirdikten sonra tam o saatte onu ziyaret etmeleri için birkaç çocuğa para verdim."

Ciğerlerimden uzun zamandır ilk kez bir kahkaha döküldü ve Fox sırıttı. Kahkaham kısa sürede söndü ve bakışlarımı indirip kaşlarımı çatarak bacağıma baktım. "Görünüşe göre ona dönüşüyorum, değil mi? Sarkık bacak, uzun saç ve herkes benim bir pislik olduğumu düşünüyor. Görünümü tamamlamak için sadece tahta bir bastona, boş bir bok çukuru eve ve sarı dişlere ihtiyacım var."

"Ace," diye iç geçirdi Fox, başını bana doğru salladı, gözleri söylenmemiş kelimelerle yanıyordu ve eğer tamamen kandırılmadıysam... pişmanlık. Boğazı düğümlendi, sonra bakışlarını indirdi ve kapıya doğru yürüdü, ama o gitmeden önce, yemek için teşekkür etmek zorunda kaldım ve bana bir bakış attı

İfadesindeki gerginlik. Sessizlikte aramızda bir şey geçti, bir özür gibi hissettim ama benim mi yoksa onun mu olduğundan emin değildim. Sonra o

gitti ve kapı kapandı. Otomatik olarak peşinden gittim, koltuk değneğimle topallayarak ilerliyor ve bacağım ağrımaya başladığında küfrediyordum. Bu Bugün ayakta geçirdiğim zamandan hiç memnun değildim. Kapıya ulaştım, kilitli olup olmadığını kontrol ederken nabzım hızlandı ve rahat bir nefes aldım.

Yemeğimi yedim ve sessizlikte yatağa oturdum, alt kattaki diğerlerini duymak için kulaklarımı zorladım ama sesleri artık bana ulaşmıyordu. Onları duyamamaktan nefret ederdim. Buz gibi parmaklar derimin altında gezinmeye, kalbimi bulup sıkmaya başladı. Etrafımdaki odaya odaklandım,

Kendime evde olduğumu, avucumun içi kadar iyi bildiğim bir yerde olduğumu hatırlatırdım. Ama nedense bugün bunun bir faydası olmuyordu. Shawn'ın hapishanesinde kapana kısılmışken, ürkütücü bir sakinlik, hayatımı hiçe sayma hissettim. Ama bunun dışında, beni derinlerde, iyileşemeyeceğim bir şekilde yaraladığını fark ettim. Babamın bende bıraktığı türden bir hasar, kimsenin göremeyeceği bir yerde.

Kafamın içindeki ses bir kükremeye dönüştü ve saçlarımı yumrukladım, çenemi sıktım ve karanlıkla sadece irademle savaşmaya çalıştım. O artık benim bir parçamdı, kanıma işlemişti. Ve bundan sonra beni ne zaman ele geçirirse geçirsın, onun tarafından parçalanacaktım. Babam tarafından, Shawn tarafından, kendim tarafından. Hepimiz mahvoluşumun efendileriydik ve ben de bu yıkımın ürünüydüm.

Yumuşak bir ses bana seslenerek karanlığın içinden bir güneş ışığı huzmesi gönderdi. Elleri yüzüme düştü, başparmakları yanaklarımda geziniyordu.

"Chase, bana bak," dedi, kalbim öfkeli bir şekilde atarken ve ben onun istediğini yapmayı başarırken.

Kendimi şimdiye kadar gördüğüm en büyüleyici yaratığa bakarken buldum ve içimdeki karanlık çekilmeye başladı, sesler sadece çılgın nefeslerimi duyabileceğim ve bu kıza karşı içimde yanan, çaresiz bir açlık hissedebileceğim kadar azaldı. Bir zamanlar hayatımdaki her kötü şey için suçladığım kıza. Ama başından beri suçlu olan bendim.

"Özür dilerim," dedim ama ciğerlerime hapsolmuş ağır bir nefesle çıkmıştı ve yüz ifadesinden anlamadığı anlaşılıyordu.

"İyi misin dostum?" JJ yakınlardan bir yerden sordu ve Rogue'un elleri yüzümden kayarken başımı salladım.

"Ben iyiyim," diye mırıldandım, beni sinir krizinin ortasında bulmalarından utanç duyuyordum.

Saçlarımı çekiştirdim, yüzümün harap olmuş tarafına doğru çektim ve Rogue kaşlarını çattı, uzanıp onu tekrar uzaklaştırmaya çalıştı ama ben yakaladım.

Bileğini mengene gibi kavramıştım, dudaklarımda bir hırıltı vardı. "Yapma," diye uyardım.

Dudakları aralandı ve Shawn beni kaçırmadan önce aramızda var olan öfkeden bahsederek bizi ayıran havayı gerginleştirdi. Artık sorunlarım için onu suçlamanın çok ötesindeydim ama onu o feribotta bıraktığım için beni affedeceğinden şüpheliydim. Bu da ikimiz demekti. Ama şimdi bu konuda samimi bir tartışma yapmak oldukça anlamsız görünüyordu.

yakında buradan sonsuza dek ayrılacaktı. Ne söylenebilirdi ki?

Neyse? Gerçek yüzümü görmüştü ve paletten hoşlanmamıştı. Ben de beğenmedim ama pişmanlıklarımı ve kendimle ilgili değiştirmeyi tercih ettiğim şeyleri anlatmaya başlasaydık, burada bir yüzyıl boyunca liste yapmak zorunda kalırdık.

JJ yatağın üzerinde diz çökerek parmaklarımı Rogue'un bileğinden çekti ve sanki aralarında telepatik bir iletişim varmış gibi bakıştılar. Hafifçe başını salladı ve kaşlarımı çattım.

JJ bana, "Rogue saçlarını kesmek ve seni tıraş etmek istiyor, kardeşim," dedi ama gözlerinde anlamadığım hınzırca bir düşüncenin parıltısı vardı.

"Ben iyiyim," diye mırıldandım. "Yara izlerini gizlemeye yardımcı oluyor."

"Mesele de bu zaten," diye araya girdi Rogue. "Yara izlerini serseri görünümünden daha çok seviyorum. Bu konuda Karnaval Bill'e taş çıkartıyorsun.

nokta." Karnaval Tepesi'nde yaşayan, uzun saçları ve gözlerindeki deli bakışıyla evsiz adamı hatırladım. Vay be.

Dilimi şaklatarak kovdum. Artık Notre Dame'ın Kamburu gibiydim ve çan kulemde yaşamaya başlar başlamaz

Harlequin House'dan ayrılmak zorunda kaldım. Bir daha sevişmek isteseydim sürekli fahişelerle beslenmem gerekecekmiş gibi görünüyordu. Ama ben bile düşünürken

rastgele bir kızla, ürperdim, tenimin her yeri karıncalandı. Önümdekinden başka hiçbir kızın elini üzerimde istemiyordum, bu yüzden tahminimce ben ve sağ elim öngörülebilir bir gelecek için çıkmaya devam edecektik.

Harika.

Aylardır hiç boşalmamıştım ama Rosewood Malikanesi'ndeki işkence seansları sırasında beni tahrik edecek pek bir şey olmamıştı ve artık eve döndüğüme göre yedi gün yirmi dört saat gözetim altındaydım, bu yüzden Rogue yanımda uyuduğunda bir erkek gibi sabah zaferime sahip çıkmalıydım ve JJ fark ettiğinde kaldırdığı kaşlarını görmezden geldim.

"Bana yalan söyleme," diye ısırdım Rogue'u. "Gerçekle başa çıkabilirim, biliyor musun? Bunun için şımartılmaya ihtiyacım yok. Ben çocuk değilim."

"O zaman surat asmayı kes," diye karşılık verdi Rogue, gözlerimin arasına bir fiske vurarak. *Tanrım*, bu kadın.

"O haklı, dostum." JJ bir elini saçıma soktu ve yüzümden uzaklaştırmak için düzelttiğinde kaskatı kesildim. "Bunun kızları soğutacağını mı sanıyorsun?"

Yara izleri pek çok seksi hatun için bir sapkınlıktır."

Rogue'a baktım ve onun da bundan hoşlanan bir kız olup olmadığını merak etmekten kendimi alamadım. Ama bu sadece göğsümdeki birkaç savaş yarası değildi, bu onun her zaman bakmak zorunda olduğu bir şeydi. Gerçi Rogue üzerinde herhangi bir hak iddia edebileceğim de yoktu, o halde neden umurumda olsun ki?

"Bırak da keseyim," diye mırıldandı, JJ'in saçımı sıkıca kavramasıyla parmaklarını sakalıma soktu. Kahretsin, neden bu kadar iyi hissettiriyordu? O bodrumda çok uzun zamandır dokunmaya açtım. Özellikle de nazik olanına.

"Peki," diye homurdandım, çünkü sadece ellerini üzerimde tutmasını istiyordum ve JJ'in orada olmasından da tam olarak nefret etmiyordum. Şu

anda onların yakınlığına ihtiyacım vardı ve bunun ötesini düşünmeyecektim, çünkü bu sadece onları tekrar bırakmak zorunda kalacağım zamandan önce tatlı, geçici bir dikkat dağıtmaydı.

İkisi de çekildi ve JJ Rogue'u odadan çıkarırken arkalarından bakakaldım, onlar çıkarken eli Rogue'un kışına doğru kayıyordu. Kan hızla sikime doğru akmaya başlamıştı ve ben de şortumun altından sikimin tabanını sıkarak oluşan basıncı biraz olsun hafifletmeye çalıştım ve bir iniltiyi yuttum. *Bu acınası bir durum.*

Birkaç dakika sonra geri döndüler ve Rogue'un şortunu çıkardığını fark ettim, böylece üzerinde sadece siyah kurukafa olan beyaz karım kazağını giymişti. Elinde bir kutu sigara ve dudaklarında bir sırıtış vardı ve bakışlarım tişörtümün altındaki uzun, bronz bacaklarına doğru kayarken boğazım sıkıldı. Kahretsin, çok güzel görünüyordu. JJ pastel mavi saçlarından bir tutamı omzundan kaydırıp boynuna bir öpücük kondururken meme uçları da beyaz kumaştan görünüyordu ve buruşuyordu. Elinde saç kesme makası ve bir makas vardı, kendi gömleğini çıkarıp striptizci hareketiyle yere atmadan önce yatağa fırlattı.

"Fox nerede?" Rogue ilerleyip elimi tutarak beni yataktan kaldırırken, destek için ona yaslandığımda bana koltuk değneği olurken mırıldandım.

JJ beni tahta bir sandalyeye yönlendirmeden önce, "Dışarı," dedi ve sandalyeyi odanın ortasına taşıdı.

Rogue'u bıraktım ve doğruca koltuğa doğru yürümeye çalıştım ama bacağım olmaz dedi ve tökezlediğimde küfrettim ama JJ beni yakaladı ve koltuğa oturmama yardım etti. Kendime kızarak bir teşekkür mırıldandım ama Rogue bacağını benimkinin üzerinden geçirip kucağıma oturunca tüm utancım unutuldu.

JJ makası ona uzattı ve sakalımı kesmeye başlarken bana masumca gülümsedi, saçların aramıza düşmesine ve yere dağılmasına izin verdi.

JJ, Bluetooth hoparlörüne bağlanmak için telefonunu kullandı ve Rogue kısaltmaya çalışırken Feder ve Lyse'in Goodbye şarkısının yavaş versiyonunu çaldı.

yüzümdeki saç karmaşası. Pantolonumdaki çıkıntıdan sadece bir santim uzakta otururken ona bakmaktan kendimi alamıyordum ve tekrar yaklaşırken JJ'e baktım, onun üzerime bu şekilde oturmasına engel olup olmayacağını merak ediyordum. Rogue'un saçlarını omuzlarının üzerinden çekti, sonra eğildi ve giydiği tişörtü yukarı sıyırarak altındaki pembe ipek külotunu bronz teniyle öpüştüğü yerden ortaya çıkardı.

JJ'e şaşkın bir bakış attım, Rogue fark etmemiş gibi davranırken kalbim güçlü bir şekilde çarpıyordu, parmak uçlarını yere bastırırken bacaklarını biraz daha açtı.

"Düşmesine izin verme Ace," diye günah dolu bir sesle uyardı JJ, elimi tutup Rogue'un beline yerleştirdikten sonra kalçalarını kavrayıp onu ileri doğru itti. Tam sikimin üzerine düştüğünde yemin ettim ve parmaklarım otomatik olarak gömleğine dolandı. Gözbebekleri büyüdü ve nefes nefese bir ses çıkardı, bu da kalçalarının arasında daha da sertleşmeme neden oldu.

Boğazımı temizledim, JJ'e baktım ve sessizce Şu anda bir horoz felaketi yaşadığım konusunda iletişim kurun, ancak yüzündeki sırıtiştan, tam olarak neyle uğraştığımı biliyor gibi görünüyordu.

Kafam fena halde karışmıştı, Rogue sakalımı kesmeye devam ederken ben de onu izlemeye geri döndüm, ta ki sakalım makasları kullanmaya başlayacak kadar kısılana kadar. JJ fişi taktı ve ona uzattı, eğilip boynunu öptü ve göğüsleriyle oynamak için bir elini üstünden yukarı kaydırđı. Nefes nefese kalmıştı, kalçaları taş gibi sert aletimin üzerinde sallanıyordu ve ben de JJ'in kolunu tutarak içimden küfrettim.

"Ne yapıyorsun dostum?" Ben talep ettim.

Rogue'un arkasına yaslandı, gömleğinin altından göğüs uçlarıyla oynadı ve diğer eliyle çenesini tutup bana baktığından emin oldu. Dudağını ısırdı, boğazından bir inilti yükselirken doğrudan bana bakıyordu ve yemin ederim bu sesi aletimin dibine kadar hissettim.

"Kızımı ne kadar ateşli yaptığını gösteriyorum," dedi omuz silkerek, sanki JJ diyarında sıradan bir günmüş gibi.

"Ne?" Aklını kaçırdığını düşünerek tısladım. Rogue'u ben değil, o azdırıyordu. Ve ben sadece lanet bir koltuktum.

"Dokun bana," diye nefes nefese bana doğru baktı ve boğazım düğümlendi. "Hayır," diye homurdanarak reddettim.

JJ geri çekildi ve elimi Rogue'un sırtından indirdim, onu ne kadar çok istiyor olsam da bunun ne kadar yanlış olduğunu hissediyordum. Makasları açıp sakalımı kaba kirli sakala dönüştürmek için çalışmaya başladığında kalçalarını yavaş, işkence edici bir hareketle daire içine aldı.

"Küçüğüm," diye hırlayarak uyardım, parmaklarım onun kalçasını ısıtırken o benim her bir santimimin üzerinde kendini salladı ve ben bir iniltiyi bastırmak zorunda kaldım. "Neden benimle taşak geçiyorsun?"

"Neden her şey sana saldırıyor, Ace?" diye sordu boğuk bir sesle ve sikimin başının seğirmesine neden oldu. "Ben sadece sana nasıl yara izleri bana hissettiriyor."

"Doğru. Sen de bana acıyacağını mı düşündün?" Öfkeyle kırptım, boştaki elimi diğer kalçasına attım ve onu sikimden iterken parmaklarımı içine soktum. O da aynı eli tuttu ve parmak uçlarına basarak üzerimden biraz kalktı. Elini kalçalarının arasına sokup parmaklarımı külotundaki sırlıklam yamanın üzerinde gezdirirken nefesim kesildi. İçimde külotu kenara itip parmaklarımı ıslak amına sokmak için acil, neredeyse şiddetli bir ihtiyaç oluşurken ona baktım. Ama sonra bunun acımasız bir domuzcuk oyunu olduğunu ve benim de topu eline alamayacak olan aptal küçük domuzcuk olduğumu hatırladım.

"Bu da ne böyle?" Hırladım, içimde yaşayan öfke yükselip beni ele geçirmeye çalışırken elimi geri çektim. Ama sonra Rogue tekrar kucağıma yerleşti ve sakalımı düzeltmeye devam etti.

ve tamamen masummuş gibi kalçalarını müziğin ritmine göre sallıyordu.

"Rogue," diye mırıldandım, JJ'e baktım, ama o kendini duvara yaslamıştı ve gözlerinde sıcaklık ve şortunun içinde tamamen sertleşmiş horozuyla gösteriyi izliyordu.

Sakalımla işi bittiğinde nihayet ayağa kalktı ve yaptığı işi hayranlıkla izlemek için geri çekildi, giydiği tişörtün üzerindeki kılları fırçaladı, sonra orada kalanlara kaşlarını çattı ve her şeyi çıkardı. Mükemmel göğüsleri tam teşekküllü bir şekilde karşımda dururken ve gökkuşağı saçları etrafına dağılırken boğazımda bir yumru oluştu.

Aletim ihtiyaçtan zonkluyordu ve onu tutma dürtüsü içimde bir baraja karşı milyarlarca galon su gibi birikti. Ona ilkel bir istekle ihtiyacım vardı. Bu yoğunluk beni aynı anda hem öfkелendirdi hem de susattı. Kendini dünyanın en sulu meyvesi gibi önümde sallandırıyor ve ben yerimden kalkmaya çalışırken üst dudağım öfkeyle soyuldu. JJ'in eli omzuma inerek beni yerde tuttu ve dudaklarımın arasından bir sigara geçirerek yaktı. bir sonraki saniye.

JJ, Rogue'a bakmadan önce alçak sesle gülerek kulağıma, "Fox'a söyleme," dedi. "Bizim için dans et, güzel kız." Müzik Billie Eilish'in Lost Cause şarkısıyla değişti ve Rogue JJ'in dediğini yaparken sırtıttı, kalçaları sallanıyor ve baştan çıkarıcı ritme kendini kaptırırken gözleri kapanıyordu.

JJ aniden saçıma su püskürttü ve saçımı kesmeye başlarken rahatça taradı. Rogue'a bakıp gözümü kırpmayı reddederken bir ciğer dolusu duman çektim ve nikotin etkisi başımı döndürdü. Bu en iğrenç fantezilerimden fırlamış bir şeydi. O benim odamda, üstsüz, böyle hareket ediyordu. Bu beni delirtmeye yetiyordu.

Rogue, JJ'e "Biraz daha uzun iyi görünüyor, çok fazla çıkarma," dedi ve ben sigaramdan derin bir nefes daha çektim.

Bakışlarım onun tahrip etmeye susadığım sıkı, altın öpücüklü vücudunda gezinirken kelimeler.

İçimde hiç evcilleştirilmemiş bir canavarı uyandırdı, ama bunu yapacak cazibeye sahip olduğundan emindim, sadece yol boyunca birkaç pençe iziyle sonuçlanabilirdi. Çünkü eğer onun bedenine sahip olursam, onu nefessiz bırakacak ve ona sunduğum zevkin her saniyesi için çalışmasını sağlayacaktım. On tane vardı.

Aramızda yıllarca süren bir gerilim vardı ve şimdi bunun havayı daha da koyulaştırdığını hissedebiliyordum. Bu beni öfkeli, nefret dolu, hatta belki de biraz kinci yapıyordu. Ve onun da bunu hissettiğinden hiç şüphem yoktu. Birbirimizi yok etmek için mükemmel bir şekilde tasarlanmıştık ve onun ateşinde yanmanın nasıl bir şey olduğunu bilmeyi arzuluyordum.

Ben sigara içerken JJ saçımı düzeltmeye çalıştı ve Rogue göğüslerini avuçlayıp meme uçlarını çekiştirerek beni hayatımda hiç olmadığım kadar sertleştirdi.

Saç kesmenin cinsel bir yanı yoktu ama ben böyle hissederken JJ'in ellerinin üzerimde olması sanki bir sınırı aşıyormuşuz gibi hissettiriyordu. Ben de buna tamamen karşı değildim. Sadece dokunulmak bile güzeldi. Sanki bu odadaki insanlar için hâlâ bir şey ifade ediyordum. Önemli bir şey.

Rogue'un gözleri açıldı ama bana doğru yürürken kapüşonluydu, eğilirken kalçaları sallanıyordu, sigarayı dudaklarımdan alıp içerken eli kalçamdaydı ve beni bir duman bulutu içinde bıraktı. Parmakları bacağımdan yukarı süzüldü ve ben de ona doğru uzandım, elim kalçasının arkasına dolandı ve morartacak kadar sert bir şekilde sıktı.

"Bana ne yaptığının farkında değilsin," diye homurdandım.

İçimdeki karanlık tamamen kontrolüm altında değildi ve şimdi acımasız ve ahlaksız olan yeni bir şekle bürünüyordu, onu isteğime göre bükme ve onu doğru şekillerde incitmek isteyen türden.

"Ne yaptığımı çok iyi biliyorum Chase Cohen," dedi, sigarasını bitirirken gözleri benimkilere kilitlenmişti. Elindeki sigarayı indirdi ve

Shawn'ın kışını bana sürttüğünü hatırlayınca içgüdüsel olarak irkildim. JJ'in parmakları saçlarımda kilitlendi ve Rogue neden böyle tepki verdiğimi anlayınca gözleri büyüdü.

Uzaklaşmak istedi ama ben elimi bacağına daha sıkı sardım ve sigarayı parmaklarının arasından kaptım, avucumun içinde ezdim, böylece ateş eti yaktı ve onun için seve seve acı çekeceğimi kanıtladım.

"Sana bu kadar yakın olmak için çekmeyeceğim acı yok," dedim ve izmariti avucumdan kül ve is akacak şekilde fırlattım.

JJ omzumun üzerinden eğildi, elini Rogue'un boynunun arkasına kaydırды ve dilini dudaklarının arasına soktu. Birbirleri için çaresizlik içinde bir araya geldiklerinde onun ereksiyonu ve göğüsleri arasında ezildim ve hayal kırıklığı içinde homurdandım, ayağa kalkmaya çalıştım, sadece her biri için beni yerimde tutmak için bir elini omuzlarıma bastırdı.

"Kendi odana git," diye hırladım, göğsümdeki sıcaklık artarken onları iterek ayırdım. "Oyunlarınızı sikeyim."

"Bu bir oyun değil, Ace," diye homurdandı JJ.

Kaba kuvvetle ayağa kalkmayı başardım ve ona inanmayı reddederek dirseğimi geri çektim. Çünkü kimse beni bu şekilde istemiyordu ve eğer ikisi Rogue'un ilgisini çekmeye çalışmak için çarpık bir anlaşmaya varmışlarsa, o zaman canları cehenneme.

Rogue'un bana söylediğini hatırladığım *seni seviyorum* sözcükleri aklımdan geçti, ama bunu kastetmediğini bildiğim için gözümü kırıştırdım. Bunu kastetmiş olması mümkün değildi. Böyle görünmeden önce, içimde bir canavardım. Ve o bunu biliyordu. En kötüsünü görmüştü.

Odanın içinde topallayarak ilerledim ve bacağımdaki acıya karşı dişlerimi sıkarak çekmeceli sandığa ulaştım ve ona yaslanarak kapıyı işaret ettim. "Çıkın dışarı. Gidin birbirinizi istediğiniz gibi becerin."

"O da seni istiyor dostum, değil mi-" JJ başladı ama ben onun sözünü kestim.

"Saçmalık," diye hırladım. Ben sadece btnmş gibi davranmaya çalıştıkları kırık dökük bir oyuncaktım ve bunların hiçbirini yutmuyordum. "Git!" Tersledim ve

Rogue, JJ'in elini tutarak onu odadan çıkardı ve omzunun üzerinden bana aptal olduğumu söyleyen bir bakış fırlattı.

Göğsümde boncuk boncuk ter vardı ve sikim hala ağrıyordu, kafam karışmıştı, kızgındım ve o kadar tahrik olmuştum ki bir şeyleri kırmak istiyordum. Bunu yapacak gücüm olsaydı bu odayı paramparça etmek isterdim.

Birkaç dakika sonra, penceremin ötesinden yüksek sesli bir inilti duyuldu ve yanağımın içini ısırdım, tekrar duyulana kadar olduğum yerde sabit kaldım. Koltuk değneğimi kapıp pencereye doğru ilerlemeden önce biraz daha direndim.

Kendimi perdeye yaslarırken omzumu pencerenin kenarına dayadım.

Rogue verandada altındaki şezlonga yayılmıştı, çırılçıplaktı ve parmakları JJ'in saçlarında düğümlenmişti. Benim İzlerken nefeslerim gittikçe ağırlaştı, başka tarafa bakamadım ve neredeyse acı veren sikimi pantolonumun içinde sıktım.

Kahretsin, mkemmел bir baştan çıkarıcıydı, sırtını dikleştirmesi ve alt dudağını ısırması, sefil hayatımda gördüğüm en ateşli şeydi.

Buranın penceremin hemen dışında olduğunu fark ettiler mi yoksa birbirlerine o kadar dalmışlardı ki buradan tüm avluyu görebileceğimi unuttular mı?

Rogue kendi meme uçlarını çekiştirip oynatırken başı zevkle geriye doğru eğildi ve ben bu ifadenin her santimini ezberledim. Boşalıırken ne kadar güzel görüneceğini hep hayal etmiştim ve iki Saniyeler sonra, JJ'in başını kalçalarının arasında tutarak haykırdığında ve gözleri son saniyede parlayarak açıldığında dileğim gerçekteşti.

Tam benimkinin içine. Hareket edecek kadar hızlı değildim, bu yüzden sadece sahiplendim ve orada durup dudaklarını yalamasını ve bana zevkinin kaynağıymışım gibi bakmasını izledim.

JJ ayağa kalktı, sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi onu kollarına aldı ve şezlongdaki yerini aldı, arkasına yaslandı ve ondan bana doğru bakarken onu kucağına yerleştirdi. Kalın sikini tuttu ve amına doğru yönlendirdi, kalçalarını kavrayıp onu üzerine çekerken gözleri hala benimkilerle kilitliydi, dibine kadar battı. Onu kaydırđı

JJ kalçalarını destekleyip istediğı hızda sürmesini sağlarken, sertçe sevişmeye başladıklarında parmaklarını klitorisinin üzerine koyarak göğüslerinin zıplamasını sağladı.

O kadar yenilebilir görünüyordu ki ağzım sulandı ve bakışlarının bana yapışıp kalması artık kendimi rahatlatmamamı imkansız hale getirdi. Pantolonumu aşağı ittim, sert sikimi serbest bıraktım ve JJ'in itişleriyle aynı anda sıkıca okşamaya başladığımda sıkıca kavradım, sikimi onun yerine amının derinliklerine sürerken hayal ettim. Ne kadar ıslak olduğunu düşündüm.

benim için burada olduğunu ve sıırıslıklam amının sikimin her santimini sarmasının nasıl bir his olduğunu hayal ettim. Sikimi daha sert pompaladım, klitorisini çalıştırırken boğazımın derinliklerinde hırladım, kolumun hareketlerini izlerken dudağını ısırdım, böylece tam olarak ne yaptığımı biliyordu.

Onun JJ'in sikinin derin darbelerinden zevk almasını izlerken, bu ayrıcalığa sahip olsaydım ne yapacağımı hayal ettim. Konu ona geldiğinde çok fazla bastırılmış enerjim vardı, Sert olmaktan başka bir şey yapamayacağımı biliyordum. Beni bir vahşie dönüştürdü ve ben de on yıllık öfkemin tüm gücünü onun bedeninde serbest bırakacaktım. Bana her yaklaştığında hissettiğim hayvan gibi onu becerecek ve canavarların neden en iyi kafeslerde tutulduğunu ona gösterecektim.

Aletimi sıkıca kavradım, başparmağımı başının üzerine sürttüm ve zevk şaftımda yuvarlanırken ucundaki prekumu kaydırđım. I

Ağızına, göğüslerine, sonra da benim ona sahip olmak için yanıp tutuştuğum, beni sahiplenen o deniz mavisî gözlerine baktım.

Boşalırken titredi ve ben de onunla birlikte parçalandım, dölüm duvara sıçrarken aletimin uzunluğu boyunca zevk roketi fırlattı ve benden her damlasını alana kadar pompalamaya devam ettim.

Nefesim camda buğulandı ve Rogue beni izlerken dudağını ısırdı, son bir sert hamleyle işini bitirdiğinde JJ'e doğru geriledi ve dudaklarından bir öpücük almak için başını çevirmeye zorladı.

Sabahki duşumdan sandalyede asılı duran havluyu aldım, sikimi bir kenara koymadan önce yaptığım pisliği temizledim ve havluyu çamaşırhaneye attım. Sonra perdeleri çekip kapattım ve yatağıma dönmek için koltuk değneğini kullandım. Bugün çok zorladığım için bacağım cidden acımaya başlamıştı ama umurumda değildi. Hâlâ yüksek. Serbest bırakılmanın etkisiyle başım döndü ve yatağın üzerine düşerken göğsümden bir huzur dalgası geçti. Az önce ne halt ettiğimizi bilmiyordum ama hem çok yanlış hem de cidden doğru hissettiriyordu.

Göz bandını yastığımın altından çıkardım ve zihinsel olarak omuz silkip takmadan önce parmağımda döndürdüm. Aynada kontrol etmek için yatağımda doğruldum ve kurudukça kıvrılan yeni kesilmiş saçlarımı etrafına dizdim. Camdaki yeni halime baktım ve gördüklerimden tamamen nefret etmediğimi fark ettim ve kapı açılıp Rogue başka bir tişörtümle odama girdiğinde yüzü aydınlandı.

JJ kucığında bir paket atıştırmalıkla onu takip etti ve ikisi de yatağıma yığıldı, sanki hepimiz garip bir sikiş festivaline katılmamışız gibi davranıyorlardı. Mutt da yatağa atlayıp Rogue'un parmaklarından bir sos kemiği kaptığı sırada havlayarak içeri girdi.

Rogue bana bir paket Cheetos fırlattı, yanıma kıvrıldı ve sırtarak göz bandıma baktı. "İyi görünüyorsun, Kaptan Ace."

"Evet, evet," diye mırıldandım, JJ onun diğer tarafına yerleşip parmaklarını onunkilerin arasına geçirirken cips paketini yırttım.

İkisine de şöyle bir baktım, bu durumdan nasıl bu kadar rahat olabildiklerinden emin değildim ama garip bir şekilde bunun beni de o kadar rahatsız etmediğini fark ettim. Belki de zamanımın kısıtlı olduğunu ve hâlâ buradayken Rogue'dan alabileceğim her şeyi alacağımı bildiğim içindi. Tek bir şey vardı.

Fox'un asla öğrenemeyeceği şeyler listesine bir yenisini daha eklediğimizden emindi.

Heyecanlı bir ıgılıkla Chase'in odasına koştum, kapıyı o kadar sert açtım ki duvara çarptı ve belki de bir delik açtı. *Hoppala.*

Chase, düşün akma sesinin havayı doldurduğu banyosundan küfretti ve ben de ellerimi yüksek sesle ııptım.

"Acele et, günüşığı - geç kalacağız."

"Neye geç kaldın?" diye tersledi. "Ve neden benim odamdasın? ıplağıım."

"Senin pipini görmekle ilgilenmiyorum, Chase, Tanrım. Her şey seninle ilgili değil." Aceleyle dolabına gidip ona bir şort ve beyaz bir gömlek aldım, sonra gömleğı geri fırlatıp yerine yeşil bir tane seçtim. *Mükemmel.* "Bunu daha iyi organize ederdim ama ilanı internette yeni gördüm ve zamanında yetişmek istiyorsak kığımızı kaldırmamız gerekiyor."

"Sen neden bahsediyorsun be?" Chase hırladı, sözlerinin ardından suyun kesilme sesi duyuldu.

"O şehirde," dedim heyecanla. "Kasabada değil. Altı kasaba ötede bir kasabada. Ama bu yeterince yakın ve ben bunu kaçırmayacağım," dedim.

açıkladı.

"Mantıklı konuşmuyorsun."

Sinirli bir şekilde oflayıp pufladım, beyzbol şapkamı düzelttim ve kollarımı kavuşturarak topallaya topallaya buraya gelmesini bekledim. Hâlâ kırık bacağına ağırlık veremiyordu, bu yüzden bir eliyle beline sardığı havluyu tutarak ve alçısını kuru tutan bir poşetle kaplayarak dışarı çıkmak için tatlı bir zaman harcadı.

Bakışlarım çıplak göğsünün üzerinde gezinirken birkaç su damlası teninden aşağı aktı. Kesikler artık neredeyse tamamen iyileşmişti, sadece etinde kırmızı çizgiler kalmıştı ve beni kaslı vücudunu takdir etmekte özgür bırakıyordu. JJ ona acımış ve buraya bir bank ve bir sürü ağırlık getirmişti, böylece kilit altındayken en azından göğüs ve kol egzersizleri yapabilecekti ve duştan önce yaptığı egzersizden dolayı kasları pompalanmıştı.

Bakışlarımı çıplak göğsünden yüzüne doğru sürükledim ve Shawn'ın ona yaptıklarını örtmek için taktığı siyah göz bandına baktım.

Chase dikkatimin nereye düştüğünü fark etti ve başını eğerek ıslak buklelerinin gözlerini kapatacak şekilde öne düşmesine izin verdi ve ben de ofladım.

"Sana hiç korsan seks fantezilerimden bahsetmiş miydin?" Ona sordum ve kaşlarını çatarak bana tekrar bakmasını sağladım.

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Sadece söylüyorum, sana bir papağan almak zorunda kalabilirim. Göz bandın ve tahta bacağın var. Eğer bir papağana bana 'güzel Polly' demeyi öğretirsen, muhtemelen dizlerimin üzerine çöküp iyi bir küçük toprak fahişesi gibi sikini emerim. Bu bir fantezi kanunu."

Chase bana doğru zıplarken bir sandalyenin arkasına tutunarak alay etti. "Evet, eminim öyle olacaktır. Hangi kız düzgün yürüyemeyen, berbat suratlı bir adamı istemez ki? Bugünlerde tam bir avım."

Ona dramatik bir şekilde gözlerimi devirdim ve o da bana kaşlarını çatı.

"O zaman giyinmem için siktirip gidecek misin?" diye sordu. Bu sabah çok huysuzdu. Ama huysuz olduğunda bu genellikle acı çektiği anlamına gelirdi, bu yüzden ona çok kızamazdım.

"Hayır," diye basitçe cevap verdim. "Sana geç kalacağımızı söylemiştim. Geç kalacağımızı söylemiştim.

Bir yerde olman gerekiyor ve yirmi dört saat hemşireye ihtiyacın var. JJ'in bugün kulüpte yapacak işleri var ve Fox da Harlequin gibi davranıyor, bu da seni benim sorunum yapıyor."

"Evden çıkamam, unuttun mu?" Chase mırıldandı, yatağa ulaşp yarı yarıya üzerine düşerken havlusunu güçlü bir esintinin içeri girip onu çalmasından korkuyormuş gibi sıkıca avucunun içinde tutuyordu. Tüm pencereler kapalı ve perdeler açık olduğu için bu pek olası değildi. kalıcı olarak kapatılmıştı. Güya bu, onu burada kimsenin görmemesini sağlamak içindi ama ben bunun en azından yarısının Chase'in onu kimsenin görmemesini istememesinden kaynaklandığından emindim. Ve bu saçmalıkla işim bitmişti.

Özellikle de bugün.

"Evet ama ben hiçbir zaman kurallara uyan biri olmadım. Bugün bir randevum var ve hoşuna gitse de gitmese de sen ona eşlik edeceksin."

"Sen neden bahsediyorsun? Sen ve JJ'in bana ihtiyacı yok-" "JJ hakkında kim bir şey söyledi? Bu çok daha büyük bir anlaşma lanet Koy'daki herhangi bir şey. Bu canlı bir GPR imza etkinliği ve bütün gün bezini değiştirecek birine ihtiyacın olduğu için bunu kaçırmayacağım." Ciddi olduğumu göstermek için kollarımı kavuşturdum ama kafası her zamankinden daha karışık görünüyordu.

"Bir ne?"

"Yeşil Power Ranger, duh." Alnına bir fiske vurdum ve benden uzaklaştı.

Anlayışla karşıladı ve sinirli bir homurtuyla başını salladı. "Seninle bir çocuk şovundaki bir adamla aptal bir imza gününe gitmeyeceğim."

"İşte burada yanılıyorsun." Elimdeki yeşil gömlekle ona doğru hamle yaptım ve o benimle mücadele edemedi gömleği kafasına geçirmeyi başardım. Kollarını deliklerden geçirmekten başka çaresi kalmamıştı ve beni geri çekmeye çalışırken bana hırladı, bileklerimi yakaladı ve ellerim başımın üzerinde olacak şekilde beni altındaki yatağa sabitledi.

Chase yüzüme karşı, "Dışarı çıkmıyorum," diye homurdandı ve ben de içimi çektim.

"İyi," diye kabul ettim üzgün bir koklamayla. "Sadece bir kez olsun eğlenceli bir şeyler yapmanın iyi olabileceğini düşündüm. Her zaman mutsuz olmaktan ve korkmaktan çok sıkıldım. Sadece biraz eğlenmeyi denemek istedim."

Pes ettiğimde Chase kaşlarını çatarak bana baktı, sanki daha fazla dövüşmeyi bekliyormuş gibiydi ve geri çekilerek beni serbest bıraktı.

Yataktan kalktım ve kapıya yöneldim, yüksek sesle kokladım ve giderken yanağımı temizledim.

"Bekle," diye seslendi Chase tam gözden kaybolacakken ve sırtım ona dönük bir şekilde durdum, beklerken dudaklarımda bir gülümseme vardı. "Bu senin için gerçekten o kadar büyük bir mesele mi?"

"Gitmek için sağ gözümü verirdim," diye kabul ettim, hâlâ ona bakmıyordum.

Chase şaşkın bir kahkaha attı "Vay canına, gerçekten de tam bir pisliksin, değil mi?"

"Evet. Ama beni başka türlü isteyeceğini sanmıyorum." Omzumun üzerinden geriye baktım ve bakışlarını üzerimde buldum.

"Fox bundan hoşlanmayacak," diye uyardı.

"Bundan nefret edecek," diye kabul ettim. "Ama sen yine de ona karşı çıkmaktan zevk alıyorsun." "Sen de öyle," diye işaret etti.

"O zaman neden birlikte çıkmıyoruz?" Alay ettim. "Yoksa izlemeyi mi tercih edersin?"

"Siktir git," diye cevap verdi, bakışları vücudumda geziniyor ve geçen gece üçümüzün yaptıklarını düşünürken tenimin altında bir sıcaklık oluşmasına neden oluyordu. Ya da neredeyse ne yaptığımızı. Chase'in bizi hoşuna gitmediği için mi gönderdiğini, yoksa onun yüzünden mi böyle olduğunu hâlâ tam olarak anlayamamıştım.

güvensizliğini gösteriyordu. Bu yüzden şimdilik ona göre davranıyordum ama bizi birlikte izlerken mastürbasyon yapmaktan çok daha fazlasını yapmayı seçseydi cidden umursayacağımı söyleyemezdim. Bunu ona söyleyecek değildim.

"Pek olası değil," diye karşılık verdim. "O papağanı almazsan olmaz."

Chase yatağından bana doğru bir yastık fırlattı ve ben de güldüm, yastık bana çarpmadan kaçtım ve aşağıya indim.

Chase'in hastaneden eve getirdiği tekerlekli sandalyeyi aldım ve yarı iterek, yarı fırlatarak merdivenlerden garaja indirdim, sonra da o bok gibi ağır şeyi bir şekilde cipimin arkasına taşıdım. Sonra yolcu koltuğunu gidebildiği kadar yatırdım ve ayak boşluğuna birkaç yastık doldurdum.

Hızlıca motoru çalıştırdım ve arabayı garajdan çıkarıp ön kapının önüne park ettim, Fox'un evin kapısında bıraktığı Harlequin'lerin meraklı bakışlarını görmezden geldim.

Merdivenlerden yukarı çıktığımda Chase'i giysilerini giymiş buldum. Onun için hazırladığım şortları, dizini bükmesini engelleyen koca alçısıyla bacağının üzerinden nasıl geçirdiğini hayal ederken sııttım.

"Neden bana öyle gülümsüyorsun?" diye sordu.

"Gülümsememden hoşlanmıyor musun?"

"Öyle değil. Belli ki bir şeylerin peşindesin."

"Porsuğun en sert uyarılarına rağmen yola çıkıyoruz. Şimdi gelin ve merdivenlerden aşağı inin yoksa geç kalacağız."

"Hiçbir yere kıcıımı çarpmıyorum."

Bu meydan okuma karşısında sııttım, sonra odasına daldım, koltuk değneklerini kaptım ve pencereye doğru koştum.

"Rogue, sen ne halt ediyorsun-"

Chase'in bu soruyu bitirmesine gerek yoktu çünkü çoktan penceresini açmış ve koltuk değneklerini fırlatmışım. Büyük bir gürültüyle havuza düştüler ve ben de abartılı bir solukla elimi ağzıma kapattım.

"Aman Tanrım, Chase, koltuk değneklerin ağzından çıkacak başka bir huysuz kelimeyi dinlemektense intihar etti!"

Chase birkaç uzun saniye boyunca bana baktı ve sonunda bir kahkaha attı. "Bazen senden nefret mi ediyorum yoksa seni seviyor muyum bilemiyorum," diye hırladı bana.

"Beni sevmek çok daha eğlenceli," diye söz verdim, bakışlarının ağırlığı üzerimde artarken odanın diğer ucundan ona doğru atladım ve ikimizin de Dollhouse çökerken ona söylediğim o üç küçük kelimeyi düşündüğümüzden oldukça emindim. Ama bugün duygusal yüklerimizden çok daha önemli bir şeyle ilgiliydi, bu yüzden bundan bahsetmeden onu kapıya doğru ittim. "Seninle kış tokuşturacağım. Eğlenceli olur. Ayrıca merdivenlerde senin ağırlığını taşıyamam, bunu sen de biliyorsun. Düşersen o koca kaslı kıcıını kaldırmamın imkânı yok, o yüzden çarpışmak en güvenli seçenek."

En üst basamağa oturması için ona rehberlik ederken Chase homurdandı, ama ben sadece omzumu onunkine vurdum ve ona fısıldamak için eğildim.

"Dibe son inen frijit ördektir." Basamaktan ittim, kıcıım bir sonrakine çarptı ve Chase oyuna düştüğü için küfretti, yanımdan geçerken ilerlememi durdurmak için kolumu tuttu.

"Hey!" diye yakındım, elini üstümden çekerken o keyifle homurdandı ve önden gitti.

Chase merdivenlerden inmeye devam etti ve ben de ayağa kalkıp peşinden koşarken ona sııttım, kırık bacağının üzerinden atladım ve o daha üç adım atmışken merdivenlerin dibine indim.

"Ben kazandım," dedim ve elimi ona doğru uzatırken sııttım.

"Hile yaptın amına koyayım," dedi Chase, elimi tutup onu sağlam bacağının üzerine çekmeme izin vererek.

Dengesini sağlamaya çalışırken tökezledi ve ben de onun cüssesinin altında ezilerek merdivenin dibindeki duvara yaslandım. Sert vücudu kaslı ve baştan çıkarıcıydı ve beni denizde bir odun parçasının üzerinde yüzerken bulunmuş, sonra da Kaptan Ace'in gemisine çekilmiş bir genç kız gibi oraya sabitlediğinde korsan fantezime kendimi fazla kaptırdım. kalaslarını çökmüş göğsüme sapladı ve-

"Siktir. Özür dilerim," dedi ve kendini düzeltmek için duvara doğru itti ve aptalca bir örtbas etme çabasıyla göz bandının üzerine düşmesi için elini hızla saçlarında gezdirdi.

"Hadi Zıpzıp, bütün gün bekleyemeyiz." Kolumu beline doladım ve mutfağa doğru ilerlerken bana yaslanmasına izin verdim ve onu ön kapıya doğru yönlendirdim.

"Harlequin'leri geçip bizi buradan tam olarak nasıl çıkarmayı planlıyorsun?" Chase talep etti.

"Dışarıdaki pislikler mi? Çok kolay. Sadece beni takip edin ve elimde oyuncak olsunlar."

Chase bunun pek olası olmadığına dair bir şeyler mırıldandı, ben de ona başımı sallayarak Mutt'a ıslık çaldım ve ön kapıyı açtım.

Chase'i cipime doğru yönlendirdim, ona kapıyı açtım ve tavan demirlerini tutarak homurdanarak kendini yukarı kaldırıp arabaya bindi

Direksiyona geçmek için koştururken ağırdan ya da tahrişten olabilirdi.

Kırık bacağını ayak boşluğuna yığdığım yastıkların üzerine koymasına yardım ettim ve ardından emniyet kemerini bağlamak için ona doğru eğildim.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Seni güvende tutuyorum. Seni tekrar kaybetmeyeceğim, Ace. Özellikle de aptalca bir kaza yüzünden."

Bana tuhaf bir bakış attı ve ben de başımı iki yana eğerek ona baktım, sonra da uzanıp koyu renk buklelerini yüzünden geriye doğru ittim. "Yapma," diye tersledi, saçlarını hızla karıştırıp geriye düşmesini sağladı tekrar alnına indirdi ve ben de sinirlenerek ofladım.

"Neden saklanmaya bu kadar kararlısın?" Ben de hemen karşılık verdim.

"Çünkü tek gözlü, yaralı bir ucube olduğum için tüm dünyanın bana aval aval bakmasına ihtiyacım yok."

İçimi çektim ve karşı tarafa geçmeden önce alt dudağımı ısırdım. Orta konsola oturdum ve kendimi onun kucağına bıraktım; çenesini kavrayıp bakışlarını kendiminkilere dikmeye zorlarken kalçalarım onunkilerin üzerindeydi.

"Siktir et Shawn'ı," dedim sertçe. "Bunu yapmaya hakkı yok. Ona izin vermeyeceğini söyle bana. Çünkü izin verirse, o zaman kazanır. Ve o kazanmayacak, değil mi?"

"Onun kazanması ya da kaybetmesi benim ne kadar berbat görüldüğüm konusunda hiçbir fark yaratmıyor," diye mırıldandı Chase, mavi gözleri benimkileri ararken elleri geçici olarak belimde duruyordu.

"Yani tek göz meselesi seni rahatsız mı ediyor?" "Hâlâ iki gözüm var," diye homurdandı.

"Mmmhmm. O zaman neden göz bandını çıkarmıyorsun?"

"Göz kapağım hala tam olarak iyileşmedi," dedi kararlı bir şekilde. Bunun saçmalık olduğundan eminim çünkü JJ bana gerçekten ihtiyacı olmadığını söylemişti.

pansumanlar artık.

"Bana güveniyor musun?" Aniden sordum, beni o feribotta terk ederek yaptığı numaradan sonra bunun ikimiz arasında oldukça büyük bir soru olduğunu biliyordum.

"Evet," dedi Chase sonunda ve ben de ona kocaman bir gülümseme gönderdim. "Tamam. Gözlerini kapat o zaman - ya da gözlerini. Ne demek istediğimi anlıyorsun."

Bana huysuz bir bakış attı ama ben ona bakıp beklerken istediğimi yaptı. Ne yapacağımı görmek için beklerken belimdeki tutuşu sıkılaştı ve hızla dönüp torpido gözünü açtım, içinde gümüş bir kalem bulmadan önce biraz karıştırdım.

Chase hâlâ ne yapacağımı görmek için bekliyordu, ben de eğildim ve parmaklarımı yüzünün yeni yara izleri almış tarafına hafifçe dokundurdum.

"Bu sadece et ve kemik, Ace," diye mırıldandım, parmaklarımı siyah göz bandının altından görünen yara izlerinin kenarlarında gezdirirken giydim. "Ve vücudunuzdaki yaralar sizi daha az yapmaz. Sizi daha fazla yapar. Gücünüzü gösterirler."

Bana olan tutuşu daha da sıkılaştı, ta ki beni oltaya takılmış bir balık gibi sarana kadar ve ben de ona izin verdim çünkü aramızda ne kadar boktan bir sihir geçmiş olursa olsun beni yakalamasını istiyordum. O hâlâ benim oğlumdu. Dokunuşuma doğru eğildi ve ben de kalemle ihtiyacım olanı nazıkçe çizerken tenini okşamaya devam ettim.

"Ama iki gözlü olmaktan gerçekten bu kadar rahatsızsan, o zaman tamam. Artık kimse farkı anlamayacak ve bu konuda endişelenmeyi bırakabilirsin," diye ekledim muzaffer bir edayla.

"Ne?" diye mırıldandı, sağlam gözü açıldı ve bakışları hâlâ elimde tuttuğum kalemi bulmadan önce yarım an boyunca beni süzdü.

"Gerçekten çok güzel kirpiklerin var," diye nefes aldım ve bana küfretti, kırım sürücü koltuğuna geri attı ve dikiz aynasını ona doğru çekti, böylece ben gülerken sanat eserimi takdir edebilecekti.

Şimdi göz bandının malzemesine, hâlâ çalışan göz bandıyla eşleşmesi için güzel bir göz çizilmişti. Çok inceydi. Normal, sıkıcı iki gözünün olmadığını kimsenin fark edeceğinden bile şüpheliydim.

"Rogue, seni pislik," diye hırladı bana, Mutt arka koltuktan onu uyarmak için havlarken ve ben motoru çalıştırırken. "Böyle görünerek dışarı çıkmayacağım."

"Vay canına, çok mu nankörsün?" Alay ederek evden uzaklaşıp kapılara doğru sürdüm ki dışarı çıkmaya çalışmak gibi aptalca bir fikre kapılmasın. İyi bir önlem için kapıları kilitledim.

Chase öfkeyle, "Çok gülünç görünüyorum," dedi.

"Madem bu kadar kızacaksın o zaman yamay çıkar," diye önerdim, bana doğru atılıp Yeşil Power Ranger şapkasını kafamdan kaparken gülerek.

"Siktir git," diye mırıldandı, giydi ve yüzünü gölgelemek için tepesini aşağı çekti.

"Bebek gibi davranma, Ace. Eğer kendini daha iyi hissedeceksen yüzüme bir penis çizebilirsin?" Ona kalemıraşı uzattım, ama onu kaptı ve torpido gözüne geri attı.

"Onun yerine başka bir zaman intikam alsam nasıl olur?" dedi ve ben de sııttım.

"Getir bakalım, kötü çocuk. Tek gözüm açık uyumaya başlayacağım - tabii bunu zaten halletmediysen?"

"Ciddi misin? Bunu şaka mı yapacaksın?" Öfkeyle yüzünü işaret etti ama umurumda değildi.

Omuz silktim çünkü evet, bunu bir şaka haline getirecektim ve o da bu konuda şirretlik yapmayı bırakacaktı. Tıpkı Rick'in bisikletini sürmeye çalışırken düştüğüm ve Chase'in bana yol yaralarım konusunda şirretlik yapmamamı söylediği zamanki gibi. Ve bu çok canımı yakmıştı.

Harlequin'ler şaşkınlıkla bize bakarken kapılarda durmak zorunda kaldım ama neyse ki Chase tek bacakla kaçmaya meyilli görünmüyordu.

"Selam," dedi Basset, pencereimin yanında durup merakla benimle Chase'in arasına bakarak. "Bugün dışarı çıkacağınızı bilmiyordum."

"Acil lavman," diye açıkladım, hikayemden pek de memnun görünmeyen Chase'e baş parmağımı sallayarak.

"O zaman tüm dünyaya anlat," diye homurdandı, açıkça bundan hoşnut olmamasına rağmen rol yapıyordu. Ama on bir yaşındayken konseri yürütmek için parametreleri belirlemiştik ve kurallar açıktı: Biri bir hikayeye başladığında ne olursa olsun ona bağlı kalmak zorundaydınız. Çelişki yok, değiştirmek yok.

"Evet ama arka kapısı tıkalı olan ben değilim," diye omuz silkerek cevap verdim, Basset'e doğru eğildim ve sesimi alçalttım. "Ona çok fazla lif yediğini söyledim. Ya da yeterince lif almadığını... Bilmiyorum. Ama liflerle ilgili bir yanlış hesaplama olduğu kesin çünkü dünden beri ve sabahtan beri tuvalette çömelip duruyor. Patlamasını istemeyiz, anlıyor musun?"

Basset ciddi bir şekilde başını sallayarak diğerlerine kapıları açmalarını işaret etti ve ben de içeri girmeden önce ona bir gülümseme gönderdim.

"Go bang?" Chase, bir yandan yarı gülerken bir yandan da düşünceli ve karamsar halini korumaya çalışarak sordu.

"Evet. Poosplosion. Hayal edebiliyor musun?"

"Yapmamayı tercih ederim."

"İyi noktaya değindin. Biraz yiyecek alalım mı?"

"Bu görselin neresi seni acıktırdı?" Chase talep etti ve ben sadece omuz silktim, arabayı doldurmak için en yakın arabaya doğru ilerledim. Yolculuk için atıştırmalıklar.

"Dostum, ben aç doğmuşum."

"Herkes aç doğar. Bebeklerin önemsedığı tek şey kelimenin tam anlamıyla budur," diye belirtiyor Chase.

"Bebeklerin her türlü şeyi önemsedığınden eminim. Dünya hakimiyeti, sevimli kedi videoları ve genel olarak mümkün olduğunca insanlarla dalga geçmeye çalışmak gibi. Her neyse, tüm bu yemeklerin parasını ödeyecek cüzdanın var mı?" diye sordum.

"Hayır, lanet cüzdanım yanımda değil. Bu senin günün, benim değil."

"Merak etme. Odanızdan çıkarken aldım." Cüzdanını çekiştirdim. Cüzdanımı cebimden çıkarıp ona göstermek için biraz salladım ve arabaya bindiğimizde heyecanla menüye bakmaya başladım.

"Sen tam bir baş belasısın," diye homurdandı Chase.

Bizim için atıştırmalıktı ama ağzının kenarının hafifçe kalktığını görebiliyordum, yani hoşuna gittiğini biliyordum.

"Ve sen bir vızıltı öldürücüsün. Ama bir şekilde işe yarıyor, değil mi?"

Pencereye yanaştım ve Chase'e bir ton yemek sipariş ettim ve ben içi iyilik dolu kese kağıdını kucağına bırakıp kartıyla ödeme yapana kadar beni tuhaf bir şekilde izledi.

"Araba kullanırken beni beslemen gerekecek," diye emrettim, tekrar kenara çekip otoyola ve hayallerimdeki GPR gününe doğru ilerlerken.

Biraz patates kızartması için ağzımı açtım ve Chase bir avuç dolusu patates kızartmasını ağzıma tıkmadan önce bana küfretti.

Onları çiğnemeye başladığımda kahkahalarım boğazımda düğümlendi ve bir an için Chase'in göz ucuyla bana gülümsediğine yemin edebilirdim.

"Peki, bala alerjisi olan bir arı mı yoksa rock müzikten nefret eden bir baykuş mu olmayı tercih edersin?" Ben sordum.

"Gerçekten bu oyunu oynamak istiyor musun?" Chase hevesli bir şekilde sordu. "Neden? Birinci rauntta cevap vermekten mi korkuyorsun?" I cevap olarak meydan okudu ve cevap vermeden önce dramatik bir şekilde inledi. "Arı."

"Ciddi misin? Bu çok boktan, dostum. Bu senaryoda ne tür bir yalnız arı hayatı sürersin?"

Chase bana biraz daha patates kızartması fırlattı ve otoyola çıkarken güldüm, hayat boyu kahramanımla buluşmak için yarışırken sorunlarımızı arkamızda bıraktık.

Eve vardığımızda hava kararmıştı ve ben çok yorulmuştum. Cipim, beş parmak indirimimle şaşırtıcı derecede uygun fiyatlı olan Yeşil Power Ranger ürünleriyle doluydu ve Fox evden fırlayıp kaçtığımız için bize saldırmaya başladığında, kollarına bir yığın kazak, gömlek ve sınırlı sayıda üretilen bir kılıç atarak onu iyi bir şekilde kullandım.

Günümüzü anlatmaya başladığımda ona sııttım ve yeni eşyalarımı itaatkâr bir şekilde içeri taşıırken beni azarlama zahmetine bile girmedim.

JJ, Chase'in tekerlekli sandalyesine binmesine yardım etmek için dışarı çıktı ve ben de dramatik bir şekilde kanepeye çöktüm, etrafım yeni eşyalarımınla çevriliydi.

"Ee, nasıldı?" JJ, Chase'i içeri götürüp yanıma park ederken sordu.

Yanaklarımı acıtacak kadar geniş gülümseyerek, "Kahrolası destansı," dedim.

Chase, "Oraya vardığımızda bunu söylemiyordun," deyince gülümsemem yüzümden düştü.

"Çünkü bu lanet olası bir şakaydı," diye tersledim, nihayet imza töreninin yapılacağı alana vardığımızda duyduğum öfkeyi hatırlayarak.

"Neydi o?" Fox yanıma ve istifime oturup bir fincan kahve uzatarak sordu. Birazını içerken inledim ve Chase'in açıklamasına izin verdim Drama.

Chase, "Adam Beyaz Ranger kıyafetini giymiş, sahnede bir konuşma yapıyordu," diye açıkladı.

Kollarımı kavuşturarak, "Beyaz Ranger berbattır," diye homurdandım.

"Evet, biliyorum. Çünkü söylediklerini dinlemeye çalışan tüm o çocukların önünde bunu defalarca bağırdın," diye ekledi Chase.

JJ bir kahkaha attı ve ben de gözlerimi devirdim.

"Reklamda *Yeşil* Ranger yazıyordu, Beyaz değil. Lanet olası Beyaz Ranger olsaydı gitmezdim."

"İkisi de aynı adam, değil mi?" Fox kaşlarını çatarak sordu. "Az önce gösteriye farklı bir renk giyerek gelmedi mi ve-"

"Aynı şey değildi!" diye bağırdım. "Bana GPR vs WPR'den bahsetme Fox, yemin ederim kendimi kaybederim."

Hepsi bana güldü ve ben de omuz silkerek sınırlı sayıda üretilen GPR kaskımı ganimet yığınımdan çıkarıp taktım. Aslında o kadar sınırlı sayıda üretilmişti ki satışa sunulmamıştı ve ben de kesinlikle adam çocuklarla fotoğraf çektirirken onu çalmıştım.

Chase, "Neyse ki imza bölümü için kostümünü giymeye devam etmedi," diye ekledi.

"Hayır, sadece aptal bir kot pantolon ve normal bir insan gömleği giymişti," diye kabul ettim. Kızdığımından değil. Demek istediğim, görünüşe göre hayatının her günü karaktere bürünmüyordu ve bu sorun değildi. Kötü ama iyiydi.

"Yani senin için bir şeyler mi imzaladı?" JJ günümle gerçekten ilgileniyor gibi görünerek sordu.

"Evet ve Chase tekerlekli sandalyede olduğu için kuyruğu kesmek zorunda kaldık," diye ekledim sırtarak.

"Kendimi çok kullanılmış hissettim," diye onayladı Chase. "Ön tarafa geçene kadar 'engelli sırasına ihtiyacımız var!' diye bağırان bir insan koçbaşımıymışım gibi beni kalabalığın arasından itti. Bunun için kendimi berbat bir insan gibi hissettim, ama aynı zamanda sıra dokuz saat falan bekliyordu, bu yüzden buna razıyım. Ama sonra Rogue adama bir kamyonun çarpması sonucu beyin ölümümün gerçekleşmek üzere olduğunu söyledi ve ben de ona uymak zorunda kaldım."

"Kaltaklık etme, alçını imzaladı!" Üzerindeki imzayı gösterdim ve Chase bana kuru bir bakış attı.

"Neden 'Shelly Tithole'a' yazıyor?" JJ okumak için eğildiğinde sordu. "Bu onun kapak adıydı," dedim.

"Senin sayende," diye karşılık verdi Chase.

Fox ve JJ güldüler ve ben de kaskı bir kenara attıktan sonra yığının içinden bir GPR kupası alıp JJ'e uzattım.

"Bunu sana Pikachu için özür dilemek için aldım," diye açıkladım.

"Aynı şey değil," diye cevap verdi üzgün bir şekilde kaşlarını çatarak.

Aynı fikirde değilmiş gibi görünse de, "Hayır, bu bir yükseltme," diye onayladım. "Peki senin için ne imzaladı?" Fox duymak zorunda kalmadan önce bana sordu

JJ'in aptal suratı için başka bir keder yükü.

"Sadece bir fotoğraf, şapkam ve bazı ticari eşyalar," dedim, yığınımı karıştırıp fotoğraf ararken Chase iki sentini söyledi.

"Göğüslerini imzalamayı reddetti," dedi Chase, bana düz bir bakış atarak ve Fox kıllanırken ona kaşlarımı çattım.

"Güzel." Fox benden Chase'e baktı, aniden onun da hepimiz gibi burada takıldığını fark etmiş gibiydi ve duruşu sertleşti. "Artık odana dönmen gerekiyor zaten. Eğlence bitti. Ve eğer yine onunla evden gizlice kaçarak onu tehlikeye atarsan, o zaman belki de sana karşı ne kadar hoşgörülü olduğumu yeniden gözden geçirmem gerekecek."

Odadaki eğlenceli enerji bir balon gibi patladı ve bizden uzaklaşırken Fox'a kaşlarımı çatarak baktım.

JJ içini çekerek Chase'i ayağa kaldırmaya yardım etti ve ben de kalktım ama ikisiyle birlikte gitmek yerine kollarımı kavuşturup gitmelerini bekledim.

"Ciddi misin?" Fox bir koltuğa çöküp elini yüzünde gezdirirken öfkeyle sordum.

"Yine başlama Rogue, bugün de emirlerime karşı geldiğin için seni cezalandırmadığım için şanslısın."

"Oh, bu kadar mı yani? Bu evin bir demokrasi olduğunu sanıyordum. Yoksa bu sadece işinize geldiği zaman mı geçerli?"

"Benim kim ve ne olduğumu çok iyi biliyorsun," diye homurdandı Fox, elini bıraktı ve bana ters ters baktı. "Birlikte büyüdüğün çocuk olabilirim ama artık Harlequin'lerin de lideriyim. Ve Chase'in kaderi bir Ekip meselesi. *Bizim meselemiz değil.*"

"Ne kadar uygun değil mi? Sanırım bu pislik davranışı için serbest geçiş hakkın var. Zavallı Fox sadece kurallara uymak zorunda. O yapamazdı

muhtemelen birlikte büyüdüğü adamı, sizi bir kez bile satmadan haftalarca işkenceye katlandığını öğrendikten sonra affetmiştir."

"Bu kadar yeter," diye tersledi Fox, ayağa kalktı ve bana dik dik baktı, beni boyun eğmeye zorlamak için tüm o büyük piç noktalarını kullandı,

ama böyle bir şey olmayacaktı.

"Beni korkutmaya çalışma Porsuk," diye hırladım, kanepeye tırmanıp onun boyuna geldim ve gözlerinin içine baktım. "Chase'i sürgüne göndermenin tek sebebi bendim. O feribotta bıraktığı kişi bendim ve tahmin et ne oldu? Bunu aştım. Kötü bir hareket miydi? Evet.

Bunun için ona çok mu kızmıştım? Evet, kızdım. Ama lanet olası gözünü kaybettikten sonra, cehenneme kadar dayak yedikten ve birimizi bile satmayı reddederken bacağına kırılmasının yeterli bir ceza olduğunu düşünüyor muyum? Evet, düşünüyorum.

Beni o feribotta geride bıraktığı için ben onu affedebiliyorsam, sen neden affedemiyorsun?"

"Çünkü neredeyse seni yine kaybediyordu!" Fox bana doğru kükreyerek öyle bir hamle yaptı ki bir adım geriye sendeledim, dengemi kaybedip altındaki kanepeye kış üstü düştüm. "On uzun, sefil yıl boyunca Sensiz bir hayata katlanmak. Nerede olduğunu ya da sana ne olduğunu bilmemek, sürekli senin için endişelenmek ve seni olabilecek en kötü şekilde hayal kırıklığına uğrattığımı bilmek. Son sözlerimin ne kadar çok olduğunu biliyor musun?

Bunca zamandır beni rahatsız eden ne konuştunuz? Bizim için bir hiç olduğunu düşünmeni sağladım. Benim için hiçbir şey. Bundan daha fazlası olamazdı.

gerçeği. Karanlıkta debelenip durdum ve beni en kötü yanlarımdan uzak tutacak sen yanımda yokken bir canavara dönüştüm ve o seni bir kenara atacaktı!"

Fox'un göğsü ağır bir şekilde inip kalktı ve benden uzaklaşarak, bir elini sarı saçlarının arasından geçirirken veranda kapılarına doğru yürüdü.

Sözleri karşısında kalbim hızla çarparken yanağımdan süzülen bir damla gözyaşını sildim ama kendimi ayağa kaldırırken söylediklerimden geri adım atmayı reddettim.

"Ve şimdi de aynı şekilde onu bir kenara atmaya hazırsın," dedim, sesim çatlayarak. "Peki bu ne zaman sona erecek?"

Fox hareketsiz kaldı, tüm vücudu gerginlikten kaskatı kesildi ve bir an için bana geri döneceğini, benim için kırılacağını, söylediklerime katılacağını ve tüm bu lanet karmaşa hakkındaki fikrini değiştireceğini ve çok uzun zaman önce bozulmuş olan aileyi düzeltmeye çalışacağını düşündüm.

Ama onun yerine masanın üzerinde duran bir şişe romu kaptı. masasına oturduktan sonra tek kelime etmeden havuzun yanındaki karanlığa doğru fırladı.

Titrek bir nefes aldım ve Fox'un peşine düşmek yerine Chase'in peşinden gitmeye karar verdiğimde yanaklarımdaki yaşları sildim.

Zaten ilaçlarına ihtiyacı vardı ve Fox'u sürekli Chase'e karşı pislik gibi davranmaktan vazgeçmesi için ikna etmeye çalışmaktan bıkmıştım. O lanet feribotta bıraktığı kişi bendim ve her yerde surat asıyor değildim. Bu konuda ev. Hepimizin yoluna devam edebilmesi için bu konuyu kapatması gerekiyordu yoksa bizi Chase'in şimdiye kadar başardığından çok daha fazla mahvedecekti.

Üçümüz Chase'in odasına girdiğimizde JJ, "Ben onunla konuşurum," dedi ve kapıyı arkamızdan iterek kapattım.

"Sorun yok, dostum. Fox duygularını gayet açık bir şekilde ifade etti ve ben ona katılmıyorum bile. Berbat ettim. Ve batırmaya da devam ediyorum. Kendimi Shawn'ın beni tuttuğu o lanet bodrumdan bile çıkaramadım. Çıkardım.

Maverick ortaya çıkmasaydı ölebilirdi. Ve Bayan Mabel..."

Bir zamanlar güvенеbildiğim tek yetişkin olan yaşlı kadının, şu anda bir hapisanede kilitli olduğu gerçeğini defalarca konuşmuştuk. Rosewood Malikanesi'nin bodrumunda, daha o ölmeden mirasını çalabilmek için göt herif yeğeni tarafından tutuluyordu.

"Biliyor musun?" Aniden söyledim. "Bugün gidip onu oradan çıkarmalıyız."

"Ciddi misin?" JJ kaşlarını çatarak sordu.

"Evet. Neden olmasın?" Bu kararı verirken çenemi kaldırdım, geri adım atmayacağımı biliyordum. "Ona ihtiyacımız olduğunda her zaman yanımızdaydı. Tek yapmamız gereken Rick'le kaçmak için kullandığınız tünelden gizlice girmek ve onu kurtarmak. Kaiser Rosewood sadece kabarık bir gangster özentisi. Ondan korkmuyorum."

"Bir sorun var," dedi Chase, bacağına işaret ederek. "Sana o tünelin nerede olduğunu tam olarak gösteremem. Aslında, kaçtığımda o kadar kendimde değildim ki, nerede olduğunu *bildiğimi* bile sanmıyorum."

"Üzgünüm şampiyon. Bu sefer dışarıda oturacaksın," dedim ona. Cebimden telefonu çıkardım ve Rick'e mesaj atarak ne yapmasını istediğimi söyledim. "Ama bu sır hakkında her şeyi bilen başka biri var. hızlı aramada giriş."

"Maverick'e bu konuda yardım etmesi için gerçekten güvenilebileceğimizi düşünüyor musun güzel kız?" JJ sordu, gözlerindeki bakış bana sormama bile gerek kalmadan işin içinde olduğunu söylüyordu.

"Evet. Bizimle orada buluşmayı kabul etti bile." Gönderdiği mesajı onlara göstermek için telefonumu uzattım, tam o sırada tekrar pingledi.

"Ayrıca ıslak amcığının sahibinin kim olduğunu sana hatırlatmak istiyor. Chase sinirli bir ses tonuyla," dedi ve ben de Rick'in gönderdiği mesaja bakıp güldüm.

"Bir ödül sistemi düşünmeye başlamadan önce bu gece iyi bir iş çıkarıp çıkarmayacağını görmemiz gerekecek," dedim masum bir omuz silkmeye, JJ bana bu oyunda yer almaktan çok mutlu olduğunu belirten aç bir bakış attı.

Kapı arkamızdan açıldı ve Fox kollarını kavuşturmuş bize bakarken hepimiz bir grup yaramaz okul çocuğu gibi donup kaldık.

"Bana bu yarım yamalak plandan bahsedecek miydin yoksa beni karanlıkta mı bırakacaktın?" diye sordu.

"Muhtemelen karanlık şey," diye itiraf ettim, ona bakmak için döndüğümde, hala kavgamızla ilgili her türlü ham ve öfkeli hissediyordum. "Bize Porsuk gibi davranıp hayır demeye çalıştığın için."

"Seni bu konuda susturacağımı mı sanıyorsun?" Fox sordu, duyguları bir an için gözlerinde parladı ve sonra onları bastırdı. "Bayan Mabel'ı benim de önemsemişimi biliyorsun."

Dudağımı ısırdım, yavaşça ona yaklaştım ve bakışlarını tutarken elini elime aldım. "Gitmek için izin istemiyorum, çünkü bu gerçekleşiyor," diye uyardım onu. "Ama senden gelip bize yardım etmeni istiyorum," diye ekledim daha yumuşak bir tonda. "Ve evet demeni gerçekten çok isterim."

Fox benimle diğerleri arasında bir bakış attı ve başını sallamadan önce elini yüzüne götürdü. "Evet. Tamam, ben varım."

Biraz çılgılık attım, ayağa fırladım ve kollarımı boynuna dolayarak kulağına fısıldadım. "Rick'le gece yarısı buluşacağız."

Gül Ağacı'nı çevreleyen ormanlık alana giden yolda bekledim.

Manor, karanlıkta bir ağaca yaslanmış. Çocukken burada çok sık oynadığımızı düşünürsek, bu ormanda gözlerim kapalı bile gezinebilirdim. O zamanlar her şey daha büyük görünürdü, canavarlar ve maceralarla dolu uçsuz bucaksız büyülü bir orman. Şimdi ise sadece ağaçlar vardı ve gölgeler de sadece gölgeydi. Büyümek berbat bir şeydi. Görünüşe göre dünya çocukların zihinlerini korursak çok daha iyi olur.

Bu gece Rogue'u tekrar görmeyi beklerken içimi bir endişe kapladı. Krasinski'nin bana yaptıklarını ona anlattıktan sonra, Ada'dan ayrılırken düşünebildiğim tek şey, belki de benden uzaklaştığında, onların gerçekliğinin tamamen üzerine çökeceğiydi. Kirli olduğumu fark ederdi ve beni düşündüğünde yüzünü buruştururdu. Neredeyse Uzun zamandır ilk defa bu gece Rus ruleti oynadım. Silahı elime almıştım.

Başımı kaldırıp ellerinin üzerimde olduğunu düşündüğümde, bir dahaki sefere göz göze geldiğimizde Rogue'un bana nasıl bakabileceğini düşündüm. Ama sonra bana beni sevdiğini söylediğini hatırladım ve bunun doğru olup olamayacağını merak ettim. Zihnimin hikâyeler yaratmasına izin vermek yerine, silahı indirdim ve bu gece kendim görmeye karar verdim, gözlerinin içine bakacak ve şeytanlarımın onun için çok mu karanlık olduğunu yoksa gerçekten onlarla başa çıkıp çıkamayacağını öğrenecektim.

Onu görmek beni daha az tedirgin etmiyordu, tek düşünebildiğim beni görünce yüzünün buruştuğu, daha önce bana karşı hissettiği arzunun yerini iğrenme ifadesinin aldığı idi. Bir yetişkin olarak fantezilerin hala var olduğunu tahmin ediyordum, ama bunlar sizi en kötü korkularınızın kolayca hayata geçirilebileceğine ikna eden türdendi. Hayal oyunları en kötü kâbuslarınızla dolu olduğunda eğlenceli değildi.

Sesler ağaçların arasından bana ulaştı ve Rogue'un JJ ile konuşmasını dinlerken karanlıkta hareketsiz kaldım, etrafta kimse yokken birlikte nasıl olduklarını merak ediyordum.

"-Patates yerine lahanayı mı tercih ediyorsun?" Rogue alay etti.

"Patateslerin kişiliği yoktur," diye karşı çıktı JJ. "En azından lahananın bir parıltısı var."

Rogue güldü. "Bu çok aptalca. Lahanaların şu uçuşan yaprakları vardır, en azından kafa yerine bir patatesle biraz uyum sağlayabilirsiniz. Bir şapka tak ve güneş gözlüğü taksam kimsenin kılı kıpırdamazdı."

"Patatesin kafa büyüklüğünde mi yoksa patates büyüklüğünde mi olduğuna bağlı." Fox'un sesi konuşmaya katıldı ve öfke omurgamı parçaladı. Onun burada ne işi vardı?

Rogue yavaş davranıyormuş gibi öfkeyle, "Belli ki kafa büyüklüğünde," dedi ve dudaklarımı bir sırtıma kapladı.

"Bu nasıl belli oluyor? 'Patatesi mi tercih edersin, lahanayı mı?' dedin."
Fox karşılık verdi.

"İma edildi, tabii ki," diye cevap verdi.

"Rogue haklı." Ağaçların arasından çıkıp onların yoluna girdim ve Fox'un eli doğruca belindeki silaha gitti ama silahı çekmedi. "Belli ki sebze kafa büyüklüğünde olurdu. Açıkçası ben patates seçerdim, lahana tek bir yumruğa bile dayanamazdı."

Hepsi önümde durduğunda JJ sıırttı ve bakışlarım hızla Rogue'un gözlerine kaydı, orada benimle ilgili herhangi bir şüphe kaynağı aradım. Ama o sadece bana doğru yürüdü, parmak uçlarına bastı ve sanki şu anda dünyadaki tek oksijen kaynağı ağızımdaymış gibi beni öptü.

Onu belinden kendime doğru bastırdım, Fox'a bir gösteri yapmak istiyordum ama kızımından bir öpücük alıp bana olan arzusunu dilinde tattığım için onu umursamadığımı fark ettim. Göğsümde onun yargısından korkan ve çırpınan yaratığı yatıştırdı ve dudaklarımız ayrılıp gözlerine baktığımda, onu son gördüğümde bana duyduğu açlıktan başka bir şey bulamadım. *Bunun için şükürler olsun.*

"Kahretsin güzelim," diye iç geçirdim. "Sanırım az önce kalbimi yuttun."

Kıkırdadı, geri adım attı ve karnını ovuşturdu. "Bu o muydu? Tadı şeftali gibiydi."

Foxy'ye baktım, bu hareket için beni öldürmeye çalışmamasına şaşırmıştım ama JJ'in kolunu sıkıca tuttuğunu ve Fox'un dişlerini acı çekiyormuş gibi gösterdiğini gördüm.

"Biraz yoga yapmayı denemelisin, Tilki çocuk," dedim alaycı bir gülümsemeyle. "Belli ki mücadele ettiğin kabızlık sorununa yardımcı olabilir."

Kolunu JJ'in elinden çekip aldı, bana doğru ilerlerken gözleri birkaç ton koyulaşmıştı. Rogue otomatik olarak aramıza girdi ve kot şortunun arkasına kendi silahını sakladığını fark ettim. Bu silah

Çok ateşliydi ve ona kendim bir silah almaya karar verdim, istediği zaman kışının yanaklarının arasına sokabileceği ve oraya kimin koyduğunu hatırlayabileceği bir silah.

"Bu sadece bir gecelik bir şey," dedi Fox. "Bu yüzden senden saçmalık istemiyorum. Oraya Bayan Mabel için giriyoruz ve çıktıktan sonra yollarımızı tekrar ayırabiliriz."

Başımı bir o yana bir bu yana sallayarak düşündüm. "Hayır, aslında bu *bizim* operasyonumuz. Senin davet edildiğini hatırlamıyorum. O yüzden ben, Rogue ve Johnny James gidip onu getirelim, sen de burada bir kayanın üzerinde yağmur fırtınasını bekleyen yaşlı ve kızgın bir kurbağa gibi otur."

Fox hırlayarak bana doğru bir adım attı. "Seni adi herif-"

"Kaltak mı?" Rogue bana doğru gelmesini engellemek için elini göğsüne koyarken ben de onun yerine sözünü bitirdim. "Belki de. Ya da belki de küçük tatlı bir denizkızıydı. Kimse bilemez. Ben kendimi deniz kabuklu bir sütyen ve kuyrukla hayal edebiliyorum, ya sen?"

"Bu Mabel'a yardımcı olmuyor," diye araya girdi JJ. "Hadi gidelim."

"Bana bir kurşun sıkacakmış gibi bakmayı bıraktığında hareket edeceğim.

Ona sırtımı döndüğüm anda kafam kopacak," dedim alaycı bir ifadeyle ve çenemi Fox'a doğru salladım.

"Senin aksine, Maverick, ben asla kendi kardeşimi öldürmeyi planlayarak uyanmam," dedi Fox aramızdaki uzun süredir kayıp olan aşkın yankısıyla.

"Rogue'u becerene kadar olmaz zaten," diye alay ettim ve Rogue küfrederek göğsüme sert bir tokat attı.

"İkiniz de şunu keser misiniz?" diye sordu.

omuzları saldırmak üzere olan bir boğa gibi kabarıyordu ve ben onu kızdıran kırmızı bayrak olmaktan oldukça keyif alıyordum. "Bayan Mabel canavar yeğeniyle birlikte o evde tek başına ve onun hayatta olduğunu bilen tek kişi biziz. Çocukken tanıdığım tek düzgün yetişkini kurtarmaya gidebilir miyiz?"
Onun

Yüz ifadem duyguyla titredi ve o yıkıcı mavi gözlere teslim olurken omuzlarım çöktü.

"İyi ama onu neden yanında getirdiğini hâlâ anlamıyorum." Fox'un öfkesini göze alarak arkamı döndüm ve pistte ilerlemeye başladım.

"Teknik olarak bizi gizlice kaçmayı planlarken yakaladı ve kendisi davet etti," diye mırıldandı Rogue.

Fox hayal kırıklığı içinde, "Ve teknik olarak, ailemizin geri kalanına yaptığın gibi bana da güvenmiş olsaydın, bunu yapmak zorunda kalmazdım," dedi.

"Aile," dedim başımı sallayarak. "Görüyorum ki babamın sanrıları sana miras kalmış."

Fox yanımda yürümeye başladı ve ben de tünelin lanet girişini nerede bulacağını bilen tek kişi olmama rağmen onun önden gitmeye çalıştığını hissederek hızımı artırdım. JJ ve Rogue, koşmanın eşiğinde yürürken bize ayak uydurmak için arkamızdan yarı koşu yaptılar.

"En azından ben hâlâ kelimenin anlamını biliyorum," diye ısırıldı Fox beni.

"Peki bu ne, Foxy? Bütün gün senin tarafından yönetilmek mi?" Ben de karşılık verdim.

"Hayır. Sadakat," diye hırladı.

"Evet, sana sadakat. Eğer küçük aileniz size değil de birbirlerine sadıksa, o zaman oyun biter, değil mi?"

"Her iki taraf için de geçerli," diye tısladı.

"Uhuh," dedim hafifçe. "Kalan sözde kardeşinin de tıpkı diğeri gibi seni sırtından bıçaklamayacağını düşünmen çok tatlı."

"Kapa çeneni Rick," diye tersledi JJ arkamızdan, ama ben artık Fox'un şakağındaki damarı ne kadar sert attırabileceğimi görmekten zevk alıyordum.

"Hiçbir şey benim ve JJ'in bağıını yok edemez," dedi Fox kendinden emin bir şekilde ve ben de Rogue'un sırtıma bir yumruk indirmesine neden olan kara bir kıkırdamaya engel olamadım

ki bunu görmezden geldim.

"Sen yıkılmakta olan bir kalede oturan bir kralsın, kardeşim, sadece etrafındaki çatının yıkıldığını görmüyorsun."

"Benim şatom gayet iyi," diye homurdandı. "Ama seninki oldukça boş görünüyor. Hiç kibarlık yapıp eve dönmeyi düşündün mü?"

Kaşlarım kalktı ve yüzüne bir bakış attım.

Gözlerinde okunmaz bir duvar vardı. Neden gidip böyle bir şey söyledi ki?

"Ben 'kibarlık' yapmam," diye mırıldandım. "Ve artık Sunset Cove'da benim için bir ev yok."

"Sanırım korkuyorsun," dedi alçak bir sesle.

"Hiçbir şeyden korkmuyorum," diye homurdandım.

"Evet öylesin," diye itti. "Luther'e ya da bana olan öfkenden vazgeçemiyorsun çünkü elinde kalan tek Gey bu, değil mi? Sadece sen, Isle'ın ve öfken. Ama böyle olmak zorunda değil."

"Öfkeme oldukça düşkünüm, geçmişimiz çok eskiye dayanıyor. Ama gerçekten makyaj sarılması mı istiyorsun Foxy, yoksa sırtıma bıçak saplamak daha kolay olsun diye yaklaşmamı mı istiyorsun?"

Başını sinirli bir şekilde salladı, hiçbir şey söylemedi ve sonunda tekrar konuşana kadar ne düşündüğünden emin olamadığım için kaşlarımı çattım.

"Sanırım ikimiz de bunun için çok geç olduğunu biliyoruz," dedi ve bir elini kaldırıp parmaklarını boynunda onu vurduğum yerde gezdirdi. Boğazım, etrafına bir piton sarılmış gibi daraldı ve hepimiz sessizliğe gömülüp karanlığa doğru yürürken ben tekrar önümüzdeki yola odaklandım.

Bir süre sonra, "Senden nefret ettiğim için biraz kırgın görünüyorsun, Foxy," dedim ve o da omuz silkti.

"Benden nefret etme girişimlerinde biraz gönülsüz görünüyorsun, Rick," diye cevap verdi.

"Nasıl yani?" Alay ettim.

"Anlaşılan adamlarımın arasında beni izleyen gözlerin var. Henüz onları bulup çıkaramadım ama hareketlerimi izliyorsanız beni şimdiye kadar nasıl gafil avlamadığınızı merak ediyorum."

"Hayır, erkek değiller," dedim onun suçlamasını görmezden gelerek. "Yine de bir ya da iki böcek olabilir."

"Hmm." Yüz ifademi inceledi, belli ki yalan söyleyip söylemediğimi anlamaya çalışıyordu. Sanırım asla bilemeyecekti.

Sonunda bizi gizli tünele götürecek kapağın üzerine yerleştirdiğim yıldız şeklindeki taşı ararken ana patikadan ormana doğru döndük.

Bulduğumda kapıyı açtım ve telefonumdaki el fenerini karanlık basamaklara tuttum. JJ omuzlarındaki çantayı düzeltti ve önden gitmek için ilerledi. Bana ters ters bakarken Fox kolundan tutup onu geri çekti.

"Orası Maverick'in tüneli, önce onu bırak," dedi kararlı bir şekilde, sanki oraya bir tuzak kurmuş olabileceğimi düşünüyormuş gibi.

"Hepinizi buraya çekip yeraltında öldürmek oldukça karmaşık bir plan olurdu," diye belirttim. "Gardınızı bu kadar sık düşürdüğünüze göre sizi şimdiye kadar on kez vurmuş olabilirdim."

"O zaman Harlequin House'da beni vurma şansın varken nasıl oldu da bunu kaçırdın?" Fox alay etti ve kafamdan küçük harfli yüzlerini göstermeye hiç hakkı olmayan kelimeler döküldü. *Çünkü gerçekten ölmeni istemiyordum.*

"Eğitimsizdim," dedim soğukkanlılıkla. "Ama bu benim için bir sorun değil.

artık." Ona odadaki tehlikenin her zaman ben olduğumu hatırlatmak için psikopatça sıırttım ama o sadece gözlerini devirdi. *Pislik* herif.

Rogue yanımdan geçip doğruca merdivenlerden aşağıya, karanlığa doğru ilerledi. "Siz sık kafalılardan sıkıldım," diye karşılık verdi. "Gidip Bayan Mabel'ı kurtaracağım.

kendim. Hadi, J."

Johnny James onun arkasından koştu ve ben de öne doğru adım atarken lanet ettim.

O da aynısını yaparken omzum Fox'un omzuna çarptı. Karanlığa doğru itişip kakışarak ilerledik, öne geçmek için mücadele ettik ama her Ben ne zaman bir adım öne çıksam, orospu çocuğu geri kazanıyordu, ta ki ikimiz de iki aç aslan gibi sinirli bir şekilde tünel boyunca yan yana yürüyene kadar.

Geçidin sonuna varıp çeşmeye çıkan merdivenlere ulaştığımızda, "Dur bakalım, Rogue," diye tısladım.

Karanlıkta JJ'e çarptım ve yanından geçip Rogue'un elini tutarak onu sıkıca yanıma çektim.

"Bu konuda akıllı davranmalıyız," diye mırıldandım.

"Bu konuda aptalca davranmayı planlamıyordum," diye karşılık verdi Rogue ve içimden bir eğlence nefesi yükseldi.

"Eve en karanlık yoldan gitmeliyiz," dedi Fox. "Hayır, ben en hızlısını tercih ederim," diye karşı çıktım.

Fox dişlerinin arasından, "Eğer görülürsek, ona ulaşma şansımızı kaybederiz," dedi.

"Ve eğer yavaş olursak, görülmemiz için daha fazla zamanımız olacak," diye ısrar ettim. "Oylama yapalım derim," dedi Rogue.

"Bu bir demokrasi değil," diye homurdandı Fox.

"Belki de öyle olmalı," diye söze girdi JJ ve telefonumun ışığından bize bakarken hepimiz ona döndük. "Bu bir aile görevi, Harlequin görevi değil." Fox'a sert bir bakış attı ve Fox iç çekerek sanki yukarıdaki bir tanrı ona yardım edebilirmiş gibi tavana baktı. Ama yukarıda biri varsa bile, bir delikteki birkaç kabadayıyla ilgileneceklerinden şüpheliydim.

"Ben bu ailenin bir parçası değilim, o yüzden ne istersem onu yaparım," dedim inatla.

"Bu seninle ilgili değil," diye çıkıştı Rogue, göğüs ucumu sertçe drtt. *Ow, kaltak.* "Bayan Mabel hakkında. Ya oylama yaparız ya da gidip onu kendim alırım."

"Bunu yaparsa onu takip ederim," dedi JJ basitçe. Lanet olası bir kırbalanmıştı.

"Peki, oynayacağız," diye karar verdi Fox ve söylediği her şeye karşı çıkma dürtüsü içimde yükselirken çenemi sıktım.

Ama sonra Rogue elimi sıktı ve ona bakarken i çektim. "Peki," dedim. "Ben en hızlı yoldan gidelim diyorum."

"En karanlık," dedi Fox yumuşak bir sesle.

"Karanlık en gvenlisidir," diye onayladı JJ tabii ki ve hepimiz seçimini yapması için Rogue'a baktık. Eğer oylama sonuçsuz kalırsa, ben onu kendi yoluma ekecektim ve onlar da kendi yollarına gidebilirlerdi, burada daha fazla zaman kaybetmeyecektim.

"Karanlık," diye seti ve ben de içimden küfrettim, Fox'un yüzündeki sırtışı kaçırmadan yoluna devam etti.

"O zaman yolu gösterin, yüce kralım." Eğilerek selam verdim ve Tilki'ye önden gitmesini işaret ettim.

Fox yanından geçip taş basamakları çıkarken JJ içinden homurdandı.

Hepimiz silahlarımızı çekerek onu takip ettik ve en üstteki kapağa ulaşıp taşı itti. Kapak içeri doğru sallandı ve aceleyle içeri girmeden önce yolun açık olup olmadığını kontrol etmek için dışarı baktı. Takip ederken hepimiz birbirimize yakın durduk ve yepyeni, parlak bir hareket sensörlü projektör yanmadan ve hepimiz öfkeli bir parıltıyla aydınlanmadan yarım kalp atışı önce kapağı kapattım.

"Kahretsin," diye soludum, geri dönüp kapağı açtım ama bir el silah sesi duyuldu ve hepsi bize silah doğrultmuş bir sürü adam belirdi.

"Silahlarınızı bırakın!" diye bağırdı içlerinden biri ve içim bir anda düğümlendi.

Ben, JJ ve Fox içgüdüsel olarak Rogue'un etrafında toplandık ve hepimiz silahlarımızı bırakıp ellerimizi kaldırırken onu aramıza sıkıştırdık.

Ah, kahretsin. Şimdi ne olacak?

Ucuz kolonya ve ipli yelek giyen bir pislik sırtıma bir silah dayadı ve beni yürümeye zorladı.

Maverick sol tarafıma yaklaşırken hepsine hakaretler yağdırdı, kolu koluma değerken Fox diğer tarafıma geçti, ikisi beni aralarında sıkıştırdı ve evin etrafında dolaşırken JJ Fox'un yanında durdu.

Bizi çevreleyen adamların arasına bakarken kalbim küt küt atıyordu. Malikânenin önüne doğru ilerliyor, bir yandan zayıf bir nokta ararken bir yandan da bundan kurtulmanın bir yolunu bulmaya çalışıyordum.

"Önce seni öldüreceğim," dedi Maverick konuşurcasına, hâlâ silahını bana doğrultan adama bakarak. "Kız arkadaşımı dürtmeye bayıldığın o silahı alıp kışına sokacağım, sonra da tetiği çekip iç organlarının patlamasını izleyeceğim."

Fox'a silah doğrultan adam kıkırdayarak, "Daha çok, her biriniz bir mermi yemedен önce biz sırayla kızınızla birlikte olurken siz üçünüz izleyeceksiniz," dedi.

Yemin ederim ki bu öneri karşısında çocuklarımın içinde oluşan gerilimi hissedebiliyordum. JJ'in omurgası dikleşirken, Fox ve Maverick şiddet vaat eden bir bakış attılar, o kadar kesindi ki dilimde tadını alabiliyordum.

"Yeni plan," diye homurdandı JJ. "Senden dilimler keseceğim ve onları evcil denizyıldızına yedirirken sana izlettireceğim - artık insan etinin tadını gerçekten aldı, ama yine de senin kıkırdayan kıkından kurtulması birkaç hafta sürecek."

Adamların hepsi gülüyordu ve ölüm seslerinin meltemde çınladığını duyabiliyordum. Bir sonraki hamlemizi belirlemek için sadece bir dakikaya ihtiyacımız vardı ve Kaiser daha yatağından çıkmadan kanlarının döküleceğinden emindim.

Evin ön tarafına doğru ilerledik; burada geniş ahşap basamaklar, devasa arazinin tüm ön cephesi boyunca uzanan bir verandaya çıkıyordu.

Bizi esir tutan adamlar bizi iterek ayırdılar ve evin kapısı açılırken silahlarını kafalarımızın arkasına dayayarak bizi dizlerimizin üzerine çökmeye zorladılar.

Shawn üzerinde bir çift siyah boxer ve çıplak göğsünün üzerinde açık duran, Kaiser'e ait olabilecek kadar rüküş, işlemeli ipek mor sigara ceketiyle dışarı çıktığında kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Bir elinde sigara yakmış, diğer elinde de omzuna dayadığı tüfeğini tutuyordu.

"Bakın burada kedi ne getirmiş," diye böbürlendi, başını geriye attı ve önünde diz çökmek zorunda kalan bizleri seyrederken muzaffer bir pislik gibi güldü. "Kendime bir Harlequin prensi, Lanetlenmiş Adamlar'ın kralı ve bir de küçük, sulu bir Harlequin yan parçası yakaladım," dedi, yanımda diz çökmüş üç adamın arasına bakarak, bakışları sanki tüm Noelleri aynı anda gelmiş gibi onları tarıyordu. Ama bakışları

Dudaklarındaki gülümseme inanılmaz derecede genişledi ve merdivenlerden aşağı doğru yavaşça ilerlemeye başladı. "Benim kendi, güzel

Küçük fahişe, benim için dizlerinin üzerinde en sevdiği pozisyona geri dön." Shawn yanağıma dokunmak için uzandığında Fox vahşice hırladı,

Shawn'ın av tüfeğini doğrudan yüzüne doğrultarak cevap verdiği bir uyarı çılgılığıyla ileri atıldı.

"Eğil oğlum," diye emretti Shawn, nefesimi tutup Chase'e yaptığı her şeyi öğrendikten sonra bu şekilde onun altına girmeye zorlanmaktan duyduğum dehşetle savaşımaya çalışırken parmakları tenimden birkaç santim ötede duraksadı. "Ben şekerparemle konuşurken onlardan biri bana doğru bir hareket yaparsa, onu vuracaksın," diye ekledi adamlarına ve adamlarımın etrafını daha da sıkı sararken kalın bir şekilde yutkundum.

Shawn bana tekrar uzandı, sigarası hala ellerinin arasında tütüyordu. Parmaklarını elmacık kemiğimin üzerinde, yüzünde açtığım kırmızı kesikle aynı noktada gezdirdi.

"Sanırım sana küçük bir ödeşme borcum var, değil mi tatlı yanaklar?" diye sordu, kremayı kapmış kedi gibi sırtarak.

"Sorun ne, Shawn? Aynaya bakıp seni nasıl dövdüğümü hatırlamak hoşuna gitmiyor mu?" Giydiği önlüğün açıkta kaldığı çıplak göğsüne baktım ve ona verdiğim bıçak yarasının hâlâ sargılı oluşuna gülümsedim. "Yine de itiraf etmeliyim ki, bir hendekte kan kaybından ölmeni umuyordum.

küçük tartışmamızdan sonra bir yerlerde."

Shawn bana sırtıttı ama sırtışı gözlerine ulaşmadı ve sadece benimle konuşmak için daha yakına eğildi. Sağındaki adamlardan birinin ağırlığını değiştirdiğini fark ettim, ikinci ya da üçüncü ya da kim bilir kaçınıcı komutanı Travis'i tanıdım, yüz hatlarını tekrar düzleştirmeden önce bana hafifçe kaşlarını çatı.

"Seni tekrar kırmaktan zevk alacağım, şekerparem. Benim için çatlamayı,

benim için yalvarmanı ve dizlerinin üzerinde sürünerek gelmeni izlemekten büyük zevk alacağım.

beni tatmin etme umuduyla. Seni öyle döndürüp dolaştıracağım ki, istediğini verip seni tekrar küçük fahişem yaptığımda, bana övgüler yağdıracak ve ilgim için bana teşekkür edeceksin."

"Rüyada görürsün," diye hırladım.

"Tanrı'nın verdiği her gece," diye kabul etti, bana göz kırptı ve tekrar doğruldu. Sigarasından bir nefes çekerken elini yüzümden çekti, beni seyrederken gözlerinin ruhsuz derinliklerinde kiraz parlıyordu. "Soru şu ki, aramızdaki bu oyunu tekrar ne şekilde başlatmalıyım?"

"Kaiser nerede?" Shawn'ın bakışları bana yapışıp kalırken Maverick havladı ve kirli olma hissiyle derimin karıncalanmasına neden oldu. "Evin sahibiyle konuşmak istiyoruz, lanet bekçi köpeğiyle değil."

"Oh, duymadın mı?" Shawn göğsünü tutarak ve şok olmuş gibi yaparak sordu. "Sevgili yaşlı Kaiser fena sıçtı. Bak, küçük bir çocuğa bakıyordu. Benim için bir hazine. Tek bir güzel mavi gözü olan güzel mi güzel bir hazine - ama o gitti ve onu bıraktı. Şimdi, ben adil bir adamım. Tek istediğim insanların bana söz verdiklerinde beni hayal kırıklığına uğratmamalarıdır. Ama Kaiser sözünü tutmadı, bu yüzden hatasını telafi etmek için bu büyük evi bana devretti."

"Şaka yapıyorsun," diye tükürdü Fox. "Bunu neden yapsın ki?"

"Tüfeğimin ucunda bir ültimatom verildiğinde bir adamın neler yapabileceğini bilsen şaşarsın," dedi Shawn, silahı Fox'a doğrultarak. "Örneğin, senden kendi hayatınla burada yanında diz çökmüş insanlardan birinin hayatı arasında seçim yapmanı istesem, içimden bir ses onlardan birini satacak kadar hızlı davranacağını söylüyor. Hepsini değilse bile."

"Önce ben ölürüm," dedi Fox sözlerinde en ufak bir şüphe belirtisi olmadan ve Shawn'ın kaşları havaya kalktı.

"Kahretsin, sanırım bunu gerçekten kastetmiş olabilirsin, değil mi? Hatta Hain mi?" Silahını Maverick'e doğru salladı ve kalbim yerinden çıkacakmış gibi oldu.

O lanet şeyin her hareketini.

"Sana cevabımı verdim," dedi Fox kararlılıkla. "Onların derisi yerine kendi derimi asla kurtarmam."

"O iğrenç Lanetlenmiş Adam sikini senin kızına sokmasına rağmen mi? Umarım bu gerçeğe küçük kalbini paramparça etmedim ama onları kendi güzel gözlerimle gördüm. Açık alanda birbirlerini beceriyorlardı," diye zorladı Shawn, Fox'un tepkisini beklerken açgözlülükle sırtıyordu.

"Sana söylemiştim," diye sertçe cevap verdi Fox, bu sataşmaya karşı yüzünde en ufak bir duygu kırıntısının bile belirmesine izin vermeyerek. "Onlardan birini bile yerime seçmeden önce ölürüm."

Shawn, Fox'un ben ve Rick hakkında zaten bilgi sahibi olduğu gerçeğinden biraz şaşırılmış görünüyordu, ama bitmek bilmeyen konuşmasına devam ederken bunu yeterince hızlı bir şekilde örtbas etti.

"Hah. Ben de senin ve benim gibi erkeklerin hep aynı olduğunu düşünüyordum. Ama iş başa düşerse kendi kıcıımı kurtarmak için her pisliği ve köpeğini satacağımı çok iyi biliyorum, sanırım o kadar da benzer değiliz. Kadın zevklerimiz dışında."

Shawn'ın bakışları tekrar bana kaydı ve sigarasını JJ'in göğsüne doğru savurmadan önce derin bir nefes aldı.

Maverick yüksek sesle, "Kaiser'in nerede olduğunu söylemedin," diyerek onun dikkatini tekrar çekti ve bunu benim iyiliğim için yaptığını, bize biraz zaman kazandırmaya ve Shawn'ın odağını mümkün olduğunca benden uzak tutmaya çalıştığını biliyordum.

"Ah, nerede benim terbiyem?" Shawn dramatik bir şekilde şöyle dedi. "Eğer yukarı bakarsanız, Rosewood malikanesinin eski sakinlerini göreceksiniz - en azından Malikânenin lordu olarak yeni pozisyonuma itiraz edenler. Ayrıca beni kızdıran birkaç kişi daha var."

Başımı otomatik olarak ona doğru çevirdim, orada her ne varsa görmek istemediğimi biliyordum ama yine de bakmaktan kendimi alıkoyamıyordum.

Üzerimizdeki balkonun parmaklıklarına saplanmış dört et parçasına göz kırptım, oraya konulduklarından beri günlerce yakıcı güneşin altında çürümeye bırakıldıkları belli olmasına rağmen içimden bir parça ne olduklarını tanıdı.

"Tanrım," diye küfretti JJ midem kazınırken ve kusma dürtüsü beni ele geçirirken.

"Söylemesi biraz zor ama ortadaki Kaiser'in yalaka kafası," diye açıkladı Shawn kayıtsızca. "Solundaki bir tutam saç sevgili karısıydı - ne yazık ki sergilenecek fazla kafa kalmamıştı."

Oraya kazığa oturttuğu kafalara bakarken dudaklarım aralandı, yüz hatları tamamen tanınmaz haldeydi, derileri kafataslarından sıyrılmıştı, çürümüşlerdi ve hayvanların çoktan çürümeye başladıkları belliydi. Ama bakışlarım sıranın sonundaki kafaya kayınca dehşet içinde nefesimi tuttum, gözümün arkasındaki yaşlar diken diken oldu.

Beyaz saçlar, Kaiser'le birlikte yukarıda başka kimlerin olduğunu fark ettiğimde kederden midem bulandı.

Shawn, Rosewood ailesinin son üyesini de öldürmüştü. Ve Bayan Mabel'ı kurtarmak için çok geç kalmıştık.

"O halde konumuza dönelim," dedi Shawn ve ben bu keşfin acısına kapılmak yerine şimdiki zamana odaklanmaya çalışırken bakışlarımı ona doğru çekti. Çünkü tüm bunlar bu şekilde devam ederse çok geçmeden orada dört kelle daha olacak. "Harlequin prensinin neşeli adamları için ne kadar ileri gideceğini zaten belirledik. Ama itiraf etmeliyim ki kaslı sarışınlarla pek ilgilenmiyorum. Ve sevgili babacığımın tüm adamlarıyla buraya hücum etmesini de pek istediğimi söyleyemem,

oğlunu bodrumumdan kurtarmak için evimin içine ediyor. Sanırım bana kalan tek seçenek ölüm. Sadece nereden başlayacağımı bulmaya çalışıyorum."

Tüfeğini sıramız boyunca ileri geri salladığında kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu; namluyu çocukların her birinin arasında teker teker gezdirirken gözleri oyunla parlıyordu.

"Dur," dedim, boğazıma bir hıçkırık düğümlendi. "Onlara zarar verme. Sadece bana ne istediğini söyle. Bunu çözebiliriz."

Shawn kısık bir ıslık çaldı, mavi gözlerinde hınzır bir neşe parlarken bakışları bana doğru daraldı.

"Ne istiyorum?" diye merakla sordu, bunu düşünürken çenesini ovuşturuyordu. "Şimdi sen söyleyince, bu iş biraz kolay oldu. Siz bir avuç aptal puşt gelip kucağıma oturduğunuzda ben de tam bu oyunun havasına girmeye başlamıştım. Ve evet, hepinizin kafasını uçurmak ve bir hamlede kendime bir savaş kazanmak çok cazip geliyor - ama bu o kadar kolay ki, o kadar da çekici olduğunu söyleyemem."

"Çıkar ağzındaki baklayı," diye homurdandım, ellerim iki yanımda yumruk olurken Fox ve JJ'in diz çöktüğü sağ tarafıma bakmaya cesaret ettim, bakışları bana kilitlenmişti. Shawn onların da dikkatini çektiğimi fark etmiş gibiydi ve bakışlarını hepimizin üzerinde gezdirirken yavaşça gülümsedi.

"Önceki teklifime sadık kalmaya ne dersin, şekerparem? O güzel kıçını buraya getirip benim yanıma at, ben de onları serbest bırakayım. Aynen böyle. Puf. Başka bir gün savaşmaya hazır."

"Cidden gitmelerine izin mi vereceksin?" Üç oğlum da öfkeyle itiraz ederken, etraflarını saran adamlar daha da yaklaşıp el sallarken talep ettim yerlerinden kımıldamalarını engellemek için silahlarını etrafa doğrulttu. "Tek istediğiniz ben miyim? Beni neden bu kadar önemsiyorsun ki? Cidden biriyle yatmaya bu kadar ihtiyaç duyuyor olamazsın."

"Mesele seni becermek değil, g n ş ğim," diye mırıldandı Shawn, tekrar önüme geçip çenemi tutarak. "Bu pisliklerden herhangi birine silah doğrultup özgürlüklerinin bedeli olarak sikimi yalamanı emredebilirim ve bunu yapacağını biliyorum. O güzel dudaklarını ayırır ve Beni iyi bir fahi e gibi yutacaksın. Ama seni böyle bir şeye zorlamak istemiyorum. Benim için diz  kmeni istiyorum çünkü olmak istediğin yer orası. Olman *gereken* yer. Bana geri dönmeyi kabul edersen, seni bağlayıp istediğim zaman sikkemeyeceğim. Bu çok kolay olurdu. Benim istediğim bundan çok daha iyi,  ekerim." enemden eki tirdi ve beni ayağa kaldırdı, korkumu içime çekip bütünüyle yutarken bakışlarını benimkilere sabitledi. Daha da yaklaştı ve sadece benim duyabileceğim şekilde kulağıma fısıldadı. "Gözlerindeki o ateşi boğmak istiyorum. O ruhu evcille tirmek istiyorum. Senin tüm d nyan olmak istiyorum  ekerparem ve ancak öyle olduğumda, dizlerinin üzerinde beni tekrar tatmak için yalvardığında ve bunu sana vermezsem öleceğini bildiğimde - ancak o zaman bedenini alıp ona da sahip olacağım. Ve inan bana tatlım, bunu yaptığımda her anına bayılacaksın."

Geri çekildi ve bana gülümsedi, ağzı benimkine o kadar yakındı ki, sözleri kar sında içimi kaplayan korku  rpertisini bastırırken dudaklarımın üzerinde gezinen nefesinin tadını alabiliyordum. Beni deh ete düşüren bu sözlerin tehdidi bile değildi.

Ben. Bu onların acımasız gerçeğiydi. Onu tanıyordum. Onun olmanın ne demek olduğunu ve daha önce bana bu şekilde sahip olmaya ne kadar yaklaştığını biliyordum. O zaman bunu ba aramamı tı çünkü içimde onun bozabileceği kadar iyi bir şey kalmamıştı. Ama  imdi? Oğullarım hayatıma geri d nm   ken ve kalbim dördünün de bana sunduğu özgürlüğün tadını almak için atarken. Aynı olmayacağını biliyordum. Ve onun da aynı olmayacağını biliyordum. Eğer bunu kabul edersem, bana gerçekten sahip olacaktı. Ve söz verdiği gibi beni yok etmesinin ne kadar süreceğini bilmeme imk n yoktu.

"Peki ne olacak, şekerim? Ruhun mu yoksa günahkâr çocukların mı? Çünkü bu gece senden en az birini alacağım."

Vereceğimi bildiğim cevabı dilimi ısırarak söylerken nabzım gümbür gümbür atıyordu. Verebileceğim tek cevabı. Çünkü söz konusu ben ya da onlar olduğunda, kimin daha değerli olduğunu biliyordum. Kimsenin elinde tutmak istemediği kız değildi. Bir kez ölümden kaçmış olan da değildi. daha önce hiç sahip olmadığı bir mutluluğun tadını çalmıştı. Ben mi onlar mı sorusunda her zaman onlar olacaktı. Ne de olsa bu dünyada benim için değeri olan tek şey onlardı. Ve onları hiçbir şeye değişmem.

Rogue'a bakarken panik kemiklerimin içini yaktı.

Shawn'ın yaptığı teklifi kabul ettiğini görmek onu çok heyecanlandırdı. Ama siktir et. Onunla o eve girmesine izin vermeden önce ölürdüm. Ve eğer bu gerçekten ne gerekiyorsa o olacaktı.

Etrafımı saran adamlar, Fox ve Maverick boğucu ve sıcaktı. Her yerde cesetler ve silahlar vardı. Ama ortaya çıktığı anda yüzü granola barına benzeyen terli adamın kemerine takılı el bombasını fark etmişim ve şimdi makineli tüfeğini yanıma dayamıştı, ölüm isteğime sonuna kadar gitmeye hazırdım.

"Rogue!" Fox ona seslendi. "Hiçbir şeyi kabul etme."

Rogue, "Gitmelerine izin verdiğin sürece burada kalacağım," dedi ve içimi bir panik kapladı.

"Hayır!" Havladım.

"Kendine bir anlaşma buldun, şekerim. Onu içeri götürün çocuklar," diye seslendi Shawn, adamlarından birine çenesini sallayarak ve onlar da Rogue'un

kolundan tutup kapıya doğru sürükledi.

"Bırak gitsinler - anlaşılmamız böyleydi!" diye bağırdı Shawn'a.

"Evet, evet, önce bir hoşça kal diyeyim şekerim," dedi kasıla kasıla sırtı bize doğru geldi. "Hey çocuklar, işte bir kazanan böyle görünür." Bir dönüş yaptı ve adamları çok komikmiş gibi kıkırdadı.

Terli adamın gözleri ona kaydı ve o bir saniyelik fırsatta harekete geçtim, aynı anda el bombasını kalçasından çekip pimini çektim.

Elimden geldiğince sert bir şekilde Shawn'a fırlattım ve orospu çocuğu bir elini uzatıp onu havadan yakaladı ve bir küfür savurarak kendinden uzaklaştırdı.

"Çekil Killian!" diye bağırdı terli adam, el bombası Shawn'ın beyaz cipinin yanında duran bir adama doğru uçarken ve Killian kendi ayağına takılıp düşerken

kaçmaya çalışırken. El bombası arabanın camına çarptı ve büyük bir gürültüyle patladı, arabayı yok etti ve Killian'ı gökyüzüne doğru yükselen büyük bir ateş alevinin içine çekti, patlama hepimizi yere serdi ve kulaklarımı çınlattı.

"Bebeğim!" Shawn arabasının üzerinden feryat etti.

Patlamaya hazırdım, herkesten daha hızlı toparlandım ve terli adamın silahını kaptım, öfke dolu bir kükremeyle kurşun yağdırırken etrafımızı saran tüm adamlara doğrulttum.

Puştun biri tabancasını Maverick'in kafasına doğrulttu ve Fox sırt üstü yatan Maverick'in bileğine tekme atarak silahın uçuşmasına neden oldu, ben de puştı vurdum ve kanlar içinde yere yığıldı. Fox, Maverick'i ensesinden tutup sürükledi ve üçümüz de elimizde çalıntı silahlarla Shawn ve kızımızın peşinde dönüp durduk. Düşmanımızı göremiyordum ama Rogue bir kamyonun arkasında sürüklenirken

Shawn'ın adamlarının geri kalanı alevlerden kaçtı ve yaralıları büyüyen yangının önünden çekmeye çalıştı.

Rogue'un götürüldüğü yöne doğru koştum, tam adam yerdeki bir cesede takılıp geriye doğru düşerken ve Rogue bir anda adamın elinden kurtulurken kamyonun etrafından dolandım. Silahı adamın elinden kaptı, pisliğe geri çevirdi ve büyük bir öfkeyle bağırarak kafatasına üç el ateş etti.

Şimdi kesinlikle ereksiyon olma zamanı değildi, ama lanet olsun, Johnny D'nin kendi aklı vardı.

Rogue'un elinden tuttum, kamyonetin kapısını açtım ve onu içeri ittim, anahtarları güneşlikte buldum.

"Fox - Rick!" Göğsünde madalyalar olan eski bir Rosewood adamının taştan heykelinin arkasında siper aldıklarını görünce seslendim.

Birkaç Ölü Köpek onlara doğru yaklaşıırken taş parçaları kamyonundan fırladı. Adamlarım ateşe karşılık verdi ama Fox'un mermisi bitmiş gibi görünüyordu ve kamyoneti vitesle takıp ayağımı gaz pedalına vururken lanet ettim.

"Yerde kal," diye emrettim Rogue'a ve bir mermi akımı ön camı paramparça ederken başını eğdi. Mümkün olduğunca alçakta dururken kalbim yerinden çıkacak gibi oldu, kamyon cesetlerin üzerinden geçerken bir şekilde bu tarafa savrulan kurşunlardan kaçıyordum.

Bizimkilerin yanına vardım ve aceleyle kapıyı iterek açtım. "Acele et!" diye bağırdım ve Fox içeri girdi ama ben Rick için ısıklık çalarken, bizi el sallayarak uzaklaştırdı.

"Maverick kamyonun kaputunun üzerinden atlayıp çelik yelekli adamı yere yatırdı, onu yuvarladı ve tetiği çekmeden önce kendi silahını kışına dayadı.

"Rick! Kamyona bin!" Rogue ılık atarak makineli tüfeği kucağımdan aldı ve pencereden dışarı doğrulttu.

Maverick'e yakın olan herkese ateş etmeye başladı, kafasını siper aldığı yerden çıkarmaya cüret eden herkesi vururken silahtan çıkan kurşunların sıçan-tat-tat sesleri duyuluyordu.

"JJ gitmeliyiz," dedi Fox çılgınca, ellerinde silahlarla daha fazla adamın döküldüğü evi işaret ederek.

Shawn'ın kapı aralığından kafasını uzattığını, tüfeğini pompaladığını ve sırtarak alıntı kamyonumuzun yan tarafına bir el ateş ettiğini gördüm. Hayatının en güzel anlarını yaşıyormuş gibi dudaklarını ısıırıyordu.

"Beni sürekli diken üstünde tutuyorsunuz çocuklar!" diye seslendi, kargaşadan keyif aldığı belliydi.

Bir sıra adam Maverick'e ateş etmeye başladığında gaza bastım, ikisine çarptım ve onları devasa aracın tekerleklerinin altına düşürdüm.

Maverick bu fırsatı değerlendirerek kapıya doğru koştu, başparmağını kapının yanındaki düğmeye bastırarak kapının açılmasını sağladı ve sonra tekrar havalandı. Ama bize doğru koşmadı, yolun bir tarafına park edilmiş pırıl pırıl siyah bir Harley Davidson'a doğru koştu. Bacağını üzerinden salladı ve hepimiz koltuklarımızda alçakta dururken kamyoneti kapıya doğru çevirdim ve Rogue hala açıkta olacak kadar aptal olan ya da Maverick'e doğru silah doğrultmaya cüret eden herhangi bir orospu çocuğuna ateş etti.

"Yakında sürünerek geri geleceksin, sugarpie!" Açık kapılara vardığımızda Shawn bağırdı. "Bundan emin olacağım!"

Maverick bisikletiyle araziden hızla uzaklaştı ve ben de peşinden koştum, kamyonun arkasından silah sesleri gelirken keskin bir dönüş yaptım. Her nasılsa, bir mucize eseri, hiçbirimiz vurulmuş gibi grnmyorduk ve cidden şanslı olduğumuzu düşünmek zorundaydım.

Üçümüz daha dik otururken Maverick'i takip ederek kasabaya doğru koştuk, aramızdaki tek ses ciğerlerimizden dökülen öfkeli nefeslerimizdi.

Fox Rogue'u kendine çekti, kolu Rogue'un omuzlarına dolandı ve Rogue gömleğini tutarak ona sarıldı, yüz hatlarını keder kaplamıştı.

"Bayan Mabel," diye fısıldadı, gözlerinde yaşlar parlıyordu. "Yıllardır o lanet yerde kilitliydi ve şimdi öldü ve kim Shawn'ın ölmeden önce ona ne yaptığını biliyor."

Kalbim acıyla sıkışırken Fox onun saçlarını okşadı, bir zamanlar bize çok iyi davranmış olan yaşlı kadının kaybından dolayı öfke ve nefret dolu görünüyordu.

"Özür dilerim bebeğim," diye mırıldandı.

"Onu öldüreceğim," diye hırladı, dudağı bir kurt hırıltısıyla geriye dönmüştü. "Ve bunu yapmadan önce onu parçalara ayıracağım."

"Bunu yapmak için hepimiz orada olacağız güzel kız," diye söz verdim ve Fox başını salladı, Maverick'in motosikletinin kükremesi havayı doldururken benimle karanlık bir bakış paylaştı. "Kana kan. Öldüğünde, bu hayata dair hatırlayacağı tek şey acı kelimesinin anlamı olacak."

Harlequin House'a geri döndüğümüzde adrenalin hala damarlarımda dolaşıyordu ve yaptığımız kaçışın telaşıyla

Bunun ne anlama geldiğini tam olarak kavramak için bir an bile geçmedi.

Evimizdeydik. Güvendeydik. Ama Shawn artık Cove'da bir kaleye sahipti.

Daha da kötüsü, o mezarlığa girip en değerli sırlarımızı o mahzende gömülü olarak bulmak için en iyi konumdaydık.

Ama o yerde kök salmış olan tehlike ve tehdidin ötesinde Shawn'ın Kaiser'i öldürüp mirasını çalması sayesinde, çocukluğumda beni umursayan tek kadına ne olduğunun acısı ruhumu eziyordu. Endişelenmeyi bırakması için Cove'un sokaklarında koştururken Chase'i arayıp bilgi vermişim ama onu canlı olarak görmek, tüm oğullarımın hayatta ve iyi olduğunu teyit etmek için yanıp tutuşuyordum.

Fox ve JJ öfke ve telefon kasırgası içindeydiler, Shawn'ın nerede saklandığını tam olarak bildiklerine göre bunun ne anlama geldiğini tartışmak için Luther ile Oasis'te bir toplantı ayarladılar. Onlar hakkında konuşuyorlardı

Ona karşı bir saldırı başlatmak ya da hatta kartelden takviye çağırmak, ama bunların hiçbirisi umurumda değildi.

Aklımda sürekli Shawn'ın bana söylediği sözler canlanıyordu. Hâlâ üzerimde dolaşan tehdit ve yakınımda tuttuğum adamlar. Artık bununla durmayacağını biliyordum. Shawn Mackenzie

Aklını bir şeye taktığında yaralı bir geyiğin izini süren bir kurt köpeği gibi.

Oyunlar ve güç için yaşıyordu ve şimdi benim için gelmeye karar verdiği göre, bu fikrin peşini bırakmayacağını biliyordum. Daha da kötüsü, onun sapkın oyunlarını oynamayı reddederek geçirdiğim her gün için Harlequins'e daha da sert bir şekilde saldırmaya devam edeceğini biliyordum. Ve eğer Harlequins'e saldırıyorsa, kalbimi göğsümden söküp almaya her zaman sadece bir adım uzaktaydı.

Fox'la birlikte The Oasis'e gitme teklifini reddettiğimde, Harlequins'in Shawn'a karşı hazırladığı planların bir parçası olmak istemedim.

Tüm bunları düşünmek için zamana ihtiyacım vardı. Yeni öğrendiklerimizi sindirmek ve bir sonraki hamleme karar vermek için zamana ihtiyacım vardı. Çünkü eğer bize saldırmaya devam eden adama teslim olarak bu savaşı sona erdirebilirim, bunu düşünmem gerekmez miydi? Kendi korkumu bir kenara bırakıp Fox ve JJ için en iyisinin ne olduğunu düşünmem gerekmiyor muydu? Maverick için de. Eğer bu savaşı durdurabilirsem, onlar da bundan kurtulacaktı. Onlara yönelik bu tehdit dağılacaktı ve en azından güvende olduklarını bilecektim.

JJ ve Fox gittiler ve ben de Chase'e olanları anlatmak için yukarı çıktım, Mutt da peşimden koşturuyordu.

Kapısını çaldım ama cevap alamadım, ben de içeri girdim ve onu yatağın ortasında uyurken buldum, başının üstündeki ışıklar yanıyordu, kaşları çatıktı ve göz bandı yoktu.

Bakışlarım sağ göz kapağındaki yara izlerinin, kaşını kesip yanağına doğru uzanan vahşi X işaretinin üzerinde gezindi. Çizgileri hâlâ kırmızıydı ama artık yaradaki öfkenin büyük bir kısmı geçmişti ve Yara iyileştikten sonra nasıl görüneceğini görmek için.

Artık o izi hep taşıyacaktı ve o gözündeki görme yetisini asla geri kazanamayacaktı ama bir şekilde bunda bir güzellik vardı. Benimki gibi kimsenin göremeyeceği şekilde içeride saklanmak yerine yarasının dışarıdan görünmesinde.

Onu rahat bırakmayı düşündüm ama Mutt yatağına doğru koştu, zıpladı ve Chase'in ayaklarının dibinde küçük bir top gibi kıvrıldı, ben de onun izinden gidip odaya doğru ilerledim.

Banyosuna girdim, girerken grup tişörtlerinden birini kaptım ve Shawn'ın dokunuşunu tenimden temizlemek için hızlı bir duş aldım ona gitmeden önce.

Kıyafetlerimi sepetine bıraktım, tişörtümü çekiştirdim ve onunla birlikte yatağına girmeden önce çıplak ayakla odasından geçtim.

Başımı onunkinin yanındaki yastığa koydum, yüzünün görüntüsünü ve uykudaki kısa huzur anlarını içime çektim. Ama bu uzun sürmedi, çünkü yüzündeki gerginlik bir kez daha ortaya çıktı ve acı dolu bir homurtu duyuldu.

Beni sıkıca kavradı, daha da yakınıma çekti, uzun bir nefes çekerken alnı alnıma değdi.

"Kal," diye mırıldandı ve başımı salladım, ağzım çenesindeki kirli sakala değdi ve dudaklarım açlık duymamam gerektiğini bildiğim bir şeyin tadına bakmak için sızladı.

"Kalacağım," diye yemin ettim alçak bir fısıltıyla ama sustu, bu yumuşak ses onu tamamen uyandırmaya yetti ve beni orada kollarında bulduğunda gözleri açıldı.

Bakışlarıyla karşılaştım, gözbebeği donuk ve hareketsiz olan, bıçağın kestiği yer sayesinde çok daha soluk bir maviye dönüşen sağ gözündeki hasara bakarken kalbim hızla çarpıyordu.

Chase neye baktığımı fark etmiş gibiydi, gözlerini tekrar kapatıp benden uzaklaşmaya çalışırken küfretti ve göz bandıyla uyursa yüzünü keseceğini mırıldandı.

Omzunu tuttum ve sıkıca çekiştirdim, benden daha uzağa yuvarlanmaya çalışırken onu durdurdum.

"Benden saklanma Ace," diye nefes aldım, ona doğru kaydım ve kolunu sıkıca kavradım. "Beni tanıyorsun. İlk regl olduğumda yanımdaydın. İlk arabamı çaldığımda oradaydın. Hiç tanımadığım ebeveynlerimi özlediğim için ağladığımda ve sahip olduklarından nefret ettiğin için ağladığımda oradaydın. Beni *tanıyorsun*. O yüzden bana bak. Ve bana bu konuda yalan söylediğimi söyle." Parmaklarımı saçlarının arasına soktum, hasarlı gözünü odanın ışığına tamamen maruz bıraktım ve ona karşı hissettiklerimin tek bir parçasını bile saklamadığımdan emin olarak, kalbimde ona duyduğum sevginin ve onu canlı bulduğum için duyduğum rahatlamanın, Shawn'ın ona yaptığı her şeyden kurtulmaya çalışırken ne kadar güçlü olduğu için duyduğum gururla karışmasına izin verdim. Tüm bunları bende görmesini ve yara izlerini ya da diğer şeyleri umursamadığımı kesin olarak bilmesini istiyordum, çünkü tek umursadığım oydu.

Öne doğru eğildim ve o hasarlı tene bir öpücük kondurdum; yumuşak bir iç çekişle beni kendine çekerken kolu belime doğru hareket etti.

"Bu utanman gereken bir şey değil," dedim ona. "Bununla gurur duymalısın. Saçma sapan bir savaş yarası ya da onun gibi bir nedenle değil. Ama sen Chase Cohen olduğun için. Kimsenin senin hakkında ne düşündüğü umurunda bile değilken, ne halt etmeye

Şimdi mi? Odadaki en korkutucu orospu çocuğu sensin. Senin yüzünden değil.

Yara izleri, ama herhangi bir erkeği ter dökmeden kanlı bir şekilde dövemediğiniz ve herkes sizinle uğraşmaması gerektiğini bildiği için."

Chase muhtaç bir şekilde inledi, beni tutuşu beni yukarı ve üzerine itene kadar sıkılaştı, böylece beline bindim ve elleri kalçalarımın etrafında kilitlendi.

"O akıllı ağzınla beni her zaman mahvedebilirsin küçüğüm," diye homurdandı, elleri yanlarımda gezinirken parmaklarımı saçlarıma sokarken alnım onunla yapıştı ve bizi çevreleyen gökkuşağı buklelerinin içine saklandık.

"Bu bizim sorunumuz, değil mi?" Mırıldandım. "Birbirimizi yok etmeyi çok kolay buluyoruz."

Aleti kalçalarımın arasında sertleşmişti ve aniden aramızdaki bu gerilim artık bir oyun gibi gelmemeye başladı. JJ buradayken ve vücudumda birkaç içki varken her şey çok basit görünüyordu. Bunu o istemişti, ben istemiştim, sadece bedenlerimizin ihtiyaç duyduğu şeyin çağrısına uyuyorduk, ama bu, ben ve Chase kendi başımıza farklı bir şeydi. Daha sıcak, daha öfkeli, yalanlarla, ihanetle ve o kadar çok kalp ağrısıyla yaldızlanmış bir şeydi ki, ona böyle doğrudan baktığımda beni yakıyordu.

O her zaman kurtarmak istediğim çocuktı ama şimdi kaçtığı karanlık onun içinde kendine bir yol bulmuştu ve ben onunla nasıl savaşacağımı bilmiyordum. Denemeli miydim, yoksa kendimi içine bırakıp tüketmeli miydim, onu bile bilmiyordum. Ya da belki de ona biraz ve tüm dünya bizim için yansın.

"Onu seviyor musun?" Chase bana sordu, eli saçlarımdan yanağıma kayarken boğazı titriyordu, başparmağı alt dudağımın şeklini hafızasına kazıyormuş gibi onu okşuyordu. "JJ."

"Chase..."

"Sorun değil," dedi, derin bir nefes alırken parmakları boynuma kaydı. "Bizden alındığın günden beri görmediğim bir şekilde onu gülümsetiyorsun. Harlequin olmanın ondaki bu duyguyu kırdığını sanıyordum. O gece ormanda Clive'a yaptıklarımızın bu gülümsemelerin sonu olduğunu sanıyordum. Ama bunların hiçbirleriyle ilgili değildi. Konu sendin. Hepimiz için her zaman sendin. Ve ben öldüğümde onun sonsuza dek mutlu olmasını istiyorum. Sana sahip olmasını istiyorum."

Sözleri bana çarptığında irkildim ve dik otururken ellerinin belime düşmesine izin verdi, onları zihnimde tekrarlıyor ve JJ için hissettiklerimi ona nasıl açıklayacağımı merak ediyordum. Rick, Fox ve onun için hissettiklerim. Onlar benim oğullarımdı, ben de onların kızıyordum ama aynı zamanda

Hepsi için çok fazla kötülüğün sebebiydim. Gruplarındaki bölünmüşlük bendim, ayrı kaldığımız süre boyunca en az benim çektiğim acı kadar onların da acı çekmesine neden olmuşum. Ve şimdi sırtlarında bir hedeftim, yolculuğum boyunca topladığım şeytanı ön kapılarına kadar sürüklüyor ve onu çekip çıkarmanın anahtarını yumruğumda tutarken ona karşı durabileceklerini umuyordum.

"Shawn Harlequin'lere karşı savaşı durduracağını söyledi," dedim, sorularına cevap vermedim çünkü bunların hiçbir önemi yoktu. Ya da tek önemli olan buydu. Emin bile değildim ama emin olduğum tek şey bu şiddeti sona erdirmek için bir şeyler yapabileceğimdi. "Bu gece hepimizi diz çöktürdü Chase. Yapabilirdi.

dördümüzü de nefes almak kadar kolay bir şekilde öldürebilirdi ve bunu ertelemesinin tek nedeni onun çarpık eğlence anlayışına uymamasıydı. Ama bir dahaki sefere bu kadar kolay olmayacağını biliyorum. Ve onu nasıl durduracağımı da biliyorum."

"Nasıl?" Chase istedi, parmakları belimi sıkıca kavrarken gözleri şiddetle parlıyordu.

"Ona istediğini vermek zorundayım." Omuz silktim, bu sözlerle dilimi

kaplayan safrayı tatmamaya ya da içimi kaplayan ürpertiye hissetmemeye çalıştım.

Chase başını altımda sallarken, ben daha kelimeyi söylemeden ne söyleyeceğimi biliyordu. "Ben."

"Asla," diye hırladı Chase, parmakları tenimi ısırıyordu, sanki beni orada tutmak için yeterince sıkı tutmanın yeterli olacağını düşünüyordu. "Binlerce kez ölürüm, hayatımın her günü onun işkencesinde acı çekerim, bunun asla gerçekleşmemesi için ne gerekiyorsa yaparım ufaklık."

Bakışlarındaki öfkeli adanmışlıkla kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu ama onu ittim.

Ellerini üzerimden çekip yataktan kalkmak için hareket ederken, beni düşündüğüm şeyden saptırmasına izin vermedim.

Chase ben ayağa kalkamadan bileğimi yakaladı, beni yanındaki şilteye çekti ve ağırlığını üzerime vererek beni altına sıkıştırdı, bacağına incittiği belli olan bir acı homurtusu çıkardı.

"Düşündüğün şeyi düşünmeyi bırakacağına dair bana yemin et," diye hırladı. "Lekeli ruhlarımız uğruna o canavarın sana sahip olmasına izin vermeyi gerçekten düşünmediğine söz ver."

"Buna bir son verebilirim!" Bağırdım, soğukkanlılığımı kaybedip avuçlarımı göğsüne bastırarak onu geri itmeye çalıştım ama Chase bir kaya parçası da olabilirdi.

"Bizi tekrar terk etmenin her şeyi bitireceğini mi sanıyorsun? Bizi yok edersin, Rogue."

Fox tamamen dağılır ve Johnny James harap olur. Maverick'in ne yapacağını kim bilebilir ki, ama muhtemelen intikam için tüm dünyayı paramparça ederdi. Bunu düşünmene bile izin vermeyeceğim. Bu delilik ve sen bunu biliyorsun. Bana bak - şu hayvanın neler yapabileceğine bir bak!"

Uzanıp sağ tarafını avuçladığımda gözyaşlarım gözlerimi yaktı. Yüzünü elime aldım, başparmağım gözünün etrafındaki yara izlerinin üzerinde gezinirken paniği üzerime çöktü ve kendimi başımı sallarken, onaylarken, bunu yapmayacağıma dair ona söz verirken buldum. Bu fikrin çılgınlığı bedenimden düştü ve Chase

Bunu hissettiğinde rahatlayarak sarktı, üzerime düştü ve Beni kendine doğru çekerken yüzünü boynuma gömdü ve ben de kollarımı ona doladım.

Titriyordu, kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki, bunu hissettiğim yer Parmaklarımı saçlarında gezdirirken ona daha fazla söz fısıldayarak susturdum.

Fikrimi değiştirmemden korkuyormuş gibi beni sıkıca tutarak yanımdaki yatağa uzandığında vücudumda bir rahatlama dalgası oluştu ama onu duymuştum. Korkusunu hissetmiştim ve onu daha fazla incitme riskini göze alamazdım, bu yüzden burada kalacağıma yemin ettim ve kendi sözlerine inanmadığını söyleyebilsem de ona da yemin ettirdim. Çünkü Fox'un ondan kurtulmasına izin vermeyecektim. Bunun hiçbir yolu yoktu. Ve geri kalan hiçbirimiz bunu kabul etmemişken, ailemiz için doğru olanı seçmesi gereken kişi kendisiymiş gibi bu karara tutunmasından bıkmıştım.

Bu karar ruhuma kazınmış bir şekilde Chase'in kollarında uykuya daldım. Fox Harlequin ve ben bir tartışmayı geciktirmiştik ve işimiz bitmeden önce onun mantıklı düşündüğünden emin olacaktım.

Koşumdan sonra kahvaltı için bir ziyafet hazırladım, krep yaptım ve Avludaki masaya meyve kaseleri, taze hamur işleri, yoğurt ve mısır gevreğinin yanı sıra herkes için taze çilekli ve kivili smoothie'ler koydum. Bunu yaptığım süre boyunca kalbim acıdı ve çalışırken nedenini düşünmek istemedim.

en iyi kahvaltı olması için elimden geleni yaptım.

İt, havuzun kenarında, onun için şemsiyenin altına koyduğum küçük yastığın üzerinde oturuyordu ve başını, yanına bir kâse içinde koyduğum taze tavuktan çevirmişti. Chase'i ölmeye hazır bir şekilde sahilde diz çöktürdüğümde ona bağırmamı hiçbir zaman atlatamamıştı. Gerçi ben de o gün için kendimi henüz affetmemiştim, bu yüzden bana karşı karamsar tavrını biraz anlıyordum. I

onun sevgisini asla geri kazanamayacağımı hissetmeye başlamıştım.

Gözlerimi kapattım ve o berbat günün anılarını uzaklaştırmaya çalıştım, zırhımı tekrar yerine oturtup ilerlemeye devam ederken tüylerim diken diken oldu.

İşim bittiğinde yukarı çıktım ve JJ'in kapısını çaldım, açana kadar bekledim, gözlerini bana dikti, saçları her yöne doğru dikilmişti.

"Kahvaltı hazır. İki dakika içinde aşağıda ol, tamam mı?" Sorduğumda inledi ama bir hayalet gibi odasının karanlığına geri dönerken başını salladı.

Sonra Chase'in odasına yöneldim, kapıyı sessizce iterek açtım ve içeri girdim. Chase ya da Rogue bilmese de geceleri sık sık buraya gelirdim. Gözlerim ağrıyana kadar oturup onları izlerdim ve bu sessizlik beni çıldırtmaya yeterdi. Bazen JJ de burada uyurdu ve ben sadece aileme bakar, o yatağa girip onlara katılabilmeyi dilerdim. Ama burada birinin pislik olması gerekiyordu ve o kişi her zaman bendim.

Ben orada öylece durup ikisine bakarken Rogue her zamanki gibi Chase'in yanına kıvrılmış, kolunu ona dolamıştı. Bunun ne kadar geçici olduğunu ve birbirlerine ne kadar ihtiyaç duyduklarını bildiğim için artık içimden kıskanmak bile gelmiyordu. Uzun sürmeyecekti, bu yüzden sineye çekecektim.

Ve onu Maverick gibi sikmiyordu. Bu, etimin derinliklerine işleyen türden bir çileden çıkarıcıydı. Onun için doğru kişinin o olmadığını ve benim olduğumu anlamasını beklemekten bıkmıştım. İkimiz konusunda onu zorlamak zorunda kalacağım zamanın geleceği konusunda onu uyarmıştım ve o zaman hızla yaklaşıyordu. Rogue Easton benimdi ve bunu ona itiraf ettirmeye hazırdım.

Oda, açık perdelerden içeri süzülen güneş ışığından dolayı aydınlıktı ama Chase karanlıktan korkmadan uyuyabilsin diye yatağın yanındaki lamba yine de açıktı. Shawn tarafından değiştirilmiş olmasından nefret ediyordum, onunla bu konuda konuşamamaktan nefret ediyordum, aramızdaki onca şeyden sonra bir daha asla iyi olamayacak olmamızdan nefret ediyordum. Ama bugün acının bir kısmını düzeltmeye çalışacaktım, çünkü acının daha fazla sürmesine dayanamazdım.

Yatağın yanına gidip Chase'in kolunu salladım ve o da sarsılarak uyandı, bakışları üzerime düşüp rahat bir nefes almadan önce bir anlığına yüz ifadesini panik kapladı.

"Hey," dedi uykudan sertleşmiş bir sesle, bağırmaya başlamamı bekliyormuş gibi yüz ifademi inceliyordu. Ben ne zaman bu ailenin pislik babası oldum?

"Bu sabah kahvaltıda bize katılmanı istiyorum," dedim ve yatağın kenarına oturdum. Parmakları Rogue'un üzerinde sıkılaştı, onu göğsüne yasladı ve bana bakarak bakış açımı anlamaya çalıştı.

"Tamam," diye yavaşça kabul etti ve elimi omzuna koydum, kalkıp Rogue'u uyandırması için yanından ayrılmadan önce dudaklarımda binlerce söylenmemiş kelimeyle ona baktım.

Aşağı indim, verandada oturup smoothie'mi içerken diğerlerinin gelmesini bekledim, göğsümde bir duygu fırtınası dönüyordu. JJ önce boxer'ıyla geldi ve benimkinin yanındaki koltuğa çöktü, tüm yiyecekleri mideye indirirken aç bir şekilde inledi.

"Olay nedir?" diye sordu, bir kruvasanı alıp dişleriyle parçalayarak.

"Bugün karnaval var," dedim ona sırtarak ve üzerimdeki kara bulutları dağıttım.

Çocukken yılın en sevdiğim zamanıydı. Yazın sonu geliyordu ve beraberinde karnaval da geliyordu. Birimiz kusana kadar tüm oyuncaklara biner, canımızı acıtacak kadar çok şeker yer ve sonrasında kamyonetimin kasasında kamp kurardık, hepimizin içinde bir sürü battaniye ve yıldızlardan başka bir şey yoktu.

"Kahretsin evet, oraya gitmek için sabırsızlanıyorum." Telefonundan saati kontrol etti. "Bir saat içinde açılıyor, değil mi?"

Başımı sallarken yüzündeki çocuksu ifadeye güldüm. "Açılış için oraya varacak mısın?" Geleceğini bildiğim için sordum.

"Öyle değil mi?" diye kaşlarını çatarak cevap verdi.

"Gelemem, Luther'le buluşmam gerek, ama Rogue'u alabilirsin, ben de seninle orada buluşurum?" Ben önerdim ve o da hemen başını salladı.

"Evet, aşağıdayım. Peki ya Chase?" diye umutla sordu ve kaşlarım çatıldı.

"Gelemeyeceğini biliyorsun. O eski bir Harlequin, JJ."

"Evet, evet," diye hayal kırıklığıyla içini çekti ve tabağına krepleri doldurmaya başladı.

Rogue, Chase'in yanında belirdi ve Chase bir koltuk değneği ve onun omuzlarına doladığı serbest koluyla yürüdü. Aslında onun desteğine de ihtiyacı olmadığı hissine kapıldım ama bunu belirtmeyecektim.

JJ bir lokma krep çığnerken bana baktı, sonra Rogue'un yanındaki masaya oturup bize katılırken Chase'e döndü. Fark ettim ki En son göz bandının üzerine metalik kalemle parlak bir göz çizilmişti ve etrafında bir ejderhaya aitmiş gibi mavi pullar vardı. Ne zaman yeni bir tane alsaydı, o uyurken Rogue tarafından çiziliyordu.

"Bizimle mi yemek yiyecek?" JJ bana sanki o bir çocukmuş ve ben de onun ebeveyniymişim gibi sordu.

Omuz silkerek kıkırdadım. "Evet, öyle."

JJ yumruğunu masaya vurdu ve Rogue, Chase'le tek pain au chocolat için kavga ederken genişçe gülümsedi. Pastayı ikiye bölüp bir parçasını adamın tabağına fırlattı ve adam ona kalbimi yerinden çıkaran alev alev yanan bir ifadeyle baktı.

Biraz meyve yedim, üçünün de burada benimle olduğunu hissetmenin tadını çıkardım ve sadece boş sohbetlerini dinledim. Chase sanki bir an önce

benimle sohbet edebilirdi, ama o hiçbir zaman doğru kelimeleri bulamazdı ve bende de doğru kelimeler yoktu.

Tartışmaları kısa süre sonra karnavala döndü ve Mutt, Rogue'dan biraz krep artığı kapmak için koşuşturdu, görünüşe göre taze tavuğum bu sabah karnını doyurmak için yeterince iyi değildi.

Rogue, "Önce dönme dolaba, sonra valslere, sonra da uzay inişine bineceğim," diye karar verdi. "Hayır bekle, önce vals, sonra uzay düşüşü, *sonra* da dönme dolap."

"Peki ya rollercoaster?" JJ sırtarak sordu, çatalına bir üzüm tanesi sapladı.

"Lunapark trenini unutmuşum!" Rogue ağladı. "Tamam, önce o. Ama durun, onda sadece üç koltuk var, birimizin arkadaki koltuğa oturması gerekecek. Ya da ikişer ikişer gidebiliriz ama kim öne oturacak? Ön taraf en iyisi."

"Chase gitmiyor," diye araya girdim ve Rogue suratını asarak bakışlarını bana çevirdi.

"Ne? Bu hiç adil değil," diye yakındı.

"Sorun değil küçüğüm," diye mırıldandı. "Gidemeyeceğimi biliyorum."

"Ama ben gitmeni istiyorum," dedi meydan okurcasına, bana ters ters bakarak. "O senin ekibinde değil, bu yüzden senin dediklerini yapmak zorunda değil."

"İşte tam da bu yüzden gidemez," dedim, tartışmaya girmemeye çalışırken bakışlarım yemeğimdeydi. "Karnaval Harlequin'lerle dolu olacak ve Chase'i sürgün ettikten sonra burada kalmasına izin verdiğim için zaten yaşlılardan yeterince fırça yiyorum, bizim bölgemizde görünmemeli."

"Ama-" Rogue başladı ama Chase elini onunkinin üzerine bıraktı ve sıkıca sıktı.

"Sorun yok ufaklık. Ben burada iyiyim," dedi dikkatle. "Sadece grup sohbetinde bana bir sürü video gönder."

İçini çekti, bana kızgın olduğu belliydi ama JJ karnavalda yapabilecekleri her şeyi saymaya başlarken onu karamsar kabuğundan çıkardı.

Bir süre sonra giyinmek için gittiler, beni Chase'le bıraktılar ve üzerimize bir kurşun ağırlığı gibi sessizlik çöktü.

Chase yarısı yenmiş yemek tabağını karıştırırken boğazımı temizledim ve kaşlarını çatarak bana baktı.

"Güzel pullar." Göz bandını işaret ettim ve yüz hatlarını şaşkınlık kapladı.
"Ne?"

"Ejderha gözü," dedim ve bir lanetle göz bandını çıkardı, ona baktı ve ben de içim çekilerek yüzünün o tarafındaki yara izlerini inceledim.

"Bunu yapmaya devam ediyor," diye mırıldandı, sonra saçını tekrar takmakla bırakmak arasında kalmış gibiydi. Saçlarını yüzünün o tarafına yerleştirmeye çalışırken her iki durumda da kendini rahatsız hissettiği belliydi.

"Benden saklamak zorunda değilsin," dedim ciddi bir şekilde ve göz bandını çıkarırken içini çekti ama omuzlarında göğsümü geren bir sertlik vardı.

Diğerlerinin aşağıya indiğini duydum ve Chase'e niyetli bir bakış attım. "Vedalaşırken onlara sıkıca sarıl," diye mırıldandım.

Bana bakarken boğazı düğümlendi ve yüz ifadesindeki farkındalık eridi. Acısını gizlemek için çabalarken başını salladı. Bu acıyı ruhumun derinliklerine kadar hissettim ve tek bir lokma daha yiyemeyeceğimi biliyordum.

"Mavi ya da pembe pamuk şeker getirmemi ister misin, Ace?" Rogue, sarı çiçeklerle kaplı beyaz maksi eteği ve saçlarını iki örgülü atkuyruğu şeklinde bağladığı beyaz bluzuyla verandaya çıkarken sordu. JJ

Siyah bir şort ve bronz tenini parlatan limonlu bir atlet giymişti ve karnaval için hazırlanırken eğlenceli bir görüntüsü vardı. Elinde bir beyzbol şapkası vardı ve Rogue'a sırtarak şapkanın üzerindeki Yeşil Power Ranger yazısını gösterdikten sonra şapkayı kafasına geriye doğru taktı ve Rogue'un heyecanla ellerini çırpmasını sağladı.

"Şaşırt beni," dedi Chase, kız yaklaşırken ayağa kalktı ve onu kollarının arasına aldı. Onu kendine doğru bastırdı ve bir sırtıyla kollarından çekilmeden önce onu olabildiğince uzun süre tutmaya çalışırken göğsüne bir kıymık saplandı.

"Ağrı kesiciler." Onları ağzına götürdü ve adam dudaklarının arasından kaydırmasına izin verdi, içmesi ve yıkaması için smoothie'sini kaldırmasını bekledi. Yuttuğunda, yanağını öpmek için eğildi, ama başını çevirdi, böylece dudakları birbirine çarptı. Bir hırıltıyla ayağa fırladım ama çoktan ayrılmışlardı ve Rogue'un yanakları pembeleşirken kaşlarımı çattım.

"Tüh," dedi Chase karanlık bir sesle, sanki yerin yarılıp ikisini birden yutmasını istiyormuş gibi ona bakarak.

Rogue boğazını temizledi, dudaklarına dokunduğunda geri çekildi ve bunu yaptığının farkında olduğunu bile sanmıyordum.

"Birkaç saat içinde karnavalda buluşuruz," diye homurdandım ve Rogue başını salladı.

Chase JJ'e uzandı, onu kucaklamadan önce bir an için kolunu kavradı.

"İyi eğlenceler," dedi gülümsemeye zorlayarak ve sanırım bunu yuttular çünkü Chase'in arabasıyla garaja doğru geri dönerken el salladılar.

Gözden kaybolana kadar bakışlar onlara yapıştı.

"O öpücük de neydi öyle?" Ben homurdandım ve Chase omuz silkerek bana baktı.

"Onu bir daha göremeyeceğini bilsen öpmez miydin?" diye mırıldandı ve göğsüm bu sözlerin ağırlığıyla ezildi.

"Hadi," dedim kısık bir sesle, içeri doğru ilerlerken bu küçük numarayı unutmaya karar verdim. "Giyin, yarım saat sonra hastanede randevun var."

Yukarı çıkarken onu bekledim ve şortu, siyah atleti ve yeni göz bandıyla tekrar ortaya çıktığında, koltuk değnekleriyle beni garaja kadar sessizce takip etti, gerginlik havayı kaplamıştı.

Kamyonetime bindik ve bizi evden çıkarıp kapılara ve ötesine götürdüm, üst mahalledeki hastane yönündeki yolları kullandım. "Alçını çıkardıktan sonra dondurma yeriz diye düşünmüştüm," dedim.

dedi ve gözlerini üzerimde hissettim.

"Öyle mi?" diye sordu, açıkça şüphelenmişti ve ben omuz silktim.

"Eğer istersen?" diye sordum.

"Evet... tamam," diye kabul etti.

Hastaneye uzun ve sessiz bir yolculuk oldu ama sonunda vardık ve Chase'in kamyondan inmesine yardım etmeden önce bizi girişe olabildiğince yakın bir yere park ettim.

"Ben iyiyim, koltuk değneklerim yanımda," dedi ve ben de bunu bildiğim için başımı salladım ama elimi çekmeden önce elim bir saniye daha sırtında kaldı.

İçeri girerken onun hızına ayak uydurdum ve kısa süre sonra bir odaya yönlendirildik.

Bir hemşire alçıyı kesmek için çalıştı. Kapının yanında durmuş, doktorun onu taburcu edip topallamasının zamanla geçebileceğini ama geçmeme ihtimalinin de olduğunu söylediği anı dinliyordum. Chase muayene boyunca başını salladı ve iyileşme döneminin sonuna geldiği gerçeği üzerine çöktüğünde içine kapanır gibi oldu. Ve

Çoğu insan sevinçten havalara uçarken, o batıyor gibi görünüyordu.

Karanlığa doğru uzaklaştı ve ona ne kadar çok bakarsam o kadar çok kırıldığımı hissettim.

Onu kamyonetime geri götürdüğümde, bindik ve orada uzun süre sessizce oturduk. Sonra motoru çalıştırdım ve bizi kasabadaki en iyi dondurmacıya götürdüm, sattıkları en büyük külahlardan aldım - Chase'inki romlu ve kuru üzümlü, benimki çikolatalı - sonra bizi aşağı mahalleye bakan uçurum manzarasına götürdüm.

Park ettiğim yerde dondurmamdan bir ısırık aldım, içimi kaplayan kederden başka bir şey tatmaya çalışırken keskin soğukluk başımı ağrıttı.

Chase dondurmasını yerken acele etmeden, "Bırakmamı istediğinden beri içtiğim ilk rom bu," dedi.

"Böyle devam edecek misin?" Ben sordum.

"Sanırım şimdi içersem asla bırakamam. Sanırım bana bir iyilik yaptın" dedi ve gözlerini tekrar üzerimde hissettim ama bakamadım. Çünkü bakarsam çekiçle vurulmuş cam gibi paramparça olurdum.

"Neden kendimi, vurulmak üzere ormana götürülmek üzere gelmiş geçmiş en güzel gününü yaşayan yaşlı bir köpek gibi hissediyorum?" Chase sordu.

"Nedenini biliyorsun," dedim sessizce.

Dondurmalarımızı bitirdik ve rüzgâr uçurumun tepesinde savrulurken kamyonu biraz salladı, gözlerim rüzgârın akışına karşı savaşıyor bir martıyı takip etti. Hayatım çoğu zaman böyle hissediyordu. Sanki rüzgâr beni hep bir yöne itmeye çalışıyordu ama görevim ona karşı savaşıyordu ve bir yönde ne kadar ilerlersem ilerleyeyim, sonunda hep rüzgâra sırtımı dönüp beni gidebildiği yere kadar götürmesine izin vermek istiyordum.

"Berbat bir arkadaş olduğum için özür dilerim," dedim bir süre sonra.

Chase küçümseyici bir nefes verdi. "Bize ihanet eden sen değilsin. Sen yanlış bir şey yapmadın."

"Hayır, yaptım," dedim kalın bir sesle. "O kadar çok şeyi yanlış yaptım ki, Ace."

"Sen Luther'in oğlusun, sadece kardeşim değilsin," dedi. "Ve hak etmediğim halde eve dönmeme izin verdin."

Başımı salladım, bakışlarımı önümüzde uzanan okyanusa diktim. "Bazen senin ya da JJ'nin, yani Harlequins'i yönetme yükünü taşımak zorunda olan herhangi birimizin yerinde olmayı dilerdim."

"Eskiden senin yerini almak için her şeyimi verebileceğimi düşünürdüm," diye itiraf etti Chase. "Yönetmek istiyordum ama gerçekte istediğim bu değildi. Sadece biri olmak istiyordum. Sen Fox Harlequin'sin." Ellerini önünde birleştirdi.

"Yeraltı dünyasının prensi, kaderinde yücelik var."

"Öyle değil," diye mırıldandım.

"Bunu artık biliyorum," dedi ciddi bir şekilde. "Sen her zaman sopanın kısa ucuna sahiptin, ben sadece öyle olduğumu sanıyordum."

"Sanırım hepimiz kısa çektik," dedim karanlık bir sesle. "Bu hayatta hiçbirimizin kazanacağını sanmıyorum, ya sen?"

"Hayır," diye kabul etti. "Sence bu kadar mı? Bir çubuk çiziyorsun ve üzerine çizilen kader senin kaderin mi oluyor? Ya da bir daha çizme şansın olacağını mı sanıyorsun?"

Bunu düşündüm, gerçekten bir cevabım yoktu, en azından rahatlatıcı bir cevabım yoktu. "Sanırım yaşlandıkça yeniden çizmek daha da zorlaşıyor. Belki bir zamanlar yapabiliirdik, ama şimdi..." Omuz silktim.

"Evet." Başını salladı. "Artık her şey çok boktan, değil mi?"

"Mm," diye onayladığımı belirttim ve sonra uzanıp elimi omzuna bastırdım.

Elini ona vurdu ve ayrılmadan önce birkaç uzun saniye öyle oturduk ve ben kamyonu çalıştırdım.

Geri döndüm ve kasabanın dışındaki otoyola çıkmadan önce üst mahalleye giden yolu kullandım. Kısa süre sonra Sunset Cove'dan kilometrelerce uzaklaşmıştık ve rastgele bir motele girdim, otoparka girdim ve uzun bir oda kapısının önüne çektim.

Arabadan indiğimde göğsüm her geçen saniye daha da sıkıştıyordu ve kamyonetimin kasasından içinde Chase için birkaç kıyafet, bir silah ve bir süre idare etmesi için biraz para olan bir çanta aldım. Arabanın onun tarafına geçtiğimde çoktan dışarı çıkmıştı ve çantayı ona uzattım. Sözsüzce aldı, yüzümü ezberlemeye çalışıyormuş gibi bana bakarken çenesi esnedi ve ruhumdan bir parçanın koptuğunu, kesilmiş bir atardamarın acısıyla bedenimden uzaklaştığını hissettim.

"Telefonuna ihtiyacım var," diye mırıldandım ve bir elini cebine soktu, çıkarıp bana uzattı, ama cebine sıkıştırılmış bir zarf da vardı.

"Bunu benim için Rogue'a verir misin?" diye sordu, kaşları çatılmıştı. Reddedeceğimden endişelendi ama başımı salladım. "Ve sen... okumayacağına söz verir misin?"

İçimi çektim, ağırlığımı bir ayağımdan diğerine kaydırdıktan sonra bunu da onaylamak için başımı salladım.

"Ve bir şey daha." Bana doğru adım attı, parlak mavi bakışlarında endişe savaşıyordu ve tek yapmak istediğim onu kollarıma alıp eve götürmekti. Ama yapamadım, çünkü ben buydum ve hainlerin başına gelen de buydu. İlk günden beri herkese söylemiştim. böyle olacaktı, ama çok acıyordu. Orada durduğum her saniye daha fazla parçamı öldürüyordu.

"Beni böyle hatırlama," diye yalvardı. "Çocukluğumuzu hatırla. Koyda yüzmeye gittiğimiz ve kaçakçıların mağaralarını keşfettiğimiz günleri hatırla. Tamam mı?"

"Tamam," diye homurdandım ve gitmek için döndü, ama ona izin veremezdim. Henüz izin vermedim.

Öne doğru yürüdüm, onu kollarımla sardım, ellerim ensesine yapıştı ve alnını alnıma bastırdım.

"Özür dilerim," diye fısıldadım.

"Hayır, özür dilerim Fox," dedi sesi kırılarak. "Çok üzgünüm amına koyayım."

Başımı salladım, öyle olduğunu biliyordum ama bir şeyleri değiştirmek için çok geç olduğunu da biliyordum.

"Onu doğru sev," dedi sert bir hırıltıyla, itaat etmemi emrederek. "Onu seviyorsun ve sana neye mal olursa olsun ona bu dünyanın en iyisini veriyorsun, duydun mu beni?"

"Yapacağım," diye mırıldandım.

"Artık her şeye sahip olabilirsiniz, hepiniz. Sadece ne olursa olsun birlikte olduğunuzdan emin olun. Sen, JJ ve o. Ve eğer yapabilirsen Maverick'i de siktir et."

"Birlikte kalacağız," diye söz verdim ama Maverick'i buna dahil etmiyordum. Kardeşim asla eve dönmeyecekti.

"Yemin et. Ne olursa olsun, Fox," diye zorladı.

"Ne olursa olsun," diye kabul ettim ve geri çekildi, gitmeme izin verdi, hepimizin gitmesine izin verdi. Bunun doğru bir şey olduğunu en az benim kadar derinden düşündüğünü görebiliyordum, ama neden bu kadar acıtıyordu?

Kalbim onu yanıma almam için yalvardı ama beynim her zaman yaptığım gibi kararlarımı uygulamam için haykırdı. Bu beni bile aşıyordu. Bu Harlequin kanunuydu ve ben zaten kuralları çiğnemiş, onun hayatını bağışlamış, sonra da yapmamam gerekirken eve gelmesine izin vermiştim. Ve şimdi sıra

Sözlerimi yerine getirirdim ama bundan daha acı verici bir şey olduğundan emin değildim.

Dudaklarımı alnına bastırdım ve gitmesine izin verdim, arkamı dönüp kamyonete bindim, çalıştırıp uzaklaşırken arkama bakmadım. Kara ruhum biraz daha karardı ve Şeytan pençelerini biraz daha derinlerime geçirdi. Ben bu kasabanın gecesiydım, her zaman gündüzü ele geçiren emin karanlığıydım. Ve güneşin parlamaya devam etmesini ne kadar isteseniz de, gece her zaman düşmek zorundaydı. Ama bu tanıdığım en karanlık geceydi.

Karnaval, parlak renklerin, gülen çocukların ve burada geçirdiğim çocukluğumun en güzel anılarının bir cmbşyd.

Parlak pembe pamuk şeker ubuğumun etrafından JJ'e sııttım, küçük kırmızı hedeflere atış yaparken onu izledim, bana büyük bir kı kazandırmaya çalışıyordu

Tezgâhın arkasında asılı duran gökkuşağı renkli yunus oyuncak.

Satıcı, JJ gibi yetenekli birinin kendi küçük oyununu oynamasından pek memnun görünmüyordu ama Johnny James'in nişan almasının tehlikeli olduğu şüphesiz olsa da, Johnny James işi bitiriyordu.

Etrafımızda Fox'un emriyle pek de kurnazca olmayan on Harlequin fedaisi dolanıyordu ve ben de bol atlet ve şort kombinasyonuyla JJ'e bakakalmıştım. Yeşil Power Ranger şapkamı hâla kafasına ters takıyordu, bu kadar iyi görünerek ve GPR aşkımı onunla birleştirerek bana ne yaptığını çok iyi biliyordu.

Hedefler daha hızlı dönmeye başladığında ona yaklaştım, havalı tüfeğin tıslaması ve patlaması sözlerimi evremizdekilerden gizlerken kulağına mırıldanmak için sessizce yaklaştım.

"Eğer bana o yunusu kazanırsan, aletini öyle güzel emerim ki kendi gökkuşaklarını görürsün."

JJ'in sırtışı genişledi, silah hedefler arasında daha hızlı ve daha hızlı geçiş yaparken, hepsini birbiri ardına devirdi ve satıcı nefesinin altında ona küfürler homurdandı.

Son hedef de menteşelerine vurulup her biri yere serildiğinde JJ heyecanla kükredi, tüfeği tezgâhın üzerine fırlattı ve beni ayağımdan yakalayarak zaferle etrafımda döndürdü.

Pamuk şekerimi neredeyse elimden kaçırarakken güldüm ve beni tekrar ayağa kaldırdı, bir an için beni öpmeyi planlıyormuş gibi eğildi, sonra kendini tuttu ve ödülü almak için arkasını döndü.

Hayal kırıklığı içinde dudağımı ısırdım, ne zaman birbirimize karşı ne olduğumuzu açıkça söyleyebileceğimizi merak ediyordum. Ama Shawn, Luther ve Chase'in iyileşme süreci arasında o kadar çok şey oluyordu ki, Fox o kadar stresliydi ki, onu yakalayıp her şeyi açıklamak için hiçbir zaman uygun bir an olmuyordu.

Onu Maverick'le ve benimle daha sık görüştürerek bu fikre alıştırmayı umduğum belli belirsiz bir planım vardı. Rick, Fox'un gazabına uğramayı hiç umursamıyor ve her zaman benim üzerimde hak iddia etmekten mutluluk duyuyordu. Sorun şu ki, Fox bundan nefret ettiğini ve bunun tamamen cinsel bir şey olduğuna inandığını açıkça belirtmişti, yani hiçbir şeye ikna olacak gibi değildi. Ama Rick'in hâlâ nefes aldığını tahmin ediyordum, yani bu da bir başlangıçtı.

Elbette, Fox ona sırtını dönerse JJ'in kaybedecekleri Maverick'inkinden çok daha fazlaydı, onu incitmek istemediği gerçeğinden bahsetmiyorum bile benden daha fazla.

Kısacası, her şey hâlâ berbattı, ama ben de berbatlığı gidermeye çalışma noktasını geçmiştim. Oğullarımın her biriyle olan ilişkiyi kendi sorunum olarak görüyordum.

ve iş başa düştüğünde, Johnny James ve ben iyiydik. İyiden de öte. Beni güldürdü, gülümsetti ve o kadar sert boşaldı ki Nefes al. Bir kız bundan daha fazla ne isteyebilir ki?

JJ doldurulmuş yunusu bana uzattı ve benimle konuşmak için eğilirken genişçe sıırttı. "Gün bitmeden bu teklifini kabul edeceğim güzel kız," diye alçak sesle söz verdi ve ben de ona güzelce gülümserken dudaklarımı baştan çıkarıcı bir şekilde yaladım.

"Ne kaçırdım?" Fox yüksek sesle seslendi, JJ aniden geri adım attığında ve onu bize doğru yürürken bulduğumuzda kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

"JJ az önce bunu benim için kazandı," diye sırtarak yunusumu ona doğru salladım. "Bu da onu resmi olarak yeniden favorim yapıyor."

"Buna izin veremeyiz." Fox kolunu omuzlarıma doladı ve beni fuarın ortasındaki dönme dolaba doğru çevirdi, yürümeye başladığımızda beni JJ'den uzaklaştırdı.

"Yapman gereken her şeyi yaptın mı o zaman?" Yüzünde acı dolu bir ifade belirğinde başımı kaldırıp sordum ama yeşil gözlerini gölgelemek için gözlüklerini indirerek bunu hemen gizledi.

"Evet... artık her şey halledildi," dedi Fox kolayca.

"Luther sana mutsuz olduğun bir şey mi yaptırdı?" Saklamaya çalışmasına rağmen sözlerindeki karanlık tonu fark ederek sordum.

"Luther değildi." Fox iç geçirdi, tekrar dönüp alnını benimkine dayamadan önce gözlerini benden kaçırdı. "Bugün sadece eğlenelim, tamam mı? Tüm sorunlarımız bu gece bizi yakalayabilir ama ben sadece bu anın tadını çıkarmak istiyorum."

"Seninle Chase hakkında konuşmam gerek," dedim sert bir ses tonuyla ve başını sallayarak tekrar gözlerini kaçırdı.

"Evet. Görüşeceğiz. Sonra görüşürüz."

Ona gözlerimi devirdim ama kabul ettim, pamuk şekerimden son bir ısırık aldım ve yanından geçerken çubuğu çöp kutusuna attım. Güneş parlıyordu ve son zamanlarda çok fazla şeyle uğraşıyorduk, bu yüzden ona bunu verebilirdim. Bugün eğlenceye adanacaktı. Ağır şeyler yok.

Dönme dolap kuyruğuna kadar geldik ama Fox kuyruğun yanından geçip gitti ve bizi içeri alsın diye kuyruğu yöneten adamın eline birkaç yirmilik sıkıştırdı.

"Biz yokken bunu tut, tamam mı J?" Fox yunusu benden alıp JJ'e fırlatarak sordu. "Ve belki de etrafı hızlıca tarayıp Buralarda hiç Ölü Köpek izi olmadığından da eminim. Burası tam da Shawn'ın üzerimize gelmeye çalışacağı türden bir yer."

"Biz onsuz gezintiye çıkarken JJ'i etrafta dolaştıracak mısın?" Şaşkınlıkla sordum, dilini yanağına bastırıp Fox'un bu konudaki cevabını beklerken ciddi anlamda ateşli striptizcime bir bakış attım.

"Üçüncü tekerlek olmak istemezsin, değil mi JJ?" Fox omuzlarımı daha sıkı kavrayarak beni arabaya doğru yönlendirdi ve JJ ona alaycı bir selam verip kendisine söyleneni yapmak için hışımla uzaklaşırken binmekten başka çarem yoktu.

"Bu çok kabaydı," diye homurdandım, Fox yanımdaki koltuğa oturdu, görevli kapıyı kilitleyip araç dönmeye başladığında vagonun zıplamasına neden oldu.

"JJ'in umurunda değil," dedi Fox kabaca, kolunu koltuğumun arkasına doladı ve araç bizi havaya kaldırırken Koy'un manzarası yerine bana bakmak için kendini eğdi. "Ayrıca, son zamanlarda gelecek ve bana nasıl görüldüğü hakkında çok düşünüyorum. Bu konuda yaptığımız tartışmalar hakkında da çok düşündüm."

"Sana yuva kurmaya hazır olmadığımı söylemiştim Fox," diye uyardım. aynaların altından bana bakarken sözlerinin arasındaki imalar

Gölgeler.

"Evet, ben de bunu düşünüyordum. Ve seni uyarmıştım. Sabrım bir gün tükenecekti. Seni beklemekten bıkaçağım bir an gelecek ve bu konuda seni zorlayacağım demiştim."

"Bu da ne demek-"

Fox belimden tuttu ve beni kucağına itti. Omuzlarını sıkıca kavrayıp altımızdaki korkunç düşüşe bir bakış attığımda araba çılgınca zıplıyordu. Anvelop bir maksi etek giyiyordum ama beni koyduğu pozisyon, kumaştaki yarığın beyaz külotumla birlikte kalçalarımı da ona göstermesi anlamına geliyordu.

İnsanlar aşağıda inip binerken biz en tepede durduk ve Fox bana bakarken kalbim güm güm attı, dili dudaklarını ıslattı ve çenesi bu kararla kuruldu.

"Fox," diye uyardım ama beklemenin bittiği konusunda şaka yapmıyordu ve ensemden yakalayarak beni karşı koyamadığım sert bir öpücüğün içine çekti.

Dili ağzıma girerken eli aramızda hareket etti ve külotumun içinden klitorisimi bulup kabaca masaj yaparak kalçalarımı oynatırken inledim.

Omuzlarını geri itmeye çalıştım ama ensemdeki baskısını artırdı, beni daha sert öptü, ona boyun eğmemi istedi ve amım ihtiyaçla zonklarken kendimi teslim olmuş hissettim.

Bunu istedim. Onu istiyordum. Diğerleriyle yaşadıklarımı o da anlamadıkça ona sahip olamazdım. Bunun onun için ne anlama geldiğini biliyordum.

Onun hamlesi. Beklemeyi bırakıp istediğini aldığı an, ona izin vermek o kadar cazipti ki. Ama Fox diğerleri gibi değildi.

Oyuncaklarını nasıl paylaşacağını bilmiyordu ve Maverick'le yaşadıklarına birden fazla kez tanık olmasına rağmen bunun değişmediğini çok iyi biliyordum.

"Bekle," diye nefes nefese geri çekilmeye çalıştım, ama o bana hırladı. Parmakları külotumu bir kenara itti, sonra ikisini ıslaklığımın derinliklerine batırdı.

"Sen benimsin," dedi Fox şiddetle, amım parmaklarını bir mengene gibi kavrarken başparmağı hâlâ klitorisimde çalışıyordu ve bedenim ona istediğini sorgusuz sualsiz verirken sadece adını sayıklayabiliyordum. "Ve bu gece eve döndüğümüzde, içindeki benim aletim bunu kanıtlayacak."

Yüksek sesle inledim, kalçalarımı ona karşı sallarken, elini becerirken ve sonunda ondan aç olduğum şeyin tadına bakarken yardım edemedim.

Parmakları içime girip çıkmaya başladı ve ben her şeyi unuttum.

beni tekrar öptüğünde, uçuşumun kenarına tırmanıp onun için uçuşumdan aşağı atlamaya hazır olduğumda amım onun etrafında titreşiyordu-

Araç tekrar hareket etmeye başladı ve Fox elini eteğimin altından geri çekti, öpüşmemizi de kesmeden önce dişleri alt dudağımı rehin aldı ve beni yanındaki koltuğa geri bıraktı.

"Yalvarana kadar benim için gelmeyeceksin, sinekkuşu," diye mırıldandı, kulağıma konuşmak için eğildi, ben şok içinde ona göz kırparken, seks karışmış beynim ne halt ettiğini anlamaya çalışıyordu.

"Benim için kırılana kadar seni bu şekilde tekrar tekrar uçuracağım. Benim için yalvarana kadar. Ve sen bana benim olduğunu söyleyene kadar. Sadece benim."

Benimle nasıl bir oyun oynadığını fark ettiğimde yüzüme bir sıcaklık yayıldı ve yanağında bir iz bırakacak kadar sert bir tokat attım, bir elimi kendi kalçalarımın arasına koyup başladığı işi bitirmek için hareket ederken ona küfrettim. Tam oradaydım, bu yüzden zaten fazla sürmeyecek gibiydi.

Fox reddederek homurdandı, elimi avucunun içine aldı ve bana karanlık bir şekilde sırtıttı. "Hile yapmak da yok bebeğim. Son oyununun ben olduğumu kabul etmenin zamanı geldi."

"Sen lanet olası bir psikopatsın," diye tısladım ona, yarı öfkeliydim, yarı da bu lanet yolculuktan indiğimizde onu en yakın ağacın arkasına sürüklemek istiyordum, böylece az önce başladığı şeyi bitirebilecekti. Tanrım, bugün çok iyi görünüyordu, mürekkepli kolları şişkin ve geniş göğsü gömleğinin sınırları. Bu hiç adil değildi.

"İyi davranmaktan bıktım," diye cevap verdi omuz silkerek. "Sen eve döndüğünden beri arafta yaşıyoruz ve artık buna bir son vermenin zamanı geldi. Kaderimizde ne olduğunu sen de benim kadar iyi biliyorsun sinekkuşu. Ve artık bununla savaşmayı bırakmanın zamanı geldi."

Araba durdu ve Fox indi, JJ'e tekrar katıldığımızda beni kolunun altına aldı ve benim aşırı seksüel beynim de onun görüntüsünü içti. Tanrım, Harlequin oğlanlarıyla birlikte gerçekten de penis kumsalının derinliklerine düşmüştüm ama artık bundan kaçmayı düşünmek için çok geçti. Hayır. Burada, kahvaltıda orgazm servis ettikleri ve gülümsemelerimin her zaman ayak parmaklarını kıvıran inlemelerle birlikte geldiği horoz diyarında ölecektim.

"Bir şey var mı?" Fox sordu ve JJ başını salladı, Fox'un yüzündeki el izine merakla baktı ama bunu sormadı.

"Shawn'dan ya da adamlarından iz yok," diye onayladı JJ, yunusum avucunda gevşekçe sallanırken.

Ona bir şey söylemek istedim ama etim hâlâ karıncalanıyordu ve şu anda dizlerimin bükülmesini engellemekte biraz zorlanıyordum, bu yüzden onun yerine dudağımı ısırdım ve gözlerimle onu becerdim.

"Güzel. Hadi gidip aynalar salonunu kontrol edelim." Fox beni de yanına çekti ve o küçük oyun yüzünden ona olan kızgınlığıma rağmen gittim.

JJ, Harlequin yardakçılarının arasında arkamızdan geliyordu ve ben kaşlarımı çatarak Fox'a neden onun da bizimle takılmadığını sordum. Fox bana bir cevap vermedi ama JJ'e attığı bakış, bizi bu şekilde ayarlayanın kendisi olduğunu düşünmeme neden oldu. Sanki ben burada onunla yalnızmışım ve J sadece destek ekibinin bir parçasıymış gibi. bela vakası. Bu da neydi böyle?

Bir çörek standının önünden geçerken "Biliyor musun, eşeklik ediyorsun ve bu benim karnaval havamı öldürüyor," diye uyardım ve bir iniltiyle hamurlu güzelliklerin kokusunu içime çektim.

"Çünkü hâlâ bizimle savaşıyor," dedi Fox, yanından geçerken bir satıcıdan bana gül almak için durakladı ve gülü kulağımın arkasına sıkıştırırken ona öylece bakakaldım.

"Yani beni panayıra tatlı bir randevuya götüren bir centilmen misin, yoksa beni herkesin içinde kızdırıp sikimi kör eden bir pislik misin?

Ben dışarıda bir günün tadını çıkarmaya çalışırken?" Ona soğuk bir şekilde sordum ve kendime bir sırtıma kazandırdım.

"İkisi de, bebeğim. Ve unutma, eğer bitirmek istersen, kızım için bunu halledebilirim. Tek yapman gereken benim olduğunu kabul etmek." Fox bir elini yanağımın kenarına götürdü ve hain tenim onun için parladı.

Cevap niteliği taşımayan bir nefes çektim ve Fox omuz silkerek beni aynaların olduğu koridora çekip JJ'i tekrar dışarıda bıraktı.

"Burası ürkütücü bir yer," diye yorumladım aşağı doğru ilerlemeye başladığımızda.

Dar koridorlar, yansımam sonsuza dek etrafımda yankılanırken parmaklarımı serin camlara sürtmek için uzanıyordum.

"Bu bir bakış açısı meselesi," diye yorumladı Fox, yanlışlıkla çıkmaz bir sokağa girip kendimi üç aynanın arasında bulduğumda sırtıma yaslanarak. "Örneğin, eğer seni becerecek olsaydım

tam burada, bu cama karşı, sanırım vücudunun benimkine binlerce kez eğilmesini izlemek oldukça ateşli olurdu."

Aletinin kıcıma bastırıldığını hissedince dudağımı ısırdım ve Yüzümü ona döndüm, elimi şortunun önünden kaydırđım, küçük kenar oyununu ona geri çevirmek niyetindeydim, ama horozuyla temas kuramadan bileğimi yakaladı.

"Bu iş böyle yürümeyecek sinekkuşu," diye homurdandı ve beni sıkıştırırken elimi arkamdaki aynaya bastırđı. "Artık kararları senin vermene izin vermeyeceğim. Bugün her şeyin değışmesi gerekiyor. Zamanı geçti. Ve bu da benim için eğilmenin ne kadar iyi hissettirdiğini öğreneceğın anlamına geliyor, çünkü bunu yaptığında, her şeyin her zaman olması gerektiğı gibi bir araya geleceğine söz veriyorum."

Boştaki elini taş gibi sert göğüs ucumda gezdirdi, gözlerim kapanırken ve vücudumdaki tüm kaslar kasılırken dudaklarımdan bir tıslama sesi çıkardı. Ben kendi aklını bilen, güçlü ve bağımsız bir kadındım. Ama lanet olsun, onun tarafından domine edilmenin ne kadar iyi hissettirdiğini inkar edemezdim.

Üstümü aşağı doğru çekerken düşüncelerim dağıldı ve meme ucumu emerken boğazımdan boğuk bir inilti kaçtı, ama tam dönme dolapta başladığı işi bitireceğini düşünmeye başlamıştım ki beni bıraktı ve geri çekildi.

"Fox," diye hırladım. "Benimle taşak geçmeyi bırak." "O zaman bana benim olduğunu söyle."

"O kadar basit değil," diye tersledim. "Evet, öyle."

Dönüp aynaların olduğu koridora doğru yürüdü ve beni, masum bir çocuk gelip gözlerini dikmeden önce göğüs uçlarımı saklamak için üstümü geri çekmeye bıraktı.

Peşinden aceleyle koştuğumda gitmişti ve ben aynalar labirentinde ileri geri hareket ederken lanet ettim, mekanın ürpertici hissi tenime işlerken tekrar tekrar çıkmaz sokaklara girdim.

Bir an için birinin adımı seslendiğini duyduğuma yemin edebilirdim, ama döndüğümde orada kendimin sayısız yansımasından başka kimse yoktu.

Lanet olsun, o kadar tahrik olmuşum ki çocuklar için tasarlanmış aptal bir karnaval atraksiyonundan çıkış yolunu bile bulamadım.

Birkaç tur daha attım, tüylerim diken diken oldu ve sonunda güneş ışığına çıktığımda kaslı bir figür beni yakalamak için bekliyordu.

Fox beni cazibe merkezinin kenarına doğru itip sanki bana sahipmiş gibi öptüğünde alarmla çığlık attım. Aksini iddia etmeme rağmen teslim oldum, dudaklarım dili için ayrıldı, ellerim gömleğine dolandı ve bacaklarım bacağı için ayrıldı.

Ağzının içine doğru inlerken kalçalarım ona karşı sallandı ve etimdeki bu ihtiyaçla başa çıkmak için biraz sürtünme kovaladım.

Fox'un telefonu cebinde çalmaya başladı ve beni bir bok çuvalı gibi yere bıraktı, ben lanet duvara yaslanıp ona bakarken geri çekildi.

"Öyle mi?" diye cevap verdi, ateşli bakışları bana kilitlenmişti. "Tamam. Şimdi geliyorum."

"Sen tam bir pisliksin," diye nefes nefese kaldım. Lanet olası nefes nefese. Allah kahretsin. "Söyle," diye itti ama başımı salladım. Çünkü hayır. Hayır. Hayır.

Şans. Ama Tanrım, sadece başımı sallayıp beni ikna etmeye devam etmesine izin vermek istiyordum.

Bugün ona ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Üzerinde bir karanlık vardı, acımasız bir kararlılık.

Buna neyin sebep olduğunu anlamadan önce külotum alev aldı.

Elbette haklıydı. Çok uzun zamandır bu konunun etrafında dans ediyorduk ve onu bu şekilde oyalamaya devam edemezdik. Ama bu onun gerçeği bilmesi gerektiği anlamına geliyordu. Her şeyi. Ve benim de bunun ne anlama geldiğini ve bundan ne çıkarmak istediğimi bulmam gerekiyordu.

Bir hareket işaretiyle bakışlarım onun arkasına kaydı ve JJ'i orada, kollarını kavuşturmuş bizi izlerken bulduğumda kalbim çarpmaya başladı, ancak Fox'u beni öperken yakaladığı son seferki kadar kızgın görünmüyordu.

"Gidip babamla buluşmam gerek," dedi Fox, JJ'i gördüğünde ona da el sallayarak. "Israr etti. Onunla perili evin orada buluşmam gerekiyor, böylece söyleyeceklerini duyabilirim. Ben yokken JJ seni başka bir şeye götürebilir."

"Demek ben de sıradan bir uşak değilim?" JJ, Fox'a kaşlarını çatarak gözlerini devirmesini sağlayan bir bakış fırlattı.

"Öyle olmadığını biliyorsun dostum. Sadece kız arkadaşımınla biraz yalnız kalmaya ihtiyacım vardı. Öyle değil mi, Rogue?"

"Ben sadece senin standart bir pislik olduğunu düşünmüştüm," dedim ama Fox bana sadece kurt gibi sırıttı.

"Görünüşe göre bu seni tahrik ediyor. Bunu daha sık yapmak için not alacağım."

Onu tersledim ama ne kadar sinir bozucu olduğu umurunda bile değilmiş gibi bizden uzaklaştı.

"Bunun neyle ilgili olduğunu açıklamak ister misin?" JJ bana sordu, ben de ona ayak uydurdum ve o da beni gezinti ve atraksiyonlar karmaşasına doğru götürdü.

Diğer Harlequin'lerin beni dinleyecek kadar yakın olup olmadıklarını kontrol etmek için omzumun üzerinden baktım ve sonra nefesimi tuttum. Ama ona Fox geldiğinden beri neler olduğunu anlatamadan tiz bir ses kulağımı yakaladı.

"Rogue?" Rosie seslendi, kalabalığın arasından ilerlediğini görünce irkildim. "Chasey seninle mi?"

"Çabuk, kaçalım," diye tısladım ve JJ'in kolundan tutup onu kendimden uzaklaştırdım.

"Tam bize bakıyor," diye güldü ve kadın yine bize bağırırken benimle birlikte koşmaya devam etti.

"Umurumda değil. Onun saçmalıklarıyla uğraşamam. Ve onu her gördüğümde Chase'in onu becerdiğini düşünmek zorunda kalıyorum ve bu da bir kaltağı bıçaklamak istememe neden oluyor."

JJ daha yüksek sesle gülerken ben koşmaya başladım ve onu çay fincanlarının yanından çektim, yiyecek satıcılarının arasındaki bir geçitten aşağı eğildim ve onu kaybettiğimizden emin olduktan sonra bir grup küçük atraksiyona doğru döndüm.

JJ, Rosie'nin gerçekten gittiğinden emin olmak için etrafına bakınırken, "Hadi o zaman, Fox'un onu tokatlamana neden olacak ne yaptığını anlat bana," dedi. Bakışlarını takip ettim ve Harlequin kuyruklarımızı da salladığımızı fark ettiğimde çok da üzülmedim.

"Görünüşe göre Fox, sevgilisi olmamı beklemekten bıkmış," diye açıkladım ve tepkisini ölçmek için JJ'e baktım.

"Öyle mi?" diye sordu, hiçbir şey belli etmiyordu, ben de devam ettim.

"Bana... elimi zorlamaya hazır olduğunu söyledi ve sonra bunu kanıtlamak için dönme dolapta boşalmama üç saniye kalana kadar parmaklarıyla vurdu - ve sonra durdu." Kaşlarımı çattım ve JJ kafamı karıştıran bir kahkaha attı.

"Yani orgazm olmayı reddederek sizi karar vermeye zorlamaya mı çalışıyor?"

"Bunun için kızgın değil misin?" Kaşlarımı kaldırarak sordum, JJ dudaklarını yaladı, başımın üzerinden baktı ve çenesini çadıra doğru salladı

Dışında da bir fal tabelası vardı. Kapakları kaldırdı ve Rosie'nin şişe sarısı saçlarının tekrar parladığını gördüğüm sırada içeri girdi.

İçeri girdiğimizde şallar giymiş bir kadın bize gülümseyerek baktı ve ellerini kristal bir kürenin üzerinde salladı.

Önündeki masayı kaplayan koyu mor masa örtüsünün ortasında. "Madam Mystery'nin mağarasına hoş geldiniz-"

"Kız arkadaşım ile burada biraz yalnız kalmamıza izin vermen karşılığında sana iki yüz dolar veririm," diye sözünü kesti JJ ve cebinden parayı çıkarıp teklif etti.

"İki elli," diye cevap verdi, ses tonundaki ürkütücü tonu bırakıp bize sırtarak.

"Tamamdır." JJ parayı ona fırlattı ve o da masadan kaptı. Bir paket sigara alıp arka çıkışa yönelmeden önce. "Masa örtümde döl lekesi bırakmayın yeter," diye uyardı ve sonra yalnız kaldık.

Kahkahalar atarak yere yığıldım ve JJ hınzırca sırtarak kalçalarımın tutup beni söz konusu masaya doğru itmeye başladı.

"Demek bana Fox'un seni nasıl boşaltamadığını anlatıyordun," diye sordu, kahkahalarım azalırken gözleri eğlenceyle parlıyordu.

"Beni yakınına almaktan kesinlikle hoşlandı," diye homurdandım, ruh halim ciddileşirken bakışlarım JJ'in yüz hatlarını tarıyordu. "Sanırım Fox'a bizden bahsetmemiz gerekiyor."

Kıçım masaya çarptığında ve kristal küre standından düşüp yere düşmeden önce bizden uzaklaştığında JJ durdu, kaşlarını çatarak bana baktı.

"Aslında bunu çok düşünüyordum. Özellikle de sen, ben ve Chase neredeyse birlikte olduğumuzdan beri," dedi.

"Chase?" JJ kıcımlı kaldırıp beni altındaki masaya yerleştirirken, konuşmaya onun adının da eklenmesiyle aklım daha da karışarak sordum.

"Evet. Ve Rick. Yani, gerçekten mantıklı, değil mi? Hiçbir zaman aramızda seçim yapmak istemedin ve eminim Rick'le ikimizin seni birlikte becermemizden hoşlanmışsındır." JJ'in eli kalçalarımın arasına kaydı ve ne kadar ıslak olduğumu hissedince inledi. Fox'un işkence seansları ve şimdi onun bana bu kadar yakın olması yüzünden külotum sıırıslıklam olmuştu ve JJ'in tenime dokunmasının verdiği rahatlamayla iç çektim.

"Bu cidden ateşliydi," diye kabul ettim, dudağımı ısırırken JJ külotumun malzemesini kenara sürükledi ve parmaklarını tembelce giriş yerimin etrafında okşamaya başladı, beni onun için titretti.

"Öyleydi," diye kabul etti. "Ama her şey bundan ibaret değildi, değil mi? Yani evet, seks akıllara durgunluk veriyordu ve Maverick'in sikini benimkiyle birlikte almanı izlemek, sahip olduğumu bile bilmediğim tüm fantezileri yaşamak gibiydi. Ama bu sadece sevişmemizle ilgili değil, değil mi? Hepsiyle ilgili. *Hepimizle* ilgili."

Bana işkence etmeye devam ederken "Evet," diye nefes nefese kaldım, parmakları klitorisime doğru sürüklendi ve tekrar açıklığımın etrafında dönmeye başlamadan önce acımasızca alay etti.

"Ve bunu düşündükçe. Sen, ben ve onlar, daha doğru görünüyor. Ben de daha çok istiyorum. Orada Fox'u öpüşünü izliyordum ve bu beni çok tahrik etti, güzel kız. Sana hissettirdiklerini görebiliyordum ve sana hissettirdiklerini izlemeye devam etmek istedim. Seni onlarla görmek hoşuma gidiyor. Geçen gece Chase bize katılmayı reddettiğinde ne kadar hayal kırıklığına uğradığımı anlatamam. Kendim bile tam olarak anlamıyorum ama sen, ben ve onlar, çok mantıklı geliyor."

"Yani ben ve Fox..." dersem bana kızmayacaksın.

JJ başını salladı ve şortunu o kadar yavaş indirdi ki bu ancak bana işkence etmek için tasarlanmış olabilirdi.

"Beni aynı derecede istediğini bildiğim sürece," diye homurdandı, serbest bırakırken sikinin sert uzunluğunu yumrukladı ve onu görünce inledim.

"İstediyimi biliyorsun," diye nefes nefese kaldım, masanın kenarını kavradım ve bu işkenceyi bitirmesini bekledim.

"O zaman bu gece ona söyleyeceğiz ve anlamasını sağlayacağız," dedi JJ şehvet dolu derin bir sesle. "Ama bundan hoşlanmayacak."

"Biliyorum," diye kabul ettim. "Ama yalan söylemeye devam edemeyiz ve-"

"Ve onunla sahip olduğun şeyle savaşmaya devam edemezsin," diye bitirdi JJ, sikini ağrıyan göbeğime bastırarak ve beni lanetleterek.

"Bana karşı sert ol, Johnny," diye homurdandım, elimi gömleğine soktum ve ağzına ulaşabilmek için onu daha yakına çektim.

"Ne istersen güzel kız," diye hınzırca sırıtarak kabul etti ve vücudumdaki gerginlik nihayet ödüllendirilirken küfür etmeme neden olan vahşi bir hamleyle aletin tüm uzunluğunu içime soktu.

Kalçalarımı kabaca kavradı ve acımasız, cezalandırıcı bir şekilde içime girerken ağrıyan amım için can attığım şeyi elde edince inledim. ve ben her birini daha fazlasını talep ederek karşıladım.

"Acele etmeliyiz," diye soludum, tırnaklarım JJ'in boynunun arkasını ısırırken, o tam olarak istediğim şeyi yaparken ve sikini en iyi şekilde içime sokarken canımı kurtarmak için tutundum.

"Yakaladım seni güzel kız," diye söz verdi JJ ve ağzı tekrar benimkini yakaladığında acele etmeyi, sessiz olmayı ya da yapmam gereken herhangi bir şeyi unuttum.

umurumda bile değildi. Çünkü Johnny James'in vücudunun benimkini ele geçirme hissi tüm dünyadaki en iyi histi ve ben bunun her pis saniyesine bayılıyordum.

Perili evin arka tarafında babamla buluşmaya gittim ve

Yüzünde acımasız bir ifadeyle siyah duvara yaslanmıştı. Buraya her zaman birkaç arkadaşıyla birlikte gelir ve öğleden sonralarını bira çadırlarından birinde içerek geçirirlerdi. Çok sarhoş görünmüyordu ama ben

genellikle onunla söyleyemezdi.

"Gününü mahvettiğim için üzgünüm evlat, ama Shawn'ın denizden bir silah sevkiyatı yapacağı haberini aldım," dedi Luther, perili evin içinden gelen korkunç bir kıkırdamayı bir çığlık izledi. "Adamlarımdan biri, kıyıdaki bir rıhtımdan ayrılmadan önce teknenin izini bulmuş." Bana bir kağıt parçası uzattı ve niyetli bir bakış attı. "O teknedeki adamların icabına bakılmasını ve sevkiyatın eve getirilmesini istiyorum."

Başımı salladım, elimi hayal kırıklığı içinde çenemdeki kirli sakalın üzerinde gezdirdim. "Şimdi mi?"

"Hemen Şimdi," diye onayladı ve ben de i çektim. Bu benim Rogue'la geçireceğim gün olacaktı, resmen yola koyulmamızın baŐlangıcı. Chase'in sürgünü gerçeğiyle yüzleşmek zorunda kalmadan önce onu birbirimiz için ne olduğumuzla yüzleşmeye zorlamak istemiştim.

Tanrı aşkına, bu kasabada bir gün olsun huzur bulamaz mıydık? Bu gece kaçınılmaz bomba suratımda patlamadan önce bugün birkaç güzel anı biriktirmek istemiştim. Çünkü Rogue ve JJ, Chase'i tekrar gönderdiğimi öğrenir öğrenmez bana çok kızacaklardı. Ben de Şimdiden bu olayda nasıl hasar kontrolü yapacağımı düşünmeye baŐlamıŐtim.

geliyordu. Onlara karşı dürüst davranmamıŐ değildim. Eve geldiği andan itibaren hepsine tam olarak nasıl olacağını anlatmıŐtım, ama bu en ufak bir fark yaratacak mıydı? Tabii ki hayır.

Gitmek için döndüm ama Luther omzumu kavradı ve beni geri çevirdi, yüz hatları gerginlikle kaplıydı. "Güçlü bir birlik al, Fox. O gemide çok sayıda adam var ve hazırlıksız yakalanmaktansa aşırı hazırlıklı gitmeni tercih ederim. Özellikle de o sevkiyatta olduğunu duyduğum silah miktarıyla."

"Pekâlâ," diye söz verdim, en azından Shawn'a karşı iyi bir saldırı olacağı için kendimi biraz daha iyi hissediyordum. Onun yerine silahlarını toplayıp kendi orduma götürecek ve ona karşı kullanmaya hazır olacaktım.

Luther bir anlığına telefonuma bir GPS uygulaması yükledi ve teknenin konumunu denizin epey açığında gösteren takip cihazına bağladı.

"İŞim bittiğinde kulüp binasına uğrarım," dedim.

Başını sallayarak gitmeme izin verdi ve ben de JJ ve Rogue'u aramak için kalabalık karnavala geri döndüm. Ben ve JJ gittiğimizde kalmak isteyeceğini ve onu eve göndermeye çalışırsam muhtemelen çok kızacağını biliyordum.

Burası Harlequin'lerle kaynıyordu, bu yüzden onu burada bırakmak konusunda çok endişeli değildim, sadece her zaman gözümün üzerinde olduğundan emin olurdum.

Onları en son gördüğüm yere geri döndüm, telefonumu çıkarıp JJ'i aramaya çalıştım ama cevap yoktu. Muhtemelen gezintiye çıkmışlardı, ben de her an JJ'le birlikte birinden çıkabileceklerini düşünerek etrafımdaki çıkış şeritlerini aramaya başladım. Bunun yerine, gözlerim Rosie'ye kilitlendi. Jake ve birkaç sıkıcı arkadaşıyla birlikte vals salonunun çıkışından koşarak çıktı.

"Hey," diye bağırdım ve kafasını çevirdi, iri kaşları havaya kalktı. Son zamanlarda kızlardaki kaş trendini anlamıyordum, sanki yüzlerindeki en büyük tüylü tırtılları kimin dengeleyebileceğini görmek için yarışıyorlardı. Gülümsedi, itaatkâr bir köpek yavrusu gibi bana doğru koştu ve kollarımı kavuşturdu, onun bu kadar yakın olmasından hoşlanmıyordum, özellikle de Chase'in yara izlerine nasıl tepki verdiğini duyduktan sonra.

"JJ ve Rogue'u arıyorum, onları gördünüz mü?" Ben sordum.

"Belki," dedi kirpiklerini kırıştırtarak ve uzanıp koluma dokunarak. Elinin tenimde durduğu yere alaycı bir ifadeyle baktım.

"Öyle mi, değil mi?" Isırarak söyledim.

Biraz daha yaklaştığında sarhoş olduğunu anladım ve nefesindeki elma şarabının kokusunu aldım.

"Gergin görünüyorsun," dedi boğuk bir sesle, parmaklarını kolumda gezdirerek. "Gidip daha özel bir yerde konuşmak ister misin?"

"Paslı çivi yemeyi tercih ederim, tatlım," dedim kuru bir sesle, elini üzerimden çekip kolunun yana düşmesi için bıraktım.

Suratını astı, parlattığı dudakları birbirine yapıştı. "O zaman sana söylemeyeceğim."

Bana sırtını dönmeye çalıştı ve bu kızın cüreti beni hırlattı. Üzerindeki korkunç firfırlı elbiseden bir avuç yakaladım ve onu kurbağa şeklindeki en yakın çöp kutusuna doğru ittim. Ağzı geniş ve aralıktı, saçları gibi onu da yutacak kadar büyüktü.

içine aktı ve belki de önümüzdeki beş saniye içinde yerlerini söylemezse akacaktı.

Ona yumruk atmışım gibi çığlık attı ve ses kulak zarımı tırmaladı.

"Sakin bana sırtını dönme," diye uyardım ve çılgınca başını salladı.

"Özür dilerim," diye kekeledi, sonunda ayıldığında gözleri korkuyla dolmuştu

Benimle uğraşmakla büyük bir hata yaptığını anlayacak kadar.

"Ve?" Ben talep ettim.

"U-um, ve üzgünüm Bay Harlequin, efendim," diye kekeledi.

Bilgi almak istediğimi söylemiştim ama olsun. Aslında bu kaltaktan biraz intikam almak eğlenceliydi, bu yüzden başlattığı şeyi biraz daha ileri götürmeye karar verdim. "Ben Prens Harlequin. Ve sanırım beni selamlamayı unuttun."

Onu serbest bıraktım, geri adım attım ve bunu yapmak için başımı salladım.

Oldukça büyük bir izleyici kitlesi toplamıştık ve birkaç pislik kayıt yapıyordu, bu da onun aşağılanmasının bir saat içinde Sunset Cove'a yayılacağı anlamına geliyordu. Mükemmeldi.

Çöp kutusundan dik bir şekilde kalktı ve saçına yapışmış yarısı emilmiş bir lolipopun yanı sıra birkaç parça patlamış mısır ve kirli görünümlü bir mendil fark ettim.

"Bekliyorum," diye homurdandım ve dizlerini biraz bükte, titrerken başını eğdi. "Daha aşağı."

Dizleri bükülmeye devam etti.

"Daha aşağı," diye ısrar ettim ve sonuna kadar indi, başı eğik bir şekilde toprakta diz çöktü. "Devam et."

Ellerini yere koyup kendini düzleştirdi ve benden bir eğlence homurtusu kaçtı. Ama bütün gün burada duramazdım.

"JJ ve Rogue nerede?" Hırladım.

"Falcının çadırına girdiler, Prens Harlequin," dedi hıçkırarak.

"Güzel. Not: Saında bok var, ben olsam önce onu çıkarırdım.

Biri görür." Ondan uzaklaştım, çadıra doğru ilerlerken kalabalık benim için hızla dağıldı ve arkamdan kahkahalar yükseldi. Bunun için gerçekten zamanım yoktu ama Rosie bunu istiyordu ve ben de onun samalıklarından bıkmıştım.

"Bedava atış, Bay Harlequin?" bir satıcı bana güçlü adam oyununu teklif etti ve ben de karşı koyamayarak elindeki tokmağı aldım, hedefe vurdum ve disk bir mermi gibi yukarı fırladı, kulenin tepesine çarptı ve an çaldı.

"Ah mükemmel!" diye bağırdı adam. "Hangi hayvanı istiyorsunuz?" Arkasındaki rafta asılı duran oyuncakları işaret etti ve ben de bir porsuk görünce sııttım. "Şunu."

Onu uzattı ve ben yürümeye devam ettim, Rogue'un bu Şeye bayılacağını biliyordum. Uzun keçeleşmiş saçlı ve balık tutan bir adamın yanından geçtim.

Bir kavanoz dolusu deniz kabuğunu birkaç kadına doğru sallarken etrafına ağlar sarılmıştı. "Sihirli bir deniz kabuğu için bir dolar!" diye seslendi onlara ve ben ona daha yakından bakarken kaşlarımı çattım. *Bu Karnaval Bill mi?* "Dileklerinizi yerine getirecek," dedi baştan çıkarıcı bir Şekilde ve onlar da yaklaştılar. "Mmm, büyük sulu bir corndog dilediğinizi söyleyebilirim, değil mi aşkım?"

Kız, kavanozdan bir deniz kabuğu koparıırken, "Biraz açım," diye kabul etti.

Birden kollarını açtı, böylece balık ağları ayrıldı ve yırtık kahverengi tişörtünün altından çıkan çıplak siki ortaya çıktı. zerine bir çubuk bantlanmıştı ve ketaba bulanmış durumdaydı.

"İşte corndog'unuz!" diye bağırdı ve kızlar çığlık atarak canlarını kurtarmak için koşarken o da peşlerinden koştı ve kavanozundan her yere deniz kabukları attı.

"Tanrım," diye mırıldandım, bu görüntüyü zihnimden sonsuza dek silebilmeyi diliyordum, ama görünüşe göre burada kalacaktı.

Elimde porsuk oyuncağıyla falcının çadırına doğru ilerledim, keşke bu günü şimdiden kısa kesmek zorunda kalmasaydım. Ama en kısa zamanda Rogue'un yanına gidecektim.

Yumuşak bir inilti kulaklarıma ulaştı ve kaşlarımı çattım, korkunç bir önsezi hissi üzerime çökerken boynumda bir karıncalanma oldu.

Perdeyi kenara çektim ve az ışıklı alana adım attım, beynimin önümde gördüğüm şeye yetişmesi iki uzun, işkence dolu saniye aldı.

Durdum ve JJ'in masanın üzerine tünemiş, şortu ayak bileklerinde ve yüzü kızın boynuna gömülmüş kızımı sikmesine baktım. Kız onun için inliyor, adını sayıklıyor ve daha sert olması için onu zorluyordu.

Tırnakları adamın sırtını yırtarken sert bir hamleyle boşaldı ve yüksek sesli bir çığlıkla onu kendinden geçmeye kadar takip etti.

Rogue'un gözleri açılıp bakışları benimkilere çarptığında porsuk oyuncağı parmaklarımdan yere kaydı.

Kalbim bir anda yandı, tamamen yok oldu. Bir saniye önce iyiydim, bir saniye sonra var olan cehennemim en derin alemindeydim.

"Fox," diye nefes nefese kaldı.

Hayır.

"Benimle dalga mı geçiyorsun, güzel kız? Ben JJ," diye homurdandı ağabeyim, aletini sevdiğim kadının içinden çıkarıp şortunu yukarı çekerken. Bacaklarını örtmek için eteğini aşağı iterken gözlerini kırpmadan bana baktı. "Ya da Johnny James, şimdiye kadar yaşadığın en iyi sikiş, seni her zaman gelecek haftaya erteleyen adam, D'nin kralı, bunlardan herhangi birini seçebilirsin." Rogue onu susturmak için göğsüne yumruk attı ve yüzünü bana bakması için itti.

Kalbimin tam ortasından söküldüğünü hissettiğimde kalbim en dayanılmaz şekilde sarsılıyordu ve kafam her şeyi yutan öldürücü, sağır edici bir gürültü ile doldu.

Birden hareketlendim, dudaklarım hırıltıyla kıvrıldı ve JJ'in boğazını tutup az önce kız arkadaşımınla seviştiğİ masanın üzerine fırlattım. Onu yere fırlatıp vücudumdaki tüm gçle tekmelemeden önce yumruklarımı karnına defalarca gmdm. Karşılık bile vermedi, çünkü biliyordu, ne yaptığını çok iyi biliyordu.

Rogue ığlık attı, kollarımdan çekiştirerek beni durdurmaya çalıştı ama kendim için istediğim tek şeyi benden alan görünürdeki en iyi arkadaşımın canına okurken onu görmezden geldim.

"Benden uzak dur!" Rogue'a kükreyerek onu geriye savurdum ama o Tekrar üzerime geldi, koluma yapıştı, tırnakları tıpkı iki dakika önce JJ'in sırtına yaptıkları gibi etimi parçalıyordu ama tamamen farklı bir nedenden dolayı.

Eğildim, JJ'in gömleğini avucumun içine aldım ve eklemlerimi yüzüne vurdum.

"Neden!?" Ona bağırdım, acı içimi dilim dilim doğruyordu. "Neden o?!"

"O hiçbir zaman senin olmadı," diye öksürdü ve ben de ona tekrar yumruk atarak kafasını sertçe yere çarpmasını sağıladım.

"Fox!" Yumruklarım göğsüne çarptığında Rogue ığlık attı ve aniden önümde, ellerini kaldırmış ve titreyerek onun karşısında yatıyordu ve yumruğumun ona çarpmasını son anda engellemeyi başardım.

"Onu seviyorum!" diye bağırdı gözyaşları yanaklarından aşığı süzülürken, korku yüz ifadesini sarmış ve gözlerini yakmıştı. "Ben ona aşığım.

O ve ben uzun zamandır birlikteyiz. Onu öldürecekse beni de öldürebilirsin, çünkü onsuz benim için bir hayat yok."

Boğazım tıkanı ve ciğerlerime hiç hava giremedi. Dik durdum, hayatım boyunca aşık olduğum kıza bakarken omuzlarım titriyordu, sözleri kafamı oyan bir balta gibiydi. JJ'i seviyor muydu?

"Çekil, güzel kız." JJ onu itmeye çalıştı ama o yerinden kıpırdamadı, onu gazabımdan korudu.

"Bitti," dedim inanmayarak, onlardan çok kendime söyledim. Her Rogue'u sahiplenmek için beslediğim umut ve hayaller gözümün önünde küle döndü. Biz diye bir şey yoktu. Sanki hiç biz olmamışız gibi görünüyordu.

"Ne kadar sürecek?" Homurdandım. "Ne zamandır birliktesiniz? Ve yemin ederim, eğer bana yalan söylersen Rogue, onu öldürürüm. Durmam. Durmam mümkün değil."

"Kasabaya döndükten kısa bir süre sonra," dedi, yanaklarından daha fazla gözyaşı süzülürken sesi titriyordu.

Başımı salladım, içimdeki öfke avına saldırmaya susamış bir engerek yılanı gibi kıvrılıyordu. Bunca zaman mı? Bunca zaman mı? Benim evimde. Oğlumla, herkesten çok güvendiğim biriyle. Kardeşlerim arasında bana ihanet etmeyen tek kişiydi. Ve şimdi ihanet etti. Ve uzun zamandır öyleydi.

"Hadi eve gidelim ve bunu konuşalım. Zaten bu gece sana söyleyecektik, yemin ederim." Rogue bana doğru uzandı ve elimi kavradı. "Bu işi yürütmenin bir yolunu bulabiliriz. Sen, ben, JJ, Chase-"

"Chase gitti," diye soğuk bir şekilde tükürdüm. "Bu sabah onu şehir dışına ben götürdüm, tatlım. Onu da mı beceriyordun?"

"Ne yaptın?" diye soluk soluğa sordu, gözleri dehşet içinde açılmıştı ve bir an için ifadesindeki acının tadını çıkardım. Bir şey yüzünden canı yanıyordu, çünkü bunca zamandır canımı yakmak umurunda bile değildi.

zaman. Benimle bir aptal gibi oynadı. Bunca zamandır JJ'i öptüğü aynı yalancı ağızla beni öptü.

"Beni duydun," diye tersledim, bakışlarım JJ'in altından bana bakan kanlı yüzüne kaydı.

"Fox, bu konuyu konuşalım," diye denedi.

"Konuşacak bir şey yok," diye hırladım, gölgemdeki ikisinin arasına bakarak. "Çünkü yüzleriniz bilmem gereken her şeyi söylüyor. Ben sizin aşk hikâyenizdeki kötü adamım, değil mi? Bunca zamandır evimin etrafında gizlice dolaşıp burnumun dibinde birbirinizi beceriyordunuz ve bunu öğrenirsem ne yapacağımdan korkuyordunuz. Yoksa bir gün beni öldürmeyi ve böylece artık bir sorun olmaktan çıkmayı mı planlıyordun?"

"Saçmalama!" Rogue ağladı. "Sana nasıl söyleyebilirdik ki? Senin olduğumu sanıyorsun ama hiçbir zaman olmadım Fox. Ve JJ'e beni alamayacağını söylemeye hakkınız yoktu."

Boğazımdaki inatçı yumruyu yutmaya çalıştım ama yerinden oynamadı. "Bana asla demedin, Rogue. Ve sanırım dilin ağzımdayken ya da adımı inletirken beni istemediğini söylemeyi unuttun, ha?" Tersledim. "Ama endişelenme.

şimdi çok açık ve net bir şekilde anladım, tatlım. Sonunda hep ikimizin olacağını düşünerek kendimi kandıran aptal bendim. Sanırım artık yolundan çekileceğim, böylece sen de sonsuza dek mutlu olmanın tadını çıkarabilirsin."

Rogue bana tekrar seslenince döndüm ve çadırdan dışarı çıktım ama yürümeyi bırakmadım. Kalabalığın arasından ite kaka otoparka doğru ilerledim, hareket ettikçe kanıma ölümcül bir öfke yayılıyordu.

Kamyonuma ulaştığımda, Karnaval Tepesi'nden aşağıya doğru bombaladım, kasabaya ve Harlequin House'a doğru ilerledim.

Oraya vardığımda bir çanta dolusu silah aldım ve arka taraftaki iskeleye doğru yoluma devam ettim. Sürat teknesine atladım, çalıştırdım ve telefonumdaki takip cihazından Shawn'ın geldiği teknenin nerede olduğunu kontrol ettim ve suya açıldım.

Öfke içimdeki her organı pençeledi, ısırды ve çiğnedi, içimde var olan iyi olan her şeyi yuttu ve onu kararttı.

Kıyı uzak bir kara parçası olana ve okyanus etrafımda her yere yayılana kadar birkaç mil ilerledim.

Aklımda tek görebildiğim Rogue'un en iyi arkadaşımı becerdiği, Rogue'un onun içinde işi bittiğinde nasıl görüldüğü, birbirlerinin dünyasının merkeziymiş gibi birbirlerine nasıl sarıldıklarıydı. Bu acı, on yıl önce Rogue'u kaybetmeye benziyordu, kalp kırıklığının ruhumu yok eden acısı beni parçaladı, böylece tüm eski yaralarım kanadı ve kanadı.

Katamaranın bu tarafa doğru geldiğini gördüm ve sürat teknemi ona doğru yönelttim, olabileceğim en kötü türden bir vahşi olmaya hazırlanırken hız sabitleyiciyi açtım.

Silah çantasının fermuarını açtım, göğsüme bir çelik yelek geçirdim, vücuduma sığdırabildiğim tüm silah ve bıçakları taktım ve ardından el bombalarıyla dolu bir kemer taktım.

İçimdeki kana susamışlık daha önce hiç olmadığı kadar yükseliyordu ve bu görevde herhangi bir destek olmadan ölebileceğimi biliyordum ama artık ne olduğu umurumda değildi. Tek bildiğim, içimdeki bu canavarı yatıştırmak için ölüme ihtiyacım olduğuydu. Kan, çılgılık ve düşmanlarımanın acısına ihtiyacım vardı.

öfkesinin bir kısmını dindirir. Ve eğer şu anda bu pislikler olmasaydı, Johnny James olurdu.

Ona doğru hızla ilerlerken katamarandan bir çılgık yükseldi ve tüfeğimi ateşleyerek diğerlerini alarma geçiren adamı indirdim. Sürat teknemi katamaranın yanına çekmek için sadece bir dakikam vardı ve onu hızlıca

Yukarı tırmanıp güverteye atlamadan önce yan taraftaki merdiveni iple bağladım. Bir el silah sesi göğsümdeki çelik yeleğe çarptı ve sarsıldım. Kendi silahımı ateşlediğimde acı dolu bir hırıltıyla geriye döndüm ve pisliği kan yağmuru altında yere serdim.

Kokpitin kapısını iterek açarken onu çiğneyerek ilerledim ve kaptan kendini savunmaya bile çalışmadan onu vurdum. Kapıyı iterek diğer tarafa geçtim, güverte boyunca geri adım attım ve bir başka mermi sırtıma çarpıp kurşun geçirmez yeleğe isabet ettiğinde kulakları sağır eden bir patlama sesi duyuldu. Çarpmanın etkisiyle tökezledim, ancak arkamı dönüp bir kez daha ateş ettiğimde morluğun acısından zevk aldım ve o orospu çocuğunu o kadar sert vurdum ki korkuluklardan suya düştü.

Aceleyle en yakındaki kulübeye gittim, kapıyı tekmeleyerek açtım ve üç adamın silahlarını doldurmak için çabaladığını gördüm. Bir bıçak çektim, en yakındaki adamın boğazını kestikten sonra odayı kana bulayan ve çığlıklarını sonsuza dek susturan birkaç el ateş ettim. Sonra döndüm ve dudaklarımda alaycı bir ifadeyle, kalbim karanlık ve yasaklayıcı bir ritimle atarak bir sonraki kamaraya doğru yürüdüm. Ana kamaranın kapısını iterek açtığımda, bana doğru koşan adamlarla dolu bir merdiven bulduğumda, dilimde kan tadı ve ruhuma baskı yapan kalp kırıklığının ağırlığını hissettim. İki kurşun göğsüme saplandı ve lanet ettim, yapabileceğim tek şeyi yaptım ve kalçamdan bir el bombası kaparak pimi dişlerimle çıkardım ve merdiven boşluğuna fırlattım. Patlama katamaranı parçaladı, ardından bir tane daha, sonra bir tane daha ve aniden muazzam bir patlamayla suya savruldu, okyanusa çarpmadan önce görebildiğim tek şey gökyüzüne doğru kıvrılan bir ateş aleviydi.

Tüm silahlarımın ve yeleğimin ağırlığı beni dalgaların altına sürükledi ve kulaklarım çınlayarak yüzeye doğru ilerlerken tüfeği bırakmak zorunda kaldım. Tekrar temiz havaya çıktığım anda duman kokusu ve ateşin kör edici sıcaklığı üzerime çöktü.

Yaptığım Şeye bakarken kalbim Şiddetle çarpıyordu, el bombam belli ki teknede saklanan diğler patlayıcıları da patlatmıştı. Katamarandan geriye kalanlar çoktan batmaya başlamıştı, gövde suyla dolarken ateşin bir kısmı bir tıslamayla sönüyordu.

Enkazın etrafında olabildiğince hızlı yüzmeye başladım, babamın sürat teknesini arıyordum ama içten içe onun çoktan kaybolduğunu biliyordum. Batmadan hemen önce kalıntılarını gördüm, masmavi denizin uçurumuna doğru batıyordu.

Tüm gücümle ayakta kalmak için savaşıırken nefeslerim ağırlaştı. Silahlar beni ağırlaştırdı ve onları üzerimden çekip okyanusa bırakmaya başladığımda hırladı.

elik yeleğİ çıkarmak için de mücadele ettim ve başımın üzerinden çıkar çıkmaz suya biraz daha kolay basmayı başardım.

Bakışlarımı tekrar uzaktaki kıyıya çevirdim, bunun tek olduğunu biliyordum.

Lanet olası bir yüzme. Sıcaklık omzuma yayılırken elimi kaldırdım ve adrenalinin etkisiyle acı beni bulmaya başladığında lanet olası etimden bir şarapnel parçası çıktığını hissettim. Bu da Şu anda sadece kan kaybından ölme tehlikesiyle karşı karşıya olmadığım, aynı zamanda kıyıya varmadan önce beni bulursa bir köpekbalığının da gününü gün edebileceğim anlamına geliyordu. Ve ben uzaklara bakarken Günbatımı Koyu'nun kütlesi, beni korkutması gereken bir kesinlikle biliyordum ki başarmak için çok uzaktaydı.

Batarken teknedeki son ateş de arkamdan cızırdayarak söndü ve altımda yaşayan binlerce aç yırtıcıyla karanlık denizde yapayalnız kaldım. Ve artık bana ne olduğunun pek de umurumda olmadığını fark ettim, çünkü zaten kıyıda beni bekleyen bir hayat yoktu. Maverick gitmişti, Chase gitmişti ve Rogue ile JJ birbirlerinden istedikleri her Şeyi almışlardı. Belki de Fox Harlequin böyle ölmüştü. Ve belki de gerçekten umurumda değildi.

JJ, Fox'un Harlequin House'daki ofisinde bulabildiği her şeyi karıştırırken ben de peşimde Mutt'la yerleri arşınılıyordum
sempatik bir şekilde inliyor.

"Burada hiçbir şey yok," diye küfretti JJ, çaresizlik içinde bana bakarken bir elini mürekkep rengi saçlarında gezdirdi.

"Bir şeyler olmalı," diye yalvardım, yanaklarımdaki yaşlar kurumuştı ve içimi soğuk, sert bir öfke kaplamıştı.

Fox'a karşı hayatım boyunca hiç olmadığım kadar öfkeliydim. Yine de bugün onu ne kadar incittiğime dair suçluluk ve acıyla doluydum. Ve JJ'in Fox'tan yediği dayaktan dolayı yüzünü kaplayan sayısız çürüklere her baktığımda, içimdeki bu suçluluk duygusu daha da alevleniyordu.

Hepsi benim hatamdı. Hepsi benim hatamdı.

Eğer ben buraya dönüp onların hayatlarıyla oynamaya başlamasaydım Chase beni asla o feribotta bırakmazdı. Eğer o kız ben olmasaydım JJ, Fox'un göz koyduğu bir kıza asla dokunmazdı.
Eğer ortada işlenecek bir suç olmasaydı Maverick hapse bile girmezdi.

için batmazdı. Ve Fox'un kalbi benim asla yeterince iyi olamayacağım bir fantezi versiyonum tarafından parçalanmayacaktı.

"Axel'in yıllar önce beni öldürmesine izin vermeliydim," diye mırıldandım, aslında düşüncelerimi dile getirmek bile istemiyordum ama JJ bu sözler üzerine dondu kaldı ve karıştırmakta olduğu evrak yığınına yere bıraktı.

"Az önce ne dedin sen?" diye sordu ama ben sadece dudağımı ısırđım ve ondan uzaklaşıp pencereden denize doğru baktım. The Cove. Sadece İstedığım ev ve asla geri dönmemem gereken tek yer.

JJ'in eli omzuma kondu ve çenemi eliyle kavrayarak beni kendisine bakmaya zorladı.

"Bir daha asla böyle bir şey söyleme," diye hırladı bana. "Bu zehirli düşünceleri aklından hemen şimdi sil."

Alt dudağım titrerken ve gözyaşlarım ona bakışımı bulanıklaştırırken JJ'in gözleri benimkiler arasında gidip geliyordu.

"Yine de doğru, değil mi? Herkesin beni sevmesinin bir sebebi var. hep bir kenara atıyor. Ben zehirliyim. Ben bir lanetim. Tek getirdiğim şey kötü şans ve Chase bu gerçeği gören tek kişiydi. Ve bak bunun için ne aldı. Shawn benim yüzümden ona işkence etti, bir daha asla o gözle göremeyecek, muhtemelen hayatının geri kalanında topallayarak yürüyecek ve

Şimdi sahip olduğu tek aile onu bir kenara attı! Yapayalnız.

Benim yüzümden. Dışarıda bir yerlerde hiçbirimizin onu istemediğini düşünüyor, tüm dünyası bu çaresiz, umutsuz, yalnız yere daralıyor ve sabahları uyanmasının tek nedeni sadece varlığı olacak. Biliyorum, ben de yaşadım. Ve keşke yapmasaydım. Keşke o gece hayatta kalmasaydım çünkü hepinizin ve benim için bir lanet olmaya devam ettim-"

JJ beni öyle sert öptü ki ciğerlerimdeki nefesi çaldı. Gözyaşlarım dudaklarımı kapladı ve parmakları vahşi bir istekle yüzüme battı, ben de ona boyun eğdim. O öpücükte söylenmemiş çok fazla kelime vardı. Çok fazla

Yıllarca süren yalnızlık, özlem ve acı ama bir o kadar da sıcaklık. Güneşin altında günler vardı, dudaklarımızda kahkahalar, denizden gelen tuzlu suyun tadı ve bunun gibi çok fazla kaçırılmış an. Hızla atan kalbim yavaşladı ve Onu kendime doğru çekerken parmaklarım gömleğinin içinde düğümlendi, onun tadını yutarken aramızda tek bir santimin bile ayrılmasını istemiyordum.

"Ona söylediklerinde ciddi miydin?" JJ dudaklarıma doğru homurdandı ve neyi kastettiğini sormama gerek kalmadı, başımı sallayıp içinde çok fazla acı barındıran bal kahverengisi gözlerine bakarken göğsüm bu hisle şişti. Çok fazla özlem.

"Seni seviyorum Johnny James," diye nefes aldım. "Seni o kadar çok seviyorum ki bu beni korkutuyor. Tenimi yakıyor ve kalbimi hızlandırıyor. Ama bağırsaklarımı düğümlüyor ve avuçlarımı da nemli yapıyor çünkü seni sevmek kalbimi senin için tekrar riske atmak demek. Ama bu sefer aynı olmadığını biliyorum. Bu sefer her şeyimle varım, bu da demek oluyor ki eğer beni tekrar bir kenara atarsan, benden geriye devam etmemi sağlayacak hiçbir şey kalmayacak."

"Gitmene asla izin vermeyeceğim, güzel kız," diye hiddetle yemin etti JJ, beni kavrayışı

Yüzü o kadar sıkıydı ki kendimi fırtınalı bir denizde onu ayakta tutan bir cankurtaran salı gibi hissettim. "Asla. Bu - sen ve ben. İşte bu. Bazı insanlar aşkın kolay olduğunu söyler, sadece kalbini açarsın ve birinin içeri girmesine izin verirsin. Ama aşkımız hiçbir zaman kolay olmadı. Zırhımız olmadan verdiğimiz savaşlarla kazanıldı ve

Bizi sonsuza dek değiştiren izler bırakan yaralar. Dağınık ve acımasızdır ve çok iyi acıtır. Aşkın kolay bir versiyonunu istemiyorum, Rogue. Ailemizin ateşinde yanmak istiyorum. Seni ve beni sonsuza kadar istiyorum. Ve diğerlerine de ihtiyacım var."

"Bu çok boktan, JJ," dedim, sözlerinin ağırlığı kalbimi sarıp sarmalayıp kendim için inşa ettiğim yepyeni bir duvar gibi sımsıkı yerleşirken sesim titriyordu. Ama bu duvar, beni korumak için tasarlanmamıştı.

Onu dışarı çıkarmak için değil, içeri kilitlemek için oradaydı. "Chase her yerde olabilir. Şimdi onu nasıl bulacağız?"

"Onu bulacağız," diye hırladı JJ vahşice ama içimi tırmalayan şüpheyi engel olamadım.

"Beni hiç bulamadın," diye nefes aldım.

Sözlerimdeki gerçeği anlayan JJ'in bakışlarında bir şeyler kırıldı ama başını sertçe salladı. "Bu öyle olmayacak. Buralarda bir yerde bir ipucu var. Olmak zorunda. Ayrıca Fox eve döndüğünde gerekirse zorla cevap alabiliriz. Zorlamak zorunda kalmam umurumda değil.

Ona su işkencesi yapacağım. Bunu daha önce yaptım ve nasıl yapılacağını biliyorum. Sakinleşecek, yanlış bir şey yaptığını anlayacak ve onu geri almamıza yardım edecek."

Başımı salladım çünkü JJ'in bu değerlendirmeye katılmamı istediğini biliyordum.

Ama Fox'un gözlerindeki canavarı ve kararlılığı da görmüştüm. Bu kararından geri dönmeyecekti. Özellikle de beni ve JJ'i birlikte keşfettikten sonra. Artık onda kırılmış bir şeyler vardı ve ben de tüm bunları benim suçlayabileceğim başka bir şeye bağlayabilirdim.

"Hadi gidelim. Eski uğrak yerlerimizi kontrol edebiliriz. Chase buralarda takılırsa belki onlardan birini bir süreliğine kullanmaya çalışır. Sonra Harlequin'lerin kontrolünün ötesindeki kasabaları araştırmaya başlayabiliriz. Onu bulacağız. Sana söz veriyorum onu bulacağız."

"Tamam," diye kabul ettim çünkü zaten yapabileceğimiz başka bir şey yoktu.

JJ elimi tuttu ve beni garaja götürdü, ikimiz turuncu GT'sine bindik ve it kucağıma atladı, sonra da oradan ayrıldık.

Onu aramak için hastaneyi çoktan aramıştım ve bu sabah alçısının çıkarılması için geldiğini doğruladılar ve kendilerine söylendiği gibi onunla onaylanmış bir takip randevuları olmadığını söylediler.

uzaklaşıyorum. Lanet olası Fox. Aynı anda hem onu öldürmek hem de kendimi ayaklarına atıp beni affetmesi için yalvarmak istiyordum.

Bu çok boktan bir durumdu. Berbat durumdaydık.

Telefonumu elime aldım ve parmağım küçük kişi listemde gezinirken bir nefes verdim ve uzun bir süre Maverick'in ismine baktım.

Hâlâ diğer çocuklarımdan nefret ettiğini iddia ediyordu ama ilişkilerinde bundan çok daha fazlası olduğunu biliyordum. Evin her yerini aramıştı.

Dollhouse'un enkazında günlerce onu aradım. Beni Johnny James ile paylaşmış ve hatta Fox'un hayatını kurtarmıştı. Hepsinden nefret etmiş olabilirdi ama içten içe onları sevdiğinden de emindim. Çünkü ben Yıllar boyunca hepsine karşı ne kadar nefret duymuş olursam olayım her zaman vardı.

Nefretle ilgili olan şey buydu. Aşkla yakın arkadaşlık kurdu. Birinin öfke ve acıya bu şekilde tutunabilmesi için gerçekten bir şeyler hissetmesi gerekirdi.

Aksi takdirde duygular kaybolur. Çünkü eğer birini umursamıyorsanız, ondan nefret etmek için gereken enerji çok fazla olur ve siz en iyi ihtimalle onlara karşı kayıtsız kalırlar. Bunu bilmem gerekirdi. Canım sıkılsa nefretle anacağım yeterince eski sevgilim vardı ama onları toz duman içinde bıraktığımda hepsini unutmuştum. Hayatımda kapladıkları yere değmezlerdi.

neden enerjimin tek bir anını bile nefret ederek harcayayım ki?

Onlar mı? Ama Harlequin çocukları ve ben, bu çok daha güçlü bir şeydi. Adlarını bile söyleyememiştım. Beni içten içe yakmadan onları hiç düşünememiştım. Onlardan o kadar çok ve o kadar uzun süre nefret etmiştım ki, bunun tek gerçek nedeninin onlara olan sevgim olduğunu biliyordum.

Ben de telefonumun tuşlarına bastım ve çalmaya başlayınca kulağıma götürdüm.

"Bu gece sesini duymaya ihtiyacım olduğunu nereden bildin güzelim?" Rick sordu, sesi biraz pürüzlüydü ve şeytanlarının yakın olduğunu ve benim onun yanında olmadığımı fark ettiğimde kalbim paramparça oldu.

"Sürekli benden uzakta olmandan nefret ediyorum," dedim, JJ bana meraklı bir bakış fırlatırken ağladığımı duymamasına çalışarak. Ona arayanın kimliğini gösterdim ve Rick cevap verirken tekrar yola odaklanarak iç geçirdi.

"O zaman gel hep benimle kal."

"Ama o zaman diğerlerinden uzakta olurdum," diye nefes aldım ve bunu uzun bir sessizlik izledi.

"Ne oldu?" Maverick karanlık bir şekilde sordu ve bir an için nereden başlayacağımı bile bilemedim.

"Chase gitti. Fox onu kovdu ve nereye gittiğini bilmiyoruz. Onu bulmak zorundayım Rick. Ona ihtiyacım var..."

Maverick o kadar uzun süre hiçbir şey söylemedi ki, bir iç çekip tekrar konuşmadan önce aramanın hala bağlı olup olmadığını iki kez kontrol etmek zorunda kaldım.

"Ben Koy'un kuzeyindeki kasabalara gideceğim. O kadar da hızlı koşamaz, değil mi?" diye mırıldandı.

Göğsümde rahatlama hissederken içimden boğuk, umutsuz bir kahkaha yükseldi. Avda bir kişinin daha olmasının hiçbir şeyi garantilemediğini biliyordum ama Rick'in de arıyor olduğunu bilmek, hatta yardım edecek kadar önemseydiğini bilmek kalbimde bir şeyleri yerine oturttu.

Telefonu kapatmadan önce "Seni seviyorum," dedim ve Rick bir an tereddüt etti.

"Onu senin için bulacağım bebeğim," diye yemin etti Maverick.

Hat kesildi ve telefonumu kucağıma düşürdüm. Fox'u aramanın bir anlamı yoktu. Cevap vermiyordu ve şu anda bize yardımcı olabileceğinden ciddi şekilde şüpheliydim, yine de tekrar kontrol etmeye karar verdiğinde birkaç yalvaran sesli mesaj bırakmıştım.

Artık tek yapabileceğimiz aklımıza gelen her yeri aramak ve en iyisini ummaktı. Yine de Chase'den vazgeçmiyordum. Ondan bir daha asla vazgeçmeyecektim.

Bütün gece Chase'i aradım ve daha yeni dönmüştüm.

Ada'ya. Ondan hiçbir iz bulamadığımı söylemek için onu aradığımda Rogue'a gitmek istemiştım ve o da ağlamaya başlamıştı ama Harlequin House'daydı ve kapılardan geçip eski evime gidebileceğim gibi bir şey değildi, bu yüzden onu JJ'in bakması için bırakmıştım, kendimi ona, kendime ve Chase'e karşı işe yaramaz hissediyordum. Chase umurumda olduğundan değil ama kız arkadaşım onu geri istiyordu, ben de bunun gerçekleşmesi için elimden geleni yapacaktım. Lanet olası Fox ve onun lanet olası kibri. Chase'in Rogue'a ihanet ettiğini Fox'a söyleyen kişinin ben olduğum gerçeğini düşünmemeye çalıştım. Elbette, o zamanlar adamın aldığı her şeyi hak ettiğini düşünmüştüm. Şimdi...şey, lanet olsun, onun kışını Shawn'ın yanına koymazdım, bu kesindi. Onu kendim yakalamalıydım.

ne yaptığını duyduğumda. Bununla başa çıkabilirdim, ona

Hak ettiği cezayı aldı. Göz kaybı çok fazlaydı.

Kahretsin, lanet Shawn'dan nefret ediyordum.

Ölü Adam Adası'nın sığ sularında yarısı batmış eski bir gemi enkazı olan Denizci Mezarı'nın yanına oturdum. Burası sessizdi ama sanırım burası her zaman sessiz olurdu. Özellikle de Rogue geldiğinden beri. hayatıma geri döndüm. Şimdi o yokken her şey daha boş görünüyordu ve bu adada bunca yıldır aklımı kaybetmeden nasıl yaşadığımı merak ediyordum.

Gerçi bunun üzerinde biraz daha düşündüğümde aklımın yıllar önce kaybolduğunu anladım. Ve arama ekipleri de kaybolmuştu.

Ayağa kalktım, bakışlarımı Sunset Cove'daki karnavalın uzak manzarasına dikerek burada oturmaktan sıkılmışım. Geceleri buradan ışıkları görebiliyordum, tepeyi gökkuşağı gibi renklendiriyorlardı ve bana çocukken kasabaya her geldiğinde yaşadığım tüm eğlenceyi özletiyorlardı.

Sahilde yürürken, bakışlarım sahilin ilerisindeki bir şekle takıldı. kıyıya vurdu ve onu incelemek için hızımı artırırken kaşlarım ilgiyle kalktı. Yaklaştıkça bunun lanet olası bir ceset olduğunu fark ettim ve merakım daha da arttı. Herif yüzüstü yatıyordu, üzeri kum ve yosunla kaplıydı, ayrıca omzundan bir metal parçası çıkmıştı. Ayağımla ona bir tekme attım ve sırt üstü yere yığıldı, bakışlarım adamın yüzüne indiğinde kalbim sıkı bir top haline geldi.

Sikeyim.

Lanet olası Fox Harlequin'di.

Dizlerimin üzerine çöktüm, parmaklarım boynuna giderek nabzını aradı, içim şiddetle kıpırdandı.

Parmaklarımın altındaki zayıf bir titreşim sert bir nefes almamı sağladı ve kolunu tuttum, homurdanarak onu yukarı çektim ve omzuma attım.

Otele kadar olabildiğince hızlı yürüdüm ve buraya nasıl geldiğini ve ona ne olduğunu umursuyormuş gibi neden onunla birlikte aceleyle içeri girdiğimi anlamaya çalıştım. Ama belki de umurumdaydı, çünkü Fox Harlequin bir sahile vurup ölmemişti, bu onun için çok kolaydı, özellikle de benim küçük tek boynuzlu atımı üzdükten sonra.

Adamlarıma, bu pisliğin başına her ne geldiyse hayatta kalmak için ihtiyaç duyacağı her şeyi bana getirmeleri için emirler yağdırdım, sonra da onu Rogue'u esir tuttuğum kaplıcaya taşıdım. Sonunda oraya varıp doğruca saunaya girdiğimde, onu banklardan birine yatırıp ayakkabılarını, kot pantolonunu ve gömleğini çıkarmaya başladığımda kaslarım güçten yanıyordu.

üzerinde sadece boxer vardı. Telefonunu cebinden çıkardım ve güvenli bir şekilde saklamak için kendi cebime koydum.

"Yarı yenmiş bir yunus gibi sahileme vurup ölemezsin, göt herif," diye dişlerimi sıktım. "Uyanmalısın ki seni kendim öldürebileyim."

Aralarında orduda sıhhiyeci olan ve birden fazla kez işime yarayan Nick'in de bulunduğu birkaç adamım ortaya çıktı. Fox'un yüzünü gizlemek için stratejik olarak önünde durdum ama Nick elinde tıbbi bir çantayla aceleyle ilerleyince, ona izin vermek için geri çekildim. Fox'un omzundaki dev metal parçasını inceledim ve adamlarımın geri kalanını hızla gönderdim.

"Vay anasını, bu Fox Harlequin," diye soludu Nick.

"Hadi canım, Sherlock. Şimdi onun kışını kurtar yoksa seni öldürürüm." Tabancamı çekip Nick'in kafasına doğrulttum, gözleri şaşkınlıkla açıldı ve metal yığınının kardeşimin etinden ayırmak için çalışmaya başladı.

Nick, "Tanrım, birkaç santim sağı çarpsa şahdamarı kopabilirdi," diye mırıldandı.

"O kadar kötü mü?"

"Evet, kesin ölüm kötü," dedi. "Neyse ki bunu da kendisi çıkarmadı."

"O aptal değil," diye mırıldandım ve Nick, Tilki oğlanı iyileştirmek için neden bu kadar çaresiz olduğumu merak ediyormuş gibi bana yan gözle baktı. "Sadece acele et."

Nick yarayı temizledikten sonra dikti ve Fox'un kolunun altından geçen bir bandajla bağladı.

Nick, "Bandajın her gün değiştirilmesi gerekecek ve enfeksiyona karşı göz kulak olmam gerekecek ama yaşayacak," dedi.

Sertçe başımı salladım, silahımı kılıfına sokarken omuzlarım çökmüştü. "Neden uyanmıyor?"

"Emin değilim... Ona ne oldu?" diye sordu. "Kim bilir. Sahile vurdu," dedim.

"Doğru, o zaman sanırım bitkin düşmüş, bir süre suda kalmış olmalı." Nick nabzını kontrol etti ve ben de Fox'un yüzüne bakmak için daha yakına eğildim. Şimdi yanaklarında daha fazla renk vardı ve bu göğsümdeki düğümü hafifletmek için bir şey yaptı. Umrumda olduğundan değil.

"Burası onun için en iyi yer değil. Kuru giysilere, sıcak bir yatağa ve ideal olarak biraz sıvıya ihtiyacı var. Burada serum için bir şeyim yok ama ısınırса uyanabilir ve o zaman bir şeyler içebilir."

Başımı salladım, Fox'u homurdanarak tekrar kucağıma aldım ve onu yatak odama taşıyıp yatağa yerleştirirken Nick de peşimden geldi. Baş düşmanıma giysilerimi giydirirken Nick'in gözlerini üzerimde hissettim; iki kazak, birkaç eşofman altı, bir bere şapka ve üç çift onu da yorganımın altına sokmadan önce.

Sonra yatağın ucunda durdum, kollarımı kavuşturdum ve beklemeye başladım. "Biraz zaman alabilir-" Nick başladı.

"Anladım. Uyandığında burada olacağım. Faydalı olmak istiyorsan biraz su getir."

Başını salladı, koşarak uzaklaştı ve ben orada öylece durup Fox'a baktım, yüz ifadesi tamamen huzurluydu, sanki neler olup bittiğine dair hiçbir fikri yokmuş gibiydi. Uyandığımızda bundan hoşlanmayacaktı ve bu da bana

gözlerini açık görmek için biraz daha fazla neden. Bazıları tek sebep diyebilir. Çünkü Fox'a işkence etmek en çok hoşuma giden şeydi. *O zaman neden lanet olası uyanmıyor?*

Nick elinde birkaç bardak suyla döndü, onları komodinin üzerine bıraktı ve sanki burada da kalacakmış gibi bir sandalye kapmak için hareket etti.

"Dışarı," diye bağırdım ve kapıyı işaret ettim.

"Doğru, tabii." Geri çekildi, odamdan çıktı ve bizi sessizlik içinde bıraktı.

Bakışlarım Fox'un yüzüne perçinlenmiş halde orada dikilirken çenem titriyordu.

Sonunda kıpırdanması için yirmi dakika daha geçmesi gerekti, dudaklarından bir inilti geçerken gözleri titreyerek açıldı ve yavaşça kendine gelirken yüz hatlarında şaşkınlık belirdi.

"Merhaba Foxy," diye mırıldandım, ona doğru ilerledim ve bir bardak su uzattım.

"Maverick?" diye kaşlarını çattı, sonra doğrulup omzunu sarsarak acıdan yüzünü buruştururken sövdü. "Kahretsin, neler oluyor?"

"İç," diye emrettim, suyu eline tutuşturdum ve o da bir dikişte içti, belli ki sıvıya ihtiyacı vardı, ben de kendi suyumu ona uzattım. Çünkü zaten içmek istemiyordum, Ada'daki musluk suyunun tadı yaşlı bir rakunun göt deliği gibiydi.

Fox onu da yuttuktan sonra bardağı komodinin üzerine koydu ve bir eliyle başını acıyormuş gibi ovuşturdu.

"Sana her zaman kıyıdan Ölü Adam Adası'na kadar yüzemeyeceğini söylemiştim," dedim alaycı bir sırıtışla. "Buraya bir şey için mi geliyordun? gizli saldırı saçmalığı mı? Çünkü söylemeliyim ki, Foxy, çaban için D eksi aldın."

"Siktir git," diye homurdandı, yorganı itti ve ayağa kalktı, ama bunu yaparken biraz sallandı. "Bir tekneye ihtiyacım var."

Bir kahkaha attım ve onunla burun buruna geldiğimde yoluna çıkmak için bir adım öne çıktım. "Sen bu adanın kralı değilsin, Tilki çocuk. Aslında, az önce benim alanıma girdin. Sanırım bana seni buraya neyin getirdiğini söyleyeceksin yoksa parmaklarını kesmeye başlayacağım. Chase'i göndermenin ve Rogue'un kalbini kırmanın utancından mı boğulmaya çalıştın? kendin mi?"

Gözlerinde kaşlarımı çatmama neden olan bir boşlukla bana baktı, sanki onu parçalara ayırıp turta yapsam da umurunda değildi ve bu hiç eğlenceli değildi. "Tek başıma bir işe çıktım, bir tekneyi havaya uçurdum ve yanlışlıkla kendi teknemi de beraberinde götürdüm." Sağlam omzunu silkti, beni tekrar geçmeye çalıştı ama yüzüne yaklaşıp gözlerinin içine bakarken bir elimi göğsüne vurdum.

"Üzgün görünüyorsun Tilki çocuk, neler oluyor?" Merakla homurdandım, aklım kız arkadaşıma gitti.

Dudaklarını ıslattı. "JJ'i Rogue'u becerirken yakaladım," diye kestirip attı. "Mutlu musun?"

Rogue'un bana söylemeyi unuttuğu bu haberi içime sindirirken kaşlarım çatıldı, sonra omzuna vururken ciğerlerimden bir kahkaha daha döküldü. "Ne büyük talihsizlik, kardeşim." Kulaktan kulağa gülümsedim. "Senin için ne kadar üzücü. Onlara her şeyin gözyaşları içinde biteceğini söyledim ama dinlerler miydi?"

"Biliyor muydun?" diye homurdandı ve ben de bir pislik gibi sııttım.

"Elbette biliyordum. Tüm kirli küçük Harlequin sırlarını biliyorum. Ben bir bilgi pınarıyım."

"Seni bok parçası." Avuçlarını göğsüme doğru itti ve ben daha çok güldüm, çünkü bana karşı vahşileşti, neredeyse beni yere seriyordu, ama belli ki çok yorgundu.

Adamlarıma ıslık çaldım ve Fox'u geri itip kollarını arkadan bağlamalarını söylediğimde bir grup adam belirdi. Yorgunluk ve omzundaki sakatlığı düşününce çok iyi mücadele etti ama kazanacak durumda değildi, bu yüzden kısa sürede onu benim için güzelce bağladılar.

"Onu boş otel odalarından birine götürün," dedim muzaffer bir gülümsemeyle. "Resmi olarak benim tutsağımsın, Tilki çocuk, ve burada Harlequinler krallarını kurtarmak için kapımı alıyor, burada olduğunu kimsenin bilmediğine inanmak zorundayım. Eve gelmediğinde babamın ne düşüneceğini merak ediyorum."

Uyuşmuş hissettim.

Bunun sadece eski başa çıkma mekanizmalarıma geri dönmek olduğunu biliyordum ama olan buydu. Hiçbir şey bana dokunmuyordu. Kaybettiklerimin acısı bana zarar veremezdi. Ben sadece buradaydım.

Chase'i bulamamıştık. Aklımıza gelebilecek her yeri aradık, şehir dışına çıktık, hastaneleri, otelleri, benzin istasyonlarını arayıp göz bandı olan bir adam gören olup olmadığını sorduk ama yoktu. Hiçbir şey yoktu. Chase rüzgârda kaybolmuş bir hayaletti ve ben sadece... boştum.

Fox da geri dönmemişti. On gün olmuştu ve o da Chase gibi ortalarda yoktu, sadece birkaç kez mesaj atıp iyi olduğunu ve biraz yalnız kalmaya ihtiyacı olduğunu söylemişti.

Tek
başına.

Siktir et
onu.

Yalnız olmak bu dünyada istemediğimi bildiğim tek şeydi. Çünkü tadını çok iyi biliyordum. Chase de bundan korkuyordu. Tek kişilik bir orduya karşı savaşmaya çalıştığı bir evde büyümüştü.

Ona babalık eden canavarın tüm gücüyle. O cehennemde büyürken tüm hayatı boyunca yalnızdı.

Bunu gerçekten anlayan bir tek o ve ben vardık.

Küçük ailemizin güvenliğinden ve sevgisinden uzakta neler vardı.

Birbirimize sahip olduğumuz için ne kadar şanslıydık.

Ve şimdi Fox bunu benim adıma ondan almıştı, beni bir araç olarak kullanmak gibi.

Mazeret, konuyla ilgili hislerime rağmen bir şekilde her şeyi yoluna koydu. Ne olacağını düşünmüştü ki? Ben ve JJ'in onun bu konudaki kararını kabul edeceğimizi mi? Ailemizde kimlerin yer alacağını ve aile içinde ne yapmalarına izin verileceğini seçip belirleyebileceğini mi?

Sonra kontrolünün kaybolduğuna dair ilk kanıtta kaçıp giderdi. Ben de ona sadece onun sevgilisi olmayacağımı açıkça belirttim. Hayatım boyunca hepsine asla aralarında seçim yapmayacağımı söylemiştim. Ama beni JJ'in kollarında bulduğunda bana bakışı, sanki ona verdiğim binlerce sözü tutmamışım gibi yıkılmış bir ihanetle doluydu, oysa tek yaptığım oğullarımdan birini onun istemediği bir şekilde sevmekti.

Ama bunu benim için o seçmedi. Chase'in kaderini de o seçmedi.

Sadece o vardı. Ve onu geri istediğimizi söylemek için bulamadık. Bunun için Chase'e de kızgındım. Şimdi o sabaha dönüp baktığımda, başına gelecekleri bildiğini açıkça görebiliyordum. Bana biraz fazla sıkı sarılmıştı, bizi biraz fazla yakından izlemişti ve dudaklarının benimkilere değmesi Şimdi cildimde asla çıkmayacak bir hoşça kal tadı bıraktı. Bu yüzden ona kızgındım çünkü bir şeyler söylemeliydi. Bunun olmasını engelleyebilirdik. Ya da yapamazsak, onunla birlikte giderdik.

Ama hayır. Tıpkı Fox'un bizim için seçtiği gibi o da bizim için seçmişti ve şimdi pes etmekten başka çarem yoktu.

"Nerede o?!" Luther bağırdı ve ben de kahvaltı barındaki yerimden önümde duran yenmemiş yemeğime bakarken irkildim.

Luther doğruca odaya girdi, eve girdiği belliydi ve JJ yanımda ayağa kalkarak benimle bu pislikler çetesinin lideri arasında konumlandı.

"Sana söyledim, bilmiyoruz," dedi JJ, ellerini yatıştırıcı bir şekilde kaldırarak, ama Luther'in sonunda sabrının tükendiğini ve Fox'un eve dönmesini beklemekten bıktığını söyleyebilirdim.

"Bir şeyler biliyor olmalısın!" Luther böğürdü. "Oğlum o işi batırsa bile buradaki sorumluluklarını öylece bırakıp gitmez. Telefonlarıma cevap vermiyor ve bana bunu gönderdi."

Luther telefonunu bize doğru salladı ve Fox'tan gelen mesajı okurken kaşlarım havaya kalktı.

Fox:

Belki de gidip aletini gömeceğin güzel bir kız bulmalısın ve tuttuğun gerginlikten biraz kurtulmalısın, yaşlı adam. Sana söyledim. ve bana öyle geliyor ki biraz daha sık sevişseydiniz her zaman bu kadar dayanılmaz bir amcık olmazdınız.

"Tanrım," diye mırıldandı JJ, ben gülme isteğimle savaşıırken. Ya da ağlamak. Artık kim bilebilirdi ki?

"Bu senin suçun," diye tersledi Luther, JJ'in yanından geçerek yüzüme doğru baktı ve kalbim boğazıma fırladı. Ama devam ettikçe Fox'un firarının nedenini hâlâ bilmediği anlaşıldı ve ben de biraz rahatladım. "Sana yapman için bir iş verdim, ama şimdi

oğullarım lanet bir tatile çıktı ve ben hala diğerinden bir iz göremiyorum."

"Rick'in aklı başına geliyor," dedim yatıştırıcı bir şekilde, ama bu ifadenin ne kadar doğru olduğundan emin değildim. "Ve eminim Fox da yakında dönecektir."

"Bunun doğru olduğuna dair hiçbir kanıt göremiyorum," diye hırladı Luther ve JJ beni tekrar arkasından çekmeye çalıştı.

"Öyle," dedim zorla. "Aslında bu gece Maverick'i görmeye gidiyoruz. Ben ve JJ ile vakit geçirmek istiyor ve son gittiğimizde Fox'la da yeniden bir araya gelme fikrine karşı görünmüyordu. Sanırım artık hapishanede olanların hiçbirinizin suçu olmadığını anladığı için olaylara daha farklı bakmaya başladı."

Luther sert bir nefes aldı, elini bırakıp biraz geri çekilirken omuzlarındaki gerginliğin bir kısmı gevşedi.

"Güzel. Bu çok iyi. Sen bu gece bununla ilgilen, ben de diğer oğlumu bulmaya çalışayım. Eğer kısa süre içinde buraya dönmezse ona bir örnek teşkil etmek zorunda kalacağım. Onun yokluğunu örtbas etmek için yalan söyleyebileceğim bir süre var." Luther buzdolabına doğru yürüdü, nankör çocukların onun sonu olacağına dair bir Geyler mırıldandı ve bir süre daha burada kalmaya niyetli olduğunu anladım.

JJ ile bakiştık ve o da benim sessiz önerimi başıyla onayladı.

"O zaman yola koyulalım. Yakında hava kararacak ve Rick nerede olduğumuzu merak edecek," dedim ve Luther homurdanarak onayladı.

JJ'i hareket etmesi için dürttüm ve aceleyle üst kata çıktık, ben hızla birkaç giysi ve diş fırçamla bir çanta hazırlarken JJ de onu takip etti.

"Luther'in sana verdiği iş bu muydu?" diye sordu alçak sesle. "Bu iş için Fox ve Rick'i yeniden bir araya getirmek mi?"

"Basit, ha?" Ona bilmiş bir bakış atarak söyledim ve o da inledi.

"Daha çok imkânsız gibi. Neden bunu kabul ediyorsun ki?"

"Bana doğrultulmuş bir silah vardı, bu da oldukça motive ediciydi," dedim. "Ayrıca, yeniden bir araya gelmektense Luther'in beni öldürmesine izin vermeyi tercih ederlerse kaçıp gidebilirim diye düşündüm."

Aşağı inerken JJ benim tanıdığı en deli kadın olduğuma dair küfürler mırıldandı ve Luther'e hızlıca veda ettik.

"Rick'e onu sevdiğimi söyle," diye seslendi arkamızdan. "Ve bir an önce eve dönmesini istiyorum."

"Olur," diye kabul ettim ve it sahile doğru koşup heyecanla kuyruğunu kovalamaya başlarken kapıyı tuttum.

JJ bana Luther'in deli olduğunu söyleyen bir bakış attı ve ben de tüm kalbimle aynı fikirdeydim, ama psikopata bunu söylemeyecektim, işte buradaydık.

JJ evin dışındaki özel iskeleye doğru ilerledi ve Fox on gün önce bizi terk ederken en hızlı sürat teknesini de yanında götürdüğü için biraz daha büyük teknelerden birini seçti.

JJ elini uzattığında tuttum ve arkasından tırmandım, iskeleden koşarak atlayıp muzaffer bir havlamayla tekneye inerken Mutt'a baktım.

Maverick'e onu görmeye geldiğimizi bildiren bir mesaj attım, sonra JJ motoru çalıştırırken yastıklı koltuklardan birine oturdum ve başımı arkaya eğip kararan gökyüzüne baktım.

Ölü Adam Adası'na doğru el sallıyor.

Rıhtıma yanaştığımızda gece çökmüştü ve bu ilkti, Rick'in adamları bağırıp çağırmaya ve silahlarını sallamaya başlamadılar, bunun yerine tekneyi yanaştırmamıza yardım ettiler ve hatta dışarı çıkmam için bana yardım teklif ettiler.

Dave bana ters ters bakarak, "Seni barda bekliyor," diye homurdandı. Siktiğimin Dave'i. Onun paketlenmiş öğle yemeğini bulmak için özel bir çaba harcayacaktım.

ve sırf o bakış için buradayken onu yemiştim.

Devasa otel kompleksine doğru ilerlerken gümbürdeyen müziğin sesi bana ulaştı ve JJ bir kolunu belime doladı, şakağıma bir öpücük kondururken eli arka cebime kaydı.

"Lanet olsun, benim olduğunu tüm dünyaya duyurmak iyi hissettiriyor," diye mırıldandı, dokunuşuna doğru eğildim, ondan biraz gç çaldım ve karşılığında kolumu ona sararken ona sıkıca tutundum.

Chase ve Fox yüzünden hâlâ kafam karışıktı ama JJ haklıydı. Sanki yanlış bir şey yapıyormuşuz gibi gizlice geçirdiğimiz onca aydan sonra ona olan hislerimi ona bakmak isteyen herkese gösterebilmek cidden iyi hissettiriyordu. Demek istediğim, sinsilik kendi başına ateşliydi, ama Johnny James'in benim olduğunu tüm dünyanın bilmesine izin vermeye hazırdım.

JJ'e pırıl pırıl koridorda rehberlik ederek otele girmesini sağladım. Bara doğru. Chase beni o feribotta terk ettikten sonra Maverick'le burada vakit geçirdiğim için tüm kompleksi iyi biliyordum.

Biz yaklařtıķa müziğin sesi daha da yükseldi ve Little Mix'ten Shout Out to My Ex hoparlörleri salladı.

Kapıdan içeri girdik ve it önden koşarak Rick'in yanına gitti ve bara yaslandığı yerde ayak bileklerini yalamaya başladı. zerinde siyah bir kot pantolon ve dövmeli göğsünün üzerinde düğmeleri açık kısa kollu beyaz bir elbise gömleği vardı ve bakışları benimkilere sabitlendiğinde bana attığı bakış tamamen hayvani bir bakıştı.

"Bu da ne?" Kulübün ışıklandırmasına ve barda bekleyen tekila şişesine bakarak sordum. " kişilik bir parti mi?"

"Sadece sevdiğim insanları davet etmek istedim ve liste şaşırtıcı derecede sınırlı," diye cevap verdi Maverick, sanki o şey sıvı ateş değilmiş gibi tekilasını yudumlarken. *Ne psikopat ama.*

"Ah, tatlım, benden *hoşlandığını* bilmiyordum," diye alay etti JJ, kalbini dramatik bir şekilde sıkarak.

Maverick, "Kızımı becermeni izlemek hoşuma gidiyor," diye düzeltti. "Ve senin kişiliğini tamamen yıpratıcı bulmuyorum, yani bu da var."

"Hadi ama Rick, onu sevdiğini kabul edebilirsin. Bunu istediğini biliyorum." JJ kendine bir içki almak için beni bırakırken, onunla aramdaki mesafeyi kapatarak onu ittim.

Maverick bana sırtıttı, tükürüğünü köprücük kemiğinin oluşuna sürmeden önce başparmağının ucunu yaladı ve derisine biraz tuz serpti. Başını yana eğdi, çenesini bir komutla salladı ve ben de itaatkâr bir şekilde parmak uçlarıma bastım, etindeki tuzu yavaşça yaladım ve ellerimi dokunuşumla kasılırken karın kaslarına bastırdım.

Bir kadeh tekilayı dudaklarıma doğru kaldırdı ve ben onu geri yudumladıktan sonra en son emmem için ağzıma bir dilim misket limonu uzattı.

"Hey, güzelim," dedi derin sesiyle, dudaklarımdaki son ıhlamur tadını yalayıp ağzına bakarken bakışları beni yutuyordu.

Ama bana istediğim öpücüğü vermek yerine, JJ'i daha yakına çağırdı ve boynuna bir tuz çizgisi daha yerleştirdi.

"Benden böyle hoşlandığını fark etmemiştim," diye alay etti JJ, Maverick ise sadece omuz silkti.

"Suyu test ediyorum. Ama sanırım onun ağzını vücudumda hissetmeyi seninkine tercih edeceğim."

JJ eğilip Maverick'in tenindeki tuzu yalayarak bir gösteri yaptıktan sonra shot'ını ve limonunu kabul ederken dudağımla ısırardım. Keskin bir nefes çektim.

İkisinin arasına baktığımda JJ bana karanlık bir bakış attı ve beni yavaşça öpmek için eğildi.

"Bizim için dans et, güzel kız," diye dudaklarıma doğru nefes aldı. "Dans edemeyecek kadar üzgünüm," diye mırıldandım.

"Foxy oğlan hayatını mahvettiği ve Chase'i gönderdiği için mi?" Maverick sordu ve başımı sallamadan önce samimi sorusu karşısında kaşlarımı çattım. "Eminim bunu yaptığı için ondan gerçekten nefret ediyorsundur, değil mi?"

"Bunu yaptığı için Fox'a ne kadar kızgın olduğumu biliyorsun. Ama kaçıp gittiğine ve telefonlarıma bile cevap vermediğine göre, hepimizi tekrar umursamaya karar verip geri dönmesini beklemek zorunda kalıyorum," diye tersledim, neden bunu tekrarlayarak havayı bozma ihtiyacı hissettiğini merak ediyordum.

"Evet, Fox tam bir pislik. Şimdi hepimize düşman oldu, değil mi? Sözde ailesi hakkında gerçekte ne düşündüğünü gösteriyor," dedi Maverick, kireç ya da tuzla uğraşmadan bir kadeh daha yuvarlayarak.

"Evet, siktir et onu," diye mırıldandı JJ, sesindeki öfkenin altında yatan incinmişlik açıktı. "Gerçekten *umursadığı* tek şey ne istediği. Belli ki geri kalanımızın mutlu olmak için neye ihtiyacı olduğunu hiç düşünmemiş."

"Tek istediğim mantıklı düşünmesi ve Chase'i eve getirmesi," dedim ve bir kadeh daha içtim. "İşte bu kadar. Ama şu anda böyle bir şey olmayacak, o yüzden ben diyorum ki hepimiz kafayı bulalım ve bir geceliğine bizi içinde bıraktığı karmaşayı unutmaya çalışalım. Bütün insanları incitmekten çok yorulduğum zaman."

Rick kadehini kaldırmadan önce Maverick ve JJ birbirlerine kötü kötü baktılar. "Lanet olası Fox Harlequin'i unutmaya o zaman. Ve bir hayatımızı kontrol etmeye çalışmadan çok daha mutlu oluruz."

JJ homurdanarak Rick'le birlikte kendi içkisini geri devirdi ama ben sadece kendi içkime baktım. "Siktir et," diye mırıldandım. "Ama bu gece acı çekmem gereken her şeyi unutmak ve mutluluğun peşinden koşmak için içeceğim."

"Duygusuz bir unutuşa o zaman," diye onayladı Rick ve ben de yarım bir kahkaha attıktan sonra kadehimi yuvarladım.

Alkolün etkisiyle başım biraz döndü ve müzik P!nk'ten So What'a

kayınca JJ'in elini tuttum ve onu masadan uzaklaştırdım.

benimle dans etmek için.

Ben sırtımı JJ'in göğsüne dayayıp müziğin beni ele geçirmesine izin verirken Maverick dudaklarını sırtarak bizi izledi. Çok öfkeliydim ve bunu dışa vurmam gerekiyordu, bu yüzden çocuklarımla dans edecek ve dünyaya bu gece siktir olup gitmesini söyleyecektim. Nasıl olsa sabah beni mahvetmek için bekliyor olacaktı ve bunu da mahvetmesine izin vermek zorunda değildim.

Müzik daha öfkeli fuck you break up türünde şarkılara geçti ve yemin ederim ki tüm bu Fox durumundan dolayı kızgın duygularımı yüksek sesle çalıyorlardı.

Maverick mesafesini uzun süre korumadı, barı itti ve beni kendine doğru çekti, uçümüz sıcak, terli, etimi karıncalandıran ve onlar için yakan bir vücut baskısı içinde dans etmeye başladık. Elleri vücudumda geziniyordu ve ben bir elimi arkamda JJ'in saçlarında dolaştırırken, diğer kolumu Rick'in boynuna dolayarak onu önüme doğru çektim ve dans ettikçe dans ettik.

Bir şarkı diğerine karışıyor, elleri kıyafetlerimin kenarlarını çekiştiriyor, ağızları boynumu ve çenemi okşuyor, asla o çizgiyi tam olarak geçmiyor ama yine de tüm varlığım muhtaç ve çaresiz bir arzuya dönüşene kadar beni tahrik ediyordu.

Üçümüzün arasındaki gerilimin patlayacağını hissettiğimde ve bu şekilde dans etmemizin sürtünmesinden boşalmaya hazır olduğumda, Rick aniden geri çekildi ve beni bara doğru çekti.

JJ onu takip ederken boynumu öpmeye başladı ve Maverick beni ondan çekip sırtımı bara yaslamadan önce nefes nefese bir inilti duydum.

Beni öpecekmiş gibi eğildi ve dudaklarım ağızla ayrıldı, ama onun yerine ağzını bıraktı, dilini yaka kemiğimin çizgisi boyunca gezdirdi ve hareketi diğer tarafta tekrarladı.

Geriye doğru kaydı ve JJ tuzu çoktan hazırlamıştı, dirseklerimi bara yaslayıp beklerken birazını tenime serpti.

"Bizim için yalvar güzelim. Bizi birlikte götürmeyi ne kadar sevdiğini duymak istiyorum," diye homurdandı Maverick, bakışları başımın üzerinde gezinirken dudaklarını karanlık bir sırıtma kapladı.

Neye baktığını görmek için omzumun üzerinden baktım ve telefonunun raftaki iki viski şişesinin arasına sıkıştığını ve tam bize dönük olduğunu gördüm.

"Bizi kaydediyor musun?" Doğrulamak için bir hamle yaptım ama beni olduğum yerde tutmak için geri iterken eli boğazıma kilitlendi.

"Sorun ne güzelim? İşimiz bittiğinde videoyu izlemek istemiyor musun? Beni yine burada tek başıma bıraktığında mastürbasyon yapabileceğim bir malzeme olsun istedim ve biliyorsun ki bu kaydetmeye fazlasıyla degecek."

"Sen bir pisliksin," diye homurdandım ama aynı zamanda o videoyu kesinlikle defalarca izleyecektim çünkü evet, kulağa çok seksi geliyordu.

"Öylesin," diye kabul etti JJ, Maverick'i gönülsüzce iterek. "Ve o şeyi başka kimseye göstermesen iyi edersin."

"Sen benim kim olduğumu sanıyorsun?" Rick boğazımı sıkarak sordu iliklerime kadar hissettiğim bir sıkışma. *Tanrım*. "Yemin ederim küçük ailemiz dışında kimse bunu görmeyecek."

"Tamam," diye kabul ettim, ikisinin arasına bakarken dudaklarımı ıslattım. O kadar tahrik olmuşum ve o kadar kısır bir enerjiyle doluydum ki, bir seks kasetini umursamaktan çok bir çıkışa ihtiyacım vardı. Aslında, kamerada olduğumuz fikri daha da ateşli hale getirdi ve biraz sürtünme avı için uyluklarımı birbirine kenetlerken nefes nefese bir inilti bıraktım.

Gürültü ikisinin daha fazla konuşmasını engelledi ve gözleri açlıkla dolduğunda kalbim yerinden fırladı; Rick'in gözleri karanlık ve sonsuz derinlikteydi, JJ'inkiler ise insanoğlunun bildiği en lezzetli kahverengi tonundaydı.

Ağızları aynı anda boynuma düştü, ikisi de tenimdeki tuzu yuttu ve Rick'in sıyrıkları beni daha da yüksek sesle inletti.

JJ'in kirli sakalı ve dişlerinin ısırtığı tüm bedenimi uğultuya boğdu.

Maverick gömleğimi çekerek yarıya kadar yırttı ve JJ'e bir shot tekila vermeden önce çıplak göğüslerimi görünce inledi.

Bardakları göğsümden aşağı dökmeden önce neredeyse protesto ediyordum ama onlar tenimden kucaklamak için hareket ettiklerinde nefes nefese kaldım ve inledim, ikisi de meme uçlarımı emdi ve alay etti, ben sadece altlarındaki bara yapıştım.

JJ şortumun düğmelerini açtı ve Rick de kırımın kıvrımından aşağı çekmeme yardım etti, ikisi de dizlerinin üzerine çökerken sırlıslık olmuş külotumu da yanlarına aldılar.

Son giysilerimi de bir kenara atarken spor ayakkabılarımı çıkardılar ve belli ki kimse kireci umursamıyordu çünkü kalçalarımı ayırıp zonklayan göbeğime doğru ilerlediler.

İkisinin de ağızları aynı anda üzerime düşerken haykırdım, ikisi de kendilerine yer açmak için kalçalarımı açmaya zorladılar ve içlerinden biri klitorisimi ağızına alırken inlemelerim gittikçe daha çaresiz bir hal aldı. Hangisi olduğunu bile anlayamıyordum ve Rick bacağımı omzuna attığında başım bunun heyecanı ile döndü ve kendimi barın üzerinde tutmak zorunda kaldım.

"Kahretsin," diye soludum, parmakları içime girmeden önce kalçalarım ağızlarının hareketlerine doğru sallanıyordu, pompalıyor, itiyor ve onlara düşmemi talep ediyorlardı. Ve birkaç saniye içinde yaptım, benim ihtiyacım olan şeye teslim olduğumda zevk çılgınlıkları müziğin üzerinde yükseliyordu,

Son zamanlarda hissettiğim tüm acı ve kalp kırıklıklarından nihayet biraz olsun kurtulmuştum.

Ben bara yaslanırken benden önce ayağa kalktılar ve Rick bana aç gözlerle bakarken JJ tişörtünü kafasına geçirdi.

"Onu çığlık attır, Johnny James. Herkesin senin sikini ne kadar sevdiğini anlamasını sağla."

JJ öne çıkıp beni barın kenarına kaldırmadan önce, "Hay hay, Kaptan Kontrol Ucubesi," diye alay etti.

Dudaklarımdan muhtaç bir öpücük almak için eğildi ve sonra beni aniden geri itti, sırtım bara çarptığında şaşkınlıkla çığlık attım.

Kalçalarımı beline doladı ve bir sonraki nefeste sikini iliklerime kadar ıslattı, acele etmedi ve her bir santimini hissettiğimden emin oldu.

JJ yavaşça içime girip çıkmaya başladığında Maverick barı yuvarladı, amımın sikinin etrafına sarılmış ne kadar sıkı ve mükemmel hissettirdiği hakkında inlerken derin, durgun vuruşlarla kendini içeri soktu.

Başımın yanında durduğunda Rick'e göz kırptım, kemerine uzanıp sikinin tadına bakmak isterken dudaklarımı yaladım ama ellerimi yakalayıp uzaklaştırdı.

"Hayır, bebeğim. Bugün o güzel ağzına boşalmak istemiyorum. Ben Johnny James'in sikinin üzerine boşalırken seni boğacağım, sonra o senin daracık götünü sikerken ve sen bizim için çok güzel çığlıklar atarken o tatlı amcığı kendime alacağım. Bunu ister miydin?"

Bu adamın ağzı çok bozuktu ve ben de bunun için buradaydım.

JJ içime daha sert girerken ve nefesim ciğerlerimden çalınırken "Evet," diye soluk soluğa kaldım.

"Yalvar o zaman," diye ısrar etti Rick ve ben yine boyun eğdim çünkü buna ihtiyacım vardı ve bunu bana vermesi için yanıp tutuşuyordum,

Özellikle de bunu yaparken beni sevdiğinde.

JJ beni daha sert sikerken, "O beni sikerken ellerini boynumda istiyorum," diye inlemeler arasında itaatkârca nefes aldım. "Sonra ikinizin beni birlikte becermenizi ve bana o kadar çok şey hissettirmenizi istiyorum ki buna dayanamıyorum."

"Aferin kızıma. O zaman başlasak iyi olur." Maverick ellerini boğazıma sararken bir pislik gibi sırttı ve JJ hızını artırdı, ihtiyacım olduğu gibi bana derin ve sert bir şekilde vurdu.

Klitorisimi bulmadan ve itişleriyle aynı anda ovuşturmadan önce göğüslerimi pençelerken yüksek sesle inledim, daha fazlasını ve daha fazlasını istedim.

"Pis, mükemmel kız," diye homurdandı Maverick, gösteriyi izlerken gözleri yanıyordu, nefes alış verişimi kontrol altına alırken üzerimdeki tutuşu sevdiğim şekilde sıkılaştı.

"JJ de aynı fikirdeydi ve içime daha sert girdiğinde daha da yüksek sesle inledim ve kendimi etimdeki yıkıma hazırladım çünkü burası benim mutlu yerimdi ve içinde olabildiğince uzun zaman geçirecektim.

Vücudumun etrafını saran ve beni bir yere bağlayan ipleri çekiştirdim.

Otel odalarından birinde bir koltukta otururken, önümdeki duvarda asılı duran elli inçlik televizyonda bu lanet olası korku şovunu izlemek zorunda bırakıldım.

İlk başta başka tarafa bakmaya çalıştım ama Maverick ve JJ'in Rogue'u sikerken çıkardıkları ses hoparlörlerden tüm odayı doldurdu ve ben de kalbimi göğsümden söküp almalarını izlerken kaçınılmaz olana boyun eğdim.

Rogue bir çubuğun üzerine yayılmıştı ve JJ onu sert ve acımasızca becerirken dişlerimin arasına hava tükürdüm, onu bir çılgınlığa dönüştürürken pantolonu yalvarmaya dönüştü.

Maverick onun göğüslerini avuçlarken ve kot pantolonundaki devasa şişkinliği ovuştururken ara sıra kameraya sırtıyor, tenimin karıncalanmasına ve her tarafımın yanmasına neden oluyordu.

"Seni öldüreceğim!" Kimseye bağırmadım, çünkü her neredeyse bu odadan duyamayacakları kadar uzaktaydılar ve belli ki kimse bana gelmiyordu.

beni bu işkenceden kurtaracaktı. Ama kelimelerin ciğerlerimden kopup gitmesine izin vermek zorundaydım.

Ne olursa olsun Maverick için daha önce de üzölmüşüm, hatta hakkında öğrendiklerimden sonra onu eve getirmeyi bile düşünmüşüm, ama bu?

Bu onun dönüştüğü canavardı ve bir canavarı bilerek bıçaklıyordu.

Bu hareketle göğsüme defalarca bıçak sapladı. Artık onun için hiçbir şey değildim, bu her zamankinden daha açıktı. Onun tarafından vurulmak bile bana bu kadar derin bir ihanet gibi gelmemişti.

JJ, Rogue'un ağzından aç bir öpücük çaldı ve Rogue sanki dünya onun dudaklarında başlayıp orada bitiyormuş gibi ona sarıldı. Ürperdim, başımı çevirdim ama bakışlarım tekrar geri çekildi, sanki bu sikiş festivali isteksiz gözlerimi mıknatıs gibi çekiyordu.

Ciğerlerim daha fazla çalıştıkça omuzlarım çöküyor, sanki bir dövüş hazırlanıyormuşum gibi vücuduma daha fazla oksijen çekiyordu. Ve bu İstedığım şey, ben ve Maverick arasında ölümcül, kanlı bir savaşı ve Johnny James de oradaysa çok daha iyiydi.

Maverick onu barın üzerine sürüklerken, ikisi de öfkeyle bağırırken JJ'in sikini ondan ayrılmaya zorlarken, Rogue aynı anda hem canımı yakan hem de içimi yakan bir şekilde inledi.

"Tanrım, Rick," diye hırladı JJ, tekila şişesini kaptı ve Maverick'i takip ederek Rogue'u kucağına oturmaya zorladığı bir koltuğa oturdu.

"Göt herif," dedi nefes nefese.

Maverick onun kalçalarını kavrarken sadece güldü, kemerini çözdü ve aletini kot pantolonundan kurtardı, sonra kendini onun amcığıyla hizaladı ve kadın bir iniltiyle başını geriye eğerek onun sikine gömüldü. JJ fırsattan istifade dudaklarının arasına biraz tekila döktü ve o da bir dikişte yuttu, boğazının inip kalkması cehennem kadar seksiydi. Bakışlarım ona takılıp kaldığında öfkem içimdeki daha karanlık bir şeyle birleşti ve tek başına hareket ediyordu. O, zevkini çalmak için çalışan bir tanrıçaydı.

Sadece ölümlüler ve parmaklarım onu memnun etmek için her zaman içimde duyduğum özlemle kaşınıyordu. Ama hain sikim sertleşip onun için zonklamaya başladığında, yanağımın iç kısmını ısırdım ve başka tarafa baktım, mutlak bir dalga

Öfke beni sarıyor. *Sikerim böyle işi.*

Kaslarım şişti ve ip etimi derinden ısırды, çünkü kurtulduğum anda ölümün bu yere ineceğini ve Ölü Adam Adası'nın adına yakışır bir şekilde yaşayacağını biliyordum. Çünkü kendi kendini kral ilan eden bu ada bu yüzden benim ellerimde ölecekti. Bundan daha emin olduğum hiçbir şey yoktu.

Bakışlarım her zaman olduğu gibi yine ekrana kaydı ve Maverick'in avucunun Rogue'un göğüslerinin üzerinden geçerek boğazına kilitlenmesini izledim. Ona bu şekilde dokunması dudaklarımı büktü, Shawn'ın onu yere sermeye çalışırken dokunduğu gibi. Ama kalçaları hızla sallanıyordu ve nefes nefese, çılgınca inlemeler dudaklarını terk ediyordu, sanki onun sunduklarından daha fazlasını, şeytanlarından daha fazlasını, *ondan* daha fazlasını istiyordu.

Onun istediği kişinin asla ben olmadığım her zamankinden daha açıktı. Şehvet ikisinin arasında vücut bulmuştu, gözleri genişti ve sanki evreninin merkezi onlarmış gibi ikisi arasında gidip geliyordu.

JJ'e uzandı, parmakları onun yanındaki sikini kavradı ve onu avucunun içinde pompalarken JJ parmaklarını onun saçlarına eklemlerini beyazlatacak kadar sert bir şekilde düğümledi. Bir orgazm daha yaşadı ve ben hayal kırıklığı içinde dişlerimin arasından hava tükürürken, beni dinleyen herhangi bir tanrıya bu bağları kırmak için bana güç vermesi için yalvardım.

"Siktir git, Maverick!" Kükredim, nefret varlığımın derinliklerine sızıyordu. Ben şiddetin hayat bulmuş haliydim ve tek ihtiyacım olan özgürlük ve çıplak ellerimle onun üzerine bir veba gibi ölüm yağdırmaktı.

Maverick onun iniltilerini kesmeden hemen önce Rogue'un nefesi kesildi, parmakları boğazının etrafında daha sıkı kilitlendi. Serbest

kalırken gözlerinde arzu parladı

Zevkin son dalgaları arasında Maverick elini başının arkasına kaydırđı ve dudaklarını JJ'in sikine getirmek için aşağı doğru itti. Tereddüt etmeden aralarına aldı, onu mahvetmek için çalışırken hala tabanı pompalıyordu. Gözleri ilkel bir arzuyla kapalıydı, kızın ağzının onun sert sikinin her yerinde çalışmasını izlerken, kendi sikim ağrımaya başladığında üst dudağım geri çekildi.

Maverick, Rogue'un hareketlerini tamamen kontrol altına aldı, kalçalarını tembelce iterek onu becermeye devam ederken başını defalarca aşağı indirdi. Bakışları tekrar kameraya kaydđ ve yüzünde yine o kendini beğenmiş piç kurusu ifadesiyle bana göz kırptđ. JJ yaptığı şovu fark edemeyecek kadar dikkati dağılmıştı ve bir zevk hırıltısıyla boşaldđ, dudakları sikinin başının etrafında sıkıca kapandı ve hiç tereddüt etmeden dölünü yuttu.

Başını kaldırdığında dudakları şişmiş ve kızarmıştı.

Kirpikleri düşük ve bakışları sonsuz bir özlemle doluydu. Sarhoş görünüyordu ama alkolden değil, onlardan ve bir şekilde hâlâ daha fazlasına susamış görünüyordu.

Yüzündeki o ifadeye bakarken ciğerlerim duracak gibi oldu, sanki onun istekleri ve ihtiyaçları hakkında hiçbir şey bilmiyormuşum gibi hissettim. Sanki ona sağlayabileceğimi düşünöğüm her şey, onun benimle birlikte yaşamayı hiç düşünmediği aptalca bir hayalden ibaretmiş gibi.

Bunca zaman beni gerçekten sevebileceğini düşünerek kendimi kandırmıştım. Onun için en iyi şey olduğuma. Ama ben onun radarında bile değildim. Tanrı bilir ne kadar zamandır JJ ve Maverick'le düzüşüyordu ve görünüşe göre onlar da bu berbat anlaşmadan memnundu.

İçimde, daha önce bedenimde karşılaştığım canavarların hepsinden çok daha karanlık bir yaratık uyanmıştı. Bu şeytanın ta kendisiydi ve en saf gūnahtan yapılmıştı.

Etim, iki kardeşimin kollarındaki kız için cinsel bir acıyla yanıyordu ve ellerim onları sakatlama, incitme ve öldürme ihtiyacıyla seğiriyordu. Aynı anda hem şehvet hem de öfke duyuyordum ve kafam çelişkili düşüncelerle çarpıyordu, bir kısmım o odada onlara katılıyor ve Rogue'un gözlerinde hala yanan karşılanmamış ihtiyaçları görebiliyordum ve diğer yanım da elimde yakında o iki adamın kanıyla kızaracak bir bıçakla oraya yürüyordu.

Maverick, Rogue'un kendisine bakmasını sağlamak için çenesini kavradı ve kendini omuzlarına yaslamak zorunda kalacağı şekilde öfkeyle içine girmeye başladı. Rogue'a baktı, sanki tüm dünyada onun için önemli olan tek şeymiş gibi ona sabitlenirken beni izlediğini unutmuş gibiydi, homurdanmadan ve içinde hareketsiz kalmadan önce, aralarında herhangi bir koruma olmadan amının derinliklerinde bitirdi.

Kızın ona doğru sarkmasını, dudaklarının tatlı bir öpücükle birleşmesini izlerken boğazımdan öfke dolu bir hırıltı koptu. JJ şortunu tekrar giydi ve Rogue'u ayağa kaldırırken tişörtünü kafasına geçirdi. Rogue onun kollarına doğru ilerledi, parmak uçlarına basarak yukarı çıktı ve öpüşürken parmaklarını onun saçlarında gezdirdi, o anda aralarında ortak bir hüznün varmış gibi görünüyordu.

"Bununla işim bitmedi. İkimizin birlikte seni yok etmesini istiyorum bebeğim," dedi Maverick onlara aç gözlerle bakarken.

"İyileşme dönemine ihtiyacı olan ben değilim," diye alay etti, JJ'i tekrar öptü ve şortunu ve külotunu geri çekerken göğsümün bir top haline gelmesine neden oldu.

Maverick ayağa kalktı, kot pantolonunu tekrar yerine çekti ve bana doğru iğrenç bir şekilde esnedi.

Rogue tekila şişesini yine avucunun içine almış, JJ'e yaslanarak şişeyi yudumlarken JJ de ona sarılmakla yetinmiş ve gözlerindeki ışık sönmeye başlamıştır.

bir kez daha söndürmek.

"Sence bu gece tekrar motelleri aramaya başlamalı mıyız? Belki içlerinden biri Chase'i görmüştür," dedi Rogue ve Maverick karanlık bir şekilde kıkırdadı.

"Şimdiden başka bir adam mı düşünüyorsun, güzelim? Doyumsuzsun. Bizimkinin yanı sıra onunkini de alır mısın?"

"Kapa çeneni Rick," dedi gözlerini devirerek ama ben bu sorunun cevabını ararken bakışlarım yüzüne kaydı. O da Chase'i istiyor muydu? Benim dışımda hepsini mi? Bu düşünce nedense ikisinin ona sahip olmasından bile daha yaralayıcıydı. Çünkü eğer benim dışımda hepsini istiyorsa, o zaman bu beni istisna yapıyordu. İstemediği kişi.

"Sadece merak ettim bebeğim," dedi Maverick ona yaklaşırken, elini omurgasında gezdirerek. "Yoksa bu partide özlediğin şey Fox'un siki mi?"

"Tanrım, kes şunu," diye tersledi. "Neden bir pislik gibi davranıyorsun?"

"Bu onun varsayılan ayarı," dedi JJ ama Maverick'le göz göze geldiklerinde sanki çok iyi dostlarmış gibi sırıtmakla yetindiler. Harika, ne zamandır Maverick'le gizli arkadaştı? En azından beni aptal yerine koyacak kadar uzun süredir.

"Tilki çocuk zaten bununla başa çıkamazdı. O çok katı. Ve çok vanilya." Maverick omuz silkti. "Luther'in onun kafasına bir sopa soktuğuna eminim. doğar doğmaz onu çok şımarttı, bu yüzden istediği her şeye parmağını şıklatarak sahip olabileceğini düşünüyor ve insanlar itiraz ederse onları altında eziyor."

Dişlerimi sıktım, Rogue ve JJ'e cevap vermeleri için baktım ve bu konuda çok sessiz görünüyorlardı, bu yüzden bunun kendi içinde bir anlaşma olduğunu varsaydım.

"Her neyse, gitmesi daha iyi oldu," diye devam etti Maverick onlar bir şey söylemeyince. "Belki de şehir dışında kalır ve bir daha geri dönmez."

"Muhtemelen en iyisi bu, haksız mıyım?"

"Konuşmayı kes Rick." Rogue onu iterek kanepeye doğru ilerledi ve pencereden dışarı bakarken tekilasından uzun bir yudum daha aldı.

JJ ona katılmak için hareket etti, kolunu omuzlarına doladı ve parmaklarını kolunda ileri geri gezdirdi, ta ki kız onun karşısında eriyene kadar.

"Hadi ama," dedi Maverick hayal kırıklığı içinde. "O bunu hak ediyor. Sunset Cove'a geri döndüğün anda sana sahip olmaya çalıştı, bebeğim, sana sonuna kadar patronluk tasladı. Sonra sen karnavaldayken Chase'i sürgüne gönderdi ve kararı kendi dışında herkesin elinden aldı. Yine."

Bu gerçekleri gözümün içine baka baka söylerken boğazım düğümlendi, ses tonunun derimin altını kesmesine izin vermemeye çalıştım ama kesildi. Güçlü bir iradeye sahip olduğumu biliyordum. Bazen kararlar alıyordum ama her zaman hepimiz için en iyisini yapmaya çalışıyordum. Açıkçası benim en iyim, herkesin en kötüsüydü.

Bu oyundan, Rogue'un parçalanıyormuş gibi görünmesini izlemekten bıkmıştım. Küçük balonlarını patlatmıştım ve şimdi kötü adam bendim, onu çok fazla sevdiğim ve göz kamaştırıcı gerçekleri göremediğim için cezalandırılıyordum.

apaçık gerçek gözümün önündeydi. Ben onun son oyunu değildim.

Bana kendisi söylemişti, benim olmak istemediğini. Başından beri "henüz değil" demek istediğini düşünmüştüm, oysa gerçekte söylediği şeydi

'çünkü ben başkasınınım' - ortaya çıktığı gibi iki başkasının.

Maverick, Rogue'dan tekilayı çalıp bir yudum alarak yanlarına gitti. Kaşları çatık bir şekilde geri vermeden önce büyük bir lokma yuttu. Görünüşe göre oyunu artık onun için o kadar da eğlenceli değildi ve ben sadece kırık kalbimin acısını hissederken ve bir yemek için açlık çekerken kısıtlamalarım karşı savaşmayı bıraktım. kanla salınması hiçbir şeyi düzeltmeyecekti.

"Pekâlâ, pekâlâ, oyun bitti o zaman," dedi Maverick. "Eğer ikiniz de bu

konuda karamsar olacaksanız benimle gelin. Sizi neşelendirecek bir şeyim var.

Kalkın." Başını salladı ve onları odadan çıkarırken ayakkabılarını tekrar tekmelediler ve kameranın görüş alanından çıktılar.

Karanlık kafatasımdan süzülüp tüm ışığı yok ederken başımı öne eğdim. Acı, incinme ve ihanetten oluşan bitmek bilmeyen bir sis, bedenimi sarıyor ve beni kaybolmuş bir halde bırakıyordu.

Aniden bu tarafa doğru gelen ayak seslerini duyduğumda nabzım düzensiz bir şekilde atmaya başladı ve bir dakika sonra kapının kilidi açıldı ve Maverick odaya adım attı.

"Hey Foxy, gösteri hoşuna gitti mi?" diye kıkırdarken dudaklarımdan bir hırıltı döküldü.

"Ne?" Rogue nefesini tutarak onu itti ve beni sandalyeye bağlanmış halde görünce durdu.

Bakışları benim doğrulttuğum ekrana kaydı ve az önce içinde bulundukları barın kendisine baktığını gördü, yüz ifadesinde dehşete düşmüş bir farkındalık belirdi. O an onun acısını hissettim ve yalanlarına rağmen hala bu yüzden canım yanıyordu. Belli ki Maverick'te hâlâ iyi bir şeyler bulabileceğini düşünmüştü ama şimdi onun nasıl biri olduğunu tam olarak görebiliyordu. Onu kullanacak, sunabileceği her şeyi yutacak ve değersizmiş gibi geri tükürecek türden biri.

"Ne oluyor lan, Maverick?!" JJ havladı, onu iterek geçti ve telaşla bana doğru yürüdü.

Maverick yüksek sesle gülmeye başladı. "Buna ihtiyacı vardı. Bu maruz kalma terapisi.

Ona verdiğim şey buydu."

Ben Rogue'a bakmaya devam ederken JJ beni çözmeye çalıştı, kanım damarlarımda soğuktu ve cinayet kulaklarımda Maverick'in lanet adını söylüyordu.

Rogue bu duruma inanamayarak başını salladı, gözleri düşmesine izin vermeyi reddettiği akmamış yaşlarla parlıyordu. Maverick'in üzerine yürüdü, ona sert bir tokat attı ve o da daha yüksek sesle güldü.

"Hadi ama güzelim," demeye çalıştı ama kızın volkanik ifadesi karşısında kahkahası kesildi.

"Ne zamandır buradasın?" JJ bana telaşla sordu ama cevap vermedim, ona bakmadım bile, serbest bırakılmayı beklerken bakışlarım Maverick'e takılmıştı. Çünkü bu orospu çocuğunu sonsuza dek öldürecektim. İçimde kana susamış bir öfkeden başka bir şey kalmamıştı ve bunun bir çıkışa ihtiyacı vardı.

"Foxy kurtarılmaya muhtaç bir halde adamda karaya vurdu. Hepinizi endişelendirmemek için telefonunu kullanmış olabilirim de olmayabilirim de," diye itiraf etti Maverick. "Ve sevgili babama birkaç gerçeği iletmek için."

JJ, omuz silkmekle yetinen Maverick'e, "Sen delisin," diye çıkıştı.

Rogue dudaklarında bir hırıltıyla onun göğsünü itti. "Beni kullandın! Seni lanet olası pislik. Bunu nasıl yaparsın?"

Maverick'in bakışları tekrar kıza kaydı ve kızın incinmiş ifadesini görünce bakışlarında bir endişe titreşimi belirdi. "Öyle bir şey değildi."

"O zaman nasıldı?" JJ beni kurtarmaya çalışmaktan vazgeçip omuzlarını dikleştirerek Maverick'e doğru yürüdü. "Çünkü ne yaptığın gayet açıktı, orospu çocuğu." Maverick'e bir yumruk savurdu ve Maverick darbeyi yüzüne aldı, bir adım geriye tökezledi ve yarılan dudağını sildi.

Gözleri iki karanlık mezara dönüştü ve bir kükremeye JJ'e doğru hamle yaptı, tüm ağırlığını JJ'e vererek yere çarpmalarını sağladı.

Yuvarlanırken, vahşi köpeklerin vahşiliğiyle yumruklaşıp dövüşürken Maverick, "Siktir git, seni bok parçası," diye hırladı.

Rogue ona verdiğim fiske bıçağını çıkardı, üzerinde Maverick ismi parıldarken adımlarını hızlandırdı ve bir şekilde o bıçağın muhtemelen şu anda onun için ifade ettiği şeyden nefret ettim. Bir zamanlar benim için de bir anlamı vardı ama artık umurumda bile değildi.

"Ne zamandır buradasın?" Gözlerindeki acı üzerimde çiçek açarken beni tutan ipi kesmeye çalıştı. Ve bir an için göğsümdeki ezici öfke yerini onunkini yansıtan bir acıya bıraktı.

İçten içe çatlıyordu, bu durum onu da tıpkı benim gibi eziyordu. Ama bakışları benimkilerle buluştuğunda gözlerimi kaçırdım, çenem titrerken başımı çevirdim. Aramızda iyi olan ne varsa kırılmıştı ve artık çakışabileceğimiz bir gelecek yoktu.

"Ne önemi var ki?" Mırıldandım ve boğuk bir ses çıkardı ama cevap vermedi.

İşin en kötü yanı da buydu, onu yeniden kaybetmek ve bu kez bunun sonsuza dek süreceğini bilmek. Yaptıkları şeylerin, verdikleri kararların geri dönüşü yoktu. İsteddiği çocukları seçmişti ve onlar ben değildim. Bu yüzden gururumdan geriye kalanları toparlamaya çalışmalı ve çekip gitmeliydim ama önce halletmem gereken bir hesap vardı. Maverick bana haksızlık etmiş, bu odada benimle oynamıştı ve bunun için ödenmesi gereken bir bedel vardı.

Sonunda ip koptu ve ayağa kalktım. Rogue'un eli bileğimi kavradı ve ben gözlerimde sert bir duvarla ona bakarken fiske bıçağı yere düştü.

"Bunun olmasını asla istemedim. Bunu düzeltebiliriz" diye yalvardı ve içimdeki özlem tohumu filizlendi, onu dinlemem ve bir şekilde affetmenin bir yolunu bulmam için bana yalvardı. Ama içimde intikamcı bir canavara dönüşen daha karanlık bir tohum vardı ve diğer tohumu zehirle ıslatarak yok etti kökleri ve hepsi.

"Artık *biz diye bir şey* yok." Bileğimi onun elinden çekip aldım ve ona sırtımı dönerek Maverick'in yerde JJ'i boğmaya çalıştığı yere doğru ilerledim ve ön kolumu boğazına kilitledim.

Onu JJ'in üzerinden geriye doğru sürükledim ve diğer kolumla onu boğma pozisyonuna getirip sıkarken vücuduma doğru çektim.

Elimden geldiğince sıkı tutuyordum. Maverick tutuşuma karşı öfkeyle mücadele etti ve Rogue çılgılık atmaya başladı, ağırlığını üzerime attı ve aniden JJ de üzerimdeydi, beni yere düşürdü, böylece Maverick üzerindeki tutuşumu kaybettim.

"Kesin şunu!" JJ havladı. "Sadece bunu konuşalım."

Ağırlığını üzerime vererek Maverick'in ayağa kalkmasına ve öldürmeye aç bir kurt gibi önümde yürümesine izin verdi.

"Bırak beni," diye hırladım JJ'e. Onu geri ittim ama beni zapt etmek için daha çok mücadele etti. Maverick bana dik dik bakarken Rogue'u gözden kaybettim ve kanıma zehir karıştı.

"Ne yapacaksın, Foxy? Öldürecek misin beni?" Maverick alay etti. "Bu onun seni istemesini sağlamaz kardeşim. Sadece senden daha çok nefret etmesini sağlar."

"Onu zaten kaybettim!" Havladım. "Ne fark eder ki?"

"Onun kalbini kıracaksın," diye tısladı JJ, avucunu göğsümde düzleştirirken bana bakıyordu. "Yine. Sence de hepimiz o kıza yeterince şey yapmadık mı? Sence bundan daha fazlasını hak etmiyor mu?"

Sözleri kafamda yer ederken dişlerimin arasından derin bir nefes aldım ve ayağa kalkmak için verdiğim mücadeleyi bıraktım. Haklıydı, ona zarar vermek istemiyordum ama Maverick'i öldürmek ve Johnny James'i sakat bırakmak istiyordum. İhanet ve acı derimin altında parçalanırken kardeşimin koyu kahverengi gözlerine baktım.

"Bunu neden yaptın?" Alçak bir sesle sordum, bir cevaba ihtiyacım vardı, ancak bu dünyada işleri daha iyi hale getirebilecek tek bir cevap olduğunu düşünmüyordum.

"Çünkü onu seviyor." Maverick yanıma çöktü, eliyle yanağımı sıkıp beni yüzünü ona dönmeye zorlarken diğer eliyle de beni yerde tutmak için JJ'inkinin yanına bastırdı. "Ve sen bu denklemde yer almıyorsun, Tilki çocuk."

"Rick," diye tersledi JJ, omzunu onunkine doğru iterek. "Senin derdin ne lan?"

"Ben sadece herkesin düşündüğünü söylüyorum ve Foxy'nin hak ettiği cezayı almasını sağlıyorum," dedi Maverick soğuk bir şekilde ve sonra bana baktı. "Sen gönderdin Kovala seni pislik, bu hakkı sana kim verdi?"

Ona ters ters baktım ama bir an için yüz hatlarını saran acıyı saklamasına şaşırdım.

"Onu o lanet feribotta bıraktı. Neredeyse onu benden tekrar alıyordu. Ama meğer diğer kızım için daha çok endişelenmeliymişim. kardeşler bunu yapıyor," diye tükürdüm.

"Evet, yapmalıydın. Ne yazık ki bu kadar aptalsın." Maverick alay etti.

"Şu lanet çeneni kapatır mısın?!" JJ ona hırladı. "Her zaman kendini yok etme modunda mısın?"

"Onun gibi bir şey," diye tısladı Maverick.

Üzerimdeki tutuşlarına karşı sarsıldım ama ikisi de ağırlıklarını daha sert bastırdı ve bir hırıltı boğazımı ısırdı. "Ne yapacaksınız? Beni tekrar bağlayıp, Rogue'u gözümün önünde becermeye devam mı edeceksin? Çünkü görünüşe göre artık onu paralı bir fahişe gibi gezdirmenle ilgilenmiyor, seni orospu çocuğu."

Bu sözler üzerine Maverick'in yumruğu başımın yan tarafına çarptı ve kafatasım döşeme tahtalarına çarptı.

JJ'i üzerimden çekmeye zorladı ve bir anda ellerim serbest kaldı ve üzerime gelen cehennem kardeşimin öfkesiyle yüzleştim.

Damarlarıma dolan adrenalinin tadını çıkardım, öfkesini karşılamak için hamle yaptım, onu parçalara ayırmaya ve kanlı cesedini tam burada bırakmaya hazırdım.

bu odada. Ona karşı bendim, uzun zamandır gecikmiş bir dövüştü. Ve sonunda kazanmaya ve onun öldüğünü görmeye hazırdım.

Fox'un gözlerindeki acı ve ihanet bakışı içimde öyle derinlere kazınmıştı ki, bu duyguyu bir daha asla içimden atamayacağımdan emindim. Sanki bütün içimdeki karanlık ve acı orada uykuda yatıyor, iltihaplanıyor ve bu dayanılmaz ağırlığa dönüşüyordu ve bana bakma şekli onu serbest bırakmanın anahtarı olmuştu. Beni tekrar içinde boğmak ve verdiğim zararın gerçekliğiyle yüzleşmeye zorlamak için.

Benim varlığım.

Bunu ona ben yapmıştım. Tüm kalbimle sevdiğim çocuk bana onunkini sunmuştu ve ben onu göğsünden koparıp parçalarını ateşe vermiştim.

Maverick karanlık bir kahkaha atarken Fox ona saldırdı, Fox'un acısından zevk alıyordu ve Fox kendisi için gerçekten istediği tek şeyi çaldığı için ona hakaretler ve suçlamalar yağdırırken JJ de benim zaten hiçbir zaman ona ait olmadığımı haykırıyordu.

Kemik bulmuş aç itler gibi benim için kavga ediyorlardı, bir zamanlar birbirlerine duydukları tüm sevgi bu ayrılık yüzünden zehre dönüşmüştü. Benim tarafımdan.

Bunu daha önce belirttiğimde JJ'nin bana söylediklerini duymuştum ve Chase'i de duymuştum. Ama şimdi işte karşımdaydı, bir zamanlar kardeşten daha yakın olan dört adam üzerindeki yıkıcı etkimin sonuçları.

Söyledikleri nefret dolu şeylerin sesini engellemeye çalışırken gözlerimi kapattım ve kendimi geçmişimize, o zamanlar yeterince değerini bilmediğim o değerli günlere bıraktım.

"Burada bir tutamak var," diye homurdandı Fox, çökmekte olan uçurumun yamacına doğru ilerlerken ve ben yüzüstü yatıp aşağıya, uçurumun kenarından onlara bakarken, kalbim çok sevdiğim dört aptal çocuk için korkuyla çarpıyordu.

Hangisinin tırmanmaya karar verdiğini bile bilmiyordum. Aşağıdaki tüm o sivri kayalıklar düşünüldüğünde uçurum iyi bir fikirdi ama ben burada, onların bu aptalca oyununa hakemlik yaparken onları izliyordum.

Tırmanışa başlamak için uçurumun dibine indiklerinde onlara gülmüştüm, buradaki çimenli kayalığa uzanıp güneşlenirken, aşağıya indiklerinde fikirlerini değiştirmelerini bekliyordum.

Ama dördünün uçurumun dibinde gülüştüklerini ve bağırdıklarını duyduğumda, yuvarlandım ve aşağıya bakmak için kenara süründüm ve hepsini başka bir eğlenceli maceraymış gibi tırmanmaya başlarken buldum.

"Dikkatli ol," diye yüzüncü kez inledim. Bu aptalcaydı. Çok aptalcaydı ama artık o kadar uzağa gelmişlerdi ki tepeye tırmanmaları aşağı inmeye çalışmalarından daha güvenliydi.

"Bu yine kimin aptal fikriydi?" Chase homurdandı, tırmanırken koyu renk bukleleri alnına yapışmıştı ve batan güneş onu kavuruyordu.

"Rick'in," diye nefes nefese kaldı JJ ve kendini biraz daha yukarı kaldırıp kayalıklara yuvarlanan gevşek çakılları devirirken onu görmek için boynumu uzattım aşağıda.

Maverick, "Ben yolu yarılamaadan hepinizin korkup kaçacağınızı ve kazandığım için siz pisliklere gülebileceğimi düşünmüştüm," diye homurdandı. "Bu kadar inatçı olduğunuzu kim bilebilirdi?"

"Belki de o zaman çitayı yükseltmemeliydin," diye yem attı Fox, bakışları bir anlığına benimkilerle buluşmak için yukarı kaydı ve nefesimin kesilmesine neden oldu

Boğazını. O kadar yakındı ki, uzanıp ona yardım etmek için can atıyordum ama aynı zamanda konsantrasyonunu bozmaktan da korkuyordum.

"Peki hepimiz zirveye çıkarsak kim kazanacak?" Rick sordu ve dördü de bunun cevabını biliyormuşum gibi bana baktı.

"Ödül ne?" Nefes aldım, adrenalin parmaklarımı onlar için korkudan titretiyordu.

"Peki, en yükseğe tırmanan sizden bir ki-" isteyebilir demiştik. Maverick'in sözleri, tutuşunun sarsılması ve bir alarm çığığı atmasıyla kesildi

Tutunduğı yer parçalanıp yok olurken, birkaç metre aşağıya kaydı ve yeniden tutunmak için mücadele ederken gevşek kayalar parçalandı.

Korku içinde çığılık attım, öne doğru atıldım ve benden bir fark yaratamayacak kadar uzakta olmasına rağmen ona uzandım. Ama fark etmedi.

Her neyse.

Fox onun elini yakaladı ve JJ gömleğinin arkasını kavrarken Chase de daha fazla destek vermek için onun kolunu tuttu.

"Vay anasını," diye fısıldadım, hepsi bir an donup kalmış, uçurumun onları öldürmeye çalışmayı bıraktığından emin olmak için bekliyorlardı. Sonra Rick vahşi bir kahkaha attı, horoz gibi öttü ve başını arkaya atarken

diğerleri de onu takip etti.

Lanet, çılgın, aptal, pislik çocuklar.

Birlikte tepeye tırmanmaya devam ettiler ve hepsi birden tepeye ulaştıklarında, elleri kenardan yukarı çıkarken ve kendilerini yukarı kaldırıp uçuşunun tepesine çıkarken toprağı tırmalarken yollarından çekildim.

JJ dramatik bir şekilde "Su," diye bağırdı ve ben de ona küfrederek çantalarımıza ve yüksek bir kayanın gölgesine bıraktığımız çocukların bisikletlerine doğru dönüp onlardan uzaklaştım.

Çantaları karıştırdım, içlerinden su şişelerini aldım ve koşarak onlara geri döndüm.

Ama bunu yaparken durakladım ve dördünü omuz omuza otururken buldum.

Omuzları denize dönüktü, batan güneş onları orada birlikte siluet haline getirirken kahkahaları esintiyle uçup gidiyordu.

Suyu bıraktım ve cebimden telefonumu çıkardım, sonsuza dek saklayabilmek için o anın fotoğrafını çektim.

Rekabetlerini unutmuşlardı ve sadece şakalaşıyor ve birbirlerine takılıyorlardı, dirsekleri birbirine çarpıyor ve dudaklarından küfürler dökülüyordu.

Mutluydular. Birbirlerinin yanında olmaktan çok mutluydular. Birbirlerine duydukları sevgiyi içlerine çekerken zaferlerini bölmek istemediğim için onlara bensiz birkaç dakika verdim.

"Buraya gel Rogue," diye seslendi Fox, beni aramak için başını çevirdi ve diğerleri de acele etmem için bana bağırmaya başladı.

Gülümsedim, su şişelerini aldım ve tekrar koşmaya başladım. onlara yaklaştım. Dünyamdaki tüm kötülüklerin cevabı. Sahip olduğum ve ihtiyacım olan tek iyi şey.

Geri çekilmeye başladığımda bu anıya tutundum, onu engellemeye çalıştım.

Aynı çocukların birbirlerine küfürler yağdıran sesleri, birbirlerine vurdukları yumruklar ve odanın içinde yoğun bir şekilde bulunan öfke ve nefret.

Bunu onlara ben yapmıştım.

En iyi çabalarımın rağmen Axel'in bakışlarını üzerime çekerek başlatmıştım. Bu kısmın benim hatam olmadığını biliyordum. O hasta herif, ona verdiğim ölümü fazlasıyla hak eden bir yırtıcıydı.

Ama olay olduğunda onları aramak yerine polisi arasaydım. Sadece kaçsaydım ve sessiz kalsaydım. Ya da bu kadar sert karşılık vermeseydim ve kısa, acınacak kadar güzel hayatım o zaman sona erseydi bile, bundan daha iyi olurdu.

En azından o zaman kalbimde sevgiyle ve güneşin altında çocuklarım ve benimle ilgili anılarla dolu bir ömürle ölmüş olurdum. sonra geldi. Ben sadece hafızalarını karartan ama devam edebilecekleri trajik bir hikaye olabilirdim. Bunun dışında her şey olabilirdi.

Onların baş belası olmuştum. Kaşıyamadıkları kaşıntı. Onları ayıran kama ve yıkımlarının katalizörü. Birbirlerine duydukları sevgi zehre dönüşmüştü ve ben burada olduğum sürece daha da iltihaplanmaya devam edecekti.

Chase gitmişti ve kalbimde onun geri gelmeyeceğini biliyordum. Karnaval sabahı benden çaldığı o çok kısa öpücük veda tadındaydı. Sadece o zaman bunun farkına varamamıştım. Ve şimdi burada durmuş, diğer çocuklarımın kavga etmelerini ve birbirlerine zehirli sözler sarf etmelerini izliyordum. Birbirlerine acı çektirmekten zevk almalarını izliyor ve her birine yapılan ihanetin ve kalp kırıklığının her bir kıvrımını kendi karnıma saplanmış bir bıçak gibi hissediyordum.

Daha da kötüsü, onlarsız geçen hayatımın şeytanlarını onların kapısına kadar getirmiştim. Shawn bu savaşı asla durduramayacaktı. Bu savaş ancak kan ve ölümle bitebilirdi ve ben tüm kalbimle biliyordum ki Chase'in çektiği acı, Shawn'ın neler yapabileceğinin sadece bir göstergesiydi.

Hepsi benim hatamdı. Ve eğer burada kalırsam, bu durmayacaktı. Benim için kavga etmekten, beni birbirlerine karşı puan toplamak için kullanmaktan ve beni kendileri için kazanmaya çalışmaktan vazgeçmiyorlardı. Bu bir peri masalı değildi. İstedigimi elde edebileceğim bir yerdi çünkü yeterince açlık çekiyordum. Benim için defalarca ısrar etmek iyi ve güzeldi. Aralarında seçim yapıyordum ama bu onları acı ve azap içinde bırakıyordu; birinden diğerine her geçişimde kıskançlık, haset ve kalp acısıyla dolu bu yakıcı döngü. Bu doğru değildi ve adil de değildi.

Ama bunu sona erdirmek için yapabileceğim tek bir şey vardı.

Geri çekildim, kapıya doğru ilerledim ve giderken hiçbirini beni fark etmedi, nefret ve öfkelerine o kadar kapılmışlardı ki tüm bunlara neden olan kişiyi bile hatırlamıyorlardı.

Parmaklarım biraz titreyerek kapıyı ittim ama geri adım atmayacaktım. Bunu artık biliyordum. Anlamıştım. Bu benim hatamdı, bu yüzden düzeltmek bana düşüyordu. Ve düzeltecektim, bu yaptığım son şey olsa bile.

Hepsine son bir kez umutsuzca baktım, sonra kapıdan çıktığım anda dönüp kaçtım.

Maverick'in adamlarının hepsi, onlara emrettiği gibi gözden uzak duruyordu, bu yüzden merdivenlerden aşağıya, otelin içinden geçip rıhtıma doğru koşarken kimse beni durdurmadı.

Orada bağlı dört tekne vardı, serin hava etrafımı sararken dalgalı dalgaların üzerinde sallanıyorlardı ve ben karanlık gökyüzüne ve yıldızların üzerine doğru yaklaşan kalın bulutlara bakmaktan kendimi alamadım.

Bu gece fırtına vardı. Ama bu sadece daha hızlı hareket etmem gerektiği anlamına geliyordu.

İlk tekneye atladım, onu çalıştırmak için hızlı bir çalışma yaptım ve hala iskeleye bağlı olan demirleme halatını çekmesi için gazı yeterince gevşettim.

Tekrar aŖađı atladım, henüz yokluğumu fark etmediklerinden emin olmak için otele doğru baktım, ama belli ki hala öfkelerine kapılmışlardı.

Tekneyi çözdüm ve kıyıdan uzaklaştı, okyanusun üzerinde yavaş ama sabit bir hızla ilerledi ve ulaşamaz hale geldi.

Birkaç uzun saniye boyunca onu izledim, sonra diğer tekneler üzerinde çalışmamı tekrarladım, kullanabileceğim sadece bir tane kalana kadar onları kıyıdan uzaklaştırdım.

Geride bıraktıklarımı düşünmemeye ve bunu yaparak neyi düzeltebileceğime odaklanmaya çalışırken çenem kararlılıkla ona doğru yürüdüm.

Bu zaten sadece geçici bir hayaldi. Bir zamanlar bu kasabada güvendiğim gelecek benim için hiçbir zaman mukadder olmamıştı. Bu dünyadaki yerimi biliyordum ve orası Harlequin'ler değildi. Uzun zamandır da değildi.

Son tekneye doğru ilerledim ama keskin bir havlama sesi geceyi delip geçerken hareketsiz kaldım ve etrafıma baktığımda Mutt'un iskeleden aŖađı bana doğru koştuğunu gördüm.

Küçük dostumu gördüğümde kalbim ikiye bölündü ve dizlerimin üzerine çöküp kollarıma atladığında tutmak için mücadele ettiğim gözyaşlarım kontrolümden çıktı.

Kuyruğunu hararetle salladı, yanaklarımdaki gözyaşlarını yaladı ve sanki ben de geliyorum dercesine üzerimde zıpladı. Ama gelemezdi. Gittiğim yerde onun güvenliğini riske atamazdım ve bunu yaparsam güvenliğinin tehlikeye gireceğini çok iyi biliyordum. Bu tek ve sadık yoldaşı, olacaklar için yanımda tutmak için ne kadar acı çeksem de, bunu yapmak sonsuz derecede bencilce olurdu ve bu dünyadaki tek yaratığı incitmeyi reddediyordum
Sevgisi benim için her zaman saftı.

"Özür dilerim oğlum," diye fısıldadım, onu sıkıca kavradım ve onunla son bir an geçirirken kırılmamaya çalıştım. "Keşke gitmek zorunda olmasaydım."

İt inledi, sanki o da gelmek için ısrar ediyormuş gibi meydan okurcasına bana sokuldu, ama ben sadece başımı salladım.

"Pislik herifler ama burada onlarla güvende olacaksın," diye nefes aldım. "Aynı şeyi gideceğim yer için söyleyemem."

Mutt ona söylediklerimin tonunu anlamış gibi hafifçe hırladı ve kucağımda zıplayarak cep telefonumu cebimden çıkarıp yanımdaki tahtaların üzerine düşürdü.

Gözlerimdeki yaşların bulanıklığı arasında ona baktım ve bu kararı kesinleştirirken boğazımdaki kalın yumruyu yuttum. Bunu yapmak zorundaydım. Ve bundan geri dönüş olmadığını anlamaları gerekiyordu. Onları parçalayan şey olmaktan bıkmıştım. Bu yüzden onları son bir kez daha kıracak ve bensiz daha iyi olacaklarını onlara kanıtlayacaktım. Çünkü belki o zaman sonunda benimle ilgili fikirlerinden kurtulmanın bir yolunu bulabilirlerdi. Belki o zaman neden o kız olduğumu hatırlarlardı. hep bir kenara atılırdı. Belki o zaman birbirlerine geri dönmenin yolunu bulurlar ve borçlu oldukları aşkı talep edebilirlerdi. Ama bu ancak ben onların sonsuza dek sürecekt mutluluklarını yok etmeden gerçekleşebilirdi ve bu da onların ben yokken çok daha iyi durumda olduklarını ve her zaman da öyle olduklarını anlamalarını sağlamam gerektiği anlamına geliyordu.

Gök gürültüsü uzaklarda gümbürdüyor, şimşekler denizin üzerindeki bulutları delip geçiyordu, sanki gökyüzü bile bunun olacağını biliyordu. Yollarımız hep buraya çıkıyordu ve şimdi kaderin akışına bırakma zamanıydı.

Otele doğru dönüp baktım, son bir umut mu bekliyordum, emin değildim. ya da telefonumu kaldırıp kamera uygulamasını açmadan önce hâlâ kaybolduğumu fark etmemiş olmalarına sevinip sevinmediğimi merak ediyordum.

Kendime bakmak için kamerayı kaldırdım, yanaklarımdaki gözyaşlarını silmek ve sakın bir nefes almak için bir an ayırdım. Sonra içimdeki her bir duyguyu, bunu yapmakla ilgili tüm hislerimi ve bunun benim ve onlar için ne anlama geleceğini yakaladım ve hepsini bir araya topladım. İçimde ezdim ve demir bir yumrukla savaştım, ta ki sonunda yüzüm bomboş kalana ve her şeye karşı hissizleşene kadar.

Dürüst olmak gerekirse, bu bir rahatlamaydı. Karnaval gününden beri olan her şey o ana kadar beni parça parça yiyip bitirmişti. Akıntıya kapılmıştım, Chase için yanıp tutuşuyordum, Fox için yanıp tutuşuyordum, neyi farklı yapabileceğimi bilemiyordum ve her şeyi yanlış yaptığımdan emindim.

Ama artık bu yoktu. Kamerayı kayda hazırladığımda, içimde o kıza dair en ufak bir titreşim bile kalmamıştı. O sığ mezarda uyanmadan önce olduğum kızdım. Asla olamayacak boş bir kaptım. dolu. Sonunda kimsenin elinde tutmak istemediği kırık bir kızdım. Ve belki de bu en iyisiydi.

"Şey," diye başladım, sesim sabit ve bakışlarım sertti. "Eğer şu anda bunu izliyorsan, gittiğimi zaten biliyorsun demektir. Ve merak etmeyin, geri dönmeyeceğim. Her birinizden istediğimi aldım ve inanmak istemeyeceğinizden emin olsam da bu oldu. Yıkımınız. Senin acın." Zorla Devam etmeden önce dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "On uzun yıl önce, dördünüz beni mahvettiniz. Hayatımda sahip olduğum tek iyi şeyi elimden aldınız ve

beni sokaklarda kurtların önüne attı. Şimdi ben de seni kırdım." Kelimeleri dilimden zorla geçirerek ve dudaklarımdan dökülürken asit gibi yanmalarını görmezden gelerek devam ettim. Bakışlarımla onlarla alay ettim.

ve uzun zaman önce mükemmelleştirdiğim maskeyi onlara her satırını satmak için kullandım. Çünkü eğer kabul edeceklerse buna inanmak zorundaydılar. Eğer birbirlerini yeniden sevme şansları olacaksa benden nefret etmeleri gerekiyordu.

Ve benim için gelmeye çalışmayacaklarından emin olmam gerekiyordu. Ben de

seçim ve bu kadar. Geri dönüş yoktu, parlayan şövalyeler ya da beni kurtarmaya çalışan kurnaz hırsızlar bile yoktu. Hikâyemiz bu şekilde sona ermişti ve böyle olması gerekiyordu.

Kaydı bitirdiğimde, telefonumu yanıma koydum ve mesajı fark ettiklerinde çalmaya hazır hale getirdim.

Mutt'u sıkıca kavradım, gözlerim yanıyordu ve ondan bir kez daha özür diledim ve ne olduğunu tam olarak anlamış gibi bana sokulurken inledi.

Ama fikrimi değiştiremezdim. Onun için bile. Bu yüzden onu iskeleye bıraktım ve son tekneye atladım, motoru çalıştırmak için hareket ederken demirleme halatını güverteye attım.

İt bana açık bir yalvarışla havladı, küçük gözleri geri dönmem için yalvarıyordu ve asla geri dönmeyeceğimi bilmek kalbimi alevli bir bıçak gibi yaktı ve asla iyileşmeyeceğini bildiğim bir yara izi bıraktı.

Ama bu benimle ilgili
değildi. Ben önemli
değildim.

Gök gürültüsü ufukta çakarken gözlerimi ufka çevirdim. Gökler yeniden, bu kez daha yakın ve şimşek hemen arkasından güneye doğru çatallanıyor.

Gazı serbest bıraktım ve Mutt iskelenin sonuna kadar koşarken kederli bir uluma havayı renklendirdi, benim gidişimi izlerken kederinden akıyordu ve geri dönmeyi reddettiğim için kendi acım beni kırma noktasına kadar keskinleşiyordu.

"Özür dilerim," diye fısıldadım, onu kalbimle ve kendim için bir tür gerçek mutluluk talep etme umudumla birlikte geride bırakırken sesim rüzgâr tarafından çalındı. "Seni seviyorum," diye ekledim, daha ne olduğunu bile anlamadan kalbimi çalan dört adam için söylediğim sözler

Yani, ruhumun dört bekçisi ve karanlık varlığını aydınlatan, böylece çukurdan yukarı bakabilmemi sağlayan tek şey. Bana, benim gibi birinin asla sahip olmaya çalışmaması gereken bir şeyin tadını tattırmışlardı. Ve şimdi onlara, ben etraflarındaki her şeyi kirletmeden mutluluğu bulmaları için bir şans veriyordum.

Su önümde karanlık bir şekilde uzanıyordu ve bakışlarımı uzaktaki Sunset Cove'un ışıklarına sabitledim. Neredeyse varmıştım. Bu iş neredeyse bitmişti.

Yürüyen ölü bir kızdım ve mezarıma dönme vaktim gelmişti.

"Kesin şunu sizi aptallar!" Fox'un sırtına atlayıp onu Maverick'in üzerinden çekmeye çalışırken, piç kurusu ellerini boğazına kilitlemeye çalıştı.

Bizi sertçe yuvarladım, böylece Fox üstüme düştü ve kollarımı kilitledim ve

Ayağa kalkmak için çırpınmaya başlayınca bacakları etrafını sardı. Maverick ayağa kalktı, nefes nefese ilerlerken ağzından bir tomar kan tükürdü

Fox'a doğru bir kez daha.

"Bırak onu Johnny James," diye hırladı. "Bu dövüşün zamanı çoktan geldi." "Bu saçmalıktan bıktım!" Havladım. "Rogue'un da canına tak etti, değil mi güzel kız?"

Hepimiz başımızı çevirip onu aradık ama oda bomboştı ve İt kapıda durmuş bize köpek dilinde aklına gelen her türlü küfrü söyler gibi havlıyordu.

"Rogue?" Maverick kapıya doğru yürürken seslendi ve Mutt onun bileğine vurdu. "Dikkat et, seni küçük canavar."

Mutt tekrar havladı, Maverick'ten bana ve Fox'a baktı ve kollarım ve bacaklarım kardeşimin etrafında gevşedi.

Fox ayağa kalktı ve ben de onu takip ettim, Fox duruşundaki gerginlikle Maverick'in peşinden kapıya doğru yürürken morluklar tenimde zonkluyordu. İt daha öfkeli havlıyor, koridorda geri geri gidiyor ve peşinden gitmediğimizde hırıliyordu.

"Onu takip etmemizi istiyor," dedim farkına vararak, düz adımlarla küçük köpeğe doğru. "N'aber oğlum?" Onun bu tuhaf davranışı karşısında nabzım düzensiz bir şekilde atmaya başladı. Rogue nereye gitmişti?

"Rogue mu? O iyi mi?" Fox huysuzca sordu, Maverick diğer tarafımda belirmeden yarım kalp atışı önce yanımda belirdi.

İt merdiven boşluğuna döndü ve koşmaya başladı, ben de koşmaya başladım, kalbim düzensiz atıyordu, bir şeylerin ters gittiğini hissediyordum. Maverick ve Fox da benimle birlikte koşmaya başladılar, üçümüz de merdivenlerden aşağı inip koridordan geçerek çıkışa doğru koşmaya başladık.

İt dışarı çıkarken daha öfkeli bir şekilde havladı ve gök gürültüsü gökyüzünde çınlarken biz de onun peşinden yerleşkeye ve iskeleye doğru koştuk.

Suyun içinde ufka doğru uzaklaşan tekneleri gördüğümde nefeslerim daha da ağırlaştı ve Maverick iskeleye doğru koşarken itin ileri geri volta attığı yere küfürler savurdu. Öfkeyle havlayarak bize baktı ve üçümüz birden önünde durup köpeğin önündeki telefona baktık. Rogue'un telefonu.

Hepimiz onu almak için eğildik ama önce benim elim onu kavradı, bakışlarım ekranda oynatılmayı bekleyen videoya kilitlendi, Rogue'un boş ifadesi camdan bana bakıyordu.

Uğursuz bir karıncalanma omurgam boyunca ilerlerken içimi bir hastalık kapladı.

Dik durdum ve Fox ile Maverick'in omuzları ekrana bakmak için eğildiklerinde benimkilere sıkıca yapıştı ve tüm dünyanın sona ermek üzere olduğuna dair korkunç bir hisle oynat düğmesine bastım.

"Şey," diye başladı Rogue, ifadesi soğuk ve sertti. "Eğer şu anda bunu izliyorsan, gittiğimi zaten biliyorsun demektir. Ve merak etmeyin, geri dönmeyeceğim. Her birinizden istediğimi aldım ve inanmak istemeyeceğinizden emin olsam da bu oldu. Yıkımınız. Senin acın." A Gülümsemesi dudaklarında dans etti ve buz damarlarımın derinliklerine kayarak içimi korkuyla kapladı. *Neden bahsediyordu?* "On uzun yıl önce, dördünüz beni mahvettiniz. Hayatımda sahip olduğum tek iyi şeyi elimden aldınız ve

beni sokaklarda kurtların önüne attı. Şimdi de ben seni kırdım." "Hayır," diye reddetmişim duyduklarımı, panik göğsümü parçalıyordu.

"Yalan söylüyor."

Rogue devam ederken Maverick, "Kapa çeneni," diye hırladı.

"Beni tanıdığını sanıyorsun ama tanıımıyorsun. Evinde uyuyan, dudaklarına öpücükler konduran ve sen bana acınası aşk hikâyelerini itiraf edene kadar seni beceren kız bir oyundu. O gerçek ben ve hayatımın gerçek aşkı tarafından yaratıldı."

Sonraki sözleri boynuma inen bir balta gibi üzerime inerken ciğerlerim daraldı. "Shawn Mackenzie istediğim her şey ve senin asla olamayacağın her şey. O benim en karanlık arzularıma cevap veren türden bir canavar." Onu düşünürken bakışları kapandı ve gözlerindeki şehvet dolu bakış karşısında boğazım safra ile doldu. Bu doğru değildi. Hem de hiç doğru değildi.

"Beni yanlış anlama, sert oynuyor." Parmaklarını, eve gelmeden önce adamın üzerinde morluklar bıraktığı boğazında gezdirdi. "Ama bunu inandırıcı kılmak zorundaydık, değil mi? Bu kasabaya son on yıldır hepinizin beni hayal ettiği o küçük, kırık dökük kız olarak gelmek istedim. Ama sadece yatağınıza düşmenin sizi yok etmeye yetmeyeceğini biliyordum. Bu yüzden ben de

sırayla her birinizi baştan çıkardı. Bir ömür boyu süren dostlukları yıkmak çok kolay," dedi içimi titreten kutupvari bir ses tonuyla. "Maverick'in hepinize sırt çevirdiğini öğrendiğimde biraz şaşırmıştım ama

Dürüst olmak gerekirse daha da eğlenceli hale getirdi. Sen benim silahım oldun Rick. Benim tek bir şey yapmama gerek kalmadan Fox'a benim için işkence ettin - senin ve JJ'in aletlerini iyi bir kız gibi almak ve bana sahip olduğunu düşünmene izin vermek dışında." Sırıttı ve Fox'un yanımda öfkeyle titrediğini hissettim, ama Maverick doğal olmayan bir şekilde hareketsizdi. "Johnny James, en kolayı sendin. Senin daha kolay olacağını düşünmüştüm.

Bugünlerde sevişmek sana çok doğal geldiği için başlamak için en iyi yer, ama aynı zavallı, aşk hastası çocuk olduğunu öğrenince şaşırdım. çocukken benim için öyleydi."

Sanki şimdiye kadar oynadığı en büyük aptalmışım gibi bana başını sallarken sözlerinin acısı derinlere işledi ve ben de tam olarak böyle hissettim. "Fox'a söyleyeceğini düşünmüştüm, gerçekten de olduğundan çok daha hızlı dağılacağını düşünmüştüm, ama söylemediğinde daha da iyi oldu. Çünkü gerçek yüzünü gösterdin. Oğulların yerine bir amcığı mı seçiyorsun? Tut, tut."

Ağzından çıkan her kelimenin tadını çıkarıyormuş gibi dudaklarını yaladı. "Ve Fox, tatlım, gerçekten daha sık sevişmen gerekiyor. On yıldır bir kız için mi yanıp tutuşuyorsun? Bu biraz acınası, sence de öyle değil mi? Ben hiçbir zaman

O zamanlar bile seninkiydim, şimdi de senin olduğumu düşünmek gerçekten aptalcaydı. Ama beni ve en iyi arkadaşını birlikte yakaladığında kesinlikle daha tatmin edici oldu. Eve gelmeni umarak onu senin evinde kaç kez becerdim biliyor musun? Neredeyse her sabah sen koşuya çıktığında JJ içime gömülmüş, adımını haykırıyor ve sevdiğin kıızı beceriyordu. Vahşice." Doğruca kameraya baktı, bakışları netti ve göğsümü kesiyordu. Fox'un bunu nasıl karşıladığını kontrol etmek için başımı bile çeviremedim, çok sersemlemiştim, sadece izlemekten başka bir şey yapamayacak kadar dehşete düşmüştüm.

"Sonra Chase vardı. Bunu daha zorlu hale getiren oydu. Onun uyarılarını gerçekten dinlemeliydiniz çocuklar. Yıkımının geldiğini bir mil

öteden gördü. Shawn planın biraz dışına çıktı.

Dollhouse'u indirdi ve onu kaçırdı, ama o böyle biri. *Vahşi*," kelimeyi yavaş ve baştan çıkarıcı bir şekilde söyledi, sanki onun bu yönünü seviyordu. Sanki Shawn gerçekten ona sahip olan, tüm varlığıyla arzuladığı adamdı. Ama kulaklarım çok yüksek sesle çınılıyordu ve bir parçam hâlâ onun dudaklarından dökülen her kelimeyi reddetmek istiyordu.

Sorun şu ki, ne zaman içimde itirazlar yükselse, ona bakıyordum. ve gözlerindeki apaçık gerçeği gördüm. Yalana dair en ufak bir ipucu bile göremiyordum ve en korkutucu şey de buydu.

"Chase, benim işimi neredeyse mahvettiğine göre hak ettiğini buldu. Beni o feribotta terk ettiğinde bütün planın suya düşmüştü. Beni gerçekten hapiste çürümeye terk etmeliydin Rick." Kameraya sahte bir acıma bakışı attı. "Ama bunun yerine beni bir kraliçe gibi becermek için eve götürdün ve bebeğim, belki de

Ama itiraf etmeliyim ki o kısımdan biraz fazla zevk aldım. Sen ve JJ gerçekten bir kızı nasıl becereceğinizi biliyorsunuz. Ama ne yazık ki bu fantezinin bittiği yerde. Çünkü içiniz bu kadar berbatken ikinizden birini kim daha fazla isteyebilir ki?" Dudağı tiksintiyle geriye kıvrıldı ve sahip olduğum her güvensizlik olgun bir meyve gibi soyuldu. "Küçük ailenizi paramparça ederken tüm o sevişmelerden ve açlıktan ölmüş hayvanlar gibi benim için kavga etmelerinden daha çok ne hoşuma gitti biliyor musun?"

Dehşet varlığıma sızarken kameraya doğru daha da yaklaştı ve Tüm vücudum buz kesti. "Hepinizin ne kadar kırıldığını görmek, ayrı kaldığımız onca yıl boyunca hüznü küçük hikâyelerinizin her ayrıntısını dinlemek. Uzun, çok uzun zaman önce size acı çektirmeyi dilemişim ve bunca zamandır burada cehennemde olduğunuzu bilmek bana verebileceğiniz en tatlı hediye. Shawn, Chase'i dışarıdan mahvetmiş olabilir ama ben hepinizi içeriden mahvettim. Yataklarınızda uyuyan, on yıl önce ölmüş bir kızı sevmenizi sağlayan iblis bendim. Karma taşaklara bir tekme, değil mi? Ve intikam.

Tadı çok tatlı." Gülümsedi, başını hepimize doğru sallayarak

Kendimi o kadar küçük hissediyordum ki tamamen yok olmak istiyordum. "Bond kötü adamı gibi konuştuğum için özür dilerim, sanırım Shawn bana da bulaştı ve on yıl Seni yok etmeyi planlamak için çok uzun bir zaman. Sanırım güneşin tadını çıkarmak için bir dakika borçluyum." Arkasındaki gökyüzünde şimşekler çakarken memnuniyetle iç çekti. "Her neyse, iti bana bir hatıra olarak sakla, olur mu? Şimdi eve, erkeğimin yanına gidiyorum. Ait olduğum yere." Onu kıpırdattı parmaklarını kameraya doğru uzattı, sonra elini çevirdi ve videoyu kesmeden önce ortadaki parmağını bize doğru çevirdi.

Sessizlik tüm dünyanın üzerine çöken ölüm gibi çöktü ve elimde acı içinde kavradığım telefonla kolumu yanıma indirdim.

Üçümüz çalkalanan denize bakarken fırtına şiddetini artırdı ve gökyüzü en koyu, mezar taşı grisine büründü.

Fox sonunda sessizliği bozarak, "Yalan söylüyor," diye homurdandı ama bu sözlerde gerçek bir inanç yoktu. Hepimiz onun söylediklerini duymuş, yüzünün intikamla nasıl buruştuğunu, gözlerinin nasıl zaferle parladığını görmüştük. Bunların hepsi hastalıklı bir intikam planıydı ve biz de aptal lanet olası buna kanan aptallar.

Maverick aniden dizlerinin üzerine çöktü ve parmak eklemleri kana bulanana kadar iskele tahtalarını yumruklamaya başladı. Ben onu göğsüme bastırırken ve o dişlerinin arasından öfkeyle hırlarken, orada öylece durup parçalanmasını izleyemeyerek üzerine düştüm. Az önce duyduğum her şeyle mantık yürütmeye ve bir çıkış yolu bulmaya çalışırken onun acısını da kendi acım kadar keskin hissedebiliyordum, vücudumun hayati bir parçasını parçalıyordu.

reddetti. Ama yalan söylemesi için bir neden göremiyordum. Ve sözlerinde her şeyi çok gerçek kılan çok fazla doğruluk payı vardı.

Anahtarlarımızı almaya çalıştığını hatırlayınca içim cız etti. Kendim görmüştüm. Karavanında bulduğum anahtarları bile ona geri vermiştim, o

mahzeni açmayacağına güvenerek.

Siktir, siktir, siktir.

Fox aniden, "Telefonunu ver," diyerek yanımıza çöktü ve bulmaya çalışırken ceplerimi yokladı. Maverick beni dirsekleyerek uzaklaştırıp yüzünü kanlı ellerine gömerken telefonu çıkarıp avucunun içine ittim.

"Luther," diye bağırdı Fox bir telefon görüşmesi yaparken. "Rogue'un yolunu kesmelisin, Rosewood Malikânesi'ne tek başına gidiyor - neden olduğu önemli değil, sadece durdur onu!" diye gürledikten sonra telefonu kapattı ve bana baktı.

elleri titriyordu ve gözleri çılgına dönmüştü.

"Bana bunu kastetmediğini söyle." Gömleğimi avucunun içine aldı, içimde karanlık bir kaos ve ıstırap uçurumuna doğru kaymaya başladığımda beni daha da yaklaştırdı. "Bana bunun lanet bir şaka olduğunu, ikinizin de içinde olduğu bana işkence etmenin başka bir yolu olduğunu söyle, bunun doğru olması dışında herhangi bir şey."

Ağzımı açıp kapadım, boğazım yanıyordu ve kalbim o kadar kırılmıştı ki bundan sonra asla iyileşemeyeceğini biliyordum.

"Yapamam," diye boğuldum ve gözlerimde bir yalan ararken Fox'un yüz ifadesinden acı aktı, ama orada bulamadı.

Başını gökyüzüne çevirdi ve bulutlar parçalanıp yağmur üzerimize yağmaya başladığında öfkesini kükredi, soğuk vücudumun üzerinden süzülüp beni tamamen sardı. İt de onunla birlikte gökyüzüne doğru uludu, sanki o da geride kaldığını anlamış gibi boğazından kederli bir ses çıktı.

Böyle bir şey olmayacak.

Bu bizim hikayemizin sonu değil.

Ama ruhumda öyle olduğunu biliyordum.

Rogue benimle bir aptal gibi oynamış, kuzularla oynayan bir kurt gibi intikamını hepimizden almıştı. Şimdi de bizi parçalara ayırmış, ardında kanlar içinde bırakmıştı. Ve tek düşünebildiğim, bunu bilmem gerektiği idi. Çünkü Rogue Easton, onu yok eden çocukları asla gerçekten sevemezdi.

onu. Onu kırmıştık ve bunun için asla affedilmeyi beklememeliydik. Ve şimdi nihayet bu ihanetin bedelini ödüyorduk ve bu şimdiye kadar bildiğim en kötü işkenceydi.

Tekneyi Harlequin House rıhtımına bıraktım ve fırtına bana ulaşır yağmur bulutlardan kurtulduğu anda iskeleye atladım.

Göğsümde sürekli büyüyen, keskinleşen, beni bu yoldan dönmeye ve başka bir seçim yapmaya zorlamaya çalışan bir ağrı vardı. Başka bir seçim. Ama sorun da buydu. Başka bir seçenek yoktu. Ne onları kendilerinden ne de beni istemenin lanetinden kurtarabilecek bir seçenek. İşe yarayacak tek çözüm buydu ve ben bu kararda kararlıyım.

Soğuk yağmur damlalarının tenime değen öpücüğü odaklanmama yardımcı olurken, o gerginlik düğümünü içimin derinliklerine ittim ve ağrıyan ruhumun içerdiği diğer tüm kötü düşünce ve hislerle birlikte kilitledim.

Bu benimle ilgili değildi. Hiç olmamıştı. Asla da olmamalıydı.

Gökyüzünde şimşekler çakarken eve doğru yürüdüm, arka kapıdan içeri girdim ve Luther'in açıkça gittiğini fark ettiğimde rahatlayarak karanlık binaya baktım.

Mutfakta bir süre oyalandım, burada Harlequin çocuklarıyla geçirdiğim zamanın anılarını içime çektim ve daha önce hiç

Bunu farklı bir şekilde yapma şansım vardı. Ama salondaki aynaya bakıp morarmış dudaklarımı ve gözlerimdeki boşluğu gördüğümde, bunu yapamayacağımı biliyordum. Shawn bu konuda benim hakkımda haklıydı. Etrafımdaki herkes sonumun nereye varacağını görebiliyorken, ben bu dünyadaki yerime karşı savaşıyor kırıktan başka bir şey değildim. Yani bu benim kaderimi kabullenmemdi.

Mutfığa girdim ve dolaplardan birini açtım, mısır gevreği kutularını bir kenara ittim ve orada duran silahı alıp şortumun arkasına sıkıştırdım. Sonra anılarla dolu evden uzaklaşıp garaja yöneldim ve merdivenlerden hızla inmeden önce kancadan cipimin anahtarlarını aldım.

Çatı çökmüştü ama bu umurumda değildi. Yağmuru tenimde hissetmek istiyordum. İçimde, onu kontrol altına alma çabalarımın karşı savaşıyor yanından başka bir şey hissetmek istiyordum.

Motoru çalıştırdım ve arkama bakmadan garajdan çıktım.

Kapıları koruyan Harlequinler sanki kaçışımı engelleyecek bir fikirleri varmış gibi bir adım öne çıktılar, ben de ayağımı gaza doğru düzleştirdim ve doğrudan metal kapılara çarptım. Çarpmanın etkisiyle uzuvlarımda şok etkisi yarattı ama sonra yıkılan demirlerin üzerinden sıçradım ve Harlequin'lerin beni kovalayan çığlıklarıyla gecenin karanlığına karıştım.

Yağmur şiddetini artırıp saçlarımı omuzlarıma, giysilerimi etime yapıştırırken kasabanın karşısındaki en kestirme yolu seçtim.

Onun hissine odaklandım. Bir zamanlar çok sevdiğim sokaklardan hızla geçip sonuma doğru ilerlerken, soğuk ve ıslak hissi diğer her şeyi bastırıyordu.

Bir korna sesi beni bitmek bilmeyen kargaşamdan sıyırdı ve mavi bir kamyon arkamdan hızla yaklaşarak ışıklarını yakıp kornasını çalarak kenara çekmemi talep ederken kafamı kaldırıp aynaya baktım.

Kalbim güm güm atarken kamyonun motorunun yağmurun sesini bastırarak kükremesine aldırmadan daha hızlı sürdüm ve bakışlarımı hedefime odakladım.

"Haydut!" Luther'in sesi motorun uğultusu ve yağmurun gürültüsü arasında yankılandı ve aynaya tekrar baktım, direksiyonun arkasında onu gördüm, yüz hatları kararlı bir hırıltıya dönüşmüştü. "Çek şu lanet arabayı kenara, yoksa ben seni yapmak zorundayım!"

Cevap vermedim. Zaten ona söyleyebileceğim hiçbir kelime yoktu ve kararımı vermiştim, hedefim yaklaşıyordu. Buna bir son verebilirdim. Buna bir son vermeliydim.

Daha da hızlandım, bir sonraki virajı o kadar hızlı aldım ki arka tekerleklerim ıslak asfaltta kayd. Luther'in korna sesi tekrar tekrar çınlarken kalbim boğazımda direksiyonu düzelttim.

Ama artık çok yaklaşmışım. Duramazdım. Sadece oraya gitmeliydim ve bu kararın acısı omuzlarımdan kalkacaktı. Geri dönmek için çok geç olacaktı ve sonunda hayatımda iyi bir şey yapabilecektim. sefil bir hayat.

Luther bana tekrar bağırdı ama ben sadece hızımı arttırdım, ağaçların arasından hızla geçerek yola devam ettim. Ama bir sonraki viraja geldiğimde, Luther beni sollamak için kenara çekildi, kamyonunun motoru benimkinden çok daha güçlüydü ve kısa bir an için, baş başa giderken ve yağmur üzerime yağarken ona baktım.

Farların parıltısı dikkatimi tekrar yola çekerken, bir korna sesi karşı yönden gelen kamyonu fark etmemi sağladı.

Luther çarpışmadan kaçınmak için bana doğru ilerlerken direksiyonu kırarak alarm çığlığı attım. Ancak tekerleklerimin doymuş yolda çekişi yoktu ve Luther'in kamyonu arka tarafıma çarptığında dünya kontrolümden çıktı.

Cip eşiğe çarptı ve midem boğazıma doğru sıçradı. tekerlekler yoldan tamamen kalktı. Direksiyonu kavradığım eklemlerim bembeyaz oldu ve bir yanım bunun için çok geç olduğunu bilmesine rağmen ayağım frene bastı.

Araba takla atıp içindeki ağaçlara doğru savrulurken tek bildiğim dünyanın döndüğü, frenlerin gıcırdadığı, cam ve metalin atırdadığı, korkunun kalbimi bir mengeneye alıp sıkıca kavradığı. Hava yastıkları yüzümde patladı ve birkaç uzun saniye boyunca sandalyeme yaslandım tekrar sönmeden ve kendimi emniyet kemerimle bağ ağağı asılı bulmadan önce.

Klipslerimi açıp koltuğumdan düşerken bir küfür savurdum, enkazdan çıkarken kapımı açtım ve kendimi dik konuma getirdim, vücudum o boktan kurtulduktan sonra şaşırtıcı bir şekilde sağlamdı.

Kamyonun kornası hızla geçip giderken, pislik herif bizi burada çürümeye terk ederek yoluna devam etti ve ben sessizce yakın bir gelecekte onun kanlı bir şekilde ölmesini diledim.

Luther'in kamyonunu ararken kafam zonkladı ve benden biraz ötede bir ağaca sarılmış olduğunu gördüğümde boğazımdaki yumruyu yuttum.

Tökezleyerek yanına gittim, korku omurgamdan ağağı süzülürken tereddütle silahımı çektim ve onu direksiyona yığılmış, şakağından kan damlarken buldum.

Yakınına eğildim, iki parmağımı boynuna bastırdım ve nabzını tespit ettiğimde rahatlayarak sarktım, hemen ardından acı dolu bir inilti geldi Dudaklarını.

Cep telefonu n panelde bir tutucuya sıkıştırılmıştı ve onu almak için yanından uzandım, yüzünün önünde tuttum ve yüz tanıma ile kilidini açmayı başardım. Adamlarına hızlıca bir mesaj gönderdim ve bir harita bıraktım

nerede olduğumuzu ve ona yardım etmek için nereye gelmeleri gerektiğini söyledikten sonra, acele etmeleri için enkazın bir fotoğrafını gönderdi.

Ama telefonu tekrar kucağına bırakmak için hareketlendiğimde Luther kıpırdandı ve bileğimi yakaladı, geri çekilmeye çalışırken nefes nefese kaldım.

"Bunu onlara yapmayın," diye mırıldandı Luther. "Her ne yaptığını sanıyorsan. Sadece yapma."

Gözlerinin içine baktım, orada geçmişinin tüm acılarını gördüm ve bunu çocuklarına da hediye etmemden korktuğunu biliyordum. Ama anlamıyordu. Onları kıracak olan benim gitmem değildi. Bunu yapacak olan benim kalmamdı.

"Onları kurtarmaya çalışıyorum," diye nefes aldım ama gözleri arkaya kayarken ve tutuşu tekrar gevşerken beni duymadığından bile emindim.

Sadece bayıldığından emin olmak için nabzını iki kez kontrol ettikten sonra dönüp ağaçların arasından uzaklaştım.

Yağmur üzerime çökerken ve gök gürültüsü gökleri yararken yola geri döndüm.

Ayaklarım asfalta değer değmez koşmaya başladım, hedefim artık çok yakındı. Bu işin sonu neredeyse bana geliyordu.

Ama ben kapılara doğru koşarken, Luther'in sesi arkamda gürledi ve ardından birkaç metre solumdaki yoldan bir parça koparan bir silah sesi duyuldu.

"Dur!" diye bağırdı ve ben de kayarak durdum, sağanak yağmurun altında dönüp ona baktım, yolun ortasında durmuş, bir eliyle böğrünü tutarken diğer eliyle bana doğrulttuğu silahı tutuyordu. "Bu senin lanet olası patronundan bir emir."

Sözleri karşısında kaşlarımı kaldırdım, kalçamın arkasındaki Harlequin dövmesi ruhumu saran bir tasma gibi gerilmişti. Ama ben onun

Kuklaydı ve iplerimi o çekmeyecekti. Şortumun arkasından kendi silahımı çıkardım ve ona doğrulttum.

"Benim hakkımda haklıydın," diye seslendim ona fırtınanın içinden. "O zamanlar benden kurtulmakta haklıydın. Tıpkı söylediğin gibi ben bir lanetim. Ama şimdi bunu düzelteceğim."

"Bunu yapmana izin veremem, vahşi kedi," diye uyardı Luther, silahı daha sıkı kavrarken tek dizimin üstüne çöktüm.

"Bana tetiği çektiirme," dedim sertçe, duruşum gerilmişti. "Bırak beni gideyim."

Arkamdaki kapılar tıkırdayarak açıldı ve başımı çevirmesem de arkamdan bana kimin yaklaştığını tam olarak biliyordum. Onu hissedebiliyordum.

Omuzlarıma düşen karanlık bir pelerin gibi.

"Bakalım burada neyiz varmış?" Shawn seslendi, sesi heyecanla karıştı ve parmaklarım silahın etrafında hafifçe titriyordu.

Luther'in hedefi ona kaydı ve üst dudağı bir uyarıyla geriye doğru sıyrılırken içimi korku kapladı.

Luther, "Geri çekil, Shawn, yoksa gözlerinin arasına bir kurşun sıkarım," diye uyardı.

"Gecenin bir yarısı kapımda beliren, çocukları uyandıran ve kargaşaya neden olan sizlersiniz. Bu yüzden sanırım Burada ne yaptığını bilmeye hakkım var, değil mi şekerim?" Bana doğru yaklaşırken parmakları omurgamda gezindi ve içimi bir korku ürpertisi kapladı.

Bu delilikti. Bunu biliyordum. Ama seçimimi yapmıştım ve buna sadık kalacaktım.

"Ben geldim," dedim kabaca, dilimi sadece onun için olan kelimelerin etrafında bükmeye zorlayarak. "Tıpkı istediğin gibi. Böylece canını yakmayı bırakacaksın."

etrafımdaki herkes."

"Ondan uzak dur," diye hırladı Luther, yaralarının acısına rağmen silahını sabit tutmaya çalışırken kolu titriyordu.

"Hayır. Yapacağımı sanmıyorum." Tam kulağımın dibinde bir silah sesi duyuldu ve beynim olanlara yetişmek için savaşıırken alarmla çığlık attım.

Luther mide bulandırıcı bir gümbürtüyle geriye düştü, bir elini karnındaki yaranın üzerine koyarken acı dolu bir hırıltıyla yola yığılırken arkadan gelen farların parıltısı onu aydınlattı ve Shawn karanlık bir şekilde kıkırdadı.

"Bu güzel bir sürpriz," diye mırıldandı, çenemi kavramak için uzandı ve sonunda ona bakmamı sağladı.

Mavi gözleri benimkileri buldu, yüzünü vahşi bir gülümseme doldururken içindeki açlık açıkça görülebiliyordu ve beni görerek içti, acımı tam olarak görebilmek için her santimini içimden çıkardı.

"Şu haline bak," diye nefes aldı, parmakları etimi ısıırıyordu. "İçten içe mahvolmuşsun ve benden af dilemek için yalvarmaya hazırsın. Söyle bana tatlı yanaklarım, bana geri dönme kararını verdiğinde canın çok acıdı mı?"

Korku beni esir alırken sessizliğimi korudum ama bundan çok daha sarhoş edici bir şey de içime doğru ilerledi ve silahımı çevirip karnına dayadığımda bunun çılgınlığına teslim oldum, bunu planladığımdan daha basit bir şekilde bitirip bitiremeyeceğimi merak ettim.

Ama silahının şakağıma kondurduğu soğuk öpücük, gülümsemesi büyürken beni kaskatı dondurdu.

"Çıkmaza girdik," diye alay etti Shawn, silahımın karın kaslarına daha da sert saplanması için kendini öne doğru bastırarak. "Ama ikimiz de tetiği çekersek şansım daha yüksek olur."

"Peki Şimdi ne olacak?" diye sordum, kısa bir süre önce beni öldürmeye çalışan adamın bakışlarını tutmaya kendimi zorlarken nabzım hızla atıyordu.

"Şimdi ya o Şeyi bırakırsın ya da ikimizin de ateş etmesiyle Şansımı deneyeceğim."

Neredeyse onu bu konuda ikna edecektim. Parmağım tetiğin üzerinde, bunu yapmak, beni buradan götürmesine izin vermek ve bu boku sonsuza dek sona erdirmek için onu yanımda getirmek için umutsuz bir arzuyla sıkılıyordu. Ama karşımdaki Şeytanı tanıyordum ve bir kurŐunun onun sonu olmayacağını biliyordum. Bu da ölümümün hiçbir amaca hizmet etmeyeceği anlamına geliyordu. Ve üzücü olan Şu ki, Şimdi bile, kendimi nasıl bir hayata teslim ettiğimi bildiğim halde, ölümü seçmeyi kendime yediremiyordum.

Bir mermi havayı delip geçerken ve yaklaşan araba kükreyerek bize doğru gelirken titreyen bir nefesle silahımı bıraktım.

Shawn bana çarparak ne olduğunu tam olarak anlayamadan beni yere serdi ve arabadaki Harlequin'ler ve kapıdaki l Köpekler aynı anda birbirlerine ateş açarken silah sesleri gökyüzünde yankılandı.

Harlequins'in arabası, elleri ve dizleri üzerinde kendini iten Luther'in yanında durup onu içeri çekmek için kapıyı açtıklarında, Shawn beni yere yıkarken kahkahalarla bağırdı.

Bize doğru daha fazla ateş edildi ve Shawn sıçrayıp bir ağacın arkasına saklandı ve Luther yaralarının acısına karşı dişlerini sıkarak adımı haykırırken arkasından ateş etti.

"Rogue! Hemen bu arabaya bin!" Luther talep etti.

Dizlerimin zerine çöktüm ve ona baktım; karnındaki kanayan yaraya rağmen arabadan inip beni yakalamak için hamle yaparken bakışlarındaki kararlılığın parladığını gördüm.

Ama buna izin veremezdim. İzin veremezdim. Çünkü o çocuklarla birlikte o eve geri döner dönmez, döngü yeniden baŐlayacaktı. Bir daha asla

kırabilirdim ve sonunda sadece *onları* kırardım ki bu da kalbimin izin verdiğinden daha fazlaydı.

Ben de bir ret çığlığı atarak silahımı ona doğrulttum ve onu geri çekilmesi için uyarmak amacıyla geniş bir atış yaptım. Ama Shawn da aynı fikirdeydi, siperden fırladı ve kendi silahını ateşledi, silah Luther'in göğsüne isabet etti, onu acı dolu bir çığlıkla arabanın içine düşürdü ve son kapıyı kapattı

eski hayatımda. Korku ruhuma işledi. Artık oraya asla geri dönemezdim. Az önce en büyük günahı işlemiştim ve liderlerine saldırarak yaptığım şeyin intikamını almak isteyen her Harlequin kanıma girecekti.

Son bir silah sesiyle Harlequinler arabayı döndürdüler ve Luther'in arka koltuktaki cesedinin etrafında keder dolu çığlıklar atarak, arkalarında sessizlik bırakarak caddede uzaklaştılar.

Gerçekler kafama dank ettikçe korku omurgamdan yukarı tırmandı. Luther Harlequin büyük ihtimalle ölmüştü. Ve onu buraya ben getirmiştim, bu da beni sorumlu kılıyordu. Neden gitmeme izin vermedi? Neden beni dinlememişti?

Bir el benimkinin üzerine kapandı ve ben sadece arka lambaların ardından bakarken, her zaman özlemini çektiğim hayata dair son şansımın benden uzaklaşmasını ve bu kararın geri dönölmez bir şekilde pekişmesini izlerken silah elimden çekildi.

"Vay, vay, vay, görünüşe göre günahların için benimle birlikte tövbe etmeye gerçekten hazırsın, değil mi şekerparem?" Shawn elini bana uzatırken kulağıma mırıldandı, elini tutmamı ve beni içeri götürmesine izin vermemi bekledi.

Bunu hissetmek için kendime tek bir saniye verdim. Kendimi bildim bileli benim olan bu dört çocuğa olan aşkımı. Onların kollarında hissettiğim sevinci, kucaklarında bulduğum güvenliği ve bedenime armağan ettikleri hazzı.

Tüm bunlar beni acıtıyor ve sıcaklığından yanacağımdan emin olana kadar ihtiyaçla yakıyordu.

Onları o kadar çok seviyordum ki canım yanıyordu. On uzun, yalnız yıl boyunca acı çekmişim ve şimdi nedenini biliyordum. Çünkü bu çok fazlaydı ve bedeli çok ağırdı.

yüksek. Asla sahip olamayacağım bir şeyin tadını çalmıştım ve şimdi ödeme zamanım gelmişti. Ne kadar çalarsam çalayım, Şeytan benim paramı umursamıyordu. O sadece onların ruhuna karşılık benim ruhumu istiyordu ve ruhum hırpalanmış, kırılmış bir şey olsa da onu onlar için feda etmeye hazırdım. Ve tek umudum bunun yeterli olmasıydı.

Derin bir nefes alarak onlara olan sevgimi bir kenara bıraktım ve yağmurun onu bedenimden temizlemesine izin verdim. Hayattaki kaderimi kabullenmemin zamanı gelmişti ve o da buydu. Ben aşkı talep edemeyen ya da güzel bir rüya yaşayamayan bir kızdım.

kimsenin istemediği ama çok kişinin arzuladığı biriydim. Ben bunun üzerindeki lekeydim.

Gün ışığının ve kayıp hayallerin yeri. Ve şimdi ben onların barış şansı için gereken kurbandım.

Kapıdan içeri adımımı attım ve elimi Shawn'inkine koydum, beni göğsüne doğru çekerken nefesimi içime çektim, yüzünde geniş bir gülümseme vardı.

"Ah, şekerparem, seni çok özledim," diye mırıldandı, bakışları JJ'in tişörtüne değen ve yağmurun tenime yapışmasına neden olan meme uçlarımin baskısını almak için aşağıya indi.

"Söylediğin gibi savaşı durduracağına söz ver," diye homurdandım, oynayacak çok az fişim olduğunu biliyordum ama bu tek parçanın yeterince değerli olacağına güveniyordum.

Shawn, göğsünde kalp olması gereken boşluğun üzerine bir çarpı işareti çizerek, "Kalbimin üzerine çarpı işareti koy ve ölmeyi umut et," diye yemin etti. "Sen oynadığın sürece

Benimle iyi geçin. Ee, ne diyorsun? Benim için iyi bir kız olmaya hazır mısın?"

Tüm duygularımı ve duygularımı zorlarken omurgamdan bir ürperti geçti. kalp ağrısını uzaklaştırdım ve kendimi buraya gelmeden önce uzun süredir içinde bulunduğum boşluğa geri verdim. Tekrar o kız olabilirdim. Bunu onlar için yapabilirdim. O uyuşukluk üzerime çöktüğünde ve dünyadaki

payıma düşeni sonsuza dek kabul ettiğimde başımı salladım.

"Evet," diye nefes aldım, bu kelimenin dudaklarımdan dökülmesiyle
tenime yapışan korkuları görmezden gelerek. "Ben seninim."

Aman Tanrım, sevinmek için ne güzel bir gün. Sugarpie'm evdeydi ve kırılmak için olgunlaşmıştı. Bugünlerde çok sivri dilli ve omurgasızdı. onun ruhunu ezmeyi düşünmek bile sertleşmeye başlamıştı. Mia bir süredir eğlenceli bir oyuncaktı, ama Rogue Easton oyuncakların Buzz Lightyear'ıydı ve onun ayağına adımı yazmayı planlıyordum, böylece tam olarak kim olduğunu biliyordu aitti.

Şimdilik, zamanımı bekleyecektim, duvarlarını aşındırmaya başladığımda uzun bir oyun oynayacaktım, etinin altındaki yolları tekrar bulacaktım. Bu güzel bir sanattı, yıllar boyunca biletiğim ve geliştirdiğim bir sanat. Her zaman kırık olanları ve onların Sevgiye karşı zayıflık. İhtiyaç duyulmak, başlarını yaslayacakları sürekli bir yere sahip olmak ve bir şeyin parçası olmak için umutsuz bir arzuları vardı. Ve ben tüm bunları onları güvensizliğe sürüklerken, inandıkları tek iltifatın benim dudaklarımdan dökülenler olduğundan emin olurken sağladım

ve tek bir kesici kelimeyle güvenlerini yerle bir edebileceğimi bilmek.

Evet, Rogue'u tekrar dizlerinin üzerine çöktürmek hoşuma gidecekti. Bu sefer onu tamamen kıracaktım, tüm dikkatimi ona verecektim. Ona daha önce sahip olduğumda, Ölü Köpekler'i inşa etmekle ve o etrafta yokken hareket eden her şeyi becermekle meşguldüm. Ama şimdi? Sikim en büyük meydan okumamın itaatkâr amına gömülmek için can atıyordu. Beni tekrar kolayca içeri almayacaktı ama bu oyunu nasıl oynayacağımı biliyordum. Tatlı ve şefkatli olacaktım, kötü ve soğukla karışık. Besleyen elin de, götüren elin de ben olduğumdan emin olacaktım. Ve onun evreninin efendisi olduğumu anladığında, diz çökecekti.

Çünkü tek derdim yıkım değildi, güzel ve kırgın kızları tatlı sözlerle beslemeyi de seviyordum. Onlara dikkatimi verdiğimde gözlerinin parladığını görmek hoşuma gidiyordu ve özellikle de beni memnun etmek için yalvardıklarında hoşuma gidiyordu. Onun tanrısı olduğumu anladığı anda onu mutlu ederdim ve bana ne kadar hızlı hizmet ederse, bundan o kadar hızlı zevk alırdı.

Elimde eski moda bir dinamit çubuğu ve dudaklarımın arasına sıkıştırdığım bir kutlama purosuyla Rosewood arazisinde yürürken sertleşmiş aletimi kotumun içinde düzelttim.

Üzerimde Kaiser'in altın zincir kolyelerinden birkaçı ve ten rengime çok yakışan ipek kırmızı bir gömlek vardı. Gardırobu en hafif tabirle eklektikti ve ben de coşkumu içeride olduğu kadar dışarıda da sergilemeyi sevdiğimi fark ettim.

Arazinin kenarındaki mezarlığa doğru yürüdüm ve ılık çalmaya başlarken puromun izmaritini mezar taşlarına doğru fırlattım. Dağınıklık için güzel bir geceydi, fırtına hala havada yoğun bir şekilde duruyordu, ancak yağmur şimdi saçlarıma yapışan hafif bir çiselemeye dönüşmüştü. Gök gürültüsü homurdandı

Devasa taş mahzene ulaştığımda ve gri duvarlarına sırtıttığımda uzakta bir ses duydum.

Artık Rogue eve döndüğüne göre, birkaç yıkım topunu daha harekete geçirmenin zamanı gelmişti. Buraya girmeyi erteliyordum. Çünkü doğru ruh halinde olmak istiyordum ve şimdi moralim en yüksek noktadaydı ve duvarlarının içinde ne tür sırlar yattığını görmek için her türlü hazır hissediyordum.

Dinamit çubuğunu kapının yanında yere bıraktım, Chase Cohen'in Zippo çakmağını çıkardım ve geri çekilmeden önce dinamit fitilini yaktım.

Büyük bir mezar taşının arkasına sığındım, alev çubuğa doğru cızırdarken başımı eğdim ve...*bum!*

"Woo-wee!" Taş kapı yerle bir olurken ve molozlar havada uçuşurken kükredim.

Dik durdum, patlayan kapının ardındaki karanlık alana doğru salınarak ilerlerken acele etmedim ve burada ne saklandığını görmek için çakmağı kullandım.

Mezarın etrafında çuvallar dolusu eşya vardı ama bakışlarım taş lahdin üstündeki ahşap bir kutudan çıkan kırmızı bir kurdeleye takıldı. Ona doğru ilerledim, parmağımla başparmağım arasında sıkıştırdım ve kutunun içine baktım. Kurdele, üzerinde Castillo Karteli'nin sembolü olan eski bir madalyona iliştilmişti. Bu isimle ilgili anılar zihnimde canlanırken çenem gevşedi ve kutudaki diğer nesnelere baktım kutuya bakarken içimden inançsızlık ve büyük bir sevinç geçiyordu.

Vay, vay, vay. Bu çok büyük bir ikramiye.

"Sizi yaramaz, yaramaz çocuklar," diye mırıldandım, ödülüne muzaffer bir edayla sırtarak. "Şimdi sizi taşaklarınızdan yakaladım."

Adamlarımdan hiçbirinin dışarıda beni gözetlemediğinden emin olmak için kapıya baktım ve ne olduğunu anlayana kadar bu küçük sırrı kendime saklamak istedim.

onunla yapmak için. Bu gün gittikçe daha da güzelleşiyordu.

Artık çok kirli bir gerçeğin koruyucusuydum. Ve bu gerçekle istediğimi yapabilirdim. Lanet olası Harlequin'lere yardım edin, neredeyse onlar için üzülüyordum, çünkü ben onların lanet olası kıyameti idim.

Ama ne şekilde öleceklerdi.

Şu uçurum hakkında konuşmak ister misin?

[Carnival Hill Tartışma grubuna buradan katılın.](#)

Piyasaya sürülen tüm kitaplarımızdan haberdar olmak istiyorsanız

Harlequin Crew 4. kitap
mı? [Haber bültenimize
buradan katılın.](#)

__Yazar Notu__

Vay, vay, vay, burada neyimiz varmış? Görünüşe göre bir okuyucu isimleri ve kitaplarımızı neden tekrar okuduğunuzu merak ederken kendinizi bir sonraki rollercoaster için hazırlayın.

Özür dilerim, biraz Shawn gibi davrandım.

Umm.

Yani demek istediğim, heyyyyy iyi misin? Umarım iyisindir. Çünkü gözyaşlarınızı rızık kavanozlarımızda toplamaktan hiçbir memnuniyet duymuyoruz - yine de bir sonraki kitabı beslemeye yardımcı olduklarını itiraf edeceğim, bu yüzden belki de bu kitapta size hediye ettiğimiz tüm ihanet, kalp acısı ve genel katliamın gümüş bir astarı vardır.

Chase'in gözü için üzgünüm.

Bununla ilgili komik bir hikaye - Caroline'ın son kitabın sonunda ona ne olmasını istediğine dair büyük bir gizli planı vardı ve bana ne olacağını söylemeyi reddetti, ona ham tepkiyi vermemi istedi, böylece çok ileri gidip gitmediğine karar verebilirdik. Sonra bir gün arabayla giderken, çocuklarla standart olarak Disney şarkıları söylüyordum (Gelin bir kez You're Welcome şarkısını söylemem için bana meydan okuyun, o zaman gerçek yeteneklerimin nerede yattığını göreceksiniz) ve aklıma Shawn'ın muhtemelen işkence ettiği birine sert bir şekilde gireceği geldi, bu yüzden Caroline'a bir göz almasını önerdim.

BU ONUN GIZLI PLANI OLDUĞU ORTAYA ÇIKTI!!!!

Kapow. Kız kardeş zihin birleşmesi tekrar saldırıyor. Tabii ki bu noktada onun

Kader yazılmıştı, gözü mahkumdu ve lanet olası Shawn bir kez daha kazandı.

Öte yandan, hepiniz Günahkârların Bahçesi'nin sonunda onun çok acı çekmesini istediğinizi söylediniz, bu yüzden bazıları ne ekersen onu biçersin diyebilir.

Her neyse, belli ki hala yeterince acı çekmemiş ve sanırım dışarıda

Şimdi bir yerlerde, bir süt çiftçisi olarak yeni bir hayat yaşıyor, inekleri elle

sağıyor ve

Parmaklarına kramp girene kadar keçi sağacak. Umalım da sütün içine ağlayıp onu tuzlu hale getirmesin.

Tuzlu demişken, Harlequin'lerin geri kalanı şu anda nasıl hissediyor acaba? Hmmmmmmm....

Sanırım bunu öğrenmek için bir sonraki kitapta bizi takip etmeniz gerekecek.

Merak etmeyin, bekleyiş uzun sürmeyecek. 4. kitabın çıkışından ilk sizin haberiniz olmasını istiyorsanız, [buradan](#) bültenimize kaydolun ve [buradan](#) okuyucu grubumuza katılın.

Ve en önemlisi - sizi seviyoruz, okuduğunuz için teşekkür ediyoruz
Biraz şeytani eğilimlerimize rağmen, yakında size daha fazla sözümüzü vermek için sabırsızlanıyoruz.

Sevgiler Susanne & Caroline x

Ayrıca Caroline Peckham & Susanne Valenti

[Everlake Prep'in Acımasız Çocukları](#)

(Bully Romance RH Çağdaş Serisi)

Karantina Kralları

Kilitlenme Kralları

Anarşi Kralları

Karantina Kraliçesi

[Harlequin Tayfası Serisi](#)

(Düşmanlardan Aşıklara RH Çağdaş Serisi)

Günahkarların Oyun

Alanı Ölü Adam Adası

[Karanlık İmparatorluk Serisi](#)

(Karanlık Mafya Çağdaş Bağımsızlar)

Güzel Katliam Güzel

Vahşet

[Zodyak Serisinin Acımasız Çocukları](#)

(Paranormal Romantik Ters Harem Serisi)

Solaria)

Karanlık Fae

Vahşi Fae Kısır

Fae Kırık Fae

[Doğaüstü Zorbalar ve Canavarlar](#)

(Dark'tan beş yıl sonra Solaria dünyasında geçen M/F Bully Romance Fae)

Zodyak Akademisi: Uyanış

Zodyak Akademisi: Acımasız Fae

Zodyak Akademisi: Hesaplaşma

Zodyak Akademisi: Gölge Prenses

Zodyak Akademisi: Lanetli

Kaderler

Zodyak Akademisi: Kader Tahtı

[Zodyak Akademisi Romanları](#)

Bir Akademi Zorbasının

Kökenleri

Büyük A.S.S. Partisi

[Karanlık Fae Serisi için Doğaüstü Hapishane](#)

**(Dark Fae'den on yıl sonra Solaria dünyasında geçen Paranormal
Romantik Ters Harem Serisi)**

Darkmore Cezaevi

Darkmore Cezaevi: Tutsak Fae

[Vampirler Çağı](#)

(Komple M/F PNR/Distopik Seri)

Ebedi

Saltanat

Ebedi Gölge

Ebedi Lanet

Ebedi Yemin

Ebedi Gece

Ebedi Aşk

[Yasak Masallar](#)

(Komple M/F Fantezi Serisi)

Hırsızlar Krallığı Dilek

Krallığı Gölgeler Krallığı

[Yalanlar Kafesi](#)

(Distopik M/F Serisi)

Rebel Rising

[Lekeli Dünya](#) **(Distopik**

M/F Serisi) Afflicted

Değiştiri
İmiş
Uyarlanm
İş
Gelişmiş

Vampir Oyunları

(Komple Paranormal Romantik M/F Üçlemesi)

V Oyunları

V Oyunları: Mezardan Yeni

Çıkmış V Oyunları: şafaktan

Önce Ölü

Vampir Oyunları: İkinci Sezon

(Komple Paranormal Romantik M/F Üçlemesi)

Kurt Oyunları

Kurt Oyunları: Gölge Kurt

Oyunları Adası: Kesilmiş

Kaderler

Vampir Oyunları: Üçüncü Sezon

Avcı Denemeleri

Vampir Oyunları Romanları

Bir Vampir Oyunu

Isaac'in Yükselişi

(Komple Fantastik YA Serisi)

Sürünen Gölge Kanayan

Kar

Döner

Gelgit
Ağlayan
Gökyüzü

Arızalı Işık

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.